HOTĂRÂRE nr. 1 din 6 ianuarie 2016

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

EMITENT:
Guvernul
PUBLICAT ÎN:
Monitorul Oficial nr. 22 din 13 ianuarie 2016

Data intrării în vigoare: 15 septembrie 2021

Reglementări care au intervenit de la publicare:

1. RECTIFICAREA nr. 1 din 6 ianuarie 2016
2. HOTĂRÂREA nr. 47 din 3 februarie 2016
3. HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016
4. ORDONANŢA nr. 23 din 24 august 2016
5. HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017
6. HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018
7. HOTĂRÂREA nr. 435 din 21 iunie 2018
8. HOTĂRÂREA nr. 874 din 9 noiembrie 2018
9. HOTĂRÂREA nr. 213 din 10 aprilie 2019
10. SENTINŢA nr. 263/CA/din 21 noiembrie 2016
11. ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020
12. HOTĂRÂREA nr. 284 din 9 aprilie 2020
13. HOTĂRÂREA nr. 340 din 30 aprilie 2020
14. HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020
15. HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021
16. DECIZIA nr. 2.073 din 31 martie 2021

TITLUL I
Dispoziţii generale
CAP. I
Definiţii
SECŢIUNEA 1
Activitatea independentă
1.

(1) În aplicarea prevederilor art. 7 pct. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare (Codul fiscal), se are în vedere ca raportul juridic încheiat între părţi să conţină, în mod obligatoriu, clauze contractuale clare privind obiectul contractului, drepturile şi obligaţiile părţilor, astfel încât să nu rezulte existenţa unei relaţii de subordonare, ci libertatea persoanei fizice de a dispune în ceea ce priveşte desfăşurarea activităţii. La încadrarea unei activităţi ca activitate independentă, părţile vor avea în vedere ca raportul juridic încheiat să reflecte conţinutul economic real al tranzacţiei/activităţii.

(2) Criteriul privind libertatea persoanei de a alege locul, modul de desfăşurare a activităţii, precum şi programul de lucru este îndeplinit atunci când cele trei componente ale sale sunt îndeplinite cumulativ. În raportul juridic părţile pot conveni asupra datei, locului şi programului de lucru în funcţie de specificul activităţii şi de celelalte activităţi pe care prestatorul le desfăşoară.

(3) Persoana fizică dispune de libertatea de a desfăşura activitatea chiar şi pentru un singur client, dacă nu există o clauză de exclusivitate în desfăşurarea activităţii.

(4) Riscurile asumate de prestator pot fi de natură profesională şi economică, cum ar fi: incapacitatea de adaptare la timp şi cu cele mai mici costuri la variaţiile mediului economico-social, variabilitatea rezultatului economic, deteriorarea situaţiei financiare, în funcţie de specificul activităţii.

(5) În desfăşurarea activităţii persoana fizică utilizează predominant bunurile din patrimoniul afacerii.

SECŢIUNEA a 2-a

Persoane afiliate

2. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 7 pct. 26 din Codul fiscal, se consideră că o persoană controlează în mod efectiv o persoană juridică dacă se stabileşte faptul că, atât din punct de vedere faptic cât şi legal, prin utilizarea informaţiilor şi/sau a documentelor, administratorul/personalul de conducere, are capacitatea de decizie asupra activităţii persoanei juridice vizate, prin încheierea de tranzacţii cu alte persoane juridice care sunt sub controlul aceluiaşi administrator/personal de conducere sau că persoana de conducere din cadrul persoanei juridice este acţionar sau administrator în cadrul persoanei juridice vizate.

Pentru justificarea controlului exercitat în mod efectiv sunt luate în considerare contractele încheiate între persoanele vizate, drepturile atribuite prin: acte constitutive ale persoanelor juridice, procuri, contracte de muncă sau de prestări de servicii.

(2) Prevederile art. 7 pct. 26 lit. d) din Codul fiscal
stabilesc o relaţie de afiliere între două persoane juridice pentru cazul în care o persoană terţă deţine, în mod direct sau indirect, inclusiv deţinerile persoanelor sale afiliate, minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare sau al drepturilor de vot atât la prima persoană juridică, cât şi la cea de-a doua.

SECŢIUNEA a 3-a

Definiţia sediului permanent

3. (1) În aplicarea prevederilor art. 8 din Codul fiscal, sintagma "loc prin care se desfăşoară integral sau parţial activitatea" acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalaţii utilizate pentru desfăşurarea activităţii nerezidentului, indiferent dacă acestea sunt ori nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există şi dacă nerezidentul dispune doar de un spaţiu, nefiind necesare clădiri pentru desfăşurarea activităţii sale. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalaţiile sunt deţinute în proprietate, sunt închiriate ori se găsesc în alt fel la dispoziţia nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piaţă sau poate fi situat în clădirea unei alte societăţi, atunci când un nerezident are în permanenţă la dispoziţie clădirea sau părţi ale acesteia.

(2) Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziţia sa un spaţiu utilizat pentru activităţi economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar niciun înscris prin care să se facă referinţă la dreptul de utilizare a respectivului spaţiu.

(3) Deşi nu este necesar niciun înscris prin care să se facă referinţă la dreptul de utilizare a respectivului spaţiu, pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezenţă a unui nerezident într-o anumită locaţie nu înseamnă că locaţia respectivă se găseşte la dispoziţia acelui nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situaţii în care reprezentanţi ai unui nerezident sunt prezenţi în spaţiile unei alte societăţi:

a) Un vânzător care îşi vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi şi se întâlneşte cu directorul de achiziţii sau persoana care ocupă o funcţie similară în biroul acestuia. În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziţia societăţii pentru care lucrează vânzătorul şi nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfăşoară activităţile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcţie de situaţia existentă, se poate aplica art. 8 alin. (5) din Codul fiscal
pentru a considera că există un sediu permanent.

b) Un angajat al unei societăţi căruia i se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăţi pentru a asigura respectarea de către societatea din urmă a obligaţiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfăşoară activităţi legate de obiectul primei societăţi, iar biroul ce se găseşte la dispoziţia sa în sediul celeilalte societăţi va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziţia sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un "loc de activitate" şi dacă activităţile efectuate acolo nu intră în categoriile de activităţi precizate la art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care foloseşte zilnic, o perioadă limitată, o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziţionate de acel client. În acest caz, nu se consideră că societatea de transport rutier are acel loc la dispoziţia sa pentru a fi considerat sediu permanent.

d) Un zugrav care, timp de 2 ani, petrece 3 zile pe săptămână într-o clădire de birouri ce aparţine principalului lui client. În acest caz, prezenţa zugravului în acea clădire de birouri în care îşi desfăşoară activitatea, respectiv zugrăveşte, constituie un sediu permanent al zugravului.

(4) Cuvintele "prin care" trebuie să se aplice în toate situaţiile în care activităţile economice sunt desfăşurate într-o anumită locaţie ce este la dispoziţia societăţii în acest scop. Astfel, se va considera că o societate angajată pentru pavarea unui drum îşi desfăşoară activitatea "prin" locaţia în care are loc activitatea.

(5) Locul de activitate trebuie să fie "fix", astfel încât să existe o legătură între locul de activitate şi un anumit punct geografic. Nu este importantă perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă că echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Dacă există mai multe locuri de activitate şi dacă celelalte condiţii ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea mai multe sedii permanente. Se consideră că există un singur loc de activitate atunci când o anumită locaţie, în interiorul căreia sunt deplasate activităţile, poate fi identificată ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial şi geografic, în ceea ce priveşte activitatea respectivă. Acest principiu poate fi ilustrat prin exemple:

a) O mină constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activităţile pot fi deplasate dintr-o locaţie în alta în interiorul acelei mine, deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geografică şi comercială din punct de vedere al activităţii miniere. Un "hotel de birouri" în care o firmă de consultanţă închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur

loc de activitate pentru acea firmă, deoarece, în acest caz, clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanţă. O stradă pietonală, o piaţă deschisă sau un târg în care îşi fixează standul un comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activităţile pot fi desfăşurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legătură între ele pentru mai mulţi clienţi diferiţi, într-o clădire de birouri, fără să existe contract pentru zugrăvirea întregii clădiri, clădirea nu este considerată ca unic loc de activitate. Dacă însă un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect şi clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugrăvit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial şi geografic.

c) O zonă în care activităţile sunt desfăşurate ca parte a unui singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial şi care nu întruneşte aceleaşi condiţii din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant lucrează în diferite sucursale din locaţii diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaţilor unei bănci, fiecare sucursală este considerată separat. Dacă însă respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiaşi sucursale, se va considera că el rămâne în acelaşi loc de activitate. Locaţia unică a sucursalei se încadrează în condiţia de tot unitar din punct de vedere geografic, situaţie care lipseşte în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locaţii diferite.

(6) Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se consideră sediu permanent dacă acel loc de activitate are permanenţă. Se consideră astfel că există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menţinut pe o perioadă mai lungă de 6 luni. Astfel, în cazul activităţilor a căror natură este repetitivă, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinaţie cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani.

Un loc de activitate poate totuşi să constituie un sediu permanent, chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel:

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenţei sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp, dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) Situaţiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de mai multe societăţi conduse de aceeaşi persoană sau de persoane asociate.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost la început conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă, încât nu constituia sediu permanent, dar a fost menţinut mai mult, devine un loc fix de activitate şi se transformă retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de asemenea constitui un sediu permanent de la înfiinţarea sa, chiar dacă a existat doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost lichidat înainte de termen datorită unor situaţii deosebite, cum ar fi eşecul investiţiei.

(7) Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să își desfășoare integral sau parțial activitățile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operațiunilor, ci operațiunile trebuie desfășurate cu regularitate.

(8) Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau științifice, clădirile, ori activele necorporale, precum brevetele, procedurile și alte proprietăți similare, sunt închiriate sau acordate în leasing unor terți printr-un loc fix de activitate menținut de o persoană juridică străină în România, această activitate va conferi locului de activitate caracterul de sediu permanent. Același lucru este valabil și atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o persoană juridică străină închiriază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăți necorporale unei societăți din România fără ca pentru această închiriere să mențină un loc fix de activitate, atunci utilajele, echipamentele, clădirea sau proprietățile necorporale închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului, cu condiția ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor sau echipamentelor. Acesta este și cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării, pentru a opera echipamentul, cu condiția ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operarea și întreținerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea și controlul locatarului. Dacă personalul are responsabilități mai largi, cum ar fi participarea la deciziile privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul, sau dacă operează, asigură service, inspectează și întreține echipamentul sub responsabilitatea și controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăși simpla închiriere a echipamentului și poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se consideră că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenței.

(9) Activitatea unei societăți este desfășurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relație de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajați și alte persoane care primesc instrucțiuni de la societate ca agenți dependenți. Prerogativele acestui personal în relațiile sale cu terții sunt irelevante. Nu are nicio importanță dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte, dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat și dacă activitatea societății este desfășurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activitățile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea și întreținerea acestui echipament. Deci, mașinile cu câștiguri, automatele cu vânzare și celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui stat în celălalt stat constituie un sediu permanent în funcție de desfășurarea de către societate și a altor activități în afară de instalarea inițială a mașinilor. Nu există un sediu permanent atunci când societatea doar instalează mașinile și apoi le închiriază altor societăți. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează mașinile se ocupă pe cont propriu și de operarea acestora și de întreținerea lor. Același lucru este valabil și atunci când mașinile sunt operate și întreținute de un agent dependent al societății.

(10) Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să își desfășoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregătește activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp în care locul fix de activitate este înființat de către societate nu trebuie luată în calcul, cu condiția ca această activitate să difere substanțial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunțarea la locul fix de activitate sau odată cu încetarea oricărei activități desfășurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele și măsurile ce au legătură cu activitățile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate, cum ar fi finalizarea tranzacțiilor curente, întreținerea și repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operațiunilor

nu poate fi privită însă ca o încetare a activităţii. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăţi, acesta va servi numai activităţilor acelei societăţi, nu şi activităţilor locatorului. Sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepţia situaţiilor în care acesta continuă să îşi desfăşoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

(11) Deşi o locaţie în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în ţara în care este situat, trebuie făcută o distincţie între un computer, ce poate fi instalat într-o locaţie astfel încât în anumite condiţii poate constitui sediu permanent, şi datele şi software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web internet, care reprezintă o combinaţie de software şi date electronice, nu constituie un activ corporal, nu are o locaţie care să poată constitui un "loc de activitate" şi nu există "un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje" în ceea ce priveşte software-ul şi datele ce constituie site-ul web. Serverul pe care este stocat acel site web şi prin intermediul căruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locaţie fizică şi locaţia fizică poate constitui un "loc fix de activitate" al societăţii care operează serverul.

(12) Distincţia dintre site-ul web şi serverul pe care acesta este stocat şi utilizat este importantă, deoarece societatea care operează serverul poate fi diferită de societatea care desfăşoară activităţi prin site-ul web. Este frecventă situaţia ca un site web prin care o societate desfăşoară activităţi să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deşi onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spaţiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul şi datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul şi locaţia acestuia nu sunt la dispoziţia societăţii, chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească că site-ul său web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locaţie. În acest caz, societatea nu are nicio prezenţă fizică în locaţia respectivă, deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri nu se poate considera că respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de găzduire a site-ului. În cazul în care societatea care desfăşoară activităţi printr-un site web are serverul la dispoziţia sa, aceasta deţine în proprietate sau închiriază serverul pe care este stocat şi utilizat site-ul web şi operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societăţii, dacă sunt îndeplinite celelalte condiţii ale art. 8 din Codul fiscal.

(13) Computerul într-o anumită locaţie poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplineşte condiţia de a avea un loc fix de activitate. Un server trebuie să fie amplasat într-un anumit loc, pentru o anumită perioadă de timp, pentru a fi considerat loc fix de activitate.

(14) Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăţi este desfăşurată integral sau parţial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz dacă datorită acestui echipament societatea are la dispoziţie facilităţi acolo unde sunt îndeplinite funcţiile de activitate ale societăţii.

(15) Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locaţie, poate exista un sediu permanent, chiar dacă nu este necesară prezenţa niciunui angajat al societăţii în locaţia respectivă pentru a opera computerul. Prezenţa personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate îşi desfăşoară activităţile parţial sau total într-o locaţie, atunci când nu se impune prezenţa personalului pentru a desfăşura activităţi în acea locaţie. Această situaţie se aplică comerţului electronic în aceeaşi măsură în care se aplică şi altor activităţi în care echipamentul funcţionează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

(16) Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operaţiunile de comerţ electronic desfăşurate prin computer într-o

anumită locaţie dintr-o ţară sunt limitate la activităţile pregătitoare sau auxiliare descrise în art. 8 alin. (4) din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activităţi efectuate într-o astfel de locaţie intră sub incidenţa art. 8 alin. (4) din Codul fiscal, ele trebuie analizate de la caz la caz, ţinând seama de diversele funcţii îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activităţile pregătitoare sau auxiliare includ în special:

a) furnizarea unei legături de comunicaţii - foarte asemănătoare cu o linie telefonică - între furnizori şi clienţi;

b) publicitatea pentru bunuri sau servicii;

c) transmiterea informaţiilor printr-un server-oglindă în scopuri de securitate şi eficienţă;

d) culegerea de date de piaţă pentru societate;

e) furnizarea de informaţii.

(17) Există un sediu permanent când aceste funcţii constituie partea esenţială şi semnificativă a activităţii de afaceri a societăţii sau când alte activităţi principale ale societăţii sunt realizate prin computer, echipamentul constituind un loc fix de activitate al societăţii, întrucât aceste funcţii depăşesc activităţile prevăzute la art. 8 alin. (4) din Codul fiscal.

(18) Activităţile principale ale unei anumite societăţi depind de natura activităţii de afaceri desfăşurate de respectiva societate. Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate operarea serverelor lor în scopul găzduirii site-urilor web sau a altor aplicaţii pentru alte societăţi. Pentru aceşti furnizori de servicii internet, operarea serverelor ce oferă servicii clienţilor reprezintă o componentă a activităţii comerciale care nu este considerată o activitate pregătitoare sau auxiliară.

În cazul unei societăţi denumite "e-tailer" sau "e-comerciant" ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet şi nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locaţie nu este suficientă pentru a concluziona că activităţile desfăşurate în acel loc sunt mai mult decât activităţi pregătitoare şi auxiliare. Într-o astfel de situaţie trebuie să se analizeze natura activităţilor desfăşurate din perspectiva activităţii derulate de societate. Dacă aceste activităţi sunt strict pregătitoare sau auxiliare faţă de activitatea de vânzare de produse pe internet şi locaţia este utilizată pentru a opera un server ce găzduieşte un site web care este utilizat exclusiv pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informaţii potenţialilor clienţi, se aplică art. 8 alin. (4) din Codul fiscal
şi locaţia nu va constitui un sediu permanent. Dacă funcţiile tipice aferente vânzării sunt realizate în acea locaţie, cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plăţii şi livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activităţi nu pot fi considerate strict pregătitoare sau auxiliare.

(19) Unui furnizor de servicii internet care oferă serviciul de a găzdui pe server site-urile web ale altor societăţi nu-i sunt aplicate prevederile art. 8 alin. (5) din Codul fiscal, deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt consideraţi agenţi ai societăţilor cărora le aparţin site-urile web, nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societăţi şi nu încheie în mod obişnuit astfel de contracte, ei sunt consideraţi agenţi cu statut independent ce acţionează conform activităţii lor obişnuite, lucru evidenţiat şi de faptul că ei găzduiesc site-uri web pentru societăţi diferite. Întrucât site-ul web prin care o societate îşi desfăşoară activitatea nu este în sine o "persoană", conform definiţiei prevăzute la art. 7 din Codul fiscal, art. 8 alin. (5) din Codul fiscal nu se poate aplica pentru a considera că există un sediu permanent, în virtutea faptului că site-ul web este un agent al societăţii, în sensul acelui alineat.

(20) Prin sintagma "orice alte activităţi" din art. 8 alin. (8) din Codul fiscal se înţelege serviciile prestate în România, care generează venituri impozabile.

(21) Atunci când nu este încheiat contract în formă scrisă, se înregistrează documentele care justifică prestările efective de servicii pe teritoriul României: situaţii de lucrări, procese-verbale de recepţie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, studii de piaţă sau orice alte documente corespunzătoare.

CAP. II

Reguli de aplicare generală

SECŢIUNEA 1

Reguli pentru reîncadrarea tranzacţiilor/activităţilor

4. În sensul prevederilor art. 11 alin. (1) din Codul fiscal, prin tranzacţie fără scop economic se înţelege orice tranzacţie/activitate care nu este destinată să producă avantaje economice, beneficii, profituri şi care determină, în mod artificial ori conjunctural, o situaţie fiscală mai favorabilă. În situaţia reîncadrării formei unei tranzacţii/activităţi pentru ajustarea efectelor fiscale se aplică regulile de determinare specifice impozitelor, taxelor şi a contribuţiilor sociale obligatorii reglementate de Codul fiscal.

SECŢIUNEA a 2-a

Reguli pentru aplicarea principiului valorii de piaţă

5. (1) În aplicarea prevederilor art. 11 alin. (4) din Codul fiscal, la ajustarea/estimarea preţului de piaţă al tranzacţiilor se utilizează metoda cea mai adecvată dintre următoarele:

a) metoda comparării preţurilor, care se bazează pe compararea preţului tranzacţiei analizate cu preţurile practicate de alte entităţi independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, preţul de piaţă este acel preţ pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condiţiile existente pe pieţe, comparabile din punct de vedere comercial, pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantităţi comparabile, în acelaşi punct din lanţul de producţie şi de distribuţie şi în condiţii comparabile de livrare şi de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piaţă se poate recurge la compararea internă a preţurilor utilizate de persoana juridică vizată în tranzacţiile cu persoane independente sau la compararea externă a preţurilor utilizate în tranzacţii convenite între persoane independente. În cazul în care cantităţile nu sunt comparabile, se utilizează preţul de vânzare pentru mărfurile şi serviciile identice sau similare, vândute în cantităţi diferite. Pentru aceasta, preţul de vânzare se corectează cu diferenţele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferenţa de cantitate;

b) metoda cost plus, care se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de produse, mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeaşi metodă de calcul pe care persoana care face transferul îşi bazează şi politica de stabilire a preţurilor faţă de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, preţul de piaţă al tranzacţiei controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costuri. În cazul în care produsele, mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul şi activităţile concrete ale fiecărei persoane

afiliate. Profitul care majorează costurile furnizorului într-o tranzacţie controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referinţă la marja de profit utilizată de un furnizor independent în tranzacţii comparabile;

c) metoda preţului de revânzare, prin care preţul pieţei este determinat pe baza preţului de revânzare al produselor şi serviciilor către entităţi independente, diminuat cu cheltuielile de distribuţie, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la preţul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preţ este redus cu o marjă brută corespunzătoare, denumită marja preţului de revânzare, reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului îşi acoperă cheltuielile de vânzare şi alte cheltuieli de operare în funcţie de operaţiunile efectuate, luând în considerare activele utilizate şi riscul asumat, şi să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, preţul de piaţă pentru transferul bunului între persoane afiliate este preţul care rămâne după scăderea marjei şi după ajustarea cu alte costuri asociate achiziţionării produsului. Marja preţului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacţie controlată poate fi determinată prin referinţă la marja profitului de revânzare pe care acelaşi ultim vânzător o câştigă pentru bunurile procurate şi vândute în cadrul tranzacţiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza şi marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacţii necontrolate comparabile. La stabilirea valorii marjei preţului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

(i) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea iniţială şi revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piaţă în ceea ce priveşte cheltuielile, ratele de schimb valutar şi inflaţia;

(ii) modificările survenite în starea şi gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacţiei, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

(iii) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influenţa decizia asupra unei schimbări a marjei de preţ. Metoda preţului de revânzare este utilizată în cazul în care persoana care revinde nu majorează substanţial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată şi atunci când, înainte de revânzare, bunurile sunt nesemnificativ prelucrate şi, în aceste circumstanţe, se poate stabili marja adecvată;

d) metoda marjei nete, implică calcularea marjei nete a profitului, obţinută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacţii cu persoane afiliate, şi estimarea acestei marje pe baza nivelului obţinut de către aceeaşi persoană în tranzacţii cu persoane independente sau pe baza marjei obţinute în tranzacţii comparabile efectuate de persoane independente. Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparaţii între anumiţi indicatori financiari ai persoanelor afiliate şi aceiaşi indicatori ai persoanelor independente care activează în cadrul aceluiaşi domeniu de activitate. În efectuarea comparaţiei este necesar să se ia în considerare diferenţele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile, avându-se în vedere factori cum sunt: competitivitatea persoanelor şi a bunurilor echivalente pe piaţă, eficienţa şi strategia de management, poziţia pe piaţă, diferenţa în structura costurilor, precum şi nivelul experienţei în afaceri;

e) metoda împărţirii profitului presupune estimarea profitului obţinut de persoanele afiliate în urma uneia sau a mai multor tranzacţii şi împărţirea acestor profituri între persoanele afiliate, proporţional cu profitul care ar fi fost obţinut de către persoane independente. Aceasta se foloseşte atunci când tranzacţiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente, astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacţii comparabile. Împărţirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate şi a costurilor suportate în urma

uneia sau mai multor tranzacţii de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărţite astfel încât să reflecte funcţiile efectuate, riscurile asumate şi activele folosite de către fiecare dintre părţi;

f) orice altă metodă recunoscută în Liniile directoare privind preţurile de transfer emise de către Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică pentru societăţile multinaţionale şi administraţiile fiscale, cu amendamentele, modificările şi completările ulterioare.

(2) În cazul comparării tranzacţiilor dintre persoane afiliate şi cele independente se au în vedere:

a) diferenţele determinate de particularităţile bunurilor materiale, nemateriale sau ale serviciilor ce fac obiectul tranzacţiilor comparabile, în măsura în care aceste particularităţi influenţează preţul de piaţă al obiectului respectivei tranzacţii;

b) funcţiile îndeplinite de persoane în tranzacţiile respective.

(3) La analiza funcţiilor persoanelor participante într-o tranzacţie vor fi avute în vedere: importanţa economică a funcţiilor îndeplinite de fiecare participant, împărţirea riscurilor şi a responsabilităţilor între părţile ce participă la tranzacţie, volumul resurselor angajate, al utilajelor şi echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

(4) La stabilirea preţului de piaţă al tranzacţiilor dintre persoane afiliate se foloseşte una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite preţurile supuse liberei concurenţe pe pieţe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcţionarea efectivă a persoanelor afiliate implicate în tranzacţii supuse liberei concurenţe;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obţinerii comparabilităţii;

d) circumstanţele cazului individual;

e) activităţile desfăşurate efectiv de diferitele persoane afiliate;

f) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieţei şi ale activităţii contribuabilului;

g) documentaţia care poate fi pusă la dispoziţie de către contribuabil.

(5) Circumstanţele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea preţului de piaţă sunt:

a) tipul, starea, calitatea, precum şi gradul de noutate al bunurilor, mărfurilor şi serviciilor transferate;

b) condiţiile pieţei pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;

c) activităţile desfăşurate şi stadiile din lanţul producţiei şi distribuţiei ale entităţilor implicate;

d) clauzele cuprinse în contractele de transfer privind: obligaţiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanţiile acordate, asumarea riscului;

e) în cazul unor relaţii de transfer pe termen lung, avantajele şi riscurile legate de acestea;

f) condiţiile speciale de concurenţă.

(6) În aplicarea metodelor se iau în considerare datele şi documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul. În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă părţi terţe independente ţin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare.

(7) În aplicarea metodelor se iau în considerare aranjamente financiare speciale, cum sunt: condiţii de plată sau facilităţi de credit pentru client diferite de practica comercială obişnuită. De asemenea, în cazul furnizării de către client de materiale sau de servicii auxiliare, la determinarea preţului de piaţă trebuie să se ia în considerare şi aceşti factori.

(8) La aplicarea metodelor nu se iau în considerare preţurile care au fost influenţate de situaţii competitive speciale, cum ar fi:

a) preţuri practicate pe pieţe speciale închise, unde aceste preţuri sunt stabilite diferit de condiţiile de pe piaţa din care se face transferul;

b) preţuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piaţă;

c) preţuri care sunt influenţate de reglementările autorităţilor publice.

(9) Atunci când se stabileşte preţul de piaţă al serviciilor în cadrul tranzacţiilor dintre persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacţie în condiţiile stabilite de persoanele afiliate, luând în considerare tarifele obişnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii, cum sunt: transport, asigurare. În cazul în care nu există tarife comparabile se foloseşte metoda "cost plus".

(10) În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicităţii făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporţional cu beneficiul. La calculul rezultatului fiscal, autorităţile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporţional cu beneficiile câştigate de aceste persoane din publicitate.

Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază şi o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de-a doua persoane servicii comerciale, proporţional cu natura şi sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă. Pentru a stabili mai clar proporţiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare pieţele pe care s-a făcut publicitatea şi cota de piaţă a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri şi servicii cărora li s-a făcut reclama. În situaţia în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana afiliată.

(11) Când un contribuabil acordă un împrumut/credit unei persoane afiliate sau atunci când acesta primeşte un astfel de împrumut/credit, indiferent de scopul şi destinaţia sa, preţul pieţei pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiţii comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului. În cazul serviciilor de finanţare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfăşurării activităţii beneficiarului şi a fost utilizat în acest scop;

b) dacă a existat o schemă de distribuţie a profitului.

Încadrarea împrumutului în schema de distribuţie a profitului se va efectua dacă la data acordării împrumutului nu se aşteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conţine clauze defavorabile pentru plătitor.

Atunci când se analizează cheltuielile/veniturile cu dobânda, trebuie luate în considerare: suma şi durata împrumutului, natura şi scopul împrumutului, garanţia implicată, valuta implicată,

riscurile de schimb valutar şi costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb valutar, precum şi alte circumstanţe de acordare a împrumutului.

Raportarea condiţiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile şi în aceeaşi zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se ţină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărţi riscul de schimb valutar, de exemplu: clauze care menţin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de acoperire a riscului valutar sau pentru plata la termen pe cheltuiala împrumutătorului.

În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri şi de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obişnuită sau dacă părţile care fac tranzacţia cer dobândă acolo unde, în tranzacţii comparabile, bunurile şi serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere şi la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

(12) Atunci când se stabileşte preţul de piaţă al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacţiilor dintre persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacţie în condiţiile stabilite de persoane afiliate.

În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licenţelor, know-how şi altele de aceeaşi natură, costurile folosirii proprietăţii nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii şi dacă sunt incluse în preţul acestora.

(13) În cazul serviciilor de administrare şi conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanţă sau funcţii similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societăţii-mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remuneraţie pentru aceste activităţi, în măsura în care baza lor legală este relaţia juridică ce guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entităţi. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entităţi furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în preţul bunurilor şi în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare şi serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care foloseşte aceste servicii luând în considerare relaţia juridică dintre ele, numai pentru propriile condiţii, ţinând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existenţă a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.

(14) Ajustarea/Estimarea evidenţelor, realizată de autoritatea fiscală în scopul reflectării principiului valorii de piaţă a produselor, mărfurilor şi serviciilor, se efectuează şi la cealaltă persoană afiliată.

Pentru ajustări/estimări efectuate între persoane române afiliate se aplică şi procedura pentru eliminarea dublei impuneri între persoane române afiliate stabilită, potrivit Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (Codul de procedură fiscală), iar pentru ajustări/estimări efectuate între persoane române afiliate cu persoane nerezidente se aplică şi procedura amiabilă stabilită potrivit Codului de procedură fiscală.

(15) Ajustarea/Estimarea preţurilor de transfer, pentru a reflecta principiul valorii de piaţă în cadrul tranzacţiilor derulate între persoane al produselor, mărfurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacţiei, va fi efectuată de organele de inspecţie fiscală la nivelul tendinţei centrale a pieţei. Tendinţa centrală a pieţei va fi considerată valoarea mediană a intervalului de comparare a indicatorilor financiari ai societăţilor/tranzacţiilor comparabile identificate sau în situaţia în care nu se găsesc suficiente societăţi/tranzacţii comparabile, pentru a putea stabili un interval de comparabilitate, se vor identifica cel mult trei societăţi sau tranzacţii comparabile şi se va utiliza media aritmetică a indicatorilor financiari ai acestora sau a tranzacţiilor identificate.

SECŢIUNEA 2^1
Reguli speciale pentru aplicarea TVA

(la 04-05-2017 Capitolul II din Titlul I a fost completat de Punctul 1, Litera A, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

5^1.

(1) În sensul art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, persoanele impozabile care au avut codul de înregistrare anulat în baza prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, îşi pot exercita dreptul de deducere pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal depus după reînregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior. Deducerea taxei se efectuează în limitele şi condiţiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, chiar dacă factura nu cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile.

(2) După înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să emită facturi în care să înscrie distinct taxa pe valoarea adăugată colectată aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, care nu se înregistrează în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată». În funcţie de modalitatea în care au acţionat pe perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, se disting următoarele situaţii:

a) persoana impozabilă a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile, respectiv a depus declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar nu a emis facturi. În această situaţie, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi pentru livrările de bunuri/prestările de servicii efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, care să includă informaţiile obligatorii prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, care a fost colectată în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat. Aceste facturi nu se includ în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferenţe între taxa colectată în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat şi taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile;

b) persoana impozabilă a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile, respectiv a depus declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, şi a emis facturi. În această situaţie, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi de corecţie conform art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. În situaţia în care nu există diferenţe între taxa colectată în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat şi taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, facturile emise după reînregistrare nu se includ în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată»;

c) persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, respectiv nu a depus declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar a emis facturi. În această situaţie, după reînregistrarea în scopuri de TVA, persoana impozabilă trebuie să emită facturi de corecţie conform art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Facturile de corecţie nu se înscriu în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferenţe între taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat şi taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, ci în «Declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal». Persoana impozabilă datorează obligaţii fiscale accesorii conform art. 173 şi 181 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, de la data la care avea obligaţia să plătească TVA aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, şi până la data plăţii taxei, în baza declaraţiei sus-menţionate;

d) persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, respectiv nu a depus declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal şi nu a emis facturi. În această situaţie, facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA nu se înscriu în decontul de taxă depus conform art. 323 din Codul fiscal, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», dacă nu există diferenţe între taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat şi taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, ci în «Declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată datorată de către persoanele impozabile al căror cod de înregistrare în scopuri de taxă pe valoarea adăugată a fost anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e), lit. g) sau lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal». Persoana impozabilă datorează obligaţii fiscale accesorii conform art. 173 şi 181 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, de la data la care avea obligaţia să plătească TVA aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, şi până la data plăţii taxei, în baza declaraţiei sus-menţionate.

(3) În situaţiile prevăzute la alin. (2), în cazul în care există diferenţe între taxa colectată/care ar fi trebuit colectată în perioada în care persoana impozabilă a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat şi taxa înscrisă în facturile emise după reînregistrarea în

scopuri de TVA a persoanei impozabile, în decontul de TVA, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», se înscriu numai aceste diferenţe.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică în cazul în care persoana impozabilă se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal începând cu 1 ianuarie 2017, în situaţia în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat în baza prevederilor art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, respectiv în baza prevederilor art. 153 alin. (9) lit. a)-e) şi h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în vigoare până la 1 ianuarie 2016.

(5) Prevederile alin. (2) nu se aplică în situaţia în care persoana impozabilă nu are obligaţia de a emite facturi conform art. 319 din Codul fiscal.

(6) În aplicarea prevederilor art. 11 alin. (7) şi (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care au efectuat achiziţii de la furnizori/prestatori în perioada în care aceştia au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat îşi exercită dreptul de deducere a TVA pentru achiziţiile respective, în limitele şi condiţiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, pe baza facturilor emise de furnizor/prestator conform alin. (2), prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 depus după reînregistrarea furnizorului/prestatorului sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7) Exemple pentru aplicarea prevederilor alin. (2) referitoare la emiterea facturilor după înregistrarea în scopuri de TVA:

Exemplul nr. 1: persoana impozabilă a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile, dar nu a emis facturi.

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoare înscrisă în contract era de 50.000 lei/bucată, care nu include TVA. Societatea X nu emite factură, dar depune declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal. Calculul taxei colectate de plată se va efectua astfel, ambele variante fiind corecte:

A. Societatea X, având codul de TVA anulat, nu mai poate încasa de la client valoarea TVA şi colectează TVA din totalul sumei aferente livrării, respectiv 5.000.000 lei x 20/120 = 833.333 lei TVA colectată. Având în vedere că furnizorul nu mai este înregistrat în scopuri de TVA, dacă beneficiarul nu mai acceptă ca la preţul din contract să se adauge şi TVA, se consideră că preţul acceptat de beneficiar include TVA datorată de furnizor.

B. Societatea X recuperează de la client şi valoarea TVA, clientul acceptând să îi plătească suma de 6.000.000 lei, şi colectează TVA aplicând 20% la totalul sumei aferente livrării, respectiv 5.000.000 lei x 20/100 = 1.000.000 lei.

2. În cazul în care între societatea X şi societatea Y nu există niciun contract sau contractul prevede că preţul include TVA sau nu menţionează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

1. În situaţia de la lit. A poate emite factura astfel: baza impozabila 4.166.667 şi TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y sau, dacă clientul este de acord

să plătească în plus pe lângă preţul fără TVA şi taxa aferentă, baza impozabilă înscrisă în factură va fi de 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferenţa faţă de taxa colectată determinată la lit. A se înscrie în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: 5.000.000 – 4.166.667 = 833.333 lei baza impozabilă şi TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei.

În situaţia de la lit. B, societatea X va emite o factură corectă de 5.000.000 lei cu TVA de 1.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea „Taxa pe valoarea adăugată colectată“, de către furnizorul X, care permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

2. Societatea X are obligaţia de a emite factură cu baza impozabilă de 4.166.667 lei şi TVA 833.333 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea „Taxa pe valoarea adăugată colectată“, de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

Exemplul nr. 2: persoana impozabilă a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile şi a emis facturi

1. Prezentarea situaţiei este aceeaşi ca la exemplul nr. 1, cu excepţia faptului că în acest exemplu societatea X a emis facturi pe perioada în care a avut codul anulat. Calculul taxei colectate de plată se va efectua astfel, ambele variante de determinare a taxei colectate fiind corecte:

A. În ipoteza în care valoarea livrării acceptată de beneficiar este de 5.000.000 lei, societatea X se poate regăsi în următoarele situaţii:

- ori a emis factura de 5.000.000 lei, fără să înscrie TVA în factură şi plăteşte TVA din această sumă, respectiv 833.333 lei (5.000.000 lei x 20/120),
– ori a emis factura calculând TVA din suma facturată şi înscriind această taxă în factură: respectiv bază 4.166.667 şi TVA 833.333 lei.

B. Societatea X recuperează de la client şi valoarea TVA pe lângă preţul din contract, situaţie în care solicită clientului să îi plătească suma de 6.000.000 lei, şi, referitor la facturare, se poate regăsi ori în situaţia în care a emis o factură de 6.000.000 lei, în care nu a evidenţiat TVA, ori a facturat 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei. Pe baza prevederilor contractuale, furnizorul consideră în această situaţie că are de plată suma de 1.000.000 lei TVA colectată.

2. În cazul în care între societatea X şi societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă preţul include TVA sau nu menţionează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:
1. În situaţia de la lit. A poate emite factura astfel:

- o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, va factura cu plus, baza impozabilă de 4.166.667 şi TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei. Factura nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», al societăţii X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y; sau,

– dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă preţul fără TVA din contract şi taxa aferentă, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, facturează cu plus baza impozabilă 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferenţa faţă de taxa colectată iniţial se înscrie de societatea X în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: 5.000.000 – 4.166.667 = 833.333 lei baza impozabilă şi TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei.

În situaţia de la lit. B, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat iniţial (cu sau fără TVA), şi facturează baza impozabilă 5.000.000 lei cu TVA de 1.000.000 lei.

2. Societatea X are obligaţia de a emite factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, facturează baza impozabilă de 4.166.667 lei şi TVA 833.333 lei. Această factură nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

Exemplul nr. 3: persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile efectuate în perioada în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, dar a emis facturi

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoarea înscrisă în contract era de 50.000 lei/bucată, exclusiv TVA. Societatea X emite factură, dar nu depune declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal. Facturile au fost emise în următoarele variante:

A. În ipoteza în care valoarea livrării acceptată de beneficiar este de 5.000.000 lei, societatea X se poate regăsi în următoarele situaţii:

- ori a emis factura de 5.000.000 lei, fără să înscrie în factură taxa datorată de 833.333 lei,

– ori a emis factura calculând TVA din suma facturată şi înscriind acest TVA în factură: respectiv bază 4.166.667 şi TVA 833.333 lei.

B. Societatea X recuperează de la client şi valoarea TVA pe lângă preţul din contract, situaţie în care solicită clientului să îi plătească suma de 6.000.000 lei, şi, referitor la facturare, se poate regăsi ori în situaţia în care a emis o factură de 6.000.000 lei, în care nu a evidenţiat TVA, ori a facturat 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei.

2. În cazul în care între societatea X şi societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă preţul include TVA sau nu menţionează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000, avea obligaţia de a plăti TVA de 833.333 lei.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

1. În situaţia de la lit. A poate emite factura astfel:

- o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, va factura cu plus baza impozabilă 4.166.667 şi TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei. Factura nu se înscrie în decontul de TVA al societăţii X, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», ci în declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y;

– dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă preţul fără TVA din contract şi taxa aferentă, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, facturează cu plus baza impozabilă 5.000.000 plus TVA de 1.000.000 lei. Diferenţa faţă de taxa care ar fi trebuit colectată iniţial se înscrie de societatea X în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: 5.000.000 – 4.166.667 = 833.333 lei baza impozabilă şi TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei. Taxa care ar fi trebuit colectată de 833.333 lei se va plăti pe baza Declaraţiei privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, în timp ce diferenţa de 166.667 lei se înscrie în decont.

În situaţia de la lit. B, societatea X va emite o factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat iniţial (cu sau fără TVA), şi facturează baza impozabilă 5.000.000 lei cu TVA de 1.000.000 lei.

2. Societatea X are obligaţia de a emite factură cu semnul minus, în funcţie de modalitatea în care a facturat (cu sau fără TVA) şi, separat sau pe aceeaşi factură, facturează baza impozabilă de 4.166.667 lei şi TVA 833.333 lei. Această factură nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, ci în declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

Exemplul nr. 4: persoana impozabilă nu a colectat TVA pentru operaţiunile taxabile şi nici nu a emis facturi

1. Societatea X are codul de TVA anulat începând cu data de 1 septembrie 2016. În luna octombrie livrează către societatea Y 100 de utilaje a căror valoarea înscrisă în contract era de 50.000 lei/bucată, exclusiv TVA. Societatea X nu emite factură şi nu depune declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal.

După reînregistrarea în scopuri de TVA, societatea X va emite facturi cu TVA astfel:

a) dacă clientul nu este de acord să plătească TVA, societatea X facturează baza impozabilă 4.166.667 şi TVA aferentă 833.333 lei, total factură 5.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, ci în declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y;

b) dacă clientul este de acord să plătească în plus pe lângă preţul fără TVA din contract şi taxa aferentă, societatea X facturează baza impozabilă 5.000.000 lei plus TVA 1.000.000 lei, total factură 6.000.000 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y. Diferenţa de 166.667 lei faţă de taxa care ar fi trebuit colectată, respectiv 833.333 lei, pornind de la premisa că anterior reînregistrării societăţii X beneficiarul nu ar fi fost de acord să îi achite acestuia decât valoarea bunurilor exclusiv TVA (5.000.000 lei), se va înscrie în decontul de TVA în care este emisă factura respectivă astfel: 5.000.000 – 4.166.667 = 833.333 lei baza impozabilă şi TVA aferentă 166.667 lei. Beneficiarul poate deduce TVA de 1.000.000 lei. Diferenţa de taxă de 833.333 lei se va plăti pe baza declaraţiei privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal.

2. În cazul în care între societatea X şi societatea Y nu există niciun contract sau contractul nu prevede dacă preţul include TVA sau nu menţionează nimic cu privire la TVA, societatea X avea obligaţia de a plăti TVA din suma livrării. Astfel, dacă valoarea livrării este de 5.000.000 lei, societatea X ar fi trebuit să colecteze TVA de 833.333 lei. După înregistrarea în scopuri de TVA, societatea X are obligaţia de a emite factură cu baza impozabilă de 4.166.667 lei şi TVA 833.333 lei, factură care nu se înscrie în decontul de TVA, în secţiunea «Taxa pe valoarea adăugată colectată», de către furnizorul X, ci în declaraţia privind taxa pe valoarea adăugată colectată care trebuie plătită conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, dar permite deducerea TVA la beneficiarul Y.

(la 04-05-2017 Sectiunea 2^1 din Capitolul II , Titlul I a fost completata de Punctul 1, Litera A, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

SECŢIUNEA a 3-a

Prevederi privind respectarea regulilor de ajutor de stat

6. Facilităţile fiscale de natura ajutorului de stat, aşa cum acesta este definit la art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2014
privind procedurile naţionale în domeniul ajutorului de stat, precum şi pentru modificarea şi completarea Legii concurenţei nr. 21/1996
, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 20/2015
, cu modificările ulterioare, se acordă cu respectarea prevederilor naţionale şi comunitare în domeniul ajutorului de stat.

TITLUL II

Impozitul pe profit

CAP. I

Dispoziţii generale

SECŢIUNEA 1

Contribuabili

1. (1) În aplicarea prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, din categoria persoanelor juridice române fac parte companiile naţionale, societăţile naţionale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societăţile, indiferent de forma juridică de organizare şi de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societăţile agricole şi alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, cooperativele agricole, societăţile cooperative, instituţiile financiare şi instituţiile de credit, fundaţiile, asociaţiile, organizaţiile, precum şi orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislaţiei române, cu excepţiile prevăzute la art. 13 alin. (2) din Codul fiscal
. În cazul persoanelor juridice române care deţin participaţii în capitalul altor societăţi şi care întocmesc situaţii financiare consolidate, calculul şi plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

(2) În aplicarea prevederilor art. 13 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
, persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundaţiile, asociaţiile, organizaţiile şi orice entităţi similare, înfiinţate şi organizate în conformitate cu legislaţia unei alte ţări, devin subiect al impunerii atunci când îşi desfăşoară activitatea, integral sau parţial, prin intermediul unui sediu permanent în România, aşa cum este definit acesta în Codul fiscal
, de la începutul activităţii sediului permanent.

(3) În sensul art. 13 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal
, fundaţia constituită ca urmare a unui legat, în condiţiile legii, este subiectul de drept înfiinţat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent şi irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, în interesul unor colectivităţi.

SECŢIUNEA a 2-a

Reguli speciale de impozitare

2. Veniturile obţinute de către contribuabilii prevăzuţi la art. 15 alin. (1) lit. a)
, b)
, c)
şi d) din Codul fiscal
, care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menţionate la literele respective, sunt venituri impozabile la calculul rezultatului fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile respective se scad cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, proporţional cu ponderea veniturilor impozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil.

3. (1) Organizaţiile nonprofit care obţin venituri, altele decât cele menţionate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal
, şi care depăşesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pe profit pentru profitul impozabil corespunzător acestora. Determinarea rezultatului fiscal se face în conformitate cu prevederile titlului II din Codul fiscal
. În acest sens se vor avea în vedere şi următoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal
;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal
, prin parcurgerea următorilor paşi:

(i) calculul sumei în lei reprezentând echivalentul a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/RON comunicat de Banca Naţională a României pentru anul fiscal respectiv;

(ii) calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);

(iii) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) şi b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c), precum şi a celorlalte venituri neimpozabile prevăzute de titlul II din Codul fiscal ;

e) determinarea valorii deductibile a cheltuielilor corespunzătoare veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:

(i) stabilirea cheltuielilor corespunzătoare veniturilor impozabile de la lit. d) prin scăderea din totalul cheltuielilor a celor aferente activităţii nonprofit şi a unei părţi din cheltuielile comune, determinată prin utilizarea unei metode raţionale de alocare, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

(ii) ajustarea cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. i), luându-se în considerare prevederile art. 25 din Codul fiscal ;

f) stabilirea rezultatului fiscal ca diferenţă între veniturile impozabile de la lit. d) şi cheltuielile deductibile stabilite la lit. e); la stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul şi elementele similare veniturilor şi cheltuielilor, deducerile fiscale, precum şi pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile art. 31 din Codul fiscal ;

g) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 sau la art. 18 din Codul fiscal , după caz, asupra rezultatului fiscal pozitiv stabilit potrivit lit. f).

(2) Veniturile realizate de organizaţiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea rezultatului fiscal.

SECŢIUNEA a 3-a

Regimul special pentru contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor

4. Intră sub incidenţa prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor sau cazinourilor, încadraţi potrivit dispoziţiilor legale în vigoare; aceştia trebuie să organizeze şi să conducă evidenţa contabilă pentru stabilirea veniturilor şi cheltuielilor corespunzătoare activităţilor vizate. La determinarea profitului aferent acestor activităţi se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare, precum şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporţional cu veniturile obţinute din activităţile vizate în veniturile totale realizate de contribuabil. În cazul în care impozitul pe profit datorat este mai mic decât 5% din veniturile înregistrate în conformitate cu reglementările contabile aplicabile, aferente activităţilor vizate, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acest impozit se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activităţi, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal .

CAP. II

Calculul rezultatului fiscal

SECŢIUNEA 1

Reguli generale

5. (1) În aplicarea art. 19 alin. (1) din Codul fiscal
, pentru calculul rezultatului fiscal, veniturile şi cheltuielile sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilităţii nr. 82/1991
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte sume care, din punct de vedere fiscal, sunt elemente similare veniturilor şi cheltuielilor.

(2) Exemple de elemente similare veniturilor:

a) diferenţele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

b) rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe şi a imobilizărilor necorporale, potrivit prevederilor art. 26 alin. (6)
şi (7) din Codul fiscal
;

c) rezerva legală şi rezervele reprezentând facilităţi fiscale, potrivit prevederilor art. 26 alin. (8)
şi (9) din Codul fiscal
;

d) sumele înregistrate în soldul creditor al contului "Rezultatul reportat din provizioane specifice", potrivit art. 46 din Codul fiscal
, reprezentând rezervele devenite impozabile în conformitate cu art. 26 alin. (5) din Codul fiscal
;

e) sumele înregistrate în rezultatul reportat care se impozitează potrivit art. 21 din Codul fiscal
;

f) sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudenţiale care au fost deductibile la determinarea profitului impozabil, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal
;

g) câştigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite/răscumpărate.

(3) Exemple de elemente similare cheltuielilor:

a) sumele înregistrate în rezultatul reportat care se deduc la calculul rezultatului fiscal în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul fiscal
;

b) diferenţele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

c) valoarea neamortizată a cheltuielilor de dezvoltare care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, această valoare este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata iniţială stabilită conform legii, mai puţin perioada pentru care s-a calculat amortizarea;

d) pierderea înregistrată la data vânzării titlurilor de participare proprii reprezentând diferenţa dintre preţul de vânzare al titlurilor de participare proprii şi valoarea lor de dobândire/răscumpărare. Pierderile din anularea titlurilor de participare proprii, reprezentând diferenţa dintre valoarea de răscumpărare a titlurilor de participare proprii anulate şi valoarea lor nominală, nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

e) pentru sumele transferate din contul 233 "Imobilizări necorporale în curs de execuţie" în creditul contului 1176 "Rezultatul reportat provenit din trecerea la aplicarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene", potrivit reglementărilor contabile aplicabile, se au în vedere următoarele:

(i) sumele de natura cheltuielilor specifice localizării, explorării, dezvoltării sau oricărei activităţi pregătitoare pentru exploatarea resurselor naturale reprezintă elemente similare cheltuielilor potrivit prevederilor art. 28 alin. (15) din Codul fiscal
;

(ii) sumele de natura cheltuielilor, altele decât cele prevăzute la pct. i), sunt elemente similare cheltuielilor numai dacă acestea sunt deductibile în conformitate cu prevederile art. 25 şi 28 din Codul fiscal
.

(3^1) În perioada aplicării prevederilor art. 25 alin. (3) lit. n) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) sumele reprezentând reducerea sau anularea de provizioane specifice/ajustări pentru depreciere sau, după caz, valori ale pierderilor aşteptate, aferente creanţelor înstrăinate, care au fost deductibile la determinarea rezultatului fiscal, în conformitate cu prevederile Codului fiscal, în cazul în care nu sunt înregistrate pe venituri, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt elemente similare veniturilor;

b) sumele reprezentând preţul de cesiune al creanţelor, în cazul în care nu sunt înregistrate pe venituri, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt elemente similare veniturilor;

c) sumele reprezentând valoarea creanţelor înstrăinate, în cazul în care nu sunt înregistrate pe cheltuieli, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt elemente similare cheltuielilor; în cazul în care cesionarul cedează creanţa, valoarea creanţei înstrăinate este costul de achiziţie al acesteia.

(la 25-05-2018 Punctul 5. din Sectiunea 1 , Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Litera A, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(4) La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidenţă a stocurilor.

(5) La calculul rezultatului fiscal al contribuabililor care plătesc trimestrial impozit pe profit, limitele cheltuielilor deductibile se aplică trimestrial, astfel încât, la finele anului acestea să se încadreze în prevederile titlului II din Codul fiscal

. Pentru contribuabilii care plătesc impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de titlul II din Codul fiscal
se aplică anual. În cazul contribuabililor care intră sub incidenţa art. 16 alin. (5) din Codul fiscal
, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal modificat care cuprinde atât perioade din anul 2015, cât şi din anul 2016, se au în vedere următoarele:

a) pentru veniturile, cheltuielile sau orice alte elemente, înregistrate până la data de 31 decembrie 2015, se aplică regimul fiscal prevăzut de Legea nr. 571/2003
privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare; pentru determinarea bazei de calcul a rezultatului fiscal se iau în considerare veniturile, cheltuielile şi elementele înregistrate până la data de 31 decembrie 2015;

b) pentru veniturile, cheltuielile sau orice alte elemente, înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016, al căror regim fiscal, limită de deducere şi/sau metodologie de calcul au fost modificate, se aplică prevederile în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2016 luând în considerare regimul fiscal, limită de deducere şi/sau metodologia de calcul, astfel cum au fost reglementate începând cu această dată; pentru determinarea bazei de calcul a rezultatului fiscal se iau în considerare veniturile, cheltuielile şi elementele înregistrate începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(6) Pentru calculul rezultatului fiscal, dobânzile penalizatoare/ penalităţile/daunele-interese contractuale anulate prin convenţii încheiate între părţile contractante sunt cheltuieli deductibile/ venituri impozabile, în anul fiscal în care se înregistrează în evidenţa contabilă anularea acestora, în condiţiile în care dobânzile penalizatoare/penalităţile/daunele-interese, stabilite în cadrul contractelor iniţiale încheiate în derularea activităţii economice, pe măsura înregistrării lor, au reprezentat venituri impozabile/cheltuieli deductibile.

6. Intră sub incidenţa prevederilor art. 19 alin. (5) din Codul fiscal
contribuabilii care desfăşoară activităţi de servicii internaţionale şi care aplică regulile de evidenţă şi decontare a veniturilor şi cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convenţiilor la care România este parte, de exemplu: convenţia în domeniul serviciilor poştale, comunicaţiilor electronice, transporturilor internaţionale etc.

7. În aplicarea prevederilor art. 19 alin. (1)
şi (6) din Codul fiscal
, pe baza deciziei de ajustare/estimare a veniturilor sau cheltuielilor uneia din persoanele afiliate, emise de organul fiscal competent, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală
, ajustările/estimările de preţuri de transfer astfel stabilite se iau în calcul, de către persoana juridică română afiliată, la determinarea rezultatului fiscal al perioadei în care s-a derulat tranzacţia, după cum urmează:

a) venitul/cheltuiala stabilite la nivelul unuia dintre contribuabili reprezintă cheltuială/venit la nivelul celuilalt contribuabil;

b) venitul stabilit suplimentar din ajustare/estimare este luat în calcul prin intermediul unui element similar venitului, respectiv cheltuiala stabilită suplimentar din ajustare/estimare este luată în calcul prin intermediul unui element similar cheltuielii, şi prin aplicarea tratamentului fiscal, de impozitare sau de deducere, corespunzător celui aplicat venitului/cheltuielii iniţial/iniţiale în legătură cu care aceste ajustări/estimări au fost efectuate, venitul/cheltuiala suplimentară reprezentând o diferenţă de preţ a unei tranzacţii anterioare şi nu o tranzacţie nouă.

8. În aplicarea prevederilor art. 19 alin. (7) din Codul fiscal

, pentru calculul rezultatului fiscal contribuabilii sunt obligaţi să întocmească un registru de evidenţă fiscală, ţinut în formă scrisă sau electronică, cu respectarea dispoziţiilor Legii nr. 82/1991
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, referitoare la utilizarea sistemelor informatice de prelucrare automată a datelor. În registrul de evidenţă fiscală trebuie înscrise veniturile şi cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, potrivit art. 19 alin. (1) din Codul fiscal
, veniturile neimpozabile potrivit art. 23 din Codul fiscal
, deducerile fiscale, elementele similare veniturilor, elementele similare cheltuielilor, cheltuielile nedeductibile, potrivit art. 25 din Codul fiscal
, precum şi orice informaţie cuprinsă în declaraţia fiscală, obţinută în urma unor prelucrări ale datelor furnizate de înregistrările contabile. Evidenţierea veniturilor şi a cheltuielilor aferente se efectuează pe natură economică, prin totalizarea acestora pe trimestru şi/sau an fiscal, după caz.

SECŢIUNEA a 2-a

Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară

9. În aplicarea prevederilor art. 21 lit. a) pct. 3 din Codul fiscal
, sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor nu reprezintă elemente similare veniturilor la momentul înregistrării, acestea fiind tratate ca rezerve şi impozitate potrivit art. 26 alin. (5) din Codul fiscal
, cu condiţia evidenţierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, potrivit art. 21 lit. a) pct. 1 din Codul fiscal
.

Exemplu - Retratarea mijloacelor fixe amortizabile ca urmare a trecerii de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost.

Un contribuabil prezintă următoarea situaţie cu privire la un mijloc fix amortizabil:

- cost de achiziţie: 1.000.000 lei;

– rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2003: 300.000 lei;

– rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2004: 500.000 lei;

– amortizarea rezervelor din reevaluare cumulată la momentul retratării este de 350.000 lei, din care:

– suma de 150.000 lei a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal în vigoare pentru perioadele respective şi nu a intrat sub incidenţa prevederilor art. 22 alin. (5^1) din Legea nr. 571/2003
privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015, respectiv art. 26 alin. (6) din Codul fiscal
;

– suma de 200.000 lei nu a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal
;

– actualizarea cu rata inflaţiei a mijlocului fix, evidenţiată în contul rezultatul reportat, este de 200.000 lei (suma brută), iar amortizarea cumulată aferentă costului actualizat cu rata inflaţiei este de 50.000 lei;

– metoda de amortizare utilizată: amortizare liniară.

Pentru simplificare considerăm că durata de amortizare contabilă este egală cu durata normală de utilizare fiscală.

Operaţiuni efectuate la momentul retratării

În situaţia în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, au loc următoarele operaţiuni:

Etapa I: Eliminarea efectului reevaluărilor:

1. eliminarea surplusului din reevaluare în sumă de 800.000 lei;

2. anularea sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei.

Operaţiunea de anulare a rezervei nu are impact fiscal, deoarece, în acest caz, impozitarea se efectuează ca urmare a anulării sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei. Pentru sumele provenite din anularea amortizării rezervelor de reevaluare, din punct de vedere fiscal, se va face distincţia dintre amortizarea rezervei din reevaluare care a fost dedusă la calculul profitului impozabil şi amortizarea rezervei din reevaluare care nu a fost dedusă la calculul profitului impozabil, astfel:

- suma de 150.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 21 lit. b) pct. 1 din Codul fiscal
;

– suma de 200.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 21 lit. b) pct. 4 din Codul fiscal
.

Etapa II: Înregistrarea actualizării cu rata inflaţiei:

1. actualizarea cu rata inflaţiei a valorii mijlocului fix cu suma de 200.000 lei;

2. actualizarea cu rata inflaţiei a valorii amortizării mijlocului fix cu suma de 50.000 lei.

Conform art. 21 lit. a) pct. 1 din Codul fiscal
, sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, sunt tratate ca rezerve şi impozitate potrivit art. 26 alin. (5) din Codul fiscal
, cu condiţia evidenţierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct.

Prin urmare, suma de 200.000 lei este tratată ca rezervă dacă aceasta este evidenţiată în soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct.

Suma de 50.000 lei reprezintă element similar cheltuielilor, potrivit art. 21 lit. a) pct. 4 din Codul fiscal
.

În situaţia în care suma de 50.000 lei diminuează soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele brute din actualizarea cu rata inflaţiei a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor, concomitent cu deducerea acesteia, se impozitează suma de 50.000 lei din suma brută de 200.000 lei, deoarece o parte din rezervă este utilizată.

10. Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară şi care la momentul retratării utilizează valoarea justă drept cost presupus vor avea în vedere şi următoarele reguli:

a) valoarea fiscală a mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor este cea stabilită potrivit prevederilor art. 7 pct. 45 din Codul fiscal

;

b) regimul fiscal al rezervelor din reevaluarea mijloacelor fixe amortizabile şi a terenurilor este prevăzut la art. 26 alin. (5)
şi (6) din Codul fiscal
;

c) transferul sumelor aferente reevaluării din contul 105 "Rezerve din reevaluare" în contul 1178 "Rezultatul reportat provenit din utilizarea, la data trecerii la aplicarea IFRS, a valorii juste drept cost presupus", respectiv al sumelor din contul 1065 "Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" în contul 1175 "Rezultatul reportat reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare" nu se impozitează, cu condiţia evidenţierii şi menţinerii sumelor respective în soldul creditor al conturilor 1178, respectiv 1175, analitice distincte. În situaţia în care sumele respective nu sunt menţinute în soldul creditor al conturilor 1178, respectiv 1175, analitice distincte, acestea se impozitează astfel:

(i) sumele care au fost anterior deduse şi care nu au fost impozitate potrivit art. 22 alin. (5^1) din Legea nr. 571/2003
privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în vigoare până la data de 31 decembrie 2015, respectiv art. 26 alin. (6) din Codul fiscal
, se impozitează la momentul utilizării potrivit art. 26 alin. (5)
; diminuarea soldului creditor al conturilor de rezultat reportat, analitice distincte, se consideră utilizare a rezervei;

(ii) sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate şi/sau casate se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe şi terenurilor, după caz.

Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară utilizează referinţele pentru simbolul şi denumirea conturilor corespunzător reglementărilor contabile aplicabile.

SECŢIUNEA a 3-a

Scutirea de impozit a profitului reinvestit

11. (1) În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (1) din Codul fiscal, pentru profitul investit în achiziţionarea dreptului de utilizare a programelor informatice scutirea de impozit se aplică pentru cele achiziţionate şi utilizate începând cu data de 1 ianuarie 2017.

(la 04-05-2017 Alineatul (1), Punctul 11 din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul II a fost modificat de Punctul 1, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(2) În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (2) din Codul fiscal
, profitul contabil brut cumulat de la începutul anului este profitul contabil la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, înregistrat până în trimestrul punerii în funcţiune a activelor menţionate la art. 22 alin. (1) din Codul fiscal
, fără a lua în considerare sursele proprii sau atrase de finanţare ale acestora. Pentru activele menţionate la art. 22 alin. (1) din Codul fiscal
, achiziţionate în baza contractelor de leasing financiar, scutirea de impozit pe profit se aplică de către utilizator, cu condiţia respectării prevederilor art. 22 alin. (8) din Codul fiscal

.

(3) Determinarea scutirii de impozit pe profit - exemple de calcul:

Exemplul 1 - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii care aplică sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit

Societatea A achiziţionează şi pune în funcţiune în luna octombrie 2016 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei. Profitul contabil brut aferent perioadei 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016 este 500.000 lei.

La sfârşitul anului 2016 societatea înregistrează un profit impozabil în sumă de 600.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului reinvestit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent anului 2016:

600.000 x 16% = 96.000 lei, din care impozitul pe profit aferent trimestrului IV este 40.000 lei;

– se calculează impozitul pe profit aferent profitului reinvestit: având în vedere faptul că profitul contabil aferent perioadei 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2016 în sumă de 500.000 lei acoperă investiţia realizată, impozitul pe profit scutit este:

70.000 x 16% = 11.200 lei; impozit pe profit scutit = 11.200 lei;

– repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puţin partea aferentă rezervei legale:

a) determinarea sumei aferente rezervei legale, dacă contribuabilul are obligaţia constituirii acesteia potrivit legii. Presupunem, în acest caz, că societatea A repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului reinvestit fiind 3.500 lei;

b) determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

70.000 - 3.500 = 66.500 lei.

Valoarea fiscală a echipamentului tehnologic este 70.000 lei care se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 28 din Codul fiscal

. Pentru acest echipament tehnologic contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

Exemplul 2 - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii care aplică sistemul anual de declarare şi plată a impozitului pe profit

La sfârşitul anului 2016 o societate înregistrează un profit impozabil în sumă de 2.500.000 lei. Profitul contabil brut aferent anului 2016 este de 1.900.000 lei. Societatea achiziţionează şi pune în funcţiune în luna martie 2016 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, în luna iulie un echipament tehnologic în valoare de 110.000 lei şi în luna octombrie mai multe calculatoare în valoare totală de 30.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului reinvestit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent anului 2016:

2.500.000 x 16% = 400.000 lei;

– se determină valoarea totală a investiţiilor realizate în echipamente tehnologice şi calculatoare:

70.000 + 110.000 + 30.000 = 210.000 lei;

– având în vedere faptul că profitul contabil brut acoperă investiţiile realizate, impozitul pe profit aferent profitului reinvestit este:

210.000 x 16% = 33.600 lei; impozit pe profit scutit = 33.600 lei;

– repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puţin partea aferentă rezervei legale. Presupunem, în acest caz, că societatea repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului reinvestit fiind 10.500 lei;

– determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

210.000 - 10.500 = 199.500 lei.

Valoarea fiscală a activelor respective se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 28 din Codul fiscal

. Pentru aceste active contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

Exemplul 3 - Calculul scutirii de impozit pentru profitul reinvestit în echipamente tehnologice care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi. Contribuabilul aplică sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit.

În perioada 1 ianuarie 2016-31 martie 2016 o societate înregistrează profit impozabil în sumă de 2.000.000 lei. Profitul contabil brut aferent perioadei 1 ianuarie 2016-31 martie 2016 este de 600.000 lei.

Societatea efectuează investiţii într-un echipament tehnologic: în luna septembrie 2014 în valoare de 50.000 lei, în luna ianuarie 2015 în valoare de 80.000 lei şi în luna februarie 2016 în valoare de 90.000 lei. Pentru echipamentul tehnologic respectiv nu sunt puneri în funcţiune parţiale, punerea în funcţiune a întregii investiţii realizându-se în luna martie 2016.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului reinvestit şi a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilităţii, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului I al anului 2016:

2.000.000 x 16% = 320.000 lei;

– se determină valoarea totală a investiţiilor realizate în echipamente tehnologice:

50.000 + 80.000 + 90.000 = 220.000 lei;

– având în vedere faptul că profitul contabil brut din trimestrul punerii în funcţiune al investiţiei acoperă investiţiile anuale realizate, impozitul pe profit aferent profitului reinvestit este:

220.000 x 16% = 35.200 lei; impozit pe profit scutit = 35.200 lei;

– repartizarea la rezerve a sumei profitului pentru care s-a beneficiat de scutire de impozit pe profit, mai puţin partea aferentă rezervei legale. Presupunem, în acest caz, că la sfârşitul anului societatea repartizează 5% din profitul contabil pentru constituirea rezervei legale, partea alocabilă profitului reinvestit fiind 11.000 lei;

– determinarea sumei profitului scutit care va fi repartizat la rezerve:

220.000 - 11.000 = 209.000 lei.

Valoarea fiscală a activelor respective se amortizează linear sau degresiv potrivit art. 28 din Codul fiscal
. Pentru aceste active contribuabilul nu poate opta pentru amortizarea accelerată.

(4) Abrogat.

(la 04-05-2017 Alineatul (4) din Punctul 11, Sectiunea a 3-a, Capitolul II, Titlul II a fost abrogat de Punctul 2, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(5) În înţelesul prevederilor art. 22 alin. (7) din Codul fiscal
, activele considerate noi sunt cele care nu au fost utilizate anterior datei achiziţiei.

SECŢIUNEA a 4-a

Venituri neimpozabile

12. (1) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. b) din Codul fiscal
, pentru dividendele primite de la o persoană juridică străină plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit, situată într-un stat terţ, astfel cum acesta este definit la art. 24 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal
, cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, persoana juridică română care primeşte dividendele trebuie să deţină:

a) certificatul de atestare a rezidenţei fiscale a persoanei juridice străine, emis de autoritatea competentă din statul terţ al cărui rezident fiscal este;

b) declaraţia pe propria răspundere a persoanei juridice străine din care să rezulte că aceasta este plătitoare de impozit pe profit sau a unui impozit similar impozitului pe profit în statul terţ respectiv;

c) documente prin care să facă dovada îndeplinirii condiţiei de deţinere, pe o perioadă neîntreruptă de 1 an, a minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice care distribuie dividende.

(2) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. c) din Codul fiscal
, titlurile de participare sunt cele definite potrivit art. 7 pct. 40 din Codul fiscal
. În cazul majorării capitalului social la persoana juridică la care se deţin titlurile de participare, se au în vedere următoarele:

a) valoarea fiscală a titlurilor de participare noi este valoarea de înregistrare, potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

b) sumele reprezentând majorarea valorii nominale a titlurilor de participare existente se adaugă la valoarea de achiziţie sau de aport a acestora.

(3) Exemple privind aplicarea art. 23 lit. c) din Codul fiscal
:

Exemplul 1:

În anul 2016, societatea A a achiziţionat de pe piaţa reglementată un număr de 5.000 de acţiuni ale societăţii B la un preţ unitar de 100 lei/acţiune.

Societatea B comunică societăţii A faptul că, în conformitate cu hotărârea adunării generale a acţionarilor, se majorează capitalul social al societăţii B prin încorporarea profitului. Majorarea se efectuează prin emiterea de titluri de participare noi, societatea A primind 4.000 de acţiuni la valoarea nominală de 100 de lei. Societatea A deţine 5% din titlurile de participare ale societăţii B.

Veniturile înregistrate de societatea A ca urmare a majorării capitalului social la societatea B, în sumă de 400.000 lei, reprezintă, potrivit art. 23 lit. c) din Codul fiscal, venituri neimpozabile, acestea urmând să fie impozitate la momentul vânzării titlurilor de participare respective.

Ulterior, societatea A vinde titlurile de participare deţinute la societatea B la o valoare de 350 lei/acţiune, realizând venituri din vânzarea titlurilor de participare în sumă de 3.150.000 lei (9.000 acţiuni x 350 lei/acţiune).

Pentru determinarea profitului impozabil obţinut din vânzarea titlurilor de participare se au în vedere următoarele:

- valoarea fiscală a titlurilor de participare achiziţionate de pe piaţa reglementată este valoarea de achiziţie, respectiv 500.000 lei (5.000 acţiuni x 100 lei/acţiune);

– valoarea fiscală a titlurilor de participare primite ca urmare a majorării capitalului social la societatea B este valoarea de aport, respectiv 400.000 lei (4.000 acţiuni x 100 lei/acţiune).

Prin urmare, la momentul vânzării titlurilor de participare, întrucât nu sunt îndeplinite condiţiile de la art. 23 lit. i) din Codul fiscal, profitul impozabil, înregistrat din operaţiunea de vânzare de titluri de participare, este:

Profit impozabil = 3.150.000 – 900.000 + 400.000 = 2.650.000 lei

(la 04-05-2017 Exemplul 1 din Alineatul (3), Punctul 12, Sectiunea a 4-a, Capitolul II, Titlul II a fost modificat de Punctul 3, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

Exemplul 2:

Societatea A a achiziţionat de pe piaţa reglementată un număr de 4.000 de acţiuni ale societăţii B la un preţ unitar de 150 lei/acţiune.

Societatea B comunică societăţii A faptul că, în conformitate cu hotărârea adunării generale a acţionarilor, se majorează capitalul social al societăţii B prin încorporarea rezervelor în sumă de 500.000 lei. Majorarea se efectuează prin emiterea de titluri de participare noi, societatea A primind 5.000 de acţiuni la valoarea nominală de 100 lei. Societatea A deţine 5% din titlurile de participare ale societăţii B.

Sumele reprezentând valoarea titlurilor de participare noi, înregistrate de societatea A în rezerve, potrivit reglementărilor contabile, ca urmare a majorării capitalului social la societatea B nu reprezintă elemente similare veniturilor potrivit art. 23 lit. c) din Codul fiscal
, acestea urmând să fie impozitate la momentul vânzării titlurilor de participare respective.

Ulterior, societatea A vinde titlurile deţinute la societatea B la o valoare de 250 lei/acţiune, realizând venituri din vânzarea titlurilor de participare în sumă de 2.250.000 lei.

Având în vedere faptul că nu sunt îndeplinite condiţiile de la art. 23 lit. i) din Codul fiscal

, sumele reprezentând valoarea titlurilor de participare noi primite de societatea A se impozitează la momentul vânzării titlurilor de participare.

Profit impozabil = 2.250.000 - 1.100.000 + 500.000 = 1.650.000 lei

Veniturile reprezentând anularea rezervei potrivit reglementărilor contabile, sunt venituri neimpozabile potrivit art. 23 lit. d) din Codul fiscal

.

(4) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. h) din Codul fiscal

, contribuabilii pentru care prin acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activităţi nu este impozabil sunt obligaţi să organizeze şi să conducă evidenţa contabilă pentru delimitarea veniturilor şi a cheltuielilor aferente acestora. În situaţia în care evidenţa contabilă nu asigură informaţia necesară delimitării cheltuielilor comune, la determinarea profitului aferent acestor activităţi, cheltuielile comune se iau în calcul proporţional cu ponderea veniturilor obţinute din aceste activităţi în veniturile totale realizate de contribuabil.

(5) Veniturile din evaluarea/reevaluarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română sau la o persoană juridică străină situată într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri, în aplicarea prevederilor art. 23 lit. i) din Codul fiscal

, sunt cele înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

(6) În aplicarea prevederilor art. 23 lit. o) din Codul fiscal

, se vor avea în vedere următoarele:

a) sumele în bani sau în natură primite de către acţionarii/asociaţii iniţiali, ca urmare a reducerii capitalului social la persoana juridică la care se deţin acţiunile/părţile sociale, sunt venituri neimpozabile dacă reprezintă capital aportat de acţionari/asociaţi din patrimoniul personal;

b) în cazul restituirilor în bani sau în natură, efectuate cu ocazia reducerii capitalului social către acţionarii/asociaţii care au achiziţionat ulterior acţiunile/părţile sociale, sunt venituri neimpozabile sumele primite până la nivelul costului de achiziţie a acţiunilor/părţilor sociale respective.

SECŢIUNEA a 5-a

Cheltuieli

13. (1) În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul fiscal

, sunt cheltuieli efectuate în scopul desfăşurării activităţii economice, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) cheltuielile de reclamă şi publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstraţii la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri şi servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

b) cheltuielile de transport şi de cazare în ţară şi în străinătate şi pentru alte persoane fizice în condiţiile în care cheltuielile respective sunt efectuate în legătură cu lucrări executate sau servicii prestate de acestea în scopul desfăşurării activităţii economice a contribuabilului;

c) cheltuielile pentru marketing, studiul pieţei, promovarea pe pieţele existente sau noi, participarea la târguri şi expoziţii, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii;

d) cheltuielile de cercetare, precum şi cheltuielile de dezvoltare care nu îndeplinesc condiţiile de a fi recunoscute ca imobilizări necorporale din punct de vedere contabil;

e) cheltuielile pentru perfecţionarea managementului, a sistemelor informatice, introducerea, întreţinerea şi perfecţionarea sistemelor de management al calităţii, obţinerea atestării conform cu standardele de calitate;

f) cheltuielile pentru protejarea mediului şi conservarea resurselor;

g) cheltuielile efectuate cu editarea publicaţiilor care sunt înregistrate ca retururi în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative şi în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuţie;

h) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării prevederilor titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal
, în situaţia în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziţionate în scopul desfăşurării activităţii economice, de exemplu: aplicare pro rată, efectuare de ajustări, taxa pe valoarea adăugată plătită într-un stat membru al UE;

i) abrogată.

(la 25-05-2018 Litera i) din Punctul 13. , Sectiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul II a fost abrogată de Punctul 2, Litera A, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

j) cheltuielile reprezentând dobânzi penalizatoare, penalităţi şi daune-interese, stabilite în cadrul contractelor încheiate, în derularea activităţii economice, cu persoane rezidente/ nerezidente, pe măsura înregistrării lor;

k) cheltuielile privind serviciile care vizează eficientizarea, optimizarea, restructurarea operaţională şi/sau financiară a activităţii contribuabilului;

l) cheltuielile rezultate din deprecierea titlurilor de participare şi a obligaţiunilor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile, dacă la data evaluării/reevaluării nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 23 lit. i) din Codul fiscal
;

m) cheltuielile generate de evaluarea ulterioară şi executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile.

(2) În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul fiscal
, sunt cheltuieli deductibile la calculul rezultatului fiscal şi cheltuielile reglementate prin acte normative în vigoare. De exemplu:

a) cheltuielile efectuate pentru securitate şi sănătate în muncă, potrivit legii;

b) cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de riscuri profesionale efectuate potrivit legislaţiei specifice;

c) cheltuielile înregistrate ca urmare a restituirii subvenţiilor primite, potrivit legii, de la Guvern, agenţii guvernamentale şi alte instituţii naţionale şi internaţionale.

d) cheltuielile efectuate în vederea respectării obligaţiilor de compensare prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 189/2002 privind operaţiunile compensatorii referitoare la contractele de achiziţii pentru nevoi de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 354/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 16-10-2020 Alineatul (2) din Punctul 13. , Sectiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 1, Litera A, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

14. În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (2) din Codul fiscal
, cheltuielile cu salariile şi cele asimilate salariilor, astfel cum sunt definite potrivit titlului IV "Impozitul pe venit" din Codul fiscal
, sunt cheltuieli deductibile pentru determinarea rezultatului fiscal, indiferent de regimul fiscal aplicabil acestora la nivelul persoanei fizice.

15. (1) Cheltuielile efectuate în baza contractului colectiv de muncă, ce intră sub incidenţa prevederilor art. 25 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal
, sunt cheltuielile de natură socială stabilite în cadrul contractelor colective de muncă la nivel naţional, de ramură, grup de unităţi şi unităţi, altele decât cele menţionate în mod expres în cadrul art. 25 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal
.

(2) În aplicarea art. 25 alin. (3) lit. j) din Codul fiscal
, în cazul locuinţei de serviciu date în folosinţa unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcţionarea, întreţinerea şi repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafaţa construită prevăzută de Legea locuinţei nr. 114/1996
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, majorată cu 10%, şi totalul suprafeţei construite a locuinţei de serviciu respective.

(3) În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuinţa proprietate a unei persoane fizice, în aplicarea art. 25 alin. (3) lit. k) din Codul fiscal
, cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafaţa pusă la dispoziţie contribuabilului, menţionată în contractul încheiat între părţi, şi suprafaţa totală a locuinţei. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilităţi şi alte documente.

16. (1) În sensul prevederilor art. 25 alin. (3) lit. l) din Codul fiscal
, regulile de deducere, termenii şi expresiile utilizate, condiţiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, sunt cele prevăzute la pct. 68 din normele metodologice date în aplicarea art. 298 al titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal
.

(2) Justificarea utilizării vehiculelor, în sensul acordării deductibilităţii integrale la calculul rezultatului fiscal, se efectuează pe baza documentelor financiar-contabile şi prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(3) În cadrul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile unui vehicul, cum sunt: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecţiile tehnice periodice, rovinieta, chiriile, partea nedeductibilă din taxa pe valoarea adăugată, dobânzile, comisioanele, diferenţele de curs valutar

înregistrate ca urmare a derulării altor contracte decât cele de leasing. În cazul cheltuielilor reprezentând diferenţe de curs valutar înregistrate ca urmare a derulării unui contract de leasing, limita de 50% se aplică asupra diferenţei nefavorabile dintre veniturile din diferenţe de curs valutar/veniturile financiare aferente datoriilor cu decontare în funcţie de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, şi cheltuielile din diferenţe de curs valutar/cheltuielile financiare aferente.

Aplicarea limitei de 50% pentru stabilirea valorii nedeductibile la determinarea rezultatului fiscal se efectuează după aplicarea limitării aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv aceasta se aplică şi asupra taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Exemplul 1. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreţinerea şi reparaţiile aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activităţii economice

- cheltuielile cu întreţinerea şi reparaţiile - 2.000 lei

– partea de TVA nedeductibilă - 200 lei

– baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreţinerea şi reparaţiile - 2.200 lei (2.000 + 200)

– valoarea nedeductibilă a cheltuielilor cu întreţinerea şi reparaţiile - 2.200 x 50% = 1.100 lei.

Exemplul 2. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilul aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activităţii economice

- cheltuieli privind combustibilul - 1.000 lei

– partea de TVA nedeductibilă - 100 lei

– baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilul - 1.100 lei (1.000 + 100)

– valoarea nedeductibilă a cheltuielilor privind combustibilul - 1.100 x 50% = 550 lei.

16^1. În perioada aplicării prevederilor art. 25 alin. (3) lit. n) din Codul fiscal, pentru determinarea limitei deductibile de 30% din valoarea creanţelor înstrăinate, se au în vedere următoarele:

a) în cazul în care o parte din valoarea creanţelor înstrăinate este înregistrată pe cheltuieli, potrivit reglementărilor contabile aplicabile, şi o parte din valoarea creanţelor înstrăinate reprezintă elemente similare cheltuielilor, potrivit pct. 5 alin. (3^1) lit. c), partea din sumele reprezentând valoarea creanţelor înstrăinate înregistrată pe cheltuieli se însumează cu partea din sumele reprezentând valoarea creanţelor înstrăinate care reprezintă elemente similare cheltuielilor, iar sumele care depăşesc limita de 30% din valoarea creanţelor înstrăinate reprezintă sume nedeductibile pentru determinarea rezultatului fiscal;

b) în cazul în care întreaga valoare a creanţelor înstrăinate reprezintă elemente similare cheltuielilor, potrivit pct. 5 alin. (3^1) lit. c), partea care depăşeşte limita de 30% din valoarea creanţelor înstrăinate reprezintă sume nedeductibile pentru determinarea rezultatului fiscal.

(la 25-05-2018 Sectiunea a 5-a din Capitolul II , Titlul II a fost completata de Punctul 3, Litera A, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

17. (1) Prin autorităţi române/străine, în sensul art. 25 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal
, se înţelege totalitatea instituţiilor, organismelor şi autorităţilor din România şi din străinătate care urmăresc şi încasează amenzi, dobânzi/majorări şi penalităţi de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

(2) În sensul prevederilor art. 25 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal
, cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul rezultatului fiscal, în măsura în care acestea se găsesc situate în zone declarate afectate, potrivit prevederilor legale pentru fiecare domeniu. Cauzele de forţă majoră pot fi: epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război.

(3) În sensul art. 25 alin. (4) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal
, condiţia referitoare la distrugerea stocurilor sau a mijloacelor fixe amortizabile se consideră îndeplinită atât în situaţia în care distrugerea se efectuează prin mijloace proprii, cât şi în cazul în care stocurile sau mijloacele fixe amortizabile sunt predate către unităţi specializate.

(4) În sensul prevederilor art. 25 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal
, sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea acţionarilor sau asociaţilor, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) bunurile, mărfurile şi serviciile acordate acţionarilor sau asociaţilor, precum şi lucrările executate în favoarea acestora;

b) cheltuielile cu chiria şi întreţinerea spaţiilor puse la dispoziţie acestora.

(4^1) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 25 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal:

La sfârşitul anului 2017, societatea A prezintă următoarea situaţie financiară:

- venituri din vânzarea mărfurilor	
- venituri din prestări servicii	
- venituri din dividende primite de la o persoană juridică română	= 3.000.000 = 2.000.000 = 1.000.000 = 300.000
- venituri din anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere	..... 6.300.000 = 1.500.000 = 500.000
Total venituri	.....
- cheltuieli privind mărfurile	= 2.000.000
- cheltuieli cu salariile personalului de conducere	
Total cheltuieli	

Societatea A nu are organizată o evidenţă contabilă distinctă care să asigure informaţia necesară identificării cheltuielilor pentru administrarea titlurilor de participare deţinute la o altă

persoană juridică română. Prin urmare, potrivit prevederilor art. 25 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, societatea A trebuie să aloce o parte din cheltuielile de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende, prin utilizarea unei metode raţionale de alocare a acestora sau proporţional cu ponderea veniturilor neimpozabile respective în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil. Pentru veniturile din anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere nu se alocă cheltuieli de conducere.

Pentru determinarea părţii din cheltuielile de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende, în acest exemplu, se foloseşte regula de alocare «ponderea veniturilor neimpozabile în totalul veniturilor înregistrate de contribuabil».

Astfel, pentru determinarea părţii din cheltuielile cu salariile personalului de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende se parcurg următoarele etape:

- determinarea ponderii veniturilor din dividende primite de la o persoană juridică română în total venituri:

1.000.000 : 6.300.000 = 15,87%

– determinarea părţii din cheltuielile cu salariile personalului de conducere ca fiind aferente veniturilor din dividende:

500.000 * 15,87% = 79.350 lei

Prin urmare, din totalul cheltuielilor cu salariile personalului de conducere de 500.000 lei, 79.350 lei reprezintă cheltuieli nedeductibile la calculul rezultatului fiscal.

(la 04-05-2017 Punctul 17 din Sectiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul II a fost completat de Punctul 4, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(5) Dificultăţile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului, în sensul prevederilor art. 25 alin. (4) lit. h) pct. 5 din Codul fiscal
, sunt cele care rezultă din situaţii excepţionale determinate de calamităţi naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război.

18. (1) În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (4) lit. i) din Codul fiscal
, în cazul în care reglementările contabile aplicabile nu definesc "cifra de afaceri", aceasta se determină astfel:

a) pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară, cu excepţia instituţiilor de credit - persoane juridice române şi sucursalele din România ale instituţiilor de credit - persoane juridice străine, "cifra de afaceri" cuprinde veniturile din vânzarea de bunuri şi prestarea de servicii din care se scad sumele reprezentând reduceri comerciale acordate şi se adaugă subvenţiile de exploatare aferente cifrei de afaceri;

b) pentru instituţiile de credit - persoane juridice române şi sucursalele din România ale instituţiilor de credit - persoane juridice străine, "cifra de afaceri" cuprinde:

(i) venituri din dobânzi;

(ii) venituri din dividende;

(iii) venituri din taxe şi comisioane;

(iv) câştiguri/pierderi realizate aferente activelor şi datoriilor financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere - net;

(v) câştiguri sau pierderi privind activele şi datoriile financiare deţinute în vederea tranzacţionării - net;

(vi) câştiguri sau pierderi privind activele şi datoriile financiare desemnate ca fiind evaluate la valoarea justă prin profit sau pierdere - net;

(vii) câştiguri sau pierderi din contabilitatea de acoperire - net;

(viii) diferenţe de curs de schimb - câştig/pierdere - net;

(ix) câştiguri/pierderi din derecunoaşterea activelor, altele decât cele deţinute în vederea vânzării - net;

(x) alte venituri din exploatare;

c) pentru instituţiile prevăzute la art. 2 lit. a)-d) din Ordinul Băncii Naţionale a României nr. 6/2015
pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, "cifra de afaceri" cuprinde:

(i) venituri din dobânzi şi venituri asimilate;

(ii) venituri privind titlurile: venituri din acţiuni şi din alte titluri cu venit variabil, venituri din participaţii, venituri din părţi în cadrul societăţilor legate;

(iii) venituri din comisioane;

(iv) profit sau pierdere netă din operaţiuni financiare;

(v) alte venituri din exploatare.

(2) Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, care are ca obiect plata unei sume de 15.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în data de 2 noiembrie 2016, în aceeaşi lună efectuându-se şi plata sumei de 15.000 lei.

La calculul profitului impozabil pentru anul 2016, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

Venituri din vânzarea mărfurilor	= 1.000.000 lei
Venituri din prestări de servicii	= 2.000 lei
Total cifră de afaceri	= 1.002.000 lei
Cheltuieli privind mărfurile	= 750.000 lei
Cheltuieli cu personalul	= 20.000 lei
Alte cheltuieli de	= 90.000 lei

exploatare din care: 15.000 lei sponsorizare Total cheltuieli	860.000 lei

Calculul profitului impozabil pentru anul 2016:
Profitul impozabil = 1.002.000 - 860.000 + 15.000 = 157.000 lei.

Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu sponsorizarea:
157.000 x 16% = 25.120 lei.

Avându-se în vedere condiţiile de deducere prevăzute la art. 25 alin. (4) lit. i) din Codul fiscal
, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:
- 0,5% din cifra de afaceri reprezintă 5.010 lei;
– 20% din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 5.010 lei.
Pentru anul 2016 impozitul pe profit datorat este de:
25.120 - 5.010 = 20.110 lei.

Suma care nu s-a scăzut din impozitul pe profit, respectiv suma de 9.990 lei, se reportează în următorii 7 ani consecutivi. Recuperarea acestei sume se va efectua, în aceleaşi condiţii, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit.

SECŢIUNEA a 6-a
Provizioane/Ajustări pentru depreciere şi rezerve
19. (1) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, rezerva se calculează cumulat de la începutul anului şi este deductibilă la calculul rezultatului fiscal trimestrial sau anual, după caz. Rezervele astfel constituite se majorează sau se diminuează în funcţie de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează şi în funcţie de nivelul capitalului social subscris şi vărsat sau al patrimoniului. În situaţia în care, ca urmare a efectuării unor operaţiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depăşeşte a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, diminuarea rezervei legale la nivelul prevăzut de lege nu este obligatorie.
În cazul în care rezerva legală este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, inclusiv pentru majorarea capitalului social, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări, în aceeaşi limită, este deductibilă la calculul rezultatului fiscal.
(2) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
, se au în vedere următoarele:
a) pentru lucrările de construcţii care necesită garanţii de bună execuţie, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiţia reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate şi confirmate de beneficiar pe baza situaţiilor de lucrări;

b) înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanţiile de bună execuţie se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanţie înscrise în contract;

c) aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul provizioanelor pentru garanţii de bună execuţie a contractelor externe, acordate în condiţiile legii producătorilor şi prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporţional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiţia ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate/facturile emise.

(3) În aplicarea art. 26 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal
, se au în vedere următoarele:

a) creanţele, altele decât creanţele asupra clienţilor reprezentând sumele datorate de clienţii interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate şi servicii prestate, sunt cele înregistrate după data de 1 ianuarie 2016;

b) ajustările pentru deprecierea creanţelor sunt deductibile, în limita prevăzută de lege, la nivelul valorii creanţelor neîncasate, inclusiv taxa pe valoarea adăugată;

c) în cazul creanţelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influenţate cu diferenţele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora;

d) ajustările pentru deprecierea creanţelor sunt luate în considerare la determinarea rezultatului fiscal începând cu trimestrul în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 26 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal
şi nu poate depăşi valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori.

(4) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal
, sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudenţiale înregistrate potrivit reglementărilor emise de Banca Naţională a României, care au fost deduse la calculul rezultatului fiscal se impozitează în ordinea inversă înregistrării acestora.

(5) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal
, în cazul societăţilor din domeniul asigurărilor şi reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 237/2015
privind autorizarea şi supravegherea activităţii de asigurare şi reasigurare. Conform dispoziţiilor acestei legi rezervele de prime şi de daune se constituie din cote-părţi corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au încasat primele.

(6) În aplicarea art. 26 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal
, creanţele, altele decât creanţele asupra clienţilor reprezentând sumele datorate de clienţii interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate şi servicii prestate, sunt cele înregistrate după data de 1 ianuarie 2016. De asemenea, pentru deducerea ajustărilor pentru deprecierea creanţelor se au în vedere şi regulile prevăzute la alin. (3).

(7) Pentru aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal
, companiile aeriene din România deduc, la calculul rezultatului fiscal, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de întreţinere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreţinere ale aeronavelor aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronavă, numărului de ore de zbor aprobat şi al tarifului practicat de prestator, prevăzut în contractul încheiat cu acesta.

(8) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. n) pct. 1 din Codul fiscal
, starea de calamitate naturală sau alte cauze de forţă majoră sunt cele reglementate la pct. 17 alin. (2), reprezentând evenimente produse după data de 1 ianuarie 2016.

20. În sensul art. 26 alin. (2) din Codul fiscal
, domeniul exploatării zăcămintelor naturale este reprezentat de exploatarea de resurse minerale şi petroliere, potrivit legii.

21. În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (5) din Codul fiscal
, în cazul operaţiunilor de reorganizare, contribuabilul cedent şi contribuabilul beneficiar efectuează şi următoarele operaţiuni:

a) contribuabilul cedent transmite contribuabilului beneficiar un înscris care trebuie să cuprindă informaţii fiscale referitoare la rezervele/provizioanele transferate, care au fost deduse şi neimpozitate;

b) contribuabilul beneficiar înregistrează în registrul de evidenţă fiscală, distinct, rezervele/provizioanele preluate în baza înscrisului transmis de contribuabilul cedent.

22. În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (6) din Codul fiscal
, în cazul mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, transferate în cadrul operaţiunilor de reorganizare, potrivit legii, prin utilizarea metodei valorii globale, rezervele aferente reevaluărilor efectuate după data de 1 ianuarie 2004 cuprinse în valoarea cheltuielilor cu activele cedate se impozitează la persoana juridică cedentă, în situaţia în care nu se aplică prevederile art. 33
, respectiv art. 34 din Codul fiscal
.

23. Intră sub incidenţa art. 26 alin. (9) din Codul fiscal
următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanţare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentând diferenţele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutirile şi reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului reinvestit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferenţa dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri şi/sau servicii şi cota standard, precum şi cele prevăzute în legi speciale.

SECŢIUNEA a 7-a
Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea a 7-a din Capitolul II , Titlul II a fost abrogată de Punctul 4, Litera A, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

24. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 24. din Capitolul II , Titlul II a fost abrogat de Punctul 4, Litera A, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 8-a

Amortizarea fiscală

25. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă, în aplicarea art. 28 alin. (7) din Codul fiscal
. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000 lei;

– durata normală de funcţionare conform catalogului: 10 ani;

– cota anuală de amortizare: 10%;

– cota anuală de amortizare degresivă: 10% x 2,0 = 20%;

Amortizarea anuală se va calcula astfel:

An	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	350.000 x 20%	70.000	280.000
2	280.000 x 20%	56.000	224.000
3	224.000 x 20%	44.800	179.200
4	179.200 x 20%	35.840	143.360
5	143.360 x 20%	28.672	114.688
6	114.688/5 ani	22.937,6	91.750,4
7		22.937,6	68.812,8
8		22.937,6	45.875,2
9		22.937,6	22.937,6
10		22.937,6	0

26. În aplicarea prevederilor art. 28 alin. (12) lit. c) din Codul fiscal
, amortizarea fiscală a cheltuielilor cu investiţiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locaţie de gestiune, se calculează astfel:

a) pe baza perioadei iniţiale/duratei rămase din perioada iniţială a contractului, indiferent dacă acesta se prelungeşte ulterior, în cazul investiţiilor efectuate în cadrul perioadei iniţiale a contractului de închiriere, concesiune, locaţie de gestiune;

b) pe baza perioadei prelungite/duratei rămase din perioada prelungită a contractului, în cazul investiţiilor efectuate în cadrul perioadei prelungite a contractului de închiriere, concesiune, locaţie de gestiune;

c) pe durata normală de funcţionare, potrivit opţiunii contribuabilului, începând cu luna următoare finalizării investiţiei, în cazul investiţiilor ce pot fi identificate potrivit Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe.

27. În aplicarea prevederilor art. 28 alin. (14) din Codul fiscal
, la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor de transport din categoria M1, valoarea rămasă neamortizată este deductibilă în limita a 1.500 lei înmulţită cu numărul de luni rămase de

amortizat din durata normală de funcţionare stabilită de contribuabil potrivit Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe.

28. Pentru determinarea valorii fiscale a mijloacelor fixe se au în vedere următoarele:

a) în cazul mijloacelor fixe care au fost reevaluate, înregistrându-se o creştere a valorii acestora, şi la care, ulterior, se efectuează o reevaluare care determină o descreştere a valorii acestora, se procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor şi valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzător. În aceste situaţii, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă şi nu a fost impozitată reprezintă elemente similare veniturilor în perioada în care se efectuează operaţiunile de reevaluare;

b) în valoarea fiscală a mijloacelor fixe, la data intrării în patrimoniu, se include şi taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, potrivit prevederilor titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal
.

29. (1) În aplicarea prevederilor art. 28 alin. (17) din Codul fiscal
, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea fiscală incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul desfăşurării activităţii economice.

(2) Prin casarea unui mijloc fix se înţelege operaţia de scoatere din funcţiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia şi valorificarea părţilor componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.

30. Valoarea imobilizărilor necorporale/corporale în curs de execuţie care nu se mai finalizează şi se scot din evidenţă pe seama conturilor de cheltuieli, în baza aprobării/deciziei de sistare, precum şi valoarea rămasă a investiţiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locaţie de gestiune, în situaţia în care contractele se reziliază înainte de termen, reprezintă cheltuieli nedeductibile, dacă nu au fost valorificate prin vânzare sau casare.

31. În aplicarea art. 28 alin. (21) din Codul fiscal
, opţiunea se efectuează la data intrării imobilizării corporale în patrimoniul contribuabilului şi determină efecte din punct de vedere al calculului rezultatului fiscal, în funcţie de abordarea pentru care s-a optat, fie la data punerii în funcţiune prin deducerea întregii valori fiscale de la data intrării în patrimoniu, fie începând cu luna următoare celei în care imobilizarea corporală este pusă în funcţiune, prin efectuarea de deduceri de amortizare fiscală, potrivit dispoziţiilor art. 28 din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 9-a

Contracte de leasing

32. În aplicarea art. 29 din Codul fiscal
, încadrarea operaţiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile art. 7 pct. 7 şi 8 din Codul fiscal
şi clauzele contractului de leasing.

SECŢIUNEA a 10-a

Pierderi fiscale

33. (1) În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal
, se au în vedere următoarele:

a) recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora;

b) pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declaraţia de impunere a anului precedent.

(2) În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (2) din Codul fiscal
, se au în vedere următoarele:

a) pierderile fiscale anuale din anii precedenţi anului operaţiunilor de fuziune, divizare sau desprindere a unei părţi din patrimoniul acestuia, nerecuperate de contribuabilul cedent şi transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operaţiuni produc efecte, potrivit legii, pe perioada de recuperare rămasă din perioada iniţială de 7 ani, în ordinea în care au fost înregistrate acestea de către contribuabilul cedent;

b) pierderile fiscale înregistrate de contribuabilul cedent în perioada din anul fiscal curent, cuprinsă între data începerii anului fiscal şi data la care operaţiunea respectivă produce efecte, transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operaţiuni produc efecte, potrivit legii. Această pierdere este luată în calcul de către contribuabilul beneficiar, la stabilirea rezultatului fiscal din anul fiscal respectiv, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenţi;

c) în scopul recuperării pierderii fiscale transferate sau menţinute, după caz, contribuabilul cedent şi contribuabilul beneficiar efectuează şi următoarele operaţiuni:

(i) contribuabilul cedent calculează pierderea fiscală pe perioada cuprinsă între data începerii anului fiscal şi data la care operaţiunea de desprindere a unei părţi din patrimoniu produce efecte, în vederea stabilirii părţii de pierdere transmise contribuabilului beneficiar, respectiv părţii pe care continuă să o recupereze, proporţional cu activele transferate/ menţinute;

(ii) contribuabilul cedent evidenţiază partea de pierdere fiscală din anul curent, precum şi din anii precedenţi transferată/menţinută, în registrul de evidenţă fiscală;

(iii) contribuabilul cedent transmite contribuabilului beneficiar un înscris care trebuie să cuprindă informaţii fiscale referitoare la pierderile fiscale anuale transferate contribuabilului beneficiar, înregistrate în declaraţiile sale de impozit pe profit, inclusiv cea pentru anul în care operaţiunea de reorganizare produce efecte, detaliate pe fiecare an fiscal, iar în cazul operaţiunilor de desprindere a unei părţi din patrimoniu, transmite şi partea din pierderea fiscală înregistrată în anul curent, stabilită prin ajustarea pierderii fiscale calculate la pct. i), precum şi pierderile fiscale din anii precedenţi, proporţional cu activele transmise contribuabilului beneficiar, potrivit proiectului de divizare;

d) contribuabilul beneficiar înregistrează, în registrul de evidenţă fiscală, pierderile fiscale preluate pe baza înscrisului transmis de contribuabilul cedent, în care evidenţiază distinct şi perioada de recuperare pentru fiecare pierdere fiscală transferată.

(3) În cazul operaţiunilor menţionate la art. 33 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, prevederile alin. (2) se aplică, în mod corespunzător, şi pentru recuperarea pierderii fiscale înregistrate de societatea cedentă, de către sediul permanent al societăţii beneficiare.

(4) În scopul aplicării prevederilor art. 31 alin. (2) din Codul fiscal
, prin parte de patrimoniu transferată ca întreg în cadrul unei operaţiuni de desprindere efectuate potrivit legii, se înţelege ramura de activitate aşa cum aceasta este definită de art. 32 alin. (2) lit. g)

, respectiv de art. 33 alin. (2) pct. 11 din Codul fiscal
. Caracterul independent al unei ramuri de activitate se apreciază potrivit prevederilor pct. 34. În situaţia în care partea de patrimoniu desprinsă nu este transferată ca întreg, în sensul identificării unei ramuri de activitate independente, pierderea fiscală înregistrată de contribuabilul cedent înainte ca operaţiunea de desprindere să producă efecte potrivit legii se recuperează integral de către acest contribuabil.

(5) În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (4) din Codul fiscal, contribuabilii care, începând cu data de 1 februarie 2017, aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor au în vedere şi următoarele reguli de recuperare a pierderii fiscale:

a) pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2017 se recuperează potrivit prevederilor art. 31 din Codul fiscal, anul 2017 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi;

b) pierderea fiscală din perioada 1 ianuarie-31 ianuarie 2017 inclusiv, înregistrată de către un contribuabilul care, în această perioadă, a fost plătitor de impozit pe profit, se recuperează, potrivit prevederilor art. 31 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, iar anul 2018 este primul an de recuperare a pierderii, în sensul celor 7 ani consecutivi;

c) în cazul în care contribuabilul revine, în cursul anului 2017, la sistemul de plată a impozitului pe profit potrivit art. 48 alin. (5^2), respectiv art. 52 din Codul fiscal, pierderea fiscală înregistrată în perioada 1 ianuarie-31 ianuarie 2017 inclusiv este luată în calcul la stabilirea rezultatului fiscal aferent perioadei în care a redevenit plătitor de impozit pe profit, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenţi anului 2017, şi se recuperează potrivit art. 31 din Codul fiscal, începând cu anul 2018, în limita celor 7 ani consecutivi. Perioada în care contribuabilul redevine plătitor de impozit pe profit nu este considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi.

(la 04-05-2017 Punctul 33 din Sectiunea a 10-a, Capitolul II, Titlul II a fost completat de Punctul 7, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

SECŢIUNEA a 11-a

Regimul fiscal care se aplică fuziunilor, divizărilor totale, divizărilor parţiale, transferurilor de active şi achiziţiilor de titluri de participare între persoane juridice române

34. În aplicarea prevederilor art. 32 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal
, se au în vedere următoarele:

a) criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate se verifică la societatea cedentă şi vizează îndeplinirea în mod cumulativ a unor condiţii referitoare la:

(i) existenţa ca structură organizatorică distinctă de alte diviziuni organizatorice ale societăţii cedente;

(ii) diviziunea să funcţioneze ca un ansamblu independent, în condiţii normale pentru sectorul economic de activitate al acesteia, prin verificarea existenţei clientelei proprii, activelor corporale şi necorporale proprii, stocurilor proprii, personalului propriu, precum şi a altor active şi pasive care sunt legate în mod indirect de ramura transferată. Dacă este cazul, ramura cuprinde şi servicii administrative proprii, de exemplu serviciul de contabilitate, serviciul descentralizat de personal etc.;

(iii) exercitarea efectivă a activităţii la momentul aprobării operaţiunii de transfer de către adunările generale ale celor două societăţi, cedentă şi beneficiară, sau la data la care operaţiunea are efect, dacă aceasta este diferită;

b) ramura de activitate independentă nu cuprinde:

(i) elemente de activ şi/sau de pasiv aferente altor ramuri de activitate ale societăţii cedente;

(ii) elemente de activ şi/sau de pasiv referitoare la gestiunea patrimonială a societăţii cedente;

(iii) elemente izolate de activ şi/sau de pasiv.

SECŢIUNEA a 12-a

Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor totale, divizărilor parţiale, transferurilor de active şi schimburilor de acţiuni între societăţi din România şi societăţi din alte state membre ale Uniunii Europene

35. În scopul aplicării prevederilor art. 33 alin. (2) pct. 11 din Codul fiscal
, se au în vedere criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate prevăzute la pct. 34. Nu se consideră active şi pasive aparţinând unei ramuri de activitate independente elementele de activ şi/sau de pasiv aparţinând altor ramuri de activitate, activele şi/sau pasivele izolate, precum şi cele care se referă la gestiunea patrimonială a persoanei juridice care efectuează transferul.

SECŢIUNEA a 13-a

Asocieri cu personalitate juridică

36. În aplicarea prevederilor art. 34 alin. (3) din Codul fiscal
, pentru situaţia în care profitul obţinut de persoana juridică română, participantă într-o asociere cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, a fost impozitat în acel stat, acordarea creditului fiscal se efectuează similar cu procedura de acordare a creditului fiscal pentru persoanele juridice române care desfăşoară activităţi prin intermediul unui sediu permanent într-un alt stat, reglementată conform normelor metodologice date în aplicarea art. 39 din Codul fiscal
.

CAP. III

Aspecte fiscale internaţionale

SECŢIUNEA 1

Rezultatul fiscal al unui sediu permanent

37. (1) În aplicarea prevederilor art. 36 alin. (3) din Codul fiscal
, persoanele juridice străine care desfăşoară activităţile menţionate la art. 8 din Codul fiscal
datorează impozit pe profit de la începutul activităţii, în măsura în care se determină depăşirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convenţiile de evitare a dublei impuneri, după caz. În situaţia în care nu se determină înainte de sfârşitul anului fiscal dacă activităţile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situaţia în care durata specificată este depăşită.

(2) Pentru încadrarea unui şantier de construcţii sau a unui proiect de construcţie, ansamblu ori montaj sau activităţi de supervizare legate de acestea şi a altor activităţi similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activităţii din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau alte informaţii ce probează începerea activităţii. Perioadele

consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

(3) În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul acestuia, precum şi de către orice altă persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiţii:

a) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităţilor fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

(i) natura şi valoarea totală a serviciului prestat;

(ii) părţile implicate;

(iii) criteriile proprii de împărţire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul; acestea trebuie să fie adecvate naturii serviciului şi activităţii desfăşurate de sediul permanent;

(iv) prezentarea oricăror alte elemente de recunoaştere a cheltuielilor care pot să ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situaţiile de lucrări, procesele-verbale de recepţie, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piaţă sau cu orice alte asemenea documente;

b) serviciul prestat trebuie să fie justificat şi prin natura activităţii desfăşurate la sediul permanent.

(4) La stabilirea preţului de piaţă al transferurilor efectuate între persoana juridică străină şi sediul său permanent, precum şi între acesta şi orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi utilizate regulile preţurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea art. 11 din Codul fiscal
, completate cu liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

SECŢIUNEA a 2-a

Veniturile unei persoane juridice străine obţinute din transferul proprietăţilor imobiliare situate în România sau al oricăror drepturi legate de aceste proprietăţi, veniturile din exploatarea resurselor naturale situate în România şi veniturile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română

38. (1) În aplicarea art. 38 din Codul fiscal
, persoanele juridice străine care obţin venituri din proprietăţi imobiliare situate în România au obligaţia de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(2) În cazul vânzării de proprietăţi imobiliare situate în România, rezultatul fiscal reprezintă diferenţa dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăţi imobiliare şi costul de cumpărare, construire sau îmbunătăţire a proprietăţii, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăţi imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente achiziţionării/vânzării.

(3) Rezultatul fiscal rezultat din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii imobiliare situate în România se calculează ca diferenţă între veniturile obţinute şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reţinere la sursă.

(4) Rezultatul fiscal rezultat din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare se determină ca diferenţă între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare şi valoarea fiscală de achiziţie a acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziţionării/vânzării unor astfel de titluri de participare.

SECŢIUNEA a 3-a

Evitarea dublei impuneri

39. (1) În aplicarea prevederilor art. 39 din Codul fiscal
, impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul străin.

(2) Din punct de vedere fiscal, la sfârşitul anului fiscal, operaţiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în monedă străină, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât şi impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea cursului valutar mediu anual, comunicat de Banca Naţională a României.

(3) O persoană juridică română care desfăşoară activităţi printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează rezultatul fiscal la nivelul întregii societăţi, potrivit dispoziţiilor titlului II din Codul fiscal
. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil şi impozitul pe profit aferente acelui sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

(4) Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispoziţiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină. În cazul în care documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România este prezentat după depunerea la autorităţile fiscale a declaraţiei privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acordă pentru anul la care se referă, prin depunerea, în acest sens, a unei declaraţii rectificative.

(5) Limitarea prevăzută la art. 39 alin. (6) din Codul fiscal
va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeaşi ţară străină vor fi considerate ca având aceeaşi sursă.

(6) Exemplu: un contribuabil desfăşoară activităţi atât în România, cât şi în ţara străină X unde realizează venituri printr-un sediu permanent, precum şi din alte surse, în mod independent de sediul permanent. Contribuabilul aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri metoda creditului. Sumele au fost transformate în lei prin utilizarea cursului valutar mediu anual, comunicat de Banca Naţională a României.

Pentru activitatea desfăşurată în ţara străină X situaţia este următoarea:

Pentru sediul permanent:

- profitul impozabil aferent anului 2016, conform regulilor din ţara străină X, este de 100.000 lei;

– impozitul pe profit pentru anul 2016, conform regulilor din ţara străină X, este de 30.000 lei, cota de impozit fiind de 30%;

– profitul impozabil aferent anului 2016, conform regulilor din legea română, este de 80.000 lei, deoarece legislaţia română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în ţara străină X;

– impozitul pe profit pentru anul 2016, conform prevederilor din legea română, este de 12.800 lei, cota de impozit fiind de 16%;

Alte venituri realizate din ţara X:
- venituri din dobânzi: 10.000 lei;
– impozit de 10% cu reţinere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 1.000 lei.

Pentru activitatea desfăşurată atât în România, cât şi în ţara străină X situaţia este următoarea:
- profitul impozabil aferent anului 2016, conform regulilor din legea română, este de 1.000.000 lei, respectiv 80.000 lei profit impozabil al sediului permanent şi 920.000 lei profit impozabil pentru activitatea din România;
– impozitul pe profit pentru anul 2016, conform regulilor din legea română, este de 160.000 lei, cota de impozit fiind de 16%.

Potrivit situaţiei prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 13.800 lei, respectiv 12.800 lei impozit pe profit plus 1.000 lei impozit cu reţinere la sursă.
Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 31.000 lei este mai mare decât limita maximă de 13.800 lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activităţi suma de 13.800 lei.

(7) Când o persoană juridică rezidentă în România obţine venituri/profituri care în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitării în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenţie, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.
(8) Când o persoană juridică rezidentă în România realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri "metoda scutirii", profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România. Aceste profituri sunt scutite de impozit pe profit dacă se prezintă documentul justificativ, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate. În scopul aplicării "metodei scutirii", pentru determinarea rezultatului fiscal la nivelul persoanei juridice române, veniturile şi cheltuielile înregistrate prin intermediul sediului permanent reprezintă venituri neimpozabile, potrivit art. 23 lit. n) din Codul fiscal
, respectiv cheltuieli nedeductibile potrivit art. 25 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 4-a
Pierderi fiscale externe

40. Potrivit art. 40 din Codul fiscal
, pierderile realizate din activitatea desfăşurată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociaţiei Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri se recuperează numai din profitul impozabil realizat de acel sediu permanent. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înţelege ţara în care este situat sediul permanent.

Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 31 din Codul fiscal
, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

CAP. III^1

Norme împotriva practicilor de evitare a obligaţiilor fiscale care au incidenţă directă asupra funcţionării pieţei interne

(la 25-05-2018 Titlul II a fost completat de Punctul 5, Litera A, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

40^1.

(1) În aplicarea prevederilor art. 40^1 pct. 1 din Codul fiscal, pierderile generate de diferenţele de curs valutar la împrumuturi şi instrumente legate de obţinerea de finanţare se determină ca diferenţă între cheltuielile din diferenţe de curs valutar/cheltuielile financiare în cazul celor cu decontare în funcţie de cursul unei valute, rezultate din evaluarea sau decontarea acestora, şi veniturile din diferenţe de curs valutar/veniturile financiare aferente.

(2) În aplicarea prevederilor art. 40^2 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care calculează, declară şi plătesc impozitul pe profit trimestrial, cursul de schimb utilizat pentru determinarea plafonului deductibil reprezentând echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro se actualizează în funcţie de cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României pentru ultima zi a fiecărui trimestru şi pentru ultima zi a anului fiscal.

(3) În cazul contribuabililor care intră sub incidenţa art. 16 alin. (5), (5^1), (5^2) şi (6) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal al anului fiscal care cuprinde atât perioade din anul 2017, cât şi din anul 2018, se au în vedere următoarele:

a) pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile şi a pierderii nete din diferenţe de curs valutar, înregistrate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv, se aplică prevederile art. 27 din Codul fiscal, în vigoare până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv; în acest scop se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente necesare pentru determinarea gradului de îndatorare aferente perioadei cuprinse între începutul anului fiscal respectiv şi 31 decembrie 2017;

b) pentru determinarea nivelului deductibil al dobânzii şi a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, în conformitate cu prevederile art. 40^2 din Codul fiscal, în vigoare începând cu 1 ianuarie 2018, se iau în considerare veniturile, cheltuielile, precum şi alte elemente aferente perioadei cuprinse între 1 ianuarie 2018 şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

(4) În aplicarea prevederilor art. 40^2 alin. (8) din Codul fiscal, excepţia de la art. 7 pct. 44 şi 45 din Codul fiscal se aplică pentru activele produse şi/sau achiziţionate după data de 1 ianuarie 2018.

(5) Exemplu privind aplicarea art. 40^2 din Codul fiscal:

Societăţile A şi B sunt asociate în sensul că societatea A deţine direct 50% din capitalul societăţii B. Societatea A acordă un împrumut societăţii B, în sumă de 500.000.000 lei, pentru finanţarea activităţii acesteia. Societatea B calculează, declară şi plăteşte impozitul pe profit trimestrial. Cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României pentru ultima zi a anului fiscal este 4,6 lei/euro.

Societatea B prezintă următoarea situaţie, la sfârşitul anului fiscal:

-lei-		
Veniturile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care:	=	200.000.000
- venituri din dobânzi		150.000
Cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care:	=	180.000.000
- cheltuieli cu dobânzile		25.000.000
Veniturile neimpozabile	=	200.000
Cheltuiala cu impozitul pe profit	=	3.200.000
Cost excedentar al îndatorării (25.000.000 - 150.000)	=	24.850.000
Amortizare fiscală	=	300.000

Pentru determinarea nivelului deductibil al cheltuielilor cu dobânzile la societatea B se parcurg următoarele etape:

a) Potrivit art. 40^1 pct. 2 din Codul fiscal, costurile excedentare ale îndatorării reprezintă suma cu care costurile îndatorării unui contribuabil depăşesc veniturile din dobânzi şi alte venituri echivalente dobânzilor din punct de vedere economic pe care le primeşte contribuabilul.

Astfel, în cazul prezentat, costul excedentar al îndatorării este:

25.000.000 – 150.000 = 24.850.000 lei

b) Potrivit art. 40^2, alin. (1) din Codul fiscal, costurile excedentare ale îndatorării, care depăşesc plafonul deductibil reprezentând echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, sunt deduse limitat în perioada fiscală în care sunt suportate, până la nivelul a 10% din baza de calcul stabilită conform algoritmului prevăzut la art. 40^2 alin. (2) din Codul fiscal.

Astfel, costul excedentar al îndatorării în sumă de 24.850.000 lei este deductibil până la plafonul reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, respectiv până la suma de 920.000 lei utilizând cursul de schimb de 4,6 lei/euro.

Prin urmare:

- suma de 920.000 lei este deductibilă integral şi
– partea din costul excedentar al îndatorării de 24.850.000 lei, ce depăşeşte plafonul de 920.000 lei, respectiv suma de 23.930.000 lei, este dedusă limitat până la nivelul a 10% din baza de calcul, stabilită potrivit legii.

Potrivit art. 40^2 alin. (2) din Codul fiscal baza de calcul este:

Baza de calcul = Venituri – Cheltuieli – Venituri neimpozabile + Cheltuielile cu impozitul pe profit + Costurile excedentare ale îndatorării + Amortizare fiscală
Baza de calcul = 200.000.000 - 180.000.000 – 200.000 + 3.200.000 + 24.850.000 + 300.000 = 48.150.000 lei

Se determină nivelul de deducere al costului excedentar în funcţie de baza de calcul, astfel:

48.150.000 x 10% = 4.815.000 lei

Întrucât partea din costul excedentar al îndatorării rămasă după scăderea plafonului deductibil în sumă de 23.930.000 lei este peste limita de 4.815.000 lei, în perioada de calcul, costul excedentar al îndatorării deductibil este 4.815.000 lei.
Diferenţa dintre 23.930.000 lei şi 4.815.000 lei, respectiv suma de 19.115.000 lei, se reportează pentru perioada următoare, fiind dedusă prin aplicarea aceleiaşi reguli de calcul.

(la 25-05-2018 Capitolul III^1 din Titlul II a fost completat de Punctul 5, Litera A, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. IV
Plata impozitului şi depunerea declaraţiilor fiscale. Declararea şi plata impozitului pe profit
41. (1) Contribuabilii nou-înfiinţaţi în cursul unui an fiscal, alţii decât cei prevăzuţi la art. 41 alin. (4)
şi (5) din Codul fiscal
, aplică, pentru anul înfiinţării, sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la art. 41 alin. (1) din Codul fiscal
.
(2) Încadrarea în activităţile prevăzute la art. 41 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal
este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997
privind aprobarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, cu modificările ulterioare. Verificarea ponderii veniturilor obţinute de contribuabili din cultura cerealelor, a plantelor tehnice şi a cartofului, pomicultură şi viticultură se face la sfârşitul fiecărui an fiscal, iar în situaţia în care veniturile majoritare se obţin din alte activităţi decât cele menţionate, aceştia vor aplica pentru anul fiscal următor sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit prevăzut la art. 41 alin. (1) din Codul fiscal

.

(3) În situaţia în care, în cursul anului pentru care se efectuează plăţile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică şi se corectează în condiţiile prevăzute de Codul de procedură fiscală
, plăţile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

(4) În aplicarea prevederilor art. 41 alin. (19) din Codul fiscal
, regiile autonome din subordinea consiliilor locale şi a consiliilor judeţene, precum şi societăţile în care consiliile locale şi/sau judeţene sunt acţionari majoritari, care realizează proiecte cu asistenţă financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaţionale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, au obligaţia de a plăti impozitul pe profit la bugetul local respectiv, pe întreaga perioadă în care intervine obligaţia de a contribui, potrivit legii, cu impozitul pe profit la Fondul de întreţinere, înlocuire şi dezvoltare.

(5) În aplicarea prevederilor art. 41 alin. (15) din Codul fiscal
, se au în vedere următoarele:

a) contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit trimestrial, pentru primul an fiscal modificat, aplică şi următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

(i) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua lună a trimestrului calendaristic, prima lună a trimestrului calendaristic respectiv va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi plăţii impozitului pe profit până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv;

(ii) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a treia lună a trimestrului calendaristic, primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv vor constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi plăţii impozitului pe profit până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv;

b) contribuabilii care declară şi plătesc impozitul pe profit anual, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial, pentru primul an fiscal modificat, aplică şi următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

(i) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a doua lună a trimestrului calendaristic, prima lună a trimestrului calendaristic respectiv va constitui un trimestru pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi efectuării plăţilor anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv;

(ii) în cazul în care anul fiscal modificat începe în a treia lună a trimestrului calendaristic, primele două luni ale trimestrului calendaristic respectiv vor constitui un trimestru pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi efectuării plăţilor anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, pentru fiecare lună a trimestrului, până la data de 25 inclusiv a primei luni următoare încheierii trimestrului calendaristic respectiv.

(6) Exemplu privind calculul şi plata impozitului pe profit în cazul contribuabililor care au optat pentru anul fiscal diferit de anul calendaristic:

Un contribuabil a optat, în conformitate cu legislaţia contabilă în vigoare, în anul 2016, pentru un exerciţiu financiar diferit de anul calendaristic. Astfel, contabil, exerciţiul financiar este perioada 1 august 2016-31 iulie 2017. Potrivit art. 16 alin. (5) din Codul fiscal

, optează şi pentru modificarea anului fiscal. Contribuabilul comunică organelor fiscale competente, în data de 10 august 2016, opţiunea ca anul fiscal să corespundă exerciţiului financiar.

În acest caz, în funcţie de sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit, contribuabilul aplică următoarele reguli de declarare şi plată a impozitului pe profit:

a) pentru primul an fiscal modificat:

1. în cazul în care aplică sistemul trimestrial de declarare şi plată a impozitului pe profit:

(i) luna iulie 2016 va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi plăţii impozitului pe profit, până la data de 25 octombrie 2016;

(ii) declaraţia privind impozitul pe profit, formularul "101" va cuprinde veniturile şi cheltuielile aferente perioadei 1 ianuarie 2016-31 iulie 2017, iar termenul de depunere a declaraţiei şi de plată a impozitului pe profit aferent este până la data de 25 octombrie 2017, inclusiv;

2. în cazul în care aplică sistemul anual de declarare şi plată a impozitului pe profit, cu plăţi anticipate efectuate trimestrial:

(i) luna iulie 2016 va constitui un trimestru, pentru care contribuabilul are obligaţia declarării şi efectuării plăţii anticipate, în sumă de 1/12 din impozitul pe profit datorat pentru anul 2015, până la data de 25 octombrie 2016;

(ii) declaraţia privind impozitul pe profit, formularul "101" va cuprinde veniturile şi cheltuielile aferente perioadei 1 ianuarie 2016-31 iulie 2017, iar termenul de depunere a declaraţiei şi de plată a impozitului pe profit aferent este până la data de 25 octombrie 2017, inclusiv;

b) perioada 1 august 2017-31 iulie 2018 reprezintă următorul an fiscal modificat, format din trimestrele august-octombrie 2017, noiembrie 2017-ianuarie 2018, februarie-aprilie 2018, mai-iulie 2018.

(7) În aplicarea prevederilor art. 41 alin. (16) din Codul fiscal
, la calculul rezultatului fiscal al contribuabililor care îşi încetează existenţa în urma operaţiunilor de lichidare nu sunt impozitate: rezervele constituite din profitul net, sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit sau ale unor scutiri de impozit, repartizate ca rezerve, rezervele constituite din diferenţe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacă legea nu prevede altfel.

CAP. V

Impozitul pe dividende Declararea, reţinerea şi plata impozitului pe dividende

42. Nu intră sub incidenţa prevederilor art. 43 din Codul fiscal
, nefiind considerate dividende, distribuirile cuprinse în excepţiile prevăzute la art. 7 pct. 11 din Codul fiscal
.

TITLUL III

Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

SECŢIUNEA 1

Definiţia microîntreprinderii

1.

(1) Pentru încadrarea în condiţia privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, se vor lua în calcul aceleaşi venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiaşi exerciţiu financiar.

(2) Persoanele juridice române care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 47 alin. (1) din Codul fiscal şi care desfăşoară ca activitate principală sau secundară activităţile corespunzătoare codurilor CAEN prevăzute de Legea nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activităţi aplică prevederile titlului III - Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor din Codul fiscal.

(3) Pentru încadrarea în sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în anul 2018, verificarea condiţiei prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, respectiv încadrarea în nivelul veniturilor realizate de 1.000.000 euro, se verifică pe baza veniturilor care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53 din Codul fiscal, realizate până la data de 31 decembrie 2017, inclusiv. În cazul persoanelor juridice române care intră sub incidenţa prevederilor art. 48 alin. (7), respectiv art. 48 alin. (8) din Codul fiscal, veniturile luate în calcul pentru stabilirea limitei de 1.000.000 euro, echivalentul în lei, sunt cele înregistrate în întreg anul 2017.

(la 25-05-2018 Punctul 1. din Sectiunea 1 , Titlul III a fost modificat de Punctul 6, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 2-a

Reguli de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

2. În aplicarea prevederilor art. 48 alin. (3^1) din Codul fiscal, microîntreprinderile care îndeplinesc condiţiile impuse de lege pot opta pentru aplicarea prevederilor titlului II din Codul fiscal în cursul oricărui trimestru ulterior datei de 1 aprilie 2018, care reprezintă data intrării în vigoare a acestor prevederi. Calculul şi plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care optează să aplice prevederile titlului II se efectuează luând în considerare veniturile şi cheltuielile realizate începând cu trimestrul exercitării opţiunii.

(la 25-05-2018 Punctul 2. din Sectiunea a 2-a , Titlul III a fost modificat de Punctul 7, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

2^1.

(1) Intră sub incidenţa prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit la data de 31 ianuarie 2017 şi care la data de 31 decembrie 2016 au realizat venituri cuprinse între 100.001-500.000 euro inclusiv, echivalentul în lei, îndeplinind concomitent şi celelalte condiţii prevăzute la art. 47 din Codul fiscal.

(2) Pentru microîntreprinderile care au optat să aplice prevederile art. 48 alin. (5) şi (5^2) din Codul fiscal, înregistrate ca plătitori de impozit pe profit până la data de 31 ianuarie 2017 inclusiv, opţiunea exprimată rămâne definitivă. Contribuabilii respectivi nu intră sub incidenţa art. 48 alin. (7) din Codul fiscal dacă menţin, pentru anul 2017, valoarea impusă de lege pentru capitalul social.

(3) Persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit la data de 31 ianuarie 2017 care devin microîntreprinderi începând cu data de 1 februarie 2017 şi care optează, în perioada 1

februarie-31 martie 2017 inclusiv, să aplice prevederile art. 48 alin. (5^2) din Codul fiscal calculează, declară şi plătesc impozitul pe profit aferent trimestrului I 2017 luând în considerare veniturile şi cheltuielile realizate începând cu 1 februarie 2017.

(4) Persoanele juridice române plătitoare de impozit specific unor activităţi potrivit prevederilor Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activităţi nu intră sub incidenţa prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal, chiar dacă realizează venituri şi din alte activităţi în afara celor corespunzătoare codurilor CAEN pentru care aplică sistemul de declarare şi plată a impozitului pe profit.

(la 04-05-2017 Sectiunea a 2-a din Titlul III a fost completata de Punctul 2, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

SECŢIUNEA a 3-a

Anul fiscal

3. (1) În cazul înfiinţării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acesteia la registrul comerţului, dacă are această obligaţie;

b) de la data înregistrării în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti sau alte autorităţi competente, dacă are această obligaţie, potrivit legii.

(2) Perioada impozabilă a unei microîntreprinderi se încheie, în cazul divizărilor sau al fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenţei persoanei juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerţului/registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente a noii societăţi sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau a mai multor societăţi noi;

b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operaţiunea sau la altă dată stabilită prin acordul părţilor, în cazul în care se stipulează că operaţiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii.

(3) Perioada impozabilă a microîntreprinderii se încheie, în cazul dizolvării urmate de lichidare, la data depunerii situaţiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, potrivit legii, înfiinţarea persoanei juridice respective.

(4) În cazul microîntreprinderilor care îşi încetează existenţa în cursul anului, data până la care se depune declaraţia de impozit pe veniturile microîntreprinderilor este una dintre datele menţionate la alin. (2) şi (3), la care se încheie perioada impozabilă.

SECŢIUNEA a 4-a

Cotele de impozitare

4. (1) Intră sub incidenţa prevederilor art. 51 alin. (2) din Codul fiscal microîntreprinderile nou-înfiinţate începând cu 1 ianuarie 2016.

(2) Perioada de 60 de zile nu se raportează la anul fiscal.

(3) În aplicarea prevederilor art. 51 alin. (4) din Codul fiscal, pentru stabilirea numărului de salariaţi se iau în considerare şi contractele individuale de muncă/convenţiile individuale de muncă, încheiate potrivit legilor speciale, precum şi contractele suspendate, potrivit legii.

(la 25-05-2018 Alineatul (3) din Punctul 4. , Sectiunea a 4-a , Titlul III a fost modificat de Punctul 8, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA 4^1

Reguli de ieşire din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor în cursul anului

(la 04-05-2017 Titlul III a fost completat de Punctul 4, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

4^1. În aplicarea prevederilor art. 52 din Codul fiscal, pentru persoanele juridice române care intră sub incidenţa prevederilor art. 48 alin. (7) din Codul fiscal, veniturile luate în calcul pentru stabilirea limitei de 500.000 euro, echivalentul în lei, precum şi veniturile din consultanţă şi management luate în calcul pentru determinarea ponderii de 20% sunt cele înregistrate începând cu data de 1 februarie 2017.

(la 04-05-2017 Sectiunea 4^1 din Titlul III a fost completata de Punctul 4, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

SECŢIUNEA a 5-a

Baza impozabilă

5. (1) Baza impozabilă asupra căreia se aplică cotele de impozitare prevăzute la art. 51 alin. (1)
şi (2) din Codul fiscal
este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a "Conturi de venituri", potrivit reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad categoriile de venituri menţionate la art. 53 alin. (1)
şi se adaugă elementele menţionate la art. 53 alin. (2) din Codul fiscal
.

(2) Microîntreprinderile care îşi încetează existenţa în urma unei operaţiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, şi care pe parcursul perioadei de funcţionare au fost şi plătitoare de impozit pe profit, la calculul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, nu includ în baza impozabilă: rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferenţe de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, precum şi sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit sau ale unor scutiri de impozit, repartizate ca rezerve, potrivit legii, care au fost constituite în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.

(3) În cazul în care se achiziţionează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcţiune. Punerea în funcţiune se face potrivit prevederilor legale.

TITLUL IV
Impozitul pe venit
CAP. I
Dispoziţii generale
SECŢIUNEA 1
Scutiri

(la 25-05-2018 Sectiunea 1 din Capitolul I , Titlul IV a fost modificată de Punctul 9, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

1. În înţelesul art. 60 pct. 1 din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe venit se aplică pentru veniturile realizate începând cu data încadrării contribuabilului în gradul de handicap grav sau accentuat, conform documentelor justificative. Pentru a beneficia de prevederile art. 60 pct. 1 lit. a)-c) din Codul fiscal, în cazul veniturilor pentru care angajatorul/plătitorul de venituri are obligaţia reţinerii la sursă a impozitului pe venit, contribuabilii au obligaţia de a depune la angajatorul/plătitorul de venituri documentele care atestă încadrarea în gradul de handicap grav sau accentuat. Documentele vor fi prezentate în original şi în copie, angajatorul/plătitorul de venituri păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul. Pentru veniturile realizate de persoanele prevăzute la art. 60 pct. 1 lit. d), documentele justificative nu se depun la organul fiscal împreună cu declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzută la art. 120 şi 122 din Codul fiscal, se arhivează la domiciliul fiscal al contribuabililor.

(la 25-05-2018 Punctul 1. din Sectiunea 1, Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

2. Potrivit prevederilor art. 60 pct. 2 din Codul fiscal, condiţiile privind acordarea facilităţii fiscale de către angajator angajaţilor care desfăşoară activitatea de creare de programe pentru calculator se stabilesc prin ordin comun al ministrului comunicaţiilor şi societăţii informaţionale, al ministrului muncii şi justiţiei sociale, al ministrului educaţiei naţionale şi al ministrului finanţelor publice. Pentru acordarea facilităţii fiscale nu este necesar acordul instituţiilor emitente ale actului normativ menţionat.

(la 25-05-2018 Punctul 2. din Sectiunea 1, Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

2^1.
(1) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 3 din Codul fiscal se acordă doar persoanelor care realizează venituri din salarii şi asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, ca urmare a desfăşurării activităţii de cercetare-dezvoltare şi inovare definită conform Ordonanţei Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiinţifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare, care sunt incluse în proiectul de cercetare-dezvoltare şi inovare.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din salarii şi asimilate salariilor ca urmare a desfăşurării altor activităţi decât cele de cercetare-dezvoltare şi inovare prevăzute la alin. (1) nu beneficiază de scutirea prevăzută la art. 60 pct. 3 din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Punctul 2^1. din Sectiunea 1, Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Punctul 9, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

2^2.

(1) În înţelesul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului pe venit se acordă persoanelor fizice ca urmare a desfăşurării activităţii pe bază de contract individual de muncă încheiat pe o perioadă de 12 luni de către angajatorul care desfăşoară activităţi cu caracter sezonier în cursul unui an, corespunzătoare următoarelor coduri CAEN:

- 5510 - «Hoteluri şi alte facilităţi de cazare similare»;
– 5520 - «Facilităţi de cazare pentru vacanţe şi perioade de scurtă durată»;
– 5530 - «Parcuri pentru rulote, campinguri şi tabere»;
– 5590 - «Alte servicii de cazare»;
– 5610 - «Restaurante»;
– 5621 - «Activităţi de alimentaţie (catering) pentru evenimente»;
– 5629 - «Alte servicii de alimentaţie n.c.a.»;
– 5630 - «Baruri şi alte activităţi de servire a băuturilor».

(2) Caracterul sezonier al unei activităţi, în sensul art. 60 pct. 4 din Codul fiscal, presupune o perioadă care se repetă de la an la an, în care anumite activităţi se impun a fi realizate pe durate relativ fixe în funcţie de anotimp/de sezon.

(3) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se aplică şi în situaţia în care persoana fizică desfăşoară activitate în baza unui contract de muncă cu timp parţial de lucru, în condiţiile prevăzute la alin. (1) şi (2).

(4) Scutirea prevăzută la art. 60 pct. 4 din Codul fiscal se acordă pe perioada de derulare a contractului.

(la 25-05-2018 Sectiunea 1 din Capitolul I, Titlul IV a fost completata de Punctul 10, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 2-a

Venituri neimpozabile

3. (1) În categoria veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 62 lit. a) din Codul fiscal se cuprind veniturile obţinute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

a) alocaţia de stat pentru copii;

b) alocaţia lunară de plasament, acordată pentru fiecare copil, potrivit legii;

c) indemnizaţia lunară primită de persoanele cu handicap grav şi accentuat, potrivit legii;

d) indemnizaţia lunară, respectiv indemnizaţia de însoţitor prevăzute la art. 43 , respectiv la art. 58 alin. (3) din Legea nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

e) contravaloarea serviciilor hoteliere acordate membrilor de familie care însoţesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi, potrivit legii;

f) ajutorul pentru încălzirea locuinţei;

g) indemnizaţia lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreţi sau executanţi din România, acordată potrivit Legii nr. 109/2005
privind instituirea indemnizaţiei pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreţi sau executanţi din România, republicată;

h) ajutorul social acordat potrivit legii;

i) ajutorul de urgenţă acordat de Guvern şi de primari în situaţii de necesitate, ca urmare a calamităţilor naturale, incendiilor, accidentelor, precum şi altor situaţii deosebite stabilite prin lege;

j) ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;

k) ajutorul lunar primit de personalul militar trecut în rezervă, poliţişti şi funcţionari publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, ale căror raporturi de serviciu au încetat şi care nu îndeplinesc condiţiile de pensie, fiind clasaţi "apt limitat" sau ca urmare a împlinirii limitei de vârstă în grad, a reorganizării unor unităţi, a reducerii unor funcţii din statele de organizare ori pentru alte motive sau nevoi ale instituţiilor din sistemul de apărare, ordine publică şi securitate naţională, apte de muncă, dar care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;

l) indemnizaţia de şomaj şi alte drepturi neimpozabile acordate conform legislaţiei în materie;

m) echivalentul salariului primit de membrii familiei funcţionarului public, care au dreptul la pensie de urmaş, în caz de deces al acestuia;

n) indemnizaţiile acordate în baza Legii recunoştinţei pentru victoria Revoluţiei Române din Decembrie 1989 şi pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Braşov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare
;

o) indemnizaţiile acordate în baza Decretului-Lege nr. 118/1990
privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

p) indemnizaţiile acordate în baza Legii nr. 8/2006
privind instituirea indemnizaţiei pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite şi recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică, cu modificările şi completările ulterioare;

q) suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii şi accidentaţii de război, marii mutilaţi şi cei încadraţi în gradul I de invaliditate, potrivit legii;

r) indemnizaţia lunară primită de magistraţii care în perioada anilor 1945-1989 au fost înlăturaţi din justiţie din motive politice, potrivit legii;

s) indemnizaţiile şi sporurile invalizilor, veteranilor şi văduvelor de război, precum şi alte sume acordate în baza Legii nr. 49/1991
privind acordarea de indemnizaţii şi sporuri invalizilor, veteranilor şi văduvelor de război, cu modificările şi completările ulterioare;

t) renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;

u) ajutorul anual pentru acoperirea unei părţi din costul chiriei, energiei electrice şi energiei termice, acordat veteranilor de război şi văduvelor de război, precum şi altor persoane defavorizate, potrivit legii;

v) sprijinul material lunar primit de soţul supravieţuitor, precum şi de copiii minori, urmaşi ai membrilor titulari, corespondenţi şi de onoare din ţară ai Academiei Române, acordat în conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru soţul supravieţuitor şi pentru urmaşii membrilor Academiei Române;

w) ajutoarele acordate emigranţilor politici potrivit legislaţiei în vigoare;

x) ajutorul nerambursabil pentru refugiaţi sau pentru persoanele cărora li s-a acordat protecţie subsidiară;

y) ajutoarele umanitare, medicale şi sociale;

z) ajutorul de deces acordat potrivit legislaţiei privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze şi de alte produse ortopedice, acordate în baza legislaţiei de pensii;

aa) ajutorul lunar pentru soţul supravieţuitor, acordat potrivit legii;

bb) renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale şi din alte fonduri publice, potrivit legii;

cc) indemnizaţia de merit acordată în condiţiile Legii nr. 118/2002
pentru instituirea indemnizaţiei de merit, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003
privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002
pentru instituirea indemnizaţiei de merit şi a Regulamentului de funcţionare a Comisiei naţionale pentru acordarea indemnizaţiei de merit, cu modificările şi completările ulterioare;

dd) drepturi reprezentând transportul gratuit urban şi interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulţii cu handicap accentuat sau grav şi pentru asistenţii personali, asistenţii personali profesionişti şi însoţitorii acestora, precum şi pentru asistenţii personali şi însoţitorii copiilor cu handicap grav sau accentuat;

ee) indemnizaţia lunară de invaliditate acordată cadrelor militare, soldaţilor şi gradaţilor profesionişti, precum şi rezerviştilor voluntari şi personalului civil, potrivit legii, ca urmare a participării la acţiuni militare;

ff) drepturile, reprezentând ajutoare, indemnizaţii şi orice forme de sprijin, acordate potrivit reglementărilor în vigoare personalului participant la misiuni şi operaţiuni în afara teritoriului statului român, personalului participant la acţiuni militare, pentru cazurile de invaliditate survenite în timpul sau din cauza serviciului, potrivit legii;

gg) alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

(2) Prin alte persoane în sensul art. 62 lit. a)
se înţelege, cu titlu de exemplu, casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale şi sociale acordate membrilor din contribuţiile acestora, organizaţiile umanitare, organizaţiile sindicale, Crucea Roşie, unităţile de cult recunoscute în România şi alte entităţi care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

(3) Potrivit prevederilor art. 62 lit. a) din Codul fiscal
, în categoria veniturilor neimpozabile se cuprind şi formele de sprijin cu destinaţie specială acordate din bugetul de stat şi din fonduri externe nerambursabile în conformitate cu legislaţia internă şi reglementările europene, de exemplu:

a) forme de sprijin acordate producătorilor agricoli din sectorul vegetal sub forma schemelor de plăţi directe şi ajutoarelor naţionale tranzitorii în conformitate cu Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 3/2015
pentru aprobarea schemelor de plăţi care se aplică în agricultură în perioada 2015-2020 şi pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991
privind societăţile agricole şi alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 104/2015
, cu modificările şi completările ulterioare;

b) ajutoare de stat şi forme de sprijin acordate fermierilor din sectorul zootehnic potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.179/2014
privind instituirea unei scheme de ajutor de stat în sectorul creşterii animalelor, cu modificările ulterioare, şi Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 3/2015
, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 104/2015
, cu modificările şi completările ulterioare;

c) sprijinul nerambursabil acordat potrivit Programului Naţional pentru Dezvoltare Rurală 2014-2020, aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei Europene nr. C(2015) 3.508 din mai 2015, de aprobare a Programului de Dezvoltare Rurală al României pentru sprijin din Fondul European Agricol pentru dezvoltare rurală;

d) forme de sprijin nerambursabil acordate potrivit Programului Operaţional pentru Pescuit 2007-2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2007) 6.664 din 14 decembrie 2007 şi Programului Operaţional pentru Pescuit şi Afaceri Maritime 2014-2020, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2015) 8416 din 25 noiembrie 2015;

e) formele de sprijin acordate în cadrul operaţiunilor finanţate prin Programul operaţional sectorial "Dezvoltarea resurselor umane 2007-2013", în bani şi în natură, primite de către cursanţi pentru participarea la cursuri, precum şi bursele acordate în cadrul acestui program.

(4) În aplicarea prevederilor art. 62 lit. g) din Codul fiscal
sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate şi orice alte drepturi acordate asiguraţilor, beneficiarilor sau terţelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislaţiei privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurărilor. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraţilor pot avea, printre altele, următoarele forme: răscumpărări parţiale în contul persoanei asigurate, plăţi eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asiguraţi, precum şi orice alte sume de aceeaşi natură, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoană juridică sau orice altă entitate care desfăşoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

(5) În sensul prevederilor art. 62 lit. j) din Codul fiscal
, în această categorie se includ, cu titlu de exemplu:

a) produsele oferite gratuit producătorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamităţilor naturale potrivit prevederilor din contractul încheiat între părţi;

b) despăgubirile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces pentru personalul militar încadrat în instituţiile publice de apărare, ordine publică şi securitate naţională, participant la misiuni şi operaţii în afara teritoriului statului român;

c) despăgubirile acordate în cazurile de invaliditate sau de deces produse ca urmare a unor acţiuni militare, prin accidente, catastrofe sau alte asemenea evenimente survenite în timpul sau din cauza serviciului militar pe teritoriul naţional;

d) despăgubirile acordate poliţiştilor sau, în cazul decesului, pentru familiile acestora, în situaţia producerii riscurilor specifice activităţii de poliţie.

(6) În sensul prevederilor art. 62 lit. n) din Codul fiscal
, în această categorie se includ, dar nu sunt limitate:

a) drepturile în bani primite de elevii şi studenţii din instituţiile militare de învăţământ;

b) indemnizaţia lunară şi indemnizaţia suplimentară stabilită în raport cu anul de studiu şi funcţia îndeplinită pentru persoanele care urmează cursurile de formare a cadrelor militare şi militarilor în termen;

c) indemnizaţia lunară primită de soldaţii profesionişti în perioada programului de instruire.

(7) Prin cadru instituţionalizat menţionat la art. 62 lit. o) din Codul fiscal
se înţelege orice entitate care are ca obiect de activitate educaţia şcolară, universitară, pregătirea şi/sau perfecţionarea profesională, recunoscută de autorităţi ale statului român.

(8) Veniturile reprezentând avantaje în bani şi/sau în natură prevăzute la art. 62 lit. v) din Codul fiscal
, sunt acordate prin legi speciale şi cuprind, printre altele:

a) contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilaţi şi persoanele care şi-au pierdut total sau parţial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii şi baze de tratament aparţinând Ministerului Sănătăţii, Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Afacerilor Interne şi altor instituţii potrivit legii;

b) contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidenţa prevederilor art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 341/2004
, cu modificările şi completările ulterioare;

c) contravaloarea asistenţei medicale şi a medicamentelor acordate în mod gratuit şi prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât şi pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun şi pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o staţiune balneoclimaterică şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidenţa prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990
privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

d) contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuităţile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent cărbuni, a asistenţei medicale gratuite în toate instituţiile medicale civile de stat sau militare şi asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât şi pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităţilor existente, în staţiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a fotoliilor rulante, a aparatelor auditive şi implanturilor cardiace, mijloacelor moto şi auto speciale pentru persoanele cu handicap fizic şi altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994

privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

e) contravaloarea transportului gratuit urban şi interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulţii cu handicap accentuat sau grav, pentru asistenţii personali, asistenţii personali profesionişti şi însoţitorii acestora, precum şi pentru asistenţii personali şi însoţitorii copiilor cu handicap grav sau accentuat, asistenţă medicală gratuită în conformitate cu prevederile Legii nr. 448/2006
privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

Persoanele fizice prevăzute la art. 62 lit. v) din Codul fiscal
datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 61 din Codul fiscal
.

(9) Beneficiază de prevederile art. 62 lit. w) din Codul fiscal
următorii specialişti din domeniul sportiv: profesorii cu diplomă de licenţă sau de absolvire, instructorii şi managerii din domeniu, precum şi alte persoane calificate pentru asistenţă medicală, cercetare şi asistenţă ştiinţifică, organizare şi conducere tehnică şi alte ocupaţii complementare, potrivit reglementărilor în materie.

(10) În categoria veniturilor neimpozabile menţionate la art. 62 lit. x) din Codul
, fiscal se cuprind:

a) premii obţinute la concursuri pe obiecte sau discipline de învăţământ, pe meserii, cultural-ştiinţifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-ştiinţifice, premii obţinute la campionate şi concursuri sportive şcolare, naţionale şi internaţionale;

b) contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare şi transport;

c) alte drepturi primite de participanţi cu ocazia acestor manifestări.

SECŢIUNEA a 3-a
Cotele de impozitare

4. În aplicarea prevederilor art. 64 din Codul fiscal, la determinarea impozitului anual/lunar, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la un leu, prin neglijarea fracţiunilor de până la 50 de bani inclusiv sau prin majorarea la leu a fracţiunilor ce depăşesc 50 de bani.

(la 25-05-2018 Punctul 4. din Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul IV a fost modificat de Punctul 11, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 4-a
Perioada impozabilă

5. (1) În aplicarea prevederilor art. 65 alin. (1) din Codul fiscal
, anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

(2) În aplicarea prevederilor art. 65 alin. (2) din Codul fiscal
, în cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

CAP. II

Venituri din activităţi independente

SECŢIUNEA 1

Definirea veniturilor din activităţi independente

6. (1) În aplicarea prevederilor art. 67 din Codul fiscal
, se supun impozitului pe veniturile din activităţi independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual şi/sau într-o formă de asociere constituită potrivit dispoziţiilor legale şi care nu dă naştere unei persoane juridice, în vederea desfăşurării de activităţi în scopul obţinerii de venituri.

(2) Exercitarea unei activităţi independente, reglementată prin art. 67 din Codul fiscal
, presupune desfăşurarea acesteia cu regularitate, în mod continuu, pe cont propriu şi urmărind obţinerea de venituri.

(3) O activitate desfăşurată de către o persoană fizică în scopul obţinerii de venituri, care îndeplineşte cel puţin 4 din criteriile prevăzute la art. 7 pct. 3 din Codul fiscal
este o activitatea independentă.

(4) Activităţile care generează venituri din activităţi independente cuprinse în cadrul art. 67 alin. (1) din Codul fiscal
sunt, cu titlu de exemplu:

a) activităţi de producţie;

b) activităţi de comerţ, respectiv cumpărare de bunuri în scopul revânzării acestora;

(la 25-05-2018 Litera b) din Alineatul (4) , Punctul 6. , Sectiunea 1 , Capitolul II , Titlul IV a fost modificată de Punctul 12, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

c) organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive şi altele asemenea;

d) activităţi al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacţii printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agenţie, de agent de asigurare şi alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului civil
, precum şi a altor acte normative, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;

e) vânzarea în regim de consignaţie a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;

f) activităţi de editare, imprimerie, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, şi altele asemenea;

g) transport de bunuri şi de persoane;

h) activităţi de prestări de servicii.

(5) Veniturile reglementate la art. 67 din Codul fiscal
obţinute din valorificarea în regim de consignaţie sau prin vânzare directă către agenţi economici şi alte instituţii a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activităţi independente. În această situaţie consignatarul/cumpărătorul va solicita documente care atestă proveniența bunurilor respective, precum şi cele care atestă desfăşurarea unei activităţi independente. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

(6) Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obţinute din desfăşurarea în România, potrivit legii, a unei activităţi independente în conformitate cu reglementările art. 67 din Codul fiscal
, printr-un sediu permanent.

(7) În aplicarea art. 67 din Codul fiscal
, pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societăţii civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

(8) În sensul art. 67 alin. (2) din Codul fiscal
, în categoria venituri din profesii liberale sunt cuprinse, cu titlu de exemplu, veniturile obţinute de către: medici, avocaţi, notari publici, executori judecătoreşti, experţi tehnici şi contabili, contabili autorizaţi, auditori financiari, consultanţi fiscali, arhitecţi, traducători, sportivi, precum şi alte persoane fizice cu profesii reglementate în condiţiile legii şi a îndeplinirii a cel puţin 4 din criteriile prevăzute la art. 7 pct. 3 din Codul fiscal
.

(9) Abrogat.

(la 25-05-2018 Alineatul (9) din Punctul 6. , Sectiunea 1 , Capitolul II , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 13, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 2-a
Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activităţi independente, determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate

7. (1) Potrivit prevederilor art. 68 din Codul fiscal
, în venitul brut se includ toate veniturile în bani şi în natură, cum ar fi: venituri din vânzarea de produse şi de mărfuri, venituri din prestarea de servicii şi executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii, şi orice alte venituri obţinute din exercitarea activităţii, inclusiv încasările efectuate în avans care se referă la alte exerciţii fiscale, precum şi veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilităţile băneşti aferente afacerii, din alte activităţi adiacente şi altele asemenea. În venitul brut se includ şi veniturile încasate ulterior încetării activităţii independente, pe baza facturilor emise şi neîncasate până la încetarea activităţii.

(1^1) Aportul în numerar şi/sau echivalentul în lei al aporturilor în natură, efectuat la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia, din patrimoniul personal în patrimoniul afacerii, nu reprezintă venit brut potrivit art. 68 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Punctul 7. din Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul IV a fost completat de Punctul 14, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) În venitul brut al afacerii se include şi suma reprezentând contravaloarea bunurilor şi drepturilor din patrimoniul afacerii care trec pe parcursul exercitării activităţii în patrimoniul personal al contribuabilului, operaţiune considerată din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la preţurile practicate pe piaţă sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul schimbării modalităţii de exercitare a unei activităţi, precum şi al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, în condiţiile continuării activităţii, se include în venitul brut al afacerii care urmează să se transforme/schimbe şi contravaloarea bunurilor şi drepturilor care trec în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimbat.

În cazul bunurilor şi al drepturilor amortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, se aplică următoarele reguli:

a) cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar la această valoare, care constituie şi bază de calcul al amortizării;

b) cele complet amortizate se înscriu în Registrul-inventar la valoarea stabilită prin expertiză tehnică sau la preţul practicat pe piaţă; pentru acestea nu se calculează amortizare şi valoarea acestora nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activităţi.

În cazul bunurilor şi al drepturilor neamortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, acestea se înscriu în Registrul-inventar la valoarea înscrisă în evidenţa contabilă din care provin şi nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activităţi.

În cazul începerii unei activităţi ca urmare a schimbării modalităţii de exercitare a activităţii şi/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, aporturile aduse în noul patrimoniu nu constituie venit brut.

(3) În cazul schimbării modalităţii de exercitare a unei activităţi şi/sau al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislaţiei în materie, în timpul anului, venitul net/pierderea se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfăşurată de contribuabil într-o formă de organizare prevăzută de lege.

Venitul net anual/Pierderea anuală se determină prin însumarea venitului net/pierderii înregistrat/înregistrate în toate perioadele fiscale din anul fiscal în care a avut loc schimbarea şi/sau transformarea formei de exercitare a activităţii.

Venitul net anual/Pierderea anuală se înscrie în declaraţia privind venitul realizat.

Pierderea fiscală înregistrată în anul în care a avut loc schimbarea modalităţii de exercitare a activităţii şi/sau transformarea formei de exercitare a activităţii se reportează şi se compensează potrivit regulilor de reportare prevăzute la art. 118 din Codul fiscal
.

(4) Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidenţele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 68 alin. (4)-(7) din Codul fiscal
.

(5) Sunt cheltuieli deductibile, cu titlul de exemplu următoarele:

a) cheltuielile cu achiziţionarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar şi mărfuri;

b) cheltuielile cu lucrările executate şi serviciile prestate de terţi;

c) cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări şi prestarea de servicii pentru clienţi;

d) chiria aferentă spaţiului în care se desfăşoară activitatea, cea aferentă utilajelor şi altor instalaţii utilizate în desfăşurarea activităţii, în baza unui contract de închiriere;

e) dobânzile aferente creditelor bancare;

f) cheltuielile cu comisioanele şi cu alte servicii bancare;

g) cheltuielile cu primele de asigurare care privesc active corporale şi/sau necorporale, inclusiv pentru stocurile deţinute, precum şi primele de asigurare efectuate pentru asigurarea de risc profesional;

h) cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile (activele) din patrimoniul personal/patrimoniul afacerii, când acestea reprezintă garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul;

i) cheltuielile poştale şi taxele de telecomunicaţii;

j) cheltuielile cu energia şi apa;

k) cheltuielile cu transportul de bunuri şi de persoane, altele decât cele prevăzute la art. 68 alin. (5) lit. j) din Codul fiscal
;

l) cheltuieli de natură salarială;

m) cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;

n) cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu prevederile art. 28 din Codul fiscal
, după caz;

o) valoarea rămasă neamortizată a bunurilor şi drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din preţul de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatării şi limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;

p) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria/rata de leasing în cazul leasingului operaţional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile în cazul leasingului financiar, stabilite în conformitate cu reglementările în materie privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;

q) cheltuielile pentru pregătirea profesională şi perfecţionarea contribuabilului şi a salariaţilor acestuia;

r) cheltuielile cu funcţionarea şi întreţinerea aferente bunurilor imobile care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înţelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;

s) cheltuielile ocazionate de participarea la congrese şi alte întruniri cu caracter profesional;

t) cheltuielile efectuate pentru salariaţi pe perioada delegării/detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, reprezentând indemnizaţiile plătite acestora, precum şi cheltuielile de transport şi cazare;

u) cheltuielile de reclamă şi publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama şi publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstraţii la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

v) contravaloarea cotei de 10% aplicată la venitul brut din activitatea de expertiză contabilă şi tehnică, judiciară şi extrajudiciară, datorată biroului de expertiză locală, potrivit legislaţiei privind organizarea activităţii de expertiză tehnică judiciară şi extrajudiciară;

v^1) plăţi efectuate în avans care se referă la perioade fiscale următoare;

(la 25-05-2018 Alineatul (5) din Punctul 7. , Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul IV a fost completat de Punctul 15, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

w) alte cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor.

Sunt cheltuieli deductibile şi cele efectuate pentru întreţinerea şi funcţionarea spaţiilor folosite pentru desfăşurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului, şi nu pe numele contribuabilului.

(6) Limita echivalentului în euro a cheltuielilor deductibile limitat, prevăzută la art. 68 din Codul fiscal
, se transformă în lei la cursul mediu comunicat de Banca Naţională a României pentru anul în care s-a efectuat plata.

(7) În sensul prevederilor art. 68 alin. (7) lit. k) din Codul fiscal
, regulile de deducere, termenii şi expresiile prevăzute, condiţiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activităţii au semnificaţiile prevăzute la pct. 68 din normele metodologice date în aplicarea art. 298 alin. (6) din Codul fiscal din titlul VII "Taxa pe valoarea adăugată"
.

Dacă vehiculele respective nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfăşurării activităţii, se limitează la 50% dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate conform art. 68 alin. (4)
şi (5) din Codul fiscal
legate de aceste vehicule, cu excepţia cheltuielilor privind amortizarea pentru care se aplică regulile privind amortizarea prevăzute la art. 28 titlul II din Codul fiscal
, după caz. În cadrul cheltuielilor supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile fiecărui vehicul, inclusiv cele reprezentând: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecţiile tehnice periodice, rovinieta etc.

În vederea acordării deductibilităţii integrale la calculul venitului net anual, justificarea utilizării vehiculelor se efectuează pe baza documentelor justificative şi prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(8) În aplicarea prevederilor art. 68 din Codul fiscal
, toate bunurile, drepturile şi obligaţiile aferente desfăşurării activităţii se înscriu în Registrul-inventar şi constituie patrimoniul afacerii.

SECŢIUNEA a 2^1-a

Stabilirea impozitului pentru veniturile din activităţi independente realizate în baza contractelor de activitate sportivă, potrivit legii

(la 25-05-2018 Capitolul II din Titlul IV a fost completat de Punctul 16, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

7^1.

(1) În aplicarea prevederilor art. 68^1 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri în baza contractelor de activitate sportivă, încheiate potrivit Legii educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, plătitorii de astfel de venituri care au obligaţia de a conduce evidenţă contabilă au şi obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a plăti impozitul corespunzător sumelor plătite prin reţinere la sursă, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susţinerea:

a) entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) acordarea de burse private; sau

c) entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(3) Opţiunea se exercită, în scris, pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (2) lit. a) şi c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor;

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(4) Pentru opţiunea prevăzută la alin. (3) lit. b) distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opţiunii.

(5) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (2) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeaşi opţiune şi la organul fiscal competent, pentru aceeaşi sursă de venit.

(6) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(7) În aplicarea art. 68^1 alin. (9) din Codul fiscal, pentru acordarea de burse private contribuabilii au următoarele obligaţii:

a) să prezinte, în copie şi original, contractul de bursă privată încheiat în condiţiile Legii nr. 376/2004 privind bursele private, cu modificările ulterioare, în termen de 30 de zile de la încheierea acestuia, plătitorii de venituri păstrând copiile documentelor cu menţiunea «conform cu originalul»;

b) să prezinte plătitorilor de venituri, lunar, până la termenul de virare a impozitului pe venit, documentele justificative, în copie şi original, privind cheltuielile cu bursa privată efectuate în luna în care impozitul a fost reţinut.

Dacă suma înscrisă în documentele justificative depuse la plătitorul de venit privind cheltuiala efectuată cu bursa privată depăşeşte plafonul de 2% din impozitul pe venit, atunci suma totală luată în calcul de plătitorul de venit este limitată la nivelul acestui plafon.

Dacă suma înscrisă în documentele justificative depuse la plătitorul de venit privind cheltuiala efectuată cu bursa privată este mai mică decât plafonul de 2% din impozitul pe venit, atunci suma totală luată în calcul de plătitorul de venit este limitată la suma efectiv plătită.

Neprezentarea documentelor justificative până la termenul de virare a impozitului pe venit atrage pierderea dreptului conferit de lege.

(8) Exemplu privind aplicarea prevederilor alin. (3) lit. b)

O persoană fizică, sportiv de performanţă, realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală încheiat cu entitatea A. Plata drepturilor se efectuează lunar. Impozitul datorat în lună este de 600 lei.

Sportivul a solicitat plătitorului de venit să îi calculeze, să îi reţină şi să distribuie cota de 3,5% din impozitul pe venit datorat către entitatea nonprofit furnizoare de servicii sociale acreditată cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii, entitatea B.

Entitatea A procedează după cum urmează:

a) stabileşte cuantumul cotei de 3,5% din impozitul datorat de 600 lei

600 lei x 3,5% = 21 lei

Rezultă următoarele:

impozit datorat 600 lei
cotă 3,5% 21 lei
impozit de plată 579 lei

(la 25-05-2018 Secţiunea a 2^1-a din Capitolul II, Titlul IV a fost completată de Punctul 16, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 3-a

Stabilirea venitului net anual pe baza normelor de venit

8.

(1) În sensul prevederilor art. 69 din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri din desfăşurarea activităţilor de producţie, comerţ şi prestări servicii cuprinse în nomenclatorul elaborat de Ministerul Finanţelor Publice, venitul net se determină pe bază de norme anuale de venit. Pentru determinarea venitului net anual se aplică criteriile specifice de corecţie asupra normei de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, respectiv a municipiului Bucureşti vor fi consultate consiliile judeţene/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

(2) În situaţia în care un contribuabil desfăşoară aceeaşi activitate în două sau mai multe locuri diferite pentru care venitul net se determină, de către contribuabil, pe baza normelor anuale de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit, corectate potrivit criteriilor specifice de la fiecare loc de desfăşurare a activităţii.

(3) În cazul în care un contribuabil desfăşoară mai multe activităţi pentru care venitul net se determină de către contribuabil pe baza normelor de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit corectate potrivit criteriilor specifice.

(4) Pentru contribuabilii persoane fizice care desfăşoară individual o activitate independentă ca persoană fizică autorizată sau întreprindere individuală şi activitatea este prevăzută în nomenclatorul activităţilor pentru care venitul net se poate determina pe baza normelor anuale de venit, venitul net anual se determină de către contribuabil pe baza normelor anuale de venit, cu respectarea prevederilor art. 69 din Codul fiscal.

(5) În aplicarea art. 69 din Codul fiscal, în cazul în care activitatea se desfăşoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma anuală de venit corespunzătoare fiecărui asociat din cadrul asocierii nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulţit cu 12 luni. Pentru determinarea venitului net anual fiecare membru asociat aplică criteriile specifice de corecţie asupra normei de venit proprii.

(6) În aplicarea prevederilor art. 69 alin. (11) din Codul fiscal, norma anuală de venit se ajustează de către contribuabili, în sensul majorării/reducerii, prin aplicarea coeficienţilor de corecţie corespunzători criteriilor prevăzute la alin. (7) asupra normelor anuale de venit stabilite şi publicate de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice, respectiv a municipiului Bucureşti.

(7) La stabilirea coeficienţilor de corecţie a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

a) vadul comercial şi clientela;

b) vârsta contribuabililor;

c) timpul afectat desfăşurării activităţii, cu excepţia cazurilor prevăzute la alin. (8) şi (9);

d) gradul de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
e) activitatea se desfăşoară într-un spaţiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
f) realizarea de lucrări, prestarea de servicii şi obţinerea de produse cu material propriu sau al clientului;
g) folosirea de maşini, dispozitive şi scule, acţionate manual sau de forţă motrice;
h) caracterul sezonier al unor activităţi;
i) durata concediului legal de odihnă;
j) desfăşurarea activităţii cu salariaţi;
k) contribuţia fiecărui asociat în cazul activităţii desfăşurate în cadrul unei asocieri;
l) informaţiile cuprinse în declaraţia informativă depusă în scop de TVA potrivit prevederilor art. 324 din Codul fiscal;
m) alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au şi calitatea de salariat sau îşi pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.
Contribuabilii care beneficiază de mai mulţi coeficienţi de corecţie, în sensul reducerii/majorării normelor de venit anuale, iau în calcul coeficientul cel mai mare.

(8) Venitul net din activităţi independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, în sensul art. 69 din Codul fiscal se reduce de către contribuabil, proporţional cu:

a) perioada de la începutul anului şi până la momentul autorizării din anul începerii activităţii;
b) perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, în situaţia încetării activităţii, la cererea contribuabilului.

(9) Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, cauzate de accidente, spitalizare sau alte cauze obiective, inclusiv cele de forţă majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc, de către contribuabil, proporţional cu perioada nelucrată. În situaţia încetării activităţii în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, contribuabilul/fiecare asociat, în cazul asocierilor fără personalitate juridică, este obligat ca în termen de 30 de zile de la producerea evenimentului să depună Declaraţia unică, privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice la organele fiscale competente şi să îşi recalculeze impozitul pe venit. Documentele justificative în baza cărora se reduc normele anuale de venit se păstrează la domiciliul fiscal al contribuabililor.
(10) Pentru contribuabilii impuşi pe bază de norme de venit, care îşi exercită activitatea o parte din an, în situaţiile prevăzute la alin. (8) şi (9), norma anuală de venit aferentă perioadei efectiv lucrate se recalculează de către contribuabili, prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulţeşte cu numărul zilelor de activitate.
(11) Venitul net din activităţi independente desfăşurate de persoana fizică cu handicap grav sau accentuat, în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, se reduce, de către contribuabil, proporţional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului. Impozitul datorat va fi calculat pentru venitul net anual redus proporţional cu

numărul de zile. Prevederea se aplică atât în cazul contribuabilului încadrat, în cursul perioadei impozabile, în gradul de handicap grav sau accentuat, cât şi în cazul contribuabilului care în cursul perioadei impozabile nu se mai încadrează în gradul de handicap respectiv, potrivit legii.

(12) În sensul art. 69 din Codul fiscal, pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit şi care anterior a fost impus în sistem real, având investiţii în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investiţiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfăşurare a activităţii sau în caz de încetare a activităţii majorează norma de venit proporţional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real şi a efectuat investiţii care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activităţii vor majora norma de venit.

(13) În aplicarea prevederilor art. 69 din Codul fiscal, contribuabilii care în cursul anului fiscal îşi completează obiectul de activitate cu o altă activitate care nu este cuprinsă în nomenclator vor fi impuşi în sistem real, pentru veniturile realizate din întreaga activitate, de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea, de către contribuabili, a fracţiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidenţa contabilă.

(14) Exemplu privind ajustarea normei de venit şi stabilirea impozitului datorat:

O persoană fizică realizează venituri ca urmare a desfăşurării unei activităţi independente (croitorie) pentru care norma anuală de venit este de 23.000 lei.

Persoana fizică este salariată cu normă întreagă şi urmează cursurile unui institut de învăţământ superior şi are un salariat.

Coeficienţii de corecţie, publicaţi de către direcţiile generale regionale ale finanţelor publice şi a municipiului Bucureşti, sunt următorii:

a) În sensul majorării, coeficientul de ajustare pentru faptul că persoana fizică are un salariat este de 25%.

b) În sensul reducerii normei anuale de venit:

a) pentru calitatea proprie de salariat se aplică un coeficient de corecţie în cotă de 60%;

b) pentru calitatea de student se aplică un coeficient de corecţie în cotă de 30%.

Stabilirea normei anuale de venit prin ajustare:

a) majorarea normei anuale de venit = 23.000 lei x 25% = 5.750 lei

b) reducerea normei anuale de venit (se alege un singur coeficient, în cota cea mai mare, respectiv 60%)

(23.000 lei + 5.750 lei) x 60% = 17.250 lei

Venitul net anual este în sumă de 11.500 lei (23.000 lei + 5.750 lei –17.250 lei)

Impozitul aferent se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual, astfel:

Impozit datorat = 11.500 lei x 10% = 1.150 lei

(la 25-05-2018 Punctul 8. din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 17, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 3^1-a

Opţiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate

(la 25-05-2018 Capitolul II din Titlul IV a fost completat de Punctul 18, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

8^1. În sensul art. 69^1 din Codul fiscal, opţiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 69 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfăşurat activitate în anul precedent şi au fost impuşi pe bază de norme de venit, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoanele fizice şi depunerea acesteia până la data de 15 martie inclusiv a anului pentru care se exercită opţiunea;

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

b) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 69 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei prevăzute la lit. a) şi depunerea acesteia în termen de 30 de zile de la data începerii activităţii.

(la 25-05-2018 Secţiunea a 3^1-a din Capitolul II, Titlul IV a fost completată de Punctul 18, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 4-a

Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală

9.

(1) Potrivit prevederilor art. 70 din Codul fiscal, veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenţii, know-how, mărci înregistrate, francize şi altele asemenea, recunoscute şi protejate prin înscrisuri ale instituţiilor specializate, precum şi a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor.

(2) Sunt incluse în categoria drepturilor de proprietate intelectuală şi drepturile care fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licenţă, franciză şi altele asemenea, precum şi cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remuneraţie directă, remuneraţie secundară, onorariu, redevenţă şi altele asemenea. De asemenea sunt considerate venituri din drepturi de proprietate intelectuală şi veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumţia de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

(la 25-05-2018 Punctul 9. din Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 19, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 5-a

Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea a 5-a din Capitolul II , Titlul IV a fost abrogată de Punctul 20, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

10. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 10., Sectiunea a 5-a din Capitolul II, Titlul IV a fost abrogat de Punctul 20, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 6-a

Stabilirea impozitului pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală pentru care se aplică reţinerea la sursă

(la 25-05-2018 Sectiunea a 6-a din Capitolul II , Titlul IV a fost modificată de Punctul 21, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

11.

(1) Plătitorii veniturilor prevăzute la art. 72 alin. (2) din Codul fiscal au obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a vira în cursul anului fiscal impozitul datorat de contribuabili.

Impozitul datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net. Reţinerea impozitului se efectuează din veniturile plătite.

Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligaţia calculării şi reţinerii impozitului, sunt, după caz:

a) utilizatorii de opere, invenţii, know-how şi altele asemenea, în situaţia în care titularii de drepturi îşi exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relaţia contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală şi utilizatorul respectiv este directă;

b) organismele de gestiune colectivă sau alte entităţi, care, conform dispoziţiilor legale, au atribuţii de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredinţată de către titulari. În această situaţie se încadrează şi producătorii şi agenţii mandataţi de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează şi se repartizează drepturile respective.

(2) În sensul art. 72 alin. (2) din Codul fiscal, venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât şi echivalentul în lei al veniturilor în natură. Evaluarea veniturilor în natură se face la preţul pieţei sau la preţul stabilit prin expertiză tehnică, la locul şi la data primirii acestora.

(3) Venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină de către plătitorii de venituri prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei forfetare de 40% asupra venitului brut. În cheltuielile forfetare se includ, printre altele: contribuţiile sociale datorate, comisioanele, sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceştia din urmă către titularii de drepturi.

(4) Venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferenţă între venitul brut şi comisionul cuvenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuţii de colectare şi de repartizare a veniturilor către titularii de drepturi, în următoarele situaţii:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;

b) venituri din exercitarea dreptului de suită;

c) venituri reprezentând remuneraţia compensatorie pentru copia privată.

(5) În sensul art. 72 din Codul fiscal, în situaţia în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entităţi asemănătoare, obligaţia calculării şi reţinerii impozitului revine organismului sau entităţii care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

(6) Contribuabilii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susţinerea:

a) entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) acordarea de burse private; sau

c) entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(7) Opţiunea se exercită, în scris, pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (6) lit. a) şi c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor;

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(8) Pentru opţiunea de la alin. (7) lit. b), distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată a impozitului, începând cu luna exercitării opţiunii.

(9) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(10) În aplicarea art. 72 alin. (10) în situaţia în care opţiunea se exercită potrivit alin. (6) lit. b) şi alin. (7) lit. b), se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 7^1 alin. (7).

(11) În situaţia în care opţiunea se exercită conform alin. (6) lit. b) şi alin. (7) lit. a), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent contractul privind bursa privată, în copie cu menţiunea «conform cu originalul», precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(12) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (6) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeaşi opţiune şi la organul fiscal competent, pentru aceeaşi sursă de venit.

(la 25-05-2018 Punctul 11. din Secţiunea a 6-a, Capitolul II , Titlul IV a fost modificat de Punctul 21, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 7-a
Opţiunea de a stabili venitul net anual utilizându-se datele din contabilitate

(la 25-05-2018 Capitolul II din Titlul IV a fost completat de Punctul 22, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

11^1. În sensul art. 73 din Codul fiscal, opţiunea pentru determinarea venitului net în sistem real se exercită prin depunerea declaraţiei prevăzute la art. 120 din Codul fiscal la termenul şi în condiţiile prevăzute de lege.

(la 25-05-2018 Sectiunea a 7-a din Capitolul II, Titlul IV a fost completata de Punctul 22, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. III
Venituri din salarii şi asimilate salariilor
SECŢIUNEA 1
Definirea veniturilor din salarii şi asimilate salariilor
12.

(1) În sensul art. 76 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal, veniturile brute din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate şi/sau contravaloarea veniturilor în natură primite ca urmare a unei relaţii contractuale de muncă, raport de serviciu, act de detaşare, precum şi orice sume de natură salarială primite în baza unor statute speciale prevăzute de lege, indiferent de perioada la care se referă, şi care sunt realizate din:

(la 25-05-2018 Partea introductivă a punctului 12. din Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 23, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum şi pe baza actului de numire:

(i) salariile de bază;

(ii) sporurile şi adaosurile de orice fel;

(iii) indemnizaţii pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum şi alte indemnizaţii de orice fel, altele decât cele menţionate la pct. 3 alin. (1), având aceeaşi natură;

(iv) recompensele şi premiile de orice fel;

(v) sumele reprezentând premiul anual şi stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituţiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaţilor agenţilor economici;

(vi) sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepţia sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului şi familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum şi eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

(vii) sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

(viii) valoarea nominală a tichetelor de masă, tichetelor de creşă, voucherelor de vacanţă, acordate potrivit legii;

(ix) orice alte câştiguri în bani şi în natură, primite de la angajatori de către angajaţi, ca plată a muncii lor;

b) indemnizaţiile, precum şi orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorităţii publice, alese sau numite în funcţie, potrivit legii, precum şi altora asimilate cu funcţiile de demnitate publică, determinate potrivit sistemului de stabilire a indemnizaţiilor pentru persoane care ocupă funcţii de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare reprezentând solda lunară/salariul lunar acordat potrivit legii;

d) sumele reprezentând plăţile compensatorii acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, ajutoarele acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere, cu drept de pensie, precum şi ajutoarele sau plăţile compensatorii primite de poliţişti şi funcţionari publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare aflaţi în situaţii similare, acordate potrivit legislaţiei în materie.

e) indemnizaţiile, primele şi alte asemenea sume acordate membrilor aleşi ai unor entităţi, cum ar fi: organizaţii sindicale, organizaţii patronale, alte organizaţii neguvernamentale;

f) veniturile obţinute de condamnaţii care execută pedepse la locul de muncă;

g) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiţii sportive, precum şi sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti în domeniu pentru rezultatele obţinute la competiţiile sportive, de către structurile sportive cu care aceştia au relaţii contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepţia celor prevăzute la art. 62 lit. w) din Codul fiscal
;

h) compensaţii băneşti individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispoziţiilor prevăzute în contractul de muncă;

i) sumele reprezentând plăţile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii;

j) indemnizaţii sau alte drepturi acordate angajaţilor cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziţii legale, cu excepţia celor prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. m)
şi n) din Codul fiscal
;

k) indemnizaţii prevăzute în contractul de muncă plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de muncă ca urmare a participării la cursuri sau la stagii de formare profesională ce presupune scoaterea integrală din activitate, conform legii;

l) indemnizaţii lunare brute şi alte avantaje de natură salarială acordate membrilor titulari, corespondenţi şi membrilor de onoare ai Academiei Române;

m) indemnizaţii primite la data încetării raporturilor de serviciu;

n) remuneraţia plătită avocatului coordonator numit/ales pentru activitatea de coordonare desfăşurată în cadrul societăţii civile profesionale de avocaţi şi societăţii profesionale cu răspundere limitată, potrivit legii;

o) ajutorul acordat la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, pentru activitatea depusă;

p) indemnizaţia lunară acordată, potrivit reglementărilor în vigoare, soţilor sau soţiilor cadrelor militare mutate într-o altă garnizoană, care au fost încadrate în muncă şi au întrerupt activitatea datorită mutării împreună cu soţii sau soţiile, până la o nouă angajare sau până la prestarea unei activităţi autorizate aducătoare de venituri, dar nu mai mult de 9 luni de la data mutării cadrului militar;

q) orice alte sume sau avantaje în bani ori în natură.

În categoria persoanelor juridice fără scop patrimonial prevăzute la art. 76 alin. (2) lit. b) se cuprind, cu titlu de exemplu, entităţi, persoane juridice, care potrivit legilor proprii de organizare şi funcţionare desfăşoară activităţi nonprofit, cum ar fi: asociaţii, fundaţii, partide politice, organizaţii patronale, organizaţii sindicale, case de ajutor reciproc, culte religioase.

(2) Avantajele în bani şi în natură prevăzute la art. 76 alin. (3) din Codul fiscal sunt considerate a fi orice foloase primite de angajat de la terţi sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relaţii contractuale între părţi, după caz.

(3) La stabilirea venitului impozabil se au în vedere şi avantajele primite de persoana fizică, în conformitate cu prevederile art. 76 alin. (3) din Codul fiscal , cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică şi altele;

c) abonamentele la radio şi televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;

e) cadourile, inclusiv tichetele cadou primite cu diverse ocazii, cu excepţia celor menţionate la art. 76 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal ;

f) contravaloarea folosinţei unei locuinţe în scop personal şi a cheltuielilor conexe de întreţinere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică şi termică şi altele asemenea, cu excepţia celor prevăzute în mod expres la art. 76 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal ;

g) cazarea şi masa acordate în unităţi proprii de tip hotelier;

h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate (angajator), pentru angajaţii proprii, precum şi pentru alţi beneficiari, cu excepţia primelor de asigurare obligatorii potrivit legislaţiei în materie şi cele care se încadrează în condiţiile prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. t) din Codul fiscal .

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

a) pentru beneficiarii care obţin venituri salariale şi asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

b) pentru alţi beneficiari care nu au o relaţie generatoare de venituri salariale şi asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 114 din Codul fiscal ;

c) contravaloarea contribuţiilor la un fond de pensii facultative potrivit legii, suportate de angajator pentru angajaţii proprii, precum şi pentru alţi beneficiari, cu excepţia celor care se încadrează în condiţiile prevăzute la art. 76 alin (4) lit. ş) din Codul fiscal
sunt impuse prin cumularea cu veniturile de natură salarială ale lunii în care sunt plătite.

Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri şi servicii, precum şi sumele acordate pentru distracţii sau recreere.

Avantajele în bani şi echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entităţii care le acordă.

Fac excepţie veniturile care sunt expres menţionate ca fiind neimpozabile, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 76 alin. (4) din Codul fiscal
.

(4) Veniturile în natură, precum şi avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la preţul pieţei la locul şi data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parţială sunt evaluate ca diferenţă între preţul pieţei la locul şi data acordării avantajului şi suma reprezentând plata parţială.

(5) Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terţă persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a locuinţei primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafeţele locative deţinute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreţinere şi reparaţii şi altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul şi locuinţa se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul preţului practicat pentru terţi.

(6) Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosinţă mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform alin. (5) lit. a), iar avantajul se determină proporţional cu numărul de kilometri parcurşi în interes personal din totalul kilometrilor. Fac excepţie de la evaluare avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cotă de 50% conform prevederilor art. 25 alin. (3) lit. l) din Codul fiscal şi pentru care sunt aplicabile prevederile art. 68 alin. (7) lit. k) din Codul fiscal, acestea fiind venituri neimpozabile la nivelul persoanei fizice beneficiare;

(la 21-03-2016 Lit. a) a alin. (6) al pct. 12 din titlul IV din Codul fiscal a fost modificată de pct. 1 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor alin. (5) şi avantajul se determină proporţional cu numărul de metri pătraţi folosiţi pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

(7) Nu sunt considerate avantaje:

a) contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajaţii a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localităţii;

b) reducerile de preţuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienţii persoane fizice;

c) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice efectuate, precum şi utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

d) diferenţele de tarif la cazare în locaţiile reprezentând amenajări recreative şi sportive din dotarea instituţiilor publice de care beneficiază personalul propriu, conform legii;

e) primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilă profesională pentru administratori/directori, încheiate şi suportate de societate pentru care desfăşoară activitatea, potrivit prevederilor Legii societăţilor nr. 31/1990
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

f) cazarea gratuită în centrele de refacere a capacităţii de muncă/cabanele militare pentru personalul armatei, potrivit legii.

(8) Angajatorul stabileşte partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosinţa în scop personal, care reprezintă avantaj impozabil, în condiţiile art. 76 alin. (3) din Codul fiscal
, şi se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primeşte acest avantaj. În acest scop angajatorul stabileşte limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depăşeşte această limită să fie considerat avantaj în natură, în situaţia în care salariatului în cauză nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

(9) La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosinţă mixtă, pus la dispoziţie unui angajat, nu se iau în considerare distanţa dus-întors de la domiciliu sau reşedinţă la locul de muncă/locul desfăşurării activităţii, precum şi cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

(10) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. a)
, ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât şi în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.

(11) În sensul prevederilor art. 76 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal
limita de 150 lei se aplică separat pentru cadourile, inclusiv tichetele cadou, acordate pentru fiecare ocazie din cele prevăzute, pentru fiecare angajat şi pentru fiecare copil minor al angajatului, chiar şi în cazul în care părinţii lucrează la acelaşi angajator. Partea care depăşeşte limita de 150 lei reprezintă venit impozabil din salarii.

(12) Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile primite de persoanele fizice în baza unor legi speciale şi finanţate din buget, cu respectarea destinaţiilor şi cuantumului prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. a) paragrafele 1
şi 2 din Codul fiscal
, cum ar fi:

a) ajutorul acordat soţiei sau soţului supravieţuitor ori copiilor, iar în lipsa acestora, părinţilor, în cazul decesului personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare;

b) ajutorul suplimentar, în cuantum de două solde lunare/salarii de bază brute, acordat la decesul cadrelor militare în activitate, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare.

(13) În sensul prevederilor art. 76 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal
, în categoria drepturilor de hrană acordate de angajatori angajaţilor, potrivit legii, se cuprind:

a) alocaţiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanţă, internă şi internaţională, diferenţiată pe categorii de acţiuni;

b) contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentaţiei de efort necesare în perioada de pregătire;

c) drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi securitate naţională, precum şi valoarea financiară a normei de hrană, atunci când nu beneficiază de drepturi în natură, acordată personalului militar şi civil, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special şi personalul civil din sistemul administraţiei penitenciare în conformitate cu legislaţia în vigoare;

d) alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocaţia de hrană zilnică pentru personalul navigant şi auxiliar îmbarcat pe nave; alocaţia zilnică de hrană pentru consumurile colective din unităţile bugetare şi din regiile autonome/societăţile cu specific deosebit; alocaţia de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocaţia de hrană pentru consumurile colective din unităţile sanitare publice şi altele asemenea.

(14) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. d)
prin locuinţe acordate ca urmare a specificităţii activităţii se înţelege acele locuinţe asigurate angajaţilor când activitatea se desfăşoară în locuri izolate, precum staţiile meteo, staţiile pentru controlul mişcărilor seismice, sau în condiţiile în care este solicitată prezenţa permanentă pentru supravegherea unor instalaţii, utilaje şi altele asemenea.

(15) Potrivit prevederilorart. 76 alin. (4) lit. f)
, nu sunt venituri impozabile:

a) contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;

b) contravaloarea echipamentului individual de protecţie cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;

c) contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea şi încălţămintea;

d) contravaloarea alimentaţiei de protecţie primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în condiţii de muncă ce impun acest lucru, conform reglementărilor privind securitatea şi sănătatea în muncă;

(la 21-03-2016 Lit. d) a alin. (15) al pct. 12 din titlul IV din Codul fiscal a fost modificată de pct. 2 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

e) contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice, conform reglementărilor privind securitatea şi sănătatea în muncă;

(la 21-03-2016 Lit. e) a alin. (15) al pct. 12 din titlul IV din Codul fiscal a fost modificată de pct. 2 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

f) contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare în activitate, sportivi, personalul navigant şi alte categorii de personal, potrivit legii;

g) contravaloarea echipamentului şi a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat şi de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierele de reparaţii şi întreţinere, rechizite şi furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi securitate naţională, în condiţiile legii;

h) valoarea financiară anuală a normelor de echipare, valoarea financiară a drepturilor de echipament, precum şi materiale de resortul echipamentului în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi securitate naţională;

i) altele asemenea.

(16) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. h)
, în categoria cheltuielilor de delegare şi detaşare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum şi indemnizaţia de delegare şi de detaşare în ţară şi în străinătate, stabilite în condiţiile prevăzute de lege sau în contractul de muncă aplicabil.

(17) În sensul prevederilor art. 76 alin. (4) lit. m)
, prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înţelege cheltuielile cu transportul personal şi al membrilor de familie ai angajatului, precum şi al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situaţia în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

(18) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. n)
, sunt considerate venituri neimpozabile:

a) indemnizaţia de instalare acordată elevilor şi studenţilor militari la absolvirea instituţiilor de învăţământ militar;

b) indemnizaţia de mutare acordată personalului militar, poliţiştilor şi funcţionarilor publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare, mutaţi sau transferaţi, în interes de serviciu, într-o altă localitate decât cea de domiciliu;

c) indemnizaţiile de instalare şi mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

(19) În aplicarea prevederilor art. 76 alin. (4) lit. o) din Codul fiscal
, veniturile din activităţi dependente desfăşurate în străinătate şi plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile şi nu se declară în România potrivit prevederilor Codului fiscal
.

(20) Veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a)
şi alin. (2) din Codul fiscal
pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depăşeşte perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea şi veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.

(21) În situaţia în care contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a)
şi alin. (2) din Codul fiscal

care au desfăşurat activitatea dependentă în alt stat pentru o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea îşi prelungesc ulterior perioada de şedere în statul respectiv peste perioada prevăzută de convenţie, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.

După expirarea perioadei prevăzute în convenţie, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, nu mai reţine şi nu mai virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a)
şi alin. (2) din Codul fiscal
datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activităţii în acel stat.

(22) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a)
şi alin. (2) din Codul fiscal
pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depăşeşte perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea. În această situaţie, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România şi care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a)
şi alin. (2) din Codul fiscal
nu are obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului pe venitul din salarii, întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea.

(23) În situaţia în care contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a)
şi alin. (2) din Codul fiscal
urmează să desfăşoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât perioada prevăzută în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfăşoară activitatea, dar detaşarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenţie, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român, astfel:

a) în situaţia în care persoana fizică îşi continuă relaţia contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, nu s-a reţinut şi nu s-a virat impozitul pe salarii se impun separat faţă de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reţine de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detaşării şi până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detaşată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorităţii fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detaşării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detaşate;

b) în situaţia în care persoana fizică nu mai are relaţii contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul şi acesta din urmă nu poate efectua reţinerea diferenţelor de impozit, regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declaraţiei privind veniturile realizate din străinătate.

(24) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a)

şi alin. (2) din Codul fiscal
pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care persoana fizică îşi desfăşoară activitatea şi salariul este suportat de către acest sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate.

(25) Pentru veniturile din salarii obţinute de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal
pentru activitatea desfăşurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenţie de evitare a dublei impuneri şi care sunt plătiţi de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate.

SECŢIUNEA a 2-a
Deducere personală

13. (1) În sensul art. 77 din Codul fiscal
, deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală se acordă pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcţia de bază, în limita venitului realizat.

Deducerea personală este stabilită în funcţie de venitul brut lunar din salarii realizat la funcţia de bază de către contribuabil şi numărul de persoane aflate în întreţinerea acestuia.

(2) Obligaţia stabilirii persoanelor aflate în întreţinerea contribuabilului în funcţie de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcţia de bază.

Persoana aflată în întreţinere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul în a cărui întreţinere se află.

Sunt considerate persoane aflate în întreţinere soţul/soţia contribuabilului, copiii acestuia, precum şi alţi membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

(3) În sensul art. 77 alin. (3) din Codul fiscal
, în categoria "alt membru de familie aflat în întreţinere" se cuprind rudele contribuabilului şi ale soţului/soţiei acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

(4) Sunt considerate persoane aflate în întreţinere militarii în termen, studenţii şi elevii militari ai instituţiilor de învăţământ militare şi civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obţinute sunt mai mici sau egale cu 510 lei lunar.

(la 25-05-2018 Alineatul (4) din Punctul 13. , Sectiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 24, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(5) Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere persoanele majore condamnate, care execută pedepse privative de libertate.

(6) Copilul minor este considerat întotdeauna întreţinut, cu excepţia celor încadraţi în muncă, indiferent dacă se află în unităţi speciale sanitare sau de protecţie specială şi altele asemenea, precum şi în unităţi de învăţământ, inclusiv în situaţia în care costul de întreţinere este suportat de aceste unităţi. În acest caz eventualele venituri obţinute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 510 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreţinerea părinţilor sau a tutorelui, deducerea personală se acordă fiecăruia dintre părinţi, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul la deducerea personală revine părintelui căruia i-a fost încredinţat copilul şi unuia dintre soţi care formează noua familie.

Pentru copilul minor pentru care s-a dispus plasamentul, în condiţiile Legii nr. 272/2004 privind protecţia şi promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, dreptul de a fi preluat ca persoană aflată în întreţinere pentru acest copil se acordă:

a) persoanei căreia i s-a dat în plasament copilul; sau
b) ambilor soţi care formează familia căreia i s-a dat în plasament copilul.

În situaţia în care într-o familie sunt mai mulţi copii aflaţi în întreţinere, cu excepţia copiilor minori, aceştia vor fi preluaţi în întreţinerea unuia dintre părinţi conform înţelegerii dintre părţi. În aceste situaţii contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declaraţie pe propria răspundere din partea soţului/soţiei, fie o adeverinţă emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul şi identitatea copiilor care sunt preluaţi în întreţinere de fiecare soţ/soţie.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 şi 18 ani, încadrat în muncă în condiţiile Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, devine contribuabil şi beneficiază de deducerea personală, situaţie în care, pentru perioada respectivă, părinţii nu mai beneficiază de deducerea personală.

Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în sumă de 510 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreţinere.

(la 25-05-2018 Alineatul (6) din Punctul 13. , Sectiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 24, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(7) În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obţine venituri la funcţia de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreţinere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreţinere cu suma de 510 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreţinere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizaţiilor, alocaţiilor şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreţinută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câştiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiţii, dividende, dobânzi şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreţinere se determină prin împărţirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreţinută realizează atât venituri lunare, cât şi aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

La stabilirea venitului lunar, în sumă de 510 lei, al persoanei aflate în întreţinere nu se iau în calcul veniturile prevăzute la art. 62 lit. o), w), x) din Codul fiscal şi/sau pensiile de urmaş cuvenite conform legii, precum şi prestaţiile sociale acordate potrivit art. 58 din Legea nr. 448/2006 privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 25-05-2018 Alineatul (7) din Punctul 13. , Sectiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 24, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(8) Dacă venitul unei persoane aflate în întreţinere depăşeşte 510 lei lunar, ea nu este considerată întreţinută.

În funcţie de venitul lunar al persoanei întreţinute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situaţia în care una dintre persoanele aflate în întreţinere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obţine în cursul anului un venit lunar mai mare de 510 lei, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreţinere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situaţia în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreţinere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 510 lei, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreţinere odată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.

(la 25-05-2018 Alineatul (8) din Punctul 13. , Sectiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 24, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(9) Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la plătitorul de venituri din salarii o declaraţie pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

a) datele de identificare a contribuabilului care realizează venituri din salarii (numele şi prenumele, domiciliul, codul numeric personal);

b) datele de identificare a fiecărei persoane aflate în întreţinere (numele şi prenumele, codul numeric personal).

În ceea ce priveşte copiii aflaţi în întreţinere care nu sunt minori, la această declaraţie contribuabilul care realizează venituri din salarii va anexa şi adeverinţa de la plătitorul de venituri din salarii a celuilalt soţ sau declaraţia pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală pentru acel copil.

(10) Declaraţia pe propria răspundere a persoanei aflate în întreţinere, cu excepţia copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

a) datele de identificare a persoanei aflate în întreţinere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

b) datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

c) acordul persoanei întreţinute ca întreţinătorul să o preia în întreţinere;

d) nivelul şi natura venitului persoanei aflate în întreţinere, inclusiv menţiunea privind suprafeţele de teren agricol şi silvic deţinute, precum şi declaraţia cu privire la desfăşurarea de activităţi agricole, silvicultură şi/sau piscicultură;

e) angajarea persoanei aflate în întreţinere de a comunica persoanei care contribuie la întreţinerea sa orice modificări în situaţia venitului realizat.

Declaraţiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu se emit ca formulare tipizate.

(11) Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreţinere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naştere ale copiilor, adeverinţa de venit a persoanei întreţinute sau declaraţia pe propria răspundere şi altele. Documentele vor fi prezentate în original şi în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

(12) Dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influenţă asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată şi această schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înştiinţeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul.

(13) În situaţia în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariţiei evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată odată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

(14) Deducerea personală nu se fracţionează în funcţie de numărul de ore în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parţial, la funcţia de bază.

SECŢIUNEA a 3-a

Determinarea impozitului pe veniturile din salarii şi asimilate salariilor

14. (1) Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal
de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

Pentru persoanele fizice care desfăşoară activităţi pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum şi de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

(2) Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat şi reţinut de către plătitorul de venituri. Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 10%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul al impozitului la funcţia de bază şi deducerea personală stabilită potrivit art. 77 din Codul fiscal, după caz.

(la 25-05-2018 Alineatul (2) din Punctul 14. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 25, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(3) Drepturile salariale acordate în natură, precum şi avantajele acordate angajaţilor se evaluează conform pct. 12 alin. (4)-(6) şi se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor şi avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

(4) Valoarea tichetelor de masă, tichetelor de creşă, tichetelor cadou, voucherelor de vacanţă, acordate potrivit legii, luată în calcul la determinarea impozitului pe veniturile din salarii, este valoarea nominală. Veniturile respective se impozitează ca venituri din salarii în luna în care acestea sunt primite.

(5) Transformarea în lei a sumelor obţinute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României, astfel:

a) în situaţia în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata; sau

b) în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

(6) Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 10% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obţinute la locul unde se află funcţia de bază, ca diferenţă între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaţionale la care România este parte, precum şi, după caz, a contribuţiei individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii şi următoarele:

(i) deducerea personală acordată pentru luna respectivă;
(ii) cotizaţia sindicală plătită în luna respectivă;
(iii) contribuţiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările şi completările ulterioare, şi cele la scheme de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entităţi autorizate stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, suportate de angajaţi, care la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei al sumei de 400 euro;
(iv) primele de asigurare voluntară de sănătate, precum şi serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajaţi, care la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei al sumei de 400 euro.
Deducerea contribuţiilor reţinute pentru fonduri de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatorului.
Pe parcursul anului plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro, prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) pct. (iii) şi (iv) din Codul fiscal, şi verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege. Pentru verificarea încadrării în plafonul anual, cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul leu/euro comunicat de Banca Naţională a României, în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.
În cazul unui angajat care se mută în cursul anului la un alt angajator unde obţine venituri din salarii la funcţia de bază, verificarea încadrării în plafonul anual a sumelor reprezentând contribuţiile la fondurile de pensii facultative, primele de asigurare voluntară de sănătate, precum şi serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, potrivit legii, pentru care se acordă deducerea, se efectuează în baza documentelor justificative eliberate de către angajatorul anterior prin care se atestă nivelul deducerilor acordate până la momentul mutării.

b) pentru veniturile obţinute în celelalte cazuri, ca diferenţă între venitul brut şi contribuţiile sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaţionale la care România este parte, precum şi, după caz, a contribuţiei individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii, pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică şi în cazul veniturilor sub forma:

(i) drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;
(ii) sumelor reprezentând drepturile prevăzute la pct. 12 alin. (1) lit. d) şi i);

(iii) veniturilor prevăzute la pct. 12 alin. (1) lit. n).

În sensul prevederilor art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, prin instrumente juridice internaţionale se înţelege regulamentele europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum şi acordurile şi convenţiile în domeniul securităţii sociale la care România este parte.

(la 25-05-2018 Alineatul (6) din Punctul 14. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 25, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(7) În cazul sumelor plătite direct de către angajat care are calitatea de participant la un fond de pensii facultative, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, contribuţiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006
, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislaţia privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară şi efectuate către entităţi autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparţinând Spaţiului Economic European, plătite se deduc din veniturile lunii în care s-a efectuat plata contribuţiei, în limita venitului realizat, pe baza documentelor justificative emise de către fondul de pensii facultative. Deducerea acestor contribuţii se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatului.

(8) În cazul sumelor plătite direct de către angajat, membru de sindicat, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, cotizaţia sindicală plătită se deduce, în limitele stabilite potrivit legii, din veniturile lunii în care s-a efectuat plata cotizaţiei, pe baza documentelor justificative emise de către organizaţia de sindicat.

(9) În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcţia de bază se înţelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, locul unde are încheiat contractul individual de muncă sau alte documente specifice, potrivit legii;

b) în cazul în care activitatea se desfăşoară pentru mai mulţi angajatori, locul declarat de persoanele fizice angajate. Angajatul are obligaţia să declare numai angajatorului la care a ales funcţia pe care o consideră de bază, pentru un singur loc de muncă, prin depunerea declaraţiei pe propria răspundere. Declaraţia pe propria răspundere nu reprezintă un formular tipizat.

Funcţia de bază poate fi declarată de angajat şi la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parţial. La schimbarea locului unde se află funcţia de bază, angajatul are obligaţia depunerii unei declaraţii pe propria răspundere de renunţare la funcţia de bază la angajatorul ales iniţial.

(10) Suma care reprezintă prima de vacanţă sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plăteşte această primă.

(11) Indemnizaţiile aferente concediilor de odihnă se defalcă pe lunile la care se referă şi se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.

(12) Contribuţiile sociale obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit alin. (6) pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, astfel:

a) contribuţia de asigurări sociale;
b) contribuţia de asigurările sociale de sănătate;
c) alte contribuţii individuale obligatorii, datorate potrivit legii.

(la 25-05-2018 Alineatul (12) din Punctul 14. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IV a fost modificat de Punctul 25, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(13) În situaţia în care, în cursul aceleiaşi luni, contribuabilul obţine atât venituri din desfăşurarea activităţii de cercetare-dezvoltare şi inovare, scutite de la plata impozitului, potrivit prevederilor art. 60 pct. 3 din Codul fiscal, cât şi venituri supuse impunerii, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului prevăzută la art. 78 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, sunt aplicabile următoarele reguli:

a) acordarea deducerii personale pentru luna respectivă se stabileşte în funcţie de nivelul venitului brut lunar care include atât veniturile supuse impunerii, cât şi veniturile scutite de la plata impozitului;
b) plafoanele prevăzute la art. 78 alin. (2) lit. a) pct. (iii) şi (iv) din Codul fiscal sunt deductibile şi nu se fracţionează în funcţie de nivelul veniturilor scutite.

(la 25-05-2018 Punctul 14. din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IV a fost completat de Punctul 26, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 4-a
Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozit

(la 25-05-2018 Sectiunea a 4-a din Capitolul III , Titlul IV a fost modificată de Punctul 27, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

15.
(1) În înţelesul art. 79 din Codul fiscal, în categoria entităţilor nonprofit se cuprind, de exemplu: asociaţiile, fundaţiile, organizaţiile sindicale, patronatele, camerele de comerţ, partidele politice, asociaţiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaţilor, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare şi funcţionare, desfăşoară activităţi nonprofit, iar sumele primite din impozit sunt folosite în acest scop.

(2) Angajaţii pot opta ca plătitorii de venituri să distribuie cota de 2% sau de 3,5%, după caz, din impozitul pe venit datorat pentru susţinerea:

a) entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau
b) acordarea de burse private sau
c) entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(3) Opţiunea se exercită pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (2) lit. a) şi c) sau acordarea de burse private, astfel:

a) la organul fiscal competent, prin depunerea unei cereri până la termenul legal de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor;
b) la plătitorul de venit, în urma solicitării beneficiarului de venit, exercitată în scris.

(4) Pentru opţiunea prevăzută la alin. (3) lit. b) distribuirea cotei de 2% sau 3,5% din impozitul datorat se efectuează de către plătitorul de venit până la termenul de plată al impozitului, începând cu luna exercitării opţiunii.
(5) În aplicarea art. 79 alin. (4) în situaţia în care opţiunea se exercită potrivit alin. (2) lit. b) şi alin. (3) lit. b) se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 7^1 alin. (7).
(6) În situaţia în care opţiunea se exercită conform alin. (2) lit. b) şi alin. (3) lit. a), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu menţiunea „conform cu originalul“, contractul privind bursa privată, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.
(7) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (2) la plătitorii de venituri nu mai pot exercita aceeaşi opţiune şi la organul fiscal competent, pentru aceeaşi sursă de venit.

(la 25-05-2018 Punctul 15. din Sectiunea a 4-a, Capitolul III, Titlul IV a fost modificat de Punctul 27, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:
Articolul V
(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.
(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

SECŢIUNEA a 5-a

Termenul de plată a impozitului

16. (1) În sensul art. 80

veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor şi avantajelor în natură se reţine din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeaşi lună.

(2) Impozitul pe veniturile din salarii şi asimilate salariilor se calculează şi se reţine lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plată.

(3) Calculul şi reţinerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plăţi a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor art. 78 din Codul fiscal
, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans şi lichidare.

În situaţia în care în cursul unei luni se efectuează plăţi de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat şi altele asemenea, reprezentând plăţi intermediare, impozitul se calculează şi se reţine la fiecare plată, prin aplicarea cotei asupra plăţilor intermediare diminuate cu contribuţiile sociale obligatorii, după caz.

La data ultimei plăţi a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit art. 78 din Codul fiscal
, asupra veniturilor totale din luna respectivă, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plăţile intermediare.

Impozitul de reţinut la această dată reprezintă diferenţa dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale şi suma impozitelor reţinute la plăţile intermediare.

(4) În cazul în care un angajat care obţine venituri din salarii la funcţia de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursă de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectivă, până la data lichidării.

Dacă reangajarea are loc în aceeaşi lună cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în această lună de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.

(5) Impozitul calculat şi reţinut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25, inclusiv, a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 80 alin. (2) din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 6-a

Obligaţii declarative ale plătitorilor de venituri din salarii

17. (1) În aplicarea prevederilor art. 81 declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit se completează de plătitorul de venit şi se depun la organul fiscal la care plătitorul de venit este înregistrat în evidenţă fiscală.

(2) Declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit pentru angajaţii care au fost detaşaţi la o altă entitate se completează de către angajator sau de către plătitorul de venituri din salarii în cazul în care angajatul detaşat este plătit de entitatea la care a fost detaşat.

(3) În situaţia în care plata venitului salarial se face de entitatea la care angajaţii au fost detaşaţi, angajatorul care a detaşat comunică plătitorului de venituri din salarii la care aceştia sunt detaşaţi date referitoare la deducerea personală la care este îndreptăţit fiecare angajat.

Pe baza acestor date plătitorul de venituri din salarii la care angajaţii au fost detaşaţi întocmeşte statele de salarii şi calculează impozitul, în scopul completării declaraţiei privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit.

(4) Fiecare angajator/plătitor de venituri din salarii şi asimilate salariilor este obligat, potrivit prevederilor art. 78 alin. (5) din Codul fiscal , să determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil, prin însumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni din anul fiscal, indiferent de numărul de luni în care contribuabilul a realizat venituri din salarii şi asimilate salariilor de la acesta.

(5) Plătitorii de venituri din salarii şi asimilate salariilor au obligaţia de a completa declaraţiile privind calcularea şi reţinerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit şi pentru veniturile din salarii plătite angajaţilor pentru activitatea desfăşurată de aceştia în străinătate, indiferent dacă impozitul aferent acestor venituri a fost sau nu calculat, reţinut şi virat. La completarea declaraţiei, plătitorii de venituri din salarii identifică persoanele care în cursul anului precedent au desfăşurat activitate salariată în străinătate.

(6) Pentru contribuabilii prevăzuţi la art. 82 din Codul fiscal care realizează venituri din salarii şi asimilate salariilor şi pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului aferent acestor venituri, obligaţia determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine contribuabilului.

(7) În situaţia în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din salarii şi asimilate salariilor şi/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective şi stabilirea diferenţelor de impozit constatate se efectuează pentru luna la care se referă, iar diferenţele de impozit rezultate vor majora/diminua impozitul datorat începând cu luna constatării.

SECŢIUNEA a 7-a

Plata impozitului pentru anumite venituri salariale şi asimilate salariilor

18. (1) În sensul art. 82 din Codul fiscal
, contribuabilii care desfăşoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii şi asimilate salariilor din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum şi persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice şi ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplineşte obligaţiile privind calculul, reţinerea şi plata impozitului pe salarii, au obligaţia să depună lunar o declaraţie la organul fiscal competent.

Persoanele fizice, juridice sau orice altă entitate la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilii prevăzuţi la art. 82 alin. (1) din Codul fiscal
au obligaţia să depună o declaraţie informativă privind începerea/încetarea activităţii acestor contribuabili. Declaraţia informativă se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială este înregistrată în evidenţa fiscală persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilul.

Declaraţia informativă se depune ori de câte ori apar modificări de natura începerii/încetării activităţii în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(2) În înţelesul art. 82 alin. (6) din Codul fiscal
, sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

CAP. IV
Venituri din cedarea folosinţei bunurilor

SECŢIUNEA 1
Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor

19. (1) În categoria veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor, în înţelesul art. 83 din Codul fiscal
, se cuprind veniturile din închirieri şi subînchirieri de bunuri mobile şi imobile, precum şi veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

(2) Veniturile obţinute din închirieri şi subînchirieri de bunuri imobile, în sensul art. 83 alin. (1) din Codul fiscal
, sunt cele din cedarea folosinţei locuinţei, caselor de vacanţă, garajelor, terenurilor şi altora asemenea, inclusiv a unor părţi din acestea, utilizate în scop de reclamă, afişaj şi publicitate, a căror folosinţă este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct şi altele asemenea.

SECŢIUNEA a 2-a
Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinţei bunurilor

20. (1) În aplicarea art. 84 din Codul fiscal
, în vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani şi/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, şi valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispoziţiilor legale sau înţelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deţinător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(2) Reprezintă venit brut şi valoarea investiţiilor la bunurile mobile şi imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deţinător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinţei bunurilor, inclusiv al contractelor de comodat, şi care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investiţiilor, partea care a efectuat investiţia este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deţinător

legal valoarea investiţiei. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deţinător legal are obligaţia să declare la organul fiscal competent valoarea investiţiei, în declaraţia privind venitul realizat.

(3) Proprietarul are obligaţia de a efectua cheltuielile referitoare la întreţinerea şi repararea locuinţei închiriate, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

(4) În cazul efectuării de către chiriaş a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului şi se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

(5) În situaţia în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei lunare evaluate la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, valabil pentru ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.

(6) Venitul net se determină ca diferenţă între sumele reprezentând chiria în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părţi, şi cota de cheltuială forfetară de 40% reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

Pentru recunoaşterea deductibilităţii cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 40% aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate şi cheltuielile ocazionate de întreţinerea şi repararea acestora, impozitele şi taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reţinut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosinţă, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiţii naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundaţii, incendii şi altele asemenea.

SECŢIUNEA a 3-a

Reguli aplicabile contribuţiilor sociale aferente veniturilor realizate din cedarea folosinţei bunurilor

21. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 21. din Sectiunea a 3-a , Capitolul IV , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 28, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. V

Venituri din investiţii

SECŢIUNEA 1

Definirea veniturilor din investiţii

22. (1) În aplicarea art. 91 lit. b) din Codul fiscal sunt considerate venituri din dobânzi, fără a fi limitate, următoarele:

a) dobânzi obţinute din obligaţiuni;

b) dobânzi obţinute pentru conturile curente, conturi escrow, depozitele la vedere, colaterale şi la termen, inclusiv la certificatele de depozit;

c) suma primită sub forma de dobândă pentru împrumuturile acordate;

d) dobânzi obţinute din instrumente alternative de investire de tipul structurilor (depozite structurate) în care este legat un instrument derivat cu un depozit;

e) alte venituri obţinute din deţinerea de titluri de creanţă.

(2) În aplicarea art. 91 lit. c) din Codul fiscal

în cadrul instrumentelor financiare derivate tranzacţionate pe piaţa la buna înţelegere (OTC) se includ, fără a se limita, următoarele:

a) forward pe cursul de schimb fără livrare la scadenţă;

b) swap pe cursul de schimb;

c) swap pe rata dobânzii;

d) opţiuni pe cursul de schimb fără livrare la scadenţă;

e) opţiuni pe rata dobânzii;

f) opţiuni pe acţiuni sau indici bursieri;

g) opţiuni pe alte active suport (de exemplu: mărfuri);

h) opţiuni binare;

i) forward rate agreement;

j) swap pe acţiuni;

k) sau orice combinaţii ale acestora.

Pentru scopuri fiscale, sunt incluse în categoria instrumentelor financiare derivate tranzacţionate pe piaţa la buna înţelegere (OTC) şi tranzacţiile în marjă.

SECŢIUNEA a 2-a

Determinarea câştigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare, altele decât instrumentele financiare derivate, precum şi din transferul aurului financiar

23. (1) În cazul transferurilor titlurilor de valoare exprimate în valută, prevăzute la art. 94 din Codul fiscal

, cursul de schimb valutar utilizat în vederea determinării câştigului şi a impozitului aferent este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru ziua determinării câştigului.

(2) În sensul art. 94 alin. (11)

în cazul lichidării unei persoane juridice, la transmiterea universală a patrimoniului societăţii către asociaţi/acţionari activele din situaţiile financiare vor fi evaluate la valoarea justă, respectiv preţul de piaţă.

Baza impozabilă în cazul lichidării unei persoane juridice se stabileşte astfel:

a) determinarea sumei reprezentând diferenţa între valoarea elementelor de activ şi sumele reprezentând datoriile societăţii;

b) determinarea excedentului sumei stabilite la lit. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

SECŢIUNEA a 3-a

Stabilirea venitului din operaţiuni cu instrumentele financiare derivate

24. (1) Câştigul/pierderea obţinută din operaţiuni de tip repo/reverse repo care au la bază transferul instrumentelor financiare derivate se determină conform regulilor de la art. 95 din Codul fiscal

.

(2) Venitul realizat din operaţiuni cu instrumente financiare derivate îl reprezintă încasările efective din toate aceste operaţiuni realizate în cursul unui an şi evidenţiate în contul contribuabilului din aceste operaţiuni, mai puţin încasările de principal.

Costurile aferente tranzacţiei reprezintă plăţile efective din toate aceste operaţiuni realizate în cursul unui an şi evidenţiate în contul contribuabilului din aceste operaţiuni, mai puţin plăţile de principal.

Prima încasată în cadrul opţiunilor încheiate pe pieţe la buna înţelegere (OTC) se include în veniturile realizate, iar prima plătită se include în costurile aferente.

În cazul contractelor forward pe cursul de schimb fără livrare la scadenţă, baza de impozitare o reprezintă diferenţă favorabilă dintre cursul forward la care se încheie tranzacţia iniţială şi cursul spot/forward la care tranzacţia se închide printr-o operaţiune legată de sens contrar, multiplicată cu suma contractului şi evidenţiată ca atare în contul clientului la închiderea tranzacţiei.

Schimbul valutar la vedere sau la termen nu este inclus în operaţiuni cu instrumente financiare derivate, dacă prin natura lor aceste tranzacţii nu sunt asimilate contractelor forward sau opţiuni pe cursul de schimb fără livrare la scadenţă.

În cazul tranzacţiilor în marjă, câştigul/pierderea din aceste tranzacţii reprezintă diferenţa pozitivă/negativă realizată între preţul de vânzare şi preţul de cumpărare evidenţiată în contul de marjă al beneficiarului de venit, diminuată cu costurile aferente tranzacţiei dovedite prin documente justificative.

Pentru opţiunile cu profit fix (binare), în cazul în care opţiunea se exercită, baza de impozitare o reprezintă diferenţa favorabilă dintre suma încasată/plătită în urma exercitării opţiunii şi prima plătită/încasată pentru cumpărarea/vânzarea opţiunii. În cazul în care opţiunea nu se exercită, baza impozabilă o reprezintă suma încasată pentru vânzarea opţiunii.

SECŢIUNEA a 4-a

Reţinerea impozitului din veniturile din investiţii

25. În aplicarea art. 97 alin. (5)

, în cazul lichidării unei persoane juridice obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine reprezentantului legal al persoanei juridice.

Impozitul calculat şi reţinut la sursă se virează până la data depunerii situaţiei financiare finale la oficiul registrului comerţului, întocmită de reprezentantul legal al persoanei juridice.

CAP. VI

Venituri din pensii

SECŢIUNEA 1

Reţinerea impozitului din venitul din pensii

26.

(1) Abrogat.

(la 25-05-2018 Alineatul (1) din Punctul 26. , Sectiunea 1 , Capitolul VI , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 29, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) Abrogat.

(la 25-05-2018 Alineatul (2) din Punctul 26. , Sectiunea 1 , Capitolul VI , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 29, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(3) La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plăţi eşalonate în rate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Legii nr. 204/2006
, cu modificările şi completările ulterioare, plafonul de venit neimpozabil stabilit potrivit art. 100 din Codul fiscal
se acordă pentru fiecare rată lunară de la fiecare fond de pensii.

(4) Diferenţele de venituri din pensii, prevăzute la art. 101 alin. (8) din Codul fiscal, primite de la acelaşi plătitor şi stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat faţă de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar impozabil din pensii se stabileşte prin deducerea din suma totală, reprezentând diferenţele de venituri din pensii, a plafonului neimpozabil lunar stabilit potrivit art. 100 din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Alineatul (4) din Punctul 26. , Sectiunea 1 , Capitolul VI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 30, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(5) Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reţine lunar de către administratorii fondurilor de pensii şi se plăteşte de către unităţile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază îşi au sediul plătitorii de venituri.

(6) Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor alin. (5).

SECŢIUNEA a 2-a

Acordarea dreptului contribuabilului de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozit

27.

(1) În sensul prevederilor art. 102 contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat pe venitul din pensii prin depunerea la organul fiscal competent a unei cereri până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a venitului, după cum urmează:

a) 2% pentru entităţile nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) 2% privind acordarea de burse private; sau

c) 3,5% pentru entităţile nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(2) Opţiunea se exercită pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (1) lit. a) şi c) sau acordarea de burse private.

(3) În înţelesul art. 102 alin. (1) din Codul fiscal, sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(4) În situaţia prevăzută la alin. (1) lit. b), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu menţiunea «conform cu originalul», contractul privind bursa privată, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(5) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (3) şi (4) nu mai pot exercita aceeaşi opţiune pentru aceeaşi sursă de venit.

(la 25-05-2018 Punctul 27. din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 31, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. VII
Venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură
SECŢIUNEA 1
Definirea veniturilor

28. (1) În aplicarea art. 103 din Codul fiscal
, veniturile din activităţi agricole realizate individual sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică, stabilite pe baza normelor de venit, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. VII al titlului IV din Codul fiscal
, indiferent de forma de organizare a activităţii. Veniturile din activităţi agricole supuse impunerii pe bază de norme de venit în conformitate cu prevederile art. 106 din Codul fiscal
cuprind veniturile rezultate din cultivarea terenurilor, creşterea şi exploatarea animalelor, deţinute cu orice titlu, inclusiv cele luate în arendă.

(2) Veniturile din activităţi agricole menţionate la art. 103 alin. (1) lit. a)-c) din Codul fiscal
, pentru care sunt stabilite norme de venit conform art. 106 din Codul fiscal
, sunt impozabile indiferent dacă se face sau nu dovada valorificării produselor.

(3) Terminologia folosită pentru definirea grupelor de produse vegetale şi animale prevăzute la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal
pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit este cea stabilită potrivit legislaţiei în materie, astfel:

a) Produsele vegetale cuprinse în grupele pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit sunt prevăzute în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, aprobat prin ordinul ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale.

În cadrul grupei de produse vegetale - leguminoase pentru boabe se cuprind:

(i) mazăre pentru boabe;

(ii) fasole pentru boabe;

(iii) bob;

(iv) linte;

(v) năut;

(vi) lupin.

b) Grupele de produse animale pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit sunt definite după cum urmează:

1. vaci şi bivoliţe:

(i) vaci - femele din specia taurine care au fătat cel puţin o dată;

(ii) bivoliţe - femele din specia bubaline care au fătat cel puţin o dată;

2. ovine şi caprine:

(i) oi - femele din specia ovine care au fătat cel puţin o dată;

(ii) capre - femele din specia caprine care au fătat cel puţin o dată;

3. porci pentru îngrăşat - porci peste 35 de kg, inclusiv scroafele de reproducţie;

4. albine - familii de albine;

5. păsări de curte - totalitatea păsărilor din speciile găini, raţe, gâşte, curci, bibilici, prepeliţe.

(4) În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activităţi agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vegetale şi fiecare grupă de animale vor fi avute în vedere suprafeţele/capetele de animal însumate în cadrul grupei respective.

(5) Sunt considerate în stare naturală produsele agricole vegetale obţinute după recoltare, precum şi produsele de origine animală: lapte, lână, ouă, piei crude, carne în viu şi carcasă, miere şi alte produse apicole definite potrivit legislaţiei în materie, precum şi altele asemenea.

Preparatele din lapte şi din carne sunt asimilate produselor de origine animală obţinute în stare naturală.

Norma de venit stabilită în condiţiile prevăzute la art. 106 din Codul fiscal
include şi venitul realizat din înstrăinarea produselor vegetale, a animalelor şi a produselor de origine animală, în stare naturală.

(6) Modificarea structurii suprafeţelor destinate producţiei agricole vegetale/numărului de capete de animale/familiilor de albine, intervenite după data de 15 martie inclusiv, nu conduce la ajustarea normelor de venit, respectiv a venitului anual impozabil.

În cazul suprafeţelor destinate produselor vegetale hamei, pomi şi vie, suprafeţele declarate cuprind numai grupele de produse vegetale intrate pe rod începând cu primul an de intrare pe rod. Suprafeţele din grupa pomii pe rod cuprind numai pomii plantaţi în livezi.

Norma de venit corespunzătoare veniturilor realizate din creşterea şi exploatarea animalelor, precum şi din valorificarea produselor de origine animală în stare naturală, în conformitate cu prevederile art. 106 din Codul fiscal, include şi venitul realizat din:

a) exemplarele feminine din speciile respective care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (3) lit. b);

b) exemplarele masculine din speciile respective reprezentând animale provenite din propriile fătări şi cele achiziţionate numai în scop de reproducţie pentru animalele deţinute de contribuabili şi supuse impunerii potrivit prevederilor art. 106 din Codul fiscal (de exemplu: viţei, tauri, bivoli, miei, berbeci, purcei).

Veniturile din activităţi agricole generate de exemplarele prevăzute la lit. a) şi b) incluse în norma de venit nu se impozitează distinct faţă de veniturile realizate din creşterea şi exploatarea animalelor din grupele prevăzute la alin. (3) lit. b). Contribuabilii au obligaţii declarative numai pentru animalele cuprinse în grupele care îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (3) lit. b).

Veniturile din activităţi agricole realizate din creşterea şi exploatarea exemplarelor masculine din speciile taurine, bubaline, ovine, caprine, indiferent de vârstă, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II "Venituri din activităţi independente" al titlului IV din Codul fiscal, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, numai în cazul în care acestea au fost achiziţionate în scopul creşterii şi valorificării lor sub orice formă.

(la 25-05-2018 Prima teză a Alineatului (6) al Punctului 28 a fost modificată de Punctul 32, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(7) Contribuabilii care obţin doar venituri din activităţi agricole pentru care au fost stabilite norme de venit nu au obligaţii contabile.

(8) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate agricolă pentru care venitul net se determină pe bază de normă de venit şi o altă activitate agricolă pentru care nu există obligaţia stabilirii normelor de venit potrivit art. 104 alin. (3)
cheltuielile efectuate în comun, care sunt aferente veniturilor pentru care există regimuri fiscale diferite, vor fi alocate proporţional cu suprafeţele de teren/numărul de capete de animale/numărul de familii de albine deţinute.

(9) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate agricolă pentru care venitul net se determină pe bază de normă de venit şi o altă activitate independentă pentru care venitul net anual se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitate se aplică regimul fiscal specific fiecărei activităţi în parte.

SECŢIUNEA a 2-a
Venituri neimpozabile

29. (1) În aplicarea prevederilor art. 105
nu au obligaţii de declarare şi nu datorează impozit potrivit prevederilor cap. VII al titlului IV din Codul fiscal
:

a) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică ce deţin cu orice titlu suprafeţe de teren destinate producţiei agricole, pentru cele necultivate, pentru cele cultivate cu plante furajere graminee şi leguminoase pentru producţia de masă verde, destinate furajării animalelor deţinute de contribuabilii respectivi, pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit şi a celor prevăzute la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal
;

b) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică care obţin venituri din exploatarea păşunilor şi fâneţelor naturale, în conformitate cu prevederile art. 105 alin. (3)
;

c) contribuabilii arendatori, care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IV al titlului IV din Codul fiscal
;

d) contribuabilii care obţin venituri din activităţi agricole şi îşi desfăşoară activitatea în mod individual, în limitele stabilite potrivit tabelului prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal
, inclusiv în cazul în care veniturile sunt obţinute din exploatarea bunurilor deţinute în comun sau în devălmăşie şi sunt atribuite conform pct. 30 alin. (2). Suprafeţele de teren/animalele respective sunt considerate din punct de vedere fiscal ca fiind incluse în patrimoniul personal şi generează venituri neimpozabile conform art. 62 lit. m) din Codul fiscal
.

(2) În cazul contribuabililor care obţin venituri din activităţi agricole şi îşi desfăşoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, plafonul neimpozabil se acordă la nivel de asociere.

SECŢIUNEA a 3-a

Stabilirea venitului anual din activităţi agricole pe bază de norme de venit

(la 25-05-2018 Sectiunea a 3-a din Capitolul VII , Titlul IV a fost modificată de Punctul 33, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

30. (1) În aplicarea prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal, pentru stabilirea venitului net anual contribuabilii au următoarele obligaţii:

(1) În aplicarea prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal, pentru stabilirea venitului net anual contribuabilii au următoarele obligaţii:

a) să stabilească suprafeţele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele care depăşesc plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal;

b) să calculeze venitul net anual prin înmulţirea normei anuale de venit stabilită pe unitatea de suprafaţă (ha)/cap de animal/familie de albine pentru care se datorează impozit cu suprafeţele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele deţinute.

(2) În cazul asocierilor fără personalitate juridică care desfăşoară activităţi agricole pentru care venitul se stabileşte pe bază de norme de venit, asociatul desemnat care răspunde pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice are următoarele obligaţii:

a) să stabilească suprafeţele (ha)/cap de animal/familie de albine pentru categoriile de produse vegetale şi animalele care depăşesc plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal şi deţinute în asociere. Plafonul neimpozabil prevăzut la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal se acordă la nivel de asociere;

b) să calculeze venitul net anual prin înmulţirea normei anuale de venit stabilită pe unitatea de suprafaţă (ha)/cap de animal/familie de albine pentru care se datorează impozit cu suprafeţele (ha)/cap de animal/familie de albine deţinute;

c) să distribuie fiecărui asociat cota din venitul net anual stabilit la lit. b), ce revine fiecărui asociat conform contractului de asociere, impozitul fiind calculat de fiecare membru asociat.

(3) Persoanele prevăzute la art. 60 pct. 1 lit. d) din Codul fiscal, încadrate în cursul anului fiscal în gradul de handicap grav sau accentuat, cât şi cele care în cursul perioadei impozabile nu se mai încadrează în gradul de handicap respectiv, potrivit legii, reduc norma de venit proporţional cu numărul de zile calendaristice pentru care venitul este scutit de la plata impozitului.

(4) Impozitul anual se calculează la nivelul venitului net anual determinat potrivit alin. (1) lit. b) după reducerea normei anuale de venit prevăzută la alin. (3).

(5) Veniturile din activităţi agricole determinate pe bază de norme de venit, realizate din exploatarea bunurilor deţinute în comun sau în devălmăşie de proprietari, uzufructuari sau de alţi deţinători legali, înscrişi într-un document oficial, se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care aceştia le deţin în acea proprietate sau contribuabilului care realizează venituri din activităţi

agricole, în situaţia în care acestea nu se cunosc. În cazul persoanelor fizice pentru care nu a fost finalizată procedura succesorală, veniturile corespunzătoare suprafeţelor destinate producţiei vegetale/cap de animal/familie de albine se atribuie contribuabilului care realizează venituri din activităţi agricole.

(la 25-05-2018 Punctul 30. din Sectiunea a 3-a, Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 33, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 4-a
Calculul, declararea şi plata impozitului aferent veniturilor din activităţi agricole

(la 25-05-2018 Sectiunea a 4-a din Capitolul VII , Titlul IV a fost modificată de Punctul 34, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

31.

(1) În aplicarea prevederilor art. 107 din Codul fiscal, impozitul pe venitul din activităţi agricole se calculează de contribuabil prin aplicarea unei cote de 10% asupra venitului net anual din activităţi agricole stabilite potrivit pct. 30 alin. (1) lit. b), impozitul fiind final.

(2) Declararea suprafeţelor cultivate/cap de animal/familie de albine deţinute la data depunerii declaraţiei, a venitului anual impozabil stabilit potrivit pct. 30 alin. (1) lit. b), precum şi a impozitului datorat, calculat potrivit alin. (1), se efectuează prin declaraţia prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, iar termenul legal de depunere este până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(3) În situaţia modificării structurii suprafeţelor destinate producţiei agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine, contribuabilii care au depus declaraţia

prevăzută la art. 107 alin. (2) din Codul fiscal, înainte de termenul prevăzut de lege, pot depune o nouă declaraţie pentru anul în curs, până la data de 15 martie, inclusiv. În cazul asocierilor fără personalitate juridică care au depus declaraţia prevăzută la art. 107 alin. (5) din Codul fiscal, înainte de termenul prevăzute de lege, asociatul desemnat poate depune o nouă declaraţie până la data de 15 februarie, inclusiv, a anului în curs.

Informaţiile cuprinse în declaraţie vizează suprafeţele cultivate/capetele de animale/familiile de albine deţinute de către contribuabili la data de 15 martie, inclusiv, sau de către asocierile fără personalitate juridică la data de 15 februarie, inclusiv.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri din activităţi agricole în asociere fără personalitate juridică, fiecare asociat înscrie în declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, venitul net anual pe care asociatul desemnat îl distribuie corespunzător cotei din venitul anual impozabil potrivit reglementărilor prevăzute la pct. 30 alin. (2).

(5) Exemplu privind stabilirea venitului net anual potrivit prevederilor art. 106 alin. (1) din Codul fiscal:

O persoană fizică deţine o suprafaţă de 5 ha de teren pe care cultivă cereale. Norma anuală de venit stabilită este de 360 lei/ha.

Stabilirea venitului net anual se efectuează după cum urmează:

a) stabilirea suprafeţelor de teren pentru care se datorează impozit, prin scăderea din totalul suprafeţei de teren deţinute a suprafeţei neimpozabile prevăzută la art. 105 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv:

Suprafaţa de teren impozabilă 5 ha – 2 ha = 3 ha

b) stabilirea venitului net anual, prin înmulţirea suprafeţei de teren impozabil cu norma anuală de venit stabilită pentru 1 ha, după cum urmează:

360 lei x 3 ha = 1.080 lei

c) stabilirea impozitului datorat 1.080 lei x 10% = 108 lei

(6) Exemplu privind stabilirea venitului net anual în cazul asocierilor fără personalitate juridică:

3 persoane fizice, A, B, şi C, constituie o asociere fără personalitate juridică în vederea cultivării terenurilor pe care le deţin cu cereale, pentru care în anul în curs s-a stabilit o normă anuală de venit de 360 lei/ha.

Fermierul A deţine în proprietate o suprafaţă de teren de 4 ha, fermierul B deţine în proprietate o suprafaţă de teren de 5 ha şi fermierul C deţine în proprietate o suprafaţă de teren 2 ha.

În contractul de asociere, cotele de distribuire ale venitului net sunt următoarele:

a) fermierul A participă cu o cotă de 36%;
b) fermierul B participă cu o cotă de 45%;
c) fermierul C participă cu o cotă de 19%.

Asociatul desemnat să răspundă pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei are următoarele obligaţii:

a) să stabilească suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit, respectiv:

suprafaţă totală = 4 ha + 5 ha +2 ha = 11 ha
suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit = 11 ha – 2 ha = 9 ha.

b) să stabilească venitul anual impozabil:

360 lei/ha x 9 ha = 3.240 lei

c) să distribuie venitul anual impozabil asociaţilor:

- fermierului A 3.240 lei x 36% = 1.166 lei
– fermierului B 3.240 lei x 45% = 1.458 lei
– fermierului C 3.240 lei x 19% = 616 lei

Fermierul A depune declaraţia prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabileşte impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabileşte astfel:

1.166 lei x 10% = 117 lei

Fermierul B depune declaraţia prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabileşte impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabileşte astfel:

1.458 lei x 10% = 146 lei

Fermierul C depune declaraţia prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, prin care stabileşte impozitul datorat aplicând regula prevăzută la alin. (1). Impozitul datorat se stabileşte astfel:

616 lei x 10% = 62 lei

(la 25-05-2018 Punctul 31. din Sectiunea a 4-a, Capitolul VII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 34, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. VIII

Venituri din premii şi din jocuri de noroc

32. (1) În sensul aplicării prevederilor art. 108 alin. (1) din Codul fiscal
în această categorie se cuprind venituri în bani şi/sau în natură, ca de exemplu:

a) venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, ştiinţă şi artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naţionale sau internaţionale, concursuri pe meserii sau profesii;

b) venituri sub formă de premii în bani şi/sau în natură acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti prevăzuţi în legislaţia în materie, pentru rezultatele obţinute la competiţii sportive interne şi internaţionale, altele decât:

(i) veniturile prevăzute la art. 62 din Codul fiscal
;

(ii) veniturile plătite de entitatea cu care aceştia au relaţii generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului IV din Codul fiscal
;

c) venituri impozabile obţinute din jocuri de noroc.

(2) În scopul delimitării veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate câştiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participanţilor la joc de către orice persoană juridică autorizată să exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislaţiei în materie.

CAP. IX

Venituri din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal

SECŢIUNEA 1

Definirea venitului din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal

33. (1) În aplicarea prevederilor art. 111 alin. (1) din Codul fiscal
se definesc următorii termeni:

a) prin contribuabil, în sensul art. 111 din Codul fiscal
, se înţelege persoana fizică căreia îi revine obligaţia de plată a impozitului.

În cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul căruia se transferă dreptul de proprietate

sau dezmembrămintele acestuia: vânzătorul, credirentierul, transmiţătorul în cazul contractului de întreţinere, al actului de dare în plată, al contractului de tranzacţie etc., cu excepţia transferului prin donaţie.

În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toţi copermutanţii, coschimbaşii, cu excepţia schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, situaţie în care calitatea de contribuabil o are numai proprietarul bunului imobil.

În cazul transferului dreptului de proprietate prin donaţie, calitatea de contribuabil revine donatarului, în situaţia în care acesta este contribuabil potrivit prevederilor titlului IV "Impozitul pe venit" din Codul fiscal

.

Contribuabil este şi persoana fizică din patrimoniul căreia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia cu titlu de aport la capitalul social.

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moştenitorilor legali sau testamentari, precum şi legatarilor cu titlu particular;

b) prin construcţii de orice fel se înţelege:

(i) construcţii cu destinaţia de locuinţă;

(ii) construcţii cu destinaţia de spaţii comerciale;

(iii) construcţii industriale, hale de producţie, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcări;

(iv) orice construcţie sau amenajare subterană ori supraterană cu caracter permanent, pentru a cărei edificare este necesară autorizaţia de construcţie în condiţiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) prin terenul aferent construcţiilor se înţelege terenuri-curţi, construcţii şi anexele acestora, conform titlului de proprietate, identificat printr-un identificator unic - numărul cadastral - sau care constituie un singur corp funciar;

d) prin terenuri de orice fel, fără construcţii, se înţelege terenurile situate în intravilan sau extravilan, indiferent de categoria de folosinţă, cum ar fi: curţi, grădini, teren arabil, păşune, fâneaţă, teren forestier, vii, livezi şi altele asemenea pe care nu sunt amplasate construcţii şi nu pot fi încadrate în categoria terenurilor aferente construcţiilor în înţelesul lit. c);

e) prin transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia se înţelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer: vânzare-cumpărare, donaţie, rentă viageră, întreţinere, schimb, dare în plată, tranzacţie, aport la capitalul social, inclusiv în cazul când transferul se realizează în baza unei hotărâri judecătoreşti şi altele asemenea;

f) nu constituie transfer impozabil constatarea prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă/hotărâre judecătorească definitivă şi executorie a dobândirii dreptului de proprietate ca efect al uzucapiunii;

g) abrogată;

(la 04-05-2017 Litera g) din Alineatul (1), Punctul 33, Sectiunea 1, Capitolul IX, Titlul IV a fost abrogată de Punctul 3, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

h) abrogată;

(la 04-05-2017 Litera h) din Alineatul (1), Punctul 33, Sectiunea 1, Capitolul IX , Titlul IV a fost abrogată de Punctul 3, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(2) În aplicarea art. 111 alin. (2) din Codul fiscal
, nu se datorează impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul următoarelor legi speciale: Legea nr. 18/1991
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 1/2000
, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 112/1995
, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi orice alte acte normative cu caracter reparatoriu.

Este exceptată de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate prin donaţie între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi. Dovada calităţii de soţ, rudă sau afin se face cu acte de stare civilă.

Înstrăinarea ulterioară a proprietăţilor imobiliare dobândite în condiţiile prevăzute la paragrafele 1 şi 2 va fi supusă impozitării, cu excepţia transmiterii dreptului de proprietate prin donaţie între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi.

Face excepţie de la impunere transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia pentru proprietăţile imobiliare din patrimoniul afacerii definite conform pct. 7 alin. (8) din normele metodologice date în aplicarea art. 68 din Codul fiscal, acestea fiind incluse în categoriile de venituri pentru care venitul net anual se determină pe baza datelor din contabilitate. Pentru aplicarea regimului fiscal stabilit în cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia, pentru proprietăţile imobiliare din patrimoniul afacerii, contribuabilii au obligaţia prezentării următoarelor documente: certificatul de înregistrare sau, după caz, certificatul de înregistrare fiscală şi extrasul de carte funciară din care să rezulte că imobilul face parte din patrimoniul afacerii.

(la 04-05-2017 Al patrulea paragraf din Alineatul (2), Punctul 33. , Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul IV a fost modificat de Punctul 4, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

În cazul partajului judiciar sau voluntar, precum şi al regimului separaţiei de bunuri nu se datorează impozit.

(3) În cazul procedurii succesorale se aplică următoarele reguli:

a) finalizarea procedurii succesorale are loc la data întocmirii încheierii de finalizare a succesiunii;

b) impozitul datorat va fi achitat de către contribuabil la data întocmirii încheierii finale de către notarul public;

c) în situaţia în care succesiunea legală sau testamentară este dezbătută şi finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii în termen de 2 ani de la data decesului autorului

succesiunii, nu se datorează impozit. Nu se datorează impozit nici în situaţia în care, după finalizarea succesiunii, se solicită certificat de moştenitor suplimentar şi se întocmeşte încheierea finală suplimentară înainte de expirarea termenului de 2 ani;

d) în cazul finalizării succesiunii prin întocmirea încheierii finale după expirarea termenului de 2 ani, moştenitorii datorează impozitul de 1% prevăzut în art. 111 alin. (3) din Codul fiscal
;

e) în cazul în care succesiunea a fost finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare înainte de expirarea termenului de 2 ani şi se solicită certificat de moştenitor suplimentar după expirarea termenului de 2 ani, calculat de la data decesului autorului succesiunii, moştenitorii datorează impozit în condiţiile art. 111 alin. (3) din Codul fiscal
numai pentru proprietăţile imobiliare ce se vor declara şi menţiona în încheierea finală suplimentară;

f) în cazul succesiunilor vacante şi al partajului succesoral nu se datorează impozit;

g) impozitul se calculează şi se încasează la valoarea proprietăţilor imobiliare cuprinse în masa succesorală.

Masa succesorală, din punct de vedere fiscal şi în condiţiile art. 111 alin. (3) din Codul fiscal, cuprinde numai activul net imobiliar declarat de succesibili.

(la 04-05-2017 Teza a doua din Litera g), Alineatul (3) , Punctul 33. , Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul IV a fost modificată de Punctul 5, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

În cazul în care în activul succesoral se cuprind şi bunuri mobile, drepturi de creanţă, acţiuni, certificate de acţionar etc., se va stabili proporţia valorii proprietăţilor imobiliare din totalul activului succesoral, iar pasivul succesoral se va deduce din valoarea bunurilor mobile, respectiv imobile, proporţional cu cota ce revine fiecăreia din categoriile de bunuri mobile sau imobile.

După deducerea pasivului succesoral corespunzător bunurilor imobile, din valoarea acestora se determină activul net imobiliar reprezentând baza impozabilă;

h) în cazul în care procedura succesorală se finalizează prin hotărâre judecătorească, se aplică dispoziţiile prezentului alineat.

(4) În sensul prevederilor art. 111 alin. (4) din Codul fiscal, la transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la art. 111 alin. (1) din Codul fiscal se calculează prin aplicarea cotei de 3% asupra venitului impozabil, care se stabileşte ca diferenţă între valoarea tranzacţiei şi plafonul neimpozabil de 450.000 lei. Valoarea tranzacţiei proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal, luată în calcul la stabilirea venitului impozabil, nu include TVA aferentă, în cazul în care aceasta se aplică tranzacţiei respective.

(la 04-05-2017 Teza 1 din Alineatul (4) din Punctul 33. , Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul IV a fost modificată de Punctul 6, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

În cazul unei/unor proprietăţi imobiliare transferate cu titlu de aport la capitalul social, venitul impozabil se determină astfel:

a) în situaţia în care legislaţia în materie impune întocmirea unui raport de evaluare, venitul impozabil se stabileşte prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea proprietăţii/proprietăţilor imobiliare din actul de transfer aduse ca aport, care nu poate fi mai mică decât valoarea rezultată din raportul de evaluare;

b) în situaţia în care legislaţia în materie nu impune întocmirea unui raport de evaluare, venitul impozabil se stabileşte prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea proprietăţii/ proprietăţilor imobiliare din actul de transfer aduse ca aport.

(la 04-05-2017 Teza 2 din Alineatul (4), Punctul 33. din Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul IV a fost modificată de Punctul 6, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

Pentru construcţiile neterminate, la înstrăinarea acestora, venitul impozabil se stabileşte prin deducerea plafonului neimpozabil de 450.000 lei din valoarea determinată pe baza unui raport de expertiză/evaluare, care va cuprinde valoarea construcţiei neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părţi. Raportul de expertiză/evaluare se întocmeşte pe cheltuiala contribuabilului de un expert/evaluator autorizat în condiţiile legii.

(la 04-05-2017 Teza 3 din Alineatul (4), Punctul 33. din Sectiunea 1, Capitolul IX , Titlul IV a fost modificat de Punctul 6, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

În cazul schimbului unei/unor proprietăţi imobiliare cu altă/alte proprietăţi imobiliare se consideră că au loc două tranzacţii, iar venitul impozabil aferent fiecăreia dintre cele două tranzacţii se determină prin deducerea din valoarea fiecărei tranzacţii a plafonului neimpozabil de 450.000 lei.

(la 04-05-2017 Teza 4 din Alineatul (4), Punctul 33. din Sectiunea 1, Capitolul IX, Titlul IV a fost modificată de Punctul 6, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

În cazul schimbului unei proprietăţi imobiliare cu un bun mobil al unei persoane fizice, venitul impozabil se stabileşte pentru persoana fizică ce transmite proprietatea imobiliară, la valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea proprietăţii imobiliare din actul de transfer diminuată cu plafonul neimpozabil de 450.000 lei.

(la 04-05-2017 Teza 5 din Alineatul (4), Punctul 33, Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul IV a fost modificată de Punctul 6, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

Studiul de piaţă reprezintă colectarea informaţiilor de pe piaţa imobiliară în ceea priveşte oferta/cererea şi valorile de piaţă corespunzătoare proprietăţilor imobiliare care fac obiectul transferului dreptului de proprietate potrivit prevederilor art. 111 din Codul fiscal. Acesta trebuie să conţină informaţii privind valorile minime consemnate pe piaţa imobiliară în anul precedent în funcţie de tipul proprietăţii imobiliare, de categoria localităţii unde se află situată aceasta, respectiv zone în cadrul localităţii/rangul localităţii. Studiile de piaţă sunt comunicate de către

Camerele Notarilor Publici, după fiecare actualizare, direcţiilor generale regionale ale finanţelor publice din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, pentru a fi utilizate începând cu data de întâi a lunii următoare primirii acestora.

În anul 2016, expertizele privind valoarea de circulaţie a proprietăţilor imobiliare pentru anul 2015, actualizate pentru anul 2016, sunt asimilate studiului de piaţă.

În cazul în care valoarea declarată de părţi în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale este inferioară valorii minime stabilite prin studiul de piaţă, notarul public transmite o notificare organului fiscal competent cu privire la respectiva tranzacţie, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare semestrului în care a avut loc aceasta. Notificarea trebuie să cuprindă cel puţin următoarele elemente:

a) părţile contractante;
b) numărul actului notarial;
c) valoarea înscrisă în actul de transfer;
d) valoarea stabilită în studiul de piaţă.

(4^1) În cazul transferului unei proprietăţi imobiliare deţinute în coproprietate, venitul impozabil se stabileşte pentru proprietatea imobiliară transferată prin deducerea din valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea totală din actul de transfer a plafonului neimpozabil de 450.000 lei. Venitul impozabil ce revine coproprietarilor se atribuie fiecăruia, corespunzător cotei de deţinere. În situaţia în care cotele de deţinere nu sunt precizate, se prezumă că fiecare coproprietar deţine o cotă egală cu a celorlalţi.

(la 04-05-2017 Punctul 33. din Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul IV a fost completat de Punctul 7, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(4^2) În cazul transferului unei proprietăţi imobiliare deţinute în devălmăşie, venitul impozabil se stabileşte pentru proprietatea imobiliară transferată prin deducerea din valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea totală din actul de transfer a plafonului neimpozabil de 450.000 lei. Venitul impozabil ce revine coproprietarilor devălmaşi se atribuie fiecăruia în cote egale.

(la 04-05-2017 Punctul 33. din Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul IV a fost completat de Punctul 7, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(4^3) În cazul în care sunt transferate mai multe proprietăţi imobiliare din patrimoniul personal, printr-un singur act juridic între vii şi indiferent de numărul proprietarilor, plafonul neimpozabil de 450.000 lei se deduce o singură dată din valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea totală din actul de transfer. Venitul impozabil ce revine fiecărui proprietar se determină în funcţie de valoarea cotei de proprietate înstrăinate aşa cum rezultă din actul de transfer.

(la 25-05-2018 Punctul 33. din Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul IV a fost completat de Punctul 35, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(5) În aplicarea art. 111 alin. (6) din Codul fiscal
, impozitul se va calcula şi se va încasa de către notarul public, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesorale.

Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie în numerar, pe chitanţă, la sediul biroului notarului public, fie prin virament bancar, într-un cont al biroului notarial. În cazul plăţii impozitului prin virament bancar, dovada achitării se face cu ordinul de plată.

Documentul de plată a impozitului de către contribuabil se va menţiona în încheierea de autentificare, respectiv în încheierea de finalizare a procedurii succesorale şi în certificatul de moştenitor.

Modelul chitanţelor ce vor fi utilizate de către notarii publici la încasarea impozitului se va stabili şi se va tipări de Uniunea Naţională a Notarilor Publici din România.

În situaţia în care instanţele judecătoreşti nu transmit în termenul legal documentaţia prevăzută de lege, organul fiscal poate stabili impozitul datorat, la solicitarea contribuabilului, pe baza documentaţiei prezentate de acesta. În situaţia în care la primirea documentaţiei transmise de instanţele judecătoreşti constată diferenţe care conduc la modificarea bazei de impunere, organul fiscal emite o decizie de impunere, conform procedurii legale.

În situaţia în care o hotărâre judecătorească sau documentaţia aferentă acesteia includ valoarea proprietăţii imobiliare, stabilită de un expert autorizat în condiţiile legii, venitul impozabil pentru transferul proprietăţii imobiliare se determină ca diferenţă între valoarea tranzacţiei reprezentând valoarea proprietăţii imobiliare şi suma neimpozabilă de 450.000 lei.

(la 04-05-2017 Teza 8 din Alineatul (5) din Punctul 33. , Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul IV a fost modificată de Punctul 8, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

În cazul în care în hotărârea judecătorească nu este precizată valoarea proprietăţii imobiliare stabilită de un expert autorizat în condiţiile legii sau în documentaţia aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulaţie a imobilului, venitul impozabil se determină prin deducerea din valoarea tranzacţiei stabilită potrivit art. 111 alin. (5) din Codul fiscal a sumei neimpozabile de 450.000 lei.

(la 04-05-2017 Teza 9 din Alineatul (5) Punctul 33. , Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul IV a fost modificată de Punctul 8, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

În cazul transferurilor prin executare silită, după expirarea termenului de 10 zile inclusiv, în care contribuabilul are obligaţia declarării venitului la organul fiscal competent, pentru transferurile prin alte modalităţi decât procedura notarială sau judecătorească, organul de executare silită trebuie să solicite organului fiscal competent stabilirea impozitului şi emiterea deciziei de impunere, conform procedurilor legale, prin depunerea documentaţiei aferente transferului.

În cazul în care transferul proprietăţilor imobiliare se realizează prin procedura de executare silită la stabilirea venitului impozabil se deduce suma neimpozabilă de 450.000 lei.

(la 25-05-2018 Alineatul (5) din Punctul 33. , Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul IV a fost completat de Punctul 36, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. X

Venituri din alte surse

34.

(1) În aplicarea art. 114 din Codul fiscal, în această categorie se includ, pe lângă veniturile enumerate la art. 114 alin. (2) din Codul fiscal, de exemplu, şi următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

(la 04-05-2017 Partea introductivă a Alineatul (1) din Punctul 34 din Capitolul X , Titlul IV a fost modificată de Punctul 9, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

a) remuneraţiile pentru munca prestată în interesul unităţilor aparţinând Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor, precum şi în atelierele locurilor de deţinere, acordate, potrivit legii, condamnaţilor care execută pedepse privative de libertate;

b) veniturile primite de studenţi sub forma indemnizaţiilor pentru participarea la şedinţele senatului universitar;

c) sumele plătite de către organizatori persoanelor care însoţesc elevii la concursuri şi alte manifestări şcolare;

d) indemnizaţiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor şi personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuţiilor privind desfăşurarea alegerilor prezidenţiale, parlamentare şi locale;

e) veniturile obţinute de persoanele care fac figuraţie la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate şi altele asemenea;

f) tichetele cadou acordate persoanelor fizice în afara unei relaţii generatoare de venituri din salarii;

g) venituri sub forma anumitor bunuri, servicii şi alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foşti salariaţi, şi membrii de familie ai acestora, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

h) sume rămase disponibile după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare şi regenerare a pădurilor şi a căror restituire a fost solicitată de proprietarii de păduri persoane fizice, în conformitate cu prevederile Legii nr. 46/2008
- Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare;

i) veniturile obţinute de persoanele fizice sub forma bacşişului, potrivit prevederilor legale.

(2) În veniturile din activităţile prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal sunt cuprinse veniturile realizate de contribuabilii care nu sunt înregistraţi fiscal potrivit legislaţiei în materie şi care desfăşoară activităţi de producţie, comerţ, prestări de servicii, profesii liberale, din drepturi de proprietate intelectuală, precum şi venituri din activităţi agricole,

silvicultură şi piscicultură, fără a avea caracter de continuitate şi pentru care nu sunt aplicabile prevederile cap. II "Venituri din activităţi independente"
şi cap. VII "Venituri din activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură" din titlul IV al Codului fiscal
.

CAP. XI
Venitul net anual impozabil
SECŢIUNEA 1
Stabilirea venitului net anual impozabil

35.

(1) În aplicarea art. 118 din Codul fiscal, venitul net anual impozabil se calculează de contribuabil, pe fiecare sursă pentru veniturile din România şi/sau din străinătate.

(2) În cazul veniturilor realizate din activităţi independente, din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impunerea se realizează în sistem real, în baza datelor din contabilitate, venitul net anual impozabil se determină de către contribuabil, după cum urmează:

a) se stabileşte venitul net anual recalculat/pierderea netă recalculată pe fiecare sursă de venit, prin deducerea din venitul net anual, determinat potrivit prevederilor art. 68 din Codul fiscal, a pierderilor fiscale reportate;

b) se stabileşte venitul net anual impozabil, prin deducerea contribuţiei de asigurări sociale datorată potrivit reglementărilor titlului V din Codul fiscal din suma veniturilor nete anuale recalculate potrivit reglementărilor prevăzute la lit. a).

(3) În cazul veniturilor realizate din activităţi agricole, silvicultură, piscicultură, precum şi cedarea folosinţei bunurilor, pentru care impunerea se efectuează în sistem real, în baza datelor din contabilitate venitul net anual impozabil este egal cu suma veniturilor nete anuale recalculate potrivit alin. (2) lit. a).

(4) Pentru persoanele fizice care sunt constituite în asocieri fără personalitate juridică, venitul net/pierderea anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierderea distribuit/distribuită de reprezentantul asocierii corespunzător cotelor de distribuire ale venitului net prevăzute în contractul de asociere.

(5) Rezultatul negativ dintre venitul brut şi cheltuielile aferente deductibile, înregistrat pentru fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursă de venit.

(6) Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse de venit sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

(7) În aplicarea art. 118 alin. (4) din Codul fiscal, dacă în urma compensării efectuate pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al şaptelea an inclusiv.

(8) Regulile de compensare şi reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal şi nu poate fi transmis moştenitorilor sau oricărei altei persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, şi reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

(9) Exemplu privind aplicarea Exemplul 1

O persoană fizică realizează venituri din activităţi independente impuse în sistem real, astfel:

Din fabricarea de furnire şi panouri din lemn în anul 2017 înregistrează o pierdere fiscală de 45.000 lei, iar în anul 2018 realizează un venit net anual de 60.000 lei.
Din dulgherie, tâmplărie înregistrează în anul 2018 o pierdere de 12.000 lei
Din lăcătuşărie realizează în anul 2018 un venit net anual de 30.000 lei.
Venitul ales pentru care datorează contribuţia de asigurări sociale în anul 2018 este de 25.000 lei.
Contribuţia de asigurări sociale datorată este de 6.250 lei.

Venitul net anual impozabil pentru anul 2018 se calculează după cum urmează:

a) stabilirea venitului net anual recalculat

Din fabricarea de furnire şi panouri din lemn
60.000 lei – 45.000 lei = 15.000 lei
Din lăcătuşărie 30.000 lei

b) stabilirea venitului net impozabil

15.000 lei + 30.000 lei – 6.250 lei = 38.750 lei

c) impozitul anual pe veniturile realizate datorat

38.750 lei x 10% = 3.875 lei

Pierderea înregistrată din activitatea de dulgherie, tâmplărie în sumă de 12.000 lei urmează a fi recuperată în anii următori, potrivit prevederilor art. 118 alin. (4) din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Punctul 35. din Sectiunea 1 , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 37, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 2-a
Declaraţii privind venitul estimat/norma de venit
36.
(1) În sensul art. 120 din Codul fiscal, contribuabilii care în cursul anului realizează venituri dintre cele prevăzute la art. 61 lit. a), a^1), c) şi f) din Codul fiscal, cu excepţia celor pentru care s-a efectuat reţinerea la sursă a impozitului pe venit, impozitul fiind final, au obligaţia depunerii Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoane fizice prin

care se declară venitul estimat a se realiza în anul în curs, chiar dacă în anul precedent s-au înregistrat pierderi, precum şi impozitul pe venit datorat estimat pentru anul în curs.

(2) Contribuabilii prevăzuţi la art. 60 pct. 1 lit. a), a^1) şi d) din Codul fiscal au obligaţia depunerii declaraţiei prevăzute la alin. (1).

(3) Contribuabilii care încep o activitate independentă, precum şi cei care încep să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală reglementate la art. 72 şi 73 din Codul fiscal, cât şi din activităţi agricole, silvicultură, piscicultură, impuse în sistem real, pentru care sunt aplicabile regulile de impunere stabilite la art. 68 din Codul fiscal, au obligaţia declarării veniturilor şi cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă şi categorie de venit. Declararea veniturilor şi a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declaraţiei prevăzute la alin. (1), pe fiecare sursă şi categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(4) Obligaţia depunerii declaraţiei prevăzute la alin. (1) revine şi contribuabililor care desfăşoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naştere unei persoane juridice, cât şi contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

(5) În cazul în care contribuabilii obţin venituri într-o formă de asociere, fără personalitate juridică, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii, cu excepţia asociaţiilor care realizează venituri din activităţi agricole pentru care venitul se stabileşte pe baza normelor de venit, precum şi a asocierilor prevăzute la art. 125 alin. (10) din Codul fiscal.

(6) Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal au obligaţia depunerii la organul fiscal competent a declaraţiei pe fiecare sursă de realizare a venitului, în termen de 30 de zile de la încheierea contractului. În cazul în care chiria este exprimată în valută venitul estimat înscris în declaraţie se evaluează pe baza cursului de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua precedentă celei în care se depune declaraţia.

Contribuabilii care realizează venituri din arendă nu depun declaraţia prevăzută la alin. (1).

(7) Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit şi optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoanele fizice în termen de 30 de zile de la producerea evenimentului, completată corespunzător.

(8) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente impuse pe bază de norme de venit şi care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declaraţia prevăzută la alin. (1) până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor expirării perioadei de 2 ani, completată corespunzător.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările

ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(9) Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă nu au obligaţia depunerii declaraţiei prevăzute la alin. (1). Acestea depun Declaraţia privind veniturile estimate pentru asocierile fără personalitate juridică şi entităţi supuse regimului transparenţei fiscale, pentru venitul estimat a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(10) Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal, în situaţiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale sau în cazul rezilierii, în cursul anului fiscal, a contractelor încheiate între părţi, pentru care determinarea venitului brut se efectuează potrivit prevederilor art. 120 alin. (7) din Codul fiscal şi în care chiria este exprimată în lei sau reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, depun în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

(la 25-05-2018 Punctul 36. din Sectiunea a 2-a , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 38, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 3-a
Determinarea şi plata impozitului pe venitul anual estimat

(la 25-05-2018 Sectiunea a 3-a din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 39, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

37.

(1) În sensul art. 120^1 din Codul fiscal, impozitul pe veniturile realizate datorat în anul curent de către contribuabilii prevăzuţi la pct. 36 se determină de către aceştia prin aplicarea cotei de impozit de 10% asupra venitului net anual estimat a se realiza în anul în curs.

(2) Termenul de plată este până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui pentru care au fost estimate veniturile.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(3) Plata impozitului se poate efectua oricând până la împlinirea termenului legal de plată prevăzut la alin. (2).

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică contribuabililor care realizează venituri pentru care impozitul se reţine la sursă.

(5) Exemplu dat în aplicarea art. 120^1 din Codul fiscal:

O persoană fizică încheie un contract de închiriere valabil începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o chirie în valoare de 500 euro/lună (6.000 euro/an).

Depune declaraţia prevăzută la art. 120 din Codul fiscal în data de 15 ianuarie 2018. Cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua de 14 ianuarie 2018, este de 4,6377 lei/euro.

Venitul brut estimat pentru anul 2018 este de 27.826 lei (6.000 euro x 4,6377 lei/euro).

Venitul net estimat este de 16.696 lei (27.826 lei -27.826 lei x 40% cota forfetară de cheltuieli).

Impozitul estimat datorat în cursul anului 2018 este în valoare de 1.670 lei. (16.696 lei x 10%).

Termenul de plată al impozitului estimat este până la data de 15 martie 2019, inclusiv. Contribuabilul poate efectua, însă, plăţi în cursul anului 2018.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 25-05-2018 Punctul 37. din Sectiunea a-3-a, Capitolul XI, Titlul IV a fost modificat de Punctul 39, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 3^1-a
Bonificaţii pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe venitul anual estimat

(la 25-05-2018 Capitolul XI din Titlul IV a fost completat de Punctul 40, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

37^1.

(1) În sensul art. 121 din Codul fiscal, contribuabilii care au obligaţia stabilirii impozitului prin autoimpunere, pentru plăţile efectuate în cursul anului reprezentând impozit pe venitul anual estimat, au dreptul la o bonificaţie.

În aplicarea prevederilor art. 121 alin. (1) din Codul fiscal, bonificaţia se stabileşte de contribuabil la momentul efectuării ultimei plăţi a obligaţiilor fiscale, atunci când sunt respectate condiţiile prevăzute în legea bugetului de stat, referitoare la termenele până la care contribuabilii pot efectua plăţi ale impozitului pe venit estimat, astfel încât aceştia să poată beneficia de bonificaţie.

În situaţia în care, potrivit prevederilor art. 121 alin. (2) din Codul fiscal, contribuabilii au efectuat plata integrală a obligaţiilor fiscale respectând condiţiile reglementate prin legea bugetului de stat privind termenele de plată, dar nu şi-au acordat bonificaţia la ultima plată, ei pot beneficia de aceasta la definitivarea impozitului pe venitul anual estimat, prin completarea corespunzătoare a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice. Bonificaţia diminuează cuantumul impozitului pe venit datorat. Pentru sumele plătite în plus sunt aplicabile prevederile Legii nr. 207/2015.

(2) Exemplu privind aplicarea dispoziţiilor art. 121 alin. (1) din Codul fiscal.

O persoană fizică realizează venituri din activităţi independente pentru care impozitul de plată, pentru venitul estimat în anul în curs, este în sumă de 1.000 lei.

Cu titlul de exemplu, prin legea bugetului de stat în vigoare pentru anul în curs nivelul bonificaţiei este de 5% din impozitul datorat şi se acordă în condiţiile în care acesta este achitat integral până la data de 1 decembrie a anului curent.

Persoana fizică efectuează plăţi astfel:

- în data de 15 iunie anul curent, în sumă de 250 lei (plată pentru care nu se acordă bonificaţia);

– în data de 20 septembrie anul curent, în sumă de 700 lei, întrucât în acest moment impozitul pe venitul anual estimat datorat se consideră achitat integral, iar persoana fizică beneficiază de o bonificaţie pentru întreaga sumă achitată în valoare de 50 lei (1.000 lei x 5% bonificaţie).

Ca urmare a aplicării bonificaţiei impozitul de plată este de 950 lei (1.000 lei – 50 lei).

Având în vedere plata efectuată în data de 15 iunie anul curent în valoare de 250 lei, impozitul pe venitul anual estimat ce urmează a fi achitat este de 700 lei (950 lei – 250 lei).

(3) Exemplu privind aplicarea dispoziţiilor art. 121 alin. (2) din Codul fiscal:

O persoană fizică realizează venituri din activităţi independente pentru care impozitul de plată, pentru venitul estimat în anul în curs, este în valoare de 3.000 lei.

Cu titlul de exemplu, prin legea bugetului de stat în vigoare pentru anul în curs nivelul bonificaţiei este de 5% din impozitul datorat şi se acordă în condiţiile în care acesta este achitat integral până la data de 1 decembrie a anului curent.

Persoana fizică efectuează plăţi astfel:

a) în data de 15 martie anul curent, în sumă de 1.000 lei;
b) în data de 30 iunie anul curent, în sumă de 1.000 lei;
c) în data de 15 noiembrie anul curent, în sumă de 1.000 lei.

La definitivarea impozitului constată că a respectat condiţiile stabilite pentru a beneficia de bonificaţie, dar la ultima plată nu şi-a acordat bonificaţia. Prin declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoane fizice îşi determină şi îşi declară bonificaţia de care beneficiază în valoare de 150 lei (3.000 lei x 5% bonificaţie).

Totodată, stabileşte şi valoarea impozitului anual estimat de plată calculat ca urmare a aplicării bonificaţiei, după cum urmează:

- impozit datorat	3.000 lei
- bonificaţie 5%	150 lei
- impozit de plată	2.850 lei

Având în vedere că în cursul anului persoana fizică a efectuat plăţi în valoare de 3.000 lei, faţă de 2.850 lei cât datorează după aplicarea bonificaţiei, suma de 150 lei este considerată o plată în plus.

(la 25-05-2018 Sectiunea a 3^1-a din Capitolul XI, Titlul IV a fost completata de Punctul 40, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 4-a

Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice

(la 25-05-2018 Sectiunea a 4-a din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 41, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

38.

(1) În sensul prevederilor art. 122 din Codul fiscal, contribuabilii care realizează venituri din cele prevăzute la art. 61 lit. a), a^1), c), d), f) şi i) din Codul fiscal, precum şi cele prevăzute la art. 116 alin. (1) din Codul fiscal, pentru care impozitarea nu se efectuează prin reţinere la sursă, au obligaţia depunerii Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal prevăzut de lege prin care declară veniturile nete anuale impozabile realizate în anul fiscal precedent, precum şi impozitul anual calculat şi datorat, indiferent dacă veniturile sunt realizate individual sau într-o formă de asociere care nu dă naştere unei persoane juridice.

(2) Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligaţia să le declare în România şi depun Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice până la termenul legal de depunere al acesteia, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui în care s-au realizat veniturile.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(3) Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială au avut domiciliul fiscal declaraţia prevăzută la alin. (1) pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

(la 25-05-2018 Punctul 38. din Sectiunea a 4-a, Capitolul XI, Titlul IV a fost modificat de Punctul 41, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 5-a
Stabilirea şi plata impozitului anual datorat

(la 25-05-2018 Sectiunea a 5-a din Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 42, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

39.

(1) În aplicarea prevederilor art. 123 din Codul fiscal, stabilirea impozitului anual datorat se realizează de contribuabili prin aplicarea cotei de impozit de 10% asupra venitului/câştigului net anual impozabil şi se realizează prin depunerea declaraţiei prevăzută la pct. 38.

(2) Termenul de plată a impozitului este de până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(3) În aplicarea prevederilor art. 123 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil/câştigul net anual impozabil determinat potrivit prevederilor art. 118 şi 119 din Codul fiscal, prin depunerea la organul fiscal competent a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoane fizice până la termenul legal de depunere a acesteia, după cum urmează:

a) 2% pentru entităţile nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, a unităţilor de cult; sau

b) 2% pentru acordarea de burse private; sau

c) 3,5% pentru entităţile nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(4) Contribuabilii prevăzuţi la art. 123 alin. (4) din Codul fiscal pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat pe venitul anual, prin depunerea la organul fiscal competent a unei cereri până la termenul legal de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(5) Opţiunea se exercită pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (3) lit. a) şi c) sau acordarea de burse private.

(6) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(7) În situaţia prevăzută la alin. (3) lit. b), contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu menţiunea „conform cu originalul“, contractul privind bursa privată, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(8) Contribuabilii care optează pentru distribuirea cotei de 2% sau de 3,5% din impozitul datorat pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (3) nu mai pot exercita aceeaşi opţiune pentru aceeaşi sursă de venit.

(9) Dreptul de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozitul pe venit se exercită prin depunerea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(la 25-05-2018 Punctul 39. din Sectiunea a 5-a, Capitolul XI , Titlul IV a fost modificat de Punctul 42, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 6-a

Proprietatea comună şi asociaţiile fără personalitate juridică

40. (1) În sensul prevederilor art. 124 din Codul fiscal
, venitul net obţinut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deţinute în comun se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care titularii acestora le deţin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În cazul în care cotele-părţi nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

(2) Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun pe cote-părţi se repartizează între coproprietari proporţional cu cotele deţinute de aceştia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun în devălmăşie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condiţiile în care în contractul de cedare a folosinţei se menţionează că partea contractantă care cedează folosinţa este reprezentată de coproprietari. În condiţiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărţiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voinţa părţilor.

SECŢIUNEA a 7-a

Reguli privind asocierile fără personalitate juridică

41. (1) În sensul art. 125
sunt supuse obligaţiei de încheiere şi înregistrare a unui contract de asociere atât asociaţiile fără personalitate juridică, ale căror constituire şi funcţionare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociaţii familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocaţi, societate civilă profesională de avocaţi, notari publici asociaţi, asociaţii în participaţiune constituite potrivit legii, cât şi orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil

.

(2) Asociatul desemnat conform prevederilor art. 125 alin. (2) din Codul fiscal are şi următoarele obligaţii:

a) să asigure organizarea şi conducerea evidenţelor contabile, în conformitate cu prevederile cap. II al titlului IV din Codul fiscal
;

b) să determine venitul net/pierderea obţinut/obţinută în cadrul asociaţiei, precum şi distribuirea venitului net/pierderii pe asociaţi potrivit prevederilor art. 125 alin. (5) din Codul fiscal
;

c) să depună o declaraţie privind veniturile şi cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală, în conformitate cu prevederile art. 120 alin. (3) din Codul fiscal;

(la 25-05-2018 Litera c) din Alineatul (2) , Punctul 41. , Sectiunea a 7-a , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 43, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

d) să înregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală, în termen de 30 de zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociaţiei se înţelege locul principal de desfăşurare a activităţii asociaţiei;

e) alte obligaţii ce decurg din aplicarea titlului IV din Codul fiscal
.

(3) În cazul asocierilor care realizează venituri din activităţi agricole impuse pe bază de norme de venit, asociatul desemnat are următoarele obligaţii:

a) să înregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală, în termen de 30 de zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociaţiei se înţelege locul principal de desfăşurare a activităţii asociaţiei;

b) să determine venitul impozabil obţinut în cadrul asociaţiei, precum şi distribuirea acestuia pe asociaţi potrivit prevederilor art. 107 alin. (5) din Codul fiscal;

(la 25-05-2018 Litera b) din Alineatul (3) , Punctul 41. , Sectiunea a 7-a , Capitolul XI , Titlul IV a fost modificată de Punctul 44, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

c) alte obligaţii ce decurg din aplicarea titlului IV din Codul fiscal
.

(4) Asociaţia, cu excepţia celor care realizează venituri din activităţi agricole impuse pe baza normelor de venit, prin asociatul desemnat, depune, până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală o declaraţie anuală care cuprinde venitul net/pierderea realizat/realizată pe asociaţie, precum şi distribuţia venitului net/pierderii pe fiecare asociat, conform prevederilor art. 125 alin. (4)

O copie de pe declaraţie se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociaţii vor cuprinde venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociaţiei în declaraţia privind venitul realizat.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020
, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal
, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016
pentru aprobarea Normelor metodologice
de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal
, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal
, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(5) Venitul net se consideră distribuit şi dacă acesta rămâne la asociaţie sau este pus la dispoziţie asociaţilor.

(6) În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/ intermediară la sfârşitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut şi a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidenţele contabile;

b) venitul net/pierderea intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcţie de cotele de participare, până la data modificării acestora;

c) la sfârşitul anului, din venitul net/pierderea anual/anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar/intermediară, iar diferenţa se alocă asociaţilor, în funcţie de cotele de participare ulterioare modificării acestora;

d) venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) şi c).

(7) În cazul societăţii civile cu personalitate juridică, constituită potrivit legii speciale şi care este supusă regimului transparenţei fiscale, potrivit legii, se aplică regulile de determinare a venitului net din activităţi independente.

În cazul filialei constituite potrivit legii speciale prin asocierea unei societăţi profesionale cu răspundere limitată cu una sau mai multe persoane fizice, filiala fiind supusă regimului transparenţei fiscale, potrivit legii, determinarea venitului obţinut în cadrul entităţii se efectuează în sistem real, pe baza datelor din contabilitate.

Pentru membrii asociaţi în cadrul filialei se aplică următoarele reguli:

1. persoanele fizice asociate au obligaţia să asimileze acest venit distribuit în funcţie de cota de participare venitului net anual din activităţi independente;

2. societatea profesională cu răspundere limitată asociată în cadrul filialei va include venitul distribuit în funcţie de cota de participare în venitul brut al activităţii independente, pentru anul fiscal respectiv.

Persoanele fizice care obţin venituri dintr-o activitate desfăşurată într-o formă de organizare cu personalitate juridică constituită potrivit legii speciale şi care este supusă regimului transparenţei fiscale, potrivit legii, au obligaţia să asimileze acest venit distribuit venitului net anual din activităţi independente.

CAP. XII

Aspecte fiscale internaţionale

SECŢIUNEA 1

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi independente

42. (1) În aplicarea prevederilor art. 126 din Codul fiscal
pentru veniturile realizate de un nerezident din activităţi independente, atribuibile unui sediu permanent definit potrivit art. 8 din Codul fiscal
, impozitul se determină prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia.

(2) Abrogat.

(la 25-05-2018 Alineatul (2) din Punctul 42. , Sectiunea 1 , Capitolul XII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 45, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

(3) După încheierea anului fiscal organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit, la cererea contribuabilului.

(la 25-05-2018 Alineatul (3) din Punctul 42. , Sectiunea 1 , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 46, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 2-a

Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi dependente

43. (1) În sensul prevederilor art. 127 din Codul fiscal

, veniturile obţinute de persoanele fizice nerezidente din România din activităţi dependente se impozitează separat pe fiecare sursă/loc de realizare, impozitul lunar calculat fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului.

(2) Profesorii şi cercetătorii nerezidenţi care desfăşoară o activitate în România ce depăşeşte perioada de scutire stabilită prin convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depăşeşte perioada de scutire, potrivit titlului IV sau art. 223 alin. (1) şi (2) al titlului VI, după caz, din Codul fiscal.

(la 21-03-2016 Alin. (2) al pct. 43 din titlul IV din Codul fiscal a fost modificat de pct. 3 al lit. B a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(3) Veniturile din activităţi dependente obţinute ca urmare a desfăşurării activităţii în România de persoane fizice rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri şi plătite de angajatori rezidenţi sau nerezidenţi se impozitează în România din prima zi de desfăşurare a activităţii. De asemenea, se impun din prima zi de desfăşurare a activităţii dependente în România şi veniturile obţinute de persoanele fizice care nu fac dovada rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri.

(4) a) În aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activităţi dependente realizate de persoane fizice nerezidente care îşi desfăşoară activitatea în România se impun dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depăşesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada şi condiţiile menţionate în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin şi numai dacă respectiva persoană fizică face dovada rezidenţei în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri.

b) În aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activităţi dependente realizate de persoane fizice nerezidente care îşi desfăşoară activitatea în România şi sunt prezente în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada şi condiţiile menţionate în convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin se impun în România dacă este îndeplinită cel puţin una dintre următoarele condiţii:

(i) salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;

(ii) salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România).

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedită cu viza de intrare în România de pe paşaport, după caz.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârşesc în anul calendaristic în cauză. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezenţă. Contribuabilul are posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezenţa sa, pe baza datelor din documentele de transport, paşaport şi alte documente prin care se atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare şi toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracţiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezenţă pentru calculul celor 183 de zile.

(5) Abrogat.

(la 25-05-2018 Alineatul (5) din Punctul 43. , Sectiunea a 2-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 47, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(6) Contribuabilii plătiţi din străinătate de un angajator nerezident care îşi prelungesc perioada de şedere în România, precum şi cei care, prin prezenţe repetate în România, depăşesc 183 de zile sau perioada prevăzută în convenţiile de evitare a dublei impuneri datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activităţii în România.

(la 25-05-2018 Alineatul (6) din Punctul 43. , Sectiunea a 2-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 48, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(7) În situaţia în care persoanele fizice care au desfăşurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză ori în perioada şi condiţiile menţionate în convenţiile de evitare a dublei impuneri şi au fost plătite din străinătate îşi prelungesc perioada de şedere în România peste 183 de zile sau peste perioada menţionată în convenţie, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfăşurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz, contribuabilul depune la organul fiscal competent declaraţii lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii şederii în România, potrivit art. 82 alin. (3) din Codul fiscal.

În situaţia în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile sau perioada menţionată în convenţie, sumele înscrise în declaraţii se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărţită la numărul de luni din acea perioadă.

(la 04-05-2017 Alineatul (7) din Punctul 43. , Sectiunea a 2-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 10, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie

2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(8) Sintagma activităţi dependente desfăşurate în România include şi activităţile desfăşurate de persoane fizice nerezidente în cadrul transportului internaţional efectuat de întreprinderi cu locul conducerii efective sau rezidentă în România.

(9) Persoanele fizice care realizează venituri din România şi care au rezidenţă într-un stat contractant cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri se impun în România conform titlului IV din Codul fiscal
pentru venituri, altele decât cele supuse impunerii potrivit titlului VI din Codul fiscal
, atunci când nu prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidenţa fiscală.

În aceleaşi condiţii şi pentru aceleaşi categorii de venituri se impun şi persoanele fizice care realizează venituri din România şi sunt rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri.

(10) Abrogat.

(la 25-05-2018 Alineatul (10) din Punctul 43. , Sectiunea a 2-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 49, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(11) Abrogat.

(la 25-05-2018 Alineatul (11) din Punctul 43. , Sectiunea a 2-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost abrogat de Punctul 49, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(12) Cetăţenii străini refugiaţi şi care sunt prezenţi în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

SECŢIUNEA a 3-a
Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

44. În aplicarea prevederilor art. 129 din Codul fiscal, persoanele fizice nerezidente care realizează venituri din România şi cărora le revin potrivit titlului IV din Codul fiscal obligaţii privind declararea acestora depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice la organul fiscal competent, definit potrivit legislaţiei în materie.

(la 25-05-2018 Punctul 44. din Sectiunea a 3-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 50, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 4-a

Venituri obţinute din străinătate

45.

(1) În aplicarea prevederilor art. 130 din Codul fiscal contribuabilii care obţin venituri din străinătate au obligaţia declarării acestora.

(2) Pentru veniturile din pensii şi sume asimilate acestora, obţinute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligaţia să completeze şi să depună declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

(3) Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art. 100 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.

(4) Contribuabilii care obţin venituri din străinătate de aceeaşi natură cu cele obţinute din România şi pentru care contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul pe venitul realizat din România au dreptul să dispună asupra destinaţiei unei sume reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul datorat în România pe venitul realizat din străinătate, după deducerea creditului fiscal astfel:

a) în cotă de 2% pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii şi a unităţilor de cult; sau

b) în cotă de 2% pentru acordarea de burse private, conform legii; sau

c) în cotă de 3,5% pentru susţinerea entităţilor nonprofit şi a unităţilor de cult, care sunt furnizori de servicii sociale acreditaţi cu cel puţin un serviciu social licenţiat, în condiţiile legii.

(5) Opţiunea se exercită pentru susţinerea entităţilor prevăzute la alin. (4) lit. a) şi c) sau acordarea de burse private.

(6) În situaţia în care se acordă burse private contribuabilii vor prezenta organului fiscal competent, în copie cu menţiunea „conform cu originalul“, contractul privind bursa privată, precum şi documentele de plată pentru aceste burse.

(7) Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzută la pct. 15.

(8) Dreptul de a dispune asupra destinaţiei unei sume din impozitul pe venit se exercită prin depunerea declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, respectiv până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din

impozitul anual datorat", după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(9) Obligaţia calculării şi plăţii sumei prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(la 25-05-2018 Punctul 45. din Sectiunea a 4-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 51, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 5-a

Evitarea dublei impuneri prin metoda creditului fiscal sau metoda scutirii

46. (1) În aplicarea art. 131
persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România şi persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal
sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursă, atât din România, cât şi din străinătate.

În situaţia în care, pentru veniturile din străinătate de natura celor prevăzute la art. 61 lit. a) , c)
şi f) din Codul fiscal
, statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă, pentru fiecare sursă de venit, din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate, în condiţiile prevăzute de Codul fiscal
.

Veniturile din străinătate realizate de contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a)
şi alin. (2) din Codul fiscal
, precum şi impozitul aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, exprimate în unităţile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Naţională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

(2) Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România.

Prin venit mondial se înţelege suma veniturilor impozabile din România şi din străinătate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
şi de cele care îndeplinesc condiţia menţionată la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal
.

(3) Pentru veniturile menţionate la art. 61 lit. a)
, c)
şi f) din Codul fiscal
, care au fost globalizate în străinătate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din străinătate, aplicată asupra fiecărei surse de venit obţinut în străinătate, dar nu mai mult decât cota de impozit prevăzută la titlul IV din Codul fiscal
, aferentă venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculează astfel:

$$\text{Cota medie de impozit} = \frac{\text{impozit plătit în străinătate}}{\text{venit global obţinut în străinătate}}$$

Venitul global obţinut în străinătate reprezintă toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizează în străinătate.

(4) Pentru veniturile realizate în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plătit în străinătate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal
.

(5) Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situaţia în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform alin. (2) al prezentului punct.

(6) Calcularea creditului fiscal extern se face de către contribuabil, separat pe fiecare sursă de venit. În situaţia în care contribuabilul în cauză obţine venituri din străinătate din mai multe state cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute mai sus, pentru fiecare sursă de venit şi pe fiecare ţară.

(la 25-05-2018 Alineatul (6) din Punctul 46. , Sectiunea a 5-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 52, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(7) În cazul veniturilor prevăzute la art. 61 lit. b)
, d)
, e)

, g)
şi h) din Codul fiscal
, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din statul cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situaţia în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul IV din Codul fiscal
pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situaţia în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferenţă între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul IV din Codul fiscal
şi impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile prevăzute la art. 61 lit. b)
, d)
, e)
, g)
şi h) din Codul fiscal
, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor alin. (4).

a) În situaţia prevăzută la pct. 12 alin. (21) al normelor date în aplicarea art. 76 alin. (4) lit. o) din Codul fiscal, plătitorul de venit din salarii restituie contribuabilului impozitul reţinut pe venitul din salarii potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(la 25-05-2018 Litera a) din Alineatul (8) , Punctul 46. , Sectiunea a 5-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificată de Punctul 53, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

b) În vederea regularizării impozitului pe salarii datorat în România pentru activitatea desfăşurată în străinătate, contribuabilii prevăzuţi la art. 59 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul fiscal care sunt plătiţi pentru activitatea salarială desfăşurată în străinătate de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România au obligaţia să declare în România veniturile respective, la termenul prevăzut de lege, cu excepţia contribuabililor care realizează venituri de această natură în condiţiile prevăzute la pct. 12 alin. (20), alin. (23) lit. a) şi alin. (25), pentru care impozitul este final.

(la 25-05-2018 Litera b) din Alineatul (8) , Punctul 46. , Sectiunea a 5-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificată de Punctul 53, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

c) Următoarele documente justificative vor fi deţinute de către contribuabil:

(la 25-05-2018 Partea introductiva a literei c) din Alineatul (8) , Punctul 46. , Sectiunea a 5-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificată de Punctul 53, Litera C, ARTICOL UNIC din

HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(i) documentul menţionat la art. 81 alin. (2) din Codul fiscal
întocmit de angajatorul rezident în România ori de către un sediu permanent în România care efectuează plăţi de natură salarială din care să rezulte venitul bază de calcul al impozitului;

(ii) contractul de detaşare;

(iii) documente justificative privind încetarea raportului de muncă, după caz;

(iv) certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat şi impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentă din ţara în care s-a obţinut venitul, precum şi orice alte documente care pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate, pentru situaţia în care dreptul de impunere a revenit statului străin.

(9) Când o persoană fizică rezidentă în România obţine venituri care în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitului pe venit în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenţie, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

(10) Persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a) şi cele prevăzute la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal care realizează un venit şi care potrivit prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenţie prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri «metoda scutirii», respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România, dar este scutit de impozit în situaţia în care contribuabilul deţine documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.

(la 25-05-2018 Alineatul (10) din Punctul 46. , Sectiunea a 5-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 54, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(11) Documentele justificative privind venitul realizat şi impozitul plătit, eliberate de autoritatea competentă din ţara în care s-a obţinut venitul şi cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, precum şi alte documente care sunt utilizate pentru aplicarea metodelor de evitare a dublei impuneri prevăzute în convenţiile de evitare a dublei impuneri se păstrează de către contribuabil.

(la 25-05-2018 Alineatul (11) din Punctul 46. , Sectiunea a 5-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost modificat de Punctul 54, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(12) Exemple privind aplicarea prevederilor art. 131 din Codul fiscal:

Exemplul 1:

O persoană fizică rezidentă în România obţine venituri de natura dividendelor din Cehia în sumă de 5.000 euro. Persoana fizică prezintă plătitorului dividendelor certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea competentă din România, în vederea aplicării cotei de impozit din Convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată între România şi Cehia de 10%.

5.000 euro * 10% = 500 euro impozit plătit în Cehia, atestat de autoritatea competentă cehă

Dacă venitul ar fi fost obţinut din România	(5.000 euro x 4,5682 = 22.841 lei
Impozitul datorat ar fi fost	22.841 lei x 5% = 1.142 lei
impozitul pe dividende plătit în Cehia a fost de	500 euro x 4,5682 = 2.284 lei)

Sumele în valută au fost transformate în lei la cursul de schimb mediu anual al pieţei valutare comunicat de BNR, din anul de realizare al venitului, potrivit art. 131 alin. (6) din Codul fiscal.

Întrucât echivalentul în lei al impozitului plătit în Cehia (2.284 lei) este mai mare decât cel datorat în România (1.142 lei), persoanei fizice i se recunoaşte suma reprezentând creditul fiscal extern la nivelul celui datorat în România, astfel că nu mai datorează impozit în România.

Exemplul 2

O persoană fizică rezidentă în România obţine venituri de natura dobânzilor din Malta în sumă de 3000 euro. Persoana fizică prezintă plătitorului dobânzilor certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea competentă din România, în vederea aplicării cotei de impozit din Convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată între Romania şi Malta de 5%.

3.000 euro * 5% = 150 euro impozit plătit în Malta, atestat de autoritatea competentă din Malta

Dacă venitul ar fi fost obţinut din România	(3.000 euro x 4,5682 = 13.705 lei
impozitul datorat ar fi fost	13.705 lei x 10% = 1.370 lei
impozitul pe dobândă plătit în Malta a fost de	150 euro x 4,5682 = 685 lei)

Sumele în valută au fost transformate în lei la cursul de schimb mediu anual al pieţei valutare comunicat de BNR, din anul de realizare al venitului, potrivit art. 131 alin. (6) din Codul fiscal.

Întrucât echivalentul în lei al impozitului plătit în Malta (685 lei) este mai mic decât cel datorat în România (1.370 lei), persoanei fizice i se recunoaşte drept credit fiscal extern suma de 685 lei, urmând a plăti la bugetul statului român diferenţa de 685 lei (1.370 – 685 = 685).

(la 25-05-2018 Punctul 46. din Sectiunea a 5-a , Capitolul XII , Titlul IV a fost completat de Punctul 55, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

TITLUL V

Contribuţii sociale obligatorii

CAP. I

Dispoziţii generale

SECŢIUNEA 1

Definiţii

1. În înţelesul titlului V din Codul fiscal
, prin legislaţie europeană aplicabilă în domeniul securităţii sociale se înţelege regulamentele europene privind coordonarea sistemelor de securitate socială pe care România le aplică.

CAP. II

Contribuţiile de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat

SECŢIUNEA 1

Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii

2. (1) Prin cetăţenii români, cetăţenii altor state şi apatrizii care nu au domiciliul sau reşedinţa în România, astfel cum sunt prevăzuţi la art. 136 lit. b) din Codul fiscal
, se înţelege acele persoane fizice care potrivit legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează contribuţia de asigurări sociale în România.

(2) În categoria persoanelor prevăzute la art. 136 lit. c) din Codul fiscal
se includ şi persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori şi care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reşedinţa în România şi care, potrivit legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează în România contribuţiile de asigurări sociale pentru salariaţii lor care sunt supuşi legislaţiei de asigurări sociale din România.

(3) În sensul art. 136 lit. a)
, b)
şi c) din Codul fiscal
, persoanele care potrivit legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează contribuţia de asigurări sociale în statele respective, precum şi persoanele fizice care desfăşoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau

reprezentanţă în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul public de pensii din România.

SECŢIUNEA a 2-a

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum şi în cazul persoanelor pentru care plata unor prestaţii sociale se achită de instituţii publice

3.

(1) Sumele care se includ în câştigul brut realizat din salarii şi în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale, sunt cele prevăzute la art. 139 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, cu excepţia veniturilor asupra cărora nu există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurări sociale potrivit prevederilor art. 141 şi 142 din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Alineatul (1) din Punctul 3. , Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 56, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) În categoria sumelor prevăzute la art. 139 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se includ indemnizaţiile persoanelor alese în consiliul de administraţie/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină şi altele asemenea, cu excepţia indemnizaţiilor cenzorilor, care se încadrează la art. 139 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal
.

(3) În categoria persoanelor prevăzute la art. 139 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se includ administratorii, membrii consiliului de administraţie, consiliului de supraveghere şi comitetului consultativ, precum şi reprezentanţii statului sau reprezentanţii membrilor consiliului de administraţie, fie în adunarea generală a acţionarilor, fie în consiliul de administraţie, după caz.

(4) Sumele care depăşesc limita prevăzută la art. 139 alin. (1) lit. j)-m) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprind în baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale determinată prin cumularea cu veniturile din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii respective, potrivit regulilor prevăzute la art. 76 alin. (6) din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Alineatul (4) din Punctul 3. , Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 56, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(5) În înţelesul prevederilor art. 139 alin. (1) lit. j)-m) din Codul fiscal , prin străinătate se înţelege orice alt stat, respectiv orice stat membru al Uniunii Europene, al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene, orice stat cu care România aplică un acord bilateral de securitate socială, precum şi orice stat care nu face parte din Uniunea Europeană, Spaţiul Economic European sau din Confederaţia Elveţiană.

(6) În categoria sumelor prevăzute la art. 139 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal

se includ remuneraţiile acordate în baza contractului de mandat preşedintelui şi membrilor comitetului executiv; remuneraţia cenzorului cu contract de mandat se încadrează la art. 139 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal
.

4. În baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajatori sau de persoanele asimilate acestora, prevăzută la art. 140 din Codul fiscal, se includ sumele care fac parte din baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de angajaţi, ţinându-se seama de excepţiile prevăzute la art. 141 şi 142 din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Prima teza a Punctului 4. din Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificata de Punctul 57, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

Încadrarea locurilor de muncă în condiţii deosebite, speciale şi alte condiţii de muncă se realizează potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 04-05-2017 Punctul 4. din Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 1, Litera E, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

4^1.

(1) În prestaţiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, potrivit legii, exceptate de la plata contribuţiilor de asigurări sociale potrivit prevederilor art. 141 lit. a) din Codul fiscal, sunt incluse şi indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) În aplicarea prevederilor art. 141 lit. b) din Codul fiscal nu se datorează contribuţia de asigurări sociale pentru veniturile din salarii şi asimilate salariilor realizate de persoane fizice care sunt asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, potrivit legii. În această categorie intră, spre exemplu, avocaţii salarizaţi în cadrul profesiei.

(la 25-05-2018 Sectiunea a 2-a din Capitolul II , Titlul V a fost completata de Punctul 58, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

5. (1) În aplicarea prevederilor art. 142 lit. b) din Codul fiscal
, partea care depăşeşte limita de 150 lei reprezintă venit din salarii şi se cuprinde în baza de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii.

(2) În sensul art. 142 lit. r) din Codul fiscal
, nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii tichetele cadou acordate potrivit legii, altele decât cele acordate pentru ocaziile prevăzute la art. 142 lit. b) din Codul fiscal
.

(3) La încadrarea în categoria veniturilor din salarii şi asimilate salariilor care nu se cuprind în bazele de calcul al contribuţiilor sociale obligatorii, a sumelor sau avantajelor acordate, prevăzute la art. 142 din Codul fiscal
, primite în legătură cu o activitate dependentă, se aplică, după caz, regulile stabilite prin normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (4) din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 3-a

Stabilirea, plata şi declararea contribuţiilor de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, instituţiilor prevăzute la art. 136 lit. d)-f) din Codul fiscal, precum şi în cazul persoanelor fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din alte state

6.

(1) Abrogat.

(la 04-05-2017 Alineatul (1) din Punctul 6, Sectiunea a 3-a, Capitolul II, Titlul V a fost abrogat de Punctul 2, Litera E, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(2) În sensul art. 146 alin. (10)
şi (11) din Codul fiscal
, în cazul în care au fost acordate cumulat sume reprezentând indemnizaţii de şomaj sau indemnizaţii de asigurări sociale de sănătate stabilite pentru perioade anterioare conform legii, în vederea stabilirii prestaţiilor acordate de sistemul de asigurări sociale, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă şi se utilizează cotele de contribuţii de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

(3) În sensul aplicării prevederilor art. 146 alin. (5^1) din Codul fiscal, prin perioada în care contractul individual de muncă este activ se înţelege perioada în care contractul individual de muncă nu este suspendat potrivit Legii nr. 53/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

În cazul în care, în cursul lunii, contractul individual de muncă este activ pentru o fracţiune din lună, nivelul salariului minim brut pe ţară aferent zilelor lucrate din lună se stabileşte după cum urmează:
(a se vedea imaginea asociată)

(la 25-05-2018 Punctul 6. din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul V a fost completat de Punctul 59, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 4-a

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente

7.

(1) În aplicarea art. 148 din Codul fiscal, venitul net/brut anual estimat pentru anul în curs este venitul determinat potrivit prevederilor titlului IV - Impozitul pe venit din Codul fiscal.

Dacă persoanele fizice realizează venituri din mai multe surse din activităţi independente şi/sau drepturi de proprietate intelectuală venitul net estimat pentru anul curent se stabileşte prin însumarea veniturilor nete estimate din fiecare sursă şi/sau categorie de venit, după cum urmează:

a) venitul net estimat, stabilit în conformitate cu art. 68 din Codul fiscal, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuţia de asigurări sociale;
b) valoarea normelor de venit, determinate după ajustarea prevăzută la art. 69 alin. (10) din Codul fiscal;
c) venitul net estimat, rămas după scăderea din venitul brut a cheltuielii deductibile prevăzute la art. 72 din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impozitul pe venit se stabileşte potrivit prevederilor art. 72^1 din Codul fiscal;
d) venitul brut estimat a se realiza în baza contractelor de activitate sportivă.

(2) Contribuţia de asigurări sociale se datorează de către persoanele fizice care estimează că vor realiza în anul în curs venituri nete cumulate, cel puţin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară.

Persoanele fizice care estimează pentru anul în curs venituri nete cumulate sub nivelul de 12 salarii de bază minime brute pe ţară nu datorează contribuţia, dar pot opta pentru plata acesteia.

(3) Persoanele fizice care datorează contribuţia conform alin. (2), precum şi cele care optează pentru plata acesteia îşi aleg o valoare, reprezentând baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale, cel puţin egală cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară, care constituie «venitul ales».
(4) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 148 din Codul fiscal:

Un intermediar, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual din desfăşurarea activităţii de intermediere, în valoare de 50.000 lei. Totodată, estimează că în cursul anului va obţine un venit net din drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a editării unei cărţi, în valoare de 10.000 lei. Persoana fizică nu are calitatea de salariat sau pensionar şi nu este asigurată în sistem propriu de asigurări sociale.
Salariul de bază minim brut pe ţară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.
Plafonul minim lunar în funcţie de care se stabileşte obligaţia plăţii CAS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni)
Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 60.000 lei (50.000 lei + 10.000 lei)
Din aplicarea prevederilor art. 148 din Codul fiscal rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe ţară (60.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuţiei la venitul ales:

- alege ca bază de calcul suma de 30.000 lei.

(la 25-05-2018 Punctul 7. din Sectiunea a 4-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 60, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 5-a

Stabilirea, declararea şi plata contribuţiei de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente şi drepturi de proprietate intelectuală

(la 25-05-2018 Titlul Sectiunii a 5-a din Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 61, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

8.

(1) În aplicarea art. 151 din Codul fiscal, stabilirea contribuţiei se efectuează după cum urmează:

a) persoanele fizice, cărora li se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, care datorează în anul în curs contribuţia de asigurări sociale îşi calculează contribuţia de asigurări sociale datorată, prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului ales. În această categorie intră şi persoanele fizice care realizează de la mai mulţi plătitori venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza contractelor de activitate sportivă, sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară, dar cumulate aceste venituri se situează peste nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară. Aceştia îşi calculează singuri, potrivit prevederilor art. 151 alin. (7) din Codul fiscal, contribuţia datorată prin Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice. Persoanele fizice care nu datorează contribuţia, întrucât veniturile nete anuale cumulate estimate se situează sub plafon, dar optează pentru plata acesteia, depun Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

b) plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau care rezultă dintr-un contract de activitate sportivă pentru care persoanele fizice datorează contribuţia conform art. 148 alin. (1) din Codul fiscal calculează contribuţia datorată prin aplicarea cotei de 25% asupra venitului ales de persoanele fizice. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza unui contract de activitate sportivă, cel puţin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară, de la un singur plătitor, îl desemnează pe acesta, prin contractul încheiat între părţi, să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească contribuţia

datorată. De asemenea stabileşte venitul ales pentru care datorează contribuţia în anul în curs, nivelul contribuţiei calculate şi reţinute la fiecare plată, până la concurenţa contribuţiei aferente venitului ales. Acelaşi tratament se aplică şi în situaţia în care veniturile nete anuale cumulate, din drepturi de proprietate intelectuală sau în baza unui contract de activitate sportivă, care depăşesc 12 salarii de bază minime brute pe ţară sunt obţinute de la mai mulţi plătitori, din care la cel puţin unul dintre aceştia venitul depăşeşte plafonul prevăzut. În acest caz beneficiarul venitului desemnează unul dintre plătitorii de venit care urmează să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească contribuţia.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) depun Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs. Pentru anul 2018, declaraţia se depune până la data de 15 iulie 2018, inclusiv.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) depun Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate la termenele şi în condiţiile stabilite la art. 147 din Codul fiscal.

(4) Persoanele fizice care încep să desfăşoare o activitate independentă sau să realizeze venituri din drepturi de proprietate intelectuală în cursul anului verifică încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 148 alin. (2), corespunzător numărului de luni de activitate. Plafonul luat în calcul se stabileşte proporţional cu numărul lunilor de activitate rămase până la sfârşitul anului. În situaţia în care veniturile nete cumulate estimate a se realiza până la sfârşitul anului sunt cel puţin egale cu plafonul recalculat, persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale pe care o determină conform art. 151 alin. (13) din Codul fiscal.

(5) Acelaşi tratament se aplică şi pentru situaţia în care, în cursul anului, persoanele fizice se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuţiei potrivit art. 150 din

Codul fiscal, îşi suspendă temporar activitatea sau îşi încetează activitatea, potrivit legislaţiei în materie. În acest caz, contribuţia nu se datorează începând cu luna în care intervine modificarea.

(6) Dacă, în baza unui contract aflat în derulare, persoana fizică ce realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care plătitorul de venit are obligaţia reţinerii la sursă a contribuţiei dobândeşte, în cursul anului, calitatea de salariat/pensionar, aceasta nu mai datorează contribuţia de asigurări sociale pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală realizate în luna în care a dobândit această calitate. În această situaţie plătitorul de venit va proceda la recalcularea contribuţiei datorate potrivit prevederilor art. 151 alin. (13) din Codul fiscal.

(7) Exemple în aplicarea prevederilor art. 151 din Codul fiscal:

Exemplul 1

Un comerciant, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual în valoare de 150.000 lei.

Persoana fizică nu are calitatea de pensionar şi nu este asigurată în sistem propriu de asigurări sociale.

Salariul de bază minim brut pe ţară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcţie de care se stabileşte obligaţia plăţii CAS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni).

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 150.000 lei.

Din aplicarea prevederilor art. 148 şi 151 din Codul fiscal rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe ţară (150.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuţiei la venitul ales:

- alege ca bază de calcul suma de 25.000 lei.

c) stabilirea contribuţiei datorate:

- 25.000 lei x 25% = 6.250 lei

Exemplul 2

O persoană fizică începe în data de 1 august 2018 să desfăşoare o activitate independentă (traducător) şi estimează un venit net de 30.000 lei.

Până la data de 1 septembrie depune la organul fiscal competent declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice şi îşi stabileşte contribuţia de asigurări sociale datorată pentru anul 2018 după cum urmează:

a) stabilirea plafonului anual prevăzut la art. 148 alin. (2) din Codul fiscal, corespunzător numărului de luni de activitate:

22.800 lei: 12 luni x 5 luni de activitate = 9.500 lei

b) încadrarea venitului net estimat pentru lunile de activitate până la sfârşitul anului în plafonul stabilit la lit. a):

Întrucât suma de 30.000 lei este mai mare decât plafonul recalculat de 9.500 lei persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale.

c) alegerea venitului ca bază de calcul al contribuţiei care nu poate fi mai mic decât plafonul recalculat de 9.500 lei. Persoana fizică a ales ca bază de calcul al contribuţiei un venit de 10.000 lei.

d) determinarea contribuţiei datorate

10.000 lei x 25% = 2.500 lei

Exemplul 3

O persoană fizică încheie un contract cu o publicaţie, pentru realizarea unor articole jurnalistice. Contractul este încheiat începând cu data de 1 ianuarie 2018 pentru o perioadă de 1 an şi trei luni. Valoarea contractului este de 90.000 lei. Plata se efectuează, lunar, pe parcursul derulării contractului, în tranşe egale de 6.000 lei, astfel încât venitul brut estimat pentru anul 2018 este de 72.000 lei.

Venitul net estimat pentru anul 2018 este de 43.200 lei. Întrucât venitul net estimat este mai mare decât plafonul de 22.800 lei, persoana fizică datorează contribuţia.

Prin contract, persoana fizică stabileşte cu beneficiarul lucrării ca acesta să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească contribuţia datorată, la un venit ales de 23.000 lei.

Având în vedere că plata se efectuează lunar, plătitorul de venit are obligaţia ca lunar să reţină la sursă contribuţia datorată în sumă de 479 lei.

Pe data de 31 august 2018 contractul încetează.

Venitul net realizat aferent perioadei în care contractul s-a aflat în derulare este de 28.800 lei. Până la această dată contribuţia achitată a fost de 3.832 lei (479 lei x 8 luni de activitate).

Plătitorul de venit procedează după cum urmează:

a) recalculează plafonul anual corespunzător numărului de luni de activitate, astfel:

22.800 lei : 12 luni x 8 luni de activitate = 15.200 lei.

b) se constată că venitul net realizat aferent perioadei de activitate, de 28.800 lei, este mai mare decât plafonul recalculat de 15.200 lei, persoana fizică datorează contribuţia.

c) persoana fizică are posibilitatea să păstreze valoarea venitului ales sau o poate modifica, dar nu sub nivelul plafonului stabilit la lit. a) de 15.200 lei.

- persoana fizică alege să micşoreze valoarea venitului ales la suma de 16.000 lei.

d) determinarea contribuţiei datorate, recalculate:

16.000 lei x 25% = 4.000 lei, respectiv 500 lei/lună (4.000 lei : 8 luni de activitate).

Rezultă că persoana fizică mai are de plată suma de 168 lei (4.000 lei – 3.832 lei). Contribuţia va fi reţinută de către plătitor odată cu ultima plată efectuată către persoana fizică.

Exemplul 4

O persoană fizică încheie un contract cu o publicaţie, pentru realizarea unor articole jurnalistice. Contractul este încheiat începând cu data de 15 ianuarie 2018 pentru o perioadă de 1 an. Valoarea contractului este de 75.000 lei. Plata se efectuează în două tranşe, prima tranşă, la încheierea contractului în sumă de 25.000 lei, cea de a doua tranşă, la finalizarea lucrării (15 ianuarie 2019), în sumă de 50.000 lei. Este singurul venit obţinut.

Persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale, prin contract îşi alege venitul, bază de calcul al contribuţiei în sumă de 22.800 lei, respectiv 475 lei/lună reprezentând contribuţia de asigurări sociale. Având în vedere termenele de plată ale venitului stabilite prin contract, persoana fizică stabileşte cu plătitorul de venit ca din prima tranşă să i se reţină contribuţia de asigurări sociale datorată pentru primele 4 luni, în cuantum de 1.900 lei, conform prevederilor art. 151 alin. (5) din Codul fiscal.

Plătitorul de venit are, potrivit prevederilor art. 151 alin. (21) din Codul fiscal, obligaţia calculării, reţinerii, declarării şi plăţii contribuţiei datorate de persoana fizică, astfel:

- pentru prima tranşă plătită persoanei fizice, nivelul contribuţiei calculate şi reţinute este cel stabilit de părţi, respectiv 1.900 lei.

Contractul încetează la data de 31 august 2018.

Plătitorul de venit procedează după cum urmează:

a) recalculează plafonul anual corespunzător numărului de luni de activitate, astfel:

22.800 lei : 12 luni x 8 luni de activitate = 15.200 lei.

b) se constată că venitul net realizat aferent perioadei de activitate, de 28.800 lei, este mai mare decât plafonul recalculat de 15.200 lei;

c) persoana fizică are posibilitatea să păstreze valoarea venitului ales sau o poate modifica, dar nu sub nivelul plafonului stabilit la lit. a) de 15.200 lei. Persoana fizică datorează contribuţia.

- persoana fizică nu modifică cuantumul venitului ales, de 22.800 lei.

d) se constată că persoana fizică datorează contribuţie în valoare de 5.700 lei.

22.800 lei x 25% = 5.700 lei, din care plătitorul de venit a reţinut şi achitat contribuţia de asigurări sociale în sumă de 1.900 lei.

Rezultă că persoana fizică mai are de plată suma de 3.800 lei (5.700 lei – 1.900 lei).
Contribuţia va fi reţinută de către plătitor odată cu ultima plată efectuată către persoana fizică.

Exemplul 5

Persoana fizică din exemplul 4, după întreruperea contractului, cesionează drepturi de proprietate intelectuală unei persoane juridice pentru suma de 50.000 lei.
În această situaţie se disting două variante:

a) Primul plătitor a reţinut şi plătit suma de 5.700 lei, reprezentând contribuţia de asigurări sociale datorată de persoana fizică, stingând astfel obligaţia de plată a acesteia. Astfel, persoana fizică nu mai datorează contribuţia pentru anul în curs, iar noul plătitor de venit nu va fi desemnat să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească contribuţia de asigurări sociale.
b) Primul plătitor nu îi poate reţine la sursă diferenţa de 3.800 lei, reprezentând contribuţia de asigurări sociale datorată de persoana fizică, întrucât nu mai efectuează nicio plată către aceasta.

În această situaţie, persoana fizică are obligaţia de a desemna, prin contractul de cesiune încheiat, noul plătitor de venit să reţină, să declare şi să plătească diferenţa de contribuţie datorată, până la concurenţa contribuţiei aferente venitului ales, respectiv 3.800 lei.

(la 25-05-2018 Punctul 8. din Sectiunea a 5-a , Capitolul II , Titlul V a fost modificat de Punctul 62, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. III

Contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată bugetului Fondului naţional unic de asigurări sociale de sănătate

(la 25-05-2018 Titlul Capitolului III din Titlul V a fost modificat de Punctul 63, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

SECŢIUNEA 1
Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate
9. (1) În categoria persoanelor prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal

se includ cetăţenii străini şi apatrizii care au solicitat şi au obţinut prelungirea dreptului de şedere temporară ori au domiciliul în România, în baza prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 194/2002
privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Persoanele care intră sub incidenţa prevederilor art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal
sunt cetăţenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spaţiului Economic European şi Confederaţiei Elveţiene care nu deţin o asigurare încheiată pe teritoriul altui stat membru care produce efecte pe teritoriul României, care au solicitat şi au obţinut dreptul de rezidenţă în România pentru o perioadă mai mare de 3 luni, în baza prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 102/2005
privind libera circulaţie pe teritoriul României a cetăţenilor statelor membre ale Uniunii Europene şi Spaţiului Economic European şi a cetăţenilor Confederaţiei Elveţiene, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) În categoria persoanelor prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
se includ cetăţenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spaţiului Economic European şi Confederaţiei Elveţiene care îndeplinesc condiţiile de lucrător frontalier şi cărora li s-a atribuit cod numeric personal de către autorităţile române, fără eliberarea unui document care să ateste rezidenţa pe teritoriul României, în baza prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 102/2005
privind libera circulaţie pe teritoriul României a cetăţenilor statelor membre ale Uniunii Europene şi Spaţiului Economic European şi a cetăţenilor Confederaţiei Elveţiene, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Abrogat.

(la 25-05-2018 Alineatul (4) din Punctul 9. , Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 64, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

(5) Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal
includ şi contribuabilii care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice şi juridice, care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reşedinţa în România şi care, potrivit legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează în România contribuţiile de asigurări sociale de sănătate pentru salariaţii lor care sunt supuşi legislaţiei de asigurări sociale de sănătate din România.

(6) În sensul art. 153 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal
, persoanele fizice care desfăşoară activitate dependentă într-un stat care nu intră sub incidenţa legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, la angajatori din aceste state, care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanţă în România, nu au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate din România.

10.

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. a) şi b) din Codul fiscal care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor sau venituri din activităţi independente, activităţi agricole, silvicultură şi piscicultură, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

(2) Persoanele fizice prevăzute la art. 154 alin. (1) lit. c)-p) din Codul fiscal, care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 din Codul fiscal, datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit regulilor prevăzute pentru categoriile respective de venituri.

(la 25-05-2018 Punctul 10. din Sectiunea 1 , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 65, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 2-a

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorate în cazul persoanelor care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor

(la 25-05-2018 Titlul Sectiunii a 2-a din Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 66, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

11.

(1) Sumele care se includ în câştigul brut realizat din salarii şi în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, sunt cele prevăzute la art. 157 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, cu excepţia veniturilor asupra cărora nu există obligaţia plăţii contribuţiei de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor art. 157 alin. (2) din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Alineatul (1) al Punctului 11. din Sectiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 67, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) Abrogat.

(la 04-05-2017 Alineatul (2) din Punctul 11, Sectiunea a 2-a, Capitolul III, Titlul V a fost abrogat de Punctul 3, Litera E, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(3) Abrogat.

(la 04-05-2017 Alineatul (3) din Punctul 11, Sectiunea a 2-a, Capitolul III, Titlul V a fost abrogat de Punctul 3, Litera E, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(4) În categoria sumelor prevăzute la art. 157 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal

se includ indemnizaţiile persoanelor alese în consiliul de administraţie/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină şi altele, cu excepţia indemnizaţiilor cenzorilor, care se încadrează la art. 157 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal
.

(5) În categoria persoanelor prevăzute la art. 157 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal
se includ administratorii, membrii consiliului de administraţie, consiliului de supraveghere şi comitetului consultativ, precum şi reprezentanţii statului sau reprezentanţii membrilor consiliului de administraţie, fie în adunarea generală a acţionarilor, fie în consiliul de administraţie, după caz.

(6) Sumele care depăşesc limita prevăzută la art. 157 alin. (1) lit. m)-p) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprind în baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, determinată prin cumularea cu veniturile din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii respective.

(la 25-05-2018 Alineatul (6) din Punctul 11, Sectiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 67, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(7) În înţelesul prevederilor art. 157 alin. (1) lit. m)-p) din Codul fiscal
, prin străinătate se înţelege orice alt stat, respectiv orice stat membru al Uniunii Europene, al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene, orice stat cu care România aplică un acord bilateral de securitate socială, precum şi orice stat (non-UE) care nu face parte din Uniunea Europeană, Spaţiul Economic European sau din Confederaţia Elveţiană.

(8) În categoria sumelor prevăzute la art. 157 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal
se includ remuneraţiile acordate în baza contractului de mandat preşedintelui şi membrilor comitetului executiv, iar remuneraţia cenzorului cu contract de mandat se încadrează la art. 157 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal
.

(9) Sumele reprezentând indemnizaţii de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile şi indemnizaţiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările şi completările ulterioare, şi indemnizaţiile de incapacitate temporară de muncă, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, suportate de angajator potrivit legii, nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate prevăzută la art. 157 din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Alineatul (9) din Punctul 11. , Sectiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 67, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 3-a
Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea a 3-a din Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 68, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

12. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 12. din Sectiunea a 3-a, Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 68, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

13. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 13. din Sectiunea a 3-a, Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 68, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

SECŢIUNEA a 4-a

Contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care realizează venituri dintre cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b)-h) din Codul fiscal

(la 25-05-2018 Titlul Sectiunii a 4-a din Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 69, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

14.

(1) În aplicarea prevederilor art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, venitul net/brut lunar estimat pentru anul în curs este venitul determinat potrivit prevederilor titlului IV din Codul fiscal.

Dacă persoanele fizice realizează venituri prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. b) – h) din Codul iscal , din una sau mai multe surse şi/sau categorii de venituri, venitul net estimat pentru anul curent se stabileşte prin însumarea veniturilor nete realizate din fiecare sursă şi/sau categorie de venit.

(2) Contribuţia de asigurări sociale de sănătate se datorează de către persoanele fizice care estimează că vor realiza în anul în curs venituri nete cumulate, cel puţin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară.

Persoanele fizice care estimează pentru anul în curs venituri nete cumulate sub nivelul de 12 salarii de bază minime brute pe ţară nu datorează contribuţia, dar pot opta pentru plata acesteia potrivit prevederilor art. 180 din Codul fiscal.

(3) Pentru persoanele fizice care datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, baza de calcul o reprezintă echivalentul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară în vigoare la termenul de depunere a declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

(4) Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 170 din Codul fiscal:

Un intermediar, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual din desfăşurarea activităţii de intermediere, în valoare de 50.000 lei. Totodată, estimează că în cursul anului va obţine un venit net din drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a editării unei cărţi, în valoare de 10.000 lei.

Salariul de bază minim brut pe ţară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Venitul net anual estimat pentru anul în curs este de 60.000 lei (50.000 lei + 10.000 lei).

Baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate este de 22.800 lei.

Din aplicarea prevederilor art. 170 din Codul fiscal rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii minime brute pe ţară (60.000 lei > 22.800 lei).

Rezultă că persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate.

b) stabilirea bazei de calcul al contribuţiei:

- 22.800 lei x 10% = 2.280 lei

(la 25-05-2018 Punctul 14. din Sectiunea a 4-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 70, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 5-a

Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea a 5-a din Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 71, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

15. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 15. din Sectiunea a 5-a, Capitolul III, Titlul V a fost abrogat de Punctul 71, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 6-a

Stabilirea şi plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activităţi independente şi alte categorii de venituri potrivit art. 155 alin. (1) din Codul fiscal

(la 25-05-2018 Titlul Sectiunii a 6-a din Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 72, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

16.

(1) În aplicarea art. 174 din Codul fiscal, stabilirea contribuţiei de asigurări sociale de sănătate se efectuează după cum urmează:

a) persoanele fizice, cărora li se aplică sistemul de impozitare prin autoimpunere, care datorează în anul în curs contribuţia de asigurări sociale de sănătate îşi calculează contribuţia datorată, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul echivalentă cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară, în vigoare la termenul de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 120 din Codul fiscal. În această categorie intră şi persoanele fizice care realizează de la mai mulţi plătitori venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activităţi independente în baza contractelor de activitate sportivă, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II şi III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016, pentru care impozitul se reţine la sursă, sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară, iar veniturile nete cumulate sunt peste nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară. Aceştia îşi calculează singuri contribuţia datorată prin Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

Persoanele fizice care nu datorează contribuţia, întrucât veniturile nete anuale cumulate estimate se situează sub plafon, dar optează pentru plata acesteia, depun Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice în conformitate cu prevederile art. 180 din Codul fiscal.

b) plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II şi III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016 şi/sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reţine la sursă, realizate de către persoane fizice care datorează contribuţia conform art. 170 alin. (1) din Codul fiscal, pentru care se aplică sistemul de impozitare prin reţinere la sursă, calculează contribuţia datorată prin aplicarea cotei de 10% la baza de calcul stabilită conform art. 170 alin. (4) din Codul fiscal.

Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II şi III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016 şi/sau în baza contractelor de activitate sportivă, pentru care impozitul se reţine la sursă, cel puţin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe ţară, de la un singur plătitor, îl desemnează pe acesta, prin contractul încheiat între părţi, să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească contribuţia datorată. De asemenea stabileşte nivelul contribuţiei calculate şi reţinute la fiecare plată, până la concurenţa contribuţiei datorate.

Acelaşi tratament se aplică şi în situaţia în care veniturile nete anuale cumulate, realizate din drepturi de proprietate intelectuală, din arendă, din asocieri cu persoane juridice contribuabili potrivit titlurilor II şi III din Codul fiscal sau Legii nr. 170/2016 şi/sau în baza unui contract de activitate sportivă, pentru care impozitul se reţine la sursă, care depăşesc 12 salarii de bază minime brute pe ţară, dar sunt obţinute de la mai mulţi plătitori, din care la cel puţin unul dintre aceştia venitul depăşeşte plafonul prevăzut. În acest caz beneficiarul venitului desemnează unul dintre plătitorii de venit care urmează să calculeze, să reţină, să declare şi să plătească

contribuţia.

(2) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. a) depun Declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, prevăzută la art. 120 din Codul fiscal, până la data de 15 martie, inclusiv, a anului în curs. Pentru anul 2018, declaraţia se depune până la data de 15 iulie 2018, inclusiv.

Art. V din ORDONANŢA nr. 6 din 28 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial nr. 72 din 31 ianuarie 2020, în anul 2020, prevede:

Articolul V

(1) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea Declaraţiei unice privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, în situaţiile reglementate de Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum şi în alte acte normative, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(2) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru depunerea formularului 230 ”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii şi din pensii”/”Cerere privind destinaţia sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, în situaţiile reglementate de Hotărârea Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

(3) În anul 2020, termenul de 15 martie inclusiv prevăzut pentru plata impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situaţiile reglementate de Codul fiscal, se prorogă până la data de 25 mai 2020 inclusiv.

---

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) depun Declaraţia privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate la termenele şi în condiţiile stabilite la art. 147 alin. (1) din Codul fiscal.

(4) Persoanele fizice care, în cursul anului, încep o activitate independentă sau încep să realizeze venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)-h) verifică încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 170 alin. (2), corespunzător numărului de luni de activitate. Plafonul luat în calcul se stabileşte proporţional cu numărul lunilor de activitate rămase până la sfârşitul anului. În situaţia în care veniturile nete cumulate estimate a se realiza până la sfârşitul anului se încadrează în plafonul recalculat, persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate pe care o determină conform art. 174 alin. (13) din Codul fiscal.

(5) Acelaşi tratament se aplică şi pentru situaţia în care, în cursul anului, persoanele fizice se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuţiei potrivit art. 154 din Codul fiscal, îşi suspendă temporar activitatea sau încetează activitatea, potrivit legislaţiei în materie. În acest caz, contribuţia nu se datorează începând cu luna în care intervine modificarea.

(6) Dacă în baza unui contract aflat în derulare, persoana fizică ce realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care plătitorul de venit are obligaţia reţinerii la sursă a contribuţiei dobândeşte, în cursul anului, calitatea de salariat/pensionar, aceasta nu mai datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din drepturile de proprietate intelectuală realizate în luna în care a dobândit această calitate. În această situaţie plătitorul de

venit va proceda la recalcularea contribuţiei datorate potrivit prevederilor art. 174 alin. (13) din Codul fiscal.

(7) Exemple în aplicarea prevederilor art. 174 din Codul fiscal:

Exemplul 1

Un comerciant, persoană fizică, estimează că în cursul anului 2018 va realiza un venit net anual în valoare de 150.000 lei.

Salariul de bază minim brut pe ţară în vigoare în luna iulie 2018 este de 1.900 lei.

Plafonul minim lunar în funcţie de care se stabileşte obligaţia plăţii CASS este de 22.800 lei (1.900 lei x 12 luni).

Din aplicarea prevederilor art. 170 şi 174 din Codul fiscal rezultă următoarele:

a) încadrarea în plafon:

- venitul net anual, cumulat, estimat, este mai mare decât 12 salarii de bază minime brute pe ţară (150.000 lei > 22.800 lei)

Rezultă că persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate.

b) stabilirea contribuţiei datorate:

- 22.800 lei x 10% = 2.280 lei

Exemplul 2

O persoană fizică începe în data de 1 august 2018 să desfăşoare o activitate independentă (traducător) şi estimează un venit net de 30.000 lei.

Până la data de 1 septembrie 2018 depune la organul fiscal competent declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice şi îşi stabileşte contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul 2018 după cum urmează:

a) stabilirea plafonului anual prevăzut la art. 170 alin. (2) corespunzător numărului de luni de activitate:

22.800 lei : 12 luni x 5 luni de activitate = 9.500 lei

b) încadrarea venitului net estimat pentru lunile de activitate până la sfârşitul anului în plafonul stabilit la lit. a):

Întrucât suma de 30.000 lei este mai mare decât plafonul recalculat de 9.500 lei persoana fizică datorează contribuţia de asigurări sociale de sănătate.

c) determinarea contribuţiei datorate

9.500	lei	x	10%	=	950	lei

(la 25-05-2018 Punctul 16. din Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost modificat de Punctul 73, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

16^1.

(1) În aplicarea art. 151 alin. (22) şi art. 174 alin. (22) din Codul fiscal, persoanele fizice beneficiază în mod corespunzător de prevederile pct. 37^1 ale titlului IV date în aplicarea art. 121 din Codul fiscal.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor Pentru anul 2018

Un contribuabil depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice prin mijloace electronice de transmitere la distanţă conform Codului de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, până la 15 iulie 2018, prin care stabileşte contribuţia de asigurări sociale datorată în anul 2018 în sumă de 10.000 lei.

În cursul anului efectuează următoarele plăţi:

a) În data de 15 august 2018 plăteşte suma de 5.000 lei

b) În data de 14 decembrie 2018 plăteşte suma de 4.000 lei (sumă diminuată cu 1.000 lei reprezentând bonificaţie în cotă de 10%, întrucât la data efectuării ultimei plăţi a îndeplinit ambele condiţii pentru a beneficia de ambele cote acordate pentru bonificaţie).

(la 25-05-2018 Sectiunea a 6-a din Capitolul III , Titlul V a fost completata de Punctul 74, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

17. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 17. din Sectiunea a 6-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 75, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA 6^1

Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea 6^1 din Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 76, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

17^1. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 17^1. din Sectiunea a 6^1-a, Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 76, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

SECŢIUNEA a 7-a
Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea a 7-a din Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 77, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

18. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 18. din Sectiunea a 7-a, Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 77, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

SECŢIUNEA a 8-a
Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea a 8-a din Capitolul III , Titlul V a fost abrogată de Punctul 78, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

19. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 19. din Sectiunea a 8-a, Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 78, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

19^1 Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 19^1 din Sectiunea a 8-a, Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 78, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

SECŢIUNEA a 9-a
Stabilirea contribuţiei de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care nu realizează venituri

20. Abrogat.

(la 04-05-2017 Punctul 20. din Sectiunea a 9-a , Capitolul III , Titlul V a fost abrogat de Punctul 6, Litera E, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017
)

20^1.

(1) În aplicarea art. 180 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, baza de calcul al contribuţiei de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care au estimat pentru anul curent venituri anuale cumulate sub nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe ţară şi depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice după împlinirea termenului legal de depunere se determină prin înmulţirea valorii salariului de bază minim brut pe ţară în vigoare la data depunerii declaraţiei cu numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 122 din Codul fiscal, inclusiv luna în care se depune declaraţia.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor O persoană fizică estimează că realizează venituri sub plafonul a 12 salarii minime brute pe ţară şi depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice la data de 1 august.

Stabilirea contribuţiei de asigurări de sănătate:

a) valoarea salariului de bază minim brut pe ţară este de 1.900 lei

b) luna în care se depune declaraţia - august

c) numărul de luni rămase până la termenul legal de depunere a declaraţiei prevăzute la art. 122 din Codul fiscal este de 8 luni (august 2018-martie 2019)

d) stabilirea bazei de calcul al contribuţiei

1.900 lei x 8 luni = 15.200 lei

e) determinarea contribuţiei de asigurări sociale de sănătate

15.200 lei x 10% = 1.520 lei

(la 25-05-2018 Sectiunea a 9-a din Capitolul III , Titlul V a fost completata de Punctul 79, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

20^2.

(1) În aplicarea prevederilor art. 183 din Codul fiscal, privind încetarea plăţii contribuţiei de asigurări sociale de sănătate, contribuabilii depun declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice, inclusiv în situaţia în care au depus anterior «Declaraţia pentru stabilirea obligaţiilor de plată cu titlu de contribuţie de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care nu realizează venituri sau alte categorii de persoane prevăzute la art. 180 din Codul fiscal» şi îşi recalculează obligaţia de plată reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs.

(2) Exemplu privind aplicarea prevederilor O persoană care nu realizează venituri în anul 2018 depune declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţii sociale datorate de persoanele fizice la data de 15 august 2018, prin care optează pentru plata contribuţiei de asigurări sociale de sănătate.

Baza de calcul al contribuţiei o reprezintă echivalentul a 6 salarii de bază minime brute pe ţară.

Persoana fizică datorează un CASS în valoare de 1.140 lei (1.900 lei x 6 luni x 10%).

Persoana fizică începe să realizeze venituri din salarii şi asimilate salariilor începând cu luna noiembrie 2018.

Persoana fizică îşi recalculează obligaţia de plată reprezentând contribuţia de asigurări sociale de sănătate datorată pentru anul în curs şi depune la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, declaraţia unică privind impozitul pe venit şi contribuţiile sociale datorate de persoanele fizice.

Recalculare pentru perioada în care persoana fizică a beneficiat de opţiunea de la art. 180 alin. (3) din Codul fiscal:

a) rectificare bază de calcul:

6 salarii minime brute x 1.900 lei = 11.400 lei la care datorează CASS în sumă de 1.140 lei (11.400 lei x 10%)

11.400 lei : 12 luni = 950 lei

950 lei x 3 luni (august 2018-octombrie 2018) = 2.850 lei (baza de calcul recalculată)

b) determinare contribuţie datorată pentru perioada august-octombrie 2018

2.850 lei x 10% = 285 lei

(la 25-05-2018 Sectiunea a 9-a din Capitolul III , Titlul V a fost completata de Punctul 79, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. IV

Abrogat

(la 25-05-2018 Capitolul IV din Titlul V a fost abrogat de Punctul 80, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA 1

Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea 1 din Capitolul IV, Titlul V a fost abrogată de Punctul 80, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

21. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 21. din Sectiunea 1, Capitolul IV, Titlul V a fost abrogat de Punctul 80, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 2-a

Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea a 2-a din Capitolul IV, Titlul V a fost abrogată de Punctul 80, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

22. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 22. din Sectiunea a 2-a, Capitolul IV, Titlul V a fost abrogat de Punctul 80, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. V
Abrogat

(la 25-05-2018 Capitolul V din Titlul V a fost abrogat de Punctul 81, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA 1
Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea 1 din Capitolul V, Titlul V a fost abrogată de Punctul 81, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

23. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 23. din Sectiunea 1, Capitolul V, Titlul V a fost abrogat de Punctul 81, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 2-a
Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea a 2-a din Capitolul V, Titlul V a fost abrogată de Punctul 81, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

24. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 24., Sectiunea a 2-a, Capitolul V din Titlul V a fost abrogat de Punctul 81, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

25. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 25., Sectiunea a 2-a, Capitolul V din Titlul V a fost abrogat de Punctul 81, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

26. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 26., Sectiunea a 2-a, Capitolul V din Titlul V a fost abrogat de Punctul 81, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. VI
Abrogat

(la 25-05-2018 Capitolul VI din Titlul V a fost abrogat de Punctul 82, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA 1
Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea 1 din Capitolul VI, Titlul V a fost abrogată de Punctul 82, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

27. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 27. din Sectiunea 1, Capitolul VI din Titlul V a fost abrogat de Punctul 82, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 2-a
Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea a 2-a din Capitolul VI, Titlul V a fost abrogată de Punctul 82, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

28. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 28. din Sectiunea a 2-a, Capitolul VI, Titlul V a fost abrogat de Punctul 82, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. VII
Abrogat

(la 25-05-2018 Capitolul VII din Titlul V a fost abrogat de Punctul 83, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA 1
Abrogată

(la 25-05-2018 Sectiunea 1 din Capitolul VII, Titlul V a fost abrogată de Punctul 83, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

29. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 29. din Sectiunea 1, Capitolul VII, Titlul V a fost abrogat de Punctul 83, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. VIII
Contribuţia asiguratorie pentru muncă

(la 25-05-2018 Titlul V a fost completat de Punctul 84, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA 1
Contribuabilii care datorează contribuţia asiguratorie pentru muncă

(la 25-05-2018 Capitolul VIII din Titlul V a fost completat de Punctul 84, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

30. Persoanele fizice şi juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora prevăzute la art. 220^1 lit. a) din Codul fiscal includ şi contribuabilii care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice şi juridice, care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reşedinţa în România şi care, potrivit legislaţiei europene aplicabile în domeniul securităţii sociale, precum şi a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, datorează în România contribuţia asiguratorie pentru muncă pentru salariaţii lor care sunt supuşi legislaţiei de asigurări sociale din România.

(la 25-05-2018 Sectiunea 1 din Capitolul VIII, Titlul V a fost completata de Punctul 84, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 2-a
Veniturile pentru care se datorează contribuţia, cota de contribuţie şi baza de calcul

(la 25-05-2018 Capitolul VIII din Titlul V a fost completat de Punctul 84, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

31.

(1) Sumele care se includ în câştigul brut realizat din salarii şi în veniturile asimilate salariilor, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuţiei asiguratorie pentru muncă, sunt cele prevăzute la art. 220^4 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv cele prevăzute în normele metodologice de aplicare a art. 76 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, cu excepţia veniturilor asupra cărora nu există obligaţia plăţii contribuţiei asiguratorie pentru muncă potrivit prevederilor art. 220^5 din Codul fiscal.

(2) În categoria sumelor prevăzute la art. 220^4 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se includ indemnizaţiile persoanelor alese în consiliul de administraţie/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină şi altele asemenea prevăzute de lege.

(3) Sumele care depăşesc limita prevăzută la art. 220^4 alin. (1) lit. h)-k) din Codul fiscal reprezintă venit asimilat salariilor şi se cuprind în baza de calcul al contribuţiei asiguratorie pentru muncă, determinată prin cumularea cu veniturile din salarii şi asimilate salariilor aferente lunii respective.

(4) În înţelesul prevederilor art. 220^4 alin. (1) lit. h)-k) din Codul fiscal, prin străinătate se înţelege orice alt stat, respectiv orice stat membru al Uniunii Europene, al Spaţiului Economic European sau al Confederaţiei Elveţiene, orice stat cu care România a încheiat un acord bilateral de securitate socială, precum şi orice stat care nu face parte din Uniunea Europeană, Spaţiul Economic European sau din Confederaţia Elveţiană.

(la 25-05-2018 Sectiunea a 2-a din Capitolul VIII, Titlul V a fost completata de Punctul 84, Litera D, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

TITLUL VI

Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi şi impozitul pe reprezentanţele firmelor străine înfiinţate în România

CAP. I

Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi

SECŢIUNEA 1

Venituri impozabile obţinute din România

1. În sensul prevederilor art. 223 alin. (1) lit. c)
, e)
şi g) din Codul fiscal
, veniturile de natura dobânzilor, redevenţelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenţi şi care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal
.

2. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (1) lit. d)
şi e) din Codul fiscal
:

(1) Termenul redevenţă cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal
, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) Nu reprezintă redevenţe, potrivit art. 7 pct. 36 din Codul fiscal
, sumele plătite în schimbul obţinerii drepturilor exclusive de distribuţie a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinţei sau dreptului de folosinţă a unui element de proprietate inclus în definiţie. Intermediarul distribuitor rezident nu plăteşte dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obţine doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

(3) În cazul unei tranzacţii care implică transferul de software, încadrarea ca redevenţă a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(4) În cazul unui transfer parţial al dreptului de autor asupra unui software, suma care trebuie plătită este o redevenţă dacă primitorul dobândeşte dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui drept constituie o încălcare a dreptului de autor. Exemple de astfel de tranzacţii sunt transferurile de drepturi de a reproduce şi distribui către public orice software, precum şi transferurile de drept de a modifica şi a face public orice software.

(5) În analiza caracterului unei tranzacţii care implică transferul de software nu se ţine cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecinţă, o sumă care trebuie plătită nu este o redevenţă dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Acelaşi rezultat se aplică şi pentru "drepturi de reţea sau site", în care primitorul obţine dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în reţeaua primitorului.

(6) Nu reprezintă redevenţe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuţie a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuţia poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezintă redevenţă suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacţii, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziţionarea exemplarelor de software şi nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

(7) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmii sau limbajele de programare, este o redevenţă.

(8) Software este orice program sau serie de programe care conţine instrucţiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare), cât şi pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicaţie).

(9) În cazul unei tranzacţii care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevenţă dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea şi exploatarea computerului, reţelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afişare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce şi a face public un produs digital este o redevenţă.

(10) Tranzacţiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conţinutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensaţia este esenţial plătită pentru altceva decât pentru folosirea sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, şi folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca şi opera pe computerul, reţeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influenţeze analiza caracterului plăţii atunci când se urmăreşte aplicarea definiţiei "redevenţei".

(11) Se consideră redevenţă plata făcută în scopul acordării dreptului de folosinţă a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic. Aceasta ar fi situaţia unei edituri care plăteşte pentru a obţine dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărţi pe care o editează. În această tranzacţie, motivaţia esenţială a plăţii este achiziţionarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce şi distribui fotografia, şi nu simpla achiziţie a conţinutului digital.

(12) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 pct. 36 din Codul fiscal
, precum şi transferul unei alte proprietăţi sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărţită, conform diverselor porţiuni de contract, pe baza condiţiilor contractului sau pe baza unei împărţiri rezonabile, fiecărei porţiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuşi o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porţiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porţiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(13) Este considerată redevenţă şi suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtăşească cunoştinţele şi experienţa sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său şi să nu le dezvăluie publicului. În acelaşi timp vânzătorul nu joacă niciun rol în aplicarea cunoştinţelor puse la dispoziţie cumpărătorului şi nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(14) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părţi se angajează să utilizeze cunoştinţele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevenţă.

(15) Sumele plătite operatorilor de sateliţi de către societăţile de radio, televiziune sau de către societăţile de telecomunicaţii ori de către alţi clienţi, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacităţii de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevenţă dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit şi dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situaţia în care proprietarul satelitului închiriază satelitul unei alte părţi, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau ştiinţific. Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea ori achiziţionarea capacităţii unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicaţii ori a unor conducte pentru transportul gazului sau al petrolului.

(16) Sumele plătite de un operator de reţea de telecomunicaţii către un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintă redevenţe dacă nu este utilizată sau transferată o tehnologie secretă. Sumele plătite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plătite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau ştiinţific, dacă nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintă o taxă pentru utilizarea serviciilor de telecomunicaţii furnizate de operatorul de reţea din străinătate. În mod similar sumele plătite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza frecvenţele radio nu reprezintă redevenţe.

(17) Sumele plătite pentru difuzarea unor filme la cinematograf sau prin televiziune reprezintă redevenţă.

3. (1) Potrivit art. 223 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal
, veniturile obţinute de nerezidenţi din România din prestări de servicii de management sau de consultanţă în orice domeniu de la un rezident sau veniturile de această natură obţinute de nerezidenţi şi care sunt cheltuieli ale sediului permanent din România al unui nerezident, indiferent dacă sunt sau nu prestate în România, sunt considerate venituri impozabile în România potrivit titlului VI din Codul fiscal
, atunci când nu sunt încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri între România şi statul de rezidenţă al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă dovada rezidenţei sale fiscale.

(2) Încadrarea în categoria veniturilor din prestări servicii de consultanţă şi de management se efectuează prin analiza contractelor încheiate şi a altor documente care justifică natura veniturilor.

4. În aplicarea art. 223 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal
, prin transport internaţional se înţelege orice activitate de transport pasageri sau bunuri efectuat de o societate în trafic internaţional, precum şi activităţile auxiliare, strâns legate de această activitate de transport şi care nu constituie activităţi separate de sine stătătoare. Nu reprezintă transport internaţional cazurile în care mijlocul de transport este operat exclusiv între locuri aflate pe teritoriul României.

5. În aplicarea prevederilor art. 223 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, venituri din proprietăţi imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum şi din cedarea dreptului de folosinţă asupra proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din această proprietate (închiriere, concesionare sau arendare).

6. Potrivit prevederilor art. 223 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal
, prin cedarea dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare se înţelege şi arendarea sau concesionarea proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din această proprietate.

SECŢIUNEA a 2-a

Reţinerea impozitului din veniturile impozabile obţinute din România

7. În aplicarea art. 224 alin. (1) din Codul fiscal
:

(1) Pentru veniturile obţinute de nerezidenţi din România, plătitorii de venituri au obligaţia calculării şi reţinerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă, declarării şi plăţii lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 224 alin. (5) din Codul fiscal
.

(2) În cazurile prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. c)
, e)
şi g) din Codul fiscal
, plătitorul venitului prevăzut la titlul VI din Codul fiscal
care are obligaţia calculării şi reţinerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă, declarării şi plăţii lor la bugetul de stat este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidenţa căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

8. În aplicarea art. 224 alin. (3) din Codul fiscal

, sumele plătite cu titlu de dobândă negativă nu se consideră o plată de venit pentru scopurile cap. I din titlul VI
.

9. (1) Se aplică o cotă de impozit de 50%, potrivit art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal veniturilor prevăzute la art. 223 alin. (1) lit. b)-g)
, i)
, k)
, l)
şi o) din Codul fiscal
plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii şi aceste tranzacţii sunt calificate ca fiind artificiale, indiferent dacă rezidenţa persoanei beneficiare a acestor venituri este într-un stat cu care România are încheiată convenţie pentru evitarea dublei impuneri sau nu.

(2) Cota de impozit de 50% prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se aplică veniturilor realizate sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii şi aceste tranzacţii sunt calificate ca fiind artificiale, indiferent de data constituirii raportului juridic.

(3) Cota de 50% prevăzută la art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se aplică şi altor venituri de natura dobânzilor, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informaţii, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum şi dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naţionale a României, dar numai dacă aceste tranzacţii sunt calificate ca fiind artificiale.

(4) În sensul art. 224 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal
, instrumentele juridice încheiate de România în baza cărora se realizează schimbul de informaţii reprezintă acordurile/ convenţiile bilaterale/multilaterale în baza cărora România poate realiza un schimb de informaţii care este relevant pentru aplicarea acestor prevederi legale. Lista acordurilor/convenţiilor se publică pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice şi se actualizează periodic.

10. (1) În aplicarea art. 224 alin (4) lit. d) din Codul fiscal
, veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România se impun cu o cotă de 16% din suma acestora atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se realizează schimbul de informaţii şi beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenţei fiscale.

(2) Cota de 16% prevăzută la art. 224 alin (4) lit. d) din Codul fiscal se aplică şi altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum şi dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naţionale a României, atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se face schimbul de informaţii şi beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenţei fiscale.

11. În aplicarea art. 224 alin. (5) din Codul fiscal
:

(1) Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obţinute din România de nerezidenţi se face la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, pentru ziua în care se plăteşte venitul către nerezident şi impozitul în lei rezultat se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

(2) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenţi, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, pentru ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

(3) În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor sau asociaţilor până la sfârşitul anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară şi se plăteşte până la data de 25 a primei luni a anului fiscal următor anului în care s-au aprobat situaţiile financiare anuale, iar nerezidentul prezintă certificatul de rezidenţă fiscală valabil pentru anul pentru care s-au aprobat situaţiile financiare anuale pentru a i se aplica în vederea impozitării cota mai favorabilă din Codul fiscal
sau din convenţia de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul de rezidenţă al nerezidentului, beneficiar al dividendului. Cota de impozit de 5% prevăzută la art. 224 alin (4) lit. b) din Codul fiscal
se aplică asupra veniturilor din dividende distribuite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

SECŢIUNEA a 3-a

Tratamentul fiscal al veniturilor din dobânzi obţinute din România de persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European

12. (1) Opţiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224
sau art. 225 alin. (1) din Codul fiscal
, după caz, poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripţie stabilită potrivit Codului de procedură fiscală
.

(2) La declaraţia fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224
, respectiv a art. 225 alin. (1) din Codul fiscal
se anexează două certificate de rezidenţă fiscale în original sau copie legalizată, însoţite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală în anul în care s-a obţinut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European şi un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European în anul în care a exercitat opţiunea pentru a-şi regulariza în România impozitul pe profit.

(3) În cazul obţinerii veniturilor de natura dobânzilor de către persoane juridice străine rezidente într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European, se au în vedere în principal următoarele cheltuieli pentru determinarea rezultatului fiscal aferent veniturilor din dobânzi : costuri de refinanţare direct legate de dobânda obţinută în baza împrumutului, pierderi de schimb valutar direct legate de împrumutul în valută, comisioane direct atribuibile împrumutului, alte costuri cum ar fi costurile de asigurare, de acoperire a riscului sau costuri operaţionale cu condiţia urmăririi şi regăsirii acestor costuri în acordul de împrumut.

SECŢIUNEA a 4-a

Tratamentul fiscal al categoriilor de venituri din activităţi independente impozabile în România obţinute de persoane fizice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European

13. Opţiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 224
, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal
poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripţie stabilită potrivit Codului de procedură fiscală
. La declaraţia fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 224
, respectiv a art. 226 alin. (1) din Codul fiscal
se anexează două certificate de rezidenţă fiscale în original sau copie legalizată, însoţite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală în anul în care s-a obţinut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European şi un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau al Spaţiului Economic European în anul în care a exercitat opţiunea pentru a-şi regulariza în România impozitul pe venit.

SECŢIUNEA a 5-a

Reţinerea impozitului din veniturile obţinute din România de persoane rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri din activităţi desfăşurate de artişti şi sportivi

14. Opţiunea de regularizare a impozitului plătit conform art. 227 alin. (1) din Codul fiscal
poate fi realizată de persoana nerezidentă în perioada de prescripţie stabilită potrivit Codului de procedură fiscală
. La declaraţia fiscală care se depune în vederea regularizării impozitului plătit conform art. 227 alin. (1) din Codul fiscal
se anexează două certificate de rezidenţă fiscale în original sau copie legalizată, însoţite de o traducere autorizată în limba română. Un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală în anul în care s-a obţinut venitul din România într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri şi un certificat de rezidenţă fiscală în care se menţionează că beneficiarul venitului a avut rezidenţa fiscală într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care România are încheiată o convenţie de evitare a dublei impuneri în anul în care a exercitat opţiunea, pentru a-şi regulariza în România impozitul pe profit sau pe venit, după caz.

SECŢIUNEA a 6-a

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

15. În aplicarea prevederilor art. 229 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal
:

(1) Condiţia privitoare la perioada minimă de deţinere de 1 an va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit Internaţional BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-283/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume: dacă la data plăţii perioada minimă de deţinere de 1 an nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal
nu se va acorda.

(2) În situaţia în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deţinere de 1 an a fost îndeplinită după data plăţii, beneficiarul efectiv persoană nerezidentă poate solicita restituirea impozitelor plătite în plus, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală
.

16. Premiile prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. d)
şi e) din Codul fiscal
sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituţiilor publice centrale şi locale.

17. În aplicarea prevederilor art. 229 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal
:

(1) Condiţia privitoare la perioada minimă de deţinere de 2 ani prevăzută la art. 255 alin. (10) din Codul fiscal
va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit Internaţional BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-283/94, C-291/94 şi C-292/94, şi anume: dacă la data plăţii perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal
nu se va acorda.

(2) În situaţia în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deţinere de 2 ani a fost îndeplinită după data plăţii, beneficiarul efectiv persoană nerezidentă poate solicita restituirea impozitelor plătite în plus, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală
.

SECŢIUNEA a 7-a

Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a dublei impuneri şi a legislaţiei Uniunii Europene

18. În aplicarea art. 230 alin. (1) din Codul fiscal
:

(1) Dispoziţiile alin. 2 ale art. "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevenţe" din convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în ţara de sursă a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislaţia internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislaţiei interne.

(2) Dispoziţiile alin. 2 ale art. "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevenţe" din convenţiile de evitare a dublei impuneri derogă de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convenţiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al art. "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevenţe" din convenţiile de evitare a dublei impuneri care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru acelaşi venit, întrucât statul de rezidenţă acordă credit fiscal/scutire pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri.

(4) Dispoziţiile titlurilor II
şi IV din Codul fiscal
reprezintă legislaţia internă şi se aplică atunci când România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România şi acesta prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1). În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menţionate la art. 223 alin. (2) din Codul fiscal
, precum şi alte venituri pentru care România are potrivit convenţiilor de evitare a dublei impuneri drept de impozitare.

(5) Prevederile titlului VI din Codul fiscal
se aplică atunci când beneficiarul venitului obţinut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului obţinut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

(6) Prevederile Acordului încheiat între Comunitatea Europeană şi Confederaţia Elveţiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobânzi se aplică de la data aderării la Uniunea Europeană.

(7) În cazul României, societăţile pentru care sunt aplicabile prevederile art. 15 pct. (1), respectiv pct. (2) ale Acordului încheiat între Comunitatea Europeană şi Confederaţia Elveţiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobânzi sunt cele menţionate la art. 229 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal
, respectiv cele menţionate la art. 263 lit. x) din Codul fiscal
.

(8) În situaţia în care pentru acelaşi venit sunt cote diferite de impunere în legislaţia internă, legislaţia europeană sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cota de impozit mai favorabilă, dacă beneficiarul venitului face dovada rezidenţei într-un stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri şi, după caz, îndeplineşte condiţia de beneficiar al legislaţiei Uniunii Europene.

19. În scopul aplicării art. 230 alin. (2) din Codul fiscal
:

(1) Pentru a beneficia de prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul său de rezidenţă, precum şi de cele ale legislaţiei Uniunii Europene, nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să prezinte certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv sau un alt document eliberat de către o

altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuţii în domeniul certificării rezidenţei conform legislaţiei interne a acelui stat.

(2) Nerezidenţii care sunt beneficiarii veniturilor din România depun la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1), însoţite de o traducere autorizată în limba română. În situaţia în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidenţă fiscală în format electronic sau online, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidenţă fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenţiei de evitare a dublei impuneri încheiate între România şi statul de rezidenţă al beneficiarului veniturilor obţinute din România, respectiv pentru aplicarea legislaţiei Uniunii Europene, după caz.

(3) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale ori puncte de lucru în diferite localităţi din România şi care fac plăţi, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) va transmite la fiecare subunitate o copie legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română. Pe copia legalizată primitorul originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) va semna cu menţiunea că deţine originalul acestuia.

(4) Prevederile alin. (3) sunt valabile şi în situaţia în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înfiinţată o filială în România care are relaţii contractuale cu diverşi clienţi din localităţi diferite din România şi care primeşte un singur original al certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparţinând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienţilor români.

(5) Nerezidenţii, beneficiari ai veniturilor obţinute din România care au deschise conturi de custodie la agenţii custode, definiţi potrivit legii române, vor depune la aceşti agenţi custode originalul certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1). Agentul custode va transmite, la cererea nerezidentului, copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului menţionat la alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română, fiecărei persoane care a făcut plăţi către beneficiarul de venituri nerezident. Pe copia legalizată, agentul custode, primitor al originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu menţiunea că deţine originalul acestuia.

(6) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat şi ca urmare a informaţiilor primite pe baza schimbului de informaţii iniţiat/procedurii amiabile declanşate de o ţară parteneră de convenţie de evitare a dublei impuneri.

(7) În certificatul de rezidenţă fiscală sau în documentul prevăzut la alin. (1), prezentat de nerezidenţii care au obţinut venituri din România, trebuie să se ateste că aceştia au fost rezidenţi în statele cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obţinerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidenţă fiscală ori documentul prevăzut la alin. (1).

(8) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei legalizate a certificatului de rezidenţă fiscală ori a documentului prevăzut la alin. (1) şi pentru aplicarea prevederilor din convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(9) Forma şi conţinutul certificatului de rezidenţă fiscală sau ale documentului prevăzut la alin. (1) pentru nerezidenţi sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidenţă al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum şi a autorităţii care a emis certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1), de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, menţiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum şi data emiterii certificatului sau a documentului.

20. Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri şi ale art. 230 alin. (5) din Codul fiscal
:

(1) În cazul câştigurilor din transferul titlurilor de valoare realizate printr-un intermediar, definit potrivit legislaţiei în materie, rezident în România, originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19 alin. (1), însoţit/însoţită de o traducere autorizată în limba română se depune de persoana fizică nerezidentă la intermediar pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi declarative.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri în cazul persoanelor fizice nerezidente care obţin câştiguri din transferul titlurilor de valoare şi operaţiunea nu se efectuează printr-un intermediar, precum şi în cazul persoanelor juridice străine care obţin câştiguri din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română, certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 19alin. (1) se depune la societatea ale cărei titluri de valoare/titluri de participare sunt transferate, respectiv sunt vândute-cesionate. O copie legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 19alin. (1), însoţită de o traducere autorizată în limba română, se va anexa la declaraţia care se depune la organul fiscal competent.

(la 25-05-2018 Alineatul (2) din Punctul 20. , Sectiunea a 7-a , Capitolul I , Titlul VI a fost modificat de Punctul 85, Litera E, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

21. Prevederile titlului II sau IV din Codul fiscal, în ceea ce priveşte determinarea, stabilirea, declararea şi plata impozitului asupra rezultatului fiscal din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română, respectiv a câştigului/pierderii din transferul titlurilor de valoare sunt aplicabile persoanelor nerezidente în condiţiile neprezentării certificatului de rezidenţă fiscală sau atunci când România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidenţă al beneficiarului acestor profituri/câştiguri ori în cazul în care, prin convenţie, România are dreptul de impunere asupra profitului/câştigului. Declaraţia se depune de persoana nerezidentă la organul fiscal competent.

(la 25-05-2018 Punctul 21. din Sectiunea a 7-a , Capitolul I , Titlul VI a fost modificat de Punctul 86, Litera E, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 8-a

Declaraţii anuale privind reţinerea la sursă

22. (1) În aplicarea art. 231 alin. (1) din Codul fiscal
, modelul şi conţinutul declaraţiei informative privind impozitul reţinut pentru veniturile cu regim de reţinere la sursă/venituri scutite, pe beneficiari de venit nerezidenţi, se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, potrivit Codului de procedură fiscală
.

(2) Abrogat.

(la 04-05-2017 Alineatul (2) din Punctul 22. , Sectiunea a 8-a , Capitolul I , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 1, Litera F, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017
)

(3) Abrogat.

(la 25-05-2018 Alineatul (3) din Punctul 22. , Sectiunea a 8-a , Capitolul I , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 87, Litera E, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

SECŢIUNEA a 9-a

Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi

23. În aplicarea art. 232 din Codul fiscal
:

(1) Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.

(2) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.

(3) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi instrucţiunile de completare şi eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

CAP. II

Impozitul pe reprezentanţe

SECŢIUNEA 1

Contribuabili

24. În scopul aplicării art. 235 din Codul fiscal

:

(1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanţe înfiinţate în România, nu sunt abilitate să desfăşoare activităţi de producţie, comerţ sau prestări de servicii, aceste reprezentanţe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să îşi înfiinţeze o reprezentanţă în România trebuie să obţină autorizaţia prevăzută de lege.

(3) Autorizaţia obţinută poate fi retrasă în condiţiile care sunt stabilite prin acelaşi act normativ.

SECŢIUNEA a 2-a
Stabilirea impozitului
25. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 25. din Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul VI a fost abrogat de Punctul 88, Litera E, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

SECŢIUNEA a 3-a
Plata impozitului şi depunerea declaraţiei fiscale
26. În aplicarea art. 237 din Codul fiscal, modelul şi conţinutul declaraţiei privind impozitul pe reprezentanţă se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, potrivit Codului de procedură fiscală.

(la 04-05-2017 Punctul 26. din Sectiunea a 3-a , Capitolul II , Titlul VI a fost modificat de Punctul 2, Litera F, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(la 04-05-2017 Anexa din Titlul VI a fost abrogată de Punctul 3, Litera F, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017
)

TITLUL VII
Taxa pe valoarea adăugată
CAP. I
Definiţii
SECŢIUNEA 1
Semnificaţia unor termeni şi expresii
1. (1) Potrivit art. 266 alin. (1) pct. 9 din Codul fiscal
, atunci când intervin modificări în Nomenclatura combinată, se realizează corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în titlul VII din Codul fiscal
, în normele, ordinele şi instrucţiunile date în aplicarea acestuia şi noile coduri din nomenclatura adoptată în temeiul art. 12 din Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun.

(2) În aplicarea prevederilor art. 266 alin. (2) din Codul fiscal
, locul în care o persoană impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice este locul în care se desfăşoară funcţiile de administrare centrală a societăţii. Pentru a stabili locul unde o persoană impozabilă îşi are stabilit sediul activităţii sale economice se iau în considerare locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societăţii, locul în care se află sediul social al societăţii şi locul în care se întâlneşte conducerea societăţii. În cazul în care aceste criterii nu permit determinarea cu certitudine a locului de stabilire a sediului unei activităţi economice, locul în care se iau deciziile principale legate de managementul general al societăţii este criteriul care prevalează. O persoană impozabilă poate avea sediul activităţii economice într-un stat membru chiar dacă nu realizează efectiv activităţi economice în statul respectiv. Prezenţa unei cutii poştale sau a unor reprezentanţe comerciale nu poate fi considerată ca sediu al activităţii economice a unei persoane impozabile, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile menţionate în tezele anterioare.

(3) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu al activităţii economice în sensul alin. (2), domiciliul stabil al acestor persoane este considerat sediul activităţii economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul art. 266 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
.

(4) În aplicarea titlului VII al Codului fiscal
, "domiciliul stabil" al unei persoane fizice, impozabile sau nu, înseamnă adresa înregistrată în registrul de evidenţă a populaţiei ori într-un registru similar sau adresa indicată de persoana respectivă autorităţilor fiscale competente, cu excepţia cazului în care există dovada că această adresă nu reflectă realitatea.

(5) "Reşedinţa obişnuită" a unei persoane fizice, impozabile sau nu, menţionată în titlul VII al Codului fiscal
reprezintă locul în care persoana fizică respectivă locuieşte în mod obişnuit, ca rezultat al unor legături personale şi profesionale. Atunci când există legături profesionale într-o altă ţară decât cea în care există legături personale sau când nu există legături profesionale, locul "reşedinţei obişnuite" se determină pe baza legăturilor personale care indică existenţa unor legături strânse între persoana respectivă şi locul în care locuieşte.

(6) În scopul aplicării prevederilor art. 266 alin. (2) lit. c)
şi art. 307 din Codul fiscal
:

a) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, respectiv resursele tehnice şi/sau umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operaţiuni, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru respectivele operaţiuni;

b) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor operaţiuni sau conform unor înţelegeri este prevăzut că sediul fix poate să intervină ulterior derulării operaţiunilor pentru operaţiuni postvânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanţie şi această potenţială participare nu constituie o

operaţiune separată din perspectiva TVA, măsura în care sunt utilizate resursele umane şi/sau materiale în legătură cu aceste operaţiuni nu este relevantă, deoarece se consideră că în orice situaţie acest sediu fix participă la realizarea operaţiunilor respective;

c) atunci când resursele tehnice şi/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activităţii economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative suport, cum sunt serviciile de contabilitate, de emitere a facturilor şi colectarea titlurilor de creanţă, utilizarea acestor resurse nu se consideră ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate doar ca servicii-suport necesare îndeplinirii obligaţiilor legate de aceste operaţiuni. În această situaţie, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operaţiuni;

d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din România, acesta se consideră că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepţia situaţiei în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.

(7) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană impozabilă care deţine în România o licenţă care îi permite să desfăşoare activitatea economică în sectorul gazului sau al energiei electrice, incluzând şi cumpărări şi revânzări ale gazului natural sau ale energiei electrice, existenţa licenţei în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să îndeplinească condiţiile art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
.

(8) În aplicarea art. 266 alin. (1) pct. 35 şi art. 266 alin. (1) pct. 36 din Codul fiscal, se consideră că bunurile au fost expediate sau transportate de către furnizor sau în contul acestuia, inclusiv în cazul în care furnizorul intervine în mod indirect în expedierea sau transportul bunurilor, în situaţii precum cele prevăzute la art. 5a din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (reformare), cu modificările şi completările ulterioare.

(la 14-09-2021 Punctul 1. din Sectiunea 1 , Capitolul I , Titlul VII a fost completat de Punctul 1, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

SECŢIUNEA a 2-a
Aplicare teritorială

2. (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la art. 267 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal
trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Uniunii Europene.

(2) Insula Man, Principatul Monaco şi zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operaţiunile cu originea sau destinaţia în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinaţia în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinaţia în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinaţia în Republica Cipru.

(3) Zona contiguă a României şi zona economică exclusivă a României, astfel cum sunt delimitate prin Legea nr. 17/1990
privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată, se consideră că fac parte din teritoriul României din punct de vedere al TVA, pentru operaţiunile legate de activităţile desfăşurate în exercitarea drepturilor prevăzute de art. 56
şi 77 din Convenţia Naţiunilor Unite asupra dreptului mării
, încheiată la Montego Bay (Jamaica) la 10 decembrie 1982, ratificată prin Legea nr. 110/1996
.

CAP. II

Operaţiuni impozabile

3. (1) Dacă o operaţiune îndeplineşte cumulativ condiţiile prevăzute la art. 268 alin. (1) lit. a)
, c)
şi d) din Codul fiscal
, dar nu îndeplineşte condiţia prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. b) din Codul
fiscal, operaţiunea nu este impozabilă în România.

(2) Condiţia referitoare la "plată" prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
implică existenţa unei legături directe între operaţiune şi contrapartida obţinută. O livrare de bunuri sau o prestare de servicii este impozabilă în condiţiile în care această operaţiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obţinută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiţia referitoare la existenţa unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri şi/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absenţa plăţii, când operaţiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiţie este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligaţie legală;

b) condiţia existenţei unei legături între operaţiune şi contrapartida obţinută este îndeplinită chiar dacă preţul nu reflectă valoarea normală a operaţiunii, respectiv ia forma unor cotizaţii, bunuri sau servicii, reduceri de preţ, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terţ.

(3) Achiziţia intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal
, este întotdeauna considerată o operaţiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal
, dacă locul respectivei achiziţii intracomunitare este în România, conform art. 276 din Codul fiscal
.

(4) Achiziţia intracomunitară de produse accizabile efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă, prevăzută la art. 268 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal
, este întotdeauna considerată o operaţiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal
, dacă locul respectivei achiziţii intracomunitare este în România, conform art. 276 din Codul fiscal
.

(5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri de 10.000 euro, prevăzut la art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal
, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(6) În aplicarea art. 268 alin. (5)
, pentru calculul plafonului de achiziţii intracomunitare de bunuri se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achiziţiilor intracomunitare de bunuri, cu excepţia achiziţiilor prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacţiei ce conduce la depăşirea plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import.

(7) La calculul plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achiziţiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achiziţiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
;

d) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare intracomunitară de bunuri la distanţă, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (2) din Codul fiscal;

(la 14-09-2021 Litera d) din Alineatul (7) , Punctul 3. , Capitolul II , Titlul VII a fost modificată de Punctul 2, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

e) valoarea achiziţiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecţie şi antichităţi, aşa cum sunt definite la art. 312 din Codul fiscal
, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la art. 312 din Codul fiscal

în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achiziţiilor de gaze naturale, energie electrică, energie termică sau agent frigorific a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 275 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal
.

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziţii intracomunitare de bunuri este depăşit, persoana prevăzută la art. 268 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal
, care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârşitul anului calendaristic în care a fost depăşit plafonul de achiziţii şi cel puţin pentru anul calendaristic următor sau, după caz, până la data la care persoana respectivă se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, dacă această dată este anterioară acestui termen.

(9) Persoana prevăzută la art. 268 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal
poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform art. 317 alin. (5) din Codul fiscal
. Prin excepţie, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal
pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri efectuate cel puţin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziţii de bunuri este depăşit şi în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistrată.

(10) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată persoana respectivă efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal
, se consideră că persoana a optat conform art. 268 alin. (6) din Codul fiscal
, cu excepţia cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii de bunuri în anul următor anului în care s-a înregistrat, situaţie în care se aplică prevederile alin. (9).

(11) Conform prevederilor art. 268 alin. (6) din Codul fiscal
, persoanele impozabile care efectuează numai operaţiuni pentru care taxa nu este deductibilă şi persoanele juridice neimpozabile, care nu sunt înregistrate şi nu au obligaţia de a fi înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, care nu depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri de la data la care îşi exercită opţiunea şi vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (2) din Codul fiscal
. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform art. 317 alin. (6) din Codul fiscal
.

(12) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal
, se consideră că aceste persoane şi-au reexercitat opţiunea în condiţiile art. 268 alin. (6)
şi art. 317 alin. (7) din Codul fiscal
, cu excepţia cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri în anul calendaristic anterior, situaţie în care se aplică prevederile alin. (9).

(13) În scopul aplicării prevederilor art. 268 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal
, relaţia de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor şi cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceştia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condiţiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale. Dacă transportul este realizat de beneficiarul livrării ulterioare, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operaţiuni triunghiulare. Obligaţiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România, indiferent dacă este sau nu înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu prevederile art. 307 alin. (4)
şi art. 326 alin. (1)
sau (2) din Codul fiscal
, după caz;

b) să înscrie achiziţia efectuată în rubricile alocate achiziţiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la art. 323
sau art. 324 din Codul fiscal
, precum şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal
.

(14) În cazul operaţiunilor triunghiulare efectuate în condiţiile art. 268 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal
, dacă România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător şi acesta a transmis furnizorului din primul stat membru codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul fiscal
, cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să emită factura prevăzută la art. 319 din Codul fiscal
, în care să fie înscrise codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru al beneficiarului livrării;

b) să nu înscrie achiziţia intracomunitară de bunuri care ar avea loc în România ca urmare a transmiterii codului de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul fiscal
în declaraţia recapitulativă privind achiziţiile intracomunitare, prevăzută la art. 325 din Codul fiscal
, aceasta fiind neimpozabilă. În decontul de taxă aceste achiziţii se înscriu la rubrica rezervată achiziţiilor neimpozabile;

c) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica rezervată livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă a decontului de taxă şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal

următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA, din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;

2. codul T în rubrica corespunzătoare;

3. valoarea livrării efectuate.

(15) În sensul art. 268 alin. (10) din Codul fiscal, operaţiunile efectuate în cadrul proiectelor de cercetare-dezvoltare şi inovare nu se cuprind în sfera TVA dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane, în acest caz nefiind îndeplinită prima condiţie prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal pentru ca acestea să fie operaţiuni impozabile din punct de vedere al TVA, respectiv să constituie sau să fie asimilate, conform prevederilor art. 270-272 din Codul fiscal, unor livrări de bunuri sau prestări de servicii, în sfera taxei. Persoanele impozabile care realizează activităţi de cercetare-dezvoltare în vederea desfăşurării activităţii lor economice îşi pot exercita dreptul de deducere a taxei aferente achiziţiilor destinate realizării acestor activităţi, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-300 din Codul fiscal, chiar dacă rezultatele cercetării nu sunt transferate altei persoane. În situaţia în care rezultatele cercetării se transferă altei persoane, operaţiunile respective reprezintă livrări de bunuri/prestări de servicii care sunt impozabile din punctul de vedere al TVA în măsura în care sunt îndeplinite condiţia referitoare la plată prevăzută la art. 268 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi celelalte condiţii de la art. 268 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Punctul 3. din Capitolul II , Titlul VII a fost completat de Punctul 89, Litera F, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. III

Persoane impozabile

4. (1) În sensul art. 269 alin. (2) din Codul fiscal
, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanţă cu principiul de bază al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacţii, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menţionează în constatările Curţii Europene de Justiţie în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM).

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obţin venituri din vânzarea locuinţelor proprietate personală sau a altor bunuri, care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcţiile şi, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice care au fost utilizate în scop de locuinţă, inclusiv casele de vacanţă, orice alte bunuri utilizate în scop personal de către persoana fizică, precum şi bunurile de orice natură moştenite sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate.

(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activităţi, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau

necorporale, dacă acţionează ca atare, de o manieră independentă, şi activitatea respectivă este desfăşurată în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 269 alin. (2) din Codul fiscal
.

(4) În cazul construirii de bunuri imobile de către o persoană fizică, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenţionează să efectueze o astfel de activitate, iar intenţia acesteia trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare iniţierii activităţii economice. Activitatea economică este considerată continuă din momentul începerii sale, incluzând şi livrarea bunului sau părţilor din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.

(5) În cazul achiziţiei de terenuri şi/sau de construcţii de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacţie în cursul unui an calendaristic. Dacă persoana fizică realizează o singură livrare într-un an aceasta este considerată ocazională şi nu este considerată o livrare impozabilă. Dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiaşi an, prima livrare nu se impozitează, dar este luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
. Totuşi, dacă persoana fizică derulează deja construcţia unui bun imobil în vederea vânzării, conform alin. (4), activitatea economică fiind deja considerată începută şi continuă, orice alte tranzacţii efectuate ulterior nu mai au caracter ocazional. Livrările de construcţii şi terenuri, scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activităţii economice, cât şi la calculul plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
. În situaţia în care persoana fizică nu se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, dar începe activitatea economică, se consideră că aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici conform art. 310 din Codul fiscal
, obligativitatea înregistrării în scopuri de TVA intervenind la termenul prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
.

Exemplul nr. 1: O persoană fizică, care nu a mai realizat tranzacţii cu bunuri imobile în anii precedenţi, a livrat în cursul anului 2015 două terenuri care nu sunt construibile. Aceste terenuri au fost achiziţionate în cursul anului 2012, în vederea revânzării şi nu pentru a fi utilizate în scopuri personale. Deşi persoana fizică a devenit persoană impozabilă pentru aceste livrări, totuşi livrările respective fiind scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, persoana fizică nu are obligaţia înregistrării în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal
. Dacă aceeaşi persoană fizică ar fi livrat în cursul anului 2015 o construcţie nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, ar fi avut obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă dacă valoarea livrării respective cumulată cu valoarea livrărilor anterioare ar fi depăşit plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
, cel mai târziu în termen de 10 zile de la data depăşirii plafonului, respectiv de la data de 1 a lunii următoare celei în care plafonul a fost depăşit, conform prevederilor art. 310 alin. (6) din Codul fiscal

.

Exemplul nr. 2: O persoană fizică vinde în luna ianuarie 2020 un teren construibil sau o construcţie nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deşi, în principiu, operaţiunea nu ar fi scutită de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, indiferent de valoarea livrării, dacă persoana fizică nu realizează şi alte operaţiuni pentru care ar deveni persoană impozabilă în cursul anului 2020, această operaţiune este considerată ocazională şi persoana fizică nu datorează TVA pentru respectiva livrare. Dacă în acelaşi an, în luna martie, aceeaşi persoană fizică livrează un teren sau o construcţie, indiferent dacă livrarea este taxabilă sau scutită conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, respectiva persoană va deveni persoană impozabilă după cea de-a doua tranzacţie. Dacă valoarea cumulată a celor două tranzacţii depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, persoana fizică are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, cel târziu în termen de 10 zile de la data depăşirii plafonului, respectiv de la data de 1 a lunii următoare celei în care plafonul a fost depăşit, conform art. 310 alin. (6) din Codul fiscal.

(la 16-10-2020 Exemplul nr. 2 din Alineatul (5) din Punctul 4. , Capitolul III , Titlul VII a fost modificat de Punctul 2, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

Exemplul nr. 3: O persoană fizică realizează în cursul anului 2015 cinci livrări care ar fi scutite conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
. Deşi în anul 2015 persoana fizică a devenit în principiu persoană impozabilă, nu a avut obligaţia de a solicita înregistrarea în scopuri de TVA deoarece a realizat numai operaţiuni scutite. Dacă în anul 2016, în luna februarie, persoana fizică va livra o construcţie nouă sau un teren construibil în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, chiar dacă este prima tranzacţie din acest an, aceasta nu mai este considerată ocazională, deoarece persoana fizică devenise deja persoană impozabilă în anul precedent şi va avea obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă până pe 10 martie 2016, dacă valoarea livrării respective va depăşi plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
.

Exemplul nr. 4: O persoană fizică a început în cursul anului 2015 construcţia unui bun imobil cu intenţia de a vinde această construcţie, devenind astfel persoană impozabilă. În cursul anului 2015 nu a încasat avansuri şi în principiu nu are obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă. Dacă în anul 2016, înainte să înceapă să încaseze avansuri sau înainte să facă livrări ale unor părţi ale bunului imobil sau livrarea respectivului imobil în integralitatea sa, livrează un teren construibil sau o altă construcţie nouă în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, persoana fizică ar avea obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de taxă cel mai târziu până pe data de 10 a lunii următoare celei în care depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
. Această livrare nu este considerată ocazională, activitatea economică fiind considerată continuă din momentul începerii construcţiei, respectiv din anul 2015.

Exemplul nr. 5: În luna martie 2015 o persoană fizică vinde o casă pe care a utilizat-o în scop de locuinţă, operaţiunea fiind neimpozabilă. În luna aprilie vinde o casă pe care a moştenit-o, nici această operaţiune nefiind impozabilă. În luna mai, aceeaşi persoană fizică cumpără o construcţie nouă pe care o vinde în luna iulie. Nici după această vânzare persoana fizică nu devine persoană impozabilă, deoarece această tranzacţie, fiind prima vânzare a unui bun care nu

a fost utilizat în scopuri personale, este considerată ocazională. Dacă persoana fizică va mai livra de exemplu un teren construibil în luna august, aceasta este considerată a doua tranzacţie în sfera TVA, iar persoana fizică va deveni persoană impozabilă şi va avea obligaţia să solicite înregistrarea cel mai târziu până pe data de 10 septembrie, dacă livrarea din luna iulie cumulată cu cea din luna august depăşesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
. Primele două vânzări din lunile martie şi aprilie nu sunt luate în calculul plafonului de scutire deoarece nu sunt în sfera de aplicare a TVA.

Exemplul nr. 6: O familie deţine un teren situat într-o zonă construibilă pe care l-a utilizat pentru cultivarea de produse agricole. În luna ianuarie 2016 familia respectivă împarte în loturi terenul în vederea vânzării. Pentru a analiza dacă terenul a fost utilizat în scop personal sau pentru activităţi economice trebuie să se constate dacă produsele cultivate erau folosite numai pentru consumul familiei sau şi pentru comercializare. În situaţia în care cantitatea de produse obţinute nu justifică numai consumul în scop personal, se consideră că terenul a fost utilizat în scopul unei activităţi economice şi livrarea lui intră în sfera de aplicare a TVA consecinţă, dacă livrarea primului lot are loc în luna februarie nu se consideră o operaţiune ocazională şi dacă depăşeşte plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
, familia respectivă ar avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA, prin unul dintre soţi. Înregistrarea în scopuri de TVA trebuie solicitată cel mai târziu în termenul prevăzut la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal
.

Exemplul nr. 7: În cursul anului 2015 o persoană fizică începe să construiască un bun imobil. Încasează avansuri care depăşesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
în luna decembrie 2015. Fiind avansuri încasate pentru livrarea de părţi de construcţie noi, operaţiunile sunt taxabile, dar persoana respectivă poate aplica regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
până la depăşirea plafonului. Astfel, persoana respectivă va avea obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA cel mai târziu până pe data de 10 ianuarie 2016. Dacă livrarea unor apartamente din construcţia respectivă are loc în luna martie 2016, avansurile încasate în regim de scutire în anul 2015 vor trebui să fie regularizate la data livrării prin aplicarea cotei de TVA corespunzătoare.

(6) În cazul exemplelor prezentate la alin. (5) au fost avute în vedere numai persoanele fizice care nu sunt considerate persoane impozabile pentru alte activităţi economice desfăşurate şi faptul că orice livrare de locuinţe personale, de case de vacanţă sau de alte bunuri prevăzute la alin. (2) nu este luată în considerare pentru stabilirea caracterului de continuitate al activităţii nefiind considerată operaţiune în sfera de aplicare a taxei.

(7) În cazul în care bunurile imobile sunt deţinute în devălmăşie de o familie, unul dintre soţi va fi desemnat să exercite toate drepturile şi să îndeplinească toate obligaţiile, din punct de vedere al TVA, inclusiv obligaţia de înregistrare în scopuri de TVA, dacă aceasta există, pentru vânzarea acestor bunuri imobile.

(la 04-05-2017 Alineatul (7) din Punctul 4. , Capitolul III , Titlul VII a fost modificat de Punctul 1, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în

(8) Transferul în patrimoniul afacerii al bunurilor sau serviciilor achiziţionate sau dobândite de persoanele fizice şi care au fost folosite în scopuri personale, în vederea utilizării pentru desfăşurarea de activităţi economice, nu este o operaţiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la art. 304 şi 305 din Codul fiscal
.

(9) Persoanele care nu sunt legate de angajator printr-un contract individual de muncă, ci prin alte instrumente juridice, nu acţionează de o manieră independentă în condiţiile prevăzute la art. 269 alin. (4) din Codul fiscal
, respectiv atunci când activitatea este exercitată de o persoană care nu dispune de o libertate de organizare corespunzătoare în ceea ce priveşte resursele materiale şi umane folosite pentru exerciţiul activităţii în discuţie, cum ar fi libertatea de a alege colaboratorii, orarul de lucru, baza materială necesare desfăşurării activităţii sale, şi riscul economic inerent acestei activităţi nu este suportat de această persoană. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în Cauza C-202/90 Ayuntamiento de Sevilla împotriva Recaudadores de Tributos de las Zonas primera y segunda.

(10) Nu sunt considerate activităţi economice:

a) acordarea de bunuri şi/sau servicii în mod gratuit de organizaţiile fără scop patrimonial;

b) livrarea de către organismele de cult religios a următoarelor obiecte: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, cruci, crucifixe, cruciuliţe şi medalioane cu imagini religioase specifice cultului, obiecte de colportaj religios, calendare religioase, produse necesare exercitării activităţii de cult religios, precum tămâia, lumânările, cu excepţia celor decorative şi a celor pentru nunţi şi botezuri.

(11) În sensul art. 269 alin. (5) din Codul fiscal
, distorsiuni concurenţiale rezultă atunci când aceeaşi activitate este desfăşurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferenţial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, faţă de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxă contravaloarea livrărilor de bunuri şi/sau a prestărilor de servicii efectuate.

(12) În situaţia în care instituţia publică desfăşoară activităţi pentru care este tratată ca persoană impozabilă, este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activităţi sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activităţi. Prin excepţie, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul fiscal
, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(13) În sensul art. 269 alin. (8) din Codul fiscal

, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi, în conformitate cu prevederile art. 316 alin. (3) din Codul fiscal
.

(14) În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (1) din Codul fiscal, organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor şi a drepturilor conexe, astfel cum acestea sunt definite de art. 124 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor şi drepturile conexe, cu modificările şi completările ulterioare, sunt considerate persoane impozabile.

(la 25-05-2018 Punctul 4. din Capitolul III , Titlul VII a fost completat de Punctul 90, Litera F, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

5. (1) În sensul art. 269 alin. (9) din Codul fiscal
, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic şi aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal unic, cu următoarele condiţii cumulative:

a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal;

b) opţiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puţin 2 ani;

c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeaşi perioadă fiscală.

(2) Opţiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Organul fiscal competent în administrarea persoanelor impozabile care fac parte dintr-un grup fiscal este organul fiscal central desemnat în acest scop, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (5) din Legea nr. 207/2015
privind Codul de procedură fiscală, denumită în continuare Codul de procedură fiscală
.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deţinut direct sau indirect în proporţie de mai mult de 50% de către aceeaşi asociaţi. Termenul "asociaţi" include şi acţionarii, conform Legii societăţilor nr. 31/1990
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Îndeplinirea acestei condiţii se dovedeşte prin certificatul constatator eliberat de către registrul comerţului şi/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent prevăzut la alin. (4) o cerere semnată de către reprezentanţii legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;

b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);

c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent trebuie să ia o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal şi să comunice acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii documentaţiei complete, respectiv a cererii completate potrivit alin. (6), însoţită de documentele justificative.

(8) Implementarea grupului fiscal intră în vigoare:

a) în prima zi din luna următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în prima zi a perioadei fiscale următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(9) Reprezentantul grupului trebuie să notifice organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opţiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1)-(5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situaţie;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. a) şi b), organul fiscal competent anulează tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opţiunea în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care a încetat opţiunea, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situaţie în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care s-a produs evenimentul, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(11) În situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. c)-e) organul fiscal competent trebuie să ia o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării şi să comunice această decizie reprezentantului. Această decizie intră în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică. Până la intrarea în vigoare a deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus iniţial opţiunea de a fi trataţi ca grup fiscal unic şi au fost acceptaţi în acest sens de către organul fiscal competent. În situaţia în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal şi în aceeaşi decizie va aproba numirea unui alt reprezentant propus de membrii grupului.

(12) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) lit. b), organul fiscal competent, în urma verificărilor efectuate sau la cererea persoanei impozabile:

a) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organul fiscal competent în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organul fiscal competent, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. raportează în decontul de taxă menţionat la art. 323 din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri sau orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. trimite decontul său de taxă reprezentantului;

3. nu plăteşte nicio taxă datorată şi nu solicită nicio rambursare conform decontului său de taxă;

b) reprezentantul:

1. preia, în primul decont consolidat, soldurile taxei de plată de la sfârşitul perioadei fiscale anterioare, neachitate până la data depunerii acestui decont, precum şi soldurile sumei negative a taxei pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile de TVA ale membrilor grupului aferente perioadei fiscale anterioare;

2. raportează în propriul decont de taxă, menţionat în art. 323 din Codul fiscal

, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intracomunitară de bunuri ori de servicii, precum şi orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

3. raportează într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alţi membri ai grupului fiscal, precum şi rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

4. depune la organul fiscal competent toate deconturile de taxă ale membrilor, precum şi formularul de decont de taxă consolidat;

5. plăteşte sau, după caz, solicită rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal
, la organul fiscal competent;

b) să se supună controlului organului fiscal competent;

c) să răspundă separat şi în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparţine respectivului grup fiscal;

d) să întocmească primul decont de TVA, după părăsirea grupului fiscal, doar pe baza operaţiunilor efectuate în perioada ulterioară părăsirii grupului, fără preluarea soldului din decontul aferent perioadei fiscale anterioare, depus în vederea întocmirii decontului consolidat.

(15) Livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevăzut de titlul VII din Codul fiscal
, indiferent dacă sunt realizate către terţi sau către ceilalţi membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoană impozabilă separată.

6. Obligaţiile şi drepturile din punct de vedere al taxei pentru operaţiunile derulate de asocierile prevăzute la art. 269 alin. (11) din Codul fiscal
sunt prevăzute la pct. 102.

CAP. IV

Operaţiuni cuprinse în sfera de aplicare a taxei

SECŢIUNEA 1

Livrarea de bunuri

7. (1) Preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfăşurării activităţii sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal
, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 270 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal
. Aceleaşi prevederi se aplică şi prestărilor de servicii.

(2) Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal
.

(3) În sensul art. 270 alin. (2) din Codul fiscal

, persoana impozabilă care nu deţine proprietatea bunurilor dar primeşte facturi pe numele său de la furnizor şi emite facturi pe numele său către client, pentru respectivele bunuri se consideră că acţionează în nume propriu. Persoana respectivă este considerată din punctul de vedere al taxei cumpărător şi revânzător al bunurilor. Indiferent de natura contractului încheiat de părţi, dacă o persoană impozabilă primeşte şi/sau emite facturi pe numele său, acest fapt o transformă în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 31 alin. (4).

(5) Bunurile constatate lipsă din gestiune nu sunt considerate livrări de bunuri, fiind aplicabile prevederile art. 304
, 305
şi 306 din Codul fiscal
şi ale pct. 78, 79 şi 80.

(6) În sensul art. 270 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal
, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.

(7) Distribuirea de produse agricole de către societăţile agricole reglementate de Legea nr. 36/1991
privind societăţile agricole şi alte forme de asociere în agricultură, cu modificările ulterioare, către asociaţii acestora este asimilată din punct de vedere al TVA unei livrări de bunuri efectuate cu plată, în sensul art. 270 alin. (5) din Codul fiscal
, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parţial.

Exemplu: O societate agricolă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
achiziţionează seminţe, îngrăşăminte, servicii de arat şi semănat pentru realizarea producţiei agricole. Societatea deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă tuturor achiziţiilor de bunuri şi servicii. După recoltare, societatea distribuie o parte din produsele agricole către asociaţii săi. Întrucât societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii destinate realizării întregii producţii agricole, distribuirea de produse agricole din producţia realizată către asociaţii săi este asimilată din punctul de vedere al TVA unei livrări de bunuri efectuate cu plată, pentru care societatea are obligaţia de a colecta TVA, aplicând cota corespunzătoare.

(8) Transferul de active prevăzut la art. 270 alin. (7) din Codul fiscal
este un transfer universal de bunuri şi/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parţial de active. Se consideră transfer parţial de active, în sensul art. 270 alin. (7) din Codul fiscal
, transferul tuturor activelor sau al unei părţi din activele investite într-o anumită ramură a activităţii economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activităţi economice separate. De asemenea, se consideră că transferul parţial are loc şi în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activităţii aflate în uzul

cedentului. Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activităţi economice în orice situaţie. Pentru ca o operaţiune să poată fi considerată transfer de active, în sensul art. 270 alin. (7) din Codul fiscal
, primitorul activelor trebuie să facă dovada intenţiei de a desfăşura activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, şi nu să lichideze imediat activitatea respectivă şi, după caz, să vândă eventualele stocuri. Primitorul activelor are obligaţia să transmită cedentului o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte îndeplinirea acestei condiţii. Pentru calificarea unei activităţi ca transfer de active nu este relevant dacă primitorul activelor este autorizat pentru desfăşurarea activităţii care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C - 497/01 - Zita Modes. Cerinţele prevăzute de prezentul alineat nu se aplică în cazul divizării şi fuziunii, care sunt în orice situaţie considerate transfer de active conform art. 270 alin. (7) din Codul fiscal
.

(9) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrată în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile şi obligaţiile cedentului, inclusiv pe cele privind livrările către sine prevăzute la art. 270 alin. (4) din Codul fiscal
, ajustările deducerii prevăzute la art. 304
şi 305 din Codul fiscal
. Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
şi nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform art. 270 alin. (4)
, art. 304
, 305
, 306
sau 332 din Codul fiscal
, după caz, şi să depună în acest sens declaraţia prevăzută la art. 324 alin. (8) din Codul fiscal
. Momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obţinerii bunului de către cedent, conform art. 305
sau 332 din Codul fiscal
, după caz. Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării. Aplicarea regimului de taxare pentru transferul de active de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere a taxei la beneficiar, dacă operaţiunile în cauză sunt taxabile prin efectul legii sau prin opţiune, cu excepţia situaţiei în care se constată că tranzacţia a fost taxată în scopuri fiscale.

(10) În sensul art. 270 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal
:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obişnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de acelaşi fel ca şi cele care sunt, au fost ori vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana

impozabilă şi/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obişnuit de persoana impozabilă şi/sau nu sunt de acelaşi fel ca şi cele care sunt ori au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu se consideră livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziţionat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final şi valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;

b) bunurile acordate în scop de reclamă cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit în cadrul campaniilor promoţionale, mostre acordate pentru încercarea produselor sau pentru demonstraţii la punctele de vânzare.

(11) Pe lângă situaţiile prevăzute la alin. (10), nu constituie livrare de bunuri conform prevederilor art. 270 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal bunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfăşurarea activităţii economice a persoanei impozabile. În această categorie se cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile acordate gratuit în vederea respectării obligaţiilor de compensare prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 189/2002 privind operaţiunile compensatorii referitoare la contractele de achiziţii pentru nevoi de apărare, ordine publică şi siguranţă naţională, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 354/2003, cu modificările şi completările ulterioare, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaţilor săi şi care sunt legate de desfăşurarea în condiţii optime a activităţii economice, cum sunt, de exemplu: echipamentul de protecţie şi uniformele de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de angajaţi, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuităţi acordate propriilor angajaţi sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfăşurarea în condiţii optime a activităţii economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane şi altele de aceeaşi natură.

Exemplu: Pentru facilitarea accesului la un centru comercial, o societate a depus diligenţele necesare pentru construirea unui sens giratoriu. O parte a sensului giratoriu a fost construită pe terenul aparţinând domeniului public, iar o parte pe terenul societăţii. După finalizarea lucrărilor, pentru care primăria a obţinut autorizaţie de construire, sensul giratoriu şi partea din terenul aferent aparţinând societăţii vor fi donate primăriei. Deşi contractul prevede că sensul giratoriu va fi donat primăriei, întrucât bunurile construite pe domeniul public aparţin unităţii administrativ-teritoriale, din punctul de vedere al TVA nu se consideră că are loc o livrare de bunuri de la societate la primărie pentru lucrările efectuate pe terenul primăriei. Acestea reprezintă din punctul de vedere al TVA servicii acordate gratuit. În ceea ce priveşte donaţia părţii din sensul giratoriu construite pe terenul societăţii şi a terenului aferent, aceasta reprezintă din punctul de vedere al TVA o livrare de bunuri cu titlu gratuit. Atât prestările de servicii, cât şi livrarea de bunuri, acordate gratuit, se consideră că au fost efectuate în scopul desfăşurării activităţii economice, respectiv pentru facilitarea accesului la centrul comercial, nefiind în sfera de aplicare a TVA. Societatea în cauză beneficiază de dreptul de deducere a TVA conform prevederilor art. 297 din Codul fiscal.

(la 16-10-2020 Alineatul (11) din Punctul 7. , Sectiunea 1 , Capitolul IV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 3, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(12) În sensul art. 270 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal
:

a) bunurile de mică valoare acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea fiecărui cadou oferit este mai mică sau egală cu plafonul de 100 lei, exclusiv TVA. Cadoul cuprinde unul sau mai multe bunuri oferite gratuit. În situaţia în care persoana impozabilă a oferit şi cadouri care depăşesc individual plafonul de 100 lei, exclusiv TVA, însumează valoarea depăşirilor de plafon aferente unei perioade fiscale, care constituie livrare de bunuri cu plată, şi colectează taxa, dacă taxa aferentă bunurilor respective este deductibilă total sau parţial. Se consideră că livrarea de bunuri are loc în ultima zi lucrătoare a perioadei fiscale în care au fost acordate bunurile gratuit şi a fost depăşit plafonul. Baza impozabilă, respectiv valoarea depăşirilor de plafon, şi taxa colectată aferentă se înscriu în autofactura prevăzută la art. 319 alin. (8) din Codul fiscal
, care se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a acordat bunurile gratuit în cadrul acţiunilor de protocol şi a depăşit plafonul;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri constituită din operaţiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, precum şi din operaţiuni pentru care locul livrării/prestării este considerat a fi în străinătate potrivit prevederilor art. 275
şi 278 din Codul fiscal
. Încadrarea în plafon se determină pe baza datelor raportate prin deconturile de taxă depuse pentru un an calendaristic. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările şi acţiunile de mecenat, acordate în numerar, şi nici bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. Depăşirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată, respectiv se colectează taxa. Taxa colectată aferentă depăşirii se include în decontul întocmit pentru ultima perioadă fiscală a anului respectiv.

(12^1) În aplicarea prevederilor art. 270 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal:

a) transferul alimentelor destinate consumului uman are înţelesul prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, republicată, cu modificările ulterioare;

b) alimentele pot face obiectul transferului prevăzut la lit. a) oricând în ultimele 10 zile de valabilitate până la data durabilităţii minimale, conform art. 6 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 217/2016 privind diminuarea risipei alimentare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 51/2019;

c) data durabilităţii minimale are înţelesul prevăzut la pct. 4 din anexa la Legea nr. 217/2016, republicată, cu modificările ulterioare.

(la 16-10-2020 Punctul 7. din Sectiunea 1 , Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 4, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în

MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(13) Transferul prevăzut la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal
este o operaţiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condiţiile şi regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operaţiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal
şi, pe cale de consecinţă, aceeaşi persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor trebuie să declare şi achiziţia intracomunitară de bunuri asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacţii în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun mobil sau imobil în respectivul stat membru în situaţia în care persoana respectivă prestează servicii în respectivul stat membru, transportul/expedierea unui bun mobil corporal din România în alt stat membru în vederea reparării şi care, ulterior, nu se mai întoarce în România, situaţie în care nontransferul iniţial devine transfer, transportul/expedierea din România de materii prime în vederea prelucrării în alt stat membru şi care, ulterior, nu se mai întorc în România, situaţie în care nontransferul iniţial al materiilor prime devine transfer.

(14) Nontransferul cuprinde şi expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru al Uniunii Europene de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări intracomunitare de bunuri la distanţă către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(la 14-09-2021 Alineatul (14) din Punctul 7. , Sectiunea 1 , Capitolul IV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 3, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

(15) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoţită de licenţă obişnuită care interzice copierea şi distribuirea acestora şi care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform art. 270 din Codul fiscal
. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosinţă generală care conţine date preînregistrate, este comercializat ca atare şi, după instalare şi eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienţi în formatul standard pentru aceleaşi aplicaţii şi funcţii.

(16) Procesarea fotografiilor digitale constituie:
a) livrare de bunuri, în sensul art. 270 din Codul fiscal
, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;
b) prestare de servicii, în sensul art. 271 din Codul fiscal

, atunci când procesarea este însoţită de prestări de servicii complementare care pot avea, ţinând seama de importanţa pe care o au pentru client, de timpul necesar pentru executarea lor, de tratamentul necesar pentru documentele originale şi de partea din costul total pe care o reprezintă aceste prestări de servicii, un caracter predominant în raport cu operaţiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.

(17) În cazul contractelor de construire, al antecontractelor de vânzare-cumpărare şi al contractelor de promisiune de vânzare a unui imobil neconstruit, finalizate prin transferul titlului de proprietate asupra construcţiilor rezultate prin contract de vânzare-cumpărare, se consideră că are loc o livrare de bunuri imobile în sensul art. 270 alin. (1) din Codul fiscal
. În cazul în care nu are loc transferul titlului de proprietate asupra construcţiilor rezultate, are loc o prestare de servicii în sensul art. 271 alin. (1) din Codul fiscal
.

(18) În aplicarea art. 270 alin. (15) şi (16) din Codul fiscal, termenul «facilitează» are înţelesul prevăzut la art. 5b din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 14-09-2021 Punctul 7. din Sectiunea 1 , Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

(19) În aplicarea prevederilor art. 270 alin. (15), art. 293 alin. (1) lit. d), art. 315^2 şi 315^3 din Codul fiscal, termenul «loturi» reprezintă bunuri ambalate împreună şi expediate simultan de acelaşi furnizor către acelaşi destinatar şi acoperite de acelaşi contract de transport.

(la 14-09-2021 Punctul 7. din Sectiunea 1 , Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

SECŢIUNEA a 2-a
Prestarea de servicii
8. (1) Prestările de servicii prevăzute la art. 271 din Codul fiscal
cuprind orice operaţiuni care nu sunt considerate livrări de bunuri conform art. 270 din Codul fiscal
, inclusiv vânzarea de active imobilizate necorporale.
(2) În sensul art. 271 alin. (2) din Codul fiscal
, când pentru aceeaşi prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acţionează în nume propriu, prin tranzacţii succesive, indiferent de natura contractului, se consideră că fiecare persoană este cumpărător şi revânzător, respectiv a primit şi a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacţie se consideră o prestare separată şi se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.
Exemplu: Societatea A prestează servicii de publicitate pentru produsele societăţii B. Serviciile sunt facturate către societatea C şi aceasta le facturează către societatea B. Societatea

C se consideră că a primit şi a prestat în nume propriu servicii de publicitate.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 31 alin. (4).

(4) Transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform art. 271 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
. La sfârşitul perioadei de leasing, dacă locatorul/finanţatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operaţiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul. Se consideră a fi sfârşitul perioadei de leasing şi data la care locatorul/finanţatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului înainte de sfârşitul perioadei de leasing, situaţie în care valoarea de transfer va cuprinde şi suma ratelor care nu au mai ajuns la scadenţă, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing. Dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunului către locatar/utilizator se realizează înainte de derularea a 12 luni consecutive de la data începerii contractului de leasing, se consideră că nu a mai avut loc o operaţiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziţia locatarului/utilizatorului. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanţatorului, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operaţiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleaşi obligaţii ca şi cedentul în ceea ce priveşte taxa.

(5) Este considerată prestare de servicii, conform art. 271 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal
, intermedierea efectuată de o persoană care acţionează în numele şi în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acţionează în numele şi în contul altei persoane este persoana care se obligă faţă de client să îl pună în legătură cu un terţ, în vederea încheierii unui contract, fiind remunerat cu un comision. Pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii intermediată, furnizorul/prestatorul emite factura direct către beneficiar, în timp ce intermediarul emite factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către clientul său, care poate fi furnizorul/prestatorul sau beneficiarul livrării de bunuri/prestării de servicii intermediate.

(6) Emiterea de către intermediar a unei facturi în numele său către cumpărător/beneficiar, pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. De asemenea, intermediarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primeşte de la furnizor/prestator o factură întocmită pe numele său.

(7) În sensul art. 271 alin. (4) din Codul fiscal
, nu sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile pentru a fi puse la dispoziţie în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, precum şi prestarea de servicii în mod gratuit, pentru scopuri legate de desfăşurarea activităţii sale economice. Sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor

care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parţial, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298 din Codul fiscal

.

Exemplul nr. 1: O societate comercială care produce frigidere pe care le pune la dispoziţia grădiniţei de copii organizate în cadrul societăţii comerciale se consideră că utilizează în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice.

Exemplul nr. 2: O societate comercială care distribuie apă minerală pune gratuit frigidere la dispoziţia magazinelor care comercializează apa minerală. Având în vedere scopul urmărit de distribuitor, şi anume expunerea mai bună a produselor sale şi vânzarea acestora la o temperatură optimă consumului, operaţiunea nu este asimilată unei prestări de servicii cu plată, fiind considerată o prestare legată de activitatea economică a acestuia, care nu intră în sfera de aplicare a taxei.

Exemplul nr. 3: În cazul unor contracte prin care o persoană impozabilă pune la dispoziţia altei persoane impozabile bunuri pe care aceasta din urmă le utilizează pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii în beneficiul persoanei care i-a pus bunurile la dispoziţie, în măsura în care furnizorul/prestatorul utilizează bunurile exclusiv pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii în beneficiul persoanei care deţine bunul, se consideră că are loc o prestare de servicii legată de activitatea economică a persoanei care a pus bunul gratuit la dispoziţia altei persoane, care nu este asimilată unei prestări cu plată. Nu are loc transferul dreptului de proprietate a bunurilor către persoana care utilizează bunurile respective.

(la 21-03-2016 Exemplul nr. 3 de la alin. (7) al pct. 8 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

Exemplul nr. 4: În cazul contractelor prin care o persoană impozabilă având calitatea de furnizor de bunuri/prestator de servicii, pentru realizarea unor bunuri în beneficiul altei persoane, utilizează o matriţă sau alte echipamente destinate realizării comenzilor clientului său, în funcţie de natura contractului se pot distinge următoarele situaţii:

a) dacă se face transferul de proprietate a matriţei sau a echipamentelor de către furnizor/prestator către persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, are loc o livrare în sensul art. 270 din Codul fiscal. Achiziţia acestor matriţe/ echipamente este considerată a fi efectuată în scopul desfăşurării activităţii economice a persoanei impozabile care a contractat realizarea unor bunuri cu furnizorul/prestatorul, chiar dacă aceste bunuri sunt utilizate de furnizorul de bunuri/ prestatorul de servicii. Punerea acestora la dispoziţia furnizorului/prestatorului este o prestare de servicii legată de activitatea economică a persoanei care a pus bunul gratuit la dispoziţia altei persoane, care nu este asimilată unei prestări cu plată, în măsura în care furnizorul/prestatorul utilizează bunurile pentru livrarea de bunuri/prestarea de servicii exclusiv în beneficiul persoanei care deţine bunul;

b) dacă nu se face transferul de proprietate a matriţei sau a echipamentelor de către furnizor/prestator, dar furnizorul/ prestatorul recuperează contravaloarea acestora de la persoana cu care aceasta a contractat realizarea unor bunuri, se consideră că recuperarea contravalorii

matriţelor/ echipamentelor este accesorie operaţiunii principale, respectiv livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, care urmează acelaşi regim fiscal ca şi operaţiunea principală.

(la 21-03-2016 Exemplul nr. 4 de la alin. (7) al pct. 8 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(8) În sensul art. 271 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal
, nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acţiunilor de protocol în măsura în care acţiunile de protocol sunt realizate în scopuri legate de activitatea economică a persoanei impozabile, nefiind aplicabil plafonul prevăzut la pct. 7 alin. (12) lit. a). Prevederile pct. 7 alin. (12) lit. b) se aplică în mod corespunzător pentru utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile sau pentru prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau mecenat.

(9) Prevederile pct. 7 alin. (10) şi (11) se aplică corespunzător şi pentru operaţiunile prevăzute la art. 271 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal
.

(10) Prevederile pct. 7 alin. (8) şi (9) se aplică corespunzător şi pentru prevederile art. 271 alin. (6) din Codul fiscal
.

(11) În sensul art. 271 din Codul fiscal
, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă reţea electronică şi care este în principal automatizată, necesitând intervenţie umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform art. 266 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal
;

b) furnizarea de licenţe în cadrul unui contract de licenţă privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse staţii de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform art. 271 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal
;

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar şi în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienţilor, conform cerinţelor exprimate de aceştia;

d) transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la altul. Sumele plătite drept compensaţie pentru încetarea contractului sau drept penalităţi pentru neîndeplinirea unor obligaţii prevăzute de părţile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(12) În aplicarea art. 271 din Codul fiscal, titularii drepturilor de reproducere nu efectuează o prestare de servicii, în sensul TVA, în favoarea producătorilor şi a importatorilor de suporturi neînregistrate şi de aparate de înregistrare şi de reproducere de la care organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor şi a drepturilor conexe percep pe seama acestor titulari, însă în nume propriu, remuneraţii compensatorii pentru vânzarea acestor aparate şi suporturi. Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică pentru colectarea remuneraţiei compensatorii pentru copia privată, aceasta nereprezentând contravaloarea unei prestări de servicii în sfera TVA. Organismele de gestiune colectivă realizează o prestare de servicii în sfera taxei către titularii drepturilor de reproducere, a cărei contrapartidă este reprezentată de comisionul de gestiune reţinut din sumele colectate.

(la 25-05-2018 Punctul 8. din Sectiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 91, Litera F, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(13) Prevederile art. 271 alin. (2) din Codul fiscal sunt aplicabile pentru alte sume decât cele prevăzute la alin. (12), colectate de organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor şi a drepturilor conexe, provenite din drepturile gestionate.

(la 25-05-2018 Punctul 8. din Sectiunea a 2-a , Capitolul IV , Titlul VII a fost completat de Punctul 91, Litera F, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 3-a

Schimbul de bunuri sau servicii

9. (1) Operaţiunile prevăzute la art. 272 din Codul fiscal
 includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obţinere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operaţiune din cadrul schimbului este tratată separat, aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcţie de calitatea persoanei care realizează operaţiunea, cotele şi regulile aplicabile fiecărei operaţiuni în parte.

SECŢIUNEA a 4-a

Achiziţiile intracomunitare de bunuri

10. (1) În sensul art. 273 alin. (1) din Codul fiscal
, dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziţie intracomunitară de bunuri în funcţie de locul acestei operaţiuni stabilit conform prevederilor art. 276 din Codul fiscal
.

(2) Prevederea art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
este prevederea "în oglindă" a celei de la art. 270 alin. (10) din Codul fiscal
, cu privire la transferul bunurilor din România într-un alt stat membru. Atunci când un bun intră în România în aceste condiţii, persoana impozabilă trebuie să analizeze dacă din punctul de vedere al legislaţiei române operaţiunea ar fi constituit un transfer de bunuri dacă operaţiunea s-ar fi realizat din România în alt stat membru. În acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru în România dă naştere unei operaţiuni asimilate unei achiziţii intracomunitare cu plată. Tratarea acestor transferuri ca şi achiziţii intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru acelaşi transfer în statul membru de origine.

(3) Prevederile art. 273 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
se aplică bunurilor achiziţionate de forţele armate române în alt stat membru, în situaţia în care aceste bunuri, după ce au fost folosite de forţele armate, sunt expediate în România.

(4) În sensul art. 273 alin. (3) din Codul fiscal
este considerată a fi efectuată cu plată achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare în ţară ar fi fost asimilată unei livrări de bunuri cu plată.

(5) Conform art. 273 alin. (4) din Codul fiscal
, dacă o persoană juridică neimpozabilă din România importă bunuri în alt stat membru, pe care apoi le transportă/expediază în România, operaţiunea respectivă este asimilată unei achiziţii intracomunitare cu plată în România, chiar dacă taxa aferentă importului a fost plătită în statul membru de import. În temeiul dovezii achitării taxei aferente achiziţiei intracomunitare în România, persoana juridică neimpozabilă poate solicita statului membru de import restituirea taxei achitate pentru import. În cazul invers, când o persoană juridică neimpozabilă stabilită în alt stat membru importă bunuri în România, pe care apoi le transportă/expediază în alt stat membru, poate solicita în România restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, dacă face dovada că achiziţia intracomunitară a bunurilor a fost supusă taxei în celălalt stat membru.

(6) Nu este asimilată unei achiziţii intracomunitare efectuate cu plată utilizarea în România de către o persoană impozabilă în vederea efectuării unei vânzări intracomunitare de bunuri la distanţă către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, de produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru al Uniunii Europene de persoana impozabilă sau de altă persoană, în numele acesteia.

(la 14-09-2021 Alineatul (6) din Punctul 10. , Sectiunea a 4-a , Capitolul IV , Titlul VII a fost modificat de Punctul 5, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

SECŢIUNEA a 5-a
Dispoziţii comune livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii
10^1.
(1) În sensul art. 274^1 din Codul fiscal, cupoanele valorice pot fi în format fizic sau electronic.

(2) Instrumentele care îi conferă deţinătorului dreptul să beneficieze de o reducere la achiziţionarea de bunuri sau servicii, dar nu îi conferă dreptul de a primi aceste bunuri sau servicii, nu sunt considerate cupoane valorice în sensul art. 274^1 din Codul fiscal.

(3) Tichetele pentru care nu se cunosc toate elementele necesare determinării taxei datorate, cum ar fi tichetele de masă, tichetele de vacanţă, tichetele cadou şi altele asemenea, sunt considerate cupoane valorice cu scop multiplu.

(la 16-10-2020 Capitolul IV din Titlul VII a fost completat de Punctul 5, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

CAP. V

Locul operaţiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei

SECŢIUNEA 1

Locul livrării de bunuri

11. (1) În sensul art. 275 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terţ care acţionează în numele şi în contul unuia dintre aceştia, dacă transportul este în sarcina furnizorului sau a cumpărătorului. Terţa persoană care realizează transportul în numele şi în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul sau orice altă persoană care intervine în numele şi în contul furnizorului ori al cumpărătorului în realizarea serviciului de transport.

(2) Prevederile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
nu se aplică în situaţia în care cumpărătorul a optat pentru calitatea de importator al bunurilor conform prevederilor pct. 82 alin. (1) lit. b).

(3) Conform art. 275 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal
, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia cumpărătorului, în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum şi orice alte bunuri mobile corporale care, deşi sunt livrate, între vânzător şi cumpărător nu există relaţie de transport. Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană, care cumpără bunurile de la B. În primul caz persoana obligată să realizeze transportul este A sau B. Pe relaţia A-B se consideră o livrare cu transport, iar pe relaţia B-C se consideră o livrare fără transport. În al doilea caz, dacă persoana obligată să realizeze transportul este C, pe relaţia A-B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia lui B, iar în relaţia B-C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A, unde se află bunurile atunci când începe transportul.

12. Abrogat.

(la 14-09-2021 Punctul 12. din Sectiunea 1 , Capitolul V , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 6, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021
)

SECŢIUNEA a 2-a

Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri

13. (1) Conform art. 276 alin. (1) din Codul fiscal
, locul unei achiziţii intracomunitare de bunuri este întotdeauna în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care, conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal
, cumpărătorul furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA dintr-un alt stat membru decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplică reţeaua de siguranţă, respectiv achiziţia intracomunitară se consideră că are loc şi în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În sensul art. 276 alin. (3) din Codul fiscal
, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziţia intracomunitară şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor şi în statul membru care a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziţiei intracomunitare se realizează astfel:

a) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, prin înregistrarea cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal
a achiziţiei intracomunitare şi a taxei aferente;

b) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal
, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Exemplu: o persoană impozabilă din România înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316
sau 317 din Codul fiscal
achiziţionează în Ungaria (locul unde se încheie transportul bunurilor) bunuri livrate din Franţa. Persoana respectivă nu este înregistrată în Ungaria în scopuri de TVA, dar comunică furnizorului din Franţa codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România, pentru a beneficia de scutirea de taxă aferentă livrării intracomunitare realizate de furnizorul din Franţa. După înregistrarea în scopuri de TVA în Ungaria şi plata TVA aferente achiziţiei intracomunitare conform art. 276 alin. (1) din Codul fiscal
, persoana respectivă poate solicita restituirea taxei plătite în România aferente achiziţiei intracomunitare, care a avut loc şi în România conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal
.

(3) În conformitate cu prevederile art. 276 alin. (4) din Codul fiscal
, în cazul în care până la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară efectuată în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 276 alin. (2) din Codul fiscal
, persoana impozabilă face dovada că achiziţia intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai aplică prevederile art. 276 alin. (2) din Codul fiscal
.

(4) Obligaţiile părţilor implicate în operaţiuni triunghiulare prevăzute la art. 276 alin. (5) din Codul fiscal
sunt cele stabilite la pct. 3 alin. (13) şi (14).

SECŢIUNEA a 3-a

Locul prestării de servicii

14. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art. 278 alin. (2)

şi (3) din Codul fiscal
, se are în vedere noţiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operaţiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influenţează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primeşte servicii.

(2) În aplicarea art. 278 alin. (2) din Codul fiscal
, sediu fix înseamnă sediul definit la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanenţă şi o structură adecvată ca resurse umane şi tehnice care îi permit să primească şi să utilizeze serviciile care sunt furnizate pentru necesităţile proprii ale sediului respectiv.

(3) În aplicarea art. 278 alin. (3)
şi art. 278 alin. (5) lit. g) din Codul fiscal
, sediu fix înseamnă sediul definit la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, care se caracterizează printr-un grad suficient de permanenţă şi o structură adecvată ca resurse umane şi tehnice care îi permit să furnizeze serviciile respective.

(4) Faptul că dispune de un cod de înregistrare în scopuri de TVA nu este suficient pentru ca un sediu să fie considerat sediu fix.

(5) În aplicarea art. 278 din Codul fiscal
, locul în care este stabilită o persoană juridică neimpozabilă este:

a) locul în care se exercită funcţiile de administrare centrală a acesteia; sau

b) locul oricărui alt sediu care se caracterizează printr-un grad suficient de permanenţă şi o structură adecvată, în ceea ce priveşte resursele umane şi tehnice, care îi permit să primească şi să utilizeze serviciile care îi sunt prestate pentru necesităţile proprii.

(6) În aplicarea art. 278 alin. (2)
şi alin. (5) lit. h) din Codul fiscal
, în cazul în care un prestator de servicii de telecomunicaţii, de servicii de radiodifuziune sau televiziune ori de servicii prestate pe cale electronică furnizează serviciile respective într-un loc precum o cabină telefonică, un punct de acces la internet fără fir (wi-fi hot spot), un internet cafe, un restaurant sau holul unui hotel, iar prezenţa fizică a beneficiarului serviciului în locul respectiv este necesară pentru ca serviciul să îi fie furnizat de prestatorul în cauză, se prezumă că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul respectiv şi că serviciul este utilizat sau exploatat efectiv acolo.

(7) În cazul în care locul menţionat la alin. (6) este la bordul unei nave, al unei aeronave sau al unui tren care efectuează transport de călători în interiorul Uniunii Europene, ţara în care se consideră că este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită clientul este ţara în care începe operaţiunea de transport de călători.

(8) Prevederile referitoare la stabilirea locului prestării serviciilor se completează cu prevederile din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, care sunt de directă aplicare.

15. (1) Regulile prevăzute la art. 278 alin. (2)
sau (3) din Codul fiscal
se aplică numai în situaţia în care serviciile nu se pot încadra în niciuna dintre excepţiile prevăzute la art. 278 alin. (4)-(7) din Codul fiscal

. Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepţiile prevăzute la art. 278 alin. (4)-(7) din Codul fiscal
, întotdeauna excepţia prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 278 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
.

(2) În cazul în care o prestare de servicii efectuată în beneficiul unei persoane impozabile sau în beneficiul unei persoane juridice neimpozabile considerate a fi o persoană impozabilă intră sub incidenţa art. 278 alin. (2) din Codul fiscal
:

a) dacă persoana impozabilă respectivă este stabilită într-o singură ţară sau, în absenţa unui sediu al activităţii economice sau a unui sediu fix, are domiciliul stabil şi reşedinţa obişnuită într-o singură ţară, prestarea de servicii în cauză se consideră că are locul în ţara respectivă. Prestatorul stabileşte respectivul loc pe baza informaţiilor furnizate de client şi verifică aceste informaţii pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii. Aceste informaţii pot cuprinde codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru în care este stabilit clientul;

b) dacă persoana impozabilă este stabilită în mai multe ţări, prestarea în cauză se consideră că are locul în ţara în care respectiva persoană impozabilă şi-a stabilit sediul activităţii economice. Cu toate acestea, în cazul în care serviciul este prestat către un sediu fix al persoanei impozabile aflat în altă ţară decât cea în care clientul şi-a stabilit sediul activităţii economice, prestarea în cauză este impozabilă în locul în care se află acel sediu fix care primeşte serviciul respectiv şi îl utilizează pentru propriile sale nevoi. În cazul în care persoana impozabilă nu dispune de un sediu al activităţii economice sau de un sediu fix, serviciul este impozabil la locul unde este domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită a acesteia.

(3) În scopul identificării sediului fix al clientului căruia îi este prestat serviciul, prestatorul examinează natura şi utilizarea serviciului prestat. Atunci când natura şi utilizarea serviciului furnizat nu îi permit să identifice sediul fix căruia îi este furnizat serviciul, prestatorul, pentru a identifica sediul fix respectiv, trebuie să urmărească în special dacă contractul, formularul de comandă şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de statul membru al clientului şi comunicat acestuia de către client identifică sediul fix ca fiind client al serviciului şi dacă sediul fix este entitatea care plăteşte pentru serviciul în cauză.

(4) În cazul în care sediul fix al clientului căruia îi este furnizat serviciul nu poate fi stabilit în conformitate cu alin. (3) sau în cazul în care serviciile sunt prestate către o persoană impozabilă în temeiul unui contract încheiat pentru unul sau mai multe servicii utilizate, în mod neidentificabil şi necuantificabil, prestatorul consideră în mod valabil că serviciile sunt furnizate la locul în care clientul şi-a stabilit sediul activităţii economice.

(5) Un contract global reprezintă un acord de afaceri care poate acoperi toate serviciile prestate către o persoană impozabilă. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmează să fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul şi-a stabilit sediul activităţii sale economice. În situaţia în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de către un sediu fix şi acest sediu fix suportă costurile respectivelor servicii, locul prestării acestora este locul în care se află respectivul sediu fix.

(6) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal

, care sunt prestate de prestatori stabiliţi în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi pe teritoriul Uniunii Europene, se numesc prestări de servicii intracomunitare şi se declară în declaraţia recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal
, dacă nu beneficiază de o scutire de taxă. Persoanele impozabile care prestează astfel de servicii şi care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie să îndeplinească obligaţiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la art. 316
şi 317 din Codul fiscal
.

(7) Serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal
, prestate de prestatori stabiliţi în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi în afara Uniunii Europene sau, după caz, prestate de prestatori stabiliţi în afara Uniunii Europene către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliţi pe teritoriul României, urmează aceleaşi reguli ca şi serviciile intracomunitare în ceea ce priveşte determinarea locului prestării şi celelalte obligaţii impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligaţii referitoare la declararea în declaraţia recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal
, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, şi nici obligaţii referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 316
şi 317 din Codul fiscal
.

(8) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal
, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru şi serviciul este prestat către sediul activităţii economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în Uniunea Europeană. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în alt stat membru are statutul de persoană impozabilă:

a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA şi dacă prestatorul obţine confirmarea validităţii codului de înregistrare respectiv, precum şi a numelui şi adresei aferente acestuia, în conformitate cu art. 31 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă şi combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată;

b) atunci când clientul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, şi dacă prestatorul obţine orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA, precum şi dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactităţii informaţiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii.

(9) Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Uniunea Europeană are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA. Cu toate acestea, indiferent de existenţa unor informaţii contrare, prestatorul de servicii de telecomunicaţii, de servicii de radiodifuziune şi televiziune sau de servicii prestate pe cale electronică poate considera un client stabilit în alt stat membru drept persoană neimpozabilă, atât timp cât clientul în cauză nu a comunicat prestatorului numărul său individual de identificare în scopuri de TVA.

(10) În scopul punerii în aplicare a regulilor privind locul de prestare a serviciilor prevăzut la art. 278 alin. (2)

şi (3) din Codul fiscal
, o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă considerată persoană impozabilă, care primeşte servicii destinate exclusiv uzului privat, inclusiv celui al personalului său, este considerată drept o persoană neimpozabilă. Dacă nu dispune de informaţii contrare, cum ar fi natura serviciilor prestate, prestatorul poate considera că serviciile sunt destinate activităţii economice a clientului în cazul în care, pentru această operaţiune, clientul i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA. Dacă unul şi acelaşi serviciu este destinat atât uzului privat, inclusiv celui al personalului clientului, cât şi uzului activităţii economice, prestarea acestui serviciu este reglementată exclusiv de art. 278 alin. (2) din Codul fiscal
, cu condiţia să nu existe nicio practică abuzivă.

(11) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal
, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană neimpozabilă care nu este stabilit pe teritoriul Uniunii Europene, nu au locul în România. De asemenea, nu au locul în România aceleaşi servicii care sunt prestate către persoane impozabile stabilite în afara Uniunii Europene, fiind aplicabile prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal
. În ambele situaţii este suficient ca prestatorul să facă dovada că beneficiarul, indiferent de statutul său, este stabilit în afara Uniunii Europene. Această condiţie se consideră îndeplinită atunci când clientul comunică prestatorului adresa sediului activităţii economice sau a sediului fix ori, în absenţa acestora, a domiciliului stabil sau a reşedinţei obişnuite din afara Uniunii Europene. Prestatorul trebuie să verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Uniunii Europene şi care intră sub incidenţa art. 278 alin. (2) din Codul fiscal
, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă şi că este stabilit în afara Uniunii Europene. Dacă nu dispune de informaţii contrare, prestatorul poate considera că un beneficiar stabilit în afara Uniunii Europene are statutul de persoană impozabilă:

a) dacă obţine din partea beneficiarului un certificat eliberat de autorităţile fiscale competente din ţara beneficiarului, prin care se confirmă că respectivul beneficiar desfăşoară activităţi economice, astfel încât să i se permită acestuia să obţină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii;

b) atunci când beneficiarul nu deţine certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului sau de un cod similar atribuit beneficiarului de ţara de stabilire şi utilizat pentru a identifica societăţile ori de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă şi dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactităţii informaţiilor furnizate de beneficiar, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii.

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal
, de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România şi care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la art. 291 din Codul fiscal
sau, după caz, scutirile de TVA prevăzute la art. 292
, 294

, 295
 sau 296 din Codul fiscal
. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziţie intracomunitară de servicii care se declară în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal
, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situaţia în care beneficiarul, persoană impozabilă stabilită în România, nu este înregistrat în scopuri de taxă şi serviciul este taxabil, trebuie să îndeplinească obligaţiile specifice de înregistrare pentru achiziţii intracomunitare de servicii prevăzute la art. 316
 sau 317 din Codul fiscal
.

(14) În aplicarea prevederilor art. 278 din Codul fiscal
, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operaţiunile umane şi mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natură intelectuală sau ştiinţifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcţie de statutul beneficiarului, prevederile art. 278 alin. (2)
, alin. (5) lit. d)
 sau alin. (6) lit. a) din Codul fiscal
.

(15) Tipărirea cărţilor sau a altor tipărituri poate fi considerată fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în funcţie de modul de derulare a operaţiunilor, astfel:

a) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri se limitează la a transmite conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, iar tipografia se obligă să tipărească sau, după caz, să şi editeze cartea ori altă tipăritură, utilizând hârtia şi/sau alte materiale proprii necesare realizării cărţii ori altei tipărituri, se consideră că tipografia realizează o livrare de bunuri către clientul său, în sensul art. 270 din Codul fiscal
, locul livrării bunurilor stabilindu-se conform prevederilor art. 275 din Codul fiscal
;

b) în situaţia în care clientul care deţine drepturile de editare a unei cărţi sau a altei tipărituri transmite tipografiei conţinutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, precum şi hârtia necesară realizării acestora şi/sau, după caz, alte materiale care servesc la realizarea cărţii/tipăriturii, se consideră că tipografia realizează o prestare de servicii către clientul său, în sensul art. 271 din Codul fiscal
. Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabileşte conform prevederilor art. 278 alin. (2)
 sau, după caz, art. 278 alin. (5) lit. d)
 ori alin. (6) lit. a) din Codul fiscal
, în funcţie de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabileşte conform prevederilor art. 278 alin. (2)
 sau, după caz, art. 278 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal

. Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, niciuna dintre scutirile prevăzute la art. 292 din Codul fiscal
nu poate fi aplicată.

(17) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internaţional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului naţional şi a celui internaţional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de art. 294
sau 295 din Codul fiscal
, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul ţării, în timp ce distanţa parcursă în afara ţării se consideră că nu are locul prestării în România şi nu se datorează taxa.

16. (1) Prin excepţie de la regulile generale prevăzute la art. 278 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
, indiferent de statutul beneficiarului, respectiv persoană impozabilă sau persoană neimpozabilă, locul prestării serviciilor prevăzute la art. 278 alin. (4) din Codul fiscal
se stabileşte în funcţie de regulile prevăzute la alin. (4) al art. 278 din Codul fiscal
. Aceste servicii nu se declară în declaraţia recapitulativă menţionată la art. 325 din Codul fiscal
, indiferent de statutul beneficiarului, şi nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor şi achiziţiilor intracomunitare de servicii.

(1^1) În aplicarea art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, sunt considerate bunuri imobile bunurile prevăzute la art. 13b din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 04-05-2017 Punctul 16 din Sectiunea a 3-a, Titlul VII a fost completat de Punctul 2, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(2) Serviciile legate de bunuri imobile prevăzute la art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal
includ numai acele servicii care au o legătură suficient de directă cu bunul imobil în cauză. Serviciile sunt considerate ca având o legătură suficient de directă cu bunul imobil în următoarele cazuri:

a) sunt derivate dintr-un bun imobil, iar respectivul bun imobil este un element constitutiv al serviciului şi este central şi esenţial pentru serviciile prestate;

b) sunt furnizate în beneficiul unui bun imobil sau vizează un bun imobil şi au drept obiectiv modificarea caracteristicilor fizice sau a statutului juridic al respectivului bun.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică în special pentru următoarele:

a) elaborarea de planuri pentru o construcţie sau părţi ale unei construcţii destinate să fie edificată pe un anumit lot de teren, indiferent dacă construcţia este sau nu edificată;

b) prestarea de servicii de supraveghere sau de securitate la faţa locului;

c) edificarea unei construcţii pe un teren, precum şi lucrările de construcţie şi de demolare executate asupra unei construcţii sau a unor părţi ale unei construcţii;

d) construirea de structuri permanente pe un teren, precum şi lucrările de construcţie şi de demolare executate asupra unor structuri permanente precum reţelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare şi altele similare;

e) lucrări executate pe terenuri, inclusiv servicii agricole precum aratul, semănatul, irigarea şi fertilizarea;

f) studierea şi evaluarea riscului şi a integrităţii bunurilor imobile;

g) evaluarea bunului imobil, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopuri legate de asigurări, pentru a determina valoarea unui bun imobil ca garanţie pentru un împrumut sau pentru a evalua riscurile şi daunele în litigii;

h) leasingul sau închirierea de bunuri imobile, în alte situaţii decât cele vizate de alin. (4) lit. c), inclusiv depozitarea de bunuri într-o parte specifică a bunului imobil alocată utilizării exclusive de către client;

i) prestarea de servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu o funcţie similară, cum ar fi tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, inclusiv dreptul de a sta într-un loc specific rezultat din conversia drepturilor de folosinţă pe durată limitată şi situaţiile similare;

j) cesiunea sau transferul de drepturi, altele decât cele vizate de lit. h) şi i), legate de utilizarea unui întreg bun imobil sau a unor părţi ale acestuia, inclusiv autorizaţia de a utiliza o parte a unei proprietăţi, cum ar fi acordarea de drepturi de pescuit şi de vânătoare sau a accesului în săli de aşteptare din aeroporturi sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se percep taxe, cum ar fi un pod sau un tunel;

k) întreţinerea, renovarea şi repararea unei clădiri sau a unor părţi ale unei clădiri, inclusiv lucrări de curăţenie, montare de gresie şi faianţă, tapet şi parchet;

l) întreţinerea, renovarea şi repararea unor structuri permanente precum reţelele de conducte pentru gaz, apă, canalizare şi altele similare;

m) instalarea sau montarea unor maşini sau echipamente care, la instalare sau montare, sunt considerate bunuri imobile, respectiv care nu pot fi deplasate fără distrugerea sau modificarea clădirii sau a construcţiei în care au fost instalate permanent;

n) întreţinerea şi repararea, inspecţia şi controlul maşinilor sau al echipamentelor în cazul în care maşinile sau echipamentele sunt considerate bunuri imobile;

o) administrarea de proprietăţi, alta decât administrarea de portofolii de investiţii imobiliare care face obiectul alin. (4) lit. g), constând în exploatarea de bunuri imobile de către proprietar sau pe seama acestuia;

p) serviciile de intermediere privind vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile şi stabilirea sau transferul de anumite drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unor bunuri imobile, altele decât serviciile de intermediere care fac obiectul alin. (4) lit. d);

q) serviciile juridice privind transferul unui titlu de proprietate imobiliară, stabilirea sau transferul anumitor drepturi asupra unui bun imobil sau drepturi reale asupra unui bun imobil, cum ar fi acte notariale, sau elaborarea unui contract pentru vânzarea sau achiziţionarea unor bunuri imobile, chiar dacă operaţiunea care priveşte bunul imobil în cauză nu este finalizată.

(4) Alin. (2) nu se aplică pentru următoarele:

a) elaborarea de planuri pentru o clădire sau părţi ale unei construcţii dacă aceasta nu este destinată să fie edificată pe un anumit lot de teren;

b) depozitarea de bunuri într-un bun imobil dacă nicio parte specifică a bunului imobil nu este alocată utilizării exclusive de către client;

c) serviciile de publicitate, chiar dacă implică utilizarea de bunuri imobile;

d) serviciile de intermediere în prestarea de servicii de cazare la hotel sau în sectoare cu o funcţie similară, cum ar fi tabere de vacanţă sau locuri amenajate pentru camping, dacă intermediarul acţionează în numele şi pe seama unei alte persoane;

e) punerea la dispoziţie a unui stand la locul de desfăşurare a unui târg sau a unei expoziţii, împreună cu alte servicii conexe care permit expozantului să prezinte obiecte, cum ar fi conceperea standului, transportul şi depozitarea obiectelor, punerea la dispoziţie de maşini, cablarea, asigurarea şi publicitatea;

f) instalarea sau montarea, întreţinerea şi repararea, inspecţia sau supravegherea maşinilor sau a echipamentelor care nu fac parte şi nu devin parte din bunul imobil;

g) administrarea portofoliului de investiţii imobiliare;

h) serviciile juridice, altele decât cele care fac obiectul alin. (2) lit. q), legate de contracte, inclusiv consultanţa privind termenii unui contract pentru transferarea unui bun imobil sau executarea unui astfel de contract, ori vizând dovedirea existenţei unui astfel de contract, în cazul în care aceste servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate asupra unui bun imobil.

(5) În cazul în care se pun echipamente la dispoziţia unui client în scopul realizării de lucrări asupra unui bun imobil, această operaţiune constituie o prestare de servicii legate de bunuri imobile numai dacă prestatorul îşi asumă responsabilitatea execuţiei lucrărilor. Un prestator care pune la dispoziţia clientului echipamente împreună cu suficient personal pentru operarea acestora în vederea executării lucrărilor se presupune că şi-a asumat responsabilitatea execuţiei lucrărilor. Prezumţia conform căreia prestatorul are responsabilitatea execuţiei lucrărilor poate fi infirmată prin orice mijloace relevante de fapt sau de drept.

(6) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidenţa prevederilor art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal
trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.

17. (1) Conform art. 278 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal
, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de călători este locul în care se efectuează transportul, în funcţie de distanţele parcurse.

(2) Transporturile naţionale de călători sunt transporturi care au locul prestării în România, având punctul de plecare şi punctul de sosire pe teritoriul României.

(3) Transporturile internaţionale de călători sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara ţării, fie ambele puncte sunt situate în afara ţării. Locul prestării serviciilor de transport internaţional de călători este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul ţării, denumită traseu naţional.

(4) Pentru transportul internaţional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire a transportului de călători, determinată după cum urmează:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transportul care are punctul de plecare în afara României şi punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcaţi în afara României;

c) pentru transportul care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a)-c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat şi debarcat în interiorul ţării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internaţional, partea de transport dintre locul de îmbarcare şi locul de debarcare pentru aceşti pasageri se consideră a fi transport naţional.

(5) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internaţional de călători se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului naţional şi a celui internaţional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de art. 294 din Codul fiscal
, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul ţării, în timp ce distanţa parcursă în afara ţării se consideră că nu are locul prestării în România şi nu se datorează taxa.

18. (1) În sensul TVA, serviciile de restaurant şi de catering reprezintă servicii care constau în furnizarea de produse alimentare şi/sau de băutură, preparate sau nepreparate, pentru consumul uman, însoţită de servicii conexe suficiente care să permită consumul imediat al acestora. Furnizarea de produse alimentare şi/sau de băutură este numai unul dintre elementele unui întreg în care predomină serviciile. Serviciile de restaurant constau în prestarea unor astfel de servicii în spaţiile prestatorului, iar serviciile de catering constau în prestarea unor astfel de servicii în afara localurilor prestatorului.

(2) Furnizarea de produse alimentare şi/sau de băuturi, preparate sau nu, fie cu transport, fie fără, dar fără vreun alt serviciu conex, nu se consideră a fi servicii de restaurant sau catering în sensul alin. (1).

19. (1) Noţiunea de mijloc de transport prevăzută la art. 278 alin. (4) lit. d)
şi alin. (5) lit. e) pct. 1
şi 2
şi lit. g) din Codul fiscal
include vehiculele, motorizate sau nu, şi alte echipamente şi dispozitive destinate transportului de persoane sau obiecte dintr-un loc în altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule, şi care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport şi pot realiza efectiv acest lucru.

(2) În sensul alin. (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:

a) vehiculele terestre, precum automobile, motociclete, biciclete, triciclete şi rulote;

b) remorcile şi semiremorcile;

c) vagoanele feroviare;

d) navele;

e) aeronavele;

f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;

g) tractoarele agricole şi alte vehicule agricole;

h) vehiculele pentru invalizi acţionate manual sau electronic.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alin. (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanenţă şi containerele.

(4) În aplicarea art. 278 alin. (4) lit. d)
şi alin. (5) lit. g) din Codul fiscal
, durata posesiei sau utilizării continue a unui mijloc de transport care face obiectul închirierii se determină pe baza contractului dintre părţile implicate. Contractul serveşte drept prezumţie, care poate fi contestată prin orice element de fapt sau de drept în vederea stabilirii duratei reale a

posesiei sau utilizării continue. Depăşirea în caz de forţă majoră a perioadei contractuale pentru închirierea pe termen scurt nu afectează stabilirea duratei sau utilizării continue a mijlocului de transport.

(5) În cazul în care închirierea aceluiaşi mijloc de transport face obiectul mai multor contracte succesive încheiate între aceleaşi părţi contractante, durata reprezintă durata posesiei sau utilizării continue a respectivului mijloc de transport în temeiul tuturor contractelor. Un contract şi prelungirile sale se consideră a fi contracte succesive. Cu toate acestea, durata contractului sau a contractelor de închiriere pe termen scurt care precedă contractul care este considerat pe termen lung este reevaluată numai dacă există o practică abuzivă.

(6) Cu excepţia cazurilor de practică abuzivă, contractele de închiriere succesive încheiate între aceleaşi părţi contractante, dar care au ca obiect mijloace de transport diferite, nu sunt considerate drept contracte succesive în sensul alin. (5). Fiecare contract se analizează separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile art. 278 alin. (4) lit. d)
şi alin. (5) lit. g) din Codul fiscal
, dacă nu se dovedeşte o încălcare a legii.

(7) În sensul art. 278 alin. (4) lit. d)
şi alin. (5) lit. g) din Codul fiscal
, un mijloc de transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziţia clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul sau un terţ care acţionează în numele acestuia preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în posesia cheilor, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziţia clientului a mijlocului de transport.

(8) Acordarea de către o persoană impozabilă care deţine vagoane de tren a dreptului de utilizare a acestora reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, o prestare de servicii asimilată închirierii de mijloace de transport, locul prestării fiind stabilit în funcţie de perioada de utilizare. Acelaşi regim se aplică şi pentru acordarea de către întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a vagoanelor în trafic internaţional, pentru care se încasează taxa stabilită prin Regulamentul pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internaţional, aprobat de Uniunea Internaţională a Căilor Ferate.

20. (1) Locul prestării este locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant şi catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor, în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuate în Uniunea Europeană, astfel cum este prevăzut la art. 278 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal
. Prestarea de servicii de restaurant şi de catering în afara unei astfel de părţi, însă pe teritoriul unui stat membru sau al unei ţări terţe ori al unui teritoriu terţ intră sub incidenţa art. 278 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal
.

(2) Partea dintr-o operaţiune de transport de călători efectuată în Uniunea Europeană se determină în funcţie de călătoria mijlocului de transport, şi nu de călătoria efectuată de către fiecare dintre călători.

(3) Locul prestării unui serviciu de restaurant sau de catering furnizat în interiorul Uniunii Europene parţial în timpul unei părţi a unei operaţiuni de transport de călători efectuate în Uniunea Europeană şi parţial în afara unei astfel de părţi, însă pe teritoriul unui stat membru, se determină în întregime conform regulilor de stabilire a locului prestării aplicabile la începutul respectivei prestări de servicii de restaurant sau de catering.

21. (1) Pentru serviciile prevăzute la art. 278 alin. (5) din Codul fiscal

, prin excepţie de la regula generală a serviciilor prestate către persoane neimpozabile prevăzută la art. 278 alin. (3) din Codul fiscal
, locul prestării se determină în funcţie de criteriile prevăzute la alin. (5) al art. 278 din Codul fiscal
.

(2) În cazul în care, în conformitate cu art. 278 alin. (5) lit. e)
, g)
şi h) din Codul fiscal
, o prestare de servicii este impozabilă la locul în care este stabilit clientul sau, în absenţa unui sediu, la locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită, prestatorul determină respectivul loc pe baza informaţiilor faptice furnizate de client şi verifică aceste informaţii pe baza procedurilor de securitate comerciale normale cum ar fi cele legate de verificarea identităţii sau a plăţii.

(3) În cazul în care serviciile care intră sub incidenţa art. 278 alin. (5) lit. e)
, g)
şi h) din Codul fiscal
sunt prestate unei persoane neimpozabile care este stabilită în mai multe ţări sau care are domiciliul stabil într-o ţară şi reşedinţa obişnuită în alta, se acordă prioritate:

a) în cazul unei persoane juridice neimpozabile, locului menţionat la pct. 14 alin. (5) lit. a), cu excepţia cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la sediul menţionat la pct. 14 alin. (5) lit. b);

b) în cazul unei persoane fizice, locului în care aceasta îşi are reşedinţa obişnuită, cu excepţia cazului în care există elemente de probă că serviciul este utilizat la domiciliul stabil al acesteia.

(4) Pentru aplicarea art. 278 alin. (5) lit. h) din Codul fiscal
, în cazul în care serviciile de telecomunicaţii, serviciile de radiodifuziune şi televiziune sau serviciile prestate pe cale electronică sunt prestate către o persoană neimpozabilă:

a) prin linia sa telefonică fixă, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul în care este instalată linia telefonică fixă;

b) prin reţele mobile, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în ţara identificată prin codul mobil de ţară al cartelei SIM utilizate pentru primirea serviciilor respective;

c) pentru care este necesară utilizarea unui decodor sau a unui dispozitiv similar sau a unei cartele de vizionare şi pentru care nu se utilizează o linie telefonică fixă, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul în care este situat decodorul sau dispozitivul similar respectiv sau, dacă acest loc nu este cunoscut, în locul în care este trimisă cartela de vizionare pentru a fi utilizată;

d) în alte circumstanţe decât cele menţionate la lit. a), b) şi c) şi la pct. 14 alin. (6) şi (7), se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în locul identificat ca atare de către prestator prin intermediul a două elemente de probă care nu sunt contradictorii, astfel cum sunt enumerate la alin. (6).

(5) În scopul aplicării prevederilor art. 278 alin. (5) lit. g) din Codul fiscal
, pentru stabilirea locului unde este stabilit beneficiarul, în cazul în care serviciile de închiriere de mijloace de transport, altele decât închirierea pe termen scurt, sunt prestate unei persoane neimpozabile, se presupune că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa

obişnuită în locul identificat ca atare de către prestator pe baza a două elemente de probă care nu sunt contradictorii. În special următoarele elemente servesc drept probe:

a) adresa de facturare a clientului;

b) detaliile bancare, precum locaţia în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului deţinută de banca în cauză;

c) datele de înmatriculare a mijlocului de transport închiriat de client, dacă înmatricularea este necesară în locul în care mijlocul de transport este utilizat, sau alte informaţii similare;

d) alte informaţii relevante din punct de vedere comercial.

(6) În scopul aplicării prevederilor alin. (4) lit. d) şi alin. (7), pentru determinarea locului în care se găseşte clientul, în special următoarele elemente servesc drept probe:

a) adresa de facturare a clientului;

b) adresa IP a dispozitivului utilizat de către client sau orice altă metodă de geolocalizare;

c) detaliile bancare, precum locaţia în care se află contul bancar utilizat pentru plată sau adresa de facturare a clientului cunoscută de banca în cauză;

d) codul mobil de ţară al identificatorului internaţional al abonatului mobil stocat pe cartela SIM utilizată de client;

e) locul instalării liniei telefonice fixe a clientului prin care serviciul este prestat acestuia;

f) alte informaţii relevante din punct de vedere comercial.

(7) În cazul în care un prestator prestează un serviciu menţionat la art. 278 alin. (5) lit. h) din Codul fiscal
, acesta poate infirma prezumţia prevăzută la pct. 14 alin. (6) şi (7) sau la alin. (4) lit. a), b) şi c) pe baza a trei elemente de probă care nu sunt contradictorii şi care arată că clientul este stabilit, îşi are domiciliul stabil sau reşedinţa obişnuită în altă parte.

(8) O autoritate fiscală poate infirma prezumţiile instituite la alin. (4), (5) şi pct. 14 alin. (6) şi (7) dacă există indicii de utilizare improprie sau de abuz din partea prestatorului.

(9) În sensul art. 278 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal
, conceptul "activităţi" include şi evenimentele la care se face referire în art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal
.

22. (1) În aplicarea art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal
:

a) serviciile constând în activităţi accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea, se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale şi evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate şi exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile ale căror punct de plecare şi punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate şi exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacă locul prestării serviciilor conform art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal
este situat pe teritoriul României, operaţiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxă prevăzute la art. 291 din Codul fiscal
sau, după caz, scutirile de taxă prevăzute la art. 292
, 294

, 295
, 296
şi 310 din Codul fiscal
.

(3) Prevederile art. 278 alin. (6) lit. a) din Codul fiscal
nu se aplică în situaţia în care beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în afara Uniunii Europene, dar comunică prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru şi adresa unui sediu fix din Uniunea Europeană la care sunt prestate serviciile.

(4) Serviciile legate de acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau evenimentele similare, prevăzute la art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal
, includ prestarea serviciilor ale căror caracteristici esenţiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet sau al unei plăţi, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizaţii periodice.

(5) Alin. (4) include în special acordarea:

a) dreptului de acces la spectacole, reprezentaţii teatrale, reprezentaţii de circ, târguri, parcuri de distracţii, concerte, expoziţii şi alte evenimente culturale similare;

b) dreptului de acces la evenimente sportive precum meciuri sau competiţii;

c) dreptului de acces la evenimente educaţionale şi ştiinţifice, precum conferinţe şi seminare.

(6) Nu intră sub incidenţa art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal
utilizarea, în schimbul plăţii unei cotizaţii, a unor facilităţi precum cele oferite de sălile de gimnastică şi altele asemănătoare.

(7) Serviciile auxiliare prevăzute la art. 278 alin. (6) lit. b) din Codul fiscal
includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau la alte evenimente similare, furnizate separat unei persoane care participă la un eveniment, în schimbul plăţii unei sume de bani. Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalaţiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

(8) Furnizarea de bilete de intrare la evenimente culturale, artistice, sportive, ştiinţifice, educaţionale, de divertisment sau evenimente similare, de către un intermediar care acţionează în nume propriu, dar în contul organizatorului, sau de către o persoană impozabilă, alta decât organizatorul, care acţionează în contul său, face obiectul art. 278 alin. (5) lit. f)
şi alin. (6) lit. b) din Codul fiscal
.

CAP. VI
Faptul generator şi exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată
SECŢIUNEA 1
Faptul generator şi exigibilitatea - definiţii

23. (1) Pentru a determina regimul de impozitare aplicabil pentru operaţiunile impozabile, conform prevederilor art. 280 alin. (4) din Codul fiscal
, trebuie determinate:

a) natura operaţiunii, respectiv dacă este o livrare de bunuri sau o prestare de servicii;

b) în cazul în care furnizorul/prestatorul realizează mai multe livrări/prestări către clientul său, în cadrul aceluiaşi contract sau aceleiaşi tranzacţii, trebuie să se determine dacă există o

operaţiune principală şi alte operaţiuni accesorii sau dacă fiecare operaţiune poate fi considerată independentă. O livrare/prestare trebuie să fie considerată ca accesorie unei livrări/prestări principale dacă nu constituie pentru client un scop în sine, ci un mijloc de a beneficia în cele mai bune condiţii de livrarea/prestarea principală realizată de furnizor/prestator. Operaţiunile accesorii beneficiază de tratamentul fiscal al operaţiunii principale referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile, ca şi livrarea/prestarea de care sunt legate. În acest sens s-a pronunţat şi Curtea Europeană de Justiţie în Cauza C-349/96 Card Protection Plan şi în cauza C-463/16 Stadion Amsterdam CV;

(la 12-04-2019 Litera b) din Alineatul (1), Punctul 23, Sectiunea 1, Capitolul VI, Titlul VII a fost modificată de Punctul 1, ARTICOLUL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 213 din 10 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 282 din 12 aprilie 2019)

c) în cazul în care furnizorul/prestatorul realizează mai multe livrări/prestări către clientul său, în cadrul aceluiaşi contract sau aceleiaşi tranzacţii, şi nu se poate stabili o operaţiune principală şi alte operaţiuni accesorii, fiecare dintre ele constituind pentru client un scop în sine, dar care sunt atât de legate între ele încât nu pot fi tratate ca tranzacţii independente, se consideră că se efectuează o operaţiune complexă unică.

(2) În aplicarea prevederilor art. 280 alin. (6) din Codul fiscal
:

a) în cazul persoanelor impozabile scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal
, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
, care, înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA au emis facturi sau au încasat avansuri, pentru contravaloarea parţială a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, al căror fapt generator de taxă intervine după scoaterea din evidenţă, se procedează la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri/prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare şi taxa colectată pentru partea facturată/încasată înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA şi concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
, pe aceeaşi factură sau pe o factură separată, conform prevederilor art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
. Facturile de regularizare se transmit beneficiarului care are obligaţia să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art. 304
şi 305 din Codul fiscal
. Factura de regularizare nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal
. Aceste prevederi nu se aplică în situaţia în care factura este emisă pentru întreaga contravaloare a livrării/prestării sau este încasată integral contravaloarea livrării/prestării înainte de data faptului generator de taxă;

b) în cazul persoanelor impozabile care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal

, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, se procedează la regularizare în vederea aplicării regimului de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii în cazurile prevăzute la art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal
, pentru facturile emise şi/sau avansurile care au fost încasate, înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, pentru contravaloarea parţială sau integrală a livrării de bunuri ori a prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul, după înregistrarea în scopuri de TVA, emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare aferentă livrării/prestării în regim de scutire facturată/încasată înainte de înregistrarea în scopuri de TVA şi concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul corespunzător operaţiunii respective, respectiv taxare sau scutire fără drept de deducere prevăzută la art. 292 din Codul fiscal
ori scutire cu drept de deducere prevăzută la art. 294
-296 din Codul fiscal
ori alt regim special prevăzut de titlul VII al Codului fiscal
, pe aceeaşi factură sau pe o factură separată, conform prevederilor art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
. Aceste prevederi se aplică indiferent dacă factura este emisă pentru întreaga contravaloare a livrării/prestării sau este încasată integral contravaloarea livrării/prestării înainte de data faptului generator de taxă.

SECŢIUNEA a 2-a

Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

24. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignaţie, prevăzut la art. 281 alin. (2) din Codul fiscal
, se consideră că faptul generator, respectiv livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienţilor săi. În sensul titlului VII din Codul fiscal
, contractul de consignaţie reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acţionează în nume propriu, dar în contul consignantului, când livrează bunurile către cumpărători.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformităţii, conform art. 281 alin. (3) din Codul fiscal
, se consideră că faptul generator, respectiv transferul proprietăţii bunurilor are loc la data acceptării lor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformităţii sunt bunurile oferite de furnizor clienţilor, aceştia având dreptul fie să le achiziţioneze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a acestora este condiţionată de obţinerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potenţial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv. Pentru medicamentele care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, conform prevederilor art. 12 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 77/2011
privind stabilirea unor contribuţii pentru finanţarea unor cheltuieli în domeniul sănătăţii, aprobată prin Legea nr. 184/2015

, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care se înregistrează rezultatul medical, astfel cum acesta a fost definit în contractele încheiate între deţinătorii de autorizaţie de punere pe piaţă/reprezentanţii legali ai acestora şi Casa Naţională de Asigurări de Sănătate şi, după caz, Ministerul Sănătăţii. Aceste prevederi se aplică tranzacţiilor efectuate pe întregul lanţ de distribuţie a medicamentelor care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat.

(3) Pentru stocurile la dispoziţia clientului, prevăzute la art. 281 alin. (4) din Codul fiscal
, se consideră că faptul generator, respectiv transferul proprietăţii bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia acestora. Stocurile la dispoziţia clientului reprezintă o operaţiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietăţii bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producţie, dar şi pentru alte activităţi economice.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică în situaţia în care bunurile provin din import şi beneficiarul înregistrat conform art. 316 din Codul fiscal
a optat pentru calitatea de persoană obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 82 alin. (1) lit. e) pct. 1, fiind aplicabile prevederile art. 285 din Codul fiscal
referitoare la exigibilitatea taxei pentru importul de bunuri.

(5) În cazul contractelor de prestări de servicii în cadrul cărora clientul s-a angajat să plătească sume forfetare cu titlu de remuneraţie convenită între părţi, independent de volumul şi de natura serviciilor efectiv furnizate în perioada la care se raportează această remuneraţie, serviciile trebuie considerate efectuate în perioada la care se raportează plata, indiferent dacă prestatorul a furnizat sau nu a furnizat efectiv servicii clientului său în această perioadă. În cazul unor astfel de contracte, obiectul prestării de servicii nu este furnizarea unor servicii bine definite, ci faptul de a se afla la dispoziţia clientului pentru a-i oferi serviciile contractate, prestarea de servicii fiind efectuată de prestator prin însuşi faptul de a se afla la dispoziţia clientului în perioada stabilită în contract, independent de volumul şi de natura serviciilor efectiv furnizate în perioada la care se referă această remuneraţie. Faptul generator al taxei intervine conform prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal
, fără să prezinte importanţă dacă beneficiarul a apelat efectiv sau cât de des a apelat la serviciile prestatorului. În acest sens a fost dată şi decizia Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în Cauza C-463/14 Asparuhovo Lake Investment Company OOD. Aceste prevederi se aplică inclusiv în cazul serviciilor de consultanţă, juridice, de contabilitate, de expertiză, de mentenanţă, de service şi alte servicii similare, pentru care nu se întocmesc rapoarte de lucru sau alte situaţii pe baza cărora prestatorul atestă serviciile prestate, fiind încheiate contracte în condiţiile descrise de prezentul alineat.

(6) În aplicarea prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal
, în cazul livrărilor de bunuri şi al prestărilor de servicii care sunt efectuate continuu, faptul generator de taxă intervine la data stipulată în contract pentru plata acestora sau la emiterea unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăşi un an. În cazul în care contractul nu stipulează o dată pentru plata bunurilor/serviciilor livrate/prestate în mod continuu, faptul generator de taxă intervine la data la care se emite o factură, iar dacă pe factură se menţionează un termen de plată, acesta nu este considerat fapt generator de taxă.

(7) Avansul perceput pentru transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerat o rată de leasing, respectiv o prestare de servicii, pentru care faptul generator de taxă intervine conform art. 281 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei în care include şi încasarea în avans a unei părţi din contravaloarea livrării de bunuri care are loc la

sfârşitul perioadei de leasing, când se transferă dreptul de proprietate asupra bunului care face obiectul contractului de leasing, conform prevederilor pct. 8 alin. (4).

(la 16-10-2020 Alineatul (7) din Sectiunea a 2-a , Capitolul VI , Titlul VII a fost modificat de Punctul 6, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

SECŢIUNEA a 3-a

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

25. (1) Prevederile art. 282 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
se aplică în situaţia în care facturile totale ori parţiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă şi includ şi situaţia în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea art. 282 alin. (9) din Codul fiscal
, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal
, ulterior datei la care se modifică cota de TVA şi/sau regimul de impozitare, pentru ajustarea bazei de impozitare sunt aplicabile cota şi regimul de impozitare ale operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente. Pentru operaţiunile a căror bază impozabilă este determinată în valută, cursul de schimb valutar utilizat pentru ajustarea bazei de impozitare este acelaşi ca al operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente, respectiv cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operaţiunea de bază. Totuşi, în cazul în care nu se poate determina operaţiunea de bază care a generat aceste evenimente, se vor aplica cota de TVA şi regimul de impozitare în vigoare la data la care a intervenit evenimentul şi, corespunzător, şi cursul de schimb valutar de la această dată, în cazul operaţiunilor pentru care baza de impozitare este determinată în valută.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal
, ulterior datei de la care se modifică cota de TVA, pentru achiziţii intracomunitare de bunuri, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară potrivit art. 284 din Codul fiscal
. În situaţia în care nu se poate determina achiziţia intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

Exemplu: Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziţie intracomunitară de bunuri în sumă de 1.000 euro, emisă la data de 12 decembrie 2015. Taxa aferentă achiziţiei intracomunitare se determină pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 12 decembrie 2015, respectiv 4,41 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 24%, astfel: 1.000 euro x 4,41 lei/euro x 24% = 1.058,4 lei.

În luna ianuarie 2016, societatea primeşte factura emisă la data de 16 ianuarie 2016 pentru diferenţa până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziţionate intracomunitar, în sumă de 5.000 euro, valoarea integrală a bunurilor fiind de 6.000 euro. Taxa aferentă achiziţiei intracomunitare se determină pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 16 ianuarie 2016, respectiv 4,45 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 20%, astfel: 5.000 euro x 4,45 lei/euro x 20% = 4.450 lei.

La data de 5 august 2016, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordă o reducere de preţ de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziţia intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Societatea A are obligaţia să ajusteze baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare cu sumele calculate astfel:

1.000 euro x 10% x 4,41 lei/euro x 24% = 105,84 lei

5.000 euro x 10% x 4,45 lei/euro x 20% = 445 lei

(4) În cazul în care evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal
 intervin ulterior scoaterii persoanei impozabile din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal
, se va proceda la ajustarea bazei impozabile aplicându-se regimul de impozitare al operaţiunii de bază care a generat aceste evenimente. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura conform prevederilor pct. 32 alin. (1) pe care înscrie cu semnul minus reducerea bazei de impozitare şi a taxei colectate ca urmare a evenimentelor prevăzute la art. 287 din Codul fiscal
. Facturile respective se transmit beneficiarului care are obligaţia să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art. 304
 şi 305 din Codul fiscal
. Factura de regularizare nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal
.

(5) Sumele încasate pentru vânzarea unui voucher cu scop unic reprezintă avansuri pentru care intervine exigibilitatea TVA conform art. 282 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
. Voucher în sensul TVA reprezintă un instrument prin care un furnizor de bunuri şi/sau un prestator de servicii îşi asumă obligaţia de a-l accepta drept contrapartidă sau parte a contrapartidei pentru o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii. Voucher cu scop unic înseamnă un voucher pentru care toate informaţiile relevante privind regimul TVA aplicabil operaţiunii la care acesta se referă, respectiv livrarea de bunuri/prestarea de servicii ulterioară, trebuie să fie cunoscute la momentul vânzării acestuia şi bunurile şi serviciile trebuie să fie identificate. În cazul bonurilor de valoare pentru carburanţi auto, biletelor de călătorie, biletelor la spectacole şi al altor vouchere cu scop unic similare, care acoperă integral contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate, se aplică prevederile alin. (6).

(6) Vânzarea unei cartele telefonice preplătite sau reîncărcarea cu credit a unei cartele care poate fi utilizată numai pentru servicii de telecomunicaţii reprezintă o prestare de servicii de telecomunicaţii cu titlu oneros pentru care faptul generator şi exigibilitatea TVA intervin la momentul vânzării cartelei. Un operator de servicii de telecomunicaţii constând în servicii de telefonie care vinde către un distribuitor cartele telefonice care conţin toate informaţiile necesare pentru a efectua apeluri telefonice prin infrastructura pusă la dispoziţie de operatorul respectiv şi care sunt revândute de distribuitor, în nume propriu, unor utilizatori finali, fie în mod direct, fie prin intermediul altor persoane impozabile, furnizează o prestare de servicii de telecomunicaţii cu titlu oneros către distribuitor. Distribuitorul, precum şi orice altă persoană impozabilă care intervine în nume propriu în vânzarea cartelei telefonice realizează o prestare de servicii de telecomunicaţii cu titlu oneros, pentru care faptul generator şi exigibilitatea taxei intervin la data vânzării cartelei. Operatorul de telefonie nu realizează o a doua prestare de servicii cu titlu oneros către utilizatorul final atunci când acesta, după ce a achiziţionat cartela telefonică, îşi exercită dreptul de a efectua apeluri telefonice folosind informaţiile înscrise pe această cartelă. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C520/2010 Lebara.

(7) Voucher cu scop multiplu înseamnă un voucher, altul decât cel cu scop unic, respectiv un voucher pentru care la momentul vânzării nu sunt cunoscute toate informaţiile relevante privind regimul TVA aplicabil operaţiunii la care acesta se referă şi/sau bunurile şi serviciile nu

sunt identificate. În cazul în care persoana care vinde voucherul cu scop multiplu este cea care realizează şi livrarea de bunuri/prestarea de servicii în schimbul acestuia, sumele încasate din vânzarea voucherului nu sunt considerate avansuri pentru livrările de bunuri/prestările de servicii care pot fi obţinute în schimbul acestora, exigibilitatea TVA intervenind la livrarea bunurilor/prestarea serviciilor. În cazul în care persoana care vinde voucherul cu scop multiplu nu realizează şi livrarea de bunuri/prestarea de servicii în schimbul acestuia, se consideră că sumele încasate din vânzarea voucherului nu reprezintă contravaloarea unor operaţiuni în sfera de aplicare a taxei. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C419/02 BUPA Hospitals Ltd. De exemplu, tichetele de masă şi cartelele telefonice preplătite care pot fi utilizate pentru mai multe scopuri, respectiv pentru servicii de telefonie şi pentru alte diverse operaţiuni, cum ar fi achiziţionarea unor jocuri, melodii, donaţii, sunt considerate vouchere cu scop multiplu. Prin excepţie, se aplică prevederile alin. (6) pentru cartelele telefonice preplătite care pot fi utilizate pentru mai multe scopuri, dacă persoana impozabilă care comercializează cartela telefonică/reîncarcă cu credit cartela şi distribuitorii care intervin pe lanţul de comercializare nu au posibilitatea de a asigura colectarea corectă a taxei, de a determina momentul utilizării creditului şi destinaţia acestuia, respectiv operaţiunile pentru care a fost utilizat.

(la 21-03-2016 Alin. (7) al pct. 25 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 3 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(8) Prevederile alin. (5)-(7) nu se aplică în cazul voucherelor care conferă dreptul de a beneficia de livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii pentru care se aplică regimul special pentru agenţiile de turism prevăzut la art. 311 din Codul fiscal
.

26. (1) Persoanele impozabile eligibile pentru aplicarea sistemului TVA la încasare, prevăzute la art. 282 alin. (3) din Codul fiscal
, care optează pentru aplicarea sistemului trebuie să aplice prevederile art. 324 alin. (12) din Codul fiscal
.

(2) În situaţia în care o persoană impozabilă optează pentru aplicarea sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal
, aceasta trebuie să aplice sistemul TVA la încasare pentru toate operaţiunile realizate, cu excepţia operaţiunilor care nu au locul livrării/prestării în România conform prevederilor art. 275 şi 278 din Codul fiscal
, precum şi a operaţiunilor prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal
, pentru care se aplică regulile generale privind exigibilitatea TVA prevăzute la art. 282 alin. (1) şi (2)
, art. 283
, 284
şi 285 din Codul fiscal
.

(3) Potrivit prevederilor art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal
, pe facturile emise de persoanele care aplică sistemul TVA la încasare este obligatorie menţiunea "TVA la încasare", cu excepţia operaţiunilor pentru care persoanele respective au obligaţia să aplice regulile generale de exigibilitate prevăzute la alin. (2).

(4) La determinarea cifrei de afaceri care serveşte drept referinţă pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei, prevăzută la art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
, se au în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal
corespunzătoare operaţiunilor taxabile şi/sau scutite de TVA conform art. 292
, 294
, 295
şi 296 din Codul fiscal
, operaţiunilor rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate conform prevederilor art. 275
şi 278 din Codul fiscal
, precum şi rândurile de regularizări aferente. Nu sunt luate în calcul sumele înscrise în rândurile din decont aferente unor câmpuri de date informative cum sunt facturile emise după inspecţia fiscală, informaţii privind TVA neexigibilă sau nedeductibilă. În cazul persoanelor impozabile care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, precum şi în cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de către organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e)
şi h) din Codul fiscal
şi ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal
, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
.

(5) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care depăşeşte în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei prevăzut la art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
aplică sistemul TVA la încasare până la sfârşitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depăşit. În cazul acestor persoane impozabile se aplică corespunzător prevederile art. 324 alin. (14) din Codul fiscal
.

(6) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e)
şi h) din Codul fiscal
şi ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal
, se aplică următoarele reguli:

a) în situaţia în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e)
şi h) din Codul fiscal
şi au radiat persoana impozabilă din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, iar înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal
are loc în acelaşi an, persoana impozabilă poate aplica regimul normal de exigibilitate prevăzut la art. 282 alin. (1)
şi (2)
, art. 283
, 284

şi 285 din Codul fiscal
 sau poate solicita să fie reînregistrată în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare dacă la data înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal
 cifra de afaceri, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
, realizată în anul calendaristic precedent şi, respectiv, în anul calendaristic în curs, nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, prin depunerea unei notificări conform art. 324 alin. (12) din Codul fiscal
. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada din anul respectiv în care persoana impozabilă nu a avut un cod valabil de TVA;

b) în situaţia în care înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal
, are loc în alt an decât cel în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e)
 şi h) din Codul fiscal
, persoana impozabilă poate aplica regimul normal de exigibilitate prevăzut la art. 282 alin. (1)
 şi (2)
, art. 283
, 284
 şi 285 din Codul fiscal
 sau poate solicita reînregistrarea în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, dacă la data înregistrării cifra de afaceri din anul calendaristic precedent şi, respectiv, din anul calendaristic în curs, determinată potrivit prevederilor art. 282 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
, nu depăşeşte plafonul de 2.250.000 lei, prin depunerea unei notificări conform art. 324 alin. (12) din Codul fiscal
. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada în care persoana respectivă nu a avut un cod valabil de TVA.

(7) În sensul art. 282 alin. (3) din Codul fiscal
, prin încasarea contravalorii livrării de bunuri sau a prestării de servicii se înţelege orice modalitate prin care furnizorul/prestatorul obţine contrapartida pentru aceste operaţiuni de la beneficiarul său ori de la un terţ, precum plata în bani, plata în natură, compensarea, cesiunea de creanţe, utilizarea unor instrumente de plată.

(8) În situaţia în care are loc o cesiune de creanţe:

a) dacă furnizorul/prestatorul cesionează creanţele aferente unor facturi emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, se consideră că la data cesiunii creanţelor, indiferent de preţul cesiunii creanţelor, este încasată întreaga contravaloare a facturilor neîncasate până la momentul cesiunii. În cazul în care cedentul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, exigibilitatea taxei intervine la data cesiunii creanţelor. Indiferent de faptul că furnizorii/prestatorii au cesionat creanţele, în cazul beneficiarilor care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi al celor care achiziţionează bunuri/servicii de la persoane care au aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, dreptul de deducere a taxei este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor/serviciilor achiziţionate a fost plătită;

b) dacă persoana care achiziţionează bunuri/servicii cesionează furnizorului/prestatorului, drept plată a acestor achiziţii, orice creanţe, inclusiv cesiunea dreptului de rambursare a TVA prevăzută la art. 28 din Codul de procedură fiscală

, data cesiunii este data la care se consideră că beneficiarul a efectuat plata, respectiv că furnizorul a încasat contravaloarea livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii la nivelul creanţei cesionate. În cazul în care cesionarul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, exigibilitatea taxei aferente livrărilor/prestărilor efectuate în beneficiul cedentului creanţei intervine la data cesiunii creanţei şi corespunzător valorii creanţei cesionate. În cazul în care beneficiarul livrării/prestării este cedentul creanţei şi este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare sau achiziţionează bunuri/servicii de la o persoană care a aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operaţiuni, dreptul de deducere a taxei intervine la data cesiunii creanţei corespunzător valorii creanţei cesionate, iar dreptul de deducere a taxei aferente eventualei diferenţe între contravaloarea achiziţiilor de bunuri/servicii şi contravaloarea creanţei cesionate este amânat până la data la care taxa aferentă diferenţei respective este plătită.

Exemplu pentru situaţia prevăzută la lit. a): Societatea A, având perioada fiscală luna calendaristică, care aplică sistemul TVA la încasare, emite o factură pentru livrarea unui bun în sumă de 120.000 lei (inclusiv TVA de 20%) la data de 10 octombrie 2016 către societatea B. TVA în sumă de 20.000 lei se înregistrează în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă", nefiind încasată de la beneficiar în perioada fiscală respectivă. La data de 15 noiembrie 2016, societatea A cesionează către societatea N creanţa aferentă acestei facturi, care nu este încasată de la beneficiarul B. Preţul cesiunii este de 80.000 lei şi este încasat în data de 20 decembrie 2016. În ceea ce priveşte factura pentru livrarea de bunuri din data de 10 octombrie 2016, se consideră că aceasta este încasată şi exigibilitatea TVA intervine la data de 15 noiembrie 2016, societatea A având obligaţia să colecteze TVA în sumă de 20.000 lei, respectiv evidenţiază suma TVA de 20.000 lei în debitul contului 4428 "TVA neexigibilă" şi concomitent în creditul contului 4427 "TVA colectată".

Exemplu pentru situaţia prevăzută la lit. b): Societatea B, care aplică sistemul TVA la încasare, livrează la data de 11 octombrie 2016 către societatea A bunuri (cărţi supuse cotei de TVA de 5%) a căror valoare, inclusiv TVA, este de 105.000 lei. În data de 10 noiembrie 2016, societatea A cesionează societăţii B dreptul său de rambursare conform art. 28 din Codul de procedură fiscală
, în sumă de 100.000 lei. La data cesiunii, respectiv 10 noiembrie 2016, se consideră că societatea A a plătit/societatea B a încasat suma de 100.000 lei din factura de 105.000 lei. La această dată:

- societatea A va putea să deducă taxa aferentă achiziţiei astfel: 100.000 x 5/105 = 4.761,9 lei. Diferenţa de 238,1 lei rămasă în contul 4428 "TVA neexigibilă" va putea fi dedusă la momentul plăţii;

– societatea B va colecta TVA aferentă livrării corespunzător creanţei care i-a fost cesionată, respectiv 4.761,9 lei. Pentru diferenţa de 238,1 lei rămasă în contul 4428 "TVA neexigibilă", exigibilitatea va interveni la data efectuării plăţii de către A a diferenţei de 5.000 lei.

(9) În cazul compensării datoriilor aferente unor facturi pentru livrări de bunuri/prestări de servicii se consideră că furnizorul/prestatorul a încasat, respectiv beneficiarul a plătit contravaloarea bunurilor/serviciilor, la data la care se sting total sau parţial datoriile, respectiv:

a) în cazul compensărilor între persoane juridice, la data compensării realizate conform prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 77/1999

privind unele măsuri pentru prevenirea incapacităţii de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 211/2001
, cu modificările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 685/1999
pentru aprobarea Normelor metodologice privind monitorizarea datoriilor nerambursate la scadenţă ale contribuabililor, persoane juridice, în vederea diminuării blocajului financiar şi a pierderilor din economie
, şi a Regulamentului de compensare a datoriilor nerambursate la scadenţă ale contribuabililor, persoane juridice, cu modificările şi completările ulterioare
;

b) în cazul compensărilor în care cel puţin una dintre părţi nu este persoană juridică, la data semnării unui proces-verbal de compensare care să cuprindă cel puţin următoarele informaţii: denumirea părţilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, numărul facturii, data emiterii facturii, valoarea facturii, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, valoarea compensată, semnătura părţilor şi data semnării procesului-verbal de compensare.

(10) În cazul încasărilor prin bancă de tipul transfer-credit, data încasării contravalorii totale/parţiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia.

(11) În cazul în care încasarea se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie şi bilet la ordin, data încasării contravalorii totale/parţiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este:

a) data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia, în situaţia în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare nu girează instrumentul de plată, ci îl încasează/scontează. În cazul scontării instrumentului de plată, se consideră că persoana respectivă a încasat contravaloarea integrală a instrumentului de plată;

b) data girului, în situaţia în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare girează instrumentul de plată altei persoane. În acest scop se păstrează o copie de pe instrumentul de plată care a fost girat, în care se află menţiunea cu privire la persoana către care a fost girat instrumentul de plată.

(12) Data încasării în situaţia în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător este data înscrisă în extrasul de cont ori în alt document asimilat acestuia.

(13) În cazul plăţii în natură, data încasării este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrarea/prestarea obţinută drept contrapartidă pentru livrarea/prestarea efectuată.

(14) În sensul art. 282 alin. (6) lit. d) din Codul fiscal
, se exclud de la aplicarea sistemului TVA la încasare livrările de bunuri/prestările de servicii dacă, la momentul emiterii facturii sau, după caz, la data termenului-limită prevăzut de lege pentru emiterea facturii în situaţia în care factura nu a fost emisă în termenul prevăzut de lege, beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit art. 7 pct. 26 din Codul fiscal
.

(15) În scopul aplicării prevederilor art. 282 alin. (7) din Codul fiscal
:

a) în cazul unei facturi parţiale emise de către persoana impozabilă înainte de intrarea în sistemul TVA la încasare, care nu a fost încasată integral înainte de intrarea în sistem, orice sumă încasată/plătită după intrarea furnizorului/prestatorului în sistemul TVA la încasare se atribuie

mai întâi părţii din factură neîncasate/neplătite până la intrarea în sistem, atât la furnizor, cât şi la beneficiar;

b) în cazul unei facturi parţiale emise de către persoana impozabilă înainte de ieşirea din sistemul TVA la încasare, care nu a fost încasată integral înainte de ieşirea din sistem, orice sumă încasată/plătită după ieşirea furnizorului/prestatorului din sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părţii din factură neîncasate/neplătite până la ieşirea din sistem, atât la furnizor, cât şi la beneficiar.

(16) În scopul aplicării prevederilor art. 282 alin. (8) din Codul fiscal
, persoana impozabilă care încasează/plăteşte parţial o factură cuprinzând contravaloarea unor livrări de bunuri/prestări de servicii care conţin mai multe cote de TVA şi/sau mai multe regimuri de impozitare are dreptul să aleagă bunurile/serviciile care consideră că au fost încasate/plătite parţial pentru a determina suma taxei încasate/plătite în funcţie de cote, respectiv regimul aplicabil.

(17) Persoana impozabilă care este scoasă din evidenţa persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA la cerere sau din oficiu de către organele fiscale, potrivit legii, este radiată din oficiu de organele fiscale competente şi din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare. Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare şi care intră într-un grup fiscal unic este radiată din oficiu de organele fiscale competente din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare de la data la care intră în vigoare implementarea grupului fiscal unic conform prevederilor pct. 5 alin. (8).

SECŢIUNEA a 4-a

Exigibilitatea pentru livrări şi achiziţii intracomunitare de bunuri

27. (1) Pentru avansurile încasate în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri nu intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 283 alin. (2) din Codul fiscal
. Dacă persoana impozabilă optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal
, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii, conform art. 283 alin. (1) din Codul fiscal
.

(2) Exigibilitatea determină perioada fiscală în care livrarea intracomunitară scutită se înregistrează în decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la art. 323 din Codul fiscal
şi în declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal
.

28. (1) Faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri şi faptul generator în cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri intervin în acelaşi moment, respectiv în momentul livrării de bunuri. În situaţia medicamentelor care fac obiectul contractelor cost-volum-rezultat, transportate din alt stat membru în România, persoana impozabilă care primeşte medicamentele nu realizează o achiziţie intracomunitară de bunuri taxabilă în România, beneficiarul realizând o achiziţie intracomunitară taxabilă numai la data transferului dreptului de proprietate asupra medicamentelor conform prevederilor pct. 24 alin. (2). Prin excepţie, beneficiarul achiziţiei intracomunitare poate opta pentru aplicarea prevederilor art. 282 din Codul fiscal în ce priveşte faptul generator şi exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară a medicamentelor în România, chiar dacă pentru livrările ulterioare în România aplică prevederile pct. 24 alin. (2).

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 28 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) Dacă furnizorul optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal , inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei aferente achiziţiei intracomunitare la beneficiar intervine la data emiterii facturii, conform art. 284 alin. (2) din Codul fiscal .

(3) Dacă beneficiarul nu a primit o factură de la furnizor până în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, are obligaţia să emită autofactura prevăzută la art. 320 alin. (1) din Codul fiscal . Pentru determinarea taxei se utilizează cursul de schimb prevăzut la art. 290 din Codul fiscal , respectiv cel din data emiterii autofacturii. În situaţia în care, ulterior emiterii autofacturii, beneficiarul primeşte factura de la furnizor, care este emisă la o dată anterioară datei autofacturii, acesta are obligaţia de a ajusta baza de impozitare în funcţie de cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor.

Exemplul nr. 1: Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în luna următoare celei în care se efectuează livrarea.

Alt stat Livrare intracomunitară scutită de TVA Data livrării: 25.01.2016 Data facturii: 12.02.2016 Faptul generator: 25.01.2016 Exigibilitatea: 12.02.2016 Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă şi în decontul de TVA aferente lunii februarie 2016.	România Achiziţie intracomunitară supusă TVA şi taxabilă Faptul generator: 25.01.2016 Exigibilitatea: 12.02.2016 Achiziţia intracomunitară se evidenţiază în declaraţia recapitulativă şi în decontul de TVA aferente lunii februarie 2016.

Exemplul nr. 2: Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în aceeaşi lună în care se efectuează livrarea intracomunitară.

Alt stat Livrare intracomunitară scutită de TVA Data livrării: 25.01.2016 Data facturii: 29.01.2016	România Achiziţie intracomunitară supusă TVA şi taxabilă Faptul generator: 25.01.2016

Faptul generator: 25.01.2016 Exigibilitatea: 29.01.2016 Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidenţiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2016.	Exigibilitatea: 29.01.2016 Achiziţia intracomunitară este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie şi se evidenţiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2016.

SECŢIUNEA a 5-a

Faptul generator şi exigibilitatea pentru importul de bunuri

29. (1) În sensul art. 285 alin. (1) din Codul fiscal
, în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parţială de drepturi de import şi în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată conform art. 295 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligaţia de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe ale Uniunii Europene similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.

(2) În cazul în care bunurile plasate în regimurile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxe vamale, taxe agricole sau alte taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune, exigibilitatea TVA pentru importul bunurilor respective intervine atunci când ar fi intervenit obligaţia de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective, dacă acestea ar fi fost datorate.

CAP. VII

Baza de impozitare

SECŢIUNEA 1

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul ţării

30. (1) Potrivit art. 286 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, subvenţiile legate direct de preţul bunurilor livrate şi/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare a taxei. Sunt luate în considerare subvenţiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Uniunii Europene sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenţii intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul Uniunii Europene sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Se consideră că subvenţia este legată direct de preţ dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) subvenţia este concret determinabilă în preţul bunurilor şi/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual;

b) cumpărătorii trebuie să beneficieze de subvenţia acordată furnizorului/prestatorului, în sensul că preţul bunurilor/serviciilor achiziţionate de aceştia trebuie să fie mai mic decât preţul la care aceleaşi produse/servicii s-ar vinde/presta în absenţa subvenţiei.

(2) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei subvenţiile sau alocaţiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (1), respectiv subvenţiile care sunt acordate pentru atingerea unor parametri de calitate, subvenţiile acordate pentru acoperirea unor cheltuieli sau alte situaţii similare.

(3) În sensul art. 286 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal
, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 270 alin. (4)
şi (5) din Codul fiscal
este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, precum şi în cazul bunurilor de natură alimentară al căror termen de consum a expirat şi care nu mai pot fi valorificate, fiind acordate gratuit unor organizaţii fără scop patrimonial, instituţii publice sau unităţi de cult şi structuri ale cultelor religioase recunoscute în România, conform prevederilor în vigoare privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor, care fac dovada că le vor acorda gratuit în scopuri sociale sau filantropice, baza de impozitare este zero.

(4) Orice cheltuieli cu impozitele şi taxele datorate de o persoană impozabilă în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, dacă nu sunt incluse în preţul bunurilor livrate ori al serviciilor prestate, ci sunt recuperate de la clienţi prin refacturare, se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 286 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
. De exemplu:

- în cazul închirierii unei clădiri, impozitul pe clădiri datorat conform art. 455 alin. (1) din Codul fiscal
de proprietarul clădirii se cuprinde în baza de impozitare a TVA, dacă operaţiunea este taxabilă prin opţiune;

– ecotaxa datorată potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 196/2005
privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 105/2006
, cu modificările şi completările ulterioare, chiar dacă nu este cuprinsă în preţul bunurilor livrate, ci este facturată separat, se cuprinde în baza impozabilă.

(5) În sensul art. 286 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal
, orice cheltuieli accesorii efectuate de persoana care realizează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă fac obiectul unui contract separat. Există o singură livrare/prestare în cazul în care unul sau mai multe elemente trebuie considerate ca reprezentând tranzacţia principală, în timp ce unul sau mai multe elemente trebuie considerate cheltuieli accesorii care beneficiază de tratamentul fiscal al tranzacţiei principale referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile ca şi livrarea/prestarea de care sunt legate. Furnizorul/ prestatorul nu poate aplica structura de comisionar prevăzută la pct. 31 alin. (4) pentru a refactura cheltuieli accesorii şi nici pentru a refactura cheltuieli cu impozite şi taxe conform prevederilor alin. (4).

Exemplul nr. 1: Pentru prestarea unor servicii de consultanţă, prestatorul stabileşte cu beneficiarul său că acesta va suporta şi cheltuielile cu deplasările consultanţilor, respectiv transport, cazare, diurnă, alte cheltuieli. Toate aceste cheltuieli sunt accesorii serviciului principal, respectiv cel de consultanţă şi se includ în baza de impozitare a acestuia.

Exemplul nr. 2: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA încheie un contract pentru livrarea unor bunuri pe teritoriul României către o altă persoană impozabilă. Toate

cheltuielile de transport, asigurare pe timpul transportului, încărcare-descărcare, manipulare sunt în sarcina furnizorului, dar se recuperează de la client. Respectivele cheltuieli reprezintă cheltuieli accesorii livrării de bunuri, care se includ în baza de impozitare a livrării, beneficiind de tratamentul fiscal al tranzacţiei principale. Refacturarea acestora nu reprezintă o refacturare de cheltuieli în sensul pct. 31.

(6) Cheltuielile cu transportul bunurilor livrate intracomunitar sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a livrării intracomunitare numai dacă, potrivit prevederilor contractuale, acestea cad în sarcina vânzătorului.

(7) În sensul art. 286 alin. (2) din Codul fiscal
, atunci când poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piaţă a bunurilor livrate/serviciilor prestate se determină prin metodele prevăzute la art. 11 alin. (4) din Codul fiscal
.

31. (1) În sensul art. 286 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal
, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării şi nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări.

Exemplul nr. 1: Un furnizor livrează bunuri şi, potrivit înţelegerii dintre părţi, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparaţii ale bunurilor livrate în condiţiile în care aceste operaţiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preţ, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.

Exemplul nr. 2: La data livrării unor bunuri, furnizorul acordă o reducere de preţ de 10% din valoarea acestora. Sunt livrate bunuri supuse cotei standard de TVA de 20% în valoare de 2.000 lei şi bunuri supuse cotei de 9% în valoare de 5.000 lei.

Pe factură se înscrie baza impozabilă a celor două livrări, respectiv 2.000 lei plus 5.000 lei, baza se reduce cu 10%, iar TVA se aplică asupra bazei reduse: [2000 - (2000 x 10/100)] x 20% = 360 lei şi [5000 - (5000 x 10/100)] x 9% = 405 lei.

Se consideră că factura este corectă inclusiv dacă TVA este menţionată integral înainte de reducerea bazei şi apoi se menţionează cu minus TVA aferentă reducerii.

(2) În cazul reducerilor de preţ acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoţionale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate şi în beneficiul comercianţilor care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianţi s-au interpus unul sau mai mulţi intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conţină minimum următoarele elemente:

a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preţ în scopuri promoţionale;

b) produsul pentru care se face promoţia;

c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conţine şi taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menţionată distinct în cupon;

d) termenul de valabilitate a cuponului;

e) menţiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreate în desfăşurarea promoţiei în cauză;

f) instrucţiunile privind utilizarea acestor cupoane;

g) denumirea societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

(3) În sensul art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal
, sumele achitate de o persoană impozabilă în numele şi în contul altei persoane impozabile reprezintă sumele achitate de o persoană impozabilă pentru facturi emise de diverşi furnizori/prestatori pe numele altei persoane şi care apoi sunt recuperate de cel care le achită de la beneficiar. Persoana care achită sume în numele şi în contul altei persoane nu primeşte facturi pe numele său şi nici nu emite facturi pe numele său. Pentru recuperarea sumelor achitate în numele şi în contul altei persoane se poate emite, în mod opţional, o factură de decontare de către persoana impozabilă care a achitat respectivele facturi. În situaţia în care părţile convin să îşi deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu se menţionează distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite beneficiarului însoţită de factura achitată în numele său. Persoana care a achitat facturile în numele altei persoane nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate, nu colectează taxa pe baza facturii de decontare şi nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Beneficiarul ale cărui facturi au fost achitate de altă persoană îşi va deduce în condiţiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său de furnizori/prestatori, factura de decontare fiind doar un document care se anexează la factura achitată.

Exemplu: Persoana A emite o factură de servicii de transport către persoana B, dar factura lui A este plătită de C în numele lui B. Pentru recuperarea de la B a sumelor plătite, C are posibilitatea să emită o factură de decontare, dar care nu este obligatorie. B îşi exercită dreptul de deducere a TVA în condiţiile stabilite de lege pe baza facturii emise de A, în timp ce o eventuală factură de decontare de la C doar se ataşează acestei facturi.

(4) În cazul refacturării de cheltuieli, se aplică structura de comisionar conform prevederilor pct. 7 alin. (4) sau, după caz, ale pct. 8 alin. (3). Totuşi, structura de comisionar nu se aplică în situaţia în care se aplică prevederile pct. 30 alin. (4) şi (5), respectiv dacă sunt cheltuieli cu impozite şi taxe sau sunt cheltuieli accesorii, care cad în sarcina furnizorului/prestatorului în legătură cu operaţiunile pe care le-a realizat, fiind recuperate de la client.

(5) Se consideră că are loc o refacturare de cheltuieli, în sensul alin. (4), atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) persoana impozabilă urmăreşte doar recuperarea contravalorii unor achiziţii de bunuri/servicii care au fost efectuate pe numele său, dar în contul altei persoane;

b) persoana impozabilă nu recuperează mai mult decât cheltuiala efectuată.

(6) În măsura în care persoana impozabilă poate face dovada că singurul scop este refacturarea de cheltuieli, fiind îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (5), nu este obligată să aibă înscrisă în obiectul de activitate realizarea livrărilor/prestărilor pe care le refacturează. Spre deosebire de situaţia prezentată la alin. (3), în cazul structurii de comisionar persoana impozabilă are dreptul la deducerea taxei aferente achiziţiilor de bunuri/servicii care vor fi refacturate, în condiţiile legii, şi are obligaţia de a colecta taxa pe valoarea adăugată pentru operaţiunile taxabile. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar exigibilitatea pentru operaţiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane, indiferent de natura operaţiunilor refacturate. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va aplica regimul fiscal al operaţiunii refacturate, referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile livrării/prestării refacturate.

Exemplul nr. 1: Un furnizor A din România realizează o livrare intracomunitară de bunuri către beneficiarul B din Ungaria. Condiţia de livrare este ex-works, prin urmare transportul este în sarcina cumpărătorului, a lui B. Totuşi, B îl mandatează pe A să angajeze o firmă de transport, urmând să îi achite costul transportului. Transportatorul C facturează lui A serviciul de transport din România în Ungaria, iar A, aplicând structura de comisionar, va factura costul exact al serviciul lui B. Din perspectiva stabilirii naturii serviciului prestat, se consideră că A a primit şi a prestat el însuşi serviciul de transport, dar nu este tratat ca şi un cumpărător revânzător, ci ca o persoană care refacturează cheltuieli, deoarece persoana impozabilă nu recuperează o cheltuială mai mare decât cea efectuată. Acest serviciu de transport se facturează de către C către A cu TVA, locul prestării fiind în România, conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. A refacturează transportul către B fără TVA, serviciul fiind neimpozabil în România conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O societate care derulează operaţiuni imobiliare are încheiate contracte de închiriere pentru diverse spaţii dintr-un bun imobil. În cadrul acestei activităţi, ea refacturează prestaţii care cuprind, pe de o parte, furnizarea anumitor utilităţi, şi anume electricitate, încălzire şi apă, precum şi, pe de altă parte, colectarea deşeurilor, serviciile de curăţenie în spaţiile comune ale imobilului, transferând chiriaşului costurile pe care le-a suportat pentru cumpărarea acestor bunuri şi servicii de la terţi furnizori. Trebuie să se verifice în cadrul fiecărei închirieri dacă, în ceea ce priveşte utilităţile, chiriaşul are libertatea să decidă în privinţa consumului său în cantitatea pe care o doreşte. Dacă chiriaşul are posibilitatea să îşi aleagă prestatorii şi/sau modalităţile de utilizare a bunurilor sau a serviciilor în cauză, prestaţiile care privesc aceste bunuri sau servicii pot, în principiu, să fie considerate distincte de închiriere. În special, dacă chiriaşul poate să decidă în legătură cu consumul de apă, de electricitate sau de energie pentru încălzire, care poate fi verificat prin montarea unor contoare individuale şi facturat în funcţie de consumul respectiv, prestaţiile care privesc aceste bunuri sau servicii pot, în principiu, să fie considerate distincte de închiriere. În ceea ce priveşte serviciul de curăţenie a părţilor comune a bunului imobil, acestea trebuie să fie considerate distincte de închiriere dacă pot fi organizate de fiecare chiriaş individual sau de chiriaşi în mod colectiv şi dacă în toate cazurile facturile adresate chiriaşului menţionează furnizarea acestor bunuri şi prestarea acestor servicii în rubrici diferite de chirie. În ceea ce priveşte colectarea deşeurilor, dacă chiriaşul poate alege prestatorul sau poate încheia un contract direct cu acesta, chiar dacă, pentru motive care ţin de facilitate, nu îşi exercită această alegere sau această posibilitate, ci obţine această prestaţie de la operatorul desemnat de locator pe baza unui contract încheiat între aceştia din urmă, această împrejurare constituie un indiciu în favoarea existenţei unei prestaţii distincte de închiriere. În acest sens a fost pronunţată şi Hotărârea Curţii de Justiţie Europene în Cauza C-42/14. În toate situaţiile în care livrările/prestările sunt distincte de serviciul de închiriere, locatorul aplică structura de comisionar, aplicând regimul fiscal adecvat pentru fiecare livrare/prestare în parte, în funcţie de natura acestora.

Exemplul nr. 3: Societatea A din Franţa îşi trimite angajaţii în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înţelegerii dintre părţi, facturile pentru cazare, transport local şi alte cheltuieli efectuate pentru angajaţii trimişi din Franţa vor fi emise către partenerii din România, aceştia urmând să îşi recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franţa. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 278 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde

sunt efectiv prestate [art. 278 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], şi vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA.

Exemplul nr. 4: Societatea A încheie un contract de proiectare a unui bun imobil cu societatea B. În contract se stipulează că B va suporta cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc. ale salariaţilor lui A care realizează acest proiect. Pe factura emisă A menţionează separat costul proiectării şi costul aşa-numitelor cheltuieli suportate de B. În această situaţie nu este vorba despre o refacturare de cheltuieli. Toate cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc., facturate de A lui B, sunt cheltuieli accesorii serviciilor de proiectare şi trebuie să urmeze aceleaşi reguli referitoare la locul prestării, cotele sau regimul aplicabil ca şi serviciul de proiectare de care sunt legate, conform prevederilor pct. 30 alin. (5). În acest exemplu nu se refacturează cheltuieli, deoarece toate cheltuielile respective sunt accesorii serviciului de proiectare, întrucât cad în sarcina prestatorului, chiar dacă sunt recuperate de la client prin refacturare.

Exemplul nr. 5: O societate X înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal închiriază către alte societăţi spaţii dintr-un imobil pe care-l deţine în proprietate. Societatea X are încheiate contracte cu furnizorii de utilităţi, respectiv cu furnizorii de energie electrică, energie termică şi apă. Conform contractelor încheiate, societatea X refacturează către chiriaşi aceste utilităţi, care sunt considerate distincte de închiriere. În luna decembrie 2015 furnizorii de utilităţi emit facturi către societatea X cu TVA 24%. Faptul generator pentru aceste livrări intervine conform prevederilor art. 281 alin. (8) din Codul fiscal la data emiterii facturilor, respectiv în luna decembrie 2015. În luna ianuarie 2016, societatea X refacturează utilităţile către chiriaşi. Exigibilitatea taxei pentru operaţiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către societatea X către chiriaşi. Întrucât faptul generator pentru operaţiunile refacturate rămâne neschimbat şi a intervenit în luna decembrie 2015, cota aplicabilă la refacturare este cota în vigoare la data faptului generator de taxă, respectiv 24%.

(la 21-03-2016 Exemplul nr. 5 de la alin. (6) al pct. 31 din titlul VII din Codul fiscal a fost introdus de pct. 5 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(la 03-02-2016 Teza finală a alin. (6) al pct. 31, secţiunea 1, cap. VII, titlul VII a fost modificată de RECTIFICAREA nr. 1 din 6 ianuarie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 3 februarie 2016.)

(7) În sensul art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal
, sumele încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu se cuprind în baza de impozitare, cuprind operaţiuni precum:

a) cotizaţii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plăţi încasate în contul unei instituţii publice, dacă pentru acestea instituţia publică nu este persoană impozabilă în sensul art. 269 din Codul fiscal
, iar persoana de la care sunt percepute aceste plăţi nu este şi persoana care suportă costul acestora;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terţ. Pentru decontarea sumelor încasate de la terţ cu persoana care a emis factura, conform înţelegerii dintre părţi, pot fi întocmite facturi de decontare conform prevederilor alin. (3).

(8) În cazul sumelor încasate de persoana impozabilă în contul altei persoane, dacă persoana impozabilă acţionează în nume propriu, respectiv emite facturi sau alte documente către clienţi şi primeşte facturi sau alte documente pe numele său de la persoana în numele căreia încasează sumele, se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 7 alin. (4) sau, după caz, la pct. 8 alin. (3), chiar dacă nu există un contract de comision între părţi.

Exemplu: O companie B încasează contravaloarea taxei radio TV de la clienţi, pe care o virează apoi companiilor de radio şi televiziune. Această taxă este menţionată pe factura emisă de compania B, alături de propriile sale livrări/prestări efectuate.

Întrucât taxa radio TV reprezintă contravaloarea unei operaţiuni scutite de TVA conform art. 292 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal
, fiind efectuată de posturile publice de radio şi televiziune, compania B va păstra acelaşi regim la facturarea acestei taxe către clienţi. Conform structurii de comisionar, posturile de radio şi televiziune vor factura către compania B serviciile pentru care aceasta a încasat sumele în contul lor.

(9) În sensul art. 286 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal
, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu deţin cantităţile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achită o garanţie bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unităţi care au obligaţia utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanţiei băneşti încasate pentru ambalaje se evidenţiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanţiilor băneşti nu se reflectă în documente fiscale.

(10) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanţii băneşti au obligaţia să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantităţile de ambalaje scoase din evidenţă ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeaşi natură. Furnizorii de ambalaje sunt obligaţi să factureze cu taxă cantităţile de ambalaje respective. Dacă garanţiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenţei vechimii garanţiilor primite şi nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanţii mai vechi de un an calendaristic.

(11) În sensul prevederilor art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal
, în cazul contractelor de leasing, atunci când locatorul asigură el însuşi bunul care face obiectul unui contract de leasing şi refacturează locatarului costul exact al asigurării, costul asigurării nu reprezintă o cheltuială accesorie serviciului de leasing în sensul art. 286 alin. (3) din Codul fiscal
, nefiind inclus în baza de impozitare a serviciului de leasing. Refacturarea de către locator a costului exact al asigurării reprezintă o operaţiune de asigurare scutită de TVA conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, distinctă şi independentă de operaţiunea de leasing.

SECŢIUNEA a 2-a

Ajustarea bazei de impozitare

32. (1) În situaţiile prevăzute la art. 287 din Codul fiscal
, furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii îşi ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal
intervin ulterior facturării şi înregistrării taxei în evidenţele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează,

care vor fi transmise şi beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru livrări intracomunitare.

(2) În cazul în care persoanele care aplică sistemul TVA la încasare se află în situaţiile prevăzute la alin. (1), se aplică prevederile art. 282 alin. (10) din Codul fiscal
. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce, ori, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu exigibilă.

(3) În sensul art. 287 lit. b) din Codul fiscal, desfiinţarea unui contract reprezintă orice modalitate prin care părţile renunţă la contract de comun acord sau ca urmare a unei hotărâri judecătoreşti sau a unui arbitraj. În cazul bunurilor, dacă desfiinţarea contractului presupune şi restituirea bunurilor deja livrate, nu se consideră că are loc o nouă livrare de la cumpărător către vânzătorul iniţial. În cazul prestărilor de servicii, art. 287 lit. b) din Codul fiscal se aplică numai pentru servicii care nu au fost prestate, desfiinţarea unui contract care are ca obiect prestări de servicii având efecte numai pentru viitor în ce priveşte reducerea bazei de impozitare.

(la 04-05-2017 Alineatul (3) din Punctul 32. , Sectiunea a 2-a , Capitolul VII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 3, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(4) Beneficiarii au obligaţia să ajusteze dreptul de deducere exercitat iniţial, potrivit prevederilor art. 304 alin. (1) lit. b)
şi art. 305 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal
, numai pentru operaţiunile prevăzute la art. 287 lit. a)-c)
şi e) din Codul fiscal
. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru achiziţiile intracomunitare.

(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), în cazul achiziţiilor realizate de/de la persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile art. 282 alin. (10) din Codul fiscal
în situaţiile prevăzute la art. 287 lit. a)-c)
şi e) din Codul fiscal
.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, emite către beneficiarul B o factură pentru o livrare de bunuri la data de 10 ianuarie 2016, în valoare de 5.000 lei plus 20% TVA, respectiv 1.000 lei, total factură 6.000 lei. TVA în sumă de 1.000 lei se înregistrează în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă". La data de 20 martie 2016 încasează suma de 2.000 lei de la beneficiarul său. TVA aferentă acestei încasări se determină astfel: 2.000 x 20/120 = 333 lei şi se evidenţiază în debitul contului 4428 "TVA neexigibilă" şi concomitent în creditul contului 4427 "TVA colectată". În data de 25 aprilie 2016, societatea A acordă o reducere de preţ beneficiarului B de 10% din contravaloarea bunurilor livrate.

Societatea A emite o factură în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv 5.000 x 10/100 = 500 lei, şi TVA aferentă, respectiv 1.000 x 10/100 = 100 lei. Conform prevederilor art. 282 alin. (10) din Codul fiscal
, în luna noiembrie 2014, societatea A va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 667 lei cu suma de 100 lei.

Beneficiarul B, la primirea facturii pentru reducerea de preţ de la societatea A, va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 667 lei cu suma de 100 lei.

(6) În sensul art. 287 lit. d) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare se operează anularea taxei neexigibile aferente livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii realizate.

(la 16-10-2020 Alineatul (6) din Sectiunea a 2-a , Capitolul VII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 7, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(7) Reducerile de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoţionale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăţi specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preţ acordate în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societăţile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preţ acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice.

SECŢIUNEA a 3-a

Baza de impozitare pentru achiziţiile intracomunitare

33. În sensul art. 288 din Codul fiscal
, baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (3) din Codul fiscal
şi nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) din Codul fiscal
şi/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile art. 287 din Codul fiscal
. Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziţionate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părţi.

SECŢIUNEA a 4-a

Baza de impozitare pentru import

34. (1) În sensul art. 289 din Codul fiscal
, baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal

, dacă acestea sunt cunoscute în momentul în care intervine exigibilitatea taxei pentru un import conform art. 285 din Codul fiscal
.

(2) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu se ajustează în cazul modificării ulterioare a elementelor care au stat la baza determinării valorii în vamă a bunurilor, ca urmare a unor evenimente prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal
, cu excepţia situaţiilor în care aceste modificări sunt cuprinse într-un document pentru regularizarea situaţiei emis de organele vamale.

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziţionate din afara Uniunii Europene şi care înainte de a fi importate pe teritoriul Uniunii Europene sunt supuse unor lucrări sau evaluări asupra bunurilor mobile corporale, pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, pentru serviciile prestate înainte ca bunurile să fie importate se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu sunt tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(la 04-05-2017 Alineatul (3) din Punctul 34. , Sectiunea a 4-a , Capitolul VII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 4, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prevăzute la alin. (3) prestate în afara Uniunii Europene este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316
sau 317 din Codul fiscal
, baza de impozitare a importului va cuprinde şi valoarea serviciilor prestate în afara Uniunii Europene, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 289 alin. (2) din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 5-a
Cursul de schimb valutar

35. (1) În sensul art. 290 alin. (2) din Codul fiscal
, prin ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României se înţelege cursul de schimb comunicat de respectiva bancă în ziua anterioară şi care este valabil pentru operaţiunile care se vor desfăşura în ziua următoare.

(2) În sensul art. 290 alin. (2) din Codul fiscal
, în cazul emiterii de facturi înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ori de încasarea unui avans, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data emiterii acestor facturi va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii, respectiv la data regularizării operaţiunii, inclusiv în cazul operaţiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare. În cazul încasării de avansuri pentru care factura este emisă ulterior încasării avansului, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de

impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.

Exemplul nr. 1: În luna ianuarie 2016, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal

încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul ţării a unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,5 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA: 1.000 euro x 4,5 lei/euro = 4.500 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 4.500 lei x 20% = 900 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,4 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul şi taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.500 lei şi 900 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

[(1.000 euro x 4,5 lei/euro) + (4.000 euro x 4,4 lei/euro)] = 22.100 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

22.100 lei x 20% = 4.420 lei.

Exemplul nr. 2: Compania A încasează în luna decembrie 2015 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul ţării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii ianuarie la preţul de 6.000 euro.

A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,45 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna decembrie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans: 2.000 euro x 4,45 lei/euro = 8.900 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: 8.900 lei x 24% = 2.136 lei.

În ianuarie 2016, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 ianuarie 2016. Cursul din data livrării bunului este de 4,5 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestuia, respectiv 8.900 lei şi 2.136 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: [(2.000 euro x 4,45 lei/euro) + (4.000 euro x 4,5 lei/euro)] = 8.900 lei + 18.000 lei = 26.900 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: 26.900 lei x 20% = 5.380 lei.

Exemplul nr. 3: Compania A livrează bunuri în valoare de 7.000 euro către compania B, la data de 20 februarie 2016. Compania A aplică sistemul TVA la încasare, iar factura este emisă la data de 10 martie 2016. Cursul de schimb valutar valabil în data de 20 februarie 2016 este de 4,5 lei/euro. Societatea A încasează contravaloarea integrală a facturii în data de 15 mai 2016, la cursul de 4,4 lei/euro. Societatea A va înregistra ca taxă neexigibilă aferentă livrării suma de 6.300 lei, calculată astfel:

- baza impozabilă: 7.000 euro x 4,5 lei/euro = 31.500 lei;

– TVA neexigibilă aferentă livrării: 31.500 lei x 20% = 6.300 lei.

Exigibilitatea TVA aferente livrării intervine la data încasării, respectiv 15 mai 2016, dată la care societatea A trebuie să colecteze TVA în sumă de 6.300 lei.

(3) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul ţării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plăţii, diferenţele de curs dintre cursul de schimb menţionat în factura întocmită conform alin. (1) şi cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferenţe de preţ şi nu se emite o factură în acest sens.

(4) În cazul achiziţiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilităţii taxei, astfel cum este stabilită la art. 284 din Codul fiscal
, indiferent de data la care sunt sau vor fi recepţionate bunurile.

(5) În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă conform art. 294 alin. (2) din Codul fiscal
, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilităţii taxei, astfel cum este stabilită la art. 283 din Codul fiscal
, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operaţiunile în interiorul ţării, dacă baza impozabilă este stabilită în valută, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei, conform prevederilor art. 280
, 281
şi 282 alin. (1)
şi (2) din Codul fiscal
. Prin excepţie, în cazul operaţiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal
, transformarea în lei se efectuează la cursul din data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare, respectiv conform prevederilor art. 280
-282 alin. (1)
şi (2) din Codul fiscal
.

(7) Prevederile primei teze a alin. (6) se aplică şi pentru serviciile prestate către persoane stabilite în Uniunea Europeană ori în afara Uniunii Europene, precum şi pentru serviciile achiziţionate de la prestatori stabiliţi în Uniunea Europeană sau în afara Uniunii Europene, precum şi în cazul livrărilor de bunuri care nu au locul în România conform art. 275 din Codul fiscal
, efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achiziţiilor de bunuri care au locul în România şi pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal
.

CAP. VIII

Cotele de taxă

36. Pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile, respectiv cele care sunt supuse cotei standard de TVA sau cotelor reduse de TVA, prevăzute de art. 291 din Codul fiscal
, taxa colectată se determină după cum urmează:

a) se aplică cota legală de TVA la contravaloarea livrării/prestării, în cazul în care rezultă că părţile au convenit că TVA nu este inclusă în contravaloarea livrării, sau în cazul în care contrapartida nu este stabilită de părţi, ci este stabilită prin lege, prin licitaţie, printr-o hotărâre a instanţei, sau alte situaţii similare, şi nu include taxa;

b) contrapartida unei livrări de bunuri/prestări de servicii trebuie considerată ca incluzând deja taxa pe valoarea adăugată, taxa determinându-se prin aplicarea procedeului sutei mărite, respectiv 20 x 100/120 în cazul cotei standard şi 19 x 100/119 începând cu data de 1 ianuarie 2017, 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse, în următoarele situaţii:

1. atunci când părţile au convenit că TVA este inclusă în contravaloarea livrării/prestării;

2. în cazul livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii direct către populaţie pentru care nu este necesară potrivit legii emiterea unei facturi;

3. în orice situaţie în care contrapartida nu este stabilită de părţi, ci este stabilită prin lege, prin licitaţie, printr-o hotărâre a instanţei, sau alte situaţii similare, şi include taxa sau nu există nicio menţiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată;

(la 21-03-2016 Pct. 3 al lit. b) a pct. 36 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

4. atunci când preţul unui bun/serviciu a fost stabilit de părţi fără nicio menţiune cu privire la taxa pe valoarea adăugată, iar furnizorul/prestatorul bunului/serviciului respectiv este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată colectate pentru operaţiunea supusă taxei, şi furnizorul/prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la beneficiar taxa pe valoarea adăugată care ar fi trebuit colectată pentru operaţiunea respectivă. Poate fi acceptată ca mijloc de probă a faptului că furnizorul/prestatorul nu are posibilitatea de a recupera de la beneficiar taxa pe valoarea adăugată, inclusiv o declaraţie pe propria răspundere a furnizorului.

37. (1) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale şi accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în condiţiile prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical destinat utilizării personale exclusive care amplifică, restabileşte sau înlocuieşte zone din ţesuturile moi ori dure, precum şi funcţii ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât şi extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

(2) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea ţesuturilor moi ori dure, precum şi a unor funcţii ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale şi funcţionale ale sistemului neuromuscular şi scheletic, precum şi încălţămintea ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele şi dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante şi/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părţi şi/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(3) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (3) din Punctul 37. , Capitolul VIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 8, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 291 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal se aplică pe tot lanţul economic de la producţie până la vânzarea către consumatorul final de către toţi furnizorii, indiferent de calitatea acestora, respectiv producători sau comercianţi, pentru livrarea bunurilor care se încadrează la următoarele coduri NC, indiferent de destinaţia acestora:

a) animale vii şi păsări vii, din specii domestice, care se încadrează la codurile NC 0101-0105, 0106 14 10, 0106 19 00, 0106 33 00, 0106 39 10, 0106 39 80, 0106 41 00 şi 0106 90 00 destinate consumului alimentar uman sau animal sau destinate producerii de alimente pentru consumul uman sau animal, de materii prime sau ingrediente pentru prepararea alimentelor pentru consumul uman sau animal, inclusiv în cazul în care acestea sunt utilizate pentru reproducţie;

b) carne şi organe comestibile care se încadrează la codurile NC 0201-0210;

c) peşti şi crustacee, moluşte şi alte nevertebrate acvatice, care se încadrează la codurile NC 0301-0308, cu excepţia peştilor ornamentali vii care se încadrează la codurile NC 0301 11 00 şi 0301 19 00;

d) lapte şi produse lactate care se încadrează la codurile NC 0401-0406;

e) ouă de păsări care se încadrează la codurile NC 0407- 0408, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 0407 11 00, 0407 19, 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20, 0408 99 20;

f) miere naturală care se încadrează la codul NC 04090000;

g) alte produse comestibile de origine animală care se încadrează la codurile NC 0410 00 00, 0504 00 00, 0506 90 00, 0507, 0508 00 00, 0511 91, 0511 99;

h) plante vii utilizate ca alimente destinate consumului uman sau animal ori ca materii prime sau ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal, care se încadrează la codul NC 0602 90 50;

i) legume, plante, rădăcini şi tuberculi, alimentare, care se încadrează la codurile NC 0701-0714, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 0701 10 00, 0703 10 11, 0712 90 11, 0713 10 10, 0713 33 10;

j) fructe comestibile, coji de citrice sau de pepeni, care se încadrează la codurile NC 0801-0814 00 00;

k) cafea, ceai, mate şi mirodenii, care se încadrează la codurile NC 0901-0910;

l) cereale care se încadrează la codurile NC 1001-1008, cu excepţia celor destinate însămânţării care se încadrează la codurile NC 1001 11 00, 1001 91, 1002 10 00, 1003 10 00, 1004 10 00, 1005 10, 1006 10 10, 1007 10 şi 1008 21 00;

m) produse ale industriei morăritului, malţ, amidon şi fecule, inulină, gluten de grâu, care se încadrează la codurile NC 1101 00-1109 00 00, cu excepţia celor care se încadrează la codul NC 1106 20 10;

n) seminţe şi fructe oleaginoase, seminţe şi fructe diverse, plante industriale sau medicinale, paie şi furaje, care se încadrează la codurile NC 1201-1206, 1208, 1210, 1213 şi 1214, cu excepţia celor care se încadrează la codurile 1201 10 00, 1202 30 00, 1204 00 10, 1205 10 10, 1206 00 10;

o) grăsimi şi uleiuri de origine animală sau vegetală, produse ale disocierii acestora, grăsimi alimentare prelucrate, care se încadrează la codurile NC 1501-1517, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 1505 00, 1509 10 10;

p) preparate din carne, din peşte sau din crustacee, din moluşte sau din alte nevertebrate acvatice, care se încadrează la codurile NC 1601 00-1605;

q) zaharuri şi produse zaharoase, care se încadrează la codurile NC 1701-1704;

r) cacao şi preparate din cacao, care se încadrează la codurile NC 1801 00 00-1806;

s) preparate pe bază de cereale, de făină, de amidon, de fecule sau de lapte, produse de patiserie, care se încadrează la codurile NC 1901-1905;

ş) preparate din legume, din fructe sau din alte părţi de plante, care se încadrează la codurile NC 2001-2009;

t) preparate alimentare diverse care se încadrează la codurile NC 2101-2106, cu excepţia preparatelor ce conţin alcool de la codul 2106 90 20;

ţ) băuturi, oţet comestibil şi înlocuitori de oţet comestibil obţinuţi din acid acetic, care se încadrează la codurile NC 2201, 2202 şi 2209 00;

u) reziduuri şi deşeuri ale industriei alimentare, alimente preparate pentru animale, care se încadrează la codurile NC 2301, 2302, 2304 00 00-2306, 2308 00 şi 2309;

Exemplul nr. 1: Un producător agricol vinde caise care se încadrează la codul NC 0809 10 00 către un comerciant. Pentru livrarea efectuată producătorul agricol aplică cota de TVA de 9%. La rândul său, comerciantul vinde caisele cu cota de 9% indiferent ce destinaţie ulterioară vor avea fructele livrate: alimente, materie primă pentru dulceaţă, compoturi sau producţia de alcool.

Exemplul nr. 2: Un producător de miere livrează mierea, care se încadrează la codul NC NC 04090000, atât către magazine de vânzare cu amănuntul, cât şi către fabrici de produse cosmetice sau către producători de hidromel. În toate situaţiile va aplica cota redusă de 9% la livrarea mierii.

Exemplul nr. 3: O persoană impozabilă importă ulei de soia, care se încadrează la codul NC 1507, pentru producerea de biodiesel. Cota de TVA aplicabilă pentru importul de ulei de soia este cota redusă de 9%.

(5) Pentru livrarea următoarelor bunuri, datorită naturii lor, cota redusă de TVA de 9% se aplică de orice furnizor numai dacă acesta poate face dovada că sunt utilizate pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal:

a) seminţe şi fructe oleaginoase, seminţe şi fructe diverse, plante industriale sau medicinale, paie şi furaje, care se încadrează la codurile NC 1207, 1211 şi 1212, cu excepţia celor care se încadrează la codurile NC 1207 21 00, 1207 40 10, 1207 50 10, 1207 91 10, 1207 99 20;

(la 04-05-2017 Litera a) din Alineatul (5) , Punctul 37. , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 5, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

b) grăsimi şi uleiuri de origine animală sau vegetală, produse ale disocierii acestora, grăsimi alimentare prelucrate, care se încadrează la codurile NC 1518 00, 1520 00 00, 1521 şi 1522 00;

c) reziduuri şi deşeuri ale industriei alimentare, alimente preparate pentru animale, care se încadrează la codurile NC 2303 şi 2307 00;

d) gume, răşini şi alte seve şi extracte vegetale, care sunt utilizate ca ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal, ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal şi care se încadrează la codurile NC 1301 şi 1302, cu excepţia celor care se încadrează la codul NC 1302 11 00;

e) sare care este utilizată ca ingredient pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal şi care se încadrează la codul NC 2501 00;

f) produse chimice anorganice şi organice care sunt utilizate ca ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal şi care se încadrează la codurile NC 2801-2853 şi 2901-2942, cu excepţia codurilor 2805 40, 2815 11 00, 2815 12 00, 2815 30 00, 2818-2825, 2828, 2834 29, 2837, 2843-2846, 2849, 2850, 2852, 2853 00 50, 2901-2904, 2905 11-2905 39 95, 2909 11 00-2909 60 şi 2910;

g) alte bunuri care sunt utilizate ca ingrediente pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal şi care se încadrează la codurile NC 3203, 3204, 3301, 3302 10, 3402 13 00, 3501-3505, 3507, 3823, 3824 60, 3824 90 25, 3824 90 55, 3824 90 62, 3824 90 64, 3824 90 80, 3824 90 92-3824 90 96, 3912 31 00, 3913 10 00, 3917 10 şi 4706 91 00.

(6) Condiţia prevăzută la alin. (5) se consideră îndeplinită dacă bunurile:

a) fie sunt comercializate în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry sau sunt utilizate în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

b) fie sunt livrate către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurant sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

(7) În cazul importului de bunuri prevăzute la alin. (5), cota redusă de TVA se aplică pe baza declaraţiei angajament, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 4, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, care se depune la organul vamal competent la momentul importului, din care să rezulte:

a) fie că va comercializa bunurile importate în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry sau le va utiliza în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

b) fie că va livra ulterior importului bunurile către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurante sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

(8) În cazul achiziţiei intracomunitare de bunuri prevăzute la alin. (5), cota redusă de TVA de 9% se aplică numai dacă persoana impozabilă poate face dovada:

a) fie că va comercializa bunurile achiziţionate intracomunitar în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry sau le va utiliza în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

b) fie că va livra ulterior achiziţiei intracomunitare bunurile către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurante sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

(9) Dacă persoana impozabilă care importă, achiziţionează intracomunitar sau livrează în ţară bunurile prevăzute la alin. (5) nu poate face dovada aplicării cotei reduse de TVA de 9% în condiţiile prevăzute la alin. (6)-(8), se aplică cota standard de TVA, chiar dacă pentru o livrare ulterioară se aplică cota redusă de 9% pentru acelaşi bun.

(10) Cota redusă de TVA de 9% se aplică pentru livrarea, importul sau achiziţia intracomunitară de suplimente alimentare notificate care se regăsesc pe site-ul Ministerului Sănătăţii sau pe cel al Institutului de Bioresurse Alimentare, în conformitate cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale, al ministrului sănătăţii şi al preşedintelui Autorităţii Naţionale Sanitare Veterinare şi pentru Siguranţa Alimentelor nr. 1.228/2005/244/63/2006
pentru aprobarea Normelor tehnice
privind comercializarea suplimentelor alimentare predozate de origine animală şi vegetală şi/sau a amestecurilor acestora cu vitamine, minerale şi alţi nutrienţi, cu Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor şi dezvoltării rurale şi al ministrului sănătăţii nr. 244/401/2005
privind prelucrarea, procesarea şi comercializarea plantelor medicinale şi aromatice utilizate ca atare, parţial procesate sau procesate sub formă de suplimente alimentare predozate şi cu Ordinul ministrului sănătăţii publice nr. 1.069/2007
pentru aprobarea Normelor privind suplimentele alimentare.

(11) În situaţia în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri supuse atât cotei reduse de TVA, cât şi cotei standard de TVA, la un preţ total, şi nu se poate stabili o operaţiune principală, se aplică cota de TVA corespunzătoare fiecărui bun, în măsura în care bunurile care compun pachetul pot fi separate, în caz contrar se consideră că are loc o operaţiune complexă unică, aplicându-se cota standard de TVA la valoarea totală a pachetului. Se exceptează bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor în condiţiile prevăzute la pct. 7 alin. (10) lit. a).

Exemplul 1: La vânzarea unui coş care are un preţ total, care cuprinde atât produse alimentare, cât şi băuturi alcoolice şi produse cosmetice, se aplică cota de TVA aferentă fiecărui produs în parte, în măsura în care bunurile care compun coşul pot fi separate, în caz contrar aplicându-se cota standard de TVA la valoarea totală a coşului.

Exemplul 2: La vânzarea unui aragaz, dacă comerciantul oferă gratuit un pachet de spaghete, se consideră că acesta este acordat gratuit, în scopul stimulării vânzărilor, iar cota aplicabilă pentru vânzarea aragazului este de 19%.

(la 12-04-2019 Alineatul (11) din Punctul 37, Capitolul VIII, Titlul VII a fost modificat de Punctul 2, ARTICOLUL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 213 din 10 aprilie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 282 din 12 aprilie 2019)

(12) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (12) din Punctul 37. , Capitolul VIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 8, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(13) În aplicarea art. 291 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, se aplică cota redusă de TVA de 9% de orice persoană care livrează apă de irigaţii care este transportată prin infrastructura principală şi/sau secundară de irigaţii. În categoria persoanelor care livrează apă destinată irigaţiilor se cuprind inclusiv furnizorii de apă din Dunăre, din râuri interioare, izvoare, lacuri de acumulare sau alte surse de apă, care alimentează sistemele de irigaţii.

(la 16-10-2020 Alineatul (13) din Punctul 37. , Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 9, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

38.

(1) Cota redusă de 5% prevăzută la art. 291 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărţile şi manualele şcolare sunt tipăriturile care au cod ISBN, inclusiv partiturile muzicale imprimate care au cod ISMN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele şi revistele sunt orice tipărituri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicităţii. Prin sintagma «în principal» se înţelege că mai mult de jumătate din conţinutul cărţii, ziarului sau revistei este destinat publicităţii. De asemenea, nu se aplică cota redusă a taxei pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronică, operaţiunile fiind considerate prestări de servicii, conform art. 7 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

(2) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la art. 270 alin. (1) din Codul fiscal, a locuinţelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca un proprietar de bunurile prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal.

(3) În aplicarea art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal:

a) prin locuinţă se înţelege construcţia alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependinţele, dotările şi utilităţile necesare, care, la data livrării, satisface cerinţele de locuit ale unei persoane ori familii;

b) anexele gospodăreşti nu se iau în calculul suprafeţei utile a locuinţei de 120 mp;

c) valoarea-limită de 450.000 lei cuprinde valoarea locuinţei, inclusiv valoarea cotelor indivize din părţile comune ale imobilului şi a anexelor gospodăreşti şi, după caz, a terenului pe care este construită locuinţa, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuinţa respectivă.

(4) Suprafaţa utilă a locuinţei prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 3 din Codul fiscal trebuie să fie înscrisă în documentaţia cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în condiţiile legii.

(5) Persoanele impozabile care livrează locuinţe vor aplica cota de 5%, inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condiţiile impuse de art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal. În situaţia în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei standard de TVA, la livrarea bunului imobil se efectuează regularizările prevăzute la art. 291 alin. (6) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condiţiile impuse de art. 291 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate şi de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.

(6) Pentru clădirile prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 1, 2 şi 4 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziţia vânzătorului o declaraţie pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinaţiei prevăzute de lege, care se păstrează de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%. Declaraţia trebuie prezentată cel mai târziu până la momentul livrării clădirii respective. Prevederile art. 291 alin. (3) lit. c) pct. 1, 2 şi 4 din Codul fiscal se aplică şi în cazul livrării de părţi dintr-o clădire destinate scopurilor respective.

(7) În sensul art. 291 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, prin cazare în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară se înţelege cazarea în structurile de primire turistice cu funcţiuni de cazare turistică prevăzute la art. 2 lit. d) din Ordonanţa Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de turism în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare. Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la art. 291 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal se aplică pentru tipurile de cazare în structurile de primire turistice cu funcţiune de cazare, prevăzute la art. 2^1 din Ordonanţa Guvernului nr. 58/1998, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul cazării cu demipensiune, cu pensiune completă sau cu «all inclusive», astfel cum sunt definite la art. 2^1 din Ordonanţa Guvernului nr. 58/1998, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare, cota redusă de TVA se aplică asupra preţului total al cazării, care poate include şi băuturi alcoolice. Orice persoană care acţionează în condiţiile prevăzute la pct. 8 alin. (2) sau care intermediază astfel de operaţiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 271 alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 5% a taxei, cu excepţia situaţiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenţii de turism, prevăzut la art. 311 din Codul fiscal.

(8) În aplicarea art. 291 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, prin servicii de restaurant şi de catering se înţelege serviciile prevăzute la pct. 18. Orice combinaţie de băuturi alcoolice şi nealcoolice, indiferent de concentraţia alcoolică, este considerată băutură alcoolică. Pentru băuturile alcoolice servite la restaurant sau oferite în cazul serviciilor de catering se aplică cota

standard de TVA, dar nu se consideră că are loc o livrare separată de bunuri, oferirea de băuturi alcoolice făcând parte din serviciile de restaurant sau de catering.

Exemplu: Un restaurant care vinde şi mâncare pentru a fi servită în afara locaţiei restaurantului nu realizează o prestare de servicii de restaurant, ci o livrare de bunuri, pentru care aplică cota redusă de TVA de 9%, inclusiv pentru caserola sau paharele în care sunt servite alimentele sau băuturile nealcoolice, chiar dacă contravaloarea acestora ar fi evidenţiată separat pe bonul fiscal. În acest caz se consideră că livrarea alimentelor este livrarea principală care atrage aceeaşi cotă de TVA livrării caserolei sau a paharului, acestea fiind livrări accesorii, nu un scop în sine pentru client.

(9) În situaţia în care se comercializează un pachet care cuprinde bunuri/servicii supuse atât cotei reduse de TVA, cât şi cotei standard de TVA şi se poate stabili o operaţiune principală, cota de TVA aplicabilă pachetului este cota de TVA aplicabilă operaţiunii principale, conform pct. 23 alin. (1) lit. b), chiar dacă preţul fiecărui element care compune preţul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestaţie poate fi identificat, astfel cum s-a pronunţat şi Curtea Europeană de Justiţie în Cauza C-463/16 Stadion Amsterdam CV.

Exemplu: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA oferă posibilitatea achiziţionării unui pachet de bunuri şi servicii constând în acces la un eveniment sportiv şi facilităţi în cadrul evenimentului sportiv, precum: servicii de catering/restaurant, produse alimentare, acces la parcare. În această situaţie, chiar dacă preţul fiecărui element care compune preţul total plătit de un consumator pentru a putea beneficia de această prestaţie ar putea fi identificat, cota de TVA aplicabilă pachetului este de 5%, respectiv cota de TVA aferentă accesului la evenimentul sportiv care reprezintă prestaţia principală.

(la 16-10-2020 Punctul 38. din Capitolul VIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 10, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

39. (1) În cazul achiziţiilor intracomunitare de bunuri pentru care exigibilitatea taxei a intervenit integral sau parţial anticipat faptului generator, nu se fac regularizări în situaţia modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligaţia plăţii taxei potrivit art. 331
sau art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal
, în situaţia modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la art. 291 alin. (6) din Codul fiscal
.

Exemplul nr. 1: O societate de construcţii întocmeşte situaţia de lucrări în cursul lunii decembrie 2015, pentru lucrările efectuate în lunile noiembrie şi decembrie. Contractul prevede că situaţia de lucrări trebuie acceptată de beneficiar. Beneficiarul acceptă situaţia de lucrări în luna ianuarie 2016. Faptul generator de taxă, respectiv data la care se consideră serviciul prestat,

intervine la data acceptării situaţiei de lucrări de către beneficiar, potrivit prevederilor art. 281 alin. (7) din Codul fiscal
. În consecinţă, cota aplicabilă pentru întreaga contravaloare a serviciilor acceptate de beneficiar este de 20%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. În situaţia în care anterior emiterii situaţiei de lucrări au fost emise facturi de avans cu cota de 24%, după data de 1 ianuarie 2016 avansurile respective se regularizează prin aplicarea cotei de 20%.

Exemplul nr. 2: O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice şi cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede că societatea facturează energia electrică furnizată la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1-10 al fiecărei luni. După comunicarea indexului pentru energia electrică consumată, societatea de furnizare emite factura în luna următoare celei în care a fost comunicat indexul de către client. Faptul generator intervine la data la care societatea de furnizare emite factura potrivit art. 281 alin. (8) din Codul fiscal
, întrucât contractul nu specifică o anumită dată la care trebuie efectuată plata. Dacă pe factură se menţionează un anumit termen de plată a facturii, data plăţii nu constituie fapt generator de taxă în lipsa acestei menţiuni în contract. Presupunând că indexul a fost comunicat de client la data de 10 decembrie 2015, iar factura este emisă în cursul lunii ianuarie 2016, cota de TVA aplicabilă este de 20%.

De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede că în situaţia în care clientul nu transmite indexul, societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimată a consumului de energie electrică, determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând că facturarea s-a realizat în lunile noiembrie, decembrie 2015 şi ianuarie 2016, pe baza consumului estimat, se consideră că faptul generator de taxă a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele respective, 24% în noiembrie şi decembrie 2015 şi 20% în ianuarie 2016. În luna februarie 2016, societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând că există diferenţe în plus sau în minus faţă de consumul estimat facturat, în luna februarie 2016 intervine o situaţie de ajustare a bazei de impozitare potrivit art. 287 din Codul fiscal
, pentru care societatea de furnizare va emite o factură. În situaţia în care societatea de furnizare nu poate determina cărei livrări îi corespund diferenţele respective, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la art. 287 din Codul fiscal
, conform pct. 25 alin. (2), respectiv 20%. Exemplul este valabil şi pentru furnizarea de gaze naturale şi apă, a căror livrare este continuă.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electrică, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livrată în luna în curs, având la bază criterii de determinare a cantităţii necesare de energie electrică la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunare, societatea de furnizare regularizează valoarea facturată iniţial în vederea reflectării energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivă. În această situaţie, factura emisă iniţial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizată se consideră o factură de avans şi nu dă naştere unui fapt generator de taxă. În acest sens, faptul generator intervine la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electrică efectiv furnizată în luna respectivă. Presupunând că la data de 1 decembrie 2015 se emite factura de avans pentru luna decembrie 2015, se aplică cota de TVA de 24%, iar regularizarea facturii de avans se realizează la data de 3 ianuarie 2016, factura

de avans se reia cu semnul minus şi se va factura cantitatea de energie electrică furnizată la cota de TVA de 20%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. Presupunând că regularizarea facturii de avans se realizează la 31 decembrie 2015, la facturarea cantităţii de energie electrică furnizată se aplică cota de TVA de 24%. Exemplul este valabil şi pentru furnizarea de gaze naturale şi apă, a căror livrare este continuă.

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadenţar pentru efectuarea plăţii ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plăţii în data de 20 decembrie 2015 se aplică cota de TVA de 24%. Pentru rata de leasing având data scadentă pentru efectuarea plăţii în data de 20 ianuarie 2016 se aplică cota de TVA de 20%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru rata de leasing scadentă în ianuarie 2016, aceasta se consideră o factură emisă înainte de faptul generator de taxă. Prin urmare, se efectuează regularizarea facturii emise anticipat pentru a aplica cota de TVA de 20% de la data faptului generator de taxă, potrivit prevederilor art. 291 alin. (4) din Codul fiscal
. În cazul acestui exemplu, dacă factura ar fi fost achitată în luna decembrie, nu ar fi modificat faptul generator de taxă, care rămâne data de 20 ianuarie 2016, astfel cum este stipulată în contract. În cazul contractelor care nu au o dată stipulată în contract pentru plata se aplică prevederile pct. 24 alin. (7).

Exemplul nr. 4: O societate de consultanţă fiscală prestează servicii de consultanţă pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract nu se prevede că este necesară acceptarea raportului de lucru de către client. Faptul generator de taxă este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacă societatea de consultanţă fiscală a prestat servicii de consultanţă în lunile noiembrie şi decembrie 2015 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna decembrie 2015, factura va fi emisă aplicându-se cota de TVA de 24%, termenul de emitere a facturii fiind până la data de 15 ianuarie 2016, potrivit art. 319 alin. (16) din Codul fiscal
. În situaţia în care serviciile de consultanţă sunt prestate în baza unui contract în condiţiile prevăzute la pct. 24 alin. (5), respectiv se fac plăţi forfetare, indiferent de volumul serviciilor prestate, fără să fie emise rapoarte sau alte situaţii de lucru, faptul generator de taxă intervine potrivit art. 281 alin. (8) din Codul fiscal
şi a pct. 24 alin. (5).

Exemplul nr. 5: O societate furnizează reviste online pe bază de abonament, prin care clientul primeşte acces la consultarea revistei pentru perioada de timp la care se referă abonamentul. Societatea facturează în luna decembrie 2015 abonamente prin care se acordă acces la revista online pentru o perioadă de 6 luni, aplicând cota de TVA de 24%. Faptul generator de taxă intervine la data acordării dreptului de acces online la reviste.

Exemplul nr. 6: O societate înregistrată în scopuri de TVA recepţionează bunuri livrate din Ungaria în România în cursul lunii decembrie 2015. Până la data de 15 ianuarie 2016 societatea nu primeşte factura aferentă bunurilor recepţionate în luna decembrie 2015 şi, în consecinţă, va emite autofactura prevăzută la art. 320 alin. (1) din Codul fiscal
la data de 15 ianuarie 2016, aplicând cota de TVA de 20%. Achiziţia intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA şi în declaraţia recapitulativă aferente lunii ianuarie 2016. În luna februarie 2016, societatea primeşte factura emisă de furnizor având data de 10 decembrie 2015. Întrucât factura are data anterioară faţă de 15 ianuarie 2015, exigibilitatea TVA intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna februarie 2016, societatea va înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferenţele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii şi cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor,

pentru a raporta achiziţia intracomunitară de bunuri la cursul de schimb valutar valabil la data exigibilităţii de taxă. De asemenea, societatea va regulariza cota de TVA aferentă acestei achiziţii intracomunitare de bunuri în sensul aplicării cotei de TVA de 24%, cota de TVA aplicabilă la data exigibilităţii achiziţiei intracomunitare de bunuri. În ceea ce priveşte declaraţia recapitulativă prevăzută la art. 325 din Codul fiscal
, societatea va rectifica atât declaraţia recapitulativă aferentă lunii ianuarie 2016, în sensul excluderii achiziţiei intracomunitare de bunuri, cât şi declaraţia recapitulativă aferentă lunii decembrie 2015, în sensul includerii achiziţiei intracomunitare de bunuri.

Exemplul nr. 7: O casă de expediţie prestează servicii de transport, servicii accesorii transportului (încărcare, manipulare), alte servicii necesare pentru transportul de bunuri. Casa de expediţie nu dispune de propriile mijloace de transport, apelând la transportatori pentru transportul efectiv al bunurilor. De asemenea apelează la alţi prestatori de servicii şi pentru celelalte servicii. Pentru a determina faptul generator de taxă al serviciilor prestate de casa de expediţie, se pot distinge două situaţii:

a) Dacă casa de expediţie facturează un singur serviciu, nu un complex de servicii, cum ar fi numai serviciul de transport, faptul generator de taxă intervine la data finalizării serviciului respectiv potrivit prevederilor art. 281 alin. (12) din Codul fiscal
. Astfel, dacă din documentele de transport emise de transportator rezultă că transportul s-a finalizat în luna decembrie 2015, acesta va fi facturat cu cota de TVA de 24%, chiar dacă casa de expediţie va factura cu întârziere acest transport către client, de exemplu doar în luna februarie 2016.

b) Dacă casa de expediţie face un pachet de servicii pe care le facturează clientului, care cuprinde de exemplu transport, manipulare, alte servicii de logistică, se consideră că se prestează un serviciu complex unic pentru care faptul generator de taxă intervine la data finalizării ultimului serviciu din pachetul respectiv. Astfel, dacă presupunem că transportul şi serviciile de manipulare s-au finalizat în luna decembrie 2015, dar serviciile logistice s-au finalizat în luna ianuarie 2016, faptul generator de taxă al acestui serviciu complex unic intervine în luna ianuarie 2016 şi se aplică cota de TVA în vigoare la data faptului generator de taxă, respectiv de 20%.

Exemplul nr. 8: O societate de leasing a încheiat un contract de leasing pentru o clădire în anul 2010. Contractul prevedea că pe lângă rata de leasing (capitalul), societatea de leasing mai factura în vederea încasării, pe parcursul derulării contractului de leasing, şi valoarea reziduală a clădirii respective. De asemenea, societatea de leasing mai factura odată cu rata de leasing şi comisionul de administrare, comisioane bancare, diferenţe de curs, alte cheltuieli care intrau în sarcina societăţii de leasing în legătură cu operaţiunea de leasing şi care erau recuperate de la beneficiar şi asigurarea. Societatea de leasing a optat pentru taxarea operaţiunii de leasing potrivit prevederilor art. 292 alin. (3) din Codul fiscal
. Pe perioada derulării contractului de leasing, operaţiunea efectuată de societatea de leasing este o prestare de servicii, conform prevederilor pct. 8 alin. (4), iar la sfârşitul perioadei de leasing, când locatorul/finanţatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operaţiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul, respectiv pentru valoarea reziduală prevăzută în contract. Faptul generator de taxă pentru serviciul de leasing (rate) intervine la data prevăzută în contract pentru efectuarea plăţii ratei, iar pentru valoarea reziduală, la data la care are loc transferul dreptului de a dispune de bun ca şi un proprietar. La fiecare rată de leasing facturată, toate cheltuielile accesorii vor urma acelaşi regim ca şi operaţiunea de bază, respectiv, pe lângă capital, vor fi facturate cu TVA şi comisionul de administrare, comisioanele bancare, diferenţele de curs şi celelalte cheltuieli

care sunt facturate de societatea de leasing, dar asigurarea se facturează în regim de scutire de TVA, conform prevederilor art. 286 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal
. Facturarea unei părţi din valoarea reziduală odată cu ratele de leasing reprezintă facturarea în avans a contravalorii livrării de bunuri care are loc la sfârşitul contractului de leasing. Pentru ratele facturate s-a aplicat cota în vigoare la data faptului generator de taxă (fiecare dată prevăzută în contract pentru plata ratei) şi nu se mai fac regularizări la data transferului dreptului de proprietate asupra clădirii. Întrucât valoarea reziduală a fost încasată în avans faţă de data livrării, aplicându-se cota de 24%, dacă livrarea clădirii are loc după data de 1 ianuarie 2016, se va proceda la regularizarea sumelor încasate în avans pentru a aplica cota de TVA de 20% în vigoare la data faptului generator de taxă.

CAP. IX

Operaţiuni scutite de taxă

SECŢIUNEA 1

Scutiri pentru anumite activităţi de interes general şi scutiri pentru alte activităţi

40. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
se aplică pentru:

a) serviciile de spitalizare şi alte servicii al căror scop principal îl constituie îngrijirea medicală, respectiv protejarea, inclusiv menţinerea sau refacerea sănătăţii, desfăşurate de unităţile autorizate prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
. Se cuprind în sfera de aplicare a acestei scutiri inclusiv servicii precum: efectuarea examinărilor medicale ale persoanelor fizice pentru angajatori sau companiile de asigurare, prelevarea de sânge ori alte probe în vederea testării prezenţei unor viruşi, infecţii sau alte boli, în numele angajatorilor ori al asigurătorilor, certificarea stării de sănătate, de exemplu cu privire la posibilitatea de a călători;

b) operaţiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare către pacienţi în perioada tratamentului, precum şi furnizarea de hrană şi cazare pacienţilor în timpul spitalizării şi îngrijirii medicale, desfăşurate de unităţile autorizate prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
. Totuşi scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod şi nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului.

(2) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
nu se aplică pentru:

a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menţinerea sau refacerea sănătăţii, cum sunt:

1. serviciile cu scop unic estetic;

2. serviciile constând în trimiterea unui kit de colectare a sângelui din cordonul ombilical al nou-născuţilor, testarea şi procesarea acestui sânge şi, dacă este cazul, depozitarea celulelor stem conţinute în el în vederea unei eventuale utilizări terapeutice în viitor, destinate numai pentru a se asigura că o anumită resursă va fi disponibilă pentru tratament medical în ipoteza incertă în care tratamentul ar deveni necesar, dar nu, în sine, pentru a diagnostica, trata sau vindeca boli sau tulburări de sănătate, indiferent dacă serviciile în cauză sunt realizate împreună sau separat.

3. serviciile desfăşurate de medici investigatori pentru efectuarea studiilor clinice cu medicamente de uz uman, astfel cum sunt definite la art. 21 din Normele referitoare la implementarea regulilor de bună practică în desfăşurarea studiilor clinice efectuate cu medicamente de uz uman

, aprobate prin Ordinul ministrului sănătăţii publice nr. 904/2006
, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 din 4 august 2006;

4. serviciile care au ca scop furnizarea unor informaţii necesare pentru luarea unei decizii cu consecinţe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum şi examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina muncii, în vederea soluţionării unor litigii, precum şi efectuarea de examinări medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fişe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;

b) furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau al spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar şi în situaţia în care acestea sunt situate în incinta unui spital ori a unei clinici şi/sau sunt conduse de către acestea;

c) serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-122/87 Comisia Comunităţilor Europene împotriva Republicii Italia.

(3) În conformitate cu prevederile art. 292 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală furnizate de unităţi autorizate conform prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 109/2000
privind staţiunile balneare, climatice şi balneoclimatice şi asistenţa medicală balneară şi de recuperare, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 343/2002
, cu modificările ulterioare, precum şi serviciile de cazare şi masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienţilor ale căror bilete sunt decontate de Casa Naţională de Pensii Publice, cât şi pentru cele prestate pacienţilor care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare şi masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeaşi persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament, astfel cum rezultă din Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-349/96 Card Protection Plan Ltd (CPP) împotriva Commissioners of Customs & Excise. În acest sens, persoana care furnizează pachetul de servicii poate furniza serviciile de tratament, cazare şi masă cu mijloace proprii sau achiziţionate de la terţi. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare şi/sau masă furnizate de alte persoane către persoana impozabilă care furnizează pachetul de servicii compus din servicii de tratament, masă şi/sau cazare.

41. Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
privind activitatea de transport al bolnavilor şi răniţilor cu vehicule special amenajate în acest sens se aplică pentru transporturile efectuate de staţiile de salvare sau de alte unităţi sau vehicule autorizate de Ministerul Sănătăţii pentru desfăşurarea acestei activităţi.

42. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulţilor se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanţei Guvernului nr. 129/2000privind formarea profesională a adulţilor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviaţia civilă din România, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi de Institutul Naţional de Administraţie pentru activitatea de perfecţionare profesională. Sunt de asemenea scutite serviciile de formare profesională prestate de furnizorii de

formare profesională în baza contractelor de parteneriat încheiate cu Institutul Naţional de Administraţie.

(la 01-09-2016 Alin. (1) al pct. 42 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de art. 18 din ORDONANŢA nr. 23 din 24 august 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 658 din 29 august 2016, prin înlocuirea unei sintagme.)

(2) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal
nu se aplică pentru studiile sau cercetarea efectuate cu plată de şcoli, universităţi sau orice altă instituţie de învăţământ pentru alte persoane. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-287/00.

(3) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal
se aplică şi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii strâns legate de serviciile educaţionale, precum vânzarea de manuale şcolare, organizarea de conferinţe legate de activitatea de învăţământ, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate pentru activităţile de învăţământ sau pentru formarea profesională a adulţilor, prestarea de servicii de examinare în vederea obţinerii accesului la serviciile educaţionale sau de formare profesională a adulţilor.

(4) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal
nu este aplicabilă pentru achiziţiile de bunuri sau servicii efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi autorizate pentru activităţile de învăţământ sau pentru formare profesională a adulţilor, destinate activităţii scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal
.

43. În sensul art. 292 alin. (1) lit. i)
şi j) din Codul fiscal
, entităţile recunoscute ca având caracter social sunt furnizorii de servicii sociale prevăzuţi de Legea asistenţei sociale nr. 292/2011
, cu modificările ulterioare, acreditaţi în condiţiile legii, pentru activitatea acestora de prestare a serviciilor sociale aşa cum sunt acestea clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015
.

44. Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal
se aplică şi de către creşele care sunt înfiinţate în baza Legii nr. 263/2007
privind înfiinţarea, organizarea şi funcţionarea creşelor, cu modificările şi completările ulterioare.

45. În sensul art. 292 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal
:

a) cuantumul cotizaţiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizaţiilor fără scop patrimonial;

b) activităţile desfăşurate în favoarea membrilor în contul cotizaţiilor încasate în baza art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea camerelor de comerţ din România nr. 335/2007
, cu modificările şi completările ulterioare, de către camerele de comerţ, sunt scutite de taxă.

46. (1) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal
se aplică dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) prestările să fie efectuate de o organizaţie fără scop patrimonial;

b) prestările de servicii efectuate de astfel de organizaţii să fie strâns legate de sport sau de educaţia fizică şi să fie efectuate în favoarea persoanelor care practică sportul sau educaţia fizică;

c) prestările de servicii să fie esenţiale pentru operaţiunile scutite, şi anume practicarea sportului sau a educaţiei fizice. Scutirea unei operaţiuni se stabileşte în special în funcţie de natura prestării de servicii efectuate şi de raportul acesteia cu practicarea sportului sau a educaţiei fizice.

(2) În sensul alin. (1) lit. b), în vederea garantării unei aplicări efective a scutirii prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal
, această dispoziţie trebuie interpretată în sensul că prestările de servicii efectuate în special în cadrul sporturilor practicate în grupuri de persoane sau practicate în structuri organizatorice înfiinţate de cluburi de sport pot în principiu beneficia de scutirea prevăzută de această dispoziţie. Rezultă că, pentru a aprecia dacă prestările de servicii sunt scutite, identitatea destinatarului formal al unei prestări de servicii şi forma juridică sub care acesta beneficiază de prestare sunt irelevante.

(3) Scutirea prevăzută la art. 292 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal
se aplică indiferent dacă activitatea sportivă este practicată la nivel profesionist, sau în mod regulat sau organizat ori în vederea participării la competiţii sportive, ori activităţile sportive au caracter neorganizat, nesistematic şi nu au ca scop participarea la competiţii sportive, cu condiţia totuşi ca exercitarea acestor activităţi să nu se înscrie într-un cadru de pură recreere şi destindere.

(4) Nu se aplică scutirea de taxă pentru încasările din publicitate, încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio şi la televiziune a manifestărilor sportive şi încasările din acordarea dreptului de a intra la orice manifestări sportive.

47. Prestările de servicii culturale prevăzute de art. 292 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal
efectuate de instituţiile publice sau de organizaţii culturale nonprofit cuprind activităţi precum: reprezentaţiile de teatru, operă, operetă, balet, dans contemporan, organizarea de expoziţii, festivaluri şi alte activităţi culturale recunoscute de Ministerul Culturii. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broşuri, pliante şi alte materiale care popularizează o activitate culturală.

48. Potrivit art. 292 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal
, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activităţi cum sunt: reprezentaţii teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziţii, concerte, conferinţe, simpozioane, altele decât cele prevăzute la pct. 47, cu condiţia ca veniturile obţinute din aceste activităţi să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

49. În sensul art. 292 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal
, prin posturi publice naţionale de radio şi televiziune se înţelege Societatea Română de Radiodifuziune şi Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994
privind organizarea şi funcţionarea Societăţii Române de Radiodifuziune şi Societăţii Române de Televiziune, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

50. În sensul art. 292 alin. (1) lit. p) din Codul fiscal
, serviciile publice poştale sunt serviciile poştale din sfera serviciului universal prestate de furnizorii de serviciu universal, potrivit Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 13/2013
privind serviciile poştale, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 187/2013
.

51. (1) În sensul art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal
, prin grup independent de persoane se înţelege asocierea, cu sau fără personalitate juridică, dintre două sau mai multe persoane impozabile sau neimpozabile, care sunt de acord să împartă

cheltuieli comune şi direct necesare pentru exercitarea unei activităţi scutite de TVA conform art. 292 din Codul fiscal
 sau pentru care nu sunt consideraţi persoane impozabile conform art. 269 din Codul fiscal
. Alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane.

(2) Scutirea se aplică numai pentru serviciile prevăzute la alin. (1) care sunt legate în mod specific de activităţile scutite sau neimpozabile ale membrilor grupului şi care sunt indispensabile desfăşurării acestor activităţi şi numai în cazul în care grupul solicită membrilor săi rambursarea exactă a cotei-părţi din cheltuielile comune, în condiţiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurenţiale. Scutirea se aplică indiferent dacă grupul sau membrii acestuia sunt sau nu înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
.

(3) Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru şi reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Ca urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obţine niciun profit.

(4) Decontarea menţionată la alin. (3) se efectuează în baza unui decont justificativ ce stabileşte:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei-părţi a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreate între membrii grupului.

(5) Grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi, cu condiţia ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depăşească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(6) În situaţia în care se decontează costurile de administrare a grupului independent către membri, acestea nu sunt scutite de taxă în condiţiile art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal
.

(7) În vederea implementării scutirii de TVA prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal
, grupul independent trebuie să depună la organul fiscal competent în administrarea sa o notificare care să cuprindă următoarele elemente:

a) numele, adresa şi codul de înregistrare fiscală al grupului independent de persoane;

b) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare fiscală ale fiecărui membru;

c) elementele care să demonstreze că membrii desfăşoară activităţi scutite de TVA conform art. 292 din Codul fiscal
 sau pentru care nu sunt consideraţi persoane impozabile conform art. 269 din Codul fiscal
;

d) data de la care grupul independent de persoane va începe să presteze serviciile scutite conform art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal
.

(8) Depunerea cu întârziere a notificării prevăzute la alin. (7) nu va conduce la anularea scutirii prevăzute la art. 292 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal
.

(9) Organele de inspecţie fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea notificării prevăzute la alin. (7), dacă grupul independent de persoane nu a depus notificare, indiferent dacă inspecţia fiscală are loc la grupul independent de persoane sau la membrii acestuia.

52. (1) În sensul art. 292 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
, pentru a se califica drept operaţiuni scutite de taxă, serviciile externalizate trebuie să fie servicii distincte care să îndeplinească caracteristicile specifice şi esenţiale ale serviciului principal scutit de taxă. Scutirile se aplică numai în funcţie de natura serviciilor, şi nu de statutul persoanei care le prestează sau căreia îi sunt prestate. În acest sens au fost date şi deciziile Curţii Europene de Justiţie: C-2/95 SDC; C-235/00 CSC; C-169/04 Abbey Naţional. Serviciile externalizate aferente operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
, precum serviciile de marketing, cercetare, serviciile juridice, serviciile de contabilitate şi/sau de audit nu se cuprind în sfera operaţiunilor scutite de taxă.

(2) Este considerată negociere în operaţiuni financiar-bancare asigurarea tuturor demersurilor necesare pentru ca cele două părţi direct implicate, respectiv clientul şi prestatorul de servicii financiar-bancare, să intre în relaţie contractuală. Simpla culegere, prelucrare a datelor şi furnizare a rezultatelor nu reprezintă negociere în operaţiuni financiar-bancare, aşa cum rezultă şi din decizia Curţii Europene de Justiţie în Cazul C235/00 CSC.

(3) Printre altele, se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal
şi împrumuturile acordate de asociaţi/acţionari societăţilor în vederea asigurării resurselor financiare ale societăţii, împrumuturile garantate cu bunuri imobile, inclusiv împrumuturile ipotecare, împrumuturile garantate cu bunuri mobile corporale, inclusiv împrumuturile acordate de casele de amanet.

(3^1) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 şi 2 din Codul fiscal şi operaţiunile de administrare a creditelor şi/sau administrare a garanţiilor de credit, efectuate de către una dintre persoanele care acordă creditul sindicalizat şi care este desemnată de ceilalţi participanţi la contractul de credit sindicalizat pentru administrarea creditului/administrarea garanţiilor de credit.

(la 16-10-2020 Sectiunea 1 din Capitolul IX , Titlul VII a fost completată de Punctul 11, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(4) Componentele de finanţare din cadrul operaţiunilor de leasing nu se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal
, aceste componente reprezentând o parte a remuneraţiei pentru respectivele bunuri sau servicii. În înţelesul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal
, un furnizor de bunuri sau servicii care îşi autorizează clientul să amâne plata preţului după data livrării sau prestării, în schimbul plăţii unei dobânzi, efectuează o acordare de credit scutită. Dacă un furnizor de bunuri sau servicii acordă clientului său o amânare a plăţii preţului, în schimbul plăţii unei dobânzi, doar până la momentul livrării sau prestării, acea dobândă nu reprezintă plată pentru acordarea creditului, ci este o parte din contrapartida obţinută pentru furnizarea bunurilor sau serviciilor în înţelesul art. 286 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
. În acest sens a fost dată şi decizia Curţii Europene de Justiţie în Cazul C281/91 - Muys' en De Winter's Bouw - en Aannemingsbedrijf BV.

(5) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal servicii precum depozitarea, transferul şi retragerea banilor către sau din conturile bancare, inclusiv prin mijloace electronice.

(la 21-03-2016 Alin. (5) al pct. 52 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 7 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(6) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se cuprind şi servicii auxiliare, precum verificarea plăţilor, eliberarea extraselor de cont duplicat, punerea la dispoziţia clienţilor băncii, la cererea acestora, a copiilor mesajelor SWIFT legate de plăţile acestora.

(7) Excepţia prevăzută la art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal referitoare la neaplicarea scutirii de TVA pentru recuperarea de creanţe se aplică în funcţie de natura operaţiunii, indiferent de terminologia utilizată, respectiv recuperare de creanţe sau factoring.

(8) În situaţia în care, conform contractului, scopul operaţiunii la care se face referire la alin. (7) nu îl constituie recuperarea de creanţe, ci acordarea unui credit, societatea care preia creanţele aferente unui credit acordat asumându-şi poziţia creditorului, operaţiunea este scutită de taxa pe valoarea adăugată, nefăcând obiectul excepţiei prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal
.

(9) Operaţiunile cu creanţe se clasifică, în funcţie de contractul încheiat între părţi, în:

a) operaţiuni prin care persoana care deţine creanţele angajează o persoană în vederea recuperării acestora, care nu presupun cesiunea creanţelor;

b) operaţiuni care presupun cesiunea creanţelor.

(10) În situaţia prevăzută la alin. (9) lit. b) se disting operaţiuni prin care:

a) cesionarul cumpără creanţele, fără ca operaţiunea să aibă drept scop recuperarea creanţei;

b) cesionarul cumpără creanţele, asumându-şi sau nu riscul neîncasării acestora, percepând un comision de recuperare a creanţelor de la cedent;

c) cesionarul cumpără creanţele, asumându-şi riscul neîncasării acestora, la un preţ inferior valorii nominale a creanţelor, fără să perceapă un comision de recuperare a creanţelor de la cedent.

(11) Se consideră că cesionarul realizează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul cedentului, taxabilă conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în situaţia prevăzută la alin. (10) lit. b), întrucât percepe de la cedent un comision pentru această operaţiune. De asemenea, persoana care este angajată în scopul recuperării creanţelor în situaţia prevăzută la alin. (9) lit. a) realizează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul persoanei care deţine creanţele, taxabilă conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal
.

(12) În situaţia prevăzută la alin. (10) lit. b) se consideră că cesiunea creanţei de către cedent nu reprezintă o operaţiune în sfera de aplicare a TVA.

(13) În situaţia prevăzută la alin. (10) lit. a):

a) dacă preţul de vânzare al creanţei este mai mare decât valoarea nominală a creanţei, cedentul realizează o operaţiune scutită de TVA conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal
, iar cesionarul nu realizează o operaţiune în sfera de aplicare a TVA;

b) dacă preţul de vânzare al creanţei este mai mic sau egal cu valoarea nominală a creanţei, nici cedentul, nici cesionarul nu realizează operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

(14) În cazul cesiunii de creanţă prevăzute la alin. (10) lit. c):

a) se consideră că cesiunea creanţei de către cedent reprezintă o operaţiune scutită de TVA în sensul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal
;

b) cesionarul se consideră că nu efectuează o prestare de servicii de recuperare de creanţe în beneficiul cedentului, respectiv nu realizează o operaţiune în sfera de aplicare a TVA, întrucât nu percepe un comision pentru această operaţiune.

(15) În sensul alin. (9)-(14) au fost pronunţate şi deciziile în cauzele Curţii Europene de Justiţie nr. C-305/01 Finanzamt Gross-Gerau împotriva MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH şi C-93/10 Finanzamt Essen-NordOst împotriva GFKL Financial Services AG.

(16) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru serviciile constând în recuperare de creanţe prevăzute la alin. (11) este constituită din contravaloarea serviciului, reprezentând toate componentele comisionului perceput de cesionar, inclusiv componenta de finanţare.

(17) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal
operaţiuni precum schimbarea bancnotelor sau monedelor într-o altă valută sau în aceeaşi valută şi distribuirea de numerar.

(18) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal
nu se cuprind operaţiuni precum: furnizarea de informaţii financiare cu caracter general, analize privind evoluţia cursului valutar sau a ratei dobânzii, vânzarea ori închirierea dispozitivelor pentru numărarea sau sortarea banilor, serviciile externalizate privind transportul de numerar.

(19) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal
, printre altele, şi transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu părţi sociale şi acţiuni necotate la bursă.

(20) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal
nu se cuprind operaţiuni precum: depozitarea activelor fondurilor speciale de investiţii, aşa cum rezultă şi din Decizia Curţii Europene de Justiţie nr. C-169/04 Abbey Naţional, administrarea şi depozitarea titlurilor de valoare.

(21) În sensul art. 292 alin. (2) lit. a) pct. 6 din Codul fiscal
, fondurile speciale de investiţii sunt următoarele:

a) organismele de plasament colectiv definite conform legislaţiei în vigoare care reglementează aceste organisme;

b) fondurile de pensii administrate privat, fondurile de pensii facultative şi fondurile de pensii ocupaţionale.

(la 16-10-2020 Litera b) din Alineatul (21) , Sectiunea 1 , Capitolul IX , Titlul VII a fost modificată de Punctul 12, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

c) fondurile comune de garantare a creanţelor.

53. (1) În sfera operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
nu se cuprind operaţiuni precum serviciile de marketing şi serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor şi a primelor de asigurare, încheierea, administrarea şi rezilierea poliţelor, organizarea şi managementul sistemului informatic, furnizarea de informaţii şi întocmirea rapoartelor pentru părţile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esenţială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existenţa unei relaţii contractuale între prestator şi beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare şi/sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul şi care încheie contractul cu clienţii, inclusiv în cazul externalizării tranzacţiilor în domeniul asigurărilor/ reasigurărilor. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazul C-240/99 Skandia.

(3) Nu sunt scutite de taxă conform art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
serviciile de evaluare a riscurilor şi/sau a daunelor, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-8/01 Taksatorringen.

54. În sensul art. 292 alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal
, maşinile şi utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detaşate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseşi.

55. (1) În aplicarea art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, atunci când se livrează un corp funciar unic format din construcţia şi terenul pe care aceasta este edificată, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcţia urmează regimul construcţiei, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcţiei aşa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;

b) construcţia va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului aşa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare;

c) dacă terenul şi construcţia au valori egale, aşa cum rezultă din raportul de expertiză/evaluare, regimul corpului funciar se stabileşte în funcţie de bunul imobil cu suprafaţa cea mai mare. Se va avea în vedere suprafaţa construită desfăşurată a construcţiei.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situaţia în care se livrează un teren pe care se află o construcţie a cărei demolare a început înainte de livrare şi a fost asumată de vânzător. Asemenea operaţiuni de livrare şi de demolare formează o operaţiune unică în ceea ce priveşte TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcţiei existente şi a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcţiei în momentul

livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV împotriva Staatssecretaris van Financien.

(3) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcţii sau al unei părţi din construcţie care nu a suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal
, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a construcţiei sau a unei părţi din construcţie. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislaţiei în vigoare. În cazul unei construcţii realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcţia sau partea din construcţie este înregistrată în evidenţele contabile drept activ corporal fix.

(4) Data primei utilizări a unei construcţii se referă la construcţii care au suferit transformări de natura celor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal
. Prin data primei utilizări se înţelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a lucrărilor de transformare a construcţiei în cauză sau a unei părţi a construcţiei. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislaţiei în vigoare. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcţii sau a unei părţi din construcţie, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcţiei sau a unei părţi din construcţie cu valoarea transformării respective.

(5) Dacă livrarea unei construcţii intervine înainte de data primei ocupări, astfel cum este definită prima ocupare la alin. (3), se consideră că are loc livrarea unei construcţii noi.

(6) În aplicarea art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinaţie, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism. În situaţia în care livrarea unui teren pe care se află o construcţie are loc ulterior livrării construcţiei sau independent de livrarea construcţiei, livrarea fiind realizată de persoana care deţine şi titlul de proprietate asupra construcţiei ori de altă persoană care deţine numai titlul de proprietate asupra terenului, se consideră că are loc livrarea unui teren construibil în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
.

56. În cazul livrării de bunuri a căror achiziţie a făcut obiectul limitărilor speciale ale dreptului de deducere, scutirea prevăzută la art. 292 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal
se aplică numai în situaţia în care achiziţia bunurilor a făcut obiectul limitării totale a dreptului de deducere. Scutirea nu se aplică pentru livrarea bunurilor a căror achiziţie a făcut obiectul restricţionării la 50% a dreptului de deducere.

57. (1) În sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal şi fără să contravină prevederilor art. 332 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 57 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) În aplicarea alin. (1), un bun imobil reprezintă o construcţie care are înţelesul prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal
şi orice teren.

(3) Opţiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice şi se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare se transmite clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu anulează dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare şi nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condiţiile art. 297
-301 din Codul fiscal
. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situaţia în care opţiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenţionează a fi utilizată pentru operaţiuni taxabile se comunică în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, trebuie să solicite înregistrarea, dacă optează pentru taxare, şi să depună şi notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opţiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ţine loc de opţiune de taxare a operaţiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condiţiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal
de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).

(6) În cazul persoanelor impozabile care au depus notificări pentru taxarea operaţiunilor de închiriere, concesionare sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu este necesară modificarea notificării în sensul menţionării suprafeţei bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform menţiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabilă trebuie să notifice organele fiscale competente cu privire la anularea opţiunii, prin formularul prezentat în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Aplicarea scutirii de taxă este permisă de la data înscrisă în notificare.

(8) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente imobilului sau părţii din imobil care face obiectul opţiunii, persoana impozabilă poate efectua o ajustare în favoarea sa în condiţiile prevăzute la art. 305 din Codul fiscal
, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(9) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal
şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului imobil sau părţii din bunul imobil trebuie să efectueze ajustarea taxei deduse conform art. 305 din Codul fiscal
, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(10) Prin excepţie de la prevederile alin. (8) şi (9), pentru operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal
cu bunuri imobile sau părţi ale acestora, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate, înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii ale art. 332 din Codul fiscal
referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(11) Organele de inspecţie fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecţia fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal
sau la beneficiarul acestor operaţiuni. Aceleaşi prevederi se aplică corespunzător şi pentru notificarea prevăzută la alin. (7).

58. (1) În sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operaţiunilor scutite prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia.

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 58 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 9 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) Opţiunea de taxare prevăzută la alin. (1) nu se va aplica la transferul titlului de proprietate asupra bunurilor imobile de către persoanele care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal
pentru leasingul cu bunuri imobile.

(3) Opţiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice şi se exercită pentru bunurile imobile menţionate în notificare. Opţiunea se poate exercita şi numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opţiunii de taxare exercitate de vânzător şi nici la anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condiţiile art. 297
-301 din Codul fiscal
. Notificarea trebuie transmisă în copie şi cumpărătorului. Dreptul de deducere la beneficiar ia naştere şi poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, şi nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător.

(4) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile, această parte care se vinde în regim de taxare, identificată cu exactitate, se înscrie în notificarea prevăzută la alin. (3). Dacă, după depunerea notificării, persoana impozabilă doreşte să renunţe la opţiunea de taxare, în cazul în care livrarea bunului nu a avut loc, trebuie să transmită o înştiinţare scrisă în acest sens organelor fiscale competente.

(5) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului ce face obiectul opţiunii, această persoană impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal
, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(6) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
şi care a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 305 din Codul fiscal
, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(7) Prin excepţie de la prevederile alin. (5) şi (6), pentru operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
cu bunuri imobile, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, se aplică prevederile tranzitorii ale art. 332 din Codul fiscal
, referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(8) În cazul notificării depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, care au fost efectuate în anii precedenţi, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(9) Organele de inspecţie fiscală vor permite, în timpul desfăşurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecţia fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
sau la beneficiarul acestor operaţiuni.

59. (1) Cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 292 alin. (3) din Codul fiscal
, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operaţiunile scutite prevăzute de art. 292 din Codul fiscal
. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri şi sau prestări de servicii scutite conform art. 292 din Codul fiscal
, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 330 din Codul fiscal
. Beneficiarii unor astfel de operaţiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operaţiune scutită. Aceştia trebuie să solicite furnizorului/ prestatorului stornarea facturii cu taxă şi emiterea unei noi facturi fără taxă.

(2) În cazul operaţiunilor scutite de taxă pentru care prin opţiune se aplică regimul de taxare conform prevederilor art. 292 alin. (3) din Codul fiscal
, nu se aplică prevederile alin. (1), fiind aplicabile prevederile pct. 57 şi 58. Prin excepţie, prevederile alin. (1) se aplică atunci când persoana impozabilă care a realizat operaţiunile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e)
şi f) din Codul fiscal
nu a depus notificările prevăzute la pct. 57 şi 58, dar a taxat operaţiunile şi nu depune notificarea în timpul inspecţiei fiscale.

(3) Scutirile de taxă prevăzute la art. 292 din Codul fiscal
se aplică inclusiv pentru livrările de bunuri către sine prevăzute la art. 270 alin. (4) din Codul fiscal
şi pentru prestările de servicii către sine prevăzute la art. 271 alin. (4) din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 2-a

Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziţii intracomunitare

60. Scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal
se acordă de către birourile vamale de frontieră şi de interior, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condiţiilor precizate în Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile şi imunităţile Comunităţilor Europene sau în acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenţei.

61. Scutirea prevăzută la art. 293 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal
se acordă de către birourile vamale de frontieră şi de interior, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condiţiilor precizate în convenţiile de înfiinţare a acestor organizaţii sau în acordurile de sediu.

62. În sensul art. 293 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal
, bunurile reimportate beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt scutite de taxe vamale potrivit legislaţiei vamale care se referă la mărfurile reintroduse pe teritoriul Uniunii

Europene, respectiv art. 185-187 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

63. (1) În sensul art. 293 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal
, scutirea parţială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Uniunii Europene;

b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate sau evaluate în afara Uniunii Europene, inclusiv asamblate sau montate;

c) reimportul de părţi de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunităţii pentru a fi încorporate în aceste bunuri;

d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunităţii în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parţială menţionată la alin. (1) se acordă în următoarele condiţii:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România sau din alt stat membru, în afara Comunităţii, după plasarea acestora în regim de perfecţionare pasivă;

b) exportul şi reimportul bunurilor trebuie efectuate de aceeaşi persoană.

(3) Pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316
 sau 317 din Codul fiscal
, pentru serviciile prestate în afara Comunităţii se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal
. Contravaloarea acestor servicii nu se include în baza de impozitare a reimportului menţionat la alin. (1). Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările menţionate la alin. (1), sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate şi nu sunt tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a TVA pentru aceste servicii cuprinde şi eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prestate în afara Uniunii Europene este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316
 sau 317 din Codul fiscal
, baza de impozitare a reimportului menţionat la alin. (1) este constituită din valoarea serviciilor prestate în afara Uniunii Europene, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 289 alin. (2) din Codul fiscal
.

(5) Scutirea totală se acordă pentru reimportul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunităţii uneia sau mai multor operaţiuni, în condiţiile în care aceleaşi operaţiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

64. Scutirea menţionată la art. 293 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal
 se acordă în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul art. 294 alin. (2) din Codul fiscal
, numai dacă, la data importului, importatorul a pus la dispoziţia organelor vamale cel puţin informaţiile următoare:

a) codul său de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 316 din Codul fiscal

;

b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului căruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
, atribuit în alt stat membru, sau codul său de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transferate în conformitate cu art. 294 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal
;

c) dovada faptului că produsele importate urmează să fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru în aceeaşi stare în care se aflau în momentul importului.

SECŢIUNEA a 3-a

Scutiri cu drept de deducere

65. Scutirile cu drept de deducere prevăzute la art. 294
, 295
şi 296 din Codul fiscal
sunt aplicate în măsura în care persoanele impozabile pot justifica scutirea cu documentele prevăzute de instrucţiuni aprobate de ministrul finanţelor publice. Aplicarea regimului de taxare pentru operaţiuni scutite cu drept de deducere de către persoanele impozabile nu implică anularea dreptului de deducere la beneficiarii operaţiunilor.

66. (1) Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 295 din Codul fiscal
nu se aplică în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al aceluiaşi articol
, cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parţială de drepturi de import, transformare sub control vamal, perfecţionare activă în sistemul de rambursare.

(2) În sensul art. 295 alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal
, prin ape teritoriale se înţelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990
privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue şi al zonei economice exclusive ale României, republicată.

CAP. X

Regimul deducerilor

SECŢIUNEA 1

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

67. (1) Dreptul persoanelor impozabile de a deduce taxa achitată sau datorată pentru bunurile/serviciile achiziţionate destinate utilizării în scopul operaţiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) din Codul fiscal
constituie un principiu fundamental al sistemului de TVA. Dreptul de deducere prevăzut la art. 297 din Codul fiscal
face parte integrantă din mecanismul TVA şi, în principiu, nu poate fi limitat. Acest drept se exercită imediat pentru totalitatea taxei aplicate operaţiunilor efectuate în amonte. Pentru a beneficia de dreptul de deducere trebuie îndeplinite în primul rând condiţiile de fond, astfel cum rezultă din jurisprudenţa Curţii de Justiţie a Uniunii Europene, respectiv pe de o parte, cel interesat să fie o persoană impozabilă în sensul titlului VII din Codul fiscal
şi, pe de altă parte, bunurile sau serviciile invocate pentru a justifica acest drept să fie utilizate în aval de persoana impozabilă în scopul operaţiunilor prevăzute la art. 297 alin. (4) din Codul fiscal

, iar în amonte, aceste bunuri sau servicii să fie furnizate de o altă persoană impozabilă.

(2) Potrivit jurisprudenţei constante a Curţii de Justiţie a Uniunii Europene organele fiscale competente sunt în măsură să refuze acordarea dreptului de deducere dacă se stabileşte, în raport cu elemente obiective, că acest drept este invocat în mod fraudulos sau abuziv.

(3) Jurisprudenţa Curţii de Justiţie Europene relevantă pentru aplicarea alin. (2) include cu titlu de exemplu hotărârile pronunţate în cauzele Bonik C-285/11 şi C-277/14 PPUH.

(4) O persoană care are intenţia, confirmată de dovezi obiective, să înceapă în mod independent o activitate economică în sensul art. 269 din Codul fiscal
şi care începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare necesare iniţierii acestei activităţi economice, trebuie să fie considerată ca o persoană impozabilă care acţionează în această calitate, care are, în conformitate cu art. 297 din Codul fiscal
, dreptul imediat de a deduce taxa datorată sau achitată pentru cheltuielile şi/sau investiţiile efectuate în scopul operaţiunilor pe care intenţionează să le efectueze şi care dau naştere unui drept de deducere, fără a trebui să aştepte începerea exploatării efective a activităţii sale. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-110/98 Gabalfrisa.

(5) Taxa este deductibilă la beneficiar atunci când intervine exigibilitatea taxei pentru livrarea/prestarea realizată de furnizor/prestator, conform prevederilor art. 297 alin. (1) din Codul fiscal
, cu excepţiile prevăzute la art. 297 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
.

(6) Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal
se aplică numai în cazul operaţiunilor taxabile, pentru care furnizorul/ prestatorul aplică sistemul TVA la încasare, caz în care acesta trebuie să înscrie în factură această menţiune conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal
. În situaţia în care furnizorul/prestatorul este înscris în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare la data emiterii unei facturi, dar omite să înscrie menţiunea "TVA la încasare", operaţiunea respectivă nefiind exclusă de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform prevederilor art. 282 alin. (6) din Codul fiscal
, beneficiarul îşi exercită dreptul de deducere în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal
, cu excepţia situaţiei în care sunt aplicabile prevederile art. 324 alin. (13) din Codul fiscal
. Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal
nu se aplică în cazul operaţiunilor pentru care furnizorul/prestatorul nu trebuie să aplice sistemul TVA la încasare, acestea fiind supuse la furnizor/prestator regulilor generale de exigibilitate conform prevederilor art. 282 alin. (1)
şi (2) din Codul fiscal
, iar în cazul beneficiarului fiind aplicabile prevederile art. 297 alin. (1) din Codul fiscal
.

(7) Prevederile art. 297 alin. (2) din Codul fiscal
se aplică inclusiv de către beneficiarii persoane impozabile care au sediul activităţii economice în afara României, dar care sunt înregistrate în România în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal
, indiferent dacă sunt sau nu stabilite în România conform art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
.

(8) Prevederile art. 297 alin. (2)

şi (3) din Codul fiscal
referitoare la amânarea dreptului de deducere până în momentul în care taxa aferentă bunurilor/serviciilor este plătită furnizorului/prestatorului se aplică numai pentru taxa care ar fi deductibilă potrivit prevederilor art. 297 alin. (4)-(6)
, art. 298
, 300
şi 301 din Codul fiscal
. Persoanele impozabile care se află în situaţiile prevăzute la art. 297 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
şi achiziţionează bunuri/servicii pentru care taxa nu este deductibilă conform art. 297 alin. (4)-(7)
, art. 298
şi 300 din Codul fiscal
nu vor reflecta ca taxă neexigibilă taxa nedeductibilă, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu achitată.

(9) Pentru determinarea taxei deductibile în conformitate cu prevederile art. 297 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
, aferente plăţii contravalorii integrale sau parţiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, se aplică procedeul sutei mărite, respectiv 20 x 100/120 în cazul cotei standard, 19 x 100/119 începând cu data de 1 ianuarie 2017, 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, având perioada fiscală luna calendaristică, emite o factură pentru o livrare de bunuri în valoare de 3.000 lei plus 20% TVA în sumă de 600 lei, în data de 14 mai 2016 către societatea B. Dacă taxa nu se achită în aceeaşi perioadă fiscală se înregistrează în contul 4428 "TVA neexigibilă". În data de 5 iulie 2016, societatea B plăteşte parţial prin virament bancar suma de 1.300 lei. Taxa deductibilă aferentă acestei plăţi se calculează astfel: 1.300 x 20/120 = 216,67 lei şi se evidenţiază în debitul contului 4426 "TVA deductibilă", concomitent cu evidenţierea în creditul contului 4428 "TVA neexigibilă".

(10) În sensul art. 297 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
, se consideră că taxa a fost plătită furnizorului/prestatorului în situaţia în care se stinge obligaţia de plată către furnizor/prestator, chiar dacă plata este făcută către un terţ.

(11) În scopul aplicării prevederilor art. 297 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
:

a) în cazul în care plata se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie şi bilet la ordin, data plăţii contravalorii totale/parţiale a achiziţiilor de bunuri/ prestării de servicii efectuate de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare, este:

1. data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia în situaţia în care cumpărătorul este emitentul instrumentului de plată, indiferent dacă încasarea este efectuată de furnizor/prestator ori de altă persoană;

2. data girului către furnizor/prestator, în situaţia în care cumpărătorul nu este emitentul instrumentului de plată, în acest scop fiind obligatorie păstrarea unei copii a instrumentului de plată în care este menţionată şi persoana către care a fost girat instrumentul de plată;

b) în situaţia în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător, data plăţii este data înscrisă în extrasul de cont ori alt document asimilat acestuia. Indisponibilizarea sumelor, evidenţiată în extrasul de cont, nu este considerată plată;

c) în cazul plăţilor prin bancă de tipul transfer-credit, data plăţii contravalorii totale/parţiale a achiziţiilor de bunuri/servicii de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia;

d) în cazul cesiunii de creanţe şi al compensării, se aplică corespunzător prevederile pct. 26 alin. (8), respectiv pct. 26 alin. (9), pentru a determina data plăţii;

e) în cazul plăţii în natură, data plăţii este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrare/prestarea care reprezintă contrapartidă pentru achiziţia de bunuri/servicii efectuată.

(12) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziţii pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziţii de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 297 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
, care sunt scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. g) din Codul fiscal
, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
, taxa neachitată aferentă achiziţiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor art. 297
-300 din Codul fiscal
, la data plăţii, în situaţia în care bunurile achiziţionate nu se aflau în stoc la data anulării înregistrării în scopuri de TVA. Deducerea se realizează prin înscrierea sumelor deduse în declaraţia depusă potrivit prevederilor art. 324 alin. (9) lit. c) din Codul fiscal
şi restituirea sumelor respective de la bugetul de stat.

(13) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziţii pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziţii de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 297 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
, care sunt scoase din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 316 alin. (11) lit. a)-e)
şi h) din Codul fiscal
, taxa neachitată aferentă achiziţiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor art. 297
-300 din Codul fiscal
în primul decont de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, dacă plata a fost efectuată în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA.

(14) În sensul art. 297 alin. (6) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achiziţiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenţionează să desfăşoare o activitate economică, cu condiţia să nu se depăşească perioada prevăzută la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei în care s-a aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderile mici prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. În

cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 310 din Codul fiscal şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, taxa pentru achiziţii efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 83 şi 84.

(la 21-03-2016 Alin. (14) al pct. 67 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(15) În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României:

a) se aplică prevederile art. 302 din Codul fiscal
în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal
, în situaţia în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza art. 302 din Codul fiscal
şi în perioada respectivă îndeplineau condiţiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 302 din Codul fiscal
, indiferent dacă la data solicitării rambursării sunt deja înregistrate în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal
;

b) se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal
, inclusiv pentru achiziţiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, dacă persoanele impozabile nestabilite în România sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
la data solicitării rambursării, în situaţia în care pentru respectivele achiziţii nu au solicitat rambursarea taxei conform art. 302 din Codul fiscal
, dar în perioada respectivă îndeplineau condiţiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor art. 302 din Codul fiscal
, sau în situaţia în care au depus o cerere de rambursare conform art. 302 din Codul fiscal
, dar aceasta a fost respinsă de organele fiscale competente din cauza faptului că persoana respectivă ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
.

(16) Dreptul de deducere pentru achiziţiile de bunuri efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
poate fi exercitat de persoana impozabilă chiar dacă factura nu conţine menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit beneficiarului conform art. 316 din Codul fiscal
. Prin excepţie de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal
, factura nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operaţiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal
.

(17) În cazul imobilizărilor în curs de execuţie care nu se mai finalizează, în baza unei decizii de abandonare a executării lucrărilor de investiţii, fiind scoase din evidenţă pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabilă îşi poate păstra dreptul de deducere exercitat în baza art. 297 alin. (4) din Codul fiscal

, indiferent dacă sunt sau nu valorificate prin livrarea imobilizărilor ca atare ori după casare, dacă din circumstanţe care nu depind de voinţa sa persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-37/95 Statul belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV. Dreptul de deducere poate fi păstrat şi în alte situaţii în care achiziţiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art. 297 alin. (4) din Codul fiscal
nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voinţa sa, astfel cum a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C110/94 Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) împotriva Statului belgian.

(18) În cazul achiziţiei unei suprafeţe de teren împreună cu construcţii edificate pe aceasta, persoana impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziţii, inclusiv taxa aferentă construcţiilor care urmează a fi demolate, dacă face dovada intenţiei, confirmată cu elemente obiective, că suprafaţa de teren pe care erau edificate construcţiile continuă să fie utilizată în scopul operaţiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcţii destinate unor operaţiuni taxabile, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-257/11 Gran Via Moineşti.

(19) Justificarea intenţiei persoanei impozabile de a realiza operaţiuni cu drept de deducere în cazul livrării de bunuri imobile care nu mai îndeplinesc condiţiile de a fi considerate noi în sensul art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
şi al închirierii de bunuri imobile, anterior momentului livrării/închirierii acestora, se realizează prin depunerea notificărilor prevăzute în anexa nr. 1 sau, după caz, în anexa nr. 2 la prezentele norme, în vederea exercitării opţiunii de taxare a operaţiunilor respective în conformitate cu art. 292 alin. (3) din Codul fiscal
, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman şi E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. Organele de inspecţie fiscală vor permite în timpul desfăşurării controlului depunerea acestor notificări.

(20) În cazul investiţiilor destinate realizării de bunuri imobile persoana impozabilă:

a) aplică prevederile celei de-a doua teze a art. 300 alin. (5) din Codul fiscal
, în situaţia în care preconizează că va realiza atât operaţiuni care dau drept de deducere cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere cu respectivele bunuri imobile, precum şi prevederile alin. (19) pentru partea din bunul imobil destinată livrării/închirierii în regim de taxare;

b) în situaţia în care preconizează că va realiza exclusiv operaţiuni care dau drept de deducere, aplică prevederile alin. (4). Dacă bunul imobil este destinat livrării, dar operaţiunea respectivă nu se produce pe perioada în care bunul imobil este considerat nou conform prevederilor art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, se aplică prevederile alin. (19).

SECŢIUNEA a 2-a

Limitări speciale ale dreptului de deducere

68. (1) În aplicarea art. 298 alin. (1) din Codul fiscal
, prin cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile se înţelege orice cheltuieli direct atribuibile unui vehicul, cum sunt cheltuielile de reparaţii, de întreţinere, cheltuielile cu lubrifianţi, cu piese de schimb, cheltuielile cu combustibilul utilizat pentru funcţionarea vehiculului. Nu reprezintă cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosinţa persoanei impozabile orice cheltuieli care nu pot fi direct atribuibile pentru un anumit vehicul. În sensul prezentelor norme, prin vehicul se înţelege orice vehicul

având o masă totală maximă autorizată care nu depăşeşte 3.500 kg şi nu are mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul şoferului.

(2) În cazul vehiculelor care sunt utilizate exclusiv în scopul activităţii economice, în sensul art. 298 alin. (1) din Codul fiscal
, taxa aferentă cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 297
şi la art. 299-301 din Codul fiscal
, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei. Utilizarea în scopul activităţii economice a unui vehicul cuprinde, fără a se limita la acestea: deplasări în ţară sau în străinătate la clienţi/furnizori, pentru prospectarea pieţei, deplasări la locaţii unde se află puncte de lucru, la bancă, la vamă, la oficiile poştale, la autorităţile fiscale, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuţiilor de serviciu, deplasări pentru intervenţie, service, reparaţii, utilizarea vehiculelor de test-drive de către dealerii auto. Este obligaţia persoanei impozabile să demonstreze că sunt îndeplinite toate condiţiile legale pentru acordarea deducerii, astfel cum rezultă şi din hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman şi E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. În vederea exercitării dreptului de deducere a taxei orice persoană impozabilă trebuie să deţină documentele prevăzute de lege pentru deducerea taxei şi să întocmească foaia de parcurs care trebuie să conţină cel puţin următoarele informaţii: categoria de vehicul utilizat, scopul şi locul deplasării, kilometrii parcurşi, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(3) În cazul vehiculelor utilizate pentru transportul angajaţilor la şi de la locul de muncă se consideră că vehiculul este utilizat în scopul activităţii economice atunci când există dificultăţi evidente în folosirea altor mijloace de transport adecvate, cum ar fi lipsa mijloacelor de transport în comun, decalajul orarului mijloacelor de transport în comun faţă de programul de lucru al persoanei impozabile. Reprezintă vehicule utilizate de angajator pentru transportul angajaţilor la şi de la locul de muncă vehiculele utilizate pentru transportul angajaţilor de la reşedinţa acestora/locul convenit de comun acord la locul de muncă, precum şi de la locul de muncă la reşedinţa angajaţilor/locul convenit de comun acord. Prin angajaţi se înţelege salariaţii, administratorii societăţilor, directorii care îşi desfăşoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii şi persoanele fizice rezidente şi/sau nerezidente detaşate, potrivit legii, în situaţia în care persoana impozabilă suportă drepturile legale cuvenite acestora.

(4) Utilizarea unui vehicul în folosul propriu de către angajaţii unei persoane impozabile ori pentru a fi pus la dispoziţie în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfăşurarea activităţii sale economice, este denumită în continuare uz personal. Transportul la şi de la locul de muncă al angajaţilor în alte condiţii decât cele menţionate la alin. (3), este considerat uz personal al vehiculului. Se consideră că un vehicul nu este utilizat exclusiv în scopul activităţii economice, în sensul art. 298 alin. (1) din Codul fiscal
, în situaţia în care, pe lângă utilizarea în scopul activităţii economice, vehiculul este utilizat ocazional sau de o manieră continuă şi pentru uz personal. Dacă vehiculul este utilizat atât pentru activitatea economică, cât şi pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta. Persoana impozabilă care aplică deducerea limitată de 50% nu trebuie să facă dovada utilizării vehiculului în scopul activităţii economice sau pentru uz personal cu ajutorul foii de parcurs prevăzute la alin. (2). Prin limitarea la 50% a dreptului de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau

leasingului de vehicule rutiere motorizate şi a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule, se înţelege limitarea deducerii taxei care ar fi deductibilă în condiţiile prevăzute la art. 297
şi la art. 299
-301 din Codul fiscal
.

(5) În cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. b)-f) din Codul fiscal
, taxa aferentă cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi taxa aferentă cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la art. 297
şi la art. 299
-301 din Codul fiscal
, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei, utilizarea acestora şi pentru uz personal fiind considerată neglijabilă cu excepţia situaţiei în care se poate face dovada unei practici abuzive. În situaţia prevăzută la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
este obligatoriu ca persoana impozabilă să utilizeze exclusiv vehiculul pentru servicii de urgenţă, servicii de pază şi protecţie şi servicii de curierat, în vederea deducerii taxei aferente cumpărării, achiziţiei intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului şi a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule conform regulilor generale prevăzute la art. 297
şi la art. 299
-301 din Codul fiscal
. Totuşi, în cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
, nu se aplică limitarea dreptului de deducere a taxei dacă acestea sunt utilizate şi pentru alte activităţi economice ale persoanei impozabile, inclusiv pentru activităţile prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. b)-f) din Codul fiscal
.

(6) În scopul aplicării art. 298 alin. (3) lit. a)
, b)
şi d) din Codul fiscal
, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru:

1. servicii de urgenţă reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservesc personalul specializat în vederea unor intervenţii de urgenţă, cum sunt cele asupra reţelelor de gaz, energie electrică, apă, canalizare;

2. servicii de pază şi protecţie reprezintă vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranţei obiectivelor, bunurilor şi valorilor împotriva oricăror acţiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existenţa materială a acestora, precum şi protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viaţa, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003
privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor şi protecţia persoanelor, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

3. servicii de curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul şi distribuirea scrisorilor, coletelor şi pachetelor;

b) vehiculele utilizate de agenţii de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activităţii unei persoane impozabile de către angajaţii acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieţei, desfăşurarea activităţii de merchandising, negocierea condiţiilor de vânzare,

derularea vânzării bunurilor/serviciilor, asigurarea de servicii postvânzare şi monitorizarea clienţilor. Exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile art. 298 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal
se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări;

c) vehiculele utilizate de agenţii de achiziţii reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activităţii unei persoane impozabile de către angajaţii acesteia care se ocupă în principal cu negocierea şi încheierea de contracte pentru cumpărarea de bunuri şi servicii, întreţinerea bazei de date a furnizorilor potenţiali sau existenţi, întocmirea documentelor administrative pentru cumpărări, analizarea cererilor de cumpărare şi propunerea ofertei celei mai bune, urmărirea performanţelor furnizorilor pentru a atinge obiectivele de calitate, costuri, termene. Exercitarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile art. 298 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal
se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de achiziţii;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată reprezintă vehiculele care contribuie în mod esenţial la prestarea directă a serviciilor cu plată şi fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

(7) Utilizarea vehiculului pentru activităţile exceptate prevăzute la art. 298 alin. (3) din Codul fiscal
rezultă, în funcţie de fiecare situaţie în parte, din informaţii cum sunt: obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepţii, foile de parcurs care trebuie să conţină cel puţin elementele prevăzute la alin. (2), în cazul vehiculelor prevăzute la art. 298 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
, sau orice alte dovezi care pot fi furnizate.

(8) Încadrarea vehiculelor în categoriile prevăzute de art. 298 din Codul fiscal
se realizează de fiecare persoană impozabilă luând în considerare criteriile prevăzute de Codul fiscal
şi de prezentele norme metodologice. Dacă situaţia de fapt constatată de organul fiscal este diferită de situaţia prezentată de persoana impozabilă în ce priveşte exercitarea dreptului de deducere a taxei pentru vehicule conform art. 298 din Codul fiscal
, organul fiscal este îndreptăţit să aprecieze, în limitele atribuţiilor şi competenţelor ce îi revin, relevanţa stărilor de fapt fiscale şi să adopte soluţia admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală
.

(9) În situaţia în care persoanele care achiziţionează vehicule sunt persoane care aplică sistemul TVA la încasare sau sunt persoane care achiziţionează vehicule de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile art. 297 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 3-a

Condiţii de exercitare a dreptului de deducere

69. (1) Persoana impozabilă poate deduce taxa aferentă achiziţiilor dacă sunt îndeplinite condiţiile de fond prevăzute la pct. 67 alin. (1), precum şi formalităţile prevăzute la art. 299 din Codul fiscal
.

(2) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 299 alin. (1) din Codul fiscal

. În cazul facturilor, acestea trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal
şi dovada plăţii, în cazul achiziţiilor prevăzute la art. 297 alin. (3) din Codul fiscal
efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziţionează bunuri/servicii prevăzute la art. 297 alin. (2) din Codul fiscal
de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare.

(3) Facturile emise în condiţiile prevăzute la art. 319 alin. (12)
, (13)
şi (21) din Codul fiscal
constituie documente justificative în vederea deducerii taxei numai în situaţia în care au înscris şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului.

(4) În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al facturii, beneficiarul trebuie să solicite emitentului un duplicat al facturii, pe care se menţionează că înlocuieşte factura iniţială. În cazul facturilor emise pe suport hârtie, duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleaşi date ca factura iniţială şi pe care să se menţioneze că este duplicat şi că înlocuieşte factura iniţială sau, o fotocopie a facturii iniţiale, pe care furnizorul/prestatorul menţionează că este duplicat şi că înlocuieşte factura iniţială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declaraţiei vamale pentru import ori al documentului pentru regularizarea situaţiei, persoana impozabilă trebuie să solicite un duplicat certificat de organele vamale.

(5) În cazul utilizării Sistemului român de procesare automată a declaraţiei vamale de import, justificarea deducerii taxei se face cu exemplarul pe suport hârtie al declaraţiei vamale care certifică înscrisurile din documentul electronic de import/ documentul electronic de import cu elemente de securitate şi siguranţă pentru care s-a acordat liber de vamă, autentificat prin aplicarea semnăturii şi a ştampilei lucrătorului vamal.

(6) Pentru achiziţiile de bunuri şi servicii pe bază de bonuri fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999
privind obligaţia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale care îndeplinesc condiţiile unei facturi simplificate, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (12)
, (13)
şi (21) din Codul fiscal
, dacă furnizorul/prestatorul a menţionat pe bonul fiscal cu ajutorul aparatului de marcat electronic fiscal codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 67.

(7) Facturile emise pe numele salariaţilor unei persoane impozabile, aflaţi în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri ori în alte unităţi similare, permit deducerea taxei pe valoarea adăugată de către persoana impozabilă dacă sunt însoţite de decontul de deplasare. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul personalului pus la dispoziţie de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăţi comerciale.

(8) Pentru achiziţiile de bunuri şi/sau servicii pentru care persoana impozabilă, care este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, este obligată la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform art. 308
, art. 307 alin. (2)-(6)

şi art. 326 alin. (4) din Codul fiscal
, nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situaţia în care obligaţiile prevăzute la art. 326 alin. (2)
sau, după caz, la art. 326 alin. (5) din Codul fiscal
nu au fost îndeplinite, dar achiziţiile sunt destinate operaţiunilor cu drept de deducere conform art. 297
-300 din Codul fiscal
şi persoana respectivă deţine un document care corespunde cerinţelor prevăzute la art. 299 din Codul fiscal
. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cauzele conexate C-95/07 şi C-96/07.

(9) În situaţia în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligaţiile prevăzute la art. 326 alin. (2)
sau, după caz, la art. 326 alin. (5) din Codul fiscal
, procedează astfel:

a) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate exclusiv realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor art. 326 alin. (2)
sau, după caz, ale art. 326 alin. (5) din Codul fiscal
în perioada fiscală în care s-a finalizat inspecţia fiscală;

b) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate realizării de operaţiuni care sunt supuse pro rata, calculează diferenţa dintre taxa colectată şi taxa dedusă potrivit pro rata aplicabilă la data efectuării operaţiunii. În cazul în care inspecţia fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operaţiunea a avut loc, pentru determinarea diferenţei prevăzute se are în vedere pro rata provizorie aplicată. Dacă inspecţia fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operaţiunea, pentru determinarea diferenţei prevăzute se are în vedere pro rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operaţiunea. Diferenţele astfel stabilite se achită sau, după caz, se compensează, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;

c) dacă achiziţiile de bunuri şi servicii prevăzute la alin. (8) sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, stabilesc taxa datorată bugetului de stat, care se achită sau, după caz, se compensează, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condiţiile art. 307 alin. (2)-(4)
şi (6)
şi art. 308 din Codul fiscal
, trebuie să deţină o factură care cuprinde cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 din Codul fiscal
ori o autofactură emisă în conformitate cu prevederile art. 320 alin. (1)
sau (2) din Codul fiscal
.

(11) În aplicarea prevederilor art. 299 alin. (1) lit. c)
şi d) din Codul fiscal
, prin actul constatator emis de organele vamale se înţelege documentul pentru regularizarea situaţiei, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal.

(12) În cazul achiziţiilor efectuate de la persoanele impozabile nestabilite în România şi scutite de obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în România conform prevederilor pct. 91 alin. (1), justificarea deducerii taxei se face pe baza exemplarului original al facturii prevăzute la pct.

91 alin. (4) şi a unei copii de pe decizia privind modalitatea de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional.

SECŢIUNEA a 4-a

Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parţial impozabilă

70. (1) În aplicarea art. 300 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal, pentru bunurile sau serviciile achiziţionate care pot fi alocate parţial activităţii care nu dă drept de deducere şi parţial activităţii care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaşte din momentul achiziţionării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire şi partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părţii din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare şi nu va deduce taxa aferentă părţii din clădire care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(2) Prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, referitoare la deducerea integrală a taxei aferente investiţiilor pentru care se prevede că vor fi utilizate atât pentru operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, se aplică atât pentru investiţiile care au fost începute după data de 1 ianuarie 2016, cât şi pentru achiziţiile efectuate după data de 1 ianuarie 2016 aferente unor investiţii începute înainte de această dată. În ambele situaţii, taxa dedusă aferentă achiziţiilor destinate realizării acestor investiţii se ajustează conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal, în primul an în care au loc livrări de bunuri/prestări de servicii cu bunul rezultat în urma investiţiei.

Exemplul nr. 1: o persoană impozabilă începe în luna februarie 2016 lucrările de investiţii pentru edificarea unui imobil care va fi utilizat pentru activităţi medicale scutite de TVA, dar şi pentru operaţii estetice şi de înfrumuseţare care nu sunt scutite de TVA. Pe perioada derulării investiţiei, persoana impozabilă poate deduce integral taxa aferentă achiziţiilor necesare pentru investiţia respectivă. În anul în care sunt realizate primele activităţi medicale menţionate, taxa dedusă aferentă obiectivului de investiţii se ajustează conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal, respectiv în acest caz conform pct. 79 alin. (16). În situaţia în care persoana respectivă achiziţionează şi alte bunuri decât cele necesare realizării investiţiei, dar care vor fi utilizate pentru activităţile menţionate, va aplica pro rata provizorie stabilită conform art. 300 alin. (10) lit. d) din Codul fiscal, deoarece presupunem că în anul 2016 nu va realiza venituri, care va fi regularizată conform prevederilor art. 300 alin. (13) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O societate care are ca obiect de activitate operaţiuni imobiliare derulează o investiţie începând din anul 2015 şi care se continuă şi în anul 2016. Investiţia respectivă este un imobil care va fi utilizat de societate atât pentru închirierea în regim de taxare, cât şi în regim de scutire. De la 1 ianuarie 2016 persoana impozabilă poate deduce integral taxa aferentă achiziţiilor necesare pentru investiţia respectivă. În anul în care sunt realizate primele operaţiuni de închiriere, va efectua o ajustare negativă a taxei corespunzătoare părţii din clădire închiriată în regim de scutire, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal.

(3) În sensul art. 300 alin. (7) lit. c) din Codul fiscal
, operaţiunile imobiliare reprezintă operaţiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operaţiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(4) O operaţiune este accesorie activităţii principale dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) realizarea acestei operaţiuni necesită resurse tehnice limitate privind echipamentele şi utilizarea de personal;

b) operaţiunea nu este direct legată de activitatea principală a persoanei impozabile;

c) suma achiziţiilor efectuate în scopul operaţiunii şi suma taxei deductibile aferente operaţiunii sunt nesemnificative.

(5) În cazul în care ulterior depunerii decontului de taxă se constată erori în calculul pro rata definitivă pentru perioade anterioare:

a) dacă pro rata corect determinată este mai mică decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are obligaţia să procedeze la regularizarea diferenţelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal
;

b) dacă pro rata corect determinată este mai mare decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are dreptul să procedeze la regularizarea diferenţelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal
.

Regularizarea se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care sunt constatate aceste erori.

(6) Aprobările direcţiei de specialitate din cadrul Ministerului Finanţelor Publice pentru situaţiile prevăzute la art. 300 alin. (16)
şi (17) din Codul fiscal
îşi menţin valabilitatea pe perioada în care persistă situaţiile speciale care au necesitat acordarea acestora.

SECŢIUNEA a 5-a

Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

71. (1) Prevederile art. 301 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
se aplică de persoanele impozabile şi ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziţii era exigibilă în perioada supusă inspecţiei fiscale.

(2) În sensul art. 301 alin. (2) din Codul fiscal
, în cazul în care, în cadrul inspecţiei fiscale la furnizori, organul fiscal a stabilit TVA colectată pentru anumite operaţiuni efectuate în perioada supusă inspecţiei fiscale, furnizorii pot emite facturi de corecţie până la expirarea termenului de prescripţie pentru operaţiunile în cauză, astfel cum a fost prelungit cu perioada supusă inspecţiei fiscale, beneficiarul având dreptul de deducere aferent facturilor emise în aceste condiţii, chiar dacă perioada de prescripţie a expirat, cu condiţia ca dreptul de deducere să fie exercitat în termen de cel mult un an de la data primirii facturii de corecţie.

(3) În aplicarea art. 301 alin. (3) din Codul fiscal
, persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente printr-o scrisoare recomandată, însoţită de copii de pe facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, faptul că

va exercita dreptul de deducere după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept a luat naştere.

SECŢIUNEA a 6-a

Rambursările de taxă

SUBSECŢIUNEA 1

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România şi rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

72. (1) În baza art. 302 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziţionate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activităţii sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operaţiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată şi nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal
;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepţia următoarelor operaţiuni:

1. prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n)
, art. 295 alin. (1) lit. c)
şi art. 296 din Codul fiscal
;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal
.

3. prestarea de servicii către persoane neimpozabile stabilite în România, vânzarea intracomunitară de bunuri la distanţă impozabilă în România conform art. 275 alin. (2) din Codul fiscal, livrarea de bunuri efectuată de către o persoană impozabilă care facilitează această livrare în conformitate cu art. 270 alin. (16) din Codul fiscal, atunci când expedierea sau transportul bunurilor livrate începe şi se încheie în România, efectuate de către persoana impozabilă prevăzută la art. 315 alin. (14) din Codul fiscal;

(la 14-09-2021 Litera c), Pct. 72, Subsectiunea 1 , Sectiunea a 6-a , Capitolul X , Titlul VII a fost completată de Punctul 7, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

4. vânzarea la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe, impozabilă în România conform art. 275 alin. (3) sau (4) din Codul fiscal, efectuată de către persoana impozabilă prevăzută la art. 315^2 alin. (24) din Codul fiscal.

(la 14-09-2021 Litera c), Pct. 72, Subsectiunea 1 , Sectiunea a 6-a , Capitolul X , Titlul VII a fost completată de Punctul 7, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată

în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal
, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 294
, 295
şi 296 din Codul fiscal
;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agenţiilor de turism, inclusiv turoperatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 311 din Codul fiscal
;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal
, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal
.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii, inclusiv taxa aferentă importurilor, efectuate în România, în măsura în care bunurile şi serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operaţiuni:

a) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

b) operaţiuni efectuate către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal
;

c) prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n)
, art. 295 alin. (1) lit. c)
şi art. 296 din Codul fiscal
.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 297
, 298
şi 299 din Codul fiscal
.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilită în România trebuie să efectueze operaţiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilită în România efectuează în statul membru în care este stabilită atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operaţiunilor cu drept de deducere. Dreptul

de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleaşi condiţii ca şi cele aplicabile pentru operaţiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obţine o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică şi o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conţine următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activităţii economice a solicitantului pentru care sunt achiziţionate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declaraţie din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1-4.

(la 14-09-2021 Litera e) din Alineatul (7) , Subsectiunea 1 , Sectiunea a 6-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificată de Punctul 8, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(8) În afară de informaţiile menţionate la alin. (7), cererea de rambursare mai conţine, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepţia importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;

c) cu excepţia importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA, exprimate în lei;

f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) şi (5), exprimat în lei;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate, descrisă conform codurilor de la alin. (9).

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate se descrie conform următoarelor coduri:

1. combustibil;

2. închiriere de mijloace de transport;

3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile şi serviciile prevăzute la codurile 1 şi 2);

4. taxe rutiere de acces şi taxa de utilizare a drumurilor;

5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;

6. cazare;

7. servicii de catering şi restaurant;

8. acces la târguri şi expoziţii;

9. cheltuieli pentru produse de lux, activităţi de divertisment şi spectacole;

10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate şi a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informaţii suplimentare codificate cu privire la codurile 1 şi 3 prevăzute la alin. (9), aceste informaţii fiind necesare pentru a determina existenţa unor restricţii asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puţin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puţin 250 euro, în vederea obţinerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depăşeşte sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obţinerii rambursării, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităţilor sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată şi de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informaţiile din cererea de rambursare şi eventualele informaţii suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(14) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată, ca urmare a calculului pro rata definitivă, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o altă cerere de rambursare depusă pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declaraţie separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziţii de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operaţiunile menţionate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operaţiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informaţiile/documentele cerute conform alin. (7)-(10) şi (12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii şi transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7)-(9) şi informaţiile/documentele prevăzute la alin. (10)-(12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de rambursare se comunică solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacă nu se solicită informaţii suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informaţiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informaţii suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autorităţile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informaţiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informaţii suplimentare. Informaţiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acurateţea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informaţiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informaţii suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informaţii suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informaţiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informaţii, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informaţii suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.

(25) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (21) sau, în cazul în care au fost solicitate informaţii suplimentare sau alte informaţii ulterioare, a termenelor menţionate la alin. (24).

(26) Rambursarea se efectuează în lei într-un cont bancar din România sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt reţinute din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

(27) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parţial, organul fiscal competent din România comunică solicitantului motivele respingerii, împreună cu decizia. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare în România.

(28) Absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul prevăzut la alin. (25) nu este considerată ca fiind echivalentă aprobării sau respingerii cererii, dar poate fi contestată conform normelor procedurale în vigoare.

(29) În cazul în care o rambursare a fost obţinută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organul fiscal competent din România va solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat şi a accesoriilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organul fiscal competent din România va suspenda orice rambursare ulterioară către persoana impozabilă în cauză până la concurenţa sumei neplătite sau, dacă nu există o rambursare ulterioară, va proceda la recuperarea sumelor rambursate eronat şi a accesoriilor aferente potrivit prevederilor referitoare la asistenţa reciprocă în materie de colectare.

(30) Orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu alin. (14), sau, în cazul în care o declaraţie separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăţi separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

(31) În cazul nerespectării termenului de rambursare prevăzut la alin. (25) se plăteşte o dobândă solicitantului pentru suma rambursată după expirarea acestui termen. Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul alin. (25) până în ziua în care suma este efectiv plătită. Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite România.

(32) În cazul în care solicitantul nu transmite organului fiscal competent din România, în termenul prevăzut, informaţiile suplimentare sau alte informaţii solicitate, prevederile alin. (31) nu se aplică. De asemenea, prevederile alin. (31) nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul alin. (11).

(33) Prevederile alin. (1)-(32) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluţionează potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.

(34) Prevederile alin. (1)-(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 44 din 20 februarie 2008, şi ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 275 din 20 octombrie 2010.

73. (1) Conform art. 302 alin. (2) din Codul fiscal
, persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condiţiile şi conform procedurilor stabilite

de legislaţia statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE şi ale Directivei 2010/66/UE.

(2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achiziţiilor este determinat conform legislaţiei din statul membru de rambursare.

(3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operaţiuni care dau dreptul de deducere în România. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operaţiunilor cu drept de deducere.

(4) Pentru a obţine o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru respectiv pe care o înaintează organului fiscal competent din România, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de acesta. Organul fiscal competent din România va transmite electronic autorităţii competente din statul membru de rambursare cererea de rambursare completată corespunzător.

(5) Cererea de rambursare trebuie să cuprindă:

a) numele şi adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activităţii economice a solicitantului pentru care sunt achiziţionate bunurile şi serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declaraţie din partea solicitantului că nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepţia serviciilor de transport şi serviciilor auxiliare transportului, scutite în temeiul art. 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE şi a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 194-197 şi 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum au fost transpuse în legislaţia statutului membru de rambursare;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN şi BIC.

(6) În afară de informaţiile menţionate la alin. (5), cererea de rambursare mai conţine, pentru fiecare stat membru de rambursare şi pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informaţii:

a) numele şi adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepţia importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare;

c) cu excepţia importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166-alfa 2, cu excepţia Greciei care utilizează prefixul "EL";

d) data şi numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă şi cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;

f) cuantumul TVA deductibil, exprimat în moneda statului membru de rambursare;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (3) şi exprimată ca procent;

h) natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate.

(7) În cererea de rambursare natura bunurilor şi a serviciilor achiziţionate se descrie conform codurilor prevăzute la pct. 72 alin. (9).

(8) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată conform art. 300 alin. (8) din Codul fiscal
, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declaraţie separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de România.

(9) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziţii de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiţia ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiţia ca achiziţiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

b) importul de bunuri efectuat pe parcursul perioadei de rambursare.

(10) Pe lângă operaţiunile menţionate la alin. (9), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente şi care privesc operaţiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(11) Cererea de rambursare este transmisă electronic organului fiscal competent din România prin intermediul portalului electronic pus la dispoziţie de acesta, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Organul fiscal competent din România va trimite solicitantului, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii.

(12) Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(13) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională a statului de rambursare.

(14) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 euro sau echivalentul acestei sume în moneda naţională a statului de rambursare.

(15) Organul fiscal competent din România nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, solicitantul se încadrează în oricare dintre situaţiile următoare:

a) nu este persoană impozabilă în sensul TVA;

b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA fără drept de deducere în temeiul art. 292 din Codul fiscal
;

c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la art. 310 din Codul fiscal
.

(16) Organul fiscal competent din România îi comunică solicitantului, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alin. (15).

(17) Contestaţiile împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de solicitant în conformitate cu legislaţia statului membru de rambursare. În cazul în care absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE nu este considerată, conform legislaţiei statului membru de rambursare, ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare prevăzute de legislaţia statului membru de rambursare. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, absenţa unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

74.

(1) În baza art. 302 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal, nestabilită pe teritoriul Uniunii Europene, poate solicita rambursarea taxei aferente importurilor şi achiziţiilor de bunuri mobile corporale şi de servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplineşte următoarele condiţii:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activităţii sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operaţiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri şi nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepţia următoarelor operaţiuni:

1. prestarea de servicii de transport şi de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n), art. 295 alin. (1) lit. c) şi art. 296 din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri şi prestarea de servicii către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal;

3. prestarea de servicii către persoane neimpozabile stabilite în România, supuse regimului special prevăzut la art. 314 din Codul fiscal.

(la 14-09-2021 Punctul 3. din Litera b) , Alineatul (1) , Punctul 74. , Subsectiunea 1 , Sectiunea a 6-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 9, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

4. vânzarea la distanţă de bunuri importate din teritorii terţe sau ţări terţe, impozabilă în România conform art. 275 alin. (3) sau (4) din Codul fiscal, supuse regimului special prevăzut la art. 315^2 din Codul fiscal.

(la 14-09-2021 Litera b) , Alineatul (1) , Punctul 74. , Subsectiunea 1 , Sectiunea a 6-a , Capitolul X , Titlul VII a fost completată de Punctul 10, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

(la 04-05-2017 Alineatul (1) din Punctul 74. , Subsectiunea 1 , Sectiunea a 6-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 6, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(2) Nu se va acorda rambursarea pentru:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal
, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 294
, 295
şi 296 din Codul fiscal
;

c) taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România deducerea taxei în condiţiile art. 297
, 298
şi 299 din Codul fiscal
;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal
, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 301 din Codul fiscal
.

(3) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

a) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

b) operaţiuni efectuate către o persoană care are obligaţia de a plăti TVA în conformitate cu art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal
.

(4) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic şi de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârşitul anului calendaristic.

(5) Pentru a îndeplini condiţiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (1) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării. Prin excepţie, persoanele prevăzute la art. 314 alin. (12) din Codul fiscal, respectiv la art. 315^2 alin. (24) din Codul fiscal nu au obligaţia de a desemna un reprezentant în România în scopul rambursării, toate obligaţiile reprezentantului, prevăzute de prezentul punct, revenind acestor persoane.

(la 14-09-2021 Alineatul (5) din Punctul 74. , Subsectiunea 1 , Sectiunea a 6-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 11, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acţionează în numele şi în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă şi este ţinut răspunzător individual şi în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligaţiile şi drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii, în numele şi în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, anexând toate facturile şi/sau documentele de import în original, care să evidenţieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condiţiile art. 269 din Codul fiscal
, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepţie, în cazul în care organele fiscale competente deţin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declaraţie scrisă a solicitantului că în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepţia, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată şi pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente pot solicita reprezentantului ce solicită o rambursare conform art. 302 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
informaţii sau documente suplimentare.

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) este aferentă facturilor pentru achiziţionarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă şi facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operaţiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de maximum 9 luni de la sfârşitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic, dar nu mai mică de 3 luni, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 400 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României, valabil la data de 1 ianuarie 2010;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 50 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(12) Decizia privind cererea de rambursare se emite în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoţită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primeşte de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România şi indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentaţie reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obţinut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat şi a oricăror accesorii aferente de la împuternicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de 10 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, care doreşte să solicite rambursarea taxei într-un stat terţ, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal
.

(18) Persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA şi nu este stabilită pe teritoriul Uniunii Europene poate solicita rambursarea taxei dacă, în conformitate cu legile ţării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în ţara respectivă, fapt dovedit prin existenţa unor acorduri/declaraţii de reciprocitate semnate de reprezentanţii autorităţilor competente din România şi din ţara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declaraţii, autorităţile competente ale ţărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanţelor Publice. Ţările cu care România a semnat acorduri/declaraţii de reciprocitate în ceea ce priveşte rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanţelor Publice.

(19) Prevederile alin. (1)-(18) transpun Directiva 86/560/CEE, a treisprezecea directivă a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislaţiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunităţii, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităţilor Europene, seria L, nr. 326 din 21 noiembrie 1986.

75. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevăzută la art. 302 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal
va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice;

b) va anexa factura şi - după caz - documentele de import, în original, sau orice alt document care să evidenţieze taxa achitată de această persoană pentru achiziţia a cărei rambursare se solicită;

c) va prezenta dovezi asupra faptului că mijlocul de transport:

1. a făcut obiectul unei livrări intracomunitare scutite de taxă în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal
;

2. era un mijloc de transport nou, în condiţiile art. 266 alin. (3) din Codul fiscal
, la momentul livrării, fapt care rezultă din documentele prevăzute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii şi a tuturor documentelor menţionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1).

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

76. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, prevăzută la art. 302 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
, va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală;

b) va anexa toate facturile şi - după caz - documentele de import, în original, sau orice alt document care să evidenţieze taxa datorată sau achitată de această persoană pentru achiziţiile efectuate pentru care se solicită rambursarea;

c) va prezenta documente din care să rezulte că taxa prevăzută la lit. b) este aferentă operaţiunilor ce dau drept de deducere a taxei în condiţiile art. 297 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal
.

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii şi a tuturor documentelor menţionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) şi orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată la cererea de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Rambursările de taxă către persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal

77. Prevederile art. 303 alin. (8) din Codul fiscal
se aplică inclusiv pentru cererile de rambursare, respectiv deconturile de TVA cu opţiune de rambursare, depuse anterior datei de 1 ianuarie 2016 şi care sunt în curs de soluţionare la această dată.

SECŢIUNEA a 7-a

Ajustarea taxei deductibile în cazul achiziţiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital

78. (1) În situaţia în care intervin situaţiile prevăzute la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal
, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor, activelor corporale fixe în curs de execuţie. Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câştiga dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parţială a deducerii exercitate iniţial în situaţia în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită

în continuare ajustare negativă. Ajustarea se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea.

(2) În sensul alin. (1), prin servicii neutilizate se înţelege imobilizările necorporale care nu sunt complet amortizate la momentul la care intervine obligaţia sau dreptul de ajustare a taxei. Serviciile de altă natură se consideră utilizate în perioada fiscală în care au fost achiziţionate. Ajustarea se efectuează în cazul serviciilor neutilizate numai pentru taxa aferentă valorii rămase neamortizate.

(3) Nu se efectuează ajustarea taxei deductibile:

a) în situaţia în care are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă conform art. 270 alin. (4)
sau art. 271 alin. (4) din Codul fiscal
;

b) în situaţiile prevăzute la art. 304 alin. (2) din Codul fiscal
.

(4) În baza prevederilor art. 304 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, atunci când deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze, ca urmare a unor erori, persoana impozabilă poate să realizeze o ajustare pozitivă, respectiv este obligată să realizeze o ajustare negativă a taxei, după caz, aferentă bunurilor şi serviciilor prevăzute la alin. (1), constatate pe bază de inventariere.

(5) Conform art. 304 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
, persoana impozabilă realizează o ajustare negativă sau pozitivă, după caz, a taxei deductibile aferente bunurilor şi serviciilor prevăzute la alin. (1), în situaţii precum:

a) cazurile prevăzute la art. 287 lit. a)-c)
şi e) din Codul fiscal
;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârşitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului.

(6) În baza art. 304 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal
, persoana impozabilă realizează o ajustare pozitivă sau, după caz, trebuie să efectueze o ajustare negativă a taxei deductibile în situaţii precum:

a) bunuri lipsă în gestiune din alte cauze decât cele prevăzute la art. 304 alin. (2) din Codul fiscal
. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, sumele imputate nu sunt considerate contravaloarea unor operaţiuni în sfera de aplicare a TVA, indiferent dacă pentru acestea este sau nu obligatorie ajustarea taxei;

b) alocarea de bunuri/servicii pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, precum şi alocarea de bunuri/servicii neutilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere;

(la 16-10-2020 Litera b) din Alineatul (6) , Sectiunea a 7-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificată de Punctul 13, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

c) în cazul bunurilor/serviciilor neutilizate la data înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile care a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal, iar, în cazul bunurilor/serviciilor, în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile ca urmare a prevederilor art. 316 alin. (11) lit. f) şi g) din Codul fiscal.

(la 16-10-2020 Litera c) din Alineatul (6) , Sectiunea a 7-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificată de Punctul 13, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(7) În cazul bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (1) achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6)
sau art. 331 din Codul fiscal
, precum şi cele achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal
, se realizează ajustări pozitive sau negative, după caz, în situaţiile prevăzute la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal
, la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea, pentru taxa deductibilă, respectiv pentru taxa care a fost plătită furnizorului/prestatorului. În situaţia în care la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziţiei, pe măsură ce se plăteşte diferenţa de taxă, persoana impozabilă îşi exercită dreptul de deducere a taxei respective, cu excepţia situaţiei în care la data plăţii bunurile/serviciile nu sunt utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere a taxei. Taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6)
sau art. 331 din Codul fiscal
, efectuate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii prevăzute la art. 282 alin. (6) lit. a)-d) din Codul fiscal
efectuate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează, dacă intervin situaţiile de la art. 304 alin. (1) din Codul fiscal
, indiferent dacă sunt aferente unor facturi neachitate total sau parţial.

(8) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
precum şi în cazul în care persoana înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 310 alin. (7) din Codul fiscal
, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 83 şi 84. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi cele care au achiziţionat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA şi trec la regimul special de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7).

(9) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente, conform art. 316 alin. (11) lit. a) - e) şi h) din Codul fiscal, nu se fac ajustări ale taxei aferente serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor, activelor

corporale fixe în curs de execuţie, prevăzute la alin. (1), fiind supuse obligaţiei de plată a TVA colectate conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal.

(la 21-03-2016 Alin. (9) al pct. 78 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 11 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(10) În sensul art. 304 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
, persoana impozabilă nu are obligaţia ajustării taxei deductibile în cazul bunurilor de natura celor prevăzute la alin. (1) distruse, pierdute sau furate, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, în situaţii cum ar fi, de exemplu, următoarele, dar fără a se limita la acestea:

a) calamităţile naturale şi cauzele de forţă majoră, demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

b) furtul bunurilor demonstrat pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

c) contractele de leasing financiar având ca obiect bunuri mobile corporale, altele decât bunurile de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, caz în care locatorul/finanţatorul nu are obligaţia să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a iniţiat şi a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing;

d) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate şi pentru care se face dovada distrugerii;

e) pierderile tehnologice sau, după caz, alte consumuri proprii, caz în care persoana impozabilă nu are obligaţia ajustării taxei în limitele stabilite potrivit legii ori, în lipsa acestora, în limitele stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum. În cazul depăşirii limitelor privind normele tehnologice ori consumurile proprii, se ajustează taxa aferentă depăşirii acestora. Prin excepţie, în cazul societăţilor de distribuţie a energiei electrice, nu se face ajustarea taxei pentru cantităţile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru fiecare societate de distribuţie a energiei electrice, care include şi consumul propriu comercial;

f) perisabilităţile, în limitele stabilite prin lege.

(11) Situaţiile menţionate la alin. (10) nu sunt exhaustive; în orice altă situaţie în care persoana impozabilă aduce suficiente dovezi că bunurile sunt distruse, pierdute sau furate, nu are obligaţia ajustării taxei. De asemenea, situaţiile menţionate la alin. (10) pot fi aplicate cumulativ; de exemplu, pentru un stoc de produse există o pierdere datorată unor perisabilităţi, dar stocul respectiv poate fi distrus ca urmare a degradării calitative, ceea ce conduce la neajustarea taxei.

(la 16-10-2020 Alineatul (11) din Sectiunea a 7-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 14, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(12) Obligaţia de a demonstra sau confirma în mod corespunzător că bunurile au fost distruse, pierdute sau furate, în sensul art. 304 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal

, revine persoanei impozabile. În situaţia în care organele de inspecţie fiscală nu consideră suficiente dovezile furnizate de persoana impozabilă, acestea pot obliga persoana respectivă să efectueze ajustarea taxei. Conform principiului proporţionalităţii, organele fiscale nu pot solicita persoanei impozabile mai mult decât ceea ce este necesar pentru dovedirea incidentului care a condus la pierderea, distrugerea sau furtul bunului, astfel încât sarcina persoanei impozabile să nu devină practic imposibilă sau extrem de dificilă.

(13) Ajustarea se efectuează în funcţie de cota de taxă în vigoare la data achiziţiei bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (1). În situaţia în care nu se poate determina cota de la data achiziţiei se efectuează ajustarea utilizând cota de taxă în vigoare la data la care intervine obligaţia/dreptul de ajustare.

SECŢIUNEA a 8-a

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

79.

(1) În perioada de ajustare prevăzută la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal, în cazul în care intervin situaţiile prevăzute la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă bunurilor de capital, potrivit regulilor stabilite la art. 305 alin. (5) din Codul fiscal. În sensul art. 305 alin. (5) lit. a) şi c) din Codul fiscal, în situaţia în care intervin situaţiile prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. a) şi c), se consideră că are loc o modificare a destinaţiei de utilizare a bunului atât în anul în care intervin aceste situaţii, cât şi în fiecare an următor până la sfârşitul perioadei de ajustare, atât timp cât se menţin situaţiile care au generat ajustarea, ajustările efectuate pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial, fiind atât pozitive, cât şi negative, în funcţie de modul în care bunul este alocat unor operaţiuni cu sau fără drept de deducere a taxei. În cazul bunurilor de capital pentru care au intervenit situaţii care au generat ajustarea conform art. 305 alin. (4) din Codul fiscal până la data de 31 decembrie 2016, dar în anii următori rămaşi din perioada de ajustare nu mai intervine niciun astfel de eveniment, modificarea destinaţiei de utilizare se consideră că are loc numai anul în care intervin aceste situaţii. Exemplificarea acestor situaţii se regăseşte la alin. (15) exemplul 2. Ajustarea taxei se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea şi/sau, după caz, în decontul ultimei perioade fiscale a anului. Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câştigă dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parţială a deducerii exercitate în situaţia în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită în continuare ajustare negativă. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de evenimentele care modifică destinaţia bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operaţiuni care dau sau nu drept de deducere. După expirarea perioadei de ajustare nu se mai fac ajustări ale taxei deductibile aferente bunurilor de capital.

(la 04-05-2017 Alineatul (1) din Punctul 79. , Sectiunea a 8-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 8, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(2) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să ţină un registru al bunurilor de capital, în care să evidenţieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 305 alin. (1) din Codul fiscal
, următoarele informaţii:

a) data achiziţiei, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;

b) valoarea (baza de impozitare) bunului de capital;
c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;
d) taxa dedusă;
e) ajustările efectuate conform art. 305 alin. (4) din Codul fiscal
.

(3) Prevederile art. 305 din Codul fiscal
şi ale prezentului punct se aplică şi de către persoanele impozabile care efectuează operaţiuni imobiliare constând în operaţiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operaţiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(4) În sensul art. 305 alin. (9) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital în situaţia în care suma care ar rezulta ca urmare a fiecărei ajustări aferente unui bun de capital, efectuată în situaţiile prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. a)-d) din Codul fiscal, este mai mică de 1.000 lei.

(la 04-05-2017 Alineatul (4) din Punctul 79. , Sectiunea a 8-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 8, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(5) În cazul bunurilor de capital pentru care persoana impozabilă a aplicat prevederile art. 297 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
, perioada de ajustare începe la data prevăzută la art. 305 alin. (3) din Codul fiscal
.

(6) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziţia unei persoane, se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing ori pune la dispoziţia altei persoane bunurile respective, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (7). Data la care bunul de capital se consideră achiziţionat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locator/finanţator. Pentru taxa aferentă achiziţiei bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la data de 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate.

(7) În aplicarea art. 305 din Codul fiscal
, prin bun imobil se înţelege bunurile definite la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
. Fiecare transformare sau modernizare a unui bun imobil ori a unei părţi a acestuia, în condiţiile prevăzute la art. 305 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, reprezintă bun de capital al persoanei care este proprietara bunului sau al persoanei la dispoziţia căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia, în situaţia în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoană. În situaţia în care valoarea fiecărei transformări sau modernizări nu depăşeşte 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părţii de bun imobil, nu se efectuează ajustări privind taxa pe valoarea adăugată conform art. 304
sau 305 din Codul fiscal

. În sensul prezentelor norme metodologice sunt luate în considerare operaţiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depăşiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, aşa cum sunt înregistrate în contabilitate, sau, în cazul în care bunurile aparţin unor persoane care nu sunt obligate să conducă evidenţă contabilă, se va avea în vedere valoarea bunului imobil înainte şi după transformare/ modernizare stabilită prin raport de expertiză. În cazul în care transformările/modernizările sunt realizate de persoana căreia ia fost pus la dispoziţie bunul imobil, pentru determinarea valorii totale după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părţii de bun imobil, este necesar ca persoana respectivă să obţină de la persoana care i-a pus bunul la dispoziţie care este valoarea bunului imobil, sau a părţii din bunul imobil, reevaluate, aşa cum sunt înregistrate în contabilitate, înainte de efectuarea acestor lucrări. Dacă persoana care a pus bunul imobil la dispoziţie este o persoană fizică neimpozabilă sau altă persoană care nu este obligată să conducă evidenţă contabilă, persoana care utilizează bunul trebuie să determine valoarea bunului imobil înainte şi după transformare/modernizare stabilită prin raport de expertiză. Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare ori modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la art. 305 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepţie definitivă a lucrărilor de transformare a construcţiei în cauză. Prin proces-verbal de recepţie definitivă se înţelege procesul-verbal de recepţie la terminarea lucrărilor. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcţii, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea activului corporal fix cu valoarea transformării respective.

(8) Ajustarea taxei deductibile în situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare evenimentul care generează ajustarea, respectiv încetarea existenţei bunului de capital. Ajustarea se evidenţiază în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care apare evenimentul care generează ajustarea.

(la 04-05-2017 Alineatul (8) din Punctul 79. , Sectiunea a 8-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 8, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(9) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 305 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal
, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 287 lit. a)-c) din Codul fiscal
. Ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care apar situaţiile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) din Codul fiscal
, pe baza facturii emise de furnizor.

(10) În situaţia în care bunul de capital îşi încetează existenţa ca urmare a unei lipse din gestiune, în alte cazuri decât cele prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1
şi 2 din Codul fiscal
, se ajustează deducerea iniţială a taxei conform prevederilor art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal
. În cazul bunurilor lipsă din gestiune, altele decât cele prevăzute la art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1
şi 2 din Codul fiscal

, care sunt imputate, sumele imputate nu sunt considerate contravaloarea unor operaţiuni în sfera de aplicare a TVA, indiferent dacă pentru acestea este sau nu obligatorie ajustarea taxei.

(11) În sensul art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal
, persoana impozabilă nu are obligaţia ajustării taxei aferente bunurilor distruse, pierdute sau furate, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător, în situaţii cum ar fi, de exemplu, următoarele, dar fără a se limita la acestea:

a) calamităţi naturale şi cauze de forţă majoră, demonstrate sau confirmate în mod corespunzător;

b) furtul bunurilor, demonstrat pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

c) contractele de leasing financiar având ca obiect bunuri de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, caz în care locatorul/finanţatorul nu are obligaţia să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a iniţiat şi a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.

(12) Obligaţia de a demonstra sau confirma în mod corespunzător că bunurile au fost distruse, pierdute sau furate, în sensul art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal
, revine persoanei impozabile. În situaţia în care organele de inspecţie fiscală nu consideră suficiente dovezile furnizate de persoana impozabilă, acestea pot obliga persoana respectivă să efectueze ajustarea taxei. Conform principiului proporţionalităţii, organele fiscale nu pot solicita persoanei impozabile mai mult decât ceea ce este necesar pentru dovedirea incidentului care a condus la pierderea, distrugerea sau furtul bunului, astfel încât sarcina persoanei impozabile să nu devină practic imposibilă sau extrem de dificilă.

(13) În situaţia în care în cursul perioadei de ajustare prevăzute la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal
expiră contractul de închiriere, leasing, concesionare sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusă la dispoziţia altei persoane şi bunul de capital este restituit proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziţie, se consideră că bunul de capital constând în modernizările/ transformările efectuate conform alin. (7) îşi încetează existenţa în cadrul activităţii economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform art. 305 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal
. Ajustarea deducerii aferente operaţiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile art. 305 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal
. Dacă lucrările de modernizare/transformare sunt transferate cu titlu oneros proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziţie, se aplică prevederile art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 din Codul fiscal
, respectiv nu se mai efectuează ajustarea taxei.

(14) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate unei activităţi economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea TVA se realizează astfel:

a) persoanele impozabile cărora li s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA până la data de 31 decembrie 2016 inclusiv şi care sunt reînregistrate în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017 au dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa

dedusă iniţial aferentă bunurilor de capital existente la data anulării codului de TVA în primul decont depus după data înregistrării sau, după caz, întrun decont ulterior. De asemenea, în anii următori, vor efectua ajustări pozitive în decontul de TVA din ultima perioadă fiscală a fiecărui an, în aceleaşi condiţii, până la finele perioadei de ajustare, cu excepţia situaţiei în care intervine un alt eveniment care să genereze altă ajustare. Dacă bunurile de capital existente la data anulării codului de TVA sunt livrate în regim de taxare în perioada în care persoanele impozabile au avut codul de TVA anulat, acestea pot ajusta taxa aferentă acestora conform art. 305 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, proporţional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcţie de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective, iar valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunurilor de capital. Ajustarea se reflectă în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior;

b) persoanele impozabile cărora li se anulează înregistrarea în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017 trebuie să efectueze o ajustare negativă pentru bunurile de capital existente la data anulării codului de TVA care se reflectă, pentru anul în care codul de TVA a fost anulat, în ultimul decont de taxă depus pentru perioada fiscală în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial. Dacă în anii următori persoana impozabilă nu este reînregistrată în scopuri de TVA, va efectua ajustări negative pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial în «Declaraţia privind sumele rezultate din ajustarea/corecţia ajustărilor/regularizarea taxei pe valoarea adăugată» (formularul 307) aferentă ultimei luni a fiecărui an, în aceleaşi condiţii, până la finele perioadei de ajustare, cu excepţia situaţiei în care intervine un alt eveniment care să genereze altă ajustare. Dacă persoana impozabilă este reînregistrată în scopuri de TVA în acelaşi an în care codul său a fost anulat, va avea dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial aferentă bunurilor de capital existente la data anulării codului de TVA în primul decont depus după data reînregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior. Dacă persoana impozabilă a livrat bunurile de capital în regim de taxare în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA, în acelaşi an în care i s-a anulat înregistrarea, aceasta va avea dreptul să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial, în primul decont depus după data reînregistrării sau, după caz, într-un decont ulterior;

c) persoanele impozabile care se reînregistrează în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017, indiferent dacă înregistrarea în scopuri de TVA le-a fost anulată înainte sau după data de 1 ianuarie 2017, îşi pot exercita dreptul de deducere pentru achiziţiile de bunuri de capital efectuate în perioada în care au avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat, conform art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297-302 din Codul fiscal, prin înscrierea taxei în primul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior. În acelaşi decont de taxă, persoana impozabilă are obligaţia de a ajusta taxa pe valoarea adăugată dedusă, corespunzător perioadei în care a avut codul de înregistrare în scopuri de TVA anulat;

d) persoanele impozabile care se reînregistrează în scopuri de TVA după data de 1 ianuarie 2017, indiferent dacă înregistrarea în scopuri de TVA le-a fost anulată înainte sau după data de 1 ianuarie 2017, care au efectuat în perioada în care nu au avut un cod valid de TVA, livrarea în regim de taxare a bunurilor de capital achiziţionate în aceeaşi perioadă, pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital respective, proporţional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcţie de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea pozitivă se înscrie în primul decont de taxă depus după reînregistrarea în scopuri de TVA sau, după caz,

într-un decont ulterior. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunurilor de capital.

În situaţia în care persoana impozabilă căreia i se anulează înregistrarea în scopuri de TVA nu a efectuat ajustările de taxă în decontul de TVA sau a efectuat ajustări incorecte, ajustarea se reflectă în declaraţia utilizată pentru aplicarea prevederilor art. 324 alin. (9) din Codul fiscal, al cărei model este aprobat prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(la 04-05-2017 Alineatul (14) din Punctul 79. , Sectiunea a 8-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 8, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(14^1) În situaţia în care bunurile de capital au fost utilizate pentru realizarea de operaţiuni cu drept de deducere, altele decât cele constând în livrarea în regim de taxare a bunurilor respective, în perioada în care persoanele impozabile au avut codul de TVA anulat conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal, acestea au dreptul, după reînregistrarea în scopuri de TVA, să efectueze o ajustare pozitivă pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial pentru fiecare an din perioada în care au avut codul de TVA anulat şi în care bunurile de capital au fost utilizate pentru realizarea de operaţiuni cu drept de deducere. Ajustarea se reflectă în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(la 16-10-2020 Punctul 79. din Sectiunea a 8-a , Capitolul X , Titlul VII a fost completat de Punctul 15, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(15) Exemple de ajustări:

Exemplul nr. 1, pentru situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă a cumpărat o clădire pentru activitatea sa economică la data de 10 august 2010 şi a dedus TVA în sumă de 5.000.000 lei la achiziţia sa. În luna mai 2016, această persoană decide să livreze în regim de scutire clădirea. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2010 şi până în anul 2029 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 14 ani, şi persoana respectivă trebuie să restituie 14 douăzecimi din TVA dedusă iniţial: 5.000.000 lei/20 x 14 = 3.500.000 lei ajustare negativă).

Exemplul nr. 2 - pentru situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

- O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal achiziţionează un imobil în anul 2011 în vederea desfăşurării de operaţiuni cu drept de deducere şi deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziţionării în sumă de 2.000.000 lei.

– În anul 2016 închiriază 30% din suprafaţa imobilului în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2011 şi până în anul 2030 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei

rămase din perioada de ajustare, respectiv 15 ani, şi persoana respectivă trebuie să restituie 15/20 din TVA dedusă iniţial, proporţional cu suprafaţa închiriată în regim de scutire (2.000.000 x 15/20 x 30% = 450.000). Dacă în următorii 15 ani nu se mai modifică suprafaţa de 30% închiriată în regim de scutire, persoana impozabilă nu mai trebuie să efectueze ajustări ale taxei deduse. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafeţe va genera ajustări.

– Dacă în februarie 2017 persoana impozabilă va majora suprafaţa închiriată în regim de scutire la 70%, va efectua ajustările astfel: 2.000.000 x 40% = 800.000/20 = 40.000 ajustare negativă/an aferentă diferenţei de 40% în plus închiriată în regim de scutire, care se va evidenţia în decontul lunii februarie 2017.

– Dacă în anul 2018 persoana impozabilă renunţă la închirierea acestei părţi de 70% din imobil în regim de scutire, vor fi efectuate ajustări pozitive în fiecare an al perioadei de ajustare, atât timp cât această parte a imobilului nu este utilizată pentru operaţiuni fără drept de deducere, respectiv în fiecare din următorii 13 ani, astfel: 2.000.000 x 30%/20 = 30.000 lei ajustare pozitivă/an - ajustare conform prevederilor în vigoare de la 1 ianuarie 2017.

– Dacă bunul achiziţionat în anul 2011, pentru care s-a dedus TVA, nu a fost niciodată utilizat pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere până la data de 31 decembrie 2016, fiind închiriat integral în regim de scutire începând cu luna martie 2017, persoana impozabilă va efectua următoarele ajustări:

– 2.000.000/20 = 100.000 ajustare negativă/an care se înscrie în decontul lunii martie 2017. Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa închiriată în regim de scutire, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 100.000 lei/an şi se vor evidenţia în decontul ultimei perioade a fiecărui an.

– În cazul persoanei care a închiriat spaţiul comercial, aceasta a realizat o serie de lucrări de modernizare în anul 2016 a căror valoare a depăşit 20% din partea din bunul imobil după modernizare, calculată aplicând procentul de ocupare de 30% la valoarea bunului imobil (considerând că diferenţa de 40% din suprafaţa imobilului închiriată în regim de scutire în anul 2017 nu se adresează aceluiaşi client), reevaluat, aşa cum este înregistrat în contabilitatea persoanei care este proprietarul bunului imobil, înainte de efectuarea acestor lucrări, la care se adaugă contravaloarea lucrărilor de modernizare. În anul 2020 contractul de închiriere este reziliat. Pentru lucrarea de modernizare pot exista două variante:

a) dacă persoana care a fost beneficiarul închirierii bunului transferă cu plată contravaloarea modernizării către persoana de la care a închiriat, nu se fac ajustări ale TVA deduse pentru modernizare, potrivit prevederilor art. 305 alin. (4) lit. d) pct. 1 din Codul fiscal, transferul fiind o operaţiune taxabilă;

b) dacă modernizarea este transferată cu titlu gratuit de către chiriaş către persoana de la care a închiriat bunul imobil, se consideră că bunul de capital (modernizarea) şi-a încetat existenţa în cadrul activităţii economice a chiriaşului, fiind necesară ajustarea TVA deduse pentru modernizare corespunzător numărului de ani rămaşi din perioada de ajustare, respectiv 16 ani.

Persoana impozabilă poate opta pentru ajustarea TVA în funcţie de pro rata conform prevederilor alin. (16).

Exemplul nr. 3 - pentru situaţia prevăzută la art. 305 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal construieşte în anul 2016 o clinică medicală destinată atât operaţiunilor scutite de TVA, cât şi operaţiunilor cu drept de deducere (de exemplu, chirurgie estetică), pentru care deduce integral taxa conform prevederilor art. 300 alin. (5) din Codul fiscal.

La finalizarea investiţiei, pe perioada de ajustare de 20 de ani, se vor efectua ajustări ale taxei deduse în funcţie de pro rata definitivă a fiecărui an, după modelul de la alin. (16).

Exemplul nr. 4

O societate deţine un imobil care a fost construit în anul 2009, TVA dedus pentru achiziţia de bunuri/servicii necesare construirii imobilului fiind de 6 milioane lei. În perioada 2009-2016 bunul imobil a fost utilizat exclusiv pentru operaţiuni taxabile. În aprilie 2017 se închiriază o parte din bunul imobil reprezentând cca 40% din suprafaţa acestuia, în regim de scutire de TVA. La determinarea suprafeţei de 40% au fost luate în calcul şi suprafeţele aferente garajelor subterane şi locurilor de parcare supraterane. Persoana respectivă trebuie să ajusteze în aprilie 2017 taxa dedusă iniţial, proporţional cu suprafaţa de 40% închiriată în regim de scutire. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2009 şi până la finele anului 2028. Ajustarea trebuie să se efectueze astfel:

- pentru perioada 2009-2016, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă iniţial aferentă acestor ani;

– pentru perioada rămasă, 2017-2028 = 12 ani, taxa se ajustează astfel:

– 6.000.000 lei x 40% = 2.400.000 lei, reprezintă partea de TVA supusă ajustării. 2.400.000/20 = 120.000 lei taxa de ajustat (ajustare negativă) care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent lunii aprilie 2017. Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa închiriată în regim de scutire, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 120.000 lei/an şi se vor evidenţia în decontul ultimei perioade fiscale a fiecărui an. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafeţe va genera ajustări în decontul aferent lunii în care apare modificarea şi ulterior în decontul ultimei perioade fiscale a fiecărui an din perioada de ajustare.

Persoana impozabilă poate opta pentru ajustarea TVA în funcţie de pro rata conform prevederilor alin. (16).

Exemplul nr. 5:

În anul 2010 o societate achiziţionează un spaţiu comercial (imobil) destinat exclusiv operaţiunilor scutite fără drept de deducere constând în jocuri de noroc. TVA aferent acestui un spaţiu comercial care nu a fost dedusă la achiziţie a fost în sumă de 3.000.000 lei.

În anul 2016 societatea în cauză alocă cca 40% din suprafaţa bunului imobil pentru activităţi de alimentaţie publică (restaurant), taxabile. Conform acestei alocări persoana impozabilă a efectuat în anul 2016 o ajustare pozitivă aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, respectiv 14 ani, astfel: 3.000.000 x 40% = 1.200.000 x 14/20 = 840.000 ajustare pozitivă). Dacă în anii următori din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa de 40% destinată activităţii taxabile, nu se mai efectuează ajustări.

- Dacă alocarea suprafeţei de 40% din bunul imobil pentru activităţi de restaurant ar fi intervenit în septembrie 2017, persoana impozabilă ar fi efectuat o ajustare pozitivă de 60.000 lei care se evidenţiază în decontul de taxă pentru luna septembrie (3.000.000 x 40% = 1.200.000/20 = 60.000 lei). Dacă în următorii ani din perioada de ajustare nu se mai modifică suprafaţa de 40% alocată activităţii taxabile, următoarele ajustări se vor efectua pentru suma de 60.000 lei/an şi se vor evidenţia în decontul ultimei perioade a fiecărui an. Orice modificare în plus sau în minus a acestei suprafeţe va genera ajustări în decontul lunii în care apare modificarea.

(la 04-05-2017 Alineatul (15) din Punctul 79. , Sectiunea a 8-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 8, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(16) Pentru cazul prevăzut la art. 305 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 305 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă/nededusă iniţial, în funcţie de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise la art. 300 alin. (15) din Codul fiscal. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea cărora se aplică prevederile art. 300 alin. (5) din Codul fiscal, precum şi pentru bunurile de capital la achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea cărora s-a dedus integral taxa ori nu s-a exercitat dreptul de deducere a taxei şi care în cursul perioadei de ajustare sunt alocate unor activităţi în cazul cărora nu se poate determina proporţia în care sunt utilizate pentru operaţiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă taxa aferentă achiziţiei, fabricării, construcţiei, transformării sau modernizării bunului de capital s-a dedus integral, se consideră că taxa a fost dedusă pe bază de pro rata de 100%, respectiv dacă nu s-a exercitat dreptul de deducere se consideră că pro rata a fost de 0%. Ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atât timp cât bunul de capital este alocat unei activităţi în cazul căreia nu se poate determina proporţia în care este utilizat pentru operaţiuni cu drept de deducere şi fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul dintre următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau îşi încetează existenţa, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (8) sau, după caz, alin. (13).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 februarie 2016, în valoare de 200.000 lei, plus 20% TVA, adică 40.000 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2016 este 40%, iar taxa dedusă este de 16.000 lei (40.000 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2016 este de 30%.

La sfârşitul anului 2016 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 40.000 lei x 30% = 12.000 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (16.000 lei), iar diferenţa de 4.000 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă iniţial provizoriu şi, prin urmare, acoperă şi ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2017, 2018, 2019 şi 2020 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: 40.000 lei : 5 = 8.000 lei.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: 12.000 lei : 5 = 2.400 lei.

Rezultatul înmulţirii taxei pe valoarea adăugată deductibile de 8.000 lei cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 2.400 lei.

Diferenţa rezultată va constitui ajustarea deducerii în favoarea fie a statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2017:

- pro rata definitivă pentru anul 2017 este de 50%;
– deducere autorizată: 8.000 lei x 50% = 4.000 lei;
– deja dedusă: 2.400 lei;
– ajustare pozitivă: 4.000 lei – 2.400 lei = 1.600 lei.

Ajustarea pentru anul 2018:

- pro rata definitivă pentru anul 2018 este de 20%;
– deducere autorizată: 8.000 lei x 20% = 1.600 lei;
– deja dedusă: 2.400 lei;
– ajustare negativă: 2.400 lei – 1.600 lei = 800 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (4).

Ajustarea pentru anul 2019:

- pro rata definitivă pentru anul 2019 este de 25%;
– deducere autorizată: 8.000 lei x 25% = 2.000 lei;
– deja dedusă: 2.400 lei;
– ajustare negativă: 2.400 lei – 2.000 lei = 400 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (4).

Ajustarea pentru anul 2020:

- pro rata definitivă pentru anul 2020 este de 70%;
– deducere autorizată: 8.000 lei x 70% = 5.600 lei;
– deja dedusă: 2.400 lei;
– deducere pozitivă: 5.600 lei – 2.400 lei = 3.200 lei.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2020), nu va mai influenţa deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

(la 04-05-2017 Alineatul (16) din Punctul 79. , Sectiunea a 8-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 8, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(17) Ajustarea prevăzută la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal

nu se efectuează în situaţia în care sunt aplicabile prevederile art. 270 alin. (4) lit. a) şi b) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum şi în situaţia în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (8) din Codul fiscal, situaţii în care persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa conform art. 297 alin. (4) lit. a) şi alin. (5) din Codul fiscal. Casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 305 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu implică efectuarea de ajustări ale taxei deduse. Prin casare, în sensul TVA, se înţelege operaţia de scoatere din funcţiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia, indiferent dacă părţile componente rezultate sunt sau nu sunt valorificate.

Demolarea unor construcţii, achiziţionate împreună cu suprafaţa de teren pe care au fost edificate, nu determină obligaţia de ajustare a deducerii iniţiale a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziţionării construcţiilor care au fost demolate, dacă persoana impozabilă face dovada intenţiei, confirmată cu elemente obiective, că suprafaţa de teren pe care erau edificate construcţiile continuă să fie utilizată în scopul operaţiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcţii destinate unor operaţiuni taxabile, astfel cum a fost pronunţată Hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cauza C257/11 Gran Via Moineşti.

(18) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum şi a bunurilor de capital achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea conform art. 305 alin. (4) lit. a), c) şi d) din Codul fiscal, luând în considerare taxa aferentă sumei plătite.

(la 04-05-2017 Alineatul (18) din Punctul 79. , Sectiunea a 8-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 8, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(19) În situaţia prevăzută la alin. (18), dacă la data la care intervine un eveniment care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziţiei, pe măsură ce se plăteşte diferenţa de taxă, se determină taxa care ar fi deductibilă sau nedeductibilă corespunzător utilizării bunului de capital pentru operaţiuni cu ori fără drept de deducere în cadrul perioadei de ajustare şi se evidenţiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care taxa a fost plătită. Taxa aferentă achiziţiilor intracomunitare de bunuri, importurilor şi achiziţiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi taxa aferentă achiziţiilor de bunuri/servicii prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (1)-(16).

Exemplu: O persoană impozabilă B cumpără un bun de capital (o clădire) de la persoana impozabilă A. Ambele persoane aplică sistemul TVA la încasare. Valoarea bunului de capital este de 1.200.000 lei şi TVA aferentă este de 240.000 lei. Prin contractul dintre părţi se stabilesc

următoarele: bunul de capital va fi pus la dispoziţia persoanei impozabile B la data de 20.07.2016, urmând ca plata să se facă în 4 tranşe egale de 300.000 lei + TVA aferentă, care devin scadente la plată corespunzător, prima tranşă la data punerii bunului la dispoziţia persoanei impozabile B (20.07.2016), a doua tranşă la 31.12.2016, a treia tranşă la 30.06.2017 şi ultima tranşă la 31.12.2017. Plăţile se efectuează cu respectarea prevederilor contractuale.

Perioada de ajustare începe de la 1 ianuarie a anului în care bunul de capital este pus la dispoziţia persoanei impozabile B, respectiv 1 ianuarie 2016.

Situaţia 1:

În perioada 20.07.2016-31.07.2017 bunul de capital este utilizat în scopul operaţiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv operaţiunilor de închiriere în regim de taxare cu TVA prin opţiune conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal.

Începând cu 1.08.2017 bunul de capital este alocat în integralitate pentru realizarea de operaţiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2016-31.12.2035

– TVA aferentă achiziţiei bunului de capital: 240.000 lei.

– TVA dedusă conform plăţilor efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 180.000 lei, corespunzător celor 3 tranşe de plată efectuate.

– Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: 180.000/20 = 9.000 lei, în favoarea statului.

La 31.12.2017 se plăteşte şi ultima tranşă, TVA aferentă fiind de 60.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plăţii cuantumul TVA deductibile în funcţie de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: 60.000 lei x 19/20 ani = 57.000 lei, care nu se poate deduce, întrucât corespunde celor 19 ani rămaşi din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operaţiunilor scutite fără drept de deducere. Suma de 57.000 lei se scade din contul 4428 «TVA neexigibilă» şi se înregistrează în conturile de cheltuieli.

Suma de 3.000 lei aferentă anului 2016 se va deduce în decontul lunii decembrie 2017 şi se înscrie în decont la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă.

Dacă în anul 2018 nu se produc modificări în ce priveşte alocarea bunului, acesta fiind în continuare închiriat în regim de scutire fără drept de deducere, în luna decembrie 2018 se va efectua ajustarea aferentă anului 2018 astfel: 180.000/20 = 9.000 lei, ajustare negativă.

La data de 3.03.2019 bunul de capital începe să fie utilizat în integralitate pentru operaţiuni taxabile.

- Din taxa pe valoarea adăugată nededusă de 57.000 lei se scade suma de 6.000 lei (60.000 x 2/20 = 6.000 lei) care rămâne în continuare nedeductibilă, fiind aferentă anilor 2017 şi 2018, în care bunul a fost utilizat pentru operaţiuni scutite fără drept de deducere. Restul de 51.000 lei se împarte la perioada rămasă din perioada de ajustare, respectiv 17 ani, rezultând suma de 3.000 lei/an, ajustare pozitivă care se înscrie în anul 2019 în decontul aferent lunii martie şi în anii următori în decontul aferent ultimei perioade fiscale a fiecărui an.

Situaţia 2:

În perioada 20.07.2016-31.07.2017 bunul de capital este utilizat în scopul operaţiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv pentru operaţiuni de închiriere în regim de taxare cu TVA în sensul art. 292 alin. (3) din Codul fiscal. Începând cu 1.08.2017 bunul de capital este alocat parţial (20%) pentru realizarea de operaţiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2016-31.12.2035

– TVA dedusă conform plăţilor efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 180.000 lei, corespunzător celor 3 tranşe de plată efectuate.

– Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: 180.000/20 = 9.000 x 20% = 1.800 lei în favoarea statului. În anii următori aceeaşi sumă se va înscrie în decontul aferent ultimei perioade fiscale a fiecărui an, până la finele perioadei de ajustare, dacă nu intervin evenimente care să genereze altă ajustare.

La 31.12.2017 se plăteşte şi ultima tranşă, TVA aferentă fiind de 60.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plăţii cuantumul TVA deductibile în funcţie de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: 60.000 lei x 19/20 = 57.000 x 20% = 11.400 lei, care nu se pot deduce, întrucât bunul de capital este deja alocat operaţiunilor scutite fără drept de deducere în proporţie de 20%.

În decontul lunii decembrie 2017 se înscrie la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă suma de 48.600 lei (60.000 – 11.400).

(la 04-05-2017 Alineatul (19) din Punctul 79. , Sectiunea a 8-a , Capitolul X , Titlul VII a fost modificat de Punctul 8, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(20) Pentru cazul prevăzut la art. 305 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, achiziţionate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achiziţiile intracomunitare de bunuri, importurile şi achiziţiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) sau art. 331 din Codul fiscal, precum şi a bunurilor de capital achiziţionate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la art. 282 alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează conform alin. (16), ţinând cont de plăţile efectuate astfel:

a) în anul achiziţiei se ajustează taxa aferentă sumelor efectiv plătite conform pro rata definitivă din acest an;

b) de câte ori se mai efectuează o plată în anii următori din perioada de ajustare se deduce taxa aferentă plăţilor efectuate în funcţie de pro rata definitivă din anul achiziţiei, în decontul perioadei fiscale în care s-a efectuat plata;

c) la finele fiecărui an se ajustează o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă corespunzătoare plăţilor efectuate, în funcţie de pro rata definitivă;

d) în situaţia în care se efectuează ajustarea prevăzută la lit. c) şi ulterior se mai efectuează plăţi, la fiecare plată se recalculează taxa ajustată conform lit. c), în funcţie de plăţile efectuate,

diferenţa rezultată înscriindu-se în decontul aferent perioadei fiscale în care s-a efectuat fiecare plată.

Exemplu:

O persoană impozabilă cu regim mixt care aplică sistemul TVA la încasare cumpără un utilaj la data de 1 martie 2016, în valoare de 240.000 lei, plus 20% TVA, adică 48.000 lei. Conform contractului plata utilajului se efectuează astfel: 50% din valoare la data achiziţiei, respectiv 144.000 lei (din care TVA 24.000 lei), iar diferenţa în două rate de câte 72.000 lei (din care TVA 12.000 lei), plătibile în luna ianuarie a următorilor 2 ani. Pro rata provizorie pentru anul 2016 este 30%.

La data achiziţiei persoana impozabilă deduce taxa aferentă sumei achitate corespunzător pro rata provizorie astfel:

24.000 lei x 30% = 7.200 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii martie 2016.

Pro rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2016 este de 40%.

La sfârşitul anului 2016 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv 24.000 lei x 40% = 9.600 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (7.200 lei), iar diferenţa de 2.400 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă deductibilă.

Anul 2017

Pro rata provizorie utilizată în anul 2017 este de 50%.

În luna ianuarie din anul 2017 se efectuează plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plăţii se calculează taxa de dedus, ţinând cont de pro rata definitivă din anul 2016, anul achiziţiei utilajului:

12.000 lei x 40% = 4.800 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2017.

Pro rata definitivă pentru anul 2017 calculată la sfârşitul anului este de 60%.

La sfârşitul anului 2017 se fac următoarele calcule:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei = 36.000 lei : 5 = 7.200 lei.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2017, se calculează astfel:

7.200 lei x 60% = 4.320 lei.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an, respectiv anului 2017, se calculează astfel:

9.600 lei (dedusă în anul 2016) + 4.800 lei (dedusă în anul 2017) = 14.400 lei : 5 = 2.880 lei.

Se compară deducerea autorizată cu taxa deja dedusă pentru anul 2017, iar diferenţa de 1.440 lei (4.320 lei – 2.880 lei) reprezintă taxa de dedus suplimentar care se înscrie în decontul lunii decembrie.

Anul 2018

Pro rata provizorie utilizată în anul 2018 este de 60%.

În luna ianuarie 2018 se efectuează plata sumei de 72.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plăţii se calculează taxa de dedus, ţinând cont de pro rata definitivă din anul 2016, anul achiziţiei utilajului:

12.000 lei x 40% = 4.800 lei, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2018.

Ca urmare a efectuării acestei plăţi se recalculează taxa deductibilă aferentă anului 2017 astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei + 12.000 lei = 48.000 lei : 5 = 9.600 lei.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2017 ca urmare a acestei plăţi se calculează astfel:

9.600 lei x 60% = 5.760 lei.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an este:

9.600 lei (dedusă în anul 2016) + 4.800 lei (dedusă în anul 2017) + 4.800 lei (dedusă în anul 2018) = 19.200 lei : 5 = 3.840 lei.

Se compară deducerea autorizată cu taxa dedusă efectiv (5.760 lei – 3.840 lei), iar diferenţa de 1.920 lei este taxa care se poate deduce pentru anul 2017.

Întrucât în decembrie 2017 s-a dedus suma de 1.440 lei, se va deduce suplimentar în ianuarie 2018 (luna în care s-a achitat ultima rată) suma de 480 lei (1.920 lei – 1.440 lei).

În luna decembrie 2018 se efectuează ajustarea corespunzătoare acestui an în funcţie de pro rata definitivă, care este de 30%, astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăţilor efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

24.000 lei + 12.000 lei + 12.000 lei = 48.000 lei : 5 = 9.600 lei.

Deducerea autorizată conform pro rata definitivă pentru acest an este de 2.880 lei (9.600 lei x 30%).

Se determină taxa deja dedusă pentru acest an:

9.600 lei + 4.800 lei + 4.800 lei = 19.200 lei : 5 = 3.840 lei.

Întrucât s-a dedus mai mult, în decontul lunii decembrie ar trebui să se efectueze o ajustare în favoarea statului, dar în cazul prezentat fiind o sumă mai mică de 1.000 lei, respectiv de 960 lei (3.840 lei – 2.880 lei), ajustarea nu se efectuează.

Anul 2019

- pro rata definitivă pentru anul 2019 este de 35%;

– deducere autorizată: 9.600 lei x 35% = 3.360 lei;

– deja dedusă: 3.840 lei;

– ajustare în favoarea statului: 3.840 lei – 3.360 lei = 480 lei - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei.

În ultimul an al perioadei de ajustare, respectiv anul 2020, ajustarea se va efectua similar celei de la sfârşitul anului 2019.

(la 04-05-2017 Alineatul (20) din Punctul 79., Sectiunea a 8-a, Capitolul X, Titlul VII a fost modificat de Punctul 8, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

(21) Abrogat.

(la 04-05-2017 Alineatul (21) din Punctul 79., Sectiunea a 8-a, Capitolul X, Titlul VII a fost abrogat de Punctul 9, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017
)

SECŢIUNEA a 9-a

Dispoziţii tranzitorii privind ajustarea

80. (1) Potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal
, se ajustează taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, respectiv pentru:

a) activele corporale fixe amortizabile a căror durată normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015 inclusiv;

b) activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului a căror limită minimă a duratei normale de utilizare este mai mică de 5 ani, care au fost achiziţionate sau fabricate după data aderării până la data 31 decembrie 2015 inclusiv.

(2) Ajustarea taxei se efectuează numai dacă intervin evenimentele prevăzute la art. 305 alin. (4) din Codul fiscal
, respectiv:

a) în situaţia în care bunul este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parţial, pentru alte scopuri decât activităţile economice, cu excepţia bunurilor a căror achiziţie face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor art. 298 din Codul fiscal
;

2. pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită faţă de deducerea iniţială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situaţia în care un bun al cărui drept de deducere a fost integral sau parţial limitat face obiectul oricărei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situaţia în care bunul îşi încetează existenţa, cu următoarele excepţii:

1. bunul a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

2. bunul este pierdut, distrus sau furat, în condiţiile în care aceste situaţii sunt demonstrate sau confirmate în mod corespunzător. În cazul bunurilor furate, persoana impozabilă demonstrează furtul bunurilor pe baza actelor doveditoare emise de organele judiciare;

3. situaţiile prevăzute la art. 270 alin. (8) din Codul fiscal
;

4. în cazul casării bunului;

e) în cazurile prevăzute la art. 287 din Codul fiscal
.

(3) Ajustarea reprezintă exercitarea dreptului de deducere, atunci când persoana impozabilă câştiga dreptul de deducere potrivit legii, denumită în continuare ajustare pozitivă, sau anularea totală sau parţială a deducerii exercitate în situaţia în care persoana impozabilă pierde potrivit legii dreptul de deducere, denumită în continuare ajustare negativă. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinaţiei bunului, respectiv pentru operaţiuni care dau sau nu drept de deducere.

(4) Ajustarea taxei în cazul activelor corporale fixe prevăzute la alin. (1) se efectuează proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la alin. (2). Dacă activele sunt complet amortizate la momentul la care intervin evenimentele prevăzute la alin. (2) nu se mai fac ajustări de taxă. În cazul în care dreptul de deducere s-a exercitat potrivit art. 297 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
, se ajustează taxa deductibilă care a fost plătită furnizorului/ prestatorului, proporţional cu valoarea rămasă neamortizată la momentul la care intervin evenimentele care generează ajustarea.

(5) În sensul art. 306 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
, în cazul activelor corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului, valoarea rămasă neamortizată se determină prin scăderea din valoarea de înregistrare în contabilitate a sumelor care ar reprezenta amortizarea contabilă, dacă bunul ar fi amortizat contabil pe perioada minimă a duratei normale de utilizare stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(6) Ajustarea de taxă se efectuează în funcţie de cota de taxă în vigoare la data achiziţiei activului corporal fix.

CAP. XI

Persoanele obligate la plata taxei

SECŢIUNEA 1

Persoana obligată la plata taxei pentru operaţiunile taxabile din România

81. (1) O persoană impozabilă care are sediul activităţii economice în România şi livrează bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României către beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operaţiuni este considerat a fi în România, conform art. 275
sau 278 din Codul fiscal
, nu poate fi considerată ca nefiind stabilită în România, chiar dacă sediul activităţii economice nu participă la livrarea bunurilor şi/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal
.

(2) În sensul art. 307 alin. (5) din Codul fiscal
, persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situaţiile prevăzute la art. 295 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, cu excepţia cazului în care bunurile ies din regimurile ori situaţiile respective printr-un import, caz în care se aplică prevederile art. 309 din Codul fiscal
şi pct. 82.

(3) Abrogat.

(la 14-09-2021 Alineatul (3) din Sectiunea 1 , Capitolul XI , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 12, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021
)

(4) În cazul serviciilor taxabile achiziţionate intracomunitar, taxa este datorată conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal
, inclusiv în situaţia în care beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România nu şi-a îndeplinit obligaţia de a se înregistra în scopuri de TVA conform art. 316
 sau 317 din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 2-a

Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

82. (1) În aplicarea art. 309 din Codul fiscal
, importatorul care are obligaţia plăţii taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absenţa acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepţie, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România, cu excepţia livrărilor de bunuri pentru care se aplică regulile prevăzute la art. 275 alin. (1) lit. e)
 şi f) din Codul fiscal
;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia şi dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condiţiile art. 275 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
, sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operaţiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Uniunii Europene, pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. i)
 şi j) din Codul fiscal
;

e) proprietarul bunurilor sau persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal
, care importă bunuri în România:

1. în regim de consignaţie sau stocuri la dispoziţia clientului, pentru verificarea conformităţii ori pentru testare. Beneficiarul înregistrat conform art. 316 din Codul fiscal
 poate fi importatorul bunurilor care are obligaţia plăţii taxei pentru respectivul import, cu condiţia ca bunurile respective să fie cumpărate de acesta sau dacă nu le achiziţionează să le reexporte în afara Uniunii Europene;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiţia ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operaţiuni să fie reexportate în afara Uniunii Europene sau să fie achiziţionate de către persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal
 care a efectuat importul.

(2) Orice persoană care nu este obligată la plata taxei pentru un import conform alin. (1), dar pe numele căreia au fost declarate bunurile în momentul în care taxa devine exigibilă conform art. 285 din Codul fiscal
, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului respectiv decât în situaţia în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor

importate şi taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1). Refacturarea întregii valori a bunurilor se realizează doar în scopul taxei pe valoarea adăugată, neimplicând existenţa unei tranzacţii.

(3) Persoanele impozabile care au obligaţia plăţii taxei în calitate de importatori conform alin. (1) au dreptul să deducă taxa în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297
-302 din Codul fiscal
.

CAP. XII

Regimuri speciale

SECŢIUNEA 1

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

83. (1) În sensul art. 310 alin. (1)
şi art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, persoana impozabilă cu sediul activităţii economice în România, care realizează sau intenţionează să realizeze o activitate economică ce implică operaţiuni taxabile scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere şi/sau operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România, se consideră că aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici, dacă nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent înainte de realizarea unor astfel de operaţiuni, conform art. 316 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
.

(2) În sensul art. 310 alin. (2) din Codul fiscal
, o operaţiune este accesorie activităţii principale dacă se îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 70 alin. (4). Operaţiunile scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. a)
, b)
, e)
şi f) din Codul fiscal
nu se includ în cifra de afaceri prevăzută la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal
dacă sunt accesorii activităţii principale, respectiv dacă se îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 70 alin. (4).

(3) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal
se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate şi alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operaţiunile prevăzute la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal
.

(4) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (4) din Sectiunea 1 , Capitolul XII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 16, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(5) Activele corporale fixe prevăzute la art. 310 alin. (2) din Codul fiscal
sunt cele definite la art. 266 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal
, iar activele necorporale sunt cele definite de legislaţia contabilă şi care din punctul de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(6) În sensul art. 310 alin. (3) din Codul fiscal

, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform art. 316 din Codul fiscal
şi să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(7) Persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
în vederea aplicării regimului special de scutire are obligaţia să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc, serviciilor neutilizate şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 270 alin. (4) lit. c)
şi art. 304 din Codul fiscal
;

b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal
;

c) activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziţionate până la 1 ianuarie 2016 şi care nu sunt complet amortizate la momentul trecerii la regimul de scutire, în conformitate cu prevederile art. 306 din Codul fiscal
;

d) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a)
şi b) din Codul fiscal
înainte de data anulării calităţii de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (7) se evidenţiază în ultimul decont de taxă sau, după caz, în declaraţia prevăzută la art. 324 alin. (9) din Codul fiscal
. În situaţia în care organele de inspecţie fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidenţiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (7), acestea vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă şi, după caz, vor solicita plata ori vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziţionate printr-un contract de leasing, care intră sub incidenţa prevederilor art. 305
sau 306 din Codul fiscal
, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea locatarului/utilizatorului din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, acesta are obligaţia, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor art. 305 din Codul fiscal
şi pct. 79;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, constatate pe bază de inventariere, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul schimbării regimului, potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal
.

(10) Prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală se stabileşte procedura de declarare şi plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei prevăzute la alin. (9).

(11) În sensul art. 310 alin. (11) din Codul fiscal
, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opţiune conform prevederilor art. 310 alin. (3)
, coroborate cu prevederile art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal
, şi persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depăşirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal
au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc, serviciilor neutilizate şi activelor corporale fixe în curs de execuţie, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul normal de taxare, în conformitate cu prevederile art. 304 din Codul fiscal
;

b) bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul normal de taxă, în conformitate cu prevederile art. 305 din Codul fiscal
;

c) activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziţionate până la 1 ianuarie 2016 şi care nu sunt complet amortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă, în conformitate cu prevederile art. 306 din Codul fiscal
;

d) achiziţiilor de bunuri şi servicii care urmează a fi obţinute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a)
şi b) din Codul fiscal
înainte de data trecerii la regimul normal de taxă şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(12) Ajustările efectuate conform alin. (11) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal
a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(13) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (11), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condiţiile şi formalităţile prevăzute la art. 297
-306 din Codul fiscal
. Prin excepţie de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal
, factura pentru achiziţii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal
.

(14) Persoanele impozabile care trec de la regimul de scutire la cel de taxare au dreptul sau, după caz, obligaţia de a efectua ajustările de taxă prevăzute la art. 270 alin. (4)

, art. 304
, 305
, 306
 sau 332 din Codul fiscal
, dacă intervin evenimente care generează ajustarea taxei ulterior înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile, conform art. 316 din Codul fiscal
.

(15) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire pentru întreprinderile mici nu are voie să menţioneze taxa pe valoarea adăugată pe factură sau pe alt document, în conformitate cu prevederile art. 310 alin. (10) lit. b) din Codul fiscal
. În cazul în care o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri şi sau prestări de servicii scutite conform art. 310 din Codul fiscal
, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 330 din Codul fiscal
. Beneficiarii unor astfel de operaţiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operaţiune scutită. Aceştia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă şi emiterea unei noi facturi fără taxă.

84. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 310 din Codul fiscal
, au obligaţia să ţină evidenţa livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum şi evidenţa bunurilor şi a serviciilor taxabile achiziţionate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depăşit plafonul de scutire şi nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform legii, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) stabilesc obligaţii privind taxa de plată, constând în diferenţa dintre taxa pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze şi taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, dacă taxa colectată este mai mare decât taxa deductibilă, precum şi accesoriile aferente, sau după caz;

b) determină suma negativă a taxei, respectiv diferenţa dintre taxa pe care ar fi avut dreptul să o deducă, de la data la care persoana impozabilă respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
 dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, şi taxa pe care ar fi trebuit să o colecteze, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal
, dacă taxa deductibilă este mai mare decât taxa colectată;

c) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecţie fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, organul fiscal competent înregistrează din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă, înregistrarea fiind considerată valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2), în ceea ce priveşte determinarea taxei pe care persoana impozabilă ar fi avut dreptul să o deducă, organele fiscale competente trebuie să aibă în vedere următoarele:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc, a activelor corporale aflate în curs de execuţie şi serviciilor neutilizate, la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) ajustarea pozitivă, calculată conform prevederilor art. 305 alin. (2) din Codul fiscal şi pct. 79, aferentă bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, aflate în proprietatea persoanei impozabile la data la care aceasta ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

c) ajustarea pozitivă, calculată potrivit prevederilor art. 306 din Codul fiscal şi pct. 80, aferentă activelor corporale fixe care până la data de 31 decembrie 2015 nu erau considerate bunuri de capital, care au fost fabricate sau achiziţionate până la 1 ianuarie 2016 şi care nu sunt complet amortizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

d) taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri, inclusiv a bunurilor de capital, şi serviciilor efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistrată, precum şi taxa deductibilă aferentă achiziţiilor de bunuri şi servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform art. 282 alin. (2) lit. a) şi b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege şi data la care a fost înregistrată.

(4) În cazul în care persoana impozabilă a solicitat în mod eronat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, organele fiscale competente procedează după cum urmează:

a) în cazul în care persoana impozabilă, ulterior scoaterii din evidenţă, nu s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecţie fiscală, acestea aplică prevederile alin. (2) lit. a) şi b) pe perioada cuprinsă între data anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal şi data identificării acestei erori. Totodată, organele fiscale competente înregistrează din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care, ulterior scoaterii din evidenţă, persoana impozabilă s-a înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecţie fiscală, acestea aplică prevederile alin. (2) lit. a) şi b) pe perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal şi data la care a fost înregistrată.

(5) Persoanele impozabile care au solicitat în mod eronat scoaterea din evidenţa persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal

, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecţiei fiscale, au dreptul să anuleze ajustările de taxă corespunzătoare scoaterii din evidenţă.

(6) În aplicarea prevederilor alin. (2)-(4) organele fiscale competente au în vedere faptul că pentru exercitarea deducerii persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condiţiile şi formalităţile prevăzute de lege. Prin excepţie de la prevederile art. 319 alin. (20) din Codul fiscal
, factura pentru achiziţii de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 316 din Codul fiscal
.

(7) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderi mici prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
şi care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (1) lit. b)
sau c) din Codul fiscal
, dacă ulterior înregistrării realizează numai operaţiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidenţă conform art. 316 alin. (20) din Codul fiscal
. Dacă, ulterior scoaterii din evidenţă, aceste persoane impozabile vor realiza operaţiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile art. 310 din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 2-a

Regimul special pentru agenţiile de turism

85. (1) În sensul art. 311 din Codul fiscal
, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă şi orice altă persoană neimpozabilă.

(2) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenţia de turism exclusiv cu mijloace proprii.

(3) În aplicarea prevederilor art. 311 alin. (4) din Codul fiscal
, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce este plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obţinută sau care va fi obţinută de agenţia de turism din partea călătorului sau de la un terţ pentru serviciul unic, inclusiv subvenţiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele şi cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la art. 286 alin. (4) din Codul fiscal
. Dacă elementele folosite pentru stabilirea sumei ce este plătită de călător sunt exprimate în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau ultimul curs de schimb publicat de Banca Central Europeană ori cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data întocmirii facturii pentru vânzarea serviciilor, inclusiv pentru facturile parţiale sau de avans;

b) costurile agenţiei de turism pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă preţul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operaţiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering şi alte cheltuieli precum cele cu asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă şi cazarea pentru şofer, taxele de drum, taxele de parcare, combustibilul, cu excepţia cheltuielilor generale ale agenţiei de turism care sunt incluse în costul serviciului unic. Dacă elementele folosite pentru stabilirea costurilor sunt exprimate în valută, cursul de schimb se determină potrivit art. 290 din Codul fiscal

.

(4) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agenţiile de turism:

a) ţin jurnale pentru vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care înregistrează documentele de vânzare către client, care includ şi taxa, a serviciilor supuse regimului special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal
, aferente unei perioade fiscale. Aceste jurnale, respectiv borderouri se ţin separat de operaţiunile pentru care se aplică regimul normal de taxă;

b) ţin jurnale de cumpărări separate în care evidenţiază achiziţiile de bunuri şi/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic;

c) pe baza informaţiilor din jurnalele pentru vânzări şi pentru cumpărări determină baza de impozitare pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală conform prevederilor art. 311 alin. (4) din Codul fiscal
. La determinarea bazei impozabile nu sunt luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente şi, de asemenea, nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client;

d) calculează suma taxei colectate la nivelul cotei standard de taxă, prin aplicarea procedeului sutei mărite, respectiv 20 x 100/120 în anul 2016, respectiv 19 x 100/119 începând cu data de 1 ianuarie 2017, cu excepţia situaţiei în care se aplică scutirea de taxă prevăzută la art. 311 alin. (5) din Codul fiscal
, din diferenţa dintre suma prevăzută la alin. (3) lit. a) şi cea prevăzută la alin. (3) lit. b).

(5) Agenţiile de turism acţionează în calitate de intermediari, conform art. 311 alin. (9) din Codul fiscal
, pentru serviciile prevăzute la art. 311 alin. (5) din Codul fiscal
, precum şi în situaţia în care acţionează în numele şi în contul altei persoane, potrivit art. 271 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal
şi pct. 8 alin. (5). De exemplu, agenţia de turism acţionează în calitate de intermediar atunci când intermediază operaţiuni de asigurare medicală în folosul călătorilor şi acestea nu sunt vândute împreună cu alte servicii turistice.

(6) Agenţiile de turism sunt obligate să aplice regimul special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal
şi în cazul în care serviciul unic cuprinde o singură prestare de servicii, cu excepţia prevăzută la alin. (2) şi cu excepţia situaţiei în care optează pentru regimul normal de taxă în limitele art. 311 alin. (10) din Codul fiscal
. În acest sens a fost pronunţată hotărârea Curţii Europene de Justiţie în Cazul C-163/91 Van Ginkel. Totuşi, pentru transportul de călători agenţia de turism poate aplica regimul normal de taxă, cu excepţia situaţiei în care transportul este vândut împreună cu alte servicii turistice.

(7) Persoana impozabilă, care achiziţionează de la o agenţie de turism servicii care au fost supuse regimului special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal
şi refacturează aceste servicii către alte persoane, aplică la rândul său regimul special prevăzut la art. 311 din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 3-a

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi

86. (1) În sensul art. 312 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate "ca atare" sau în urma unor reparaţii, cu excepţia bunurilor prevăzute la alin. (2).

(2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul art. 312 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
:

a) aurul, argintul şi platina prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foiţe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod, ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure, fie în aliaj cu alte metale;

b) aurul de investiţii conform definiţiei prevăzute la art. 313 alin. (1) din Codul fiscal
;

c) monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecţie în sensul art. 312 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
;

d) reziduuri de obiecte vechi formate din metale preţioase recuperate în scopul topirii şi refolosirii ca materii prime;

e) pietrele preţioase, indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau şlefuite, însă nu montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice şi fantezie, obiecte de aurărie şi argintărie şi similare;

(la 06-05-2020 Litera e) din Alineatul (2) , Sectiunea a 3-a , Capitolul XII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 1, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 340 din 30 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 364 din 06 mai 2020)

f) bunurile care se consumă la prima utilizare;

g) bunurile ce nu mai pot fi refolosite în niciun fel;

h) obiectele vechi care sunt executate din metale preţioase sau şi cu pietre preţioase, cum ar fi bijuteriile (clasice şi fantezie), obiectele de aurărie şi argintărie şi toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parţial formate din aur, argint, platină, pietre preţioase, indiferent de gradul de puritate a metalelor şi pietrelor preţioase, dacă aceste obiecte nu mai sunt apte să îndeplinească funcţionalitatea lor iniţială şi nu au păstrat decât funcţionalităţile inerente acestor metale şi pietre.

(la 06-05-2020 Litera h) din Alineatul (2) , Sectiunea a 3-a , Capitolul XII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 1, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 340 din 30 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 364 din 06 mai 2020)

(2^1) În aplicarea prevederilor alin. (2) lit. h), pentru a determina dacă un obiect care conţine metale preţioase sau pietre preţioase a avut o altă funcţionalitate decât cea inerentă materialelor din care este compus, dacă a păstrat această funcţionalitate şi dacă poate fi reutilizat, în aceeaşi stare sau după reparaţii, trebuie avute în vedere toate circumstanţele obiective în care a avut loc revânzarea. În acest sens, pot fi luate în considerare elemente precum: prezentarea obiectelor, metoda de evaluare a valorii respectivelor obiecte şi metoda de facturare, respectiv în vrac (brut/greutate) sau per unitate.

(la 06-05-2020 Sectiunea a 3-a din Capitolul XII , Titlul VII a fost completată de Punctul 2, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 340 din 30 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 364 din 06 mai 2020)

(3) Opţiunea prevăzută la art. 312 alin. (3) din Codul fiscal
:

a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;

b) se notifică organului fiscal competent şi rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opţiunii.

(4) În scopul aplicării art. 312 alin. (13)
şi (14) din Codul fiscal
:

a) baza de impozitare pentru fiecare livrare de bunuri supusă regimului special este diferenţa dintre marja de profit realizată de persoana impozabilă revânzătoare şi valoarea taxei aferente marjei respective;

b) marja profitului este diferenţa dintre preţul de vânzare şi preţul de cumpărare al bunului supus regimului special;

c) pentru determinarea taxei colectate aferente fiecărei livrări, din marja profitului determinată conform lit. b) se calculează suma taxei colectate corespunzătoare fiecărei livrări prin aplicarea procedeului sutei mărite. Taxa colectată într-o perioadă fiscală pentru bunurile supuse regimului special reprezintă suma taxelor pe valoarea adăugată aferente fiecărei livrări de bunuri efectuate în perioada respectivă.

(5) Persoana impozabilă nu colectează TVA conform regimului special în situaţia în care marja profitului, determinată conform alin. (4) lit. b), este negativă.

(6) În scopul aplicării art. 312 alin. (13)
şi (14) din Codul fiscal
, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va ţine un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ţine un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ţine un registru care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală, pe fiecare cotă de TVA aplicabilă, şi, după caz, taxa colectată;

d) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziţionează bunuri supuse regimului special şi care nu este obligat să emită o factură. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

1. numărul de ordine şi data emiterii facturii;

2. data achiziţiei şi numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;

3. numele şi adresa părţilor;

4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;

5. descrierea şi cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;

6. preţul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignaţie.

(7) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform art. 312 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal
, va menţiona în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la art. 312 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal
şi că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, aşa cum sunt acestea definite la art. 266 alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal
.

(8) În scopul aplicării art. 312 alin. (15) din Codul fiscal
, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuate de un organizator de vânzări prin licitaţie publică, acţionând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la art. 312 alin. (2) lit. a)-d) din Codul fiscal
, este constituită din suma totală facturată conform alin. (10) cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitaţie publică, din care se scad următoarele:

1. suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său, stabilită conform alin. (10); şi

2. suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitaţie publică pentru livrarea sa.

(9) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său este egală cu diferenţa dintre:

a) preţul bunurilor la licitaţia publică; şi

b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obţinut sau care va fi obţinut de organizatorul vânzării prin licitaţie publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.

(10) Organizatorul vânzării prin licitaţie publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz, bon fiscal emis conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999
privind obligaţia operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care nu trebuie să menţioneze separat valoarea taxei.

SECŢIUNEA a 4-a

Regimul special pentru aurul de investiţii

87. (1) În scopul implementării art. 313 alin. (1) din Codul fiscal
, greutăţile acceptate pe pieţele de lingouri cuprind cel puţin următoarele unităţi şi greutăţi:

Unitate	Greutăţi tranzacţionate
Kg	12,5/1

Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Uncie (1 oz = 31,1035 g)	100/10/5/1/1/2/1/4
Tael (1 tael = 1,193 oz) (unitate de măsură chinezească)	10/5/1
Tola (10 tolas = 3,75 oz) (unitate de măsură indiană)	10

(2) În sensul art. 313 alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal
, prin monede reconfecţionate după anul 1800 se înţelege monedele care sunt bătute după anul 1800.

(3) Notificarea prevăzută la art. 313 alin. (7) din Codul fiscal
trebuie să fie efectuată anterior operaţiunilor cărora le este aferentă şi trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

a) prevederile legale în baza cărora este efectuată, precum şi dacă persoana impozabilă exercită opţiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrările, precum şi baza de impozitare a acestora.

SECŢIUNEA a 5-a
Regimul special pentru agricultori

(la 04-05-2017 Capitolul XII din Titlul VII a fost completat de Punctul 10, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

87^1.

(1) În sensul art. 315^1 alin. (1) lit. c), activităţile de producţie agricolă includ:

a) Cultura:

1. agricultură generală, inclusiv viticultură;
2. cultura pomilor fructiferi (inclusiv măslini) şi a legumelor, florilor şi plantelor ornamentale, atât în aer liber, cât şi în sere;
3. producţia de ciuperci, condimente, seminţe şi material săditor;
4. exploatarea pepinierelor;

b) creşterea animalelor de fermă alături de cultivarea solului:

1. creşterea animalelor;
2. creşterea păsărilor;
3. creşterea iepurilor;
4. apicultura;
5. sericicultura;
6. helicicultura;

c) silvicultura;

d) pescuitul:

1. pescuitul în apă dulce;

2. piscicultura;
3. creşterea midiilor, stridiilor şi a altor moluşte şi crustacee;
4. creşterea broaştelor.

(2) Activităţile de transformare a produselor agricole prin alte metode decât cele industriale reprezintă activităţile de transformare a produselor ce rezultă din activităţile prevăzute la alin. (1) prin utilizarea mijloacelor folosite în mod normal în întreprinderile agricole.

(3) În sensul art. 315^1 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, serviciile agricole sunt cele prevăzute în anexa la Ordinul ministrului finanţelor publice şi al ministrului agriculturii şi dezvoltării rurale nr. 1.155/868/2016 privind aplicarea cotei reduse de TVA de 9% pentru livrarea de îngrăşăminte şi de pesticide utilizate în agricultură, seminţe şi alte produse agricole destinate însămânţării sau plantării, precum şi pentru prestările de servicii de tipul celor specifice utilizate în sectorul agricol.

(4) Potrivit art. 315^1 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, preţul/tariful stabilit de agricultor la care se aplică procentul de compensare în cotă forfetară în vederea determinării compensaţiei în cotă forfetară nu include taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă aferentă achiziţiilor.

(5) Agricultorii care îndeplinesc condiţiile pentru aplicarea regimului special prevăzut la art. 315^1 din Codul fiscal aplică regimul special indiferent dacă au depus sau nu notificarea privind aplicarea acestui regim, cu excepţia celor care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă. Agricultorii pot înscrie în facturile emise compensaţia în cota forfetară numai după depunerea notificării privind aplicarea regimului special şi înscrierea acestora în Registrul agricultorilor care aplică regimul special.

(6) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri de 10.000 euro, prevăzut la art. 315^1 alin. (9) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(7) În cazul în care plafonul pentru achiziţii intracomunitare de bunuri prevăzut la alin. (6) este depăşit, agricultorul trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârşitul anului calendaristic în care a fost depăşit plafonul de achiziţii şi cel puţin pentru anul calendaristic următor sau, după caz, până la data la care agricultorul se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, dacă această dată este anterioară acestui termen.

(8) Agricultorul poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat. Prin excepţie, acesta rămâne înregistrat în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri efectuate cel puţin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziţii de bunuri este depăşit şi în anul calendaristic care a urmat celui în care a fost înregistrat.

(9) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care agricultorul a fost înregistrat acesta efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că a optat conform art. 315^1 alin. (10) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care este obligat să rămână înregistrat în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii de bunuri în anul următor anului în care s-a înregistrat, situaţie în care se aplică prevederile alin. (8).

(10) Conform prevederilor 315^1 alin. (10) din Codul fiscal, agricultorii care nu depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceştia sunt obligaţi la plata taxei în România pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri de la data la care îşi exercită opţiunea şi vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (2) din Codul fiscal. Agricultorii pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat.

(11) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare agricultorii prevăzuţi la alin. (10) efectuează o achiziţie intracomunitară de bunuri în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 317 din Codul fiscal, se consideră că şi-au reexercitat opţiunea în condiţiile art. 315^1 alin. (10) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare de bunuri în anul calendaristic anterior, situaţie în care se aplică prevederile alin. (8).

(12) Agricultorii care depăşesc plafonul de scutire prevăzut la art. 310 alin. (1) din Codul fiscal, din alte activităţi economice decât cele prevăzute la art. 315^1 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, dar nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut la art. 310 alin. (6) din Codul fiscal, nu mai pot aplica regimul special de la data la care ar fi fost înregistraţi în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat înregistrarea în termen. În vederea aplicării prevederilor art. 310 alin. (6) lit. a) şi b) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor stabili taxa pe care agricultorii ar fi avut obligaţia să o colecteze pentru toate operaţiunile taxabile, inclusiv cele prevăzute la art. 315^1 alin. (1) lit. c) şi d) din Codul fiscal, realizate de la data la care ar fi fost înregistraţi în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat înregistrarea în termen.

(13) În cazul înregistrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, agricultorii au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente achiziţiilor destinate exclusiv activităţilor pentru care nu a fost aplicat regimul special pentru agricultori. Ajustările de taxă pe care le poate efectua agricultorul sunt prevăzute la pct. 83 alin. (11).

(14) Agricultorul care aplică regimul special poate opta, conform art. 315^1 alin. (15) din Codul fiscal, pentru aplicarea regimului normal de taxă, dacă nu realizează alte activităţi economice decât cele prevăzute la art. 315^1 alin. (1) lit. c) şi d) sau realizează alte activităţi economice a căror cifră de afaceri anuală este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal. În vederea aplicării regimului normal de taxă, agricultorul trebuie să depună la organul fiscal competent o notificare în acest sens, însoţită de solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, între data de 1 şi 10 ale oricărei luni. Organul fiscal competent operează radierea agricultorului din Registrul agricultorilor care aplică regimul special şi înregistrează agricultorul în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, până la data de 1 a lunii următoare celei în care a fost depusă notificarea. După exercitarea opţiunii de aplicare a regimului normal de taxă, agricultorul nu mai poate aplica din nou regimul special pentru o perioadă de cel puţin doi ani de la data înregistrării în scopuri de TVA.

(15) Persoanele impozabile îşi pot exercita dreptul de deducere/restituire a compensaţiei în cotă forfetară achitată agricultorului, potrivit prevederilor art. 315^1 alin. (17) şi (18) din Codul fiscal, numai în măsura în care agricultorul este înscris la data livrării/prestării în Registrul agricultorilor care aplică regimul special.

(la 04-05-2017 Sectiunea a 5-a din Capitolul XII , Titlul VII a fost completata de Punctul 10, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

CAP. XIII
Obligaţii
SECŢIUNEA 1
Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

88. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condiţiile art. 316 alin. (1)
, (2)
, (4)
 sau (6) din Codul fiscal
 ori optează pentru înregistrare conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal
, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (2)
, (4)
 şi (6) din Codul fiscal
;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. b) şi c) din Codul fiscal;

(la 16-10-2020 Litera c) din Punctul 88. , Sectiunea 1 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 17, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

d) data comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la art. 316 alin. (1) lit. a) şi alin. (10) din Codul fiscal.

(la 16-10-2020 Litera d) din Punctul 88. , Sectiunea 1 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificată de Punctul 17, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(2) În aplicarea art. 316 alin. (1) din Codul fiscal
, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenţionează să efectueze o astfel de activitate. Intenţia persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare necesare iniţierii unei activităţi economice.

(3) Instituţiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau care sunt înregistrate din oficiu, conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal

, li se atribuie un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 269 din Codul fiscal
, în timp ce pentru activităţile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv pentru partea din structură prin care desfăşoară numai activităţi în calitate de autoritate publică, li se atribuie un cod de înregistrare fiscală distinct. Instituţiilor publice care desfăşoară numai activităţi pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operaţiuni taxabile, scutite fără drept de deducere potrivit prevederilor art. 292 din Codul fiscal
 sau scutite cu drept de deducere conform art. 294
, 295
, 296 din Codul fiscal
, şi care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal
, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta este valabil pentru orice alte operaţiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care instituţia publică le va realiza ulterior. Orice instituţie publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
 este considerată persoană impozabilă conform art. 278 alin. (1) din Codul fiscal
, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul fiscal
.

(4) Persoanei impozabile care are sediul activităţii economice în România şi care are pe teritoriul României sucursale şi alte sedii secundare, fără personalitate juridică, i se atribuie un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal
.

(5) Persoanei impozabile care are sediul activităţii economice în afara României şi este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, i se atribuie un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 316 din Codul fiscal
. În acest scop persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României desemnează unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României să depună decontul de taxă şi să fie responsabil pentru toate obligaţiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică şi poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condiţiile prevăzute la art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
.

(6) Persoana impozabilă care are sediul activităţii economice în afara României şi nu este stabilită prin sediu/sedii fix/fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operaţiunile prevăzute la art. 316 alin. (6) din Codul fiscal
 şi la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal
, cu excepţia celor pentru care înregistrarea este opţională. În cazul operaţiunilor prevăzute la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal

, altele decât cele pentru care înregistrarea este opţională, organul fiscal competent nu înregistrează în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România dacă aceasta urmează să realizeze în România numai operaţiuni pentru care, potrivit prevederilor art. 307 alin. (2)-(6) din Codul fiscal
, beneficiarul este persoana obligată la plata TVA. Organul fiscal competent înregistrează în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România care urmează să realizeze operaţiuni pentru care înregistrarea este opţională conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal
, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n)
, art. 295 alin. (1) lit. c)
şi art. 296 din Codul fiscal
, importuri de bunuri, operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal
, dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal
, şi/sau operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, sau prin opţiune conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal
. În vederea înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă nestabilită în România obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal
trebuie să furnizeze o declaraţie pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menţioneze că va realiza în România operaţiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal
şi/sau că urmează să desfăşoare operaţiuni scutite cu drept de deducere, cu excepţia serviciilor de transport şi a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n)
, art. 295 alin. (1) lit. c)
şi art. 296 din Codul fiscal
, pentru care înregistrarea este opţională. Pe lângă declaraţia pe propria răspundere, trebuie prezentate contractele, comenzile, sau alte documente, din care rezultă aceste informaţii;

b) persoana impozabilă nestabilită în România care optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA în condiţiile stabilite la art. 316 alin. (4) din Codul fiscal
:

1. trebuie să depună în vederea înregistrării notificările prevăzute în anexele nr. 1 şi 2 pentru operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e)
şi f) din Codul fiscal
, dacă optează pentru taxarea acestora conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal
;

2. trebuie să furnizeze o declaraţie pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menţioneze că va realiza în România importuri, operaţiuni prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, şi/sau pentru alte operaţiuni pentru care înregistrarea este opţională, respectiv: servicii de transport şi servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 294 alin. (1) lit. c)-n)
, art. 295 alin. (1) lit. c)
şi art. 296 din Codul fiscal
, precum şi contractele, comenzile sau alte documente din care rezultă aceste informaţii;

c) persoana impozabilă nestabilită în România care solicită înregistrarea conform art. 316 alin. (4)
 sau (6) din Codul fiscal
 trebuie să prezinte contractele/comenzile/alte documente în baza cărora urmează să efectueze livrări şi/sau achiziţii intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în Uniunea Europeană. În cazul înregistrării directe, această persoană trebuie să declare adresa din România la care pot fi examinate toate evidenţele şi documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VII din Codul fiscal
;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în Uniunea Europeană.

(8) În situaţia în care, ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilită în România devine stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu atribuie un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat iniţial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în afara României şi care se înregistrează în scopuri de taxă conform art. 316 alin. (2) din Codul fiscal
 prin sedii fixe, altele decât sucursalele, şi ulterior înfiinţează sucursale în România, organele fiscale competente nu atribuie un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat iniţial.

(10) Conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal
, orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA şi care, ulterior înregistrării respective, desfăşoară exclusiv operaţiuni ce nu dau dreptul la deducere solicită anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfăşoară exclusiv operaţiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operaţiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate şi, după caz, din declaraţia pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operaţiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal
.

(11) În cazul persoanelor care au solicitat anularea înregistrării conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal
, anularea înregistrării în scopuri de TVA se efectuează în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea.

(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România şi înregistrată în scopuri de TVA care îşi încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în

termen de 15 zile de la data documentelor ce evidenţiază acest fapt, conform prevederilor art. 316 alin. (20) din Codul fiscal
. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data încetării activităţii economice.

(13) Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat conform art. 316 alin. (4)
sau (6) din Codul fiscal
, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4)
sau (6) din Codul fiscal
.

(14) Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat prin opţiune conform art. 316 alin. (4) din Codul fiscal
, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operaţiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea şi nici alte operaţiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (4)
sau (6) din Codul fiscal
.

(15) În cazul persoanelor impozabile nestabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declaraţia de încetare a activităţii.

(16) Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligaţia, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal
până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(17) Pentru situaţia prevăzută la art. 316 alin. (11) lit. f) din Codul fiscal
, anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente.

(18) În sensul art. 316 alin. (11) lit. c) din Codul fiscal
, prin asociat majoritar se înţelege persoana fizică sau juridică ce deţine părţi sociale/acţiuni în cadrul unei societăţi reglementate de Legea nr. 31/1990
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în procent de minimum 50% din capitalul social al societăţii.

(19) În situaţia în care persoana impozabilă îndeplineşte condiţiile pentru înregistrarea în scopuri de TVA prevăzute de art. 316 alin. (12) din Codul fiscal
, organul fiscal atribuie codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit iniţial, anterior anulării înregistrării în scopuri de TVA.

(20) În aplicarea art. 316 alin. (12) din Codul fiscal, criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile, societăţi cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal şi cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA, sunt prevăzute în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(la 16-10-2020 Alineatul (20) din Punctul 88. , Sectiunea 1 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost modificat de Punctul 18, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(21) În aplicarea art. 316 alin. (11) lit. h) şi alin. (12) din Codul fiscal, criteriile pentru evaluarea riscului fiscal în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, precum şi pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile, societăţi cu sediul activităţii economice în România, înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal şi cărora le-a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a riscului fiscal, sunt prevăzute în anexa nr. 6, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(la 06-05-2020 Punctul 88. din Sectiunea 1 , Capitolul XIII , Titlul VII a fost completat de Punctul 3, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 340 din 30 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 364 din 06 mai 2020)

Conform art. II din HOTĂRÂREA nr. 340 din 30 aprilie 2020
, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 364 din 6 mai 2020, cererile de înregistrare în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. a)
şi c)
şi alin. (12) lit. e) din Codul fiscal
, depuse şi nesoluţionate până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, se soluţionează conform legislaţiei în vigoare la data depunerii acestora.

---

89. (1) În aplicarea prevederilor art. 316 alin. (7) din Codul fiscal
, persoana impozabilă nestabilită care se înregistrează în România prin reprezentant fiscal, desemnează reprezentantul fiscal printr-o cerere depusă la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat în scopuri de TVA. Înregistrarea în scopuri de TVA prin reprezentant fiscal poate fi solicitată de o persoană impozabilă nestabilită în România dacă este obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA sau poate opta să se înregistreze, conform prevederilor de la pct. 88 alin. (6). Cererea trebuie însoţită de:

a) declaraţia de începere a activităţii, care cuprinde: data şi natura activităţii pe care o va desfăşura în România, precum şi de documentele prevăzute la pct. 88 alin. (6);

b) copie de pe actul de constituire în străinătate a persoanei impozabile nestabilite în România;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligaţiile ce îi revin conform legii şi în care aceasta trebuie să precizeze natura operaţiunilor;

d) contractul încheiat între persoana nestabilită în România şi reprezentantul fiscal propus, din care să rezulte întinderea mandatului acordat reprezentantului.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operaţiunilor desfăşurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România. Nu se admite coexistenţa mai multor reprezentanţi fiscali cu angajamente limitate pentru reprezentarea aceleiaşi persoane impozabile nestabilite în România. Pot fi desemnate ca reprezentanţi fiscali orice persoane impozabile stabilite în România conform art. 266 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
.

(3) Organul fiscal competent verifică îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile nestabilite în România, cât şi persoanei propuse ca reprezentant fiscal. În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile nestabilite în România prin reprezentant fiscal ca mandatar al persoanei impozabile, care trebuie să fie diferit de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a reprezentantului fiscal. În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părţi, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor şi obligaţiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operaţiunile pentru care a fost mandatat, efectuate în România de persoana impozabilă nestabilită în România, atât timp cât durează mandatul său.

(5) În situaţia în care mandatul reprezentantului fiscal încetează, dar continuă activitatea economică a persoanei impozabile nestabilite în România pentru care aceasta trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA conform pct. 88 alin. (6), aceasta este obligată fie să prelungească mandatul reprezentantului fiscal, fie să mandateze alt reprezentant fiscal, fie să se înregistreze direct fără reprezentant fiscal în situaţia în care este o persoană impozabilă stabilită în Uniunea Europeană.

(6) Reprezentantul fiscal trebuie să anunţe în scris organul fiscal competent cu privire la faptul că mandatul său a încetat şi să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl depune în această calitate. Încetarea mandatului reprezentantului fiscal nu poate fi anterioară datei la care are obligaţia să depună ultimul decont taxă în numele persoanei impozabile nestabilite în România pe care o reprezintă.

(7) O persoană impozabilă nestabilită în România care şi-a desemnat reprezentant fiscal şi ulterior devine stabilită printr-un sediu fix în România, conform prevederilor art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, trebuie să renunţe la reprezentantul fiscal în România. Şi în această situaţie reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească obligaţiile prevăzute la alin. (6).

(8) Dacă ulterior desemnării unui reprezentant fiscal persoana impozabilă nestabilită în România va avea unul sau mai multe sedii fixe pe teritoriul României în conformitate cu prevederile art. 266 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal

, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, ca persoană stabilită în România. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care a devenit stabilită în România. Din punctul de vedere al taxei, operaţiunile realizate prin reprezentant fiscal sunt operaţiuni aparţinând persoanei impozabile care iniţial nu a fost stabilită în România, iar ulterior a devenit stabilită în România prin sediu fix.

(9) Dacă o persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, este înregistrată în scopuri de TVA în România printr-un reprezentant fiscal şi renunţă la reprezentantul fiscal în vederea înregistrării directe în scopuri de TVA în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care se înregistrează direct în România. Aceste prevederi se aplică în mod corespunzător şi în situaţia în care o persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru este înregistrată direct în scopuri de TVA în România conform art. 316 din Codul fiscal
şi ulterior optează pentru înregistrarea printr-un reprezentant fiscal.

(10) Operaţiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabilite în România nu se evidenţiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal. Prevederile art. 310 din Codul fiscal
cu privire la întreprinderile mici nu sunt aplicabile persoanelor impozabile nestabilite în România.

(11) Reprezentantul fiscal emite, în limita mandatului său, facturi pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă nestabilită în România, aplicând regimul de taxă corespunzător operaţiunilor respective, pe care o transmite beneficiarilor. De asemenea, primeşte, în limita mandatului său, facturi pentru achiziţiile efectuate de persoana impozabilă nestabilită în România. Facturile de achiziţii trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal
, inclusiv denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la art. 316
ale reprezentantului fiscal. Prezentele norme metodologice nu instituie obligaţii privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal sau direct între persoana impozabilă nestabilită în România şi clienţii/furnizorii acesteia.

(12) Factura emisă de reprezentantul fiscal în calitate de mandatar al persoanei impozabile nestabilite în România trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal
, inclusiv denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal
, ale reprezentantului fiscal.

(13) Reprezentantul fiscal depune decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal
pentru operaţiunile desfăşurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă, în care include şi facturile emise de persoana impozabilă nestabilită în

România sub codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit prin reprezentant fiscal conform art. 316 din Codul fiscal
. În situaţia în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont de taxă pentru fiecare persoană impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă. Nu îi este permis reprezentantului fiscal să evidenţieze în decontul de taxă depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat în scopuri de TVA, operaţiunile desfăşurate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, pentru care depune un decont de taxă separat.

(14) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente achiziţiilor efectuate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, reprezentantul fiscal trebuie să deţină documentele prevăzute de lege.

SECŢIUNEA a 2-a

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziţii intracomunitare sau pentru servicii

90. (1) Au obligaţia să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal
numai persoanele impozabile care au sediul activităţii economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal
sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziţii intracomunitare de bunuri conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, dacă depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare de 10.000 euro stabilit conform pct. 3 alin. (5)-(7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condiţiile art. 317 alin. (1) din Codul fiscal
, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol este considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situaţia în care obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. b)
sau c) din Codul fiscal
revine unei persoane impozabile care realizează achiziţii intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform art. 268 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal
, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziţii intracomunitare şi după înregistrare, până la depăşirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 317 alin. (1) lit. b)
şi c) din Codul fiscal
se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform art. 316 din Codul fiscal
sau pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri conform art. 317 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
şi numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal
sau echivalentul acestui articol din legislaţia altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol se consideră valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 317 din Codul fiscal
, persoanele impozabile care realizează servicii care se încadrează în oricare din prevederile art. 278 alin. (3)-(7) din Codul fiscal
, sau servicii pentru care se aplică prevederile art. 278 alin. (2) din Codul fiscal

, dar care nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunităţii ori sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunităţii în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condiţiile art. 317 alin. (2) din Codul fiscal
, respectiv prin opţiunea de a aplica regimul general prevăzut la art. 268 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol este considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condiţiile art. 317 alin. (5)
, (6)
sau (8) din Codul fiscal
, înregistrarea respectivei persoane se consideră anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform art. 317 din Codul fiscal
pot comunica acest cod altor persoane numai pentru achiziţii intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare şi pentru achiziţii de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal
şi care efectuează achiziţii intracomunitare de bunuri accizabile nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 317 din Codul fiscal
pentru plata taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziţii intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform art. 316 din Codul fiscal
, nu are obligaţia să se înregistreze conform art. 317 din Codul fiscal
pentru plata taxei aferente respectivei achiziţii intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme metodologice se completează cu prevederile pct. 3.

(11) Instituţiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, pentru întreaga activitate sau numai pentru o parte din structură, nu solicită înregistrarea conform art. 317 din Codul fiscal
. Pentru toate achiziţiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare şi pentru achiziţiile de servicii intracomunitare comunică codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 316 din Codul fiscal
, indiferent dacă achiziţiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfăşurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituţia publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activităţi pentru care instituţia publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituţie publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 317 din Codul fiscal
este considerată persoană impozabilă conform art. 278 alin. (1) din Codul fiscal
, dar numai în ceea ce priveşte stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 278 din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 3-a

Prevederi generale referitoare la înregistrare

91. (1) În sensul art. 318 alin. (3) din Codul fiscal
, persoana impozabilă nestabilită în România care este obligată la plata TVA în România conform art. 307 alin. (1) din Codul fiscal
poate fi scutită de obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în următoarele situaţii:

a) când efectuează în România servicii prestate ocazional, dacă aceste operaţiuni nu sunt precedate de achiziţii intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) când efectuează în România livrări ocazionale de bunuri, cu excepţia:

1. vânzărilor la distanţă;

2. livrărilor de bunuri precedate de achiziţii intracomunitare de bunuri în România;

(2) În sensul alin. (1) lit. a) şi b), livrările de bunuri şi prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condiţiile prevăzute la art. 326 alin. (6) din Codul fiscal
.

(4) Persoana impozabilă nestabilită în România care realizează în România în mod ocazional operaţiuni pentru care este obligată la plata TVA şi care este scutită de la obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (1) are obligaţia să transmită beneficiarilor facturile emise pentru respectivele operaţiuni conform art. 319 din Codul fiscal
, precum şi o copie a deciziei privind modalitatea de plată a taxei pe valoarea adăugată pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii realizate ocazional. Facturile emise de persoanele scutite de la obligaţia înregistrării în scopuri de TVA conform prevederilor alin. (1) nu trebuie să conţină menţiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA în România al furnizorului/prestatorului.

SECŢIUNEA a 4-a

Facturarea

92. (1) În sensul art. 319 alin. (3) din Codul fiscal
, autofactura trebuie emisă numai dacă au intervenit evenimentele prevăzute la art. 287 lit. a)-c)
şi e) din Codul fiscal
şi furnizorul de bunuri/prestatorul de servicii nu emite factura de corecţie prevăzută la art. 330 alin. (2) din Codul fiscal
, în termenul stabilit de lege. În cazul reducerilor de preţ se consideră că evenimentul care generează obligaţia emiterii autofacturii intervine la data la care clientul beneficiază de reducere. În situaţia în care ulterior emiterii autofacturii prevăzute la art. 319 alin. (3) din Codul fiscal
, se primeşte factura emisă de furnizor/prestator pentru aceeaşi ajustare şi având aceeaşi valoare, se face o referire la autofactura emisă, fără ca aceasta să mai genereze efecte privind ajustarea taxei deductibile.

(2) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform art. 292 alin. (1)
şi (2) din Codul fiscal
, nu are obligaţia întocmirii unei facturi, operaţiunile fiind consemnate în documente potrivit legislaţiei contabile.

(3) Autofactura pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine trebuie emisă numai dacă operaţiunile în cauză sunt taxabile şi numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii, care este un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile, la rubrica "Furnizor";

d) la rubrica "Cumpărător", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile sau, după caz, ale beneficiarului;

e) denumirea şi descrierea bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate;

f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa;

g) cota de taxă aplicabilă;

h) valoarea taxei colectate.

(4) Informaţiile din factura emisă prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal
, ca taxă colectată.

(5) În cazul depăşirii plafoanelor stabilite la pct. 7 alin. (12) pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal
, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
au obligaţia să întocmească autofactura conform prevederilor alin. (2) numai în scopuri de TVA. Autofactura va cuprinde la rubrica "Cumpărător" informaţiile de la alin. (3) lit. c), iar în cazul bunurilor acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, în loc de denumirea şi descrierea bunurilor livrate se poate menţiona, după caz: depăşire plafon protocol, sponsorizare sau mecenat.

(6) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 316 din Codul fiscal
, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 319 alin. (9) din Codul fiscal
, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii, care este un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica "Furnizor", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se înscriu denumirea/numele persoanei care efectuează transferul, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA prevăzut la art. 316 din Codul fiscal
acordat reprezentantului fiscal pentru persoana impozabilă nestabilită pe care o reprezintă;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autorităţile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica "Cumpărător";

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile, precum şi adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor transferate, precum şi particularităţile prevăzute la art. 266 alin. (3) din Codul fiscal
, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile;

h) valoarea bunurilor transferate.

(7) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 316 din Codul fiscal
, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 319 alin. (9) din Codul fiscal
, pentru fiecare achiziţie intracomunitară de bunuri efectuată în România în condiţiile stabilite la art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. În situaţia în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru şi care cuprinde cel puţin elementele prevăzute la alin. (5), acest document se consideră autofactură pentru operaţiunea asimilată achiziţiei intracomunitare de bunuri efectuate în România în sensul art. 319 alin. (9) din Codul fiscal
, pe baza căruia se înregistrează achiziţia intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menţionarea următoarelor informaţii:

a) numărul facturii, care este un număr secvenţial acordat în baza uneia sau mai multor serii, ce identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica "Cumpărător", numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care şi-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează achiziţia intracomunitară de bunuri, precum şi denumirea/ numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA prevăzut la art. 316 din Codul fiscal
acordat reprezentantului fiscal pentru persoana impozabilă nestabilită pe care o reprezintă;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autorităţile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica "Furnizor";

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile din alt stat membru, precum şi adresa exactă din România în care au fost achiziţionate bunurile;

f) denumirea şi cantitatea bunurilor achiziţionate, precum şi particularităţile prevăzute la art. 266 alin. (3) din Codul fiscal
, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;

h) valoarea bunurilor transferate.

(8) Informaţiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (6) se înscriu în jurnalele pentru vânzări, iar cele emise conform alin. (7) se înscriu în jurnalul pentru cumpărări şi sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal
.

93. În sensul art. 319 alin. (10) lit. c) din Codul fiscal
, pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 319 alin. (10) lit. a)
şi b) din Codul fiscal
, furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, furnizorii/ prestatorii pot întocmi facturi simplificate în condiţiile stabilite la art. 319 alin. (12) lit. a) din Codul fiscal
, care trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (21) din Codul fiscal

. În situaţia în care nu optează pentru emiterea de facturi simplificate, aceştia au obligaţia întocmirii unui document centralizator pentru fiecare perioadă fiscală care să cuprindă cel puţin următoarele informaţii:

a) un număr de ordine;

b) data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrarea de bunuri şi/sau prestarea de servicii;

c) denumirea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate;

d) cantitatea bunurilor livrate;

e) baza de impozitare a livrărilor de bunurilor/prestărilor de servicii ori, după caz, avansurile încasate, pentru fiecare cotă, scutire sau operaţiune netaxabilă, preţul unitar, exclusiv taxa, precum şi rabaturile, remizele, risturnele şi alte reduceri de preţ, în cazul în care acestea nu sunt incluse în preţul unitar;

f) indicarea cotei de taxă aplicate şi a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcţie de cotele taxei;

g) valoarea totală a bazei de impozitare şi a taxei colectate.

94. (1) În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (11) din Codul fiscal
, dacă persoana impozabilă nu are obligaţia emiterii unei facturi, dar optează pentru emiterea acesteia, factura trebuie să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20)
sau (21) din Codul fiscal
, după caz, dar numai în situaţia în care operaţiunile sunt cuprinse în sfera de aplicare a taxei.

(2) În vederea emiterii de facturi conform prevederilor art. 319 alin. (13) din Codul fiscal
, Direcţia generală de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, la solicitarea persoanelor impozabile interesate sau din oficiu, va consulta Comitetul TVA. Persoanele impozabile interesate care solicită consultarea Comitetului TVA pentru emiterea de facturi conform prevederilor art. 319 alin. (13) din Codul fiscal
trebuie să prezinte Direcţiei generale de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale motivaţia solicitării emiterii de facturi conform art. 319 alin. (13) din Codul fiscal
. Din motivaţia prezentată trebuie să rezulte motivele obiective pentru care nu este posibilă emiterea facturilor care conţin toate elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal
. Direcţia generală de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale analizează dacă există motive obiective pentru care se solicită emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) din Codul fiscal
. Dacă nu sunt îndeplinite condiţiile minimale prevăzute de lege şi/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informaţii se comunică solicitantului. Solicitările avizate favorabil de Direcţia generală de legislaţie Cod fiscal şi reglementări vamale se transmit în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată. Ulterior consultării Comitetului TVA, ministrul finanţelor publice emite un ordin prin care aprobă, după caz, fie emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) lit. a) din Codul fiscal
, fie emiterea de facturi conform art. 319 alin. (13) lit. b) din Codul fiscal
.

95. (1) Persoana impozabilă nu are obligaţia de a emite facturi conform art. 319 din Codul fiscal
pentru avansurile încasate în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri efectuată în condiţiile art. 294 alin. (2) din Codul fiscal
.

(2) Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri sau în cazul emiterii de facturi parţiale pentru livrări de bunuri ori prestări de servicii se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat ori pe aceeaşi factură pe care se evidenţiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri şi/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau la facturile parţiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeaşi operaţiune, în conformitate cu prevederile art. 319 alin. (20) lit. r) din Codul fiscal
. În cazul operaţiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, la regularizare se vor avea în vedere prevederile art. 290 din Codul fiscal
şi ale pct. 35. Nu se impune regularizarea de către beneficiarul care are obligaţia plăţii taxei, conform art. 307 alin. (2)-(6)
, art. 308
sau art. 309 din Codul fiscal
, în cazul facturilor de avans sau al facturilor parţiale emise de furnizorii de bunuri ori de prestatorii de servicii.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă potrivit art. 291 alin. (6) din Codul fiscal
, se impune efectuarea următoarelor regularizări:

a) regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parţiale sau integrale încasate, precum şi a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parţială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) regularizarea de către beneficiarul care are obligaţia plăţii taxei, potrivit art. 307 alin. (2)
, (3)
, (5)
şi (6) din Codul fiscal
, a facturilor de avans parţial sau integral ori a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parţială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.

(4) În cazul reducerilor de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 32 alin. (7), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.

(5) În cazul în care refacturează cheltuieli potrivit pct. 31 alin. (4)-(6), persoana impozabilă nu are obligaţia de a emite factura în termenul prevăzut la art. 319 alin. (16) din Codul fiscal
.

(6) În cazul facturii centralizatoare întocmite conform art. 319 alin. (17) din Codul fiscal
nu este obligatorie menţionarea datei livrării/prestării sau a datei încasării avansului, aceasta rezultând din documentele prevăzute la art. 319 alin. (17) lit. b) din Codul fiscal
.

96. (1) Potrivit prevederilor art. 319 alin. (18) din Codul fiscal
, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiţii:

a) părţile să încheie un acord prealabil prin care să se prevadă această procedură de facturare. Acord prealabil înseamnă un acord încheiat înainte de începerea emiterii de facturi de către client în numele şi în contul furnizorului/ prestatorului;

b) să existe o procedură de acceptare a fiecărei facturi. Procedura de acceptare poate fi explicită sau implicită şi poate fi convenită şi descrisă prin acordul prealabil ori poate fi reprezentată de primirea şi prelucrarea facturii;

c) factura să fie emisă în numele şi în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător şi trimisă furnizorului/ prestatorului;

d) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) sau (21) din Codul fiscal ;

e) factura să fie înregistrată în jurnalul de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 316 din Codul fiscal .

(2) Aplicarea prevederilor alin. (1) de către cumpărătorul unui bun sau unui serviciu nu restricţionează dreptul furnizorului de a emite alte facturi către respectivul cumpărător în perioada acoperită de acord.

(3) Termenii şi condiţiile acordului prealabil şi ale procedurilor de acceptare prevăzute la alin. (1) pentru fiecare factură se stabilesc de către furnizor/prestator şi client. La cererea organului de control, părţile trebuie să fie în măsură să demonstreze existenţa acordului prealabil.

(4) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal , emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un terţ în următoarele condiţii:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent faptul că emiterea de facturi va fi realizată de un terţ, cu cel puţin o lună calendaristică înainte de a iniţia această procedură, şi să anexeze la scrisoare numele, adresa şi, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA ale terţului;

b) factura să fie emisă de către terţ în numele şi în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura să cuprindă toate informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) sau, după caz, la art. 319 alin. (21) din Codul fiscal ;

d) facturile să fie puse la dispoziţia organelor fiscale competente fără nicio întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

(5) În sensul art. 319 alin. (19) din Codul fiscal , în cazul bunurilor supuse executării silite care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se întocmeşte de către organele de executare silită pe numele şi în contul debitorului executat silit. În factură se face o menţiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înţelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită. Organele de executare silită emit facturi cu TVA numai în cazul operaţiunilor taxabile şi numai dacă debitorul este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal sau a fost înregistrat în scopuri de TVA şi i s-a anulat înregistrarea conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e) şi h) din Codul fiscal

. Nu se menţionează TVA pe factură în cazul operaţiunilor pentru care se aplică taxare inversă conform prevederilor art. 331 din Codul fiscal
. În situaţia în care debitorul executat silit aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal
, organul de executare silită înscrie pe factură menţiunea prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. p) din Codul fiscal
pentru livrările de bunuri care sunt supuse sistemului TVA la încasare. În cazul în care la data livrării debitorul executat silit nu este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e)
şi h) din Codul fiscal
, organul de executare silită are obligaţia să emită factura cu TVA dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă în situaţia în care respectivul debitor executat silit ar fi fost înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
. În cazul operaţiunilor scutite conform art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal
, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform art. 292 alin. (3) din Codul fiscal
, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 58.

(6) Dacă organul de executare silită, menţionat la alin. (5), încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligaţia să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător ori adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data adjudecării. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidenţiază suma achitată, cu semnul minus, la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal
. Prin excepţie, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e)
şi h) din Codul fiscal
, acesta înregistrează documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
.

(7) În situaţia în care cumpărătorul sau adjudecatarul are obligaţia să plătească la unităţile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu îi mai revin obligaţii referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat şi ale alin. (6) nu se aplică pentru situaţiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal
, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(8) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operaţiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, nu evidenţiază în decontul propriu de taxă operaţiunile respective.

(9) În situaţia în care valorificarea bunurilor supuse executării silite a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidenţa proprie

operaţiunea de livrare de bunuri pe baza facturii transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă, dacă este cazul. Debitorul executat silit care aplică sistemul TVA la încasare aplică în mod corespunzător prevederile art. 282 alin. (3)-(8) din Codul fiscal
. Pentru situaţiile prevăzute la art. 331 din Codul fiscal
se aplică regulile specifice referitoare la taxarea inversă. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal
, ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA, în condiţiile prevăzute la art. 316 alin. (11) lit. a)-e)
şi h) din Codul fiscal
, acesta înregistrează în evidenţa proprie factura şi, după caz, taxa colectată aferentă, în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
.

(10) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită conţine, pe lângă informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal
, numele şi datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.

97. (1) În situaţia în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal
, cu excepţia informaţiilor prevăzute la art. 319 alin. (20) lit. h)-j)
şi l)-p) din Codul fiscal
, se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situaţie este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conţine factura şi a numărului total de poziţii cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise şi achitate pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999
, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menţionarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă menţiunea "conform bon fiscal nr./data".

(2) În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (20) lit. b)
şi c) din Codul fiscal
:

a) dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factură se menţionează numai data emiterii facturii. În acest caz exigibilitatea taxei coincide cu data emiterii facturii potrivit prevederilor art. 282 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
, cu excepţia situaţiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare;

b) în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factură se menţionează numai data emiterii facturii, care este aceeaşi cu data livrării/prestării ori încasării unui avans. Exigibilitatea taxei coincide cu data emiterii facturii potrivit prevederilor art. 282 alin. (1)
şi alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, cu excepţia situaţiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare;

c) în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factură se menţionează atât data emiterii facturii, cât şi data livrării/prestării ori a încasării unui avans. Exigibilitatea taxei intervine, în această situaţie, la data livrării/prestării ori a încasării unui avans, indiferent de data la care este emisă factura, cu excepţia situaţiilor în care se aplică prevederile referitoare la TVA la încasare şi cu excepţia livrărilor intracomunitare de bunuri.

(3) Conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. d) din Codul fiscal
, factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile, iar în situaţia prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. e) din Codul fiscal
factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România şi care şi-a desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal
, ale reprezentantului fiscal. În ce priveşte informaţiile privind adresa furnizorului/ prestatorului, aceasta trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii:

a) în cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în România: judeţul/sectorul, localitatea, strada şi numărul. Dacă aceste persoane au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice a persoanei juridice şi, opţional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar prin care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile;

(la 21-03-2016 Lit. a) a alin. (3) al pct. 97 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificată de pct. 14 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

b) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice, precum şi adresa sediului fix din România pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii la care sediul fix participă conform prevederilor pct. 1 alin. (6);

c) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, dar în interiorul Uniunii Europene, înregistrate direct în România, în scopuri de taxă conform prevederilor pct. 88 alin. (7) lit. a), pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice din afara României;

d) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, înregistrate prin reprezentant fiscal potrivit prevederilor pct. 89, pe facturile emise se înscrie adresa reprezentantului fiscal din România.

(4) Conform prevederilor art. 319 alin. (20) lit. f) din Codul fiscal
factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele şi adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum şi codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă, iar în situaţia prevăzută la art. 319 alin. (20) lit. g)
factura cuprinde obligatoriu denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România şi care şia desemnat un reprezentant fiscal, precum şi denumirea/numele, adresa şi codul de înregistrare prevăzut la art. 316 din Codul fiscal
ale reprezentantului fiscal. În ce priveşte informaţiile privind adresa beneficiarului, aceasta trebuie să cuprindă cel puţin următoarele informaţii:

a) în cazul persoanelor impozabile care au sediul activităţii economice în România: judeţul/sectorul, localitatea, strada şi numărul. Dacă aceste persoane au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice a persoanei juridice şi, opţional, se poate înscrie şi adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile şi/sau au fost prestate serviciile;

(la 21-03-2016 Lit. a) a alin. (4) al pct. 97 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificată de pct. 15 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

b) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice, precum şi adresa sediului fix din România către care au fost efectuate livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii;

c) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României dar în interiorul Uniunii Europene, înregistrate direct în România în scopuri de taxă conform prevederilor pct. 88 alin. (7) lit. a), pe facturile emise se înscrie adresa sediului activităţii economice din afara României;

d) în cazul persoanelor impozabile cu sediul activităţii economice în afara României, înregistrate prin reprezentant fiscal potrivit prevederilor pct. 89, pe facturile emise se înscrie adresa reprezentantului fiscal din România.

(5) Prevederile art. 319 alin. (20) lit. r) din Codul fiscal
cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans ori facturi parţiale pentru aceeaşi operaţiune, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 95 alin. (2) şi (3).

(6) În aplicarea prevederilor art. 319 alin. (20) lit. i)
şi j) din Codul fiscal
, baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operaţiunea este taxabilă şi nu se aplică taxare inversă, suma taxei trebuie înscrisă şi în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă se converteşte în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 290 din Codul fiscal
.

98. (1) Pentru ca o factură să fie considerată factură electronică, aceasta trebuie să fie emisă şi primită în format electronic, tipul formatului electronic al facturii fiind opţiunea persoanelor impozabile. Formatul electronic al unei facturi poate fi, de exemplu, de tip "xml", "pdf".

(2) În sensul art. 319 alin. (4) din Codul fiscal
, facturile create pe suport hârtie care sunt scanate, trimise şi primite în format electronic sunt considerate facturi electronice. Facturile create în format electronic, de exemplu, prin intermediul unui program informatic de contabilitate sau a unui program de prelucrare a textelor, trimise şi primite pe suport hârtie nu sunt considerate facturi electronice.

(3) Acceptarea de client a facturii electronice poate include orice acord scris, formal sau informal, precum şi un accept tacit, cum ar fi faptul că a procedat la procesarea ori plata facturii electronice. Acceptul clientului de a utiliza factura electronică reprezintă confirmarea acestuia că deţine mijloacele tehnice necesare primirii facturii electronice, precum şi că are capacitatea de a asigura autenticitatea originii, integritatea conţinutului şi lizibilitatea facturii.

(4) Asigurarea autenticităţii originii facturii, prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal
, este obligaţia atât a furnizorului/prestatorului, cât şi a beneficiarului, persoane impozabile. Fiecare în mod independent trebuie să asigure autenticitatea originii. Furnizorul/Prestatorul trebuie să poată garanta că factura a fost emisă de el sau a fost emisă în numele şi în contul său, de exemplu, prin înregistrarea facturii în evidenţele sale contabile. Beneficiarul trebuie să poată garanta că factura este primită de la furnizor/prestator sau de la o altă persoană care a emis factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului, în acest sens putând opta între

verificarea corectitudinii informaţiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menţionat pe factură şi asigurarea identităţii acestuia sau a persoanei care a emis factura în numele şi în contul furnizorului/prestatorului. Verificarea corectitudinii informaţiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menţionat pe factură presupune asigurarea din partea beneficiarului că furnizorul/prestatorul menţionat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura. În scopul îndeplinirii acestei obligaţii, beneficiarul poate aplica orice control de gestiune care să permită stabilirea unei piste fiabile de audit între factură şi livrare/prestare. Asigurarea identităţii presupune garantarea de către beneficiar a identităţii furnizorului/prestatorului sau a persoanei care a emis factura în numele şi în contul acestuia, de exemplu, prin intermediul unei semnături electronice avansate ori prin schimb electronic de date, şi asigurarea că furnizorul/prestatorul menţionat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura.

(5) Integritatea conţinutului unei facturi prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal trebuie asigurată atât de furnizor/prestator, cât şi de beneficiar, dacă acesta este persoană impozabilă. Fiecare în mod independent poate să aleagă metoda prin care să îşi îndeplinească această obligaţie sau ambii pot conveni să asigure integritatea conţinutului, de exemplu, prin intermediul unei tehnologii precum EDI sau prin semnătură electronică avansată. Persoana impozabilă poate să aleagă să aplice, de exemplu, controale de gestiune care să creeze o pistă fiabilă de audit între factură şi livrare/prestare sau tehnologii specifice pentru asigurarea integrităţii conţinutului facturii. Integritatea conţinutului unei facturi nu are legătură cu formatul facturii electronice, factura putând fi convertită de către beneficiar în alt format decât cel în care a fost emisă, în vederea adaptării la propriul sistem informatic sau la schimbările tehnologice ce pot interveni de-a lungul timpului. În situaţia în care beneficiarul optează pentru asigurarea integrităţii conţinutului prin folosirea unei semnături electronice avansate, la convertirea unei facturi dintr-un format în altul, trebuie să se asigure trasabilitatea modificării. În sensul prezentelor norme, prin formă se înţelege tipul facturii, care poate fi pe suport hârtie sau electronic, iar formatul reprezintă modul de prezentare a facturii electronice.

(6) Lizibilitatea unei facturi, prevăzută la art. 319 alin. (25) din Codul fiscal , înseamnă că factura trebuie să fie într-un format care permite citirea de către om. Lizibilitatea trebuie asigurată din momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare, atât de furnizor/prestator, cât şi de beneficiar. Factura trebuie prezentată astfel încât conţinutul să fie uşor de citit, pe hârtie sau pe ecran, fără a necesita o atenţie ori o interpretare excesivă. Pentru facturile electronice, această condiţie se consideră îndeplinită dacă factura poate fi prezentată la cerere într-o perioadă rezonabilă de timp, inclusiv după un proces de conversie, într-un format care permite citirea de către om pe ecran sau prin tipărire. Persoana impozabilă trebuie să asigure posibilitatea verificării corespondenţei dintre informaţiile din fişierul electronic original şi documentul lizibil prezentat. Lizibilitatea unei facturi electronice din momentul emiterii până la sfârşitul perioadei de stocare poate fi asigurată prin orice mijloace, însă utilizarea semnăturii electronice avansate sau EDI nu este suficientă în acest scop.

(7) În sensul art. 319 alin. (25) din Codul fiscal , controlul de gestiune înseamnă procesul prin care persoana impozabilă garantează în mod rezonabil identitatea furnizorului/prestatorului facturii, integritatea conţinutului facturii şi lizibilitatea facturii din momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare. Controlul de gestiune trebuie să corespundă volumului/tipului de activitate a persoanei impozabile, să ia în considerare numărul şi valoarea tranzacţiilor, precum şi numărul şi tipul de

furnizori/clienţi şi, după caz, orice alţi factori relevanţi. Un exemplu de control de gestiune este reprezentat de corelarea documentelor justificative.

(8) Pista fiabilă de audit, în sensul art. 319 alin. (25) din Codul fiscal
, trebuie să ofere o legătură verificabilă între factură şi livrarea de bunuri sau prestarea de servicii. Persoana impozabilă poate alege metoda prin care demonstrează legătura dintre o factură şi o livrare/prestare.

(9) Cele două tehnologii prevăzute la art. 319 alin. (26) din Codul fiscal
sunt doar exemple de tehnologii pentru asigurarea autenticităţii originii şi integrităţii conţinutului facturii electronice şi nu constituie cerinţe obligatorii, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 319 alin. (27) din Codul fiscal
.

99. (1) Persoana impozabilă stabilită în România printr-un sediu fix are obligaţia de a stoca în România, conform prevederilor art. 319 alin. (33) din Codul fiscal
, numai facturile emise/primite în legătură cu operaţiunile la care sediul fix din România participă.

(2) Persoanele impozabile pot stoca facturile emise/primite pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziţie, cu condiţia să asigure autenticitatea originii, integritatea conţinutului şi lizibilitatea acestora, conform art. 319 alin. (25) din Codul fiscal
, de la momentul emiterii/primirii până la sfârşitul perioadei de stocare. Facturile emise/primite pe suport hârtie pot fi convertite în formă electronică în vederea stocării. Facturile emise/primite în formă electronică pot fi convertite pe suport hârtie în vederea stocării. Indiferent de forma în care este emisă/primită factura, şi factura stocată în forma pentru care a optat persoana impozabilă se consideră exemplar original, în sensul pct. 69 alin. (2). Persoanele impozabile care optează pentru stocarea electronică a facturilor au obligaţia să stocheze prin mijloace electronice şi datele ce garantează autenticitatea originii şi integritatea conţinutului facturilor.

(3) La solicitarea organelor de inspecţie fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română a facturilor primite/emise.

100. Prevederile pct. 92 alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi în cazul autofacturilor emise conform art. 320 alin. (3) din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 5-a

Evidenţa operaţiunilor

101. (1) În aplicarea prevederilor art. 321 alin. (4) din Codul fiscal
, fiecare persoană impozabilă trebuie să ţină evidenţa următoarelor documente:

a) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta şi legate de activitatea sa economică, conform prevederilor pct. 99;

b) facturile sau alte documente primite şi legate de activitatea sa economică;

c) documentele vamale şi, după caz, cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitară şi achiziţia intracomunitară de bunuri realizate de respectiva persoană;

d) facturile şi alte documente emise sau primite de respectiva persoană pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii, achiziţiilor intracomunitare sau importurilor;

e) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul acesteia în afara României, dar în interiorul Comunităţii pentru operaţiunile prevăzute la art. 270 alin. (12) lit. f)-h) din Codul fiscal

, precum şi pentru alte situaţii în care se aplică măsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanţelor publice. Registrul nontransferurilor va cuprinde: denumirea şi adresa primitorului, un număr de ordine, data transportului bunurilor, descrierea bunurilor transportate, cantitatea bunurilor transportate, valoarea bunurilor transportate, data transportului bunurilor care se întorc după efectuarea de lucrări asupra acestora, cum ar fi lucrările de prelucrare, reparare, evaluare, descrierea bunurilor returnate, cantitatea bunurilor returnate, descrierea bunurilor care nu sunt returnate, cantitatea acestora şi o menţiune referitoare la documentele emise în legătură cu aceste operaţiuni, după caz, precum şi data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru următoarele bunuri:

1. mijloacele de transport înmatriculate în România;
2. paleţi, containere şi alte ambalaje care circulă fără facturare;
3. bunurile necesare desfăşurării activităţii de presă, radiodifuziune şi televiziune;
4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii, dacă:

(i) preţul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 1.250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiţia ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau

(ii) preţul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depăşeşte nivelul de 250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru şi cu condiţia ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5. computerele portabile şi alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de către personalul unei entităţi economice sau de către o persoană fizică autorizată;

f) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Uniunii Europene în România sau care au fost importate în România ori achiziţionate din România de o persoană impozabilă nestabilită în România şi care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul evaluării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri în România, cu excepţia situaţiilor în care, prin ordin al ministrului finanţelor publice, nu se impune o asemenea obligaţie. Registrul bunurilor primite nu trebuie ţinut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfecţionare activă. Registrul pentru bunurile mobile corporale primite cuprinde:

1. denumirea şi adresa expeditorului;
2. un număr de ordine;
3. data primirii bunurilor;
4. descrierea bunurilor primite;
5. cantitatea bunurilor primite;
6. data transportului bunurilor transmise clientului după expertizare sau prelucrare;
7. cantitatea şi descrierea bunurilor care sunt returnate clientului după evaluare sau prelucrare;
8. cantitatea şi descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;
9. o menţiune referitoare la documentele emise în legătură cu serviciile prestate, precum şi data emiterii acestor documente.

(2) Jurnalele pentru vânzări şi pentru cumpărări, registrele, evidenţele şi alte documente similare ale activităţii economice a fiecărei persoane impozabile se întocmesc astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

a) valoarea totală, fără taxă, a tuturor livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii efectuate de această persoană în fiecare perioadă fiscală, evidenţiată distinct pentru:

1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;

2. livrări/prestări scutite de taxă sau pentru care locul livrării/prestării este în afara României;

3. livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii taxabile şi cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. prestările de servicii intracomunitare efectuate conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal către beneficiari persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană;

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achiziţiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidenţiată distinct pentru:

1. achiziţii intracomunitare de bunuri;

2. achiziţii de bunuri/servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condiţiile art. 307 alin. (3)-(6) din Codul fiscal
;

3. achiziţii de bunuri, inclusiv provenite din import, şi de servicii, taxabile, cărora li se aplică cote diferite de taxă;

4. achiziţii intracomunitare de servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condiţiile art. 307 alin. (2) din Codul fiscal
, care sunt prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate;

c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;

d) taxa totală deductibilă şi taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;

e) calculul taxei deduse provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, al taxei deduse efectiv pentru fiecare an calendaristic şi al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidenţiind distinct:

1. taxa dedusă conform art. 300 alin. (3) din Codul fiscal
;

2. taxa nededusă conform art. 300 alin. (4) din Codul fiscal
;

3. taxa dedusă pe bază de pro rata conform art. 300 alin. (5) din Codul fiscal
.

(3) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare au obligaţia să menţioneze în jurnalele pentru vânzări facturile emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care aplică sistemul TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus faţă de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru vânzări se înscriu şi următoarele informaţii în cazul acestor operaţiuni:

a) numărul şi data documentului de încasare;

b) valoarea integrală a contravalorii livrării de bunuri/prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă şi taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea încasată, inclusiv TVA, precum şi baza impozabilă şi TVA exigibilă corespunzătoare sumei încasate;

e) diferenţa reprezentând baza impozabilă şi TVA neexigibilă.

(4) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare menţionează în jurnalele pentru vânzări bonurile fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, potrivit informaţiilor din rapoartele fiscale de închidere zilnică.

(5) În cazul jurnalelor pentru vânzări prevăzute la alin. (3), facturile a căror TVA este neexigibilă integral sau parţial se preiau în fiecare jurnal pentru vânzări până când toată taxa aferentă devine exigibilă, cu menţionarea informaţiilor prevăzute la alin. (3) lit. a)-e). În cazul informaţiei de la alin. (3) lit. d) se va menţiona numai suma încasată în perioada fiscală pentru care se întocmeşte jurnalul pentru vânzări.

(6) Persoanele impozabile care fac achiziţii de bunuri/servicii de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care se aplică sistemul TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea, respectiv deductibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, chiar dacă taxa nu este deductibilă în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus faţă de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru cumpărări se menţionează şi următoarele informaţii:

a) numărul şi data documentului de plată;

b) valoarea integrală a contravalorii achiziţiei de bunuri/ prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă şi taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea plătită, inclusiv TVA şi corespunzător baza impozabilă şi TVA exigibilă;

e) diferenţa reprezentând baza impozabilă şi TVA neexigibilă.

(7) În cazul jurnalelor pentru cumpărări prevăzute la alin. (6), facturile a căror TVA este neexigibilă integral sau parţial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru cumpărări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ca urmare a plăţii, cu menţionarea informaţiilor prevăzute la alin. (6) lit. a)-e), cu excepţia situaţiilor în care s-a împlinit termenul de prescripţie şi facturile respective nu se mai achită, fiind scoase din evidenţele persoanei impozabile. În cazul informaţiei de la alin. (6) lit. d) se va menţiona numai suma plătită în perioada fiscală pentru care se întocmeşte jurnalul pentru cumpărări.

(8) Fiecare persoană impozabilă poate să îşi stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată şi taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conţină informaţiile minimale stabilite la alin. (2)-(7) şi să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal
.

102. (1) În aplicarea prevederilor art. 269 alin. (11)
şi art. 321 alin. (5) din Codul fiscal
, asocierilor în participaţiune sau altor asocieri tratate drept asocieri în participaţiune, denumite în continuare asocieri, li se aplică prevederile de la alin. (3)-(16), dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) veniturile şi cheltuielile asocierii sunt contabilizate de asociatul administrator şi sunt repartizate pe bază de decont fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere, conform prevederilor art. 321 alin. (5) din Codul fiscal
;

b) persoana desemnată prin contractul încheiat între părţi să reprezinte asocierea, denumită în continuare asociatul administrator, este persoana care emite facturi în nume propriu către terţi pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii realizate de asociere;

c) scopul asocierii este livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi. Această condiţie se consideră îndeplinită inclusiv în situaţia în care, pe lângă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi se efectuează şi livrări/prestări între membrii asociaţi conform alin. (6).

(2) În sensul alin. (1) participaţiile la o asociere pot consta în bunuri, servicii sau în bani.

(3) Bunurile care sunt puse la dispoziţia asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie livrare de bunuri cu plată în sensul art. 270 din Codul fiscal
.

(4) Serviciile care sunt prestate de membrii unei asocieri corespunzând părţii ce i-a fost repartizată fiecăruia dintre ei în acel contract, care sunt menite să ducă la obţinerea unui rezultat comun, nu constituie servicii efectuate cu plată în sensul art. 268
coroborat cu art. 271 din Codul fiscal
. Faptul că aceste operaţiuni sunt desfăşurate de asociatul administrator este irelevant în acest sens.

(5) Repartizarea pe bază de decont a veniturilor asocierii, în limita cotei de participare stabilite prin contract, de către asociatul administrator către membrii asocierii nu este considerată ca fiind plată pentru bunurile/serviciile prevăzute la alin. (3) şi (4). Repartizarea cheltuielilor asocierii de către asociatul administrator, pe bază de decont, în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu reprezintă operaţiuni în sfera de aplicare a TVA.

(6) Atunci când efectuarea mai multor operaţiuni decât partea ce a fost repartizată prin contract unui membru al asocierii implică plata de către ceilalţi membri a operaţiunilor ce depăşesc această parte, acele operaţiuni constituie livrări de bunuri sau prestări de servicii efectuate cu plată, în sensul art. 268
coroborat cu art. 270
şi 271 din Codul fiscal
. În acest caz, baza impozabilă este suma primită de membrul respectiv al asocierii drept contravaloare a operaţiunilor ce depăşesc partea prevăzută pentru el în contractul de asociere.

(7) Aportul la asociere nu este considerat avans la o livrare/prestare, în măsura în care sunt respectate prevederile prezentelor norme referitoare la asocierile în participaţiune, respectiv în situaţia în care nu au loc livrări de bunuri/prestări de servicii exclusiv între membrii asociaţi.

(8) Membrii asocierii transmit pe bază de decont către asociatul administrator cheltuielile aferente bunurilor şi serviciilor prevăzute la alin. (3) şi (4), cu excepţia situaţiei în care părţile optează pentru taxarea operaţiunilor respective, conform alin. (10).

(9) Pentru achiziţiile bunurilor prevăzute la alin. (3), altele decât bunurile de capital pentru care se aplică prevederile alin. (12)-(16), precum şi pentru achiziţiile necesare efectuării serviciilor prevăzute la alin. (5), membrii asocierii îşi pot exercita dreptul de deducere astfel:

a) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică exclusiv operaţiuni care dau drept de deducere, dreptul de deducere se exercită integral;

b) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică exclusiv operaţiuni care nu dau drept de deducere a TVA, nu se exercită dreptul de deducere, sau, după caz, dacă acesta a fost exercitat anterior semnării contractului de asociere, se efectuează o ajustare negativă potrivit prevederilor art. 304 din Codul fiscal
;

c) dacă livrarea de bunuri/prestarea de servicii către terţi efectuată de asociere implică atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere, asociatul administrator trebuie să comunice fiecărui membru al asocierii, la sfârşitul fiecărei perioade fiscale, modul de alocare a bunurilor şi serviciilor puse la dispoziţia asocierii de membrii asociaţi, conform art. 300 alin. (3)-(5) din Codul fiscal
, în funcţie de care fiecare membru asociat îşi va exercita dreptul de deducere, sau, după caz va proceda la ajustări conform art. 304 din Codul fiscal
. În măsura în care pentru anumite bunuri/servicii este necesară aplicarea pro rata, asociatul administrator trebuie să notifice autoritatea fiscală de care aparţine în vederea aplicării prevederilor art. 300 alin. (17) din Codul fiscal
.

(10) În situaţia prevăzută la alin. (9) lit. c), prin excepţie, în scopul simplificării operaţiunilor derulate de asociere, membrii acesteia pot opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (3) şi (4).

(11) Pe parcursul derulării contractului de asociere, drepturile şi obligaţiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VII al Codului fiscal
revin asociatului administrator, care cuprinde în propriul decont de taxă inclusiv achiziţiile de bunuri/servicii, precum şi livrările de bunuri/prestările de servicii aferente asocierii. Prin drepturi şi obligaţii legale se înţelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziţiile efectuate pentru realizarea scopului asocierii, conform prevederilor art. 297
-301 din Codul fiscal
, obligaţia de a emite facturi către beneficiari şi de a colecta taxa în cazul operaţiunilor taxabile care rezultă din asociere, dreptul/obligaţia de ajustare a taxei conform prevederilor art. 304
, în cazul propriilor bunuri, şi 305 din Codul fiscal
, atât pentru bunurile de capital proprii, cât şi de cele care au fost aduse ca aport la asociere de membrii asocierii, şi care sunt utilizate în scopul asocierii.

(12) Asociaţii care au pus la dispoziţia asocierii bunuri de capital conform alin. (3), ca aport la asociere, îşi păstrează dreptul de deducere şi nu vor efectua ajustări pe perioada funcţionării asocierii, întrucât această obligaţie, dacă intervin evenimentele prevăzute de lege care generează ajustarea, sunt efectuate de asociatul administrator în conformitate cu prevederile alin. (13) lit. c). În cazul bunurilor de capital se face o menţiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziţia asocierii, perioadă în care membrii asociaţi nu fac ajustări.

(13) În cazul în care pe perioada de existenţă a asocierii intervin evenimente care generează ajustarea, asociatul administrator are dreptul/obligaţia de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform art. 304
sau 305 din Codul fiscal
, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziţionate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii şi care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile de capital pe care membrii asociaţi le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (3).

(14) În situaţiile prevăzute la alin. (13) lit. a) şi b), asociatul administrator aplică regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deţine aceste bunuri/servicii. În situaţia prevăzută la alin. (13) lit. c), momentul de referinţă pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obţinerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziţia asocierii. Membrii asocierii trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obţinute după data aderării.

(15) Asociatul administrator trebuie să păstreze copie de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la art. 305 alin. (8) din Codul fiscal
şi va menţiona ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existenţă a asocierii.

(16) Atunci când asocierea îşi încetează existenţa sau unul ori mai mulţi asociaţi se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul să ajusteze taxa aferentă bunurilor de capital prevăzute la alin. (13) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparţinut, în cazul în care pe perioada existenţei asocierii a fost necesară efectuarea unei ajustări negative efectuate de asociatul administrator. În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparţin sunt alocate unei activităţi cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcţie de activităţile pe care le va realiza după încetarea existenţei asocierii.

(17) În cazul operaţiunilor realizate de o asociere pentru care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (1), nu se aplică regulile asocierii prevăzute la alin. (3)-(16).

(la 21-03-2016 Alin. (17) al pct. 102 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 16 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(18) Exemple privind asocierile:

Exemplul nr. 1: Două societăţi încheie un contract de asociere în participaţiune al cărei scop este prestarea de servicii de consultanţă în domeniul imobiliar, operaţiuni taxabile care dau drept de deducere integrală a taxei. Prin contract se prevede că procentele în care se vor împărţi veniturile şi cheltuielile sunt de 40% pentru asociatul secund şi 60% pentru asociatul administrator, calculate pe baza aportului la asociere. Cheltuielile aferente realizării scopului asocierii efectuate de asociatul secund se transmit pe bază de decont asociatului administrator. Ulterior, asociatul administrator va împărţi cheltuielile respective conform cotei de participare a fiecărui asociat.

Exemplul nr. 2: Într-o asociere formată din trei persoane impozabile, unul dintre asociaţi aduce ca aport la asociere, conform contractului, un utilaj pentru care a dedus TVA. Operaţiunea de aport la asociere nu este o operaţiune în sfera de aplicare a TVA în limita cotei de participare stabilite prin contract. Scopul asocierii este realizarea unor produse care vor fi livrate de către asociatul administrator. Operaţiunile respective sunt taxabile. În consecinţă, asociatul administrator nu are obligaţia să ajusteze TVA pentru utilajul respectiv pe perioada de existenţă a asocierii.

Exemplul nr. 3: O asociere formată din două persoane impozabile are ca obiect prestarea de servicii de jocuri de noroc. Asociatul secund achiziţionează maşini pentru jocuri de noroc, care sunt bunuri de capital, pe care le pune la dispoziţia asocierii. Pentru achiziţia acestor maşini asociatul secund va deduce TVA. Întrucât scopul asocierii este prestarea de servicii de jocuri de noroc, scutite de TVA fără drept de deducere, asociatul administrator are obligaţia să ajusteze

TVA dedusă de asociatul secund pentru maşinile de jocuri de noroc puse la dispoziţia asocierii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal
.

Exemplul nr. 4: Asociatul administrator al unei asocieri în participaţiune deţine o clădire din anul 2010 la achiziţia căreia a dedus TVA. În anul 2016, când se constituie asocierea cu alte două persoane, scopul acesteia este prestarea de servicii de închiriere. Clădirea respectivă va fi utilizată în acest scop şi nu s-a optat pentru taxarea operaţiunii, prin urmare se aplică scutirea de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator are obligaţia să ajusteze TVA aferentă achiziţiei clădirii, conform prevederilor art. 305 din Codul fiscal
. Dacă clădirea respectivă ar fi fost utilizată pentru închirierea în regim de taxare, nu ar mai fi intervenit obligaţia ajustării TVA de către asociatul administrator.

Exemplul nr. 5: În cadrul unei asocieri în participaţiune, unul dintre asociaţii secunzi a pus în anul 2016 la dispoziţia asocierii un imobil care a fost achiziţionat în anul 2014, drept aport la asociere conform contractului. Valoarea imobilului a fost de 1.000.000 lei şi TVA aferentă 240.000 lei, care a fost dedusă. Scopul asocierii este deschiderea unei clinici de stomatologie care va presta servicii scutite de TVA fără drept de deducere. Asociatul administrator, care preia registrul bunurilor de capital de la asociatul secund, are obligaţia să ajusteze TVA aferentă acestui imobil, întrucât va fi utilizată pentru operaţiuni scutite de TVA. Ajustarea negativă se va calcula proporţional astfel: 240.000/20 x 18 = 216.000 lei, şi va fi înscrisă de asociatul administrator în decontul de TVA. Dacă asocierea îşi încetează existenţa după 5 ani, asociatul administrator are dreptul să efectueze o ajustare pozitivă când restituie imobilul către asociatul secund, astfel: 240.000/20 x 13 = 156.000 lei.

Exemplul nr. 6: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce ca aport în natură la asociere o sumă de bani. Deşi contractul este numit contract de asociere în participaţiune, persoana juridică nu împarte venituri şi cheltuieli cu asociatul său. Conform contractului, după finalizarea clădirii, persoanei fizice i se va atribui un număr de apartamente în imobilul respectiv. Întrucât nu sunt respectate prevederile art. 321 alin. (5) din Codul fiscal
, respectiv asociatul administrator nu împarte venituri şi cheltuieli cu asociatul său şi de asemenea scopul asocierii nu este livrarea de bunuri către terţi, nu se aplică prevederile alin. (3)-(16) referitoare la asocierea în participaţiune, cu următoarele consecinţe:

- asociatul administrator trebuie să colecteze TVA pentru suma de bani încasată drept aport la asociere, aceasta fiind tratată ca un avans la livrarea unei clădiri noi,

– la finalizarea clădirii, când va transfera proprietatea unei părţi din apartamente asociatului, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părţi ale unei construcţii noi, regularizând avansul încasat.

Exemplul nr. 7: O persoană fizică se asociază cu o societate înregistrată în scopuri de TVA în vederea construirii unei clădiri. Persoana fizică aduce drept aport la asociere terenul, construcţia urmând a fi executată de persoana juridică care este asociatul administrator. Prin contractul de asociere se prevede că o parte din apartamentele din clădire vor fi livrate către terţi şi o altă parte va reveni persoanei fizice care a adus terenul în asociere. La finalizarea clădirii, când se va transfera proprietatea unei părţi din apartamente asociatului persoană fizică, asociatul administrator va colecta TVA pentru livrarea de părţi ale unei construcţii noi. Livrarea unei părţi din construcţie către unul din asociaţi nu exclude aplicarea regulilor referitoare la asocierea în participaţiune pentru apartamentele care sunt livrate către terţi de asociatul administrator.

Contravaloarea terenului adus ca aport de persoana fizică nu este considerat avans pentru livrarea apartamentelor care îi sunt transferate de către asociatul administrator.

(la 21-03-2016 Exemplul nr. 7 de la alin. (18) al pct. 102 din titlul VII din Codul fiscal a fost introdus de pct. 17 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SECŢIUNEA a 5^1-a
Evidenţe speciale

(la 14-09-2021 Capitolul XIII din Titlul VII a fost completat de Punctul 13, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

102^1

(1) Persoana impozabilă prevăzută la art. 321^1 alin. (1) din Codul fiscal păstrează următoarele registre în ceea ce priveşte livrările sau prestările, în situaţia în care se consideră că aceasta a primit şi a livrat ea însăşi bunuri în conformitate cu art. 270 alin. (15) şi (16) din Codul fiscal sau în cazul în care participă la o prestare de servicii de telecomunicaţii, de radiodifuziune şi de televiziune sau prestate pe cale electronică, pentru care se prezumă că acţionează în nume propriu, în conformitate cu art. 271 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv art. 9a din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare:

a) registrele prevăzute la art. 63c din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul în care persoana impozabilă a optat pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la art. 314, 315 sau 315^2 din Codul fiscal;

b) documentele prevăzute la pct. 101, după caz, în situaţia în care persoana impozabilă nu a optat pentru aplicarea regimurilor speciale prevăzute la art. 314, 315 sau 315^2 din Codul fiscal.

(2) Persoana impozabilă prevăzută la art. 321^1 alin. (1) din Codul fiscal păstrează informaţiile menţionate la art. 54c alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011, cu modificările şi completările ulterioare, cu privire la alte livrări sau prestări decât cele menţionate la alin. (1).

(la 14-09-2021 Secţiunea a 5^1-a, Capitolul XIII din Titlul VII a fost completată de Punctul 13, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 928 din 1 septembrie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 878 din 14 septembrie 2021)

SECŢIUNEA a 6-a
Perioada fiscală

103. (1) În sensul art. 322 alin. (1) din Codul fiscal
, pentru persoanele impozabile înregistrate din oficiu în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (10) din Codul fiscal
, perioada fiscală utilizată în anul înregistrării în scopuri de TVA este luna calendaristică.

(2) Echivalentul în lei al plafonului de 100.000 euro, prevăzut la art. 322 alin. (2) din Codul fiscal

, în orice situaţie, se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Naţională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal
, în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 322 alin. (2) din Codul fiscal
se are în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal
corespunzătoare livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile şi/sau scutite cu drept de deducere şi/sau a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform prevederilor art. 275
şi 278 din Codul fiscal
, dar care dau drept de deducere conform art. 297 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal
, precum şi rândurile de regularizări aferente. Nu sunt luate în calcul sumele înscrise în rândurile din decont aferente unor câmpuri de date informative cum sunt facturile emise după inspecţia fiscală sau informaţii privind TVA neexigibilă.

(3) În cazul persoanelor impozabile care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 310 din Codul fiscal
şi care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, precum şi în cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de către organele fiscale competente, conform art. 316 alin. (11) lit. a)-e)
şi h) din Codul fiscal
, şi ulterior sunt înregistrate conform art. 316 alin. (12) din Codul fiscal
, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii, menţionate la alin. (2), realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal
.

(4) În sensul art. 322 alin. (9) din Codul fiscal
, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operaţiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operaţiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(5) Solicitarea prevăzută la alin. (4) se transmite autorităţilor fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opţiunea şi este valabilă pe durata păstrării condiţiilor prevăzute la alin. (4).

(6) Prin excepţie de la prevederile alin. (4), pentru Administraţia Naţională a Rezervelor de Stat şi Probleme Speciale şi pentru unităţile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic.

SECŢIUNEA a 7-a

Decontul special de taxă şi alte declaraţii

104. (1) În aplicarea prevederilor art. 324 alin. (3) din Codul fiscal
, în cazul persoanelor care realizează achiziţii intracomunitare de mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentaţia care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi, în sensul art. 266 alin. (3) din Codul fiscal
, şi dacă se datorează ori nu taxa aferentă respectivei achiziţii intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziţia intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată şi care nu avea obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA, conform art. 316 din Codul fiscal
, indiferent dacă este sau nu înregistrată, conform art. 317 din Codul fiscal
, şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziţionat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condiţiile prevăzute la art. 324 alin. (2)
şi art. 326 alin. (1) din Codul fiscal
, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal
;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situaţia în care respectiva persoană realizează în România o achiziţie intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform art. 268 din Codul fiscal
sau este scutită de taxă conform art. 293 din Codul fiscal
;

(ii) în situaţia transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reşedinţă, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislaţia altui stat membru al art. 294 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziţie intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziţia intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316
sau 317 din Codul fiscal
şi care nu are obligaţia să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316
sau 317 din Codul fiscal
, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziţia intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată şi care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform art. 317 din Codul fiscal
, şi în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziţionat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special şi achitarea taxei, în condiţiile prevăzute la art. 324 alin. (2)
şi art. 326 alin. (1) din Codul fiscal

, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal
;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziţia intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VII din Codul fiscal
. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi şi sunt achiziţionate intracomunitar de la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand, potrivit unor prevederi din alte state membre similare art. 312 din Codul fiscal
, nu sunt achiziţii intracomunitare impozabile în România, potrivit art. 268 alin. (3) lit. a) şi alin. (8) lit. c) din Codul fiscal
.

(2) Persoanele impozabile care se află în situaţiile prevăzute la art. 11 alin. (6) şi (8) din Codul fiscal
, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun declaraţia prevăzută la art. 324 alin. (10) din Codul fiscal
, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător, conform prevederilor pct. 96.

(3) Notificările prevăzute la art. 324 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal
se depun numai pentru anii în care persoanele impozabile desfăşoară operaţiuni de natura celor pentru care există obligaţia notificării. Nu se depun notificări în situaţia în care persoanele impozabile nu au desfăşurat astfel de operaţiuni în anul de referinţă, respectiv în anul pentru care ar fi trebuit depusă notificarea.

(4) În scopul aplicării prevederilor art. 324 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal
, în situaţia în care statutul persoanei impozabile din punct de vedere al înregistrării în scopuri de TVA s-a modificat în anul de referinţă, respectiv fie a fost înregistrată în scopuri de TVA, fie i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, în cursul anului de referinţă, este relevant statutul persoanei impozabile la data de 31 decembrie a anului de referinţă.

(5) În scopul aplicării prevederilor art. 324 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal
, operaţiunile care fac obiectul notificărilor sunt livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul ţării şi, după caz, achiziţiile efectuate din ţară.

(6) În aplicarea prevederilor art. 324 alin. (12) din Codul fiscal
, persoanele impozabile care în anul precedent au avut o cifră de afaceri inferioară plafonului de 2.250.000 lei, dar nu au aplicat sistemul TVA la încasare, nu pot opta pentru aplicarea sistemului TVA la încasare dacă din evidenţele acestora reiese că în anul următor până la data depunerii notificării prevăzute la art. 324 alin. (12) din Codul fiscal
, respectiv până pe data de 25 ianuarie inclusiv, au depăşit plafonul pentru anul în curs.

SECŢIUNEA a 8-a

Declaraţia recapitulativă

105. (1) În sensul art. 325 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal
, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal

efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul raportează în declaraţia recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se consideră că operaţiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operaţiune ar fi scutită de taxă în România. În situaţia în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligaţia de a declara în declaraţia recapitulativă respectivul serviciu, dacă primeşte o confirmare oficială din partea autorităţii fiscale din statul membru în care operaţiunea este impozabilă, din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.

(2) În sensul art. 325 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal
, beneficiarii persoane impozabile stabilite în România au obligaţia de a declara în declaraţia recapitulativă achiziţiile intracomunitare de servicii prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal
, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Uniunea Europeană, atunci când le revine obligaţia plăţii taxei pentru aceste servicii conform art. 307 alin. (2) din Codul fiscal
, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru acestea.

SECŢIUNEA a 9-a

Plata taxei la buget

106. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 326 alin. (4) din Codul fiscal
, organele vamale nu solicită plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistraţi în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
care au obţinut certificat de amânare de la plată, în condiţiile stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declaraţiei vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situaţiei emis de autoritatea vamală. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidenţiază atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 297
-301 din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 10-a

Registrul operatorilor intracomunitari

107. Abrogat.

(la 04-05-2017 Punctul 107. din Sectiunea a 10-a , Capitolul XIII , Titlul VII a fost abrogat de Punctul 11, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 27 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 319 din 04 mai 2017)

CAP. XIV

Dispoziţii comune

SECŢIUNEA 1

Corectarea facturilor

108. (1) În sensul prevederilor art. 330 alin. (1) din Codul fiscal

, documentul care ţine loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligaţiile impuse de un acord ori de un tratat la care România este parte, care conţine cel puţin informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul fiscal
.

(2) În situaţia în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare şi ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 294
, 295
sau 296 din Codul fiscal
, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
, aplicând regimul de scutire corespunzător operaţiunilor realizate. Aceleaşi prevederi se aplică şi în situaţia în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare pentru operaţiuni care nu se cuprind în sfera de aplicarea a taxei, se supun măsurilor de simplificare prevăzute la art. 331 din Codul fiscal
sau care sunt neimpozabile în România.

(3) Organele de inspecţie fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achiziţiilor nu conţin toate informaţiile prevăzute la art. 319 alin. (20) din Codul
fiscal sau/şi acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfăşurării inspecţiei fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 330 din Codul fiscal
. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
pentru a corecta anumite informaţii din factură care sunt obligatorii potrivit art. 319 alin. (20) din Codul fiscal
, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare şi/sau taxa aferentă operaţiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operaţiunii facturate iniţial, chiar dacă a fost supus unei inspecţii fiscale. Această factură se ataşează facturii iniţiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecţia, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecţie după inspecţia fiscală, în conformitate cu prevederile art. 330 alin. (3) din Codul fiscal
, înscriu aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, iar acestea se preiau de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligaţia să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situaţiile de abuz şi pentru a permite identificarea situaţiilor în care se emit facturi după inspecţia fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii trebuie să menţioneze că sunt emise după inspecţia fiscală. Beneficiarii au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297
-301 din Codul fiscal
, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achiziţiilor de bunuri şi servicii. Emiterea facturilor de corecţie nu poate depăşi perioada prevăzută la art. 301 alin. (2) din Codul fiscal
.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA potrivit art. 316 din Codul fiscal

la depăşirea plafonului prevăzut de art. 310 din Codul fiscal
şi organele de inspecţie fiscală au stabilit taxa colectată aferentă livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii efectuate în perioada în care ar fi trebuit să fie înregistrate în scopuri de taxă.

(6) În cazul beneficiarilor care au dedus eronat taxa facturată de furnizori pentru operaţiuni scutite conform art. 292
sau art. 310 din Codul fiscal
sau pentru operaţiuni care nu sunt în sfera de aplicare a taxei, cum ar fi penalităţi pentru neîndeplinirea contractelor, despăgubiri şi alte operaţiuni asemănătoare, taxa nefiind admisă la deducere de către organele de inspecţie fiscală în baza actului administrativ fiscal emis şi comunicat conform reglementărilor legale, în situaţia în care primesc facturi de corecţie de la furnizori/prestatori, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru cumpărări într-o rubrică separată, iar acestea vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligaţia să îşi diminueze taxa deductibilă cu valoarea taxei pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi.

(7) Prevederile art. 330 din Codul fiscal
se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate şi nu au obligaţia înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile art. 319 alin. (2) din Codul fiscal
.

(8) În cazul autofacturilor emise conform art. 319 alin. (3)
, (8)
şi (9)
şi art. 320 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
, dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informaţii în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informaţiile din autofactura iniţială, numărul şi data autofacturii corectate, valorile cu semnul minus, iar, pe de altă parte, informaţiile şi valorile corecte, fie va emite o nouă autofactură conţinând informaţiile şi valorile corecte şi concomitent va emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii corectate. În situaţia în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin norme se prevede că în anumite situaţii se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofactură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul şi data autofacturii anulate.

SECŢIUNEA a 2-a

Măsuri de simplificare

109. (1) Taxarea inversă prevăzută la art. 331 din Codul fiscal
reprezintă o modalitate de simplificare a plăţii taxei. Prin aceasta nu se efectuează nicio plată de TVA între furnizorul/prestatorul şi beneficiarul unor livrări/prestări, acesta din urmă datorând, pentru operaţiunile efectuate, taxa aferentă intrărilor şi având posibilitatea, în principiu, să deducă respectiva taxă. Această modalitate de simplificare a plăţii taxei se realizează prin emiterea de facturi în care furnizorul/prestatorul nu înscrie taxa aferentă, inclusiv pentru avansuri, aceasta fiind calculată de beneficiar şi înregistrată atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă în decontul de taxă prevăzut la art. 323 din Codul fiscal
. Furnizorul/Prestatorul are obligaţia să înscrie pe factură menţiunea "taxare inversă". Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Din punct de vedere contabil, beneficiarul înregistrează în cursul perioadei

fiscale în care taxa este exigibilă suma taxei aferente în următoarea formulă contabilă: 4426 = 4427. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situaţii în care se aplică taxarea inversă.

(2) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziţii supuse taxării inverse, conform art. 331 din Codul fiscal
, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele şi în condiţiile stabilite la art. 297
, 298
, 299
, 300
şi 301 din Codul fiscal
.

(3) Furnizorii/Prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operaţiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxarea inversă.

(4) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, respectiv în situaţia în care furnizorul/prestatorul emite o factură cu TVA pentru operaţiunile prevăzute la art. 331 alin. (2) din Codul fiscal
şi nu înscrie menţiunea "taxare inversă" în respectiva factură, iar beneficiarul deduce taxa înscrisă în factură, acesta îşi pierde dreptul de deducere pentru achiziţia respectivă de bunuri sau servicii deoarece condiţiile de fond privind taxarea inversă nu au fost respectate şi factura a fost întocmită în mod eronat. Aceste prevederi se aplică şi în situaţia în care îndreptarea respectivei erori nu este posibilă din cauza falimentului furnizorului/prestatorului.

(5) În sensul art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1
şi 3 din Codul fiscal
, prin deşeuri se înţeleg şi următoarele:

a) bunuri de natura activelor corporale fixe, care au în conţinut bunuri de natura celor prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1-3 din Codul fiscal
, care nu sunt casate de către deţinătorii acestora, ci sunt livrate ca atare către alţi operatori economici, care deţin o autorizaţie valabilă de mediu pentru activitatea de dezmembrare şi rezultă din prevederile contractuale că activele corporale fixe sunt achiziţionate în vederea dezmembrării. O copie de pe autorizaţia de mediu valabilă se pune la dispoziţia furnizorului pentru a justifica aplicarea taxării inverse. În cazul bunurilor care urmează a fi achiziţionate în cadrul unor licitaţii, operatorii economici care deţin autorizaţie de mediu pentru activitatea de dezmembrare, dacă intenţionează să achiziţioneze activele corporale fixe în vederea dezmembrării, vor prezenta pe lângă o copie de pe autorizaţia de mediu şi o declaraţie pe propria răspundere în acest sens. Aceste prevederi nu se aplică pentru livrarea unui corp funciar unic, astfel cum este prevăzut la pct. 55 alin. (1), sau a unei construcţii, situaţie în care se aplică prevederile art. 292 alin. (2) lit. f)
şi, după caz, ale art. 292 alin. (3) din Codul fiscal
, iar în cazul în care livrarea este taxabilă prin efectul legii sau prin opţiune, sunt aplicabile şi prevederile art. 331 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal
;

b) vehiculele scoase din uz livrate în vederea dezmembrării către operatorii economici care deţin autorizaţie de mediu emisă de autorităţile competente pentru protecţia mediului, potrivit prevederilor legislaţiei de protecţie a mediului în vigoare, astfel cum sunt prevăzuţi în Legea nr. 212/2015

privind modalitatea de gestionare a vehiculelor şi a vehiculelor scoase din uz. O copie de pe autorizaţia de mediu valabilă se pune la dispoziţia furnizorului pentru a justifica aplicarea taxării inverse;

c) deşeurile de echipamente electrice şi electronice prevăzute de Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015
privind deşeurile de echipamente electrice şi electronice, în măsura în care sunt livrate către persoane autorizate pentru colectarea, tratarea şi valorificarea în condiţii de protecţie a mediului a acestora şi rezultă din prevederile contractuale că deşeurile de echipamente electrice şi electronice sunt achiziţionate în vederea tratării şi valorificării sau reciclării, exceptând pregătirea pentru reutilizare, conform art. 20 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 5/2015
. În cazul bunurilor care urmează a fi achiziţionate în cadrul unor licitaţii de persoane autorizate pentru colectarea, tratarea şi valorificarea în condiţii de protecţie a mediului, acestea prezintă pe lângă o copie de pe autorizaţia de mediu şi o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte că scopul achiziţiei este acela de a trata şi de a valorifica sau recicla, exceptând pregătirea pentru reutilizare, deşeurile de echipamente electrice şi electronice sau materialele şi componentele acestora.

(6) În sensul art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal
, taxarea inversă se aplică doar pentru lingourile obţinute exclusiv din bunurile prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. a) pct. 1
şi 2 din Codul fiscal
, la care nu au fost adăugate alte elemente decât cele de aliere.

(7) Codurile NC aferente cerealelor, plantelor tehnice, seminţelor oleaginoase şi sfeclei de zahăr, prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. c)
, sunt următoarele:

COD NC	PRODUS
1001	Grâu şi meslin
1002	Secară
1003	Orz
1004	Ovăz
1005	Porumb
10086000	Triticale
1201	Boabe de soia, chiar sfărâmate
120400	Seminţe de in, chiar sfărâmate
1205	Seminţe de rapiţă sau de rapiţă sălbatică, chiar sfărâmate
120600	Seminţe de floarea-soarelui, chiar sfărâmate

121291	Sfeclă de zahăr

(8) În sensul art. 331 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal
, prin alte unităţi care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu Directiva 2003/87/CE se înţelege unităţile prevăzute la art. 3 lit. (m) şi (n) din Directiva 2003/87/CE, cu modificările ulterioare.

(9) În aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal
, telefoanele mobile, şi anume dispozitivele fabricate sau adaptate pentru utilizarea în conexiune cu o reţea autorizată şi care funcţionează pe anumite frecvenţe, fie că au sau nu vreo altă utilizare, sunt cele încadrate la codul NC 8517 12 00, dar şi alte dispozitive multifuncţionale care în funcţie de caracteristicile tehnice se clasifică la alte coduri NC care le conferă caracterul esenţial, dar cu care pot fi prestate servicii de telecomunicaţii sub forma transmiterii vocii printr-o reţea de telefonie mobilă. În categoria telefoanelor mobile se includ, de exemplu, telefoane mobile care sunt utilizate în orice reţea de telefonie mobilă fără fir, celulară sau prin satelit, dispozitivele de achiziţie de date mobile cu capacitatea de a fi utilizate în orice reţea de telefonie mobilă fără fir.

(10) În categoria telefoanelor mobile prevăzute la alin. (10) nu se includ dispozitivele utilizate exclusiv pentru transmiterea datelor, fără implementarea acestora în semnale acustice, cum ar fi de exemplu: dispozitive pentru navigaţie, computerele, în măsura în care acestea nu permit transmiterea de voce prin reţele mobile fără fir, MP3-Playere, console pentru jocuri, dispozitive walkie-talkie, staţii radio CB.

(11) Taxarea inversă se aplică potrivit art. 331 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal
şi pentru telefoanele mobile livrate cu accesorii, cum ar fi încărcătorul, bateria sau kitul hands-free, ca un singur pachet, la un preţ total, dar nu se aplică pentru accesoriile telefoanelor mobile care sunt livrate separat de acestea.

(12) În sensul art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal, prin dispozitive cu circuite integrate se înţelege bunurile care se încadrează la codul NC 8542.

(la 21-03-2016 Alin. (12) al pct. 109 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(13) Abrogat.

(la 21-03-2016 Alin. (13) al pct. 109 din titlul VII din Codul fiscal a fost abrogat de pct. 19 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(14) Abrogat.

(la 21-03-2016 Alin. (14) al pct. 109 din titlul VII din Codul fiscal a fost abrogat de pct. 19 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(15) Pentru furnizarea de dispozitive cu circuite integrate se aplică taxarea inversă conform art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal

dacă la data livrării acestea nu sunt încă integrate în produse destinate utilizatorului final şi sunt vândute separat, nu ca şi părţi ale unor bunuri care le încorporează.

Exemplu:

O societate A cu sediul în Bucureşti, producătoare de dispozitive cu circuite integrate, vinde microprocesoare în valoare de 55.000 lei unei societăţi B, cu sediul în Braşov. Bunurile se transportă din Bucureşti la sediul lui B din Braşov şi sunt vândute fără a fi încorporate de A în produsele lui B.

O parte din microprocesoarele achiziţionate de la A sunt încorporate de B în computere, iar o altă parte a acestora sunt revândute de B către utilizatori finali.

B revinde o parte din microprocesoarele neîncorporate în calculatoare către societatea C, la un preţ total de 35.000 lei şi le transportă la sediul beneficiarului din Sibiu.

De asemenea, B livrează computerele în care a încorporat microprocesoarele achiziţionate de la A către societatea D la un preţ total de 48.000 lei şi le expediază la sediul acesteia din Craiova.

Toate societăţile sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal.

Pentru livrarea microprocesoarelor de la A la B se aplică taxarea inversă, obligaţia plăţii TVA revenind societăţii B, nefiind relevantă destinaţia ulterioară a procesoarelor.

Pentru livrarea ulterioară a microprocesoarelor de la B la C, la preţul de 35.000 lei, se aplică de asemenea taxarea inversă, nefiind nici în acest caz relevantă utilizarea viitoare a procesoarelor de către C.

Pentru livrarea de la B la D a calculatoarelor cu microprocesoare încorporate se aplică regimul normal de taxare, persoana obligată la plata taxei fiind B, întrucât livrarea are ca obiect calculatoare şi nu microprocesoare.

(la 21-03-2016 Exemplul de la alin. (15) al pct. 109 din titlul VII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 20 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(16) În aplicarea prevederilor art. 331 alin. (2) lit. j) din Codul fiscal
:

a) Consolele de jocuri sunt cele cuprinse la codul NC 95045000. Acestea reprezintă, în principiu, computere sau dispozitive similare computerelor care au ca destinaţie principală utilizarea acestora pentru jocurile video, dar care pot oferi, în plus, şi alte funcţii precum DVD-uri video, CD-uri audio, discuri Blu-ray.

b) Tabletele PC şi laptopurile sunt cele cuprinse la codul NC 8471 30 00. Tabletele PC sunt, în principiu, computere portabile, plate, acoperite în întregime de un ecran tactil, iar laptopurile sunt dispozitive portabile de procesare automată a datelor, formate cel puţin dintr-o unitate centrală de procesare şi un monitor.

(17) Pentru soluţionarea situaţiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operaţiuni din/în categoria celor pentru care se aplică taxarea inversă în cadrul art. 331 din Codul fiscal
, se aplică prevederile art. 280 alin. (7) din Codul fiscal

, respectiv se aplică regimul în vigoare la data exigibilităţii de taxă. În situaţia în care faptul generator de taxă, conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal
, intervine până la data de 1 ianuarie 2016 inclusiv, nu se aplică taxare inversă dacă factura este emisă după data de 1 ianuarie 2016 sau dacă preţul se plăteşte în rate şi după această dată. Pentru facturile emise până la data de 31 decembrie 2015, pentru care faptul generator intervine după data de 1 ianuarie 2016, taxarea inversă se aplică numai pentru diferenţa pentru care taxa este exigibilă după 1 ianuarie 2016.

Exemplul nr. 1: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA a emis facturi parţiale şi/sau de avansuri în valoare de 100.000 lei plus TVA 24.000 lei, în cursul anului 2015, pentru livrarea de telefoane mobile către un beneficiar înregistrat în scopuri de TVA. Faptul generator de taxă, respectiv livrarea telefoanelor mobile, are loc după data de 1 ianuarie 2016, iar valoarea totală a livrării este de 500.000 lei (exclusiv TVA). Regularizarea facturilor parţiale şi/sau de avansuri emise în anul 2015, care se efectuează în perioada fiscală în care are loc livrarea, se realizează astfel în factura emisă de furnizor:

```
- 100.000    -24.000 lei (TVA)
+100.000     +20.000 lei (TVA, datorită modificării de cotă)
+400.000     -"taxare inversă"
```

Beneficiarul va calcula taxa datorată: 400.000 lei x 20% = 80.000 lei pe care o va înscrie în jurnalul pentru cumpărări şi în decontul de taxă ca taxă colectată şi taxă deductibilă.

Exemplul nr. 2: în exemplul nr. 1, în ipoteza în care s-ar fi facturat întreaga valoare a livrării în cursul anului 2015, respectiv 500.000 lei plus 120.000 lei TVA, iar livrarea are loc după 1 ianuarie 2016, nu se mai aplică taxare inversă, deoarece se aplică regimul în vigoare la data exigibilităţii taxei, dar se aplică cota în vigoare la data livrării. Astfel, dacă livrarea are loc în luna februarie 2016, se va emite factura de regularizare pentru aplicarea cotei de TVA de 20%:

```
-   -500.000      -120.000 (TVA)
-   +500.000      +100.000 (TVA)
```

Exemplul nr. 3: În cursul anului 2015 o persoana impozabilă contractează construirea şi achiziţionarea unei clădiri cu o societate imobiliară care deţine şi titlul de proprietate asupra respectivei clădiri care urmează să fie construită. Valoarea clădirii stabilită prin contract este de 10 milioane lei. Furnizorul a emis facturi parţiale în sumă de 8 milioane lei în anul 2015 şi TVA aferentă 1.920.000 lei. Faptul generator de taxă conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal
intervine în martie 2016.

La emiterea facturii pentru întreaga valoare a clădirii se vor regulariza facturile parţiale emise în anul 2015, astfel:

- storno facturi parţiale nr. ..../2015 - 8 milioane lei, cu semnul minus -1.920.000 lei (TVA);

– valoarea clădirii: 10 milioane lei, din care:

– regularizare facturi parţiale 2015: 8 milioane lei (cu semnul plus) +1.620.000 (TVA recalculată la cota de 20% de la data faptului generator);

– diferenţa 2016: 2 milioane - taxare inversă.

Exemplul nr. 4: O mică întreprindere încasează în anul 2015 suma de 50.000 lei pentru livrarea unui teren construibil, aplicând regimul special de scutire prevăzut de art. 310 din Codul fiscal
. Începând cu data de 1 decembrie 2015, mica întreprindere devine persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
. Livrarea terenului are loc în luna februarie 2016. Valoarea totală a terenului construibil este de 150.0000 lei. Persoana impozabilă în cauză are obligaţia să efectueze următoarele regularizări la data livrării terenului:

- storno factură parţială nr. ..../2015 - 50.000 lei, cu semnul minus - scutit TVA;

– regularizarea facturii parţiale din 2015 în februarie 2016: 50.000 lei (cu semnul plus) + 10.000 (TVA calculată la cota de 20% de la data faptului generator, dar fără aplicarea taxării inverse - art. 280 alin. (7) din Codul fiscal
);

– diferenţa exigibilă 2016: 100.000 lei - taxare inversă.

Exemplul nr. 5: Persoana impozabilă A vinde persoanei impozabile B o clădire în luna decembrie a anului 2015, când are loc şi faptul generator de taxă conform art. 281 alin. (6) din Codul fiscal
. Valoarea clădirii este de 20 milioane lei şi TVA de 4.800.000 lei aferentă vor fi plătite de cumpărător în rate lunare egale timp de 8 ani. Ambele persoane sunt înregistrate normal în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal
. Factura se emite pe data de 10 ianuarie 2016, dar nu se aplică regimul de taxare inversă. De asemenea, cota aplicabilă este de 24%, de la data faptului generator de taxă. Chiar dacă factura ar fi fost emisă cu întârziere în altă lună din anul 2016, tratamentul fiscal ar fi acelaşi.

(18) În cazul contractelor de vânzare de clădiri/părţi de clădire, terenuri, cu plata în rate, încheiate valabil anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, pentru care, în regim tranzitoriu conform art. 332 alin. (15) din Codul fiscal
, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la fiecare din datele specificate în contract pentru plata ratelor, pentru taxa aferentă ratelor a căror scadenţă intervine după data de 1 ianuarie 2016, se aplică taxare inversă de către beneficiar cu cota în vigoare la data faptului generator.

(19) În sensul art. 331 alin. (7) din Codul fiscal, în situaţia în care pe aceeaşi factură sunt înscrise atât bunuri prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. i)-k) din Codul fiscal, cât şi alte bunuri, taxarea inversă se aplică numai dacă valoarea bunurilor prevăzute la art. 331 alin. (2) lit. i)-k) din Codul fiscal, exclusiv TVA, este mai mare sau egală cu 22.500 lei.

Exemplu: Societatea A, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal, livrează în cursul lunii februarie 2016 telefoane mobile, console de jocuri, dispozitive cu circuite integrate, imprimante şi camere video către societatea B, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 316 din Codul fiscal. Societatea A emite o factură centralizatoare către B, conform prevederilor art. 319 alin. (17) din Codul fiscal, pentru toate livrările efectuate în cursul lunii februarie 2016.

Valoarea livrărilor efectuate în luna februarie 2016 se prezintă astfel:

- telefoane mobile - 7.900 lei
– console de jocuri - 9.000 lei
– dispozitive cu circuite integrate - 5.800 lei

– imprimante - 5.000 lei
– camere video - 8.200 lei.

Având în vedere că valoarea telefoanelor mobile, consolelor de jocuri şi dispozitivelor cu circuite integrate înscrise în factură este de 22.700 lei (7.900 lei + 9.000 lei + 5.800 lei), deci mai mult de 22.500 lei, pentru livrarea acestor bunuri se aplică taxarea inversă.

Pentru imprimantele şi camerele video înscrise în factură se aplică regimul normal de taxare.

(la 21-03-2016 Alin. (19) al pct. 109 din titlul VII din Codul fiscal a fost introdus de pct. 21 al lit. C a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

CAP. XV

Dispoziţii tranzitorii

110. (1) În sensul art. 332 alin. (16) din Codul fiscal
, prin aplicarea reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului de leasing se înţelege că bunurile respective vor fi importate din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată la data finalizării contractelor şi se datorează taxa pe valoarea adăugată la valoarea reziduală a bunurilor.

(2) În sensul art. 332 alin. (18) din Codul fiscal
, nu este permisă suplimentarea certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007. Totuşi, în situaţia în care în cadrul aceleiaşi sume înscrise în certificatul de scutire se modifică contractorii şi/sau subcontractorii, aceste corecţii pot fi efectuate de către organele fiscale competente la solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile, în certificatul deja eliberat.

(3) În aplicarea art. 333 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal
nu există niciun fapt generator de taxă pe valoarea adăugată şi organele vamale nu percep plata taxei dacă importatorul face dovada că importul este direct destinat reexpedierii sau transportului bunurilor către statul membru din care au fost exportate şi către persoana care le-a exportat şi, după caz, dovada încheierii unui contract de transport şi/sau asigurare.

(4) În sensul art. 333 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal
, suma taxei datorate la import este nesemnificativă dacă este mai mică de 1.000 lei.

ANEXA 1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal

.....

3. Adresa .....

4. Data de la care se optează pentru taxare .....

5. Bunurile imobile pentru care se aplică opţiunea (adresa completă, dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral, sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....

Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele ....., funcţia .....

Semnătura

.....

ANEXA 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind anularea opţiunii de taxare a operaţiunilor
prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal
.....

3. Adresa .....

4. Data de la care se anulează opţiunea de taxare .....

5. Bunurile imobile pentru care se anulează opţiunea de taxare (adresa completă, dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafaţa din bunul imobil. În cazul operaţiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menţiona dacă opţiunea s-a referit la bunul imobil integral sau, dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafaţă trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) .....

.....

.....

.....

Confirm că datele declarate sunt complete şi corecte.

Numele şi prenumele ....., funcţia .....

Semnătura

.....

ANEXA 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTIFICARE
privind opţiunea de taxare a operaţiunilor prevăzute
la art. 292 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 316 din Codul fiscal .....
3. Adresa .....
4. Bunurile imobile (construcţii, terenuri) pentru care se aplică opţiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă şi suprafaţa terenului; în cazul în care opţiunea de taxare priveşte numai o parte a bunului imobil, se va identifica cu exactitate această parte a bunului imobil)

.....
.....
.....
.....

Confirm că datele declarate sunt corecte şi complete.
Numele şi prenumele ....., funcţia .....
Semnătura
.....

ANEXA 4

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

DECLARAŢIE-ANGAJAMENT
privind respectarea destinaţiei bunurilor pentru
care se solicită aplicarea cotei reduse de TVA 9%

Subsemnatul (subsemnata)*1) [.....], în numele*2) [.....], cu sediul în*3) [.....], declar că bunurile clasificate la codul TARIC [.....], codul adiţional [.....] şi care fac obiectul [.....]*4):

---

*1) Numele şi prenumele persoanei care angajează răspunderea legală a operatorului economic.

*2) Denumirea operatorului economic.

*3) Adresa completă a sediului operatorului economic.

*4) Se vor indica numărul şi data facturii sau ale unui alt document comercial în care sunt indicate bunurile care fac obiectul importului ori numărul LRN al declaraţiei vamale de punere în liberă circulaţie.

[] vor fi comercializate în propriile magazine de comerţ cu amănuntul sau cash and carry;

[] vor fi utilizate în propriile unităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal, restaurante sau alte unităţi de servicii de alimentaţie, pentru prepararea alimentelor destinate consumului uman sau animal ori pentru a completa sau înlocui alimentele destinate consumului uman sau animal;

[] vor fi livrate către persoane impozabile care desfăşoară activităţi de comerţ cu amănuntul, comerţ cash and carry, restaurante sau alte activităţi de servicii de alimentaţie ori activităţi de producţie de alimente destinate consumului uman sau animal.

Mă angajez să informez autoritatea vamală în cazul în care bunurile importate sunt comercializate/utilizate în alte scopuri decât cel declarat şi mă oblig să efectuez plata sumelor reprezentând diferenţe de TVA, precum şi a eventualelor dobânzi, penalităţi de întârziere sau majorări de întârziere datorate ca urmare a regularizării situaţiei bunurilor respective, potrivit prevederilor legale în vigoare.

.....

[data şi semnătura]

Spaţiu destinat autorităţii vamale Direcţia Generală a Vămilor DGRFP ..... DRV ..... Biroul vamal ..... Documentul se anexează la declaraţia vamală cu MRN ....

ANEXA 5

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

CRITERII

pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal care au avut anulat codul de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a intenţiei şi capacităţii de a desfăşura activităţi economice în sfera de aplicare a TVA

1.	SEDIU
1.1	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul profesional al avocatului şi este utilizat în

	cadrul unui contract de asistenţă juridică, iar persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundar/secundare.
1.2	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfăşoară profesii liberale (exclusiv avocat), unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum şi la proprietatea unei persoane fizice şi este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/ subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundar/ secundare.
1.3	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfăşoară profesii liberale, unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum şi la proprietatea unei persoane fizice şi este utilizat în cadrul unui contract de comodat/închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată deţine sediu/sedii secundar/secundare în cadrul unor contracte de comodat/închiriere/ subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an.
1.4	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul unei persoane fizice care desfăşoară profesii liberale, unei persoane fizice autorizate (PFA), unei întreprinderi individuale (ÎI), unei întreprinderi familiale (ÎF), unei persoane juridice, precum şi la proprietatea unei persoane fizice şi este utilizat în cadrul unui contract de comodat/ închiriere/subînchiriere pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată deţine sediu/sedii secundar/secundare în cadrul unor contracte de comodat/închiriere/

	subînchiriere pe o perioadă mai mare de 1 an.
2.	INSOLVENŢĂ/FALIMENT
2.1	Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deţine sau a deţinut calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/ administrator^2)/titular^3)/ membru^4) la cel puţin o persoană impozabilă^5) la care a fost declanşată procedura insolvenţei/ falimentului în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi şi persoana impozabilă înregistrează obligaţii fiscale principale restante.
	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii societăţilor nr. 31/ 1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25%, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii.
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^ 5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată,

	cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator la data la care a fost declanşată procedura insolvenţei/falimentului, conform Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă, cu modificările şi completările ulterioare; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care a fost declanşată procedura insolvenţei/falimentului, conform Legii nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.
3.	INACTIVATE FISCALĂ
3.1	Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deţine calitatea de acţionar^1)/ asociat^1)/administrator^2)/ titular^3)/membru^4) la cel puţin o persoană impozabilă^5) declarată inactivă fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi, fără a fi reactivată.
3.2	Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate a deţinut calitatea de acţionar^1)/ asociat^1)/administrator^2)/ titular^3)/membru^4) la cel puţin 3 persoane impozabile^5) declarate inactive fiscal în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi.

	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25%, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii.
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de titulari,

	respectiv de membri la data la care a fost declarată inactivitatea fiscală.
4.	INACTIVITATE TEMPORARĂ LA REGISTRUL COMERŢULUI
4.1	Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deţine calitatea de acţionar^1)/ asociat^1)/administrator^2)/ titular^3)/membru^4) la cel puţin 2 persoane impozabile^5) la care a expirat termenul legal de inactivitate temporară înscrisă la registrul comerţului, fără ca acestea să fie reactivate.
	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25%.
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia

	societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de asociat/ acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator la data la care inactivitatea temporară a fost înscrisă la registrul comerţului; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care inactivitatea temporară a fost înscrisă la registrul comerţului.
5.	RESPINGERE/ANULARE ÎNREGISTRARE ÎN SCOPURI DE TVA
5.1	Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deţine sau a deţinut calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/ administrator^2)/titular^3)/ membru^4) la cel puţin o persoană impozabilă^5) la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. c)-e) din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi.
	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social este ≥ 25% .
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile

	administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de titulari, respectiv de membri la data la care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.
5.2	Cel puţin unul dintre asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate deţine sau a deţinut calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/ administrator^2) la cel puţin o persoană impozabilă^3) pentru care începând cu 1.02.2015 a fost respinsă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA sau a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în urma aplicării procedurii de evaluare, situaţie care se menţine în prezent.

	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este ≥ 25%.
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator la data la care a fost respinsă solicitarea de înregistrare în scopuri de TVA sau a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA. Din categoria persoanelor impozabile este exclusă persoana impozabilă analizată.
6.	OBLIGAŢII FISCALE RESTANTE
	Suma totală a obligaţiilor fiscale principale restante^6) înregistrate de persoanele impozabile^5) la care asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate

6.1	deţin calitatea de acţionar^1)/ asociat^1)/administrator^2)/ titular^3)/membru^4) şi de asociaţii^1) (persoane juridice) şi/sau administratorii^2) (persoane juridice) persoanei impozabile analizate este mai mare sau egală cu 50.000 lei.
6.2	Suma totală a obligaţiilor fiscale principale restante^7) înregistrate de persoanele impozabile^5) la care asociaţii^1) şi/sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate au deţinut, în ultimii 5 ani fiscali încheiaţi, calitatea de acţionar^1)/asociat^1)/administrator^2)/ titular^3)/membru^4) este mai mare sau egală cu 50.000 lei.
	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este ≥ 25%.
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza

	Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de asociat/ acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, pentru situaţia prevăzută la subpct. 6.1.
	^6) În categoria obligaţiilor fiscale principale restante sunt incluse obligaţiile fiscale principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, şi care nu au fost achitate până la data depunerii solicitării de înregistrare în scopuri de TVA.
	^7) În categoria obligaţiilor fiscale principale restante sunt incluse obligaţiile fiscale principale, cu termen scadent, care sunt definite în cadrul art. 157 din Legea nr. 207/2015, cu modificările şi completările ulterioare, şi care nu au fost achitate până la sfârşitul perioadei în care asociaţii^1) şi /sau administratorii^2) persoanei impozabile analizate au deţinut calitatea de acţionar^1)/asociat^ 1)/administrator^2)/titular^3)/ membru^4) în cadrul persoanelor impozabile^5) respective.
7.	CONTRAVENŢII
	Cel puţin unul dintre asociaţii^ 1) şi/sau administratorii^2)

7.1	persoanei impozabile analizate şi /sau cel puţin una dintre persoanele impozabile^5) la care aceştia deţin sau au deţinut calitatea de acţionar^1)/asociat^ 1)/administrator^2)/titular^3)/ membru^4) au înscrise în prezent în cazierul fiscal fapte de natura contravenţiilor prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.000 /2015 privind faptele pentru care se înscriu informaţii în cazierul fiscal al contribuabililor, potrivit legislaţiei în vigoare.
	^1) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social al persoanei impozabile este ≥ 25%.
	^2) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^3) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^4) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^5) Prin persoană impozabilă se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin

	participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (cota de participare la capitalul social este ≥ 25%), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri; - persoana impozabilă analizată, în cazul în care aceasta solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare. Faptele de natură contravenţională înscrise în cazierul fiscal sunt cele constatate şi sancţionate înainte de data retragerii asociaţilor/ administratorilor din cadrul persoanei impozabile respective.
8.	INFRACŢIUNI
8.1	Cel puţin unul dintre asociaţii^1) persoanei impozabile analizate şi/sau cel puţin una dintre persoanele impozabile^6) la care asociaţii^2) şi/sau administratorii^3) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de acţionar^2)/ asociat^2)/administrator^3)/ titular^4)/membru^5) au înscrise în prezent în cazierul fiscal infracţiuni şi/sau fapte prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare.
	^1) Prin asociat se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, a căror cotă de participare la capitalul social

	al persoanei impozabile analizate este < 50%.
	^2) Prin asociat/acţionar se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, indiferent de cota de participare la capitalul social al persoanei impozabile şi indiferent de forma de organizare a asociaţilor/acţionarilor.
	^3) Prin administrator se înţelege persoana fizică şi persoana juridică înfiinţată în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia administratorilor societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, precum şi a reprezentanţilor legali ai persoanelor juridice.
	^4) Prin titular se înţelege persoana fizică titulară a unei persoane fizice autorizate (PFA), respectiv a unei întreprinderi individuale (ÎI).
	^5) Prin membru se înţelege persoana fizică membră în cadrul unei întreprinderi familiale (IF).
	^6) Prin persoane impozabile se înţelege: - societăţile înfiinţate în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, cu excepţia societăţilor la care statul sau unităţile administrativ-teritoriale deţin participaţii, în cadrul cărora asociaţii/administratorii (persoane fizice sau juridice) persoanei impozabile analizate deţin sau au deţinut calitatea de asociat/acţionar (indiferent de cota de participare la capitalul social), respectiv de administrator; - PFA, ÎI, IF în cadrul cărora asociaţii/administratorii

	(persoane fizice) persoanei impozabile analizate deţin calitatea de titulari, respectiv de membri. Infracţiunile şi/sau faptele prevăzute la art. 4 alin. (4) lit. a) din Ordonanţa Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, aprobată cu modificări prin Legea nr. 327/2015, cu modificările şi completările ulterioare, sunt cele constatate şi sancţionate înainte de data retragerii asociaţilor/ administratorilor din cadrul persoanei impozabile respective.
9.	VENITURI
9.1	Administratorii^1) persoanei impozabile analizate nu au obţinut venituri în ultimele 12 luni anterioare celei în care se depune cererea de înregistrare în scopuri de TVA, respectiv în anul fiscal precedent, după caz.
9.2	Administratorii^1) persoanei impozabile analizate au obţinut, în ultimele 12 luni anterioare solicitării de înregistrare în scopuri de TVA, venituri exclusiv salariale preponderent ca valoare din ocupaţii corespunzătoare grupei majore 9 (conform COR ISCO08).
	^1) Prin administrator se înţelege persoana fizică rezidentă.
10.	REZIDENŢĂ FISCALĂ
10.1	Cel puţin unul dintre administratorii^1) persoanei impozabile analizate este cetăţean străin care nu deţine rezidenţă fiscală în România şi capitalul social al persoanei impozabile analizate este sub 45.000 lei.
	^1) Prin administrator se înţelege persoana fizică.
11.	CONT BANCAR
11.1	Persoana impozabilă analizată nu deţine cont bancar sau cel puţin una dintre persoanele împuternicite^1) de persoana impozabilă analizată pentru a desfăşura operaţiuni pe conturile

	bancare ale acesteia nu are calitatea de administrator/ asociat/salariat.
	^1) Prin împuternicit se înţelege persoana fizică care are dreptul de a desfăşura operaţiuni pe conturile bancare ale persoanei impozabile analizate.
12.	ACTIVITATE DESFĂŞURATĂ
12.1	Persoana impozabilă analizată nu desfăşoară activităţi economice în spaţiul destinat sediului social şi/sau sediilor secundare şi nici în afara acestora.
13.	TERŢI
13.1	Persoana impozabilă analizată desfăşoară exclusiv activităţi economice în afara sediului social/profesional şi a sediilor secundare (punctelor de lucru).
14.	SERVICII CONTABILE
14.1	Persoana impozabilă analizată nu are desemnată o persoană care să conducă compartimentul de contabilitate sau are desemnată o persoană care nu îndeplineşte prevederile art. 10 alin. (2) din Legea contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în cazul în care contabilitatea este organizată şi condusă în compartimente distincte, inclusiv situaţia în care persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte de prestări servicii cu persoane fizice/ juridice membre active CECCAR, în cazul în care contabilitatea este organizată şi condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilităţii.
15.	SALARIAŢI
15.1	Persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte individuale de muncă^1) la data efectuării analizei.
	^1) Din cadrul contractelor de muncă sunt excluse contractele încheiate cu persoanele angajate în funcţia de director economic, contabil-şef.

NOTE:

În cazul în care persoana impozabilă care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal se află în procedura insolvenţei prevăzută de Legea nr. 85/2014, cu modificările şi completările ulterioare, se vor avea în vedere asociaţii şi/sau administratorii care deţineau această calitate la data declanşării procedurii insolvenţei.

(la 16-10-2020 Anexa nr. 5 din Titlul VII a fost modificată de Punctul 19, Litera B, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

ANEXA 6

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

CRITERII
pentru evaluarea riscului fiscal în cazul anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal,
precum şi pentru evaluarea riscului fiscal în cazul persoanelor impozabile
care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Codul fiscal
care au avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Codul fiscal
în baza procedurii de evaluare a riscului fiscal

1.	SEDIU
1.1	Sediul social al persoanei impozabile analizate este stabilit la sediul profesional al avocatului şi este utilizat în cadrul unui contract de asistenţă juridică, iar persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundar/secundare (puncte de lucru).
1.2	Sediul social al persoanei impozabile este utilizat în cadrul unui contract de comodat pe o perioadă mai mică sau egală cu 1 an şi persoana impozabilă analizată nu deţine sediu/sedii secundar/secundare (puncte de lucru).
2.	SALARIAŢI

2.1	Media numărului de salariaţi este mai mică de 1 salariat^1).
	^1) Prin salariat se înţelege persoana pentru care au fost declarate cel puţin 20 de ore efectiv lucrate în lună, indiferent de tipul de asigurat din punctul de vedere al contractului de muncă. Din cadrul contractelor de muncă sunt excluse contractele încheiate cu persoanele angajate în funcţia de director economic, contabil-şef.
3.	SERVICII CONTABILE
3.1	Persoana impozabilă analizată nu are desemnată o persoană care să conducă compartimentul de contabilitate, inclusiv situaţia în care persoana impozabilă analizată nu are încheiate contracte de prestări servicii cu persoane fizice/juridice membre active CECCAR, în cazul în care contabilitatea este organizată şi condusă pe bază de contracte de prestări de servicii în domeniul contabilităţii.
4.	NECONCORDANŢE
4.1	Persoana impozabilă analizată înregistrează neconcordanţe semnificative între informaţiile înscrise în declaraţiile fiscale/ informative/recapitulative proprii, respectiv între informaţiile înregistrate în declaraţiile fiscale/informative/ recapitulative proprii în relaţia cu partenerii săi (furnizori/ clienţi), inclusiv neconcordanţe semnificative constatate în urma analizării informaţiilor furnizate de terţi, altele decât cele care privesc declaraţiile fiscale/ informative/recapitulative.
5.	REZIDENŢĂ FISCALĂ
5.1	Cel puţin unul dintre administratorii^1) persoanei impozabile analizate este cetăţean străin care nu deţine rezidenţă fiscală în România şi capitalul social al persoanei impozabile analizate este sub 45.000 lei.
	^1) Prin administrator se înţelege persoana fizică.

NOTE:

Perioada ce face obiectul analizei pct. 2.1, 3.1, 4.1 şi 5.1, precum şi parametrii utilizaţi pentru determinarea neconcordanţelor şi pragurile de semnificaţie în cazul pct. 4.1 se aprobă de către preşedintele Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

În cazul persoanelor impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (12) lit. e) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care au avut anulată înregistrarea în scopuri de TVA potrivit art. 316 alin. (11) lit. h) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal în baza procedurii de evaluare a riscului fiscal, analiza pct. 1.1, 1.2, 2.1, 3.1 şi 5.1 se face la data solicitării înregistrării.

(la 06-05-2020 Titlul VII a fost completat de Punctul 4, Articolul I din HOTĂRÂREA nr. 340 din 30 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 364 din 06 mai 2020)

TITLUL VIII

Accize şi alte taxe speciale

CAP. I

Regimul accizelor armonizate

SECŢIUNEA 1

Dispoziţii generale

SUBSECŢIUNEA 1

Definiţii

1.

(1) Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul (1) din Punctul 1. , Subsectiunea 1 , Sectiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 92, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) Potrivit art. 336 pct. 5 din Codul fiscal
, atunci când intervin modificări în Nomenclatura combinată, se realizează corespondenţa dintre codurile NC prevăzute în titlul VIII din Codul fiscal
şi noile coduri din nomenclatura adoptată în temeiul art. 12 din Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară şi statistică şi Tariful Vamal Comun.

(3) În cazul în care Comitetul pentru accize, stabilit prin art. 43 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor şi de abrogare a Directivei 92/12/CEE, adoptă o decizie de actualizare în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 5 şi art. 27 din Directiva 2003/96/CE a Consiliului privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice şi a electricităţii, actualizarea codurilor nomenclaturii combinate pentru produsele energetice se face potrivit prevederilor din decizie, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor alin. (2).

(4) În sensul art. 336 pct. 17 din Codul fiscal

, operatorul economic este persoana juridică care desfăşoară în mod independent şi indiferent de loc activităţi economice cu produse accizabile, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestor activităţi.

(5) Activităţile economice cuprind toate activităţile producătorilor, profesioniştilor şi persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activităţile extractive, agricole şi activităţile profesiilor libere sau asimilate acestora.

(6) Autorităţile şi instituţiile publice nu sunt considerate ca efectuând activităţi economice, în cazul activităţilor sau tranzacţiilor în care se angajează în calitate de autorităţi publice.

(7) În înţelesul prezentelor norme, nu se consideră a fi operator economic structurile fără personalitate juridică ale unui operator economic sau ale unei instituţii publice.

(8) Operatorii prevăzuţi la art. 336 pct. 2, 8, 9, 13 şi 28 din Codul fiscal, alţii decât cei înfiinţaţi în temeiul Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, vor anexa cererilor privind acordarea autorizaţiilor prevăzute pentru fiecare categorie în parte, în locul certificatului constatator eliberat de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului din care să rezulte valoarea capitalului social, documentele prevăzute de legislaţia specifică prin care acestea au fost înfiinţate din care să rezulte valoarea patrimoniului de afectaţiune şi/sau altele asemenea, astfel cum sunt prevăzute în legislaţia specifică respectivă.

(la 16-10-2020 Punctul 1. din Subsectiunea 1 , Sectiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 20, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(9) În înţelesul prezentelor norme, pentru operatorii prevăzuţi la art. 336 pct. 2, alţii decât cei înfiinţaţi în temeiul Legii societăţilor nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, prin valoarea capitalului social minim subscris şi vărsat se înţelege valoarea patrimoniului de afectaţiune şi/sau altele asemenea prevăzute în legislaţia specifică prin care acestea au fost înfiinţate.

(la 16-10-2020 Punctul 1. din Subsectiunea 1 , Sectiunea 1 , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 20, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Eliberarea pentru consum

2. (1) Pentru produsele accizabile aflate în una dintre situaţiile prevăzute la art. 340 alin. (10) din Codul fiscal

nu se datorează accize în următoarele situaţii, atunci când sunt dovedite prin procese-verbale:

a) în cazul în care distrugerea totală sau pierderea iremediabilă intervine ca urmare a unui caz fortuit ori forţei majore, dacă se prezintă autorităţii vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, emise de autoritatea vamală, Ministerul Afacerilor Interne sau autoritatea competentă în domeniu din România sau din alt stat membru, după caz, precum şi informaţii precise cu privire la tipul şi cantitatea produselor accizabile distruse total ori pierdute iremediabil;

b) în cazul pierderilor iremediabile apărute ca urmare a unor cauze care ţin de natura produselor accizabile, dacă se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor şi instalaţiilor sau în coeficienţii maximi de pierderi specifice activităţilor de depozitare,

manipulare, distribuţie şi transport, după caz, prevăzuţi în studiile realizate la solicitarea antrepozitarului, destinatarului înregistrat ori expeditorului înregistrat, de către institute/societăţi care au înscris în obiectul de activitate una dintre activităţile cu codurile CAEN 7112, 7120 sau 7490 şi au implementate standardele de calitate ISO 9001, ISO 14001 şi OHSAS 18001;

c) în cazul în care distrugerea totală este autorizată de către autoritatea vamală teritorială. Distrugerea se autorizează dacă produsele accizabile nu îndeplinesc condiţiile de comercializare şi nici nu pot fi procesate ori transformate în vederea obţinerii unor produse care pot fi comercializate, cu condiţia ca operatorul economic să prezinte autorităţii vamale teritoriale documente doveditoare în acest sens.

(2) Pierderile se evidenţiază în cazul de la alin. (1) lit. a):

a) în contabilitatea operatorului economic, în cazul produselor accizabile din antrepozitul fiscal;

b) în raportul de eveniment prevăzut în ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, în cazul produselor deplasate în regim suspensiv de accize.

(3) În cazul pierderilor iremediabile apărute ca urmare a unor cauze care ţin de natura produselor accizabile, acestea se evidenţiază după cum urmează:

a) în situaţiile de raportare prevăzute în prezentul titlu, în cazul produselor accizabile din antrepozitul fiscal. Stabilirea regimului pierderilor se efectuează cu ocazia inventarierii anuale a patrimoniului, utilizând studiile realizate la solicitarea antrepozitarului autorizat;

b) în raportul de primire, în cazul produselor deplasate în regim suspensiv de accize. Stabilirea regimului pierderilor se realizează utilizând studiile realizate la solicitarea plătitorilor de accize prevăzuţi la pct. 3 alin. (2) sau (3), după caz.

În ambele situaţii responsabilitatea faţă de corectitudinea coeficienţilor maximi de pierderi revine persoanei care a întocmit studiile respective.

Antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi şi expeditorii înregistraţi depun o copie de pe studiile prevăzute la alin. (1) lit. b), înainte de stabilirea regimului pierderilor, la autoritatea vamală teritorială.

(4) În cazul unui produs accizabil pentru care în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal se prevăd niveluri diferite ale accizelor, accizele datorate pentru pierderile care intervin în antrepozitul fiscal, care nu pot individualizate pe produs şi care sunt impozabile, se determină prin utilizarea celui mai ridicat nivel al accizelor aplicabil pentru respectivul produs.

(5) În cazul pierderilor de produse energetice care se regăsesc la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
, dar nu se regăsesc şi la alin. (3)
de la acelaşi articol, aflate sub regim suspensiv de accize care sunt impozabile, se datorează accize după cum urmează:

a) la nivelul prevăzut pentru produsul cu care acesta a fost asimilat din punct de vedere al nivelului accizelor;

b) la nivelul prevăzut pentru motorină, în cazul în care pentru respectivul produs antrepozitarul autorizat nu a obţinut asimilarea din punctul de vedere al nivelului accizelor.

(6) În cazul pierderilor de bioetanol aflat sub regim suspensiv de accize, destinat utilizării în producţia de produse energetice, pe care autoritatea vamală teritorială le consideră impozabile, se datorează accize la nivelul prevăzut pentru benzina fără plumb, dacă acesta este denaturat potrivit pct. 78, respectiv la nivelul prevăzut pentru alcoolul etilic, dacă acesta este nedenaturat.

(7) În toate situaţiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială şi se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabileşte cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(8) Abrogat.

(la 21-03-2016 Alin. (8) al pct. 2 din titlul VIII din Codul fiscal a fost abrogat de pct. 1 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SUBSECŢIUNEA a 3-a

Plătitori de accize

3. (1) În aplicarea art. 341 alin. (1) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal
, persoana plătitoare de accize este destinatarul din România, în situaţiile prevăzute la art. 412 alin. (2)
şi (4) din Codul fiscal
, când pierderile au fost depistate la momentul recepţiei efectuate de către destinatarul din România, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) autorităţile din statul membru de expediţie aduc dovezi potrivit cărora neregula nu s-a produs în statul membru de expediţie; şi

b) nu există dovezi care să ateste că neregula s-a produs pe parcursul deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor.

(2) În cazul în care pe parcursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, care se desfăşoară pe teritoriul României, a fost depistată o neregulă care a condus la eliberarea pentru consum a produselor accizabile în conformitate cu art. 340 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, precum şi în cazul în care produsele accizabile nu au ajuns la destinaţie în termen de 4 luni de la începerea deplasării, persoana plătitoare de accize este antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul deplasărilor în regim suspensiv de accize care se desfăşoară pe teritoriul României, persoana plătitoare de accize este antrepozitarul autorizat primitor atunci când neregula a fost depistată la momentul recepţiei şi dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

a) sunt aduse dovezi certificate de autoritatea vamală teritorială în a cărei rază de competenţă se află expeditorul, potrivit cărora neregula nu s-a produs la expeditor; şi

b) nu există dovezi care să ateste că neregula s-a produs pe parcursul deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor.

SECŢIUNEA a 2-a

Nivelul şi calculul accizelor

SUBSECŢIUNEA 1

Nivelul accizelor

4. (1) În aplicarea art. 342 din Codul fiscal
, nivelul accizelor pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. f)-h) din Codul fiscal

şi pentru energia electrică diferă în funcţie de scopul în care sunt utilizate aceste produse, respectiv comercial sau necomercial. Utilizare în scop comercial reprezintă utilizarea acestor produse de către un operator economic în cadrul activităţii sale economice, astfel cum este definit la pct. 1 alin. (4), precum şi utilizarea energiei electrice pentru iluminatul public.

(2) Când are loc o utilizare combinată între utilizarea în scop comercial şi utilizarea în scop necomercial, nivelul accizelor pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. f)-h) din Codul fiscal

şi pentru energia electrică se aplică proporţional, corespunzător fiecărui tip de utilizare.

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Calculul accizelor

5.

(1) În sensul art. 343 din Codul fiscal, sumele datorate reprezentând accize se calculează în lei, după cum urmează:

a) pentru bere:

A = C x K x Q,

A = cuantumul accizei;

C = numărul de grade Plato;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 1 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;

Q = cantitatea de bere sau cantitatea de bază de bere în cazul amestecului cu băuturi nealcoolice, exprimată în hectolitri.

Pentru bere, numărul de grade Plato este înscris în specificaţia tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare

pentru fiecare sortiment de bere şi trebuie să fie acelaşi cu cel înscris pe etichetele de comercializare a respectivelor sortimente de bere.

Pentru produsele rezultate prin amestecul de bază de bere cu băuturi nealcoolice, numărul de grade Plato este cel aferent bazei de bere din amestec şi se înscrie pe eticheta de comercializare.

Abaterea admisă între numărul de grade Plato înscris pe etichetă şi numărul de grade Plato determinat în bere, respectiv în baza de bere din amestecul cu băuturi nealcoolice este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri, băuturi fermentate şi produse intermediare:

A = K x Q,

A = cuantumul accizei;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 2-4 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;

Q = cantitatea exprimată în hectolitri;

c) pentru alcool etilic:

A = C x K x Q/100,

A = cuantumul accizei;

C = concentraţia alcoolică exprimată în procente de volum;

K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 5 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;
Q = cantitatea exprimată în hectolitri;

d) pentru ţigarete:

A = A1 + A2,
A = acciza datorată;
A1 = acciza specifică;
A2 = acciza ad valorem;
A1 = K1 x Q1;
A2 = K2 x PA x Q2,
K1 = nivelul accizei specifice stabilit prin ordin al ministrului finanţelor publice, exprimat în lei/1.000 ţigarete;
K2 = procentul legal al accizei ad valorem care se aplică asupra preţului de vânzare cu amănuntul declarat, prevăzut la art. 343 alin. (4) din Codul fiscal;
PA = preţul de vânzare cu amănuntul declarat pe pachet;
Q1 = cantitatea de ţigarete exprimată în mii ţigarete;
Q2 = numărul de pachete de ţigarete;
Q2 = Q1/numărul de ţigarete conţinute în pachet;

e) pentru ţigări şi ţigări de foi:

A = Q x K,
A = cuantumul accizei;
Q = cantitatea exprimată în mii bucăţi;
K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 7 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;

f) pentru tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete, şi pentru alte tutunuri de fumat:

A = Q x K,
A = cuantumul accizei;
Q = cantitatea în kg;
K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 8, respectiv la nr. crt. 9 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;

g) pentru produse energetice:

A = Q x K,
A = cuantumul accizei;
Q = cantitatea exprimată în mii litri măsurată la temperatura de +15°C/cantitatea exprimată în tone/cantitatea exprimată în gigajoule;
K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 10-17 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal;

h) pentru energie electrică:

A = Q x K,
A = cuantumul accizei;
Q = cantitatea de energie electrică exprimată în MWh;
K = nivelul accizei prevăzut la nr. crt. 18 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal, actualizat potrivit art. 342 alin. (1)-(4) din Codul fiscal.

(la 16-10-2020 Alineatul (1) din Punctul 5. , Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 2-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 21, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(2) În sensul art. 343 alin. (8) din Codul fiscal
, preţurile de vânzare cu amănuntul pentru ţigarete se anunţă în scris la autoritatea fiscală centrală - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor - prin depunerea de către persoana care eliberează pentru consum ori importă ţigaretele în România a unei declaraţii potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(3) Declaraţia se întocmeşte în 3 exemplare, care se înregistrează la autoritatea fiscală centrală - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor. După înregistrare, un exemplar rămâne la această autoritate, exemplarul al doilea rămâne la persoana care a întocmit declaraţia, iar exemplarul al treilea se transmite autorităţii vamale teritoriale care aprobă notele de comandă pentru timbre.

(4) Declaraţia cuprinde în mod expres data de la care se vor practica preţurile de vânzare cu amănuntul şi se depune la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile lucrătoare înainte de data practicării acestor preţuri.

(5) Cu maximum 7 zile şi minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând preţurile de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor, se publică, prin grija persoanei care eliberează pentru consum ori importă ţigaretele în România, în două cotidiene de mare tiraj. Câte un exemplar din cele două cotidiene se depune la autoritatea fiscală centrală în ziua publicării.

(6) Ori de câte ori se intenţionează modificări ale preţurilor de vânzare cu amănuntul, persoana care eliberează pentru consum ori importă ţigaretele în România are obligaţia să redeclare preţurile pentru toate sortimentele de ţigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redeclararea se face pe baza aceluiaşi model de declaraţie prevăzut la alin. (2) şi cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) şi (5).

(7) După primirea declaraţiilor privind preţurile de vânzare cu amănuntul şi după publicarea acestora în două cotidiene de mare tiraj, autoritatea fiscală centrală publică aceste liste pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice.

(8) Persoana care eliberează pentru consum ori importă ţigaretele în România şi care renunţă la comercializarea pe piaţa internă a unui anumit sortiment de ţigarete are obligaţia de a comunica acest fapt autorităţii fiscale centrale - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor şi de a înscrie în continuare preţurile aferente acestor sortimente în declaraţia preţurilor de vânzare cu amănuntul, până la epuizarea stocului pe care îl deţine, dar nu mai puţin

de 3 luni de la data la care a comunicat că renunţă la comercializarea pe piaţa internă a respectivului sortiment de ţigarete.

(9) În situaţiile în care nu se pot identifica preţurile de vânzare cu amănuntul pentru ţigaretele provenite din confiscări, calculul accizelor se face pe baza accizei totale prevăzute la nr. crt. 6 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal

.

SECŢIUNEA a 3-a

Obligaţiile plătitorilor de accize

SUBSECŢIUNEA 1

Plata accizelor la bugetul de stat

6.

(1) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (1) din Subsectiunea 1 , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 22, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(2) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (2) din Subsectiunea 1 , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 22, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(3) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (3) din Subsectiunea 1 , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 22, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(4) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (4) din Subsectiunea 1 , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 22, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(5) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (5) din Subsectiunea 1 , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 22, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(6) Valoarea accizelor de plată la bugetul de stat reprezintă valoarea accizelor datorate determinată potrivit pct. 5 alin. (1), din care se deduce contravaloarea marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim potrivit art. 421 din Codul fiscal, după caz.

(la 16-10-2020 Alineatul (6) din Subsectiunea 1 , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 23, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(7) În sensul art. 345 alin. (3) din Codul fiscal
, livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal
din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepţionate de către destinatarii înregistraţi se efectuează numai în momentul în care furnizorul deţine documentul care atestă plata la bugetul de stat a contravalorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată cumpărătorului.

(8) Plata accizelor prevăzute la alin. (7) se efectuează de către furnizor ori de către cumpărător. În situaţia în care plata este efectuată de către cumpărător în numele furnizorului, aceasta trebuie efectuată în contul, aparţinând furnizorului, deschis la unităţile Trezoreriei Statului.

(9) Livrarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal
din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepţionate de către destinatarii înregistraţi se face numai pe baza comenzii cumpărătorului.

(10) Pe baza comenzii, furnizorul emite cumpărătorului un document în care menţionează: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate. În cazul în care plata accizelor se efectuează de către cumpărător, documentul cuprinde şi informaţii cu privire la denumirea, codul de identificare fiscală şi numărul contului deschis la Trezoreria Statului ale furnizorului.

(11) Comenzile menţionate la alin. (10) se exprimă în tone sau mii litri. În cazul în care livrarea se efectuează în vase calibrate, comenzile trebuie să corespundă capacităţilor înscrise în documentele însoţitoare ale vaselor calibrate.

(12) În situaţiile prevăzute la alin. (11), cantităţile din comenzi, exprimate în litri la temperatura efectivă, se corectează cu densitatea la temperatura de +15°C, rezultând cantitatea exprimată în litri pentru care se datorează accize. Valoarea accizelor datorate se calculează prin înmulţirea cantităţii cu nivelul accizelor pe unitatea de măsură, exprimată în litri.

(13) La livrarea efectivă a cantităţilor de produse energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal
, exprimate în litri, furnizorul recalculează contravaloarea accizelor conform procedeului de mai sus. Sumele astfel obţinute, reprezentând accize, se evidenţiază distinct în factura emisă cumpărătorului de către furnizor.

(14) Eventualele diferenţe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat calculate pe baza documentului prevăzut la alin. (10) şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice efectiv livrate de furnizori, conform facturii, se regularizează cu ocazia depunerii declaraţiei lunare privind obligaţiile de plată la bugetul de stat.

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Documente fiscale

7. (1) În aplicarea prevederilor art. 347 din Codul fiscal
, orice plătitor de accize care livrează produse accizabile unei alte persoane are obligaţia de a-i emite acestei persoane o factură, cu respectarea prevederilor art. 319 din Codul fiscal
, precum şi un aviz de însoţire a mărfurilor pe perioada transportului. Antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi şi expeditorii înregistraţi au obligaţia suplimentară de a înscrie în facturi codul de accize, la rubrica aferentă datelor de identificare.

(2) Cu excepţia deplasărilor în regim suspensiv de accize şi în cazul prevăzut la alin. (6), pentru eliberările în consum de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, factura

trebuie să cuprindă distinct valoarea accizelor datorate pentru fiecare produs accizabil sau, după caz, menţiunea "exceptat/scutit de accize", în situaţia în care pentru produsele accizabile nu se datorează accize, ca urmare a aplicării unei exceptări sau scutiri.

(3) Pentru eliberările în consum de ţigarete, factura cuprinde şi o rubrică aferentă preţului de vânzare cu amănuntul declarat.

(4) Avizul de însoţire, în care se înscrie contravaloarea accizelor percepute, aferente cantităţilor de produse accizabile eliberate pentru consum, se utilizează în următoarele situaţii:

a) în cazul deplasării produselor accizabile de la antrepozitul fiscal către alte locuri proprii de depozitare şi/sau comercializare;

b) în cazul deplasării produselor accizabile de la antrepozitul fiscal către clienţi, dacă la momentul expedierii nu se emite factura, sau dacă expedierea se face direct către clienţii cumpărătorului revânzător.

(5) Avizul de însoţire, în care se înscrie menţiunea "accize percepute", se utilizează în următoarele situaţii:

a) în cazul deplasării produselor accizabile de la locul de recepţie al destinatarului înregistrat către alte locuri proprii de depozitare;

b) în cazul livrării de produse accizabile de către destinatarul înregistrat către clienţi, atunci când acesta nu emite factura la momentul expedierii sau dacă expedierea se face direct către clienţii cumpărătorului revânzător.

(6) În situaţiile prevăzute la alin. (4) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite ulterior către clienţi, dar în acestea se înscrie menţiunea "accize percepute".

(7) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize de la un loc de expediere aflat pe teritoriul României este însoţită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(8) Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite, dintr-un stat membru în România, respectiv din România într-un stat membru, este însoţită de factură şi documentul de însoţire reglementat la pct. 138 sau un alt document comercial care să conţină aceleaşi informaţii din documentul de însoţire.

SUBSECŢIUNEA a 3-a

Garanţii

8. (1) Garanţia prevăzută la art. 348 alin. (1) din Codul fiscal se constituie în favoarea autorităţii fiscale teritoriale.

(2) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (2) din Punctul 8. , Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(3) În cazul garanţiei constituite potrivit art. 348 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică următoarele reguli:

a) se consemnează mijloacele băneşti la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondată autoritatea fiscală teritorială;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparţine deponentului.

(la 16-10-2020 Alineatul (3) din Punctul 8. , Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 25, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(4) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (4) din Punctul 8. , Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 24, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(5) Antrepozitarul autorizat pentru producţie nou-înfiinţat are obligaţia de a constitui o garanţie al cărei nivel corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi realizate în primul an de activitate.

(6) Antrepozitarul autorizat pentru depozitare nou-înfiinţat are obligaţia de a constitui o garanţie al cărei nivel corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi intrate în primul an de activitate.

(7) Antrepozitarul autorizat pentru producţie nou-înfiinţat, care deţine şi antrepozite fiscale de depozitare, trebuie să constituie garanţie atât pentru antrepozitele de producţie, cât şi pentru antrepozitele fiscale de depozitare, potrivit prevederilor alin. (5) şi (6), fără a se depăşi garanţia maximă prevăzută la alin. (14).

(8) Orice antrepozitar autorizat are obligaţia constituirii unei garanţii corespunzătoare unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanţiei.

(9) Cuantumul garanţiei constituite de antrepozitarii autorizaţi pentru producţie nu poate fi mai mic decât limitele prevăzute mai jos:

a) pentru producţia de bere - 473.801 lei;

b) pentru producţia de bere realizată de micile fabrici de bere prevăzute la art. 349 alin. (6) din Codul fiscal
- 236.901 lei;

c) pentru producţia de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micile fabrici de bere prevăzute la art. 349 alin. (6) din Codul fiscal
- 9.476 lei;

d) pentru producţia de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 11.845 lei;

e) pentru producţia de vinuri între 5.001 hl şi 10.000 hl pe an - 23.690 lei;

f) pentru producţia de vinuri peste 10.000 hl pe an - 47.380 lei;

f^1) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, de maximum 1.000 hl pe an - 18.952 lei;

(la 16-10-2020 Alineatul (9) din Punctul 8. , Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 26, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

g) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, între 1.000 şi 5.000 hl pe an - 94.760 lei;

(la 16-10-2020 Litera g) din Alineatul (9) , Punctul 8. , Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 27, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

h) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 5.000 hl pe an - 236.901 lei;

i) pentru producţia de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 118.450 lei;

j) pentru producţia de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 355.351 lei;

k) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 23.690 lei;

l) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 101 şi 1.000 hl alcool pur pe an - 118.450 lei;

m) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 1.001 şi 5.000 hl alcool pur pe an - 473.801 lei;

n) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 1.184.503 lei;

o) pentru producţia de alcool etilic realizată de micile distilerii definite la pct. 12 alin. (16) - 1.185 lei;

p) pentru producţia de tutun prelucrat - 4.738.014 lei;

q) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 1.184.503 lei;

r) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, între 10.001 tone şi 40.000 tone - 4.738.014 lei;

s) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, peste 40.000 tone - 9.476.027 lei;

ş) pentru producţia de GPL - 47.380 lei;

t) pentru producţia exclusivă de biocombustibili şi biocarburanţi - 23.690 lei.

(10) În aplicarea alin. (9), antrepozitarii autorizaţi care produc mai multe tipuri de produse accizabile au obligaţia de a constitui garanţia minimă corespunzătoare acelui tip de produs accizabil pentru care, potrivit alin. (9), este prevăzut, respectiv calculat cuantumul cel mai mare.

(11) Cuantumul garanţiei constituite de antrepozitarii autorizaţi pentru depozitarea produselor accizabile nu poate fi mai mic de 6% din contravaloarea accizelor aferente limitelor trimestriale prevăzute la pct. 30 alin. (8), raportate la nivelul unui an.

(12) În aplicarea alin. (11), antrepozitarii autorizaţi care depozitează mai multe tipuri de produse accizabile au obligaţia de a constitui garanţia corespunzătoare acelui tip de produs accizabil pentru care este prevăzut, respectiv calculat cuantumul cel mai mare.

(13) Antrepozitarii autorizaţi care deţin atât antrepozite fiscale de producţie, cât şi antrepozite fiscale de depozitare au obligaţia de a constitui atât garanţia minimă prevăzută pentru antrepozitele fiscale de producţie, cât şi garanţia minimă prevăzută pentru antrepozitele fiscale de depozitare, fără a se depăşi garanţia maximă prevăzută la alin. (14).

(14) Cuantumul garanţiei maxime constituite de antrepozitarii autorizaţi se stabileşte la nivelurile prevăzute mai jos:

a) pentru alcool etilic şi băuturi alcoolice - 9.476.027 lei;

b) pentru tutun prelucrat - 47.380.137 lei;

c) pentru produse energetice - 71.070.206 lei.

(15) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţie de biodiesel, destinat utilizării în producţia de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanţiei se determină prin aplicarea nivelului accizelor prevăzut pentru motorină.

(16) În cazul antrepozitarului autorizat exclusiv pentru producţie de bioetanol, destinat utilizării în producţia de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanţiei se determină prin aplicarea nivelului accizelor prevăzut pentru benzina fără plumb, cu condiţia denaturării acestui produs potrivit pct. 78 alin. (3) lit. b), în caz contrar fiind aplicabil nivelul accizelor prevăzut pentru alcoolul etilic.

(17) Expeditorul înregistrat are obligaţia de a constitui o garanţie al cărei nivel corespunde unei cote de 6% din contravaloarea accizelor aferente produselor accizabile expediate în regim suspensiv de accize, estimate la nivelul unui an.

(18) În aplicarea alin. (17), pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
, altele decât cele prevăzute la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal
, nivelul garanţiei se determină pe baza nivelului accizelor aferent motorinei.

(19) În aplicarea prevederilor art. 348 alin. (7) din Codul fiscal
, antrepozitarul autorizat care deţine şi calitatea de expeditor înregistrat trebuie să constituie garanţia atât în calitate de antrepozitar autorizat, cât şi în calitate de expeditor înregistrat, numai pentru produsele accizabile pe care le deplasează în regim suspensiv de accize către alte locaţii decât antrepozitele fiscale proprii.

(20) În cazul destinatarului înregistrat, nivelul garanţiei care trebuie constituită corespunde unei cote de 6% din contravaloarea accizelor aferente cantităţilor de produse accizabile primite în regim suspensiv de la plata accizelor, estimate la nivelul unui an.

(21) În cazul destinatarului înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile, nivelul garanţiei care trebuie constituită reprezintă contravaloarea accizelor aferente cantităţii de

produse accizabile primite în regim suspensiv de la plata accizelor cu ocazia fiecărei deplasări. Pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
, dar care nu se regăsesc la alin. (3) de la acelaşi articol, nivelul garanţiei care trebuie constituită se determină pe baza nivelului accizelor prevăzut pentru motorină.

(22) În cazul importatorului autorizat, nivelul garanţiei care trebuie constituită corespunde unei cote de 6% din contravaloarea accizelor aferente cantităţilor de produse accizabile importate, estimate la nivelul unui an.

(23) Nivelul garanţiei se analizează anual sau ori de câte ori este necesar de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcţie de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat/importatorului autorizat sau în nivelul accizelor datorate.

(24) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producţie, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de ieşirile de produse accizabile din anul precedent, care nu poate fi mai mică de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile realizate în anul precedent.

(25) Pentru antrepozitarii autorizaţi pentru depozitare, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile ieşite în anul precedent.

(26) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producţie, care deţine şi antrepozite fiscale de depozitare, nivelul garanţiei pentru antrepozitele fiscale de depozitare se actualizează în funcţie de ieşirile de produse accizabile din anul precedent, altele decât cele provenite din antrepozitul de producţie propriu.

(27) Pentru destinatarul înregistrat, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile achiziţionate în anul precedent.

(28) Pentru expeditorul înregistrat, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile expediate în anul precedent.

(29) Pentru importatorul autorizat, nivelul garanţiei se actualizează în funcţie de cantităţile de produse accizabile importate în anul precedent.

(30) În vederea actualizării nivelului garanţiei, antrepozitarul autorizat/destinatarul înregistrat/expeditorul înregistrat/importatorul autorizat trebuie să depună anual, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor, la autoritatea vamală teritorială, o declaraţie privind informaţiile necesare analizei potrivit prevederilor alin. (23)-(29).

(la 21-03-2016 Alin. (30) al pct. 8 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(31) Cuantumul garanţiei stabilite prin actualizare se comunică antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/ expeditorului înregistrat/importatorului autorizat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizaţia de antrepozit fiscal/destinatar înregistrat/expeditor înregistrat/importator autorizat. O copie a deciziei se transmite şi autorităţii fiscale teritoriale. Termenul de constituire a garanţiei astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile lucrătoare de la data comunicării deciziei.

(la 25-05-2018 Alineatul (31) din Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 93, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(32) Orice reprezentant fiscal are obligaţia de a constitui garanţia echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operaţiuni cu produse accizabile. Garanţia va fi constituită înainte de livrarea produselor de către vânzătorul din alt stat membru în România.

(33) Garanţiile constituite sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistraţi ca plătitori de impozite şi taxe antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat.

(34) În situaţia în care se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat, importatorul autorizat sau reprezentantul fiscal:

a) înregistrează întârzieri de la plata accizelor peste termenul prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială dispune executarea garanţiei şi comunică acest fapt autorităţii vamale teritoriale, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data executării garanţiei;

b) înregistrează întârzieri de la plata altor obligaţii fiscale de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, cu mai mult de 30 de zile faţă de termenul legal de plată, autoritatea fiscală teritorială dispune executarea garanţiei şi comunică acest fapt autorităţii vamale teritoriale în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data executării garanţiei.

(la 21-03-2016 Alin. (34) al pct. 8 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(34^1) În cazul garanţiilor prevăzute la art. 348 alin. (1) din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială dispune instituţiei de credit/societăţii de asigurare emitente a scrisorii de garanţie/poliţei de asigurare de garanţie ori unităţii de Trezorerie a Statului, după caz, virarea sumei de bani în conturile de venituri bugetare corespunzătoare, în situaţiile prevăzute la alin. (34).

(la 16-10-2020 Punctul 8. din Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 28, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(35) Garanţiile constituite de antrepozitarii autorizaţi se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data când devine valabilă autorizaţia. Diferenţele rezultate din actualizarea sau executarea garanţiei constituite de antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi, expeditorii înregistraţi, importatorii autorizaţi şi reprezentanţii fiscali se regularizează prin depunerea la autoritatea fiscală teritorială, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data actualizării sau executării garanţiei, după caz, a unui depozit în numerar sau a unei garanţii personale. În termen de 5 zile lucrătoare de la data constituirii/reîntregirii garanţiei, autoritatea fiscală teritorială transmite la autoritatea vamală teritorială o copie a documentului care atestă constituirea/ reîntregirea garanţiei.

(la 25-05-2018 Alineatul (35) din Punctul 8., Subsectiunea a 3-a, Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 93, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(36) În toate situaţiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanţiei se determină prin aplicarea nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constituirii garanţiei, prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VIII - Accize şi alte taxe speciale din Codul fiscal
, actualizate potrivit art. 342 din Codul fiscal
.

(37) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singură garanţie care să acopere riscul de neplată a accizelor pentru toate antrepozitele fiscale ale acelui antrepozitar autorizat. Valoarea garanţiei totale va fi egală cu suma garanţiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deţinut de către antrepozitarul autorizat.

(38) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţie de alcool etilic şi băuturi alcoolice în sistem integrat, garanţia va fi stabilită în funcţie de producţia realizată cea mai mare, respectiv a alcoolului etilic ca materie primă sau a băuturilor alcoolice.

(39) În cazul antrepozitarului autorizat, destinatarului înregistrat şi expeditorului înregistrat, autoritatea fiscală teritorială aprobă reducerea garanţiei, la cerere, după cum urmează:

a) cu 50%, în situaţia în care în ultimii 2 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanţiei şi a fost începută procedura de executare silită;

b) cu 75%, în situaţia în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanţiei şi a fost începută procedura de executare silită.

(la 25-05-2018 Alineatul (39) din Punctul 8., Subsectiunea a 3-a, Sectiunea a 3-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost modificat de Punctul 93, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(39^1) Valoarea garanţiei reduse pentru antrepozitarii autorizaţi nu poate fi mai mică decât limita minimă stabilită potrivit alin. (9) sau (11), după caz.

(la 16-10-2020 Punctul 8. din Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 29, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(40) Nivelul de reducere a garanţiei stabilit potrivit prevederilor alin. (39) rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a autorităţii fiscale teritoriale, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanţiei.

(la 25-05-2018 Alineatul (40) din Punctul 8., Subsectiunea a 3-a, Sectiunea a 3-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost modificat de Punctul 93, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(41) Nivelul de reducere a garanţiei stabilit potrivit prevederilor alin. (39) rămâne neschimbat în cazul în care antrepozitarul autorizat solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozit fiscal sau solicită reautorizarea.

(42) Garanţia poate fi deblocată, total sau parţial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorităţii fiscale teritoriale, numai după verificarea asupra conformării cu prevederile legale ale titlului VIII din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 4-a
Alcool şi băuturi alcoolice
SUBSECŢIUNEA 1
Bere

9. (1) În aplicarea prevederilor art. 349 alin. (2) din Codul fiscal
, pentru a beneficia de nivelul redus al accizelor specifice, operatorul economic care eliberează pentru consum berea provenită de la o mică fabrică de bere independentă înregistrată în alt stat membru trebuie să prezinte un document certificat de autoritatea competentă din acel stat membru din care să rezulte statutul partenerului extern de mică fabrică de bere, precum şi cel puţin denumirea şi codul de acciză ale antrepozitarului autorizat ca mică fabrică de bere.

(2) În aplicarea prevederilor art. 349 alin. (8) din Codul fiscal
, modelul declaraţiei pe propria răspundere privind cantitatea de bere produsă în anul precedent şi/sau cantitatea de bere pe care urmează să o producă în anul în curs o mică fabrică de bere este prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Vinuri

10. Presiunea datorată dioxidului de carbon în soluţie pentru vinurile spumoase prevăzute la art. 350 alin. (1) lit. b) pct. 1 din Codul fiscal
se măsoară la temperatura de 20°C.

SUBSECŢIUNEA a 3-a

Băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri

11.

(1) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (1) din Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 30, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(2) Produsele încadrate la codurile NC 2206 00 31 şi 2206 00 39, care nu sunt prezentate în sticle închise cu dop tip ciupercă fixat cu ajutorul legăturilor, a căror presiune datorată dioxidului de carbon în soluţie este egală sau mai mare de 1,5 bari, dar mai mică de 3 bari, şi care:

1. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 1,2% în volum, dar nu depăşeşte 13% în volum; sau

2. au o concentraţie alcoolică care depăşeşte 13% în volum, dar nu depăşeşte 15% în volum, şi la care alcoolul conţinut în produsul finit rezultă în întregime din fermentare, intră în categoria băuturilor fermentate liniştite.

(3) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (3) din Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 30, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(4) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (4) din Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 30, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

(5) Abrogat.

(la 16-10-2020 Alineatul (5) din Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 4-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 30, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

SUBSECŢIUNEA a 4-a

Alcool etilic

12. (1) În aplicarea art. 353 alin. (1) din Codul fiscal
, comercializarea alcoolului etilic şi a băuturilor alcoolice supuse marcării, în recipiente ce depăşesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

(2) În sensul art. 353 alin. (2) din Codul fiscal

, gospodăria individuală este gospodăria care aparţine unei persoane fizice producătoare, a cărei producţie de ţuică şi rachiuri este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

(3) Gospodăria individuală care deţine în proprietate livezi de pomi fructiferi şi suprafeţe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă ţuică şi rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificaţie, denumite în continuare ţuică şi rachiuri, numai dacă deţine în proprietate instalaţii corespunzătoare condiţiilor tehnice minimale stabilite de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale şi avizate de Ministerul Sănătăţii. Instalaţiile trebuie să fie de tip alambic.

(4) În sensul alin. (3), prin alambic se înţelege o instalaţie de distilare alcătuită dintr-un cazan de distilare, denumit blază, o serpentină de răcire, denumită refrigerent, şi un recipient de colectare a distilatului.

(5) Toate gospodăriile individuale care deţin în proprietate instalaţii de producţie de ţuică şi rachiuri de tip alambic au obligaţia de a se înregistra la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul.

(6) Atunci când gospodăria individuală intenţionează să producă ţuică şi rachiuri din recolta proprie, aceasta anunţă în scris intenţia la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi are domiciliul, menţionând totodată cantitatea şi tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada estimată în care instalaţia va funcţiona, precum şi cantitatea de produs estimată a se obţine. În acest caz producătorul trebuie să deţină şi mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantităţii şi a concentraţiei alcoolice a produselor obţinute.

(7) În termen de 3 zile lucrătoare de la finalizarea procesului de producţie, gospodăria individuală declară cantităţile de ţuică şi rachiuri produse şi solicită autorităţii vamale teritoriale calculul accizelor datorate. Autoritatea vamală teritorială stabileşte cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Accizele devin exigibile la momentul finalizării procesului de producţie, iar termenul de plată este până la data de 25 a lunii imediat următoare celei în care accizele au devenit exigibile, potrivit art. 345 alin. (1) din Codul fiscal

.

(8) În situaţia în care gospodăria individuală nu declară cantităţile de ţuică şi rachiuri produse potrivit alin. (7), autoritatea vamală teritorială stabileşte, în urma verificărilor efectuate, cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Şi în acest caz accizele devin exigibile la momentul finalizării procesului de producţie.

(9) Autoritatea vamală teritorială ţine o evidenţă a gospodăriilor individuale menţionate la alin. (5) şi (6), în care sunt înscrise datele de identificare ale acestora, informaţii privind instalaţiile de producţie deţinute, cantităţile de produse declarate, precum şi date cu privire la deciziile de impunere emise potrivit alin. (7) şi (8).

(10) Pentru ţuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al unei gospodării individuale, în limita unei cantităţi echivalente de cel mult 50 de litri de produs/an cu concentraţia alcoolică de 100% în volum, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din nivelul standard al accizei aplicat alcoolului etilic, prevăzut la nr. crt. 5 din anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal

.

(11) Producţia de ţuică şi rachiuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, dar care nu deţine în proprietate instalaţii de producţie, poate fi realizată în

sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producţia de ţuică şi rachiuri.

(12) În cazul prevăzut la alin. (11), antrepozitele fiscale sunt obligate să ţină o evidenţă distinctă care să cuprindă următoarele informaţii: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime dată pentru prelucrare, cantitatea de produs finit rezultată, cantitatea de produs finit preluată, din care pentru consum propriu, data preluării, numele şi semnătura persoanei care a preluat.

(13) Pentru ţuica şi rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producţie, accizele datorate bugetului de stat devin exigibile la momentul preluării produselor din antrepozitul fiscal de producţie. Beneficiarul prestaţiei, respectiv gospodăria individuală, plăteşte prestatorului contravaloarea accizelor aferente cantităţilor de ţuică şi rachiuri preluate. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs/an cu concentraţia alcoolică de 100% în volum destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din nivelul standard al accizei aplicate alcoolului etilic. Pentru cantitatea de produs preluată de gospodăria individuală care depăşeşte această limită, inclusiv pentru consumul propriu al acesteia, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic.

(14) Cantităţile de ţuică şi rachiuri din fructe preluate de gospodăriile individuale de la antrepozitul fiscal de producţie sunt însoţite de avizul de însoţire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii, în care se înscrie menţiunea "accize percepute".

(15) Gospodăria individuală care intenţionează să vândă din cantităţile de ţuică şi rachiuri preluate de la antrepozitul fiscal de producţie unde au fost realizate în sistem de prestări de servicii trebuie să respecte prevederile legale în vigoare privind comercializarea acestor produse.

(16) Gospodăria individuală care produce ea însăşi ţuică şi rachiuri în vederea vânzării are obligaţia de a se autoriza în calitate de antrepozitar, potrivit prevederilor art. 353 alin. (3) din Codul fiscal
sau, după caz, art. 362 din Codul fiscal
.

(17) În aplicarea art. 353 alin. (3) din Codul fiscal
, prin mică distilerie se înţelege o distilerie care este independentă din punct de vedere legal şi economic de altă distilerie şi care nu funcţionează sub licenţă.

(18) Fiecare mică distilerie prevăzută la alin. (17) are obligaţia de a depune la autoritatea vamală teritorială, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declaraţie pe propria răspundere privind cantitatea de alcool pur pe care a produs-o în anul calendaristic precedent şi/sau cantitatea de alcool pur pe care urmează să o producă în anul în curs.

(19) Declaraţia prevăzută la alin. (18) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2.

SECŢIUNEA a 5-a

Tutun prelucrat

13. (1) În aplicarea art. 354 din Codul fiscal
, antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi sau importatorii autorizaţi pentru produse din grupa tutunului prelucrat sunt obligaţi să prezinte lunar, odată cu situaţia utilizării marcajelor, situaţia eliberărilor pentru consum de astfel de produse în luna de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3 sau în anexa nr. 4, care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice, după caz.

(2) Situaţia eliberărilor pentru consum prevăzută la alin. (1) se întocmeşte în 3 exemplare, cu următoarele destinaţii: primul exemplar rămâne la operatorul economic, exemplarul al doilea se transmite autorităţii vamale teritoriale care aprobă notele de comandă pentru timbre, iar exemplarul al treilea se transmite autorităţii fiscale centrale - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor.

(3) Deşeurile de tutun, definite la art. 354 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal
, aflate în antrepozitul fiscal, care nu sunt considerate tutun de fumat şi care nu pot face obiectul procesării pentru obţinerea de tutun de fumat, se distrug prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora astfel încât să se elimine orice posibilitate de a putea fi fumate. Distrugerea are loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală teritorială la cererea operatorului economic cu drept de marcare, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data primirii aprobării şi în prezenţa reprezentantului acestei autorităţi.

(4) Nu sunt tratate ca tutun prelucrat produsele care nu conţin tutun şi care sunt încadrate în categoria "produse din plante medicinale sau aromatice pentru uz intern", în categoria "medicamente" sau în categoria "dispozitive medicale", potrivit Legii nr. 491/2003
privind plantele medicinale şi aromatice, precum şi produsele stupului, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legii nr. 95/2006
privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările ulterioare, sau Ordinului ministrului sănătăţii nr. 372/2015
privind înregistrarea dispozitivelor medicale.

SECŢIUNEA a 6-a

Produse energetice

SUBSECŢIUNEA 1

Produse energetice

14. (1) În sensul art. 355 din Codul fiscal
, prin circulaţie comercială în vrac a produselor energetice se înţelege transportul acestora prin:

a) cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport, ca de exemplu: camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere;

b) tancuri certificate ISO;

c) alte containere mai mari de 210 litri în volum.

(2) Orice produs, altul decât cele de la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal
, este supus accizelor, atunci când:

a) este realizat în scopul de a fi utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) este pus în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

c) este utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(3) Orice operator economic aflat în una dintre situaţiile prevăzute la alin. (2) este obligat ca înainte de producţia, vânzarea sau utilizarea produselor să adreseze o solicitare către autoritatea fiscală teritorială, pentru încadrarea produselor respective din punctul de vedere al nivelului accizelor. Solicitarea este însoţită obligatoriu de încadrarea tarifară a produsului efectuată de autoritatea vamală centrală, precum şi de avizul unui institut ori al unei societăţi prevăzute la pct. 25 alin. (1), referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs energetic echivalent pentru care este stabilit un nivel al accizelor. Asimilarea unui produs cu un produs energetic echivalent

pentru care este stabilit un nivel al accizelor produce efecte numai în ceea ce priveşte nivelul accizelor aplicabil pentru respectivul produs şi nu are consecinţe în ceea ce priveşte aplicarea secţiunilor a 9-a «Regimul de antrepozitare» şi a 16-a «Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize».

(la 25-05-2018 Alineatul (3) din Punctul 14., Subsectiunea 1, Sectiunea a 6-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost modificat de Punctul 94, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(4) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (3), operatorul economic, altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscală teritorială şi următoarele documente:

a) copia certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerţului;
b) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerţului, din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;
c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;
d) autorizaţia de mediu sau avizul de mediu, după caz.

(la 25-05-2018 Alineatul (4) din Punctul 14., Subsectiunea 1, Sectiunea a 6-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 94, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(5) Pentru produsele aflate în una dintre situaţiile prevăzute la art. 355 alin. (4)
, (6)
şi (7) din Codul fiscal
, pentru care operatorul economic nu îndeplineşte obligaţiile prevăzute la alin. (3), se datorează accize după cum urmează:
a) la nivelul prevăzut pentru benzina fără plumb, în cazul combustibilului pentru motor şi al aditivilor;
b) la nivelul prevăzut pentru motorină, în cazul combustibilului pentru încălzire.

(6) Uleiurile lubrifiante destinate amestecului cu carburanţi pentru motoare în doi timpi nu se accizează.

(7) În înţelesul art. 355 alin. (8) din Codul fiscal
, prin loc de producţie se înţelege:
a) pentru produsele energetice de la art. 355 alin. (1) din Codul fiscal
care nu sunt supuse regimului de antrepozitare, locul efectiv în care acestea sunt produse;
b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
, antrepozitul fiscal de producţie de produse energetice;
c) pentru gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f)
şi cărbunele şi cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal

, toate unităţile de producţie fără personalitate juridică care aparţin operatorului economic.

SUBSECŢIUNEA a 2-a
Gaz natural

15. (1) În sensul art. 356 alin. (1) din Codul fiscal
, prin distribuitor sau redistribuitor de gaz natural se înţelege operatorul economic autorizat de autoritatea competentă în domeniu să furnizeze gazul natural direct consumatorilor finali prevăzuţi la art. 336 pct. 6 din Codul fiscal
.

(2) În aplicarea art. 356 alin. (2) din Codul fiscal, distribuitorii și redistribuitorii prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia de înregistrare la autoritatea fiscală teritorială. Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmeşte potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(la 25-05-2018 Alineatul (2) din Punctul 15., Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 6-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 95, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(3) În aplicarea art. 356 alin. (3) din Codul fiscal, în cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor stabilit în alt stat membru, plata accizelor se efectuează de către un operator economic desemnat de acel distribuitor sau redistribuitor pentru a-l reprezenta în România. Desemnarea persoanei care reprezintă distribuitorul sau redistribuitorul din alt stat membru se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Operatorul economic desemnat are obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern şi de a se înregistra ca plătitor de accize.

(la 25-05-2018 Alineatul (3) din Punctul 15., Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 6-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 95, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(4) În cazul operatorilor economici care efectuează achiziţii de gaz natural din alte state membre ori care importă gaz natural pentru consum propriu, inclusiv în scop de producţie, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflaţi în această situaţie au obligaţia să întocmească o autofactură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

(5) În sensul art. 355 alin. (8) din Codul fiscal
, în cazul operatorilor economici care produc gaz natural pentru consum propriu, în alte scopuri decât cel de producţie, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflaţi în această situaţie au obligaţia să întocmească o autofactură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

SUBSECŢIUNEA a 3-a
Cărbune, cocs şi lignit
16.
(1) În aplicarea art. 357 din Codul fiscal, operatorii economici care extrag cărbune, produc cocs, precum şi cei care efectuează achiziţii intracomunitare sau importă astfel de produse se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială. Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmeşte potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5 şi este însoţită de documentele menţionate în aceasta.

(la 25-05-2018 Alineatul (1) din Punctul 16. , Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 6-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 96, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) Obligaţia înregistrării prevăzute la alin. (1) intervine numai pentru extracţia, producţia, achiziţia intracomunitară şi importul produselor energetice care se regăsesc la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal
.
(3) În cazul operatorilor economici care efectuează achiziţii intracomunitare ori care importă cărbune, cocs pentru consum propriu, inclusiv în scop de producţie, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflaţi în această situaţie au obligaţia să întocmească o autofactură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.
(4) În sensul art. 355 alin. (8) din Codul fiscal
, în cazul operatorilor economici care extrag şi/sau produc produsele energetice care se regăsesc la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal
pentru consum propriu, în alte scopuri decât cel de producţie, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflaţi în această situaţie au obligaţia să întocmească o autofactură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

SECŢIUNEA a 7-a
Energie electrică
17. (1) În sensul art. 358 alin. (2) din Codul fiscal
, prin producător, distribuitor sau redistribuitor de energie electrică se înţelege operatorul economic autorizat de autoritatea competentă în domeniu să furnizeze energia electrică direct consumatorilor finali prevăzuţi la art. 336 pct. 6 din Codul fiscal
.
(2) În aplicarea art. 358 alin. (3) din Codul fiscal
, în cazul operatorilor economici care produc energie electrică pentru consum propriu, accizele devin exigibile la momentul consumului. Operatorii economici aflaţi în această situaţie au obligaţia să întocmească o autofactură în scopuri de accize până pe data de 25 a lunii următoare celei în care a fost înregistrat consumul propriu.

(3) În sensul art. 358 alin. (4) din Codul fiscal
, consumul de energie electrică utilizat pentru menţinerea capacităţii de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, care depăşeşte limitele aprobate de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru fiecare operator economic sau, în lipsa

acestora, normele proprii de consum tehnologic stabilite de operatorul economic, este considerat consum propriu pentru care se aplică prevederile alin. (2).

(4) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială. Înregistrarea se face pe baza unei cereri care se întocmeşte potrivit modelului prezentat în anexa nr. 5.

(la 25-05-2018 Alineatul (4) din Punctul 17. , Sectiunea a 7-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 97, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(5) În aplicarea art. 358 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor stabilit în alt stat membru, plata accizelor se efectuează de către un operator economic desemnat de acel distribuitor sau redistribuitor pentru a-l reprezenta în România. Desemnarea persoanei care reprezintă distribuitorul sau redistribuitorul din alt stat membru se realizează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală. Operatorul economic desemnat are obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern şi de a se înregistra ca plătitor de accize.

(la 25-05-2018 Alineatul (5) din Punctul 17. , Sectiunea a 7-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 97, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 8-a

Autorizarea operatorilor economici care desfăşoară activităţi cu produse accizabile în regim suspensiv de accize

Abrogata.

(la 25-05-2018 Sectiunea a 8-a din Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogată de Punctul 98, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA 1

Reguli generale

Abrogata.

(la 25-05-2018 Subsectiunea 1 din Sectiunea a-8-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost abrogată de Punctul 98, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

18. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 18. din Subsectiunea 1, Sectiunea a 8-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 98, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 2-a
Comisia
Abrogata.

(la 25-05-2018 Subsectiunea a 2-a din Sectiunea a 8-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost abrogată de Punctul 98, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

19. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 19. din Subsectiunea a 2-a, Sectiunea a 8-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 98, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 3-a
Comisiile teritoriale
Abrogata.

(la 25-05-2018 Subsectiunea a 3-a din Sectiunea a 8-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost abrogată de Punctul 98, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

20. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 20. din Subsectiunea a 3-a, Sectiunea a 8-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 98, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 9-a
Regimul de antrepozitare
SUBSECŢIUNEA 1
Reguli generale

21. (1) În sensul art. 362 alin. (1) din Codul fiscal
, într-un antrepozit fiscal pot fi produse, transformate, deţinute în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparţinând uneia dintre următoarele grupe de produse:

a) alcool şi băuturi alcoolice;
b) tutun prelucrat;
c) produse energetice.

(2) În antrepozitul fiscal de producţie sunt permise primirea şi depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile utilizate ca materie primă în procesul de producţie de produse accizabile şi a produselor accizabile rezultate din activitatea de producţie pentru care a fost autorizat antrepozitul fiscal.

(3) În antrepozitul fiscal de depozitare produse energetice este permisă deţinerea în regim suspensiv de accize şi a biocombustibililor şi biocarburanţilor prevăzuţi la pct. 113 alin. (2), precum şi a aditivilor utilizaţi exclusiv pentru amestecul cu combustibilii pentru încălzire şi combustibilii pentru motor tradiţionali.

(4) În sensul art. 362 alin. (1) din Codul fiscal
, produsele accizabile pentru care accizele au fost plătite pot fi amestecate în afara antrepozitului fiscal, între ele sau cu produse neaccizabile, cu condiţia ca accizele aferente produselor accizabile care fac obiectul amestecului să fi fost plătite anterior şi suma plătită să nu fie mai mică decât contravaloarea accizei care ar putea fi aplicată asupra amestecului.

(5) În aplicarea art. 362 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
, prin gospodărie individuală se înţelege gospodăria care aparţine unei persoane fizice producătoare, a cărei producţie este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

(6) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri şi/sau băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, au obligaţia de a depune o declaraţie la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul până pe data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor celui în care se produc aceste produse. Declaraţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 6, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(7) Autoritatea vamală teritorială ţine o evidenţă a gospodăriilor individuale menţionate la alin. (6), în care se înscriu datele de identificare ale acestora, precum şi informaţii privind cantităţile de produse declarate.

(8) În situaţia în care gospodăria individuală intenţionează să vândă bere, vinuri sau băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, aceasta are obligaţia de a se autoriza în calitate de antrepozitar autorizat.

(9) În aplicarea art. 362 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
, producţia de vinuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producţia de vinuri.

(10) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producţia de vinuri primesc pentru prelucrare, în sistem de prestări de servicii, strugurii aparţinând unei gospodării individuale numai dacă aceasta prezintă carnetul de viticultor, eliberat conform normelor emise de Ministerul Agriculturii şi Dezvoltării Rurale, care este valabil pentru anul de producţie viticolă.

(11) Persoanele juridice care deţin în proprietate suprafeţe viticole pot preda struguri către prelucrare în vederea realizării de vin în sistem de prestări de servicii numai către antrepozite fiscale autorizate pentru producţie de vinuri.

(12) În cazurile prevăzute la alin. (9) şi (11), antrepozitele fiscale sunt obligate să ţină o evidenţă distinctă care să cuprindă informaţii cu privire la: numele gospodăriei individuale/persoanei juridice, cantitatea de struguri primită pentru prelucrare, cantitatea de vin rezultată, cantitatea de vin preluată de beneficiar, data preluării, numele şi semnătura persoanei care a preluat vinul. Se vor păstra copii ale carnetelor de viticultor prezentate de gospodăriile

individuale. Cantităţile de vin preluate de gospodăriile individuale sau persoanele juridice sunt însoţite de avizul de însoţire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii.

(13) Pentru cantităţile de vin preluate de gospodăriile individuale şi de persoanele juridice prevăzute la alin. (11), antrepozitele fiscale care au efectuat prestarea de servicii au obligaţia ca lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, să comunice informaţiile prevăzute la alin. (12) autorităţii vamale teritoriale în raza căreia îşi au domiciliul membrii gospodăriilor individuale/persoanei juridice.

(14) În înţelesul art. 362 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, prin mici producători de vinuri liniştite se înţelege operatorii economici producători de vin liniştit, care din punct de vedere juridic şi economic sunt independenţi faţă de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spaţii de producţie diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin şi nu funcţionează sub licenţa de produs a altui operator economic producător de vin.

(15) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (14) au obligaţia, în conformitate cu prevederile art. 362 alin. (3) din Codul fiscal
, să se înregistreze în calitate de mici producători de vinuri liniştite prin depunerea unei declaraţii potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 7, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea, înaintea desfăşurării activităţii de producţie.

(16) Autoritatea vamală teritorială ţine evidenţa micilor producători de vinuri liniştite, în care înscrie datele de identificare ale acestora, precum şi informaţii privind capacitatea de producţie şi cantităţile de vinuri liniştite realizate.

(17) Micii producători de vinuri liniştite au obligaţia să depună la autoritatea vamală teritorială o declaraţie privind cantitatea de vinuri liniştite produsă, precum şi cantităţile de vinuri comercializate în perioada de raportare, potrivit situaţiei al cărei model este prevăzut în anexa nr. 8, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Declaraţia se depune semestrial, până pe data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare încheierii unui semestru calendaristic.

(18) În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniştite înregistrează o producţie mai mare de 1.000 hl de vin şi doreşte să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere la autoritatea vamală teritorială pentru autorizarea ca antrepozitar autorizat. Până la obţinerea autorizaţiei producătorul poate desfăşura numai activitate de producţie, dar nu şi de comercializare. După obţinerea autorizaţiei de antrepozit fiscal, indiferent de producţia realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniştite.

(la 25-05-2018 Alineatul (18) din Punctul 21. , Subsectiunea 1 , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 99, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(19) În situaţia în care cererea de autorizare prevăzută la alin. (18) este respinsă, activitatea de producţie încetează, iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea şi sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(20) În situaţia în care producătorul de vinuri liniştite nu respectă prevederile alin. (17) şi (18), se consideră că producţia de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activităţii şi aplicarea măsurilor prevăzute de lege.

(21) Micii producători de vinuri liniştite pot comercializa aceste produse în vrac numai către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unităţi de alimentaţie publică sau către antrepozite fiscale.

(22) În situaţia în care micii producători de vinuri liniştite comercializează vinul realizat către antrepozite fiscale, deplasarea acestor produse este însoţită de un document comercial care trebuie să conţină aceleaşi informaţii ca şi exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ de însoţire prevăzut în anexa nr. 33, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, mai puţin codul de referinţă administrativ unic. Documentul comercial se certifică atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea micul producător de vinuri liniştite, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(23) În aplicarea art. 362 alin. (4) din Codul fiscal
, în cazul în care micii producători prevăzuţi la alin. (14) realizează ei înşişi livrări intracomunitare, respectiv vânzarea şi transportul din România în alte state membre a vinului realizat, aceştia au obligaţia de a informa autoritatea vamală teritorială înainte de efectuarea tranzacţiei şi de a se conforma reglementărilor legale cu privire la aprobarea documentelor de însoţire a transporturilor de produse vitivinicole şi evidenţelor obligatorii în sectorul vitivinicol, emise de ministerul de resort potrivit Regulamentului (CE) nr. 884/2001.

(24) Atunci când un operator economic din România, altul decât un mic producător de vinuri, efectuează achiziţii de vin de la un mic producător de vinuri dintr-un alt stat membru, care este scutit de la obligaţiile privind deplasarea şi monitorizarea produselor accizabile, acest operator economic din România are obligaţia de a informa autoritatea vamală teritorială cu privire la achiziţiile de vin prin intermediul documentului care a însoţit transportul, admis de statul membru de expediţie.

(25) Micul producător de vinuri aflat în cazul prevăzut la alin. (23), precum şi destinatarul din România prevăzut la alin. (24), au obligaţia să prezinte autorităţii vamale teritoriale o declaraţie centralizatoare, conform modelului prezentat în anexa nr. 9, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, semestrial, până pe data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare unui semestru calendaristic.

(26) Nerespectarea prevederilor alin. (23)-(25) atrage aplicarea de sancţiuni potrivit prevederilor din Codul fiscal
.

(27) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producţia de produse energetice, inclusiv pentru producţia de bio-ETBE (bio etil terţ butil eter), bio-TAEE (bio terţ amil etil eter) şi/sau alte

produse de aceeaşi natură realizate pe bază de bioetanol, pot primi în regim suspensiv de accize bioetanol pentru prelucrare în vederea obţinerii de bio-ETBE, bio-TAEE şi/sau alte produse de aceeaşi natură realizate pe bază de bioetanol ori în vederea amestecului cu benzină.

(28) Bioetanolul reprezintă alcoolul etilic realizat în antrepozitele fiscale de producţie a alcoolului etilic şi care este destinat utilizării în producţia de produse energetice şi în alte industrii, cu excepţia industriei alimentare.

(29) În aplicarea prevederilor alin. (27) şi (28), la solicitarea antrepozitarului autorizat, autorizaţia de antrepozit fiscal se completează în mod corespunzător, după cum urmează:

a) pentru producţia de alcool etilic, cu producţie de bioetanol;

b) pentru producţia de produse energetice, cu:

(i) producţie de bio-ETBE, bio-TAEE şi/sau alte produse de aceeaşi natură realizate pe bază de bioetanol; şi/sau

(ii) depozitare de bioetanol denaturat potrivit pct. 78 alin. (3) lit. b) şi bioetanol nedenaturat, în vederea prelucrării sau a amestecului cu benzină.

(30) În afara antrepozitului fiscal pot fi deţinute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost înregistrată ca obligaţie de plată, iar prin circuitul economic se poate stabili de către autorităţile competente cu atribuţii de control că produsele provin de la un antrepozitar autorizat, de la un destinatar înregistrat, de la un importator sau un importator autorizat, după caz.

(31) Atunci când pentru produsele accizabile deţinute în afara antrepozitului fiscal nu se poate stabili că acciza a fost înregistrată ca obligaţie de plată, intervine exigibilitatea accizei, obligaţia de plată revenind persoanei care nu poate justifica provenienţa legală a produselor.

(32) Producţia de arome alimentare, extracte şi concentrate alcoolice care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum şi care utilizează ca materie primă alcool etilic pentru care accizele nu au fost percepute, intră sub incidenţa regimului de antrepozitare. În acest caz, sistemul informatizat se aplică numai pentru deplasările de astfel de produse pe teritoriul naţional. În cazul deplasării intracomunitare din România în alt stat membru de astfel de produse se aplică prevederile legislaţiei statului membru de destinaţie.

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

22. (1) În vederea obţinerii autorizaţiei prevăzute la art. 363 alin. (1) din Codul fiscal , persoana care intenţionează să fie autorizată în calitate de antrepozitar autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială. Cererea se întocmeşte potrivit modelului din anexa nr. 10, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi este însoţită de documentele menţionate în cuprinsul acesteia. În cazul activităţii de producţie, cererea este însoţită şi de manualul de procedură.

(2) Cel puţin următoarele informaţii din cererea prevăzută la alin. (1) trebuie atestate de către solicitant prin prezentarea de documente doveditoare:

a) amplasarea şi modul de deţinere a locului;

b) tipurile de produse accizabile identificate după codul de produs şi cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse şi/sau depozitate în decursul unui an;

c) produsele accizabile care urmează a fi recepţionate în regim suspensiv de accize în vederea utilizării ca materie primă în cadrul activităţii de producţie de produse accizabile, identificate prin codul de produs;

d) identitatea şi alte informaţii cu privire la persoana care urmează să îşi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

e) organizarea administrativă, fluxurile operaţionale, randamentul utilajelor şi instalaţiilor şi alte date relevante pentru colectarea şi determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură; prin organizare administrativă se înţelege schema organizatorică a persoanei care intenţionează să fie antrepozitar autorizat;

f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerinţele prevăzute la art. 367 din Codul fiscal
;

g) capacitatea maximă de producţie a instalaţiilor şi utilajelor în 24 de ore, în cazul locului propus pentru producţia produselor accizabile, şi/sau capacitatea de depozitare, în cazul locului propus pentru depozitarea exclusivă a produselor accizabile, declarate pe propria răspundere de persoana fizică ori de reprezentantul legal al persoanei juridice care intenţionează să fie antrepozitar autorizat;

h) deţinerea autorizaţiei de mediu/autorizaţiei integrate de mediu, eliberată potrivit legislaţiei în domeniu, sau dovada că au fost întreprinse demersurile în vederea obţinerii acestora;

i) dovada constituirii capitalului social minim subscris şi vărsat în cuantumul prevăzut în normele metodologice.

(3) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producţie sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să deţină în proprietate sau să aibă drept de folosinţă a clădirilor şi a terenurilor. Documentele care atestă deţinerea în proprietate sau în folosinţă a clădirilor şi a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepţie, atunci când acestea au fost construite în regie proprie, sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice formă legală.

(4) Declaraţia pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producţie în 24 de ore, prevăzută la alin. (2) lit. g), cuprinde informaţii referitoare la capacitatea de producţie a tuturor instalaţiilor şi utilajelor deţinute în antrepozitul fiscal, precum şi la producţia estimată a se realiza la nivelul unui an şi programul de funcţionare stabilit de persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat.

(5) Declaraţia pe propria răspundere privind capacitatea de depozitare prevăzută la alin. (2) lit. g) cuprinde informaţii referitoare la capacitatea maximă de depozitare deţinută în antrepozitul fiscal, precum şi informaţii cu privire la nivelul intrărilor şi ieşirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an.

(6) Capacitatea de depozitare prevăzută la alin. (5) se declară în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 de la titlul VIII din Codul fiscal
, în funcţie de tipul de produse accizabile.

23. (1) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari autorizaţi pentru producţie de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris şi vărsat minim stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru producţia de bere - 1.500.000 lei;

b) pentru producţia de bere realizată de micile fabrici independente - 500.000 lei;

c) pentru producţia de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micile fabrici independente - 10.000 lei;

d) pentru producţia de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 200 lei;

e) pentru producţia de vinuri între 5.001 şi 10.000 hl pe an - 25.000 lei;

f) pentru producţia de vinuri peste 10.000 hl pe an - 50.000 lei;

f^1) pentru producţia de vinuri fermentate, altele decât bere şi vinuri, de maximum 1.000 hl pe an - 15.000lei;

(la 16-10-2020 Punctul 23., Subsecţiunea a 2-a, Secţiunea a 9-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost introdus de Punctul 1, Litera A, ARTICOLUL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

g) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, între 1.000 şi 5.000 hl pe an - 75.000 lei;

(la 16-10-2020 Litera g) din Punctul 23. , Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 32, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

h) pentru producţia de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, peste 5.000 hl pe an - 150.000 lei;

i) pentru producţia de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an - 100.000 lei;

j) pentru producţia de produse intermediare peste 5.000 hl pe an - 200.000 lei;

k) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 10.000 lei;

l) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 101 şi 1.000 hl alcool pur pe an - 100.000 lei;

m) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase între 1.001 şi 5.000 hl alcool pur pe an - 500.000 lei;

n) pentru producţia de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an - 1.000.000 lei;

o) pentru producţia de alcool etilic realizată de micile distilerii - 200 lei;

p) pentru producţia de tutun prelucrat - 2.000.000 lei;

q) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 500.000 lei;

r) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, între 10.001 tone şi 40.000 tone pe an - 2.000.000 lei;

s) pentru producţia de produse energetice, exceptând producţia de GPL, peste 40.000 tone pe an - 4.000.000 lei;

t) pentru producţia de GPL - 500.000 lei;

u) pentru producţia exclusivă de biocombustibili şi biocarburanţi - 50.000 lei.

(2) În cazul antrepozitarilor autorizaţi care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligaţia acestora este de a constitui capitalul social minim corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(3) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari de producţie de produse energetice trebuie să depună o declaraţie pe propria răspundere care să cuprindă calculul prevăzut la pct. 30 alin. (28) pentru fiecare tip de produs accizabil ce urmează a fi realizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 11, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari de producţie de produse accizabile trebuie să deţină în proprietate sau să deţină contracte de leasing financiar pentru instalaţiile şi echipamentele care contribuie direct la producţia de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(5) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de solicitant. Totodată, autoritatea vamală teritorială verifică dacă acesta îndeplineşte condiţiile de autorizare, precum şi dacă are capacitatea de a respecta obligaţiile pentru a fi autorizat în calitate de antrepozitar.

24. (1) În aplicarea art. 363 alin. (2) din Codul fiscal
, în cazul producţiei de alcool şi băuturi alcoolice, solicitantul autorizaţiei de antrepozit fiscal trebuie să depună pe lângă documentaţia prevăzută la pct. 22 şi:

a) lista cu semifabricatele şi produsele finite, înscrise în nomenclatorul de fabricaţie, ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal;

b) lista produselor accizabile ce se utilizează ca materie primă în procesul de producţie, precum şi încadrarea tarifară aferentă.

(2) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) pot desfăşura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorităţii vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile lucrătoare de la data obţinerii aprobării scrise.

(3) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia să obţină încadrarea tarifară a produselor finite, precum şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care prezintă acestei autorităţi:

a) documentaţia tehnică care reglementează caracteristicile fiecărui produs finit - specificaţie tehnică, standard de firmă sau similar;

b) alte documente din care să rezulte toate informaţiile necesare stabilirii clasificării tarifare şi atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile produsului finit, natura şi cantitatea materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricaţie a produsului finit;

c) în cazul în care au fost efectuate probe tehnologice pentru respectivul produs, o notă întocmită de autoritatea vamală teritorială ca urmare a supravegherii fabricării unui lot din fiecare produs finit din care să rezulte cantităţile de materii prime utilizate, cantităţile de produse finite obţinute şi consumurile de utilităţi.

(4) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (1) transmit încadrarea tarifară a produselor finite şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile la autoritatea vamală teritorială la care au depus documentaţia în vederea autorizării.

(5) În perioada de probe tehnologice prevăzută la alin. (2), produsele accizabile finite obţinute nu pot părăsi locul propus a fi autorizat ca antrepozit fiscal.

25. (1) În aplicarea art. 363 alin. (2) din Codul fiscal
, în cazul producţiei de produse energetice, cererea depusă de solicitantul autorizaţiei de antrepozit fiscal este însoţită de un referat care cuprinde semifabricatele şi produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricaţie, domeniul de utilizare al acestora, precum şi o rubrică aferentă asimilării produselor din punctul de vedere al nivelului accizelor, după caz. Referatele se întocmesc, în baza manualului de procedură prezentat de solicitant, de institute/societăţi care au înscrisă în obiectul de activitate una dintre activităţile cu codurile CAEN 7112, 7120 sau 7490 şi au implementate standardele de calitate ISO 9001, ISO 14001 şi OHSAS 18001. Pe lângă referat şi documentaţiile prevăzute la pct. 22 şi pct. 24 alin. (3), solicitantul depune:

a) manualul de procedură vizat de institutele/societăţile menţionate mai sus; şi

b) lista produselor accizabile ce se utilizează ca materie primă în procesul de producţie, cu precizarea codurilor NC aferente acestora.

(2) Dispoziţiile prevăzute la pct. 24 alin. (2)-(5) se aplică şi antrepozitarilor propuşi pentru producţia de produse energetice.

26. (1) În situaţiile prevăzute la pct. 24 şi 25, după încheierea probelor tehnologice, solicitantul autorizaţiei de antrepozit fiscal de producţie are obligaţia ca în prezenţa reprezentantului autorităţii vamale teritoriale să preleve probe din fiecare produs accizabil realizat, fiecare probă fiind constituită din două eşantioane identice. Autoritatea vamală teritorială sigilează toate eşantioanele şi predă spre analiză un eşantion către un laborator acreditat conform standardului ISO 17025 pentru astfel de analize, urmând ca celălalt eşantion să fie păstrat ca probă-martor de către solicitant. Cheltuielile aferente efectuării analizei eşantionului de către laboratorul acreditat conform standardului ISO 17025 intră în sarcina operatorului economic.

(2) Autoritatea vamală centrală verifică dacă rezultatele analizelor efectuate conform procedurii prevăzute la alin. (1) confirmă încadrarea tarifară şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile pe care autoritatea vamală centrală le-a stabilit pe baza documentelor menţionate la pct. 24 alin. (3).

(3) În situaţia în care se constată diferenţe privind încadrarea în categoria de produse accizabile stabilită pe bază de documente faţă de încadrarea în categoria de produse accizabile stabilită în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul propus are obligaţia remedierii neconcordanţelor.

(4) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acţiunii de verificare să asigure condiţiile necesare bunei desfăşurări a acesteia.

27. (1) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari autorizaţi pentru depozitarea de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris şi vărsat minim, stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru depozitarea de bere - 10.000 lei;

b) pentru depozitarea de vinuri - 2.000 lei;

c) pentru depozitarea de băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri - 50.000 lei;

d) pentru depozitarea de produse intermediare - 100.000 lei;

e) pentru depozitarea de alcool etilic şi/sau băuturi spirtoase - 100.000 lei;

f) pentru depozitarea de arome alimentare - 5.000 lei;

g) pentru depozitarea de tutun prelucrat - 500.000 lei;

h) pentru depozitarea de produse energetice, exceptând depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor şi ambarcaţiunilor, precum şi depozitarea de GPL - 500.000 lei;

i) pentru depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor şi ambarcaţiunilor - 20.000 lei;

j) pentru depozitarea de GPL - 50.000 lei;

k) pentru depozitarea exclusivă de biocombustibili şi biocarburanţi - 20.000 lei.

(2) În cazul antrepozitarilor autorizaţi care depozitează mai multe categorii de produse accizabile, obligaţia acestora este de a constitui capitalul social minim subscris şi vărsat corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

28. În cazul antrepozitarilor autorizaţi care deţin atât antrepozite fiscale pentru producţie, cât şi antrepozite fiscale pentru depozitare, obligaţia acestora este de a constitui capitalul social minim subscris şi vărsat corespunzător acelei activităţi pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

29. În termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială întocmeşte un referat care să cuprindă fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de autorizare, după caz, precum şi aspectele avute în vedere la fundamentarea acestei propuneri. Referatul se înaintează împreună cu documentaţia completă către autoritatea fiscală teritorială.

(la 25-05-2018 Punctul 29. din Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 100, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 3-a

Condiţii de autorizare

30. (1) În aplicarea art. 364 alin. (1) lit. a)
şi b) din Codul fiscal
, locul care urmează să fie autorizat ca antrepozit fiscal trebuie să fie strict delimitat, respectiv trebuie să fie împrejmuit şi să aibă acces propriu, iar activitatea care se desfăşoară în acest loc trebuie să fie independentă de alte activităţi desfăşurate de persoana care solicită autorizarea şi care nu au legătură cu producţia sau depozitarea de produse accizabile.

(2) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) tancurile plutitoare şi barjele aflate în perimetrul zonelor portuare, destinate depozitării produselor energetice în vederea aprovizionării navelor.

(3) În aplicarea prevederilor art. 364 alin. (2) din Codul fiscal
, antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de produse accizabile: bere, vin, băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse intermediare şi alcool etilic, tutun prelucrat, produse energetice, aşa cum sunt acestea definite la art. 349
- art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
, pot desfăşura în antrepozitul fiscal de producţie alte activităţi care au legătură cu activitatea principală desfăşurată şi care conduc la utilizarea materiilor prime şi auxiliare, a subproduselor obţinute sau care contribuie la realizarea producţiei.

Exemplul nr. 1: Un antrepozit pentru producţia de bere, vin, băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, poate produce: ape şi băuturi nealcoolice, plate sau carbogazoase, ambalaje necesare îmbutelierii produselor etc.; prin băuturi nealcoolice se înţelege băuturi al căror conţinut de alcool este zero, cum sunt, de exemplu, băuturile răcoritoare, berea fără alcool, şampania pentru copii.

Exemplul nr. 2: Un antrepozit de producţie alcool sau distilate poate utiliza drojdia de vin, borhotul, boasca, sâmburii de struguri pentru obţinerea de alte produse neaccizabile, poate produce ambalaje necesare îmbutelierii produselor etc.

Exemplul nr. 3: Un antrepozit de producţie ţigarete poate fabrica filtre pentru ţigarete, ambalaje, precum şi materiale pentru ambalare.

(4) Antrepozitarul autorizat care intenţionează să desfăşoare în antrepozitul fiscal de producţie şi activităţi de producţie prevăzute la alin. (3) anunţă în scris această intenţie la autoritatea vamală teritorială şi depune la această autoritate manualul de procedură corespunzător produselor neaccizabile pe care intenţionează să le realizeze în antrepozitul fiscal de producţie pe care îl deţine.

(5) În antrepozitul fiscal de producţie este permisă desfăşurarea tuturor activităţilor care fac parte din procesul de producţie a produselor accizabile înscrise în autorizaţia de antrepozit fiscal, inclusiv a activităţilor prevăzute la alin. (3), începând cu procesarea materiilor prime până la realizarea produsului finit, aşa cum este acesta descris în manualul de procedură, depus la momentul autorizării antrepozitului fiscal de producţie, sau la momentul în care antrepozitarul autorizat a anunţat că intenţionează să desfăşoare în antrepozitul fiscal de producţie şi activităţi de producţie prevăzute la alin. (3).

(6) În situaţia în care funcţionarea instalaţiei pentru îmbutelierea apei şi a băuturilor nealcoolice, plate sau carbogazoase, influenţează declaraţia prevăzută la pct. 22 alin. (5), aceasta va fi modificată în mod corespunzător de către antrepozitarul autorizat.

(7) Autoritatea vamală teritorială transmite o copie a documentului prevăzut la alin. (4), precum şi a oricăror altor documente anexate de către antrepozitarul autorizat către autoritatea fiscală teritorială.

(la 25-05-2018 Alineatul (7) din Punctul 30. , Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 101, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(8) Un loc poate fi autorizat/reautorizat ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când volumul mediu trimestrial al intrărilor/ieşirilor de produse accizabile estimate/depozitate la nivelul unui an calendaristic depăşeşte următoarele limite:

a) bere - 1.500 hl de produs;

b) vinuri şi băuturi fermentate - 1.500 hl de produs;

c) produse intermediare - 1.250 hl de produs;

d) băuturi spirtoase - 250 hl de alcool pur;

e) alcool etilic - 1.000 hl de alcool pur;

f) băuturi alcoolice în general - 300 hl de alcool pur;

g) tutun prelucrat - o cantitate a cărei valoare la preţul de vânzare cu amănuntul în cazul ţigaretelor, respectiv la preţul de livrare în celelalte cazuri să nu fie mai mică de 11.845.034 lei;

h) produse energetice - 3.500 tone, cu excepţia antrepozitelor fiscale de depozitare autorizate în exclusivitate pentru aprovizionarea aeronavelor şi navelor cu produse energetice destinate utilizării drept combustibil;

i) arome alimentare, extracte şi concentrate alcoolice - 15 hl de alcool pur;

j) antrepozitele fiscale autorizate în exclusivitate pentru a efectua operaţiuni de distribuţie a băuturilor alcoolice şi de tutunuri prelucrate destinate consumului sau vânzării la bordul navelor şi aeronavelor - o cantitate a cărei valoare la preţul de livrare să nu fie mai mică de 473.801 lei.

(9) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (8) lit. b) antrepozitarii autorizaţi care deţin atât antrepozite fiscale pentru producţia de vinuri, cât şi antrepozite fiscale pentru depozitarea vinurilor.

(10) Până pe data de 31 iulie, respectiv 31 ianuarie a fiecărui an, inclusiv, autorităţile vamale teritoriale verifică şi transmit către autoritatea fiscală teritorială o situaţie privind îndeplinirea condiţiei prevăzute la alin. (8) de către antrepozitarii autorizaţi pentru depozitarea produselor accizabile, precum şi propuneri, după caz.

(la 25-05-2018 Alineatul (10) din Punctul 30. , Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 101, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(11) Locurile destinate producţiei de vinuri sau de băuturi fermentate, altele decât berea şi vinurile, trebuie să fie dotate cu vase litrate.

(12) Locurile destinate producţiei de alcool etilic şi de distilate ca materie primă şi locurile destinate producţiei de băuturi alcoolice obţinute exclusiv din prelucrarea alcoolului şi a distilatelor trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentraţiei alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(13) În cazul antrepozitelor fiscale de producţie de alcool şi de distilate, coloanele de distilare şi rafinare trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantităţii de produse obţinute şi a concentraţiei alcoolice avizate şi sigilate conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(14) În cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de alcool etilic, contoarele se amplasează la ieşirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieşirea din coloanele de rafinare pentru alcoolul etilic rafinat şi la ieşirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantităţile de alcool rezultate.

(15) În cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de distilate, contoarele se amplasează la ieşirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieşirea din instalaţiile de distilare.

(16) Sunt interzise folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum şi amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantităţi de alcool sau distilate necontorizate.

(17) Operatorii economici care solicită autorizarea ca antrepozitari pentru producţia de alcool şi de distilate sunt obligaţi să deţină certificate eliberate de Biroul Român de Metrologie Legală sau de un laborator de metrologie agreat de acesta, pentru toate rezervoarele şi recipientele calibrate în care se depozitează alcoolul, distilatele şi materiile prime accizabile din care provin acestea, indiferent de natura lor.

(17^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (17), operatorii economici care solicită autorizarea ca antrepozitari pentru producţia de alcool şi de distilate, care utilizează pentru realizarea producţiei exclusiv instalaţii tip alambic, trebuie să depună o declaraţie pe propria răspundere privind capacitatea vaselor de depozitare deţinute, precum şi capacitatea de încărcare a instalaţiei/instalaţiilor tip alambic aflate în incinta locaţiei propuse pentru autorizare.

(la 16-10-2020 Punctul 30. din Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 33, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(18) Prin excepţie de la prevederile alin. (12)-(17), în cazul antrepozitelor fiscale autorizate ca mici distilerii potrivit art. 353 alin. (3) din Codul fiscal
, care utilizează pentru realizarea producţiei instalaţii tip alambic, operatorii economici care solicită autorizarea ca antrepozitari trebuie să depună la autoritatea vamală teritorială o declaraţie pe propria răspundere privind capacitatea vaselor de depozitare deţinute, precum şi a capacităţii de încărcare a instalaţiei tip alambic.

(19) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (18), instalaţiile de tip alambic se sigilează pe perioada de nefuncţionare de către autoritatea vamală teritorială.

(20) Locurile destinate producţiei de alcool etilic şi distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele şi rezervoarele de alcool şi distilate, precum şi a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 30 de zile calendaristice. Sistemul de supraveghere trebuie să funcţioneze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncţionare a antrepozitului, chiar şi în condiţiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la reţeaua de distribuţie.

(21) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (20) micile distilerii prevăzute la alin. (19).

(22) Într-un antrepozit fiscal de depozitare se pot depozita produse din grupa băuturilor alcoolice, în stare îmbuteliată, în partide separate, respectiv bere, vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse intermediare, băuturi spirtoase.

(23) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de alcool etilic şi de distilate în stare vărsată numai dacă deţine rezervoare calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(24) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de producţie sau de depozitare de produse energetice numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală sau de un laborator de metrologie agreat de acesta.

(la 16-10-2020 Alineatul (24) din Punctul 30. , Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 34, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(25) Obligativitatea calibrării rezervoarelor aferente tancurilor plutitoare şi a barjelor pentru depozitarea produselor energetice intervine potrivit reglementărilor specifice ale Biroului Român de Metrologie Legală.

(26) Locurile destinate producţiei sau depozitării de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

(27) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care nivelul accizelor este exprimat în lei/tonă se dotează cu mijloace de măsurare a masei.

(28) Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime se calculează în funcţie de valoarea totală a accizelor aferente materiilor prime achiziţionate şi utilizate în vederea obţinerii produsului finit, în funcţie de consumurile specifice, împărţită la cantitatea totală de materii prime folosite. Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime achiziţionate şi utilizate se stabileşte de operatorul economic pe baza datelor privind cantităţile de materii prime utilizate pentru obţinerea unei cantităţi de produs finit echivalente unităţii de măsură în care este exprimat nivelul accizelor.

(29) Media ponderată prevăzută la alin. (28) nu se calculează atunci când pentru realizarea produsului finit se utilizează numai materii prime care nu sunt supuse reglementărilor privind regimul accizelor armonizate.

31. (1) În aplicarea art. 364 alin. (4) din Codul fiscal
, rezerva de stat şi rezerva de mobilizare se autorizează ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deţine.

(2) Pentru obţinerea autorizaţiei, instituţiile care gestionează rezerva de stat şi rezerva de mobilizare depun o cerere la autoritatea fiscală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10.

(la 25-05-2018 Alineatul (2) din Punctul 31. , Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 102, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(3) Locurile aferente operatorilor economici care constituie şi menţin exclusiv stocurile de urgenţă, conform Legii nr. 360/2013
privind constituirea şi menţinerea unui nivel minim de rezerve de ţiţei şi de produse petroliere, se autorizează ca un singur antrepozit fiscal de depozitare pentru fiecare operator economic în parte, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care acesta le deţine.

(4) Pentru obţinerea autorizaţiei, operatorii economici care constituie şi menţin stocurile de urgenţă depun la autoritatea fiscală teritorială o cerere potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 10. Cererea este însoţită de documentul transmis operatorului economic de către Ministerul Economiei, din care rezultă produsele energetice şi cantităţile de produse energetice care reprezintă stocurile de urgenţă pe care acesta are obligaţia să le constituie şi să le menţină.

(la 25-05-2018 Alineatul (4) din Punctul 31. , Subsectiunea a 3-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 102, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 4-a
Autorizarea ca antrepozit fiscal
32.
(1) Abrogat.

(la 25-05-2018 Alineatul (1) din Punctul 32. , Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 103, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

(2) Autorizaţia pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilităţii data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare.

(la 25-05-2018 Alineatul (2) din Punctul 32. , Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 104, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(3) În cazul antrepozitelor fiscale de producţie, în baza documentaţiei depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizaţia aferentă antrepozitului fiscal se înscriu natura activităţii autorizată a fi desfăşurată, precum şi materiile prime accizabile care pot fi primite în regim suspensiv de accize şi produsele accizabile finite ce se realizează în antrepozitul fiscal.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice care efectuează operaţiuni de aditivare a produselor energetice, de amestec între biocarburanţi şi carburanţi tradiţionali sau între biocombustibili şi combustibili tradiţionali, în baza documentaţiei depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizaţia aferentă antrepozitului fiscal trebuie menţionate produsele accizabile plasate în regim suspensiv de accize, precum şi operaţiunile care se efectuează în antrepozitele fiscale depozitare, respectiv depozitare, depozitare şi amestec, depozitare şi aditivare.

33.

(1) În sensul prevederilor art. 365 alin. (5) din Codul fiscal, antrepozitarii autorizaţi pot solicita autorităţii fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei de antrepozit fiscal. În alte situaţii cum ar fi introducerea unui nou produs accizabil în nomenclatorul de fabricaţie sau înscrierea de noi materii prime accizabile în autorizaţia de antrepozit fiscal, solicitările se depun la autoritatea vamală teritorială, care, după ce le analizează, le transmite, împreună cu propunerea de soluţionare, către autoritatea fiscală teritorială.

(la 25-05-2018 Alineatul (1) din Punctul 33. , Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 105, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) În cazul oricărui nou produs ce urmează a intra în nomenclatorul de fabricaţie, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a prezenta autorităţii vamale centrale documentaţia completă potrivit prevederilor pct. 24 alin. (3), în vederea obţinerii încadrării tarifare a produsului, precum şi a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de această autoritate.

(3) În sensul alin. (2), prin noţiunea de "produs nou" se înţelege produsul finit accizabil care datorită caracteristicilor şi proprietăţilor fizico-chimice şi organoleptice determină o încadrare într-o nouă categorie de produse în nomenclatorul codurilor de produse accizabile ale antrepozitului fiscal, faţă de cele deţinute potrivit autorizaţiei de antrepozit fiscal.

(4) În situaţia prevăzută la alin. (2), antrepozitarul autorizat poate desfăşura activitatea de producţie în condiţiile în care a fost depusă documentaţia completă în vederea obţinerii încadrării tarifare a produselor finite, precum şi a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(5) Imediat după introducerea în fabricaţie a noului produs, antrepozitarul autorizat are obligaţia îndeplinirii procedurii cu privire la prelevarea de probe prevăzută la pct. 26 alin. (1)-(3).

(6) În situaţia prevăzută la alin. (5), atunci când se constată diferenţe între încadrarea tarifară rezultată în urma efectuării analizelor şi încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente, dacă noua încadrare tarifară are consecinţe în ceea ce priveşte stabilirea codului de produs accizabil ori respectivului produs îi corespunde un alt nivel de accize faţă de cel stabilit iniţial, pentru produsele deja eliberate pentru consum accizele aferente se regularizează după cum urmează:

a) în cazul în care produsului accizabil îi corespunde un nivel al accizelor mai ridicat, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a plăti diferenţele de accize stabilite potrivit noului nivel; în acest caz, momentul exigibilităţii accizelor este momentul eliberării pentru consum a produselor accizabile potrivit art. 340 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal

, iar plata accizelor se efectuează potrivit art. 345 alin. (1) din Codul fiscal
;

b) în cazul în care produsului accizabil îi corespunde un nivel al accizelor mai scăzut, antrepozitarul autorizat poate solicita restituirea diferenţelor de accize stabilite potrivit noului nivel, în conformitate cu prevederile art. 168 din Codul de procedură fiscală
.

Încadrarea tarifară şi stabilirea codurilor de produse accizabile se efectuează de autoritatea vamală centrală.

34. (1) În cazul pierderii autorizaţiei de antrepozit fiscal, titularul autorizaţiei trebuie să anunţe pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(2) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei eliberează la cerere un duplicat al acesteia.

35.

(1) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia produselor accizabile, care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, depun la autoritatea vamală teritorială, cu cel puţin 60 de zile calendaristice înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizaţiei, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în anexa nr. 10, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, la care trebuie să anexeze documentele prevăzute la pct. I nr. 11 şi pct. III din această anexă, declaraţia privind producţia realizată în anul anterior solicitării reautorizării, o situaţie privind ieşirile totale de produse accizabile, cantităţile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel naţional, intracomunitar şi la export în anul anterior reautorizării, precum şi orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 35 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) Antrepozitarii autorizaţi pentru depozitarea produselor accizabile, care doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, depun la autoritatea vamală teritorială, cu cel puţin 60 de zile calendaristice înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizaţiei, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în anexa nr. 10 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, la care anexează documentele prevăzute la pct. I nr. 11 şi pct. III din această anexă, o situaţie privind ieşirile totale de produse accizabile din anul anterior, cantităţile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel naţional, intracomunitar şi la export în anul anterior reautorizării, precum şi orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(la 21-03-2016 Alin. (2) al pct. 35 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(3) Cererile de reautorizare nedepuse în termenul prevăzut la alin. (1) şi (2) se soluţionează potrivit procedurii generale de autorizare.

(4) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (1) şi (2), autoritatea vamală teritorială înaintează documentaţiile complete către autoritatea fiscală teritorială, însoţite de un referat care să cuprindă fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de autorizare, după caz, precum şi aspectele avute în vedere la luarea acestei decizii.

(la 25-05-2018 Alineatul (4) din Punctul 35. , Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 106, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(5) Autoritatea fiscală teritorială poate solicita antrepozitarului autorizat orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice şi cantităţile de produse accizabile ce urmează a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal;

c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanţia.

(la 25-05-2018 Alineatul (5) din Punctul 35. , Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 106, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

36.

(1) Modificarea autorizaţiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, a denumirii sau a formei de organizare este valabilă de la data aprobării de către autoritatea fiscală teritorială.

(la 25-05-2018 Alineatul (1) din Punctul 36. , Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 107, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) Modificarea prevăzută la alin. (1), precum şi orice altă modificare intervenită asupra autorizaţiilor de antrepozitar autorizat în perioada de valabilitate a autorizaţiei nu atrag prelungirea acelei perioade de valabilitate.

SUBSECŢIUNEA a 5-a

Obligaţiile antrepozitarului autorizat

37.

(1) În aplicarea art. 367 alin. (1) din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială stabileşte în sarcina antrepozitarilor autorizaţi o garanţie care să acopere riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile produse şi/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal, precum şi riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulaţiei intracomunitare.

(la 25-05-2018 Alineatul (1) din Punctul 37. , Subsectiunea a 5-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 108, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) Antrepozitarul autorizat nu este obligat să constituie garanţie pentru produsele energetice supuse accizelor care sunt deplasate din România pe teritoriul Uniunii Europene exclusiv pe cale maritimă sau prin conducte fixe, în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord.

(3) Nivelul garanţiei ce urmează a se constitui se determină potrivit prevederilor pct. 8.

38. (1) În aplicarea prevederilor art. 367 alin. (3) din Codul fiscal
, în vederea înregistrării producţiei de bere, fiecare antrepozitar autorizat pentru producţie bere este obligat:

a) să înregistreze producţia de bere rezultată la sfârşitul procesului tehnologic şi să înscrie datele în rapoartele de producţie şi gestionare, cu specificarea capacităţii ambalajelor şi a recipientelor de depozitare, precum şi a cantităţii de bere exprimate în litri;

b) să determine concentraţia zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentraţiei exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociaţia de Standardizare din România, şi să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realităţii concentraţiei zaharometrice a sortimentelor de bere se are în vedere concentraţia înscrisă în specificaţia tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(2) În aplicarea prevederilor art. 367 alin. (3) din Codul fiscal
, antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool şi distilate îşi pot desfăşura activitatea numai după aplicarea sigiliilor pe instalaţiile şi utilajele de producţie de alcool etilic de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale.

(3) În sensul alin. (2), în cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de alcool, sigiliile se aplică pe întregul flux tehnologic de la ieşirea alcoolului brut, rafinat şi tehnic din coloanele de distilare, respectiv de rafinare şi până la contoare, inclusiv pe acestea.

(4) În sensul alin. (2), în cazul antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de distilate, sigiliile se aplică la ieşirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalaţiile de distilare.

(5) În situaţiile prevăzute la alin. (3) şi (4), sigiliile se aplică şi pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de măsură şi control, pe orice orificii şi robineţi existenţi pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(6) În cazul producţiei de alcool, aparatele şi piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare şi rafinare, precum şi de pe tot circuitul instalaţiilor de distilare trebuie îmbinate în aşa fel încât să poată fi sigilate.

(7) Sigiliile prevăzute la alin. (2) aparţin autorităţii vamale teritoriale, sunt înseriate şi poartă, în mod obligatoriu, însemnele acestei autorităţi. Operaţiunile de sigilare şi desigilare, atunci când se impun, se efectuează de către reprezentantul desemnat de autoritatea vamală teritorială, astfel încât să nu se deterioreze aparatele şi piesele componente.

(8) Stabilirea tipului de sigilii, prevăzut la alin. (7), şi a caracteristicilor acestora, uniformizarea şi/sau personalizarea, precum şi coordonarea tuturor operaţiunilor ce se impun revin Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(9) Sigiliile prevăzute la alin. (2) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor.

(10) Se interzice antrepozitarilor autorizaţi deteriorarea sau înlăturarea sigiliilor aplicate de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale. În cazul în care sigiliul este deteriorat

accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat să solicite prezenţa unui reprezentant al autorităţii vamale teritoriale pentru constatarea cauzelor deteriorării accidentale a sigiliului sau ale avariei.

(11) Atunci când intervine necesitatea sigilării şi desigilării aparatelor şi pieselor de pe tot fluxul tehnologic se procedează după cum urmează:

a) desigilarea se face numai în baza unei solicitări scrise, justificate, din partea antrepozitului fiscal de producţie de alcool şi de distilate;

b) cererea de desigilare se transmite autorităţii vamale teritoriale cu cel puţin 3 zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operaţiunii propriu-zise, solicitând şi desemnarea unui reprezentant al acestei autorităţi, care va proceda la desigilare;

c) cu ocazia desigilării, reprezentantul autorităţii vamale teritoriale întocmeşte un proces-verbal de desigilare, în două exemplare, în care se consemnează data şi ora desigilării, cantitatea de alcool şi de distilate înregistrată de contoare la momentul desigilării, precum şi stocul de alcool şi de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare şi în recipiente, măsurate în hectolitri de alcool pur, conform definiţiei de la art. 336 pct. 11 din Codul fiscal

.

(12) În situaţia în care antrepozitarul autorizat pentru producţie de alcool şi distilate constată un incident sau o disfuncţionalitate în funcţionarea unui contor, acesta procedează după cum urmează:

a) transmite imediat o declaraţie către autoritatea vamală teritorială şi solicită prezenţa unui reprezentant al acestei autorităţi. Declaraţia se consemnează într-un registru special înfiinţat în acest scop la nivelul antrepozitului fiscal;

b) pentru remedierea defecţiunii se solicită prezenţa unui reprezentant autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activităţi de reparaţii ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, care desigilează mijloacele de măsurare, le repune în stare de funcţionare şi le resigilează;

c) contoarele defecte pot fi reparate sau înlocuite, sub supravegherea reprezentantului autorităţii vamale teritoriale, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire întocmit de acest reprezentant, a indicilor de la care se reia activitatea;

d) dacă timpul de remediere a contoarelor depăşeşte 24 de ore, se întrerupe activitatea de producţie a alcoolului şi a distilatelor, instalaţiile respective fiind sigilate de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale.

(13) Atunci când în situaţiile prevăzute la alin. (11) şi (12) este necesară întreruperea activităţii, aceasta se consemnează într-un proces-verbal încheiat în două exemplare de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale, în prezenţa reprezentantului legal al antrepozitului fiscal. În procesul-verbal încheiat se menţionează cauzele accidentului sau ale avariei care au generat întreruperea activităţii, data şi ora întreruperii acesteia, stocul de alcool şi de distilate existent la acea dată şi indicii înregistraţi de contoare în momentul întreruperii activităţii.

(14) Originalul procesului-verbal de desigilare prevăzut la alin. (11) sau de întrerupere a activităţii prevăzut la alin. (13), după caz, se depune la autoritatea vamală teritorială, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitul fiscal.

(15) Reluarea activităţii în antrepozitul fiscal se face în baza unei declaraţii de remediere a defecţiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat şi vizată de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale, însoţită, după caz, de un aviz eliberat de specialistul autorizat de către Biroul Român

de Metrologie Legală pentru activităţi de reparaţii ale mijloacelor de măsurare care a efectuat remedierea. Reprezentantul autorităţii vamale teritoriale va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

(16) Toţi antrepozitarii autorizaţi trebuie să deţină un sistem computerizat de evidenţă a produselor accizabile aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieşite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum şi a accizelor aferente acestor categorii de produse.

(17) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru producţia de alcool etilic şi distilate, sistemul computerizat trebuie să asigure şi evidenţa materiilor prime introduse în fabricaţie, precum şi a semifabricatelor aflate pe linia de fabricaţie. Cantităţile de alcool şi de distilate obţinute se evidenţiază în hectolitri de alcool pur, conform definiţiei de la art. 336 pct. 12 din Codul fiscal

.

(18) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (17) antrepozitele fiscale, mici distilerii, care utilizează pentru realizarea producţiei instalaţii tip alambic.

39.

(1) În aplicarea art. 367 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, antrepozitarul autorizat care intenţionează să aducă modificări asupra datelor iniţiale în baza cărora a fost emisă autorizaţia de antrepozitar are obligaţia să anunţe la autoritatea vamală teritorială intenţia sa de modificare cu cel puţin 5 zile înainte de producerea acesteia. Această obligaţie se referă inclusiv la menţionarea oricărui produs accizabil ce urmează a fi obţinut în baza unei documentaţii diferite faţă de cea care a stat la baza emiterii autorizaţiei. Atunci când intenţia de modificare atrage modificarea autorizaţiei, autoritatea vamală comunică această intenţie autorităţii fiscale teritoriale, însoţită de propunerea de modificare a autorizaţiei. În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerţului, antrepozitarul autorizat are obligaţia de a prezenta autorităţii fiscale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.

(la 25-05-2018 Alineatul (1) din Punctul 39. , Subsectiunea a 5-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 109, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) În aplicarea prevederilor art. 367 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal
, antrepozitarii autorizaţi care deţin antrepozite fiscale de producţie şi/sau de depozitare depun la autoritatea vamală teritorială o situaţie lunară centralizatoare privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal. Situaţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexele nr. 12-17, care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi se depun on-line până pe data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(3) Prevederile alin. (2) nu se aplică antrepozitarilor autorizaţi prevăzuţi la art. 364 alin. (4) din Codul fiscal

.

(4) În cazul în care în perioada de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal intervin modificări care conduc la schimbarea competenţei în ceea ce priveşte autorizarea ca antrepozit fiscal, soluţionarea cererilor de modificare a autorizaţiilor de antrepozit fiscal rămâne, până la expirarea autorizaţiei de antrepozit fiscal, în competenţa autorităţii care a emis autorizaţia, iar antrepozitarul autorizat are obligaţia de a se conforma cerinţelor legale aferente modificărilor intervenite.

SUBSECŢIUNEA a 6-a

Anularea, revocarea şi suspendarea autorizaţiei de antrepozit fiscal

40.

(1) În aplicarea prevederilor art. 369 din Codul fiscal, în baza actelor de control emise de organele de specialitate prin care sunt consemnate încălcări ale prevederilor legale în domeniul accizelor, autoritatea fiscală teritorială dispune suspendarea, cu excepţia cazului prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, revocarea sau anularea autorizaţiilor de antrepozit fiscal, după caz.

(la 25-05-2018 Alineatul (1) din Punctul 40. , Subsectiunea a 6-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 110, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), încheiate de către alte autorităţi decât autoritatea vamală, temeinic justificate, în care sunt consemnate faptele care generează consecinţe fiscale, se comunică birourilor vamale de interior/frontieră în a căror rază de competenţă se află operatorul economic sau, în cazul operatorilor economici mari contribuabili, la structura de specialitate din cadrul Direcţiei Generale a Vămilor, în vederea analizării măsurilor ce se impun. Autoritatea vamală teritorială analizează actele de control şi transmite autorităţii fiscale teritoriale, dacă situaţia o impune, propunerea de anulare, revocare sau de suspendare a autorizaţiei de antrepozit fiscal. În situaţia actelor de control încheiate de autoritatea vamală competentă, temeinic justificate, în care sunt consemnate faptele care generează consecinţe fiscale, acestea se comunică autorităţii fiscale teritoriale, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, cu propunerea de anulare, revocare sau de suspendare a autorizaţiei de antrepozit fiscal.

(la 25-05-2018 Alineatul (2) din Punctul 40. , Subsectiunea a 6-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 110, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(3) Decizia autorităţii fiscale teritoriale se aduce la cunoştinţa antrepozitarului autorizat sancţionat. Totodată, această decizie se aduce la cunoştinţa autorităţii vamale teritoriale, care, în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte, procedează la verificarea stocurilor de produse deţinute de operatorul economic la acea dată.

(la 25-05-2018 Alineatul (3) din Punctul 40. , Subsectiunea a 6-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 110, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(4) Nu se impune transmiterea unei propuneri de revocare sau de suspendare a autorizaţiei de antrepozit fiscal, atunci când deficienţele constatate nu generează consecinţe fiscale şi organul de control constată remedierea acestora în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control.

(la 25-05-2018 Alineatul (4) din Punctul 40. , Subsectiunea a 6-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 110, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(5) Cu excepţia cazului prevăzut la art. 433 din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială dispune încetarea suspendării autorizaţiei de antrepozit fiscal, în baza referatului emis în acest sens de aceeaşi autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficienţelor.

(la 25-05-2018 Alineatul (5) din Punctul 40. , Subsectiunea a 6-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 110, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(6) Suspendarea, revocarea, anularea sau expirarea autorizaţiei de antrepozit fiscal atrage întreruperea ori încetarea activităţii şi, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalaţiile de producţie, de către autoritatea vamală teritorială. În cazul în care pe fluxul tehnologic există produse aflate în procesul de producţie, acesta se finalizează sub supraveghere vamală, urmând ca sigilarea instalaţiei să se realizeze după încheierea acestui proces. Prin finalizarea procesului de producţie se înţelege realizarea produsului finit, aşa cum este acesta descris în manualul de procedură, depus la momentul autorizării antrepozitului fiscal de producţie, respectiv la momentul prevăzut la pct. 30 alin. (4).

(7) Antrepozitarii autorizaţi a căror autorizaţie a fost revocată sau anulată pot să valorifice produsele accizabile înregistrate în stoc, materii prime, semifabricate, produse finite, numai după ce anunţă în scris autoritatea vamală teritorială cu privire la virarea accizelor datorate la bugetul de stat, după caz.

(8) După data la care suspendarea sau revocarea autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte, deplasarea produselor accizabile, materii prime sau semifabricate, înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale către alte antrepozite fiscale de producţie în vederea procesării.

(9) În situaţia prevăzută la alin. (8), produsele accizabile sunt însoţite de un document comercial care trebuie să conţină aceleaşi informaţii ca şi exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 33, mai puţin codul de referinţă administrativ unic. Documentul comercial se certifică atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitarul autorizat destinatar, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea expeditorul.

(10) În cazul revocării autorizaţiei, o nouă autorizaţie poate fi emisă de autoritatea fiscală teritorială numai după o perioadă de cel puţin 180 de zile de la data revocării, respectiv de la data la care decizia de revocare a autorizaţiei de antrepozit fiscal produce efecte conform art. 369 alin. (6) din Codul fiscal. În situaţia în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de revocare la autoritatea competentă prevăzută la art. 336 pct. 4 lit. b) din Codul fiscal sau la instanţa de judecată, la calculul termenului de 180 de zile se au în vedere perioadele în care decizia de revocare a produs efecte.

(la 25-05-2018 Alineatul (10) din Punctul 40. , Subsectiunea a 6-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 110, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(11) Cererea de renunţare la un antrepozit fiscal, în care se menţionează motivele avute în vedere, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligaţia de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deţine stocuri de produse accizabile şi dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunţare

însoţită de actul de verificare se transmite autorităţii fiscale teritoriale, care procedează la revocarea autorizaţiei.

(la 25-05-2018 Alineatul (11) din Punctul 40. , Subsectiunea a 6-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 110, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(12) Termenul de 180 de zile prevăzut la alin. (10) nu se aplică operatorilor economici care au renunţat la o autorizaţie de antrepozitar potrivit alin. (11) şi care doresc o nouă autorizare, cu condiţia ca aceştia să fi respectat prevederile legale în domeniul accizelor. Termenul de 180 de zile prevăzut la alin. (10) nu se aplică nici antrepozitarilor autorizaţi, dacă revocarea autorizaţiei de antrepozit fiscal deţinute a intervenit ca o consecinţă a aplicării prevederilor art. 369 alin. (11) din Codul fiscal
.

(13) Cererea de renunţare la autorizaţia emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce autoritatea fiscală teritorială a decis revocarea sau anularea autorizaţiei din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare ori de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare.

(la 25-05-2018 Alineatul (13) din Punctul 40. , Subsectiunea a 6-a , Sectiunea a 9-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 110, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(14) Atunci când renunţarea la autorizaţia de antrepozit fiscal intervine ca urmare a unei operaţiuni de fuziune a antrepozitarului autorizat cu un alt operator economic sau de divizare totală ori parţială a activităţii, antrepozitarul autorizat anunţă acest fapt la autoritatea vamală teritorială cu cel puţin 60 de zile înainte de data efectuării operaţiunii şi solicită revocarea autorizaţiei de antrepozitar pe care o deţine.

(15) În cazul prevăzut la alin. (14), în situaţia în care se intenţionează continuarea aceleiaşi activităţi cu produse accizabile în regim suspensiv de accize şi în aceleaşi condiţii, antrepozitarul autorizat împreună cu antrepozitarul autorizat propus pot solicita ca revocarea autorizaţiei de antrepozitar să producă efecte concomitent cu data la care produce efecte noua autorizaţie.

SECŢIUNEA a 10-a
Destinatarul înregistrat
SUBSECŢIUNEA 1
Reguli generale
Abrogata.

(la 25-05-2018 Subsectiunea 1 din Sectiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogată de Punctul 111, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

41. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 41. din Subsectiunea 1, Sectiunea a 10-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 111, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Cererea de autorizare ca destinatar înregistrat

42. (1) În vederea obţinerii autorizaţiei prevăzute la art. 371 alin. (1) din Codul fiscal , persoana care intenţionează să fie destinatar înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(2) Cererea se întocmeşte potrivit modelului din anexa nr. 18, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi este însoţită de documentele menţionate în cuprinsul acesteia.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), autorizarea ca destinatar înregistrat a operatorului economic care deţine autorizaţie de utilizator final se realizează în baza cererii depuse în acest scop la autoritatea fiscală teritorială. Cererea se depune exclusiv pentru tipurile şi cantităţile de produse accizabile înscrise în autorizaţia de utilizator final şi este însoţită de următoarele documente:

a) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

b) copie de pe autorizaţia de utilizator final deţinută de solicitant, valabilă la data depunerii cererii;

c) copie de pe contractele încheiate cu antrepozitarii autorizaţi din statele membre de expediere şi codurile de acciză ale acestora;

d) declaraţia pe propria răspundere privind locurile unde urmează a fi primite produsele şi scopul pentru care sunt achiziţionate;

e) denumirea produsului, încadrarea tarifară (codul NC) şi încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(la 25-05-2018 Alineatul (3) din Punctul 42. , Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 112, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(4) În aplicarea art. 371 alin. (2) din Codul fiscal , persoana care intenţionează să primească doar ocazional produse accizabile, de la un singur expeditor, care se deplasează din alt stat membru în regim suspensiv de accize, depune la autoritatea vamală teritorială cererea prevăzută la alin. (2) în care înscrie denumirea expeditorului şi cantitatea-limită de produse accizabile pe care intenţionează să o primească, stabilită de comun acord cu expeditorul.

SUBSECŢIUNEA a 3-a

Condiţii de autorizare ca destinatar înregistrat

43. (1) În sensul art. 372 alin. (1) din Codul fiscal , locul în care destinatarul înregistrat realizează recepţia produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre poate să reprezinte sediul social, în măsura în care acesta îndeplineşte condiţiile pentru recepţia fizică a respectivelor produse, sau un punct de lucru

pentru recepţia produselor accizabile înregistrat la oficiul registrului comerţului în condiţiile prevăzute la alin. (2).

(2) Locurile declarate de către destinatarul înregistrat, altele decât sediul social, nu reprezintă locuri de livrare directă în sensul art. 401 alin. (3) din Codul fiscal
. Totuşi, în vederea deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor a produselor accizabile către oricare dintre punctele de lucru declarate, exclusiv în scopul realizării supravegherii fiscale, se utilizează opţiunea de livrare directă, operată informatic în programul NSEA Autorizări.

(3) În cazul în care destinatarul înregistrat doreşte să primească produse accizabile în regim suspensiv de la plata accizelor în locuri de livrare directă se aplică prevederile pct. 124.

(4) Destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile care se deplasează în regim suspensiv de accize, conform prevederilor art. 372 alin. (2) din Codul fiscal
, nu poate utiliza opţiunea de livrare directă.

(5) În aplicarea art. 372 alin. (4)
, autoritatea vamală teritorială verifică realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de persoana care intenţionează să obţină calitatea de destinatar înregistrat.

(6) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite persoanei care intenţionează să fie destinatar înregistrat orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea acesteia;

b) amplasarea şi capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepţionează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile, identificate prin încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile ce urmează a fi recepţionate în fiecare locaţie;

d) capacitatea acesteia de a asigura garanţia conform prevederilor pct. 8 alin. (20) şi (21).

(7) Destinatarii înregistraţi care primesc produse energetice în vrac potrivit pct. 14 alin. (1) trebuie să facă dovada deţinerii, sub orice formă, de rezervoare fixe, standardizate, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală, în locul în care urmează a fi recepţionate produsele energetice.

(la 21-03-2016 Alin. (7) al pct. 43 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(8) În acţiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuţii de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveşte îndeplinirea condiţiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

SUBSECŢIUNEA a 4-a

Autorizarea ca destinatar înregistrat

44.

(1) În aplicarea prevederilor art. 373 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei prevăzute la pct. 42 alin. (3), în termen de 30 de zile de la depunerea de către solicitant a documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială transmite cererea, însoţită de documentaţia completă şi de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplineşte condiţiile de autorizare.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul

fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca destinatar înregistrat. În acest caz autorizaţia de destinatar înregistrat are termen de valabilitate nelimitat.

(3) După analizarea documentelor depuse de solicitant potrivit pct. 42 alin. (3), dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca destinatar înregistrat a operatorului care deţine autorizaţie de utilizator final. În acest caz autorizaţia de destinatar înregistrat este valabilă atât timp cât este valabilă autorizaţia de utilizator final. Autoritatea vamală teritorială care a emis autorizaţia de utilizator final are obligaţia de a comunica la autoritatea fiscală teritorială data de la care valabilitatea autorizaţiei de utilizator final încetează, în vederea operării în sistemul informatic.

(4) În situaţiile prevăzute la pct. 43 alin. (2) şi (3), autorizaţia de destinatar înregistrat conţine, în aplicaţia informatică, opţiunea de livrare directă.

(5) În situaţiile prevăzute la alin. (2) şi (3), autoritatea fiscală teritorială comunică în scris autorizaţia de destinatar înregistrat la autoritatea vamală teritorială, care la rândul său o comunică solicitantului.

(6) În aplicarea art. 373 alin. (7) din Codul fiscal, autorizaţia de destinatar înregistrat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilităţii autorizaţiei de destinatar înregistrat modificate rămâne cel de începere a valabilităţii autorizaţiei emise iniţial.

(7) În aplicarea art. 373 alin. (8) din Codul fiscal, destinatarii înregistraţi pot solicita autorităţii fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei. În situaţia în care intervin modificări faţă de datele înscrise în autorizaţie, destinatarii înregistraţi solicită modificarea autorizaţiei la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiţii:

a) pentru fiecare nouă locaţie proprie în care urmează a se realiza primirea produselor accizabile, cererea trebuie însoţită de dovada dreptului de deţinere sub orice formă legală a spaţiului şi de certificatul constatator care dovedeşte înscrierea la oficiul registrului comerţului ca punct de lucru;

b) în cazul modificării datelor de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, acesta trebuie să depună pe lângă cerere şi actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

c) dacă modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cererea se depune cu cel puţin 60 de zile calendaristice înainte de recepţia produselor şi este însoţită de lista produselor accizabile, indicându-se codul NC, codul de încadrare în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, precum şi cantitatea de produse accizabile primite în regim suspensiv de accize, estimată la nivelul unui an.

(8) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări şi transmite documentaţia autorităţii fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizaţiei de destinatar înregistrat.

(9) Autorizaţia de destinatar înregistrat modificată ca urmare a prevederilor alin. (7) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(10) Produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize de către destinatarul înregistrat sunt însoţite de exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, conform pct. 126 alin. (7).

(11) În cazul pierderii autorizaţiei de destinatar înregistrat, titularul autorizaţiei anunţă pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizaţiei eliberează, la cerere, un duplicat al acesteia.

(la 25-05-2018 Punctul 44. din Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 113, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 5-a

Respingerea cererii de autorizare ca destinatar înregistrat

45.

(1) În aplicarea prevederilor art. 374 alin. (1) din Codul fiscal, cu excepţia situaţiei prevăzute la pct. 42 alin. (3), dacă în termen de 30 de zile de la depunerea documentaţiei complete autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmeşte un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conţine motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca destinatar înregistrat.

(3) În situaţia prevăzută la pct. 42 alin. (3), după analizarea documentelor depuse de solicitant, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 372 din Codul fiscal şi la pct. 43, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca destinatar înregistrat a operatorului care deţine autorizaţie de utilizator final.

(la 25-05-2018 Punctul 45. din Subsectiunea a 5-a , Sectiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 114, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 6-a

Obligaţiile destinatarului înregistrat

46.

(1) În aplicarea prevederilor art. 375 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, destinatarul înregistrat prevăzut la art. 371 alin. (1) din Codul fiscal este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor pct. 8 alin. (20), iar destinatarul înregistrat care primeşte doar ocazional produse accizabile prevăzut la art. 371 alin. (2) din Codul fiscal este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor pct. 8 alin. (21).

(la 25-05-2018 Alineatul (1) din Punctul 46. , Subsectiunea a 6-a , Sectiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 115, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(2) În aplicarea prevederilor art. 375 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, destinatarul înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia de competenţă îşi are sediul social o situaţie lunară centralizatoare a achiziţiilor de produse accizabile. Situaţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 19, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi se depune on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(la 21-03-2016 Alin. (2) al pct. 46 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(3) În aplicarea prevederilor art. 375 alin. (2) din Codul fiscal, destinatarul înregistrat are obligaţia să respecte prevederile pct. 44 alin. (7).

(la 16-10-2020 Alineatul (3) din Punctul 46. , Subsectiunea a 6-a , Sectiunea a 10-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 35, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

SECŢIUNEA a 11-a
Expeditorul înregistrat
SUBSECŢIUNEA 1
Reguli generale
47.
(1) Abrogat.

(la 25-05-2018 Alineatul (1) din Punctul 47. , Subsectiunea 1 , Sectiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 116, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018
)

(2) Intră sub incidenţa prevederilor art. 378 din Codul fiscal
şi antrepozitarii autorizaţi care intenţionează să expedieze în regim suspensiv de accize, de la locul de import la antrepozitul fiscal pe care îl deţin, produsele accizabile provenite din operaţiuni proprii de import.

SUBSECŢIUNEA a 2-a
Cererea de autorizare ca expeditor înregistrat

48. (1) În vederea obţinerii autorizaţiei prevăzute la art. 379 alin. (1) din Codul fiscal
, persoana care intenţionează să fie autorizată în calitate de expeditor înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(2) Cererea se întocmeşte potrivit modelului din anexa nr. 20, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi este însoţită de documentele menţionate în cuprinsul acesteia.

(3) Antrepozitarii autorizaţi prevăzuţi la pct. 47 alin. (2) anexează la cererea menţionată la alin. (1) numai următoarele documente:

a) declaraţia pe propria răspundere cu privire la birourile vamale de intrare prin care produsele accizabile intră pe teritoriul Uniunii Europene;

b) lista produselor accizabile ce urmează a fi importate, codul NC, codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile şi cantitatea estimată a fi expediată pe parcursul unui an;

c) abrogată;

(la 21-03-2016 Lit. c) a alin. (3) al pct. 48 din titlul VIII din Codul fiscal a fost abrogată de pct. 9 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SUBSECŢIUNEA a 3-a

Condiţii de autorizare ca expeditor înregistrat

49. În aplicarea prevederilor art. 380 lit. a) din Codul fiscal
, persoana care intenţionează să obţină calitatea de expeditor înregistrat trebuie să depună documentele care sunt menţionate în cuprinsul cererii prevăzute la pct. 48.

SUBSECŢIUNEA a 4-a

Autorizarea ca expeditor înregistrat

50.

(1) În aplicarea art. 381 alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 15 zile de la data depunerii de către solicitant a documentaţiei complete potrivit pct. 49, autoritatea vamală teritorială transmite cererea prevăzută la pct. 48 alin. (2), însoţită de documentaţia aferentă şi de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii de autorizare, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplineşte condiţiile de autorizare.

(2) După analizarea referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială şi a documentelor depuse de solicitant, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 380 din Codul fiscal şi la pct. 49, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca expeditor înregistrat. Autorizaţia de expeditor înregistrat are termen de valabilitate nelimitat.

(3) În aplicarea art. 381 alin. (6) din Codul fiscal, autorizaţia de expeditor înregistrat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilităţii autorizaţiei modificate de expeditor înregistrat rămâne cel de începere a valabilităţii autorizaţiei emise iniţial.

(4) În aplicarea prevederilor art. 381 alin. (7) din Codul fiscal, expeditorii înregistraţi pot solicita autorităţii fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei. În situaţia în care intervin modificări faţă de datele înscrise în autorizaţie, expeditorii înregistraţi solicită modificarea autorizaţiei la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiţii:

a) pentru un nou loc de import, cererea trebuie depusă cu cel puţin 15 zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, cererea trebuie depusă în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

c) dacă se modifică tipul produselor accizabile, cererea trebuie depusă cu cel puţin 30 de zile înainte de punerea în liberă circulaţie a produselor.

(5) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări şi transmite documentaţia autorităţii fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizaţiei. Autorizaţia de expeditor înregistrat modificată conform prevederilor alin. (4) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(6) În cazul pierderii autorizaţiei de expeditor înregistrat, titularul autorizaţiei anunţă pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea fiscală teritorială eliberează, la cerere, un duplicat al autorizaţiei.

(la 25-05-2018 Punctul 50. din Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 117, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 5-a

Respingerea cererii de autorizare ca expeditor înregistrat

51.

(1) În aplicarea art. 382 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în termen de 15 zile de la depunerea documentaţiei complete potrivit pct. 48 autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmeşte un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conţine motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 380 din Codul fiscal şi la pct. 49, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca expeditor înregistrat.

(la 25-05-2018 Punctul 51. din Subsectiunea a 5-a , Sectiunea a 11-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 118, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 6-a

Obligaţiile expeditorului înregistrat

52. (1) În aplicarea prevederilor art. 383 alin. (1)
, expeditorul înregistrat este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor de la pct. 8 alin. (17).

(2) În aplicarea art. 383 alin. (2) din Codul fiscal
, expeditorul înregistrat are obligaţia să respecte prevederile pct. 50 alin. (4).

(3) În aplicarea art. 383 alin. (3) din Codul fiscal, expeditorul înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia de competenţă îşi are sediul social o situaţie lunară centralizatoare a livrărilor de produse accizabile. Situaţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 21, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi se depune on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(la 21-03-2016 Alin. (3) al pct. 52 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 10 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SECŢIUNEA a 12-a
Importatorul autorizat
SUBSECŢIUNEA 1
Reguli generale
Abrogata.

(la 25-05-2018 Subsectiunea 1 din Sectiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogată de Punctul 119, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

53. Abrogat.

(la 25-05-2018 Punctul 53. din Subsectiunea 1, Sectiunea a 12-a, Capitolul I, Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 119, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 2-a
Cererea de autorizare ca importator autorizat
54. (1) În vederea obţinerii autorizaţiei prevăzute la art. 387 alin. (1) din Codul fiscal , persoana care intenţionează să fie autorizată în calitate de importator autorizat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.
(2) Cererea se întocmeşte potrivit modelului din anexa nr. 20 şi este însoţită de documentele menţionate în cuprinsul acesteia.

SUBSECŢIUNEA a 3-a
Condiţii de autorizare ca importator autorizat
55. În aplicarea prevederilor art. 388 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal , persoana care intenţionează să obţină calitatea de importator autorizat trebuie să depună documentele care sunt menţionate în cuprinsul cererii prevăzute la pct. 54.
SUBSECŢIUNEA a 4-a
Autorizarea ca importator autorizat
56.
(1) În aplicarea art. 389 alin. (1) din Codul fiscal, în termen de 15 zile de la data depunerii de către solicitant a documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială transmite cererea prevăzută la pct. 54 alin. (1), însoţită de documentaţia aferentă şi de un referat care cuprinde propunerea de aprobare a cererii, la autoritatea fiscală teritorială. Din cuprinsul referatului trebuie să rezulte cu claritate faptul că solicitantul îndeplineşte condiţiile de autorizare.
(2) După analizarea referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială şi a documentelor depuse de solicitant, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 388 din Codul fiscal şi la pct. 55, autoritatea fiscală teritorială aprobă cererea de autorizare ca importator autorizat. Autorizaţia de importator autorizat are termen de valabilitate nelimitat.

(3) În aplicarea art. 389 alin. (6) din Codul fiscal, autorizaţia de importator autorizat se modifică din oficiu de către autoritatea fiscală teritorială, în cazul în care se constată că în cuprinsul acesteia există erori materiale. În acest caz termenul de începere a valabilităţii autorizaţiei modificate de importator autorizat rămâne cel de începere a valabilităţii autorizaţiei emise iniţial.

(4) În aplicarea prevederilor art. 389 alin. (7) din Codul fiscal, importatorii autorizaţi pot solicita autorităţii fiscale teritoriale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei. În situaţia în care intervin modificări faţă de datele înscrise în autorizaţie, importatorii autorizaţi solicită modificarea autorizaţiei la autoritatea vamală teritorială, prin depunerea unei cereri, cu respectarea următoarelor condiţii:

a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, cererea trebuie depusă în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoţită de actul adiţional/hotărârea asociaţilor, certificatul de înscriere de menţiuni la oficiul registrului comerţului şi, după caz, cazierele judiciare ale administratorilor şi certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerţului;

b) în situaţia în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cererea trebuie depusă cu cel puţin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(5) Autoritatea vamală teritorială efectuează verificări şi transmite documentaţia autorităţii fiscale teritoriale, împreună cu un referat care cuprinde fie propunerea de aprobare, fie propunerea de respingere a cererii de modificare a autorizaţiei. Autorizaţia de importator autorizat modificată conform prevederilor alin. (4) este valabilă de la data emiterii acesteia.

(6) În cazul pierderii autorizaţiei de importator autorizat, titularul autorizaţiei anunţă pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea fiscală teritorială eliberează, la cerere, un duplicat al autorizaţiei.

(la 25-05-2018 Punctul 56. din Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 120, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 5-a

Respingerea cererii de autorizare ca importator autorizat

57.

(1) În aplicarea art. 390 alin. (1) din Codul fiscal, dacă în termen de 15 zile de la depunerea documentaţiei complete potrivit pct. 54 autoritatea vamală teritorială constată că operatorul economic solicitant nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi propus în vederea autorizării, aceasta întocmeşte un referat prin care propune respingerea cererii de autorizare, care conţine motivele ce au condus la luarea acestei decizii, pe care îl transmite la autoritatea fiscală teritorială.

(2) După analizarea documentelor depuse de solicitant şi a referatului întocmit de autoritatea vamală teritorială prevăzut la alin. (1), dacă nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 388 din Codul fiscal şi la pct. 55, autoritatea fiscală teritorială respinge cererea de autorizare ca importator autorizat.

(la 25-05-2018 Punctul 57. din Subsectiunea a 5-a , Sectiunea a 12-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 121, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SUBSECŢIUNEA a 6-a

Obligaţiile importatorului autorizat

58. (1) În aplicarea prevederilor art. 391 alin. (1) din Codul fiscal
, importatorul autorizat este obligat să garanteze plata accizelor conform prevederilor pct. 8 alin. (22).

(2) În aplicarea art. 391 alin. (2) din Codul fiscal
, importatorul autorizat are obligaţia să respecte prevederile pct. 56 alin. (4).

(3) În aplicarea prevederilor art. 391 alin. (3) din Codul fiscal, importatorul autorizat depune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia de competenţă îşi are sediul social o situaţie lunară centralizatoare a importurilor de produse accizabile. Situaţia se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 19, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi se depune în format letric până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă.

(la 21-03-2016 Alin. (3) al pct. 58 din titlul VIII din Codul fiscal a fost introdus de pct. 12 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SECŢIUNEA a 13-a

Excepţii de la regimul de accizare pentru produse energetice şi energie electrică

59. (1) În sensul art. 394 alin. (1) din Codul fiscal
, nu se datorează accize pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) din Codul fiscal
şi care nu se regăsesc la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
, atunci când sunt livrate operatorilor economici care declară pe propria răspundere că utilizează produsele respective în unul dintre scopurile prevăzute la art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. a)
, b)
şi e) din Codul fiscal
.

(2) Pentru cărbunele, cocsul şi gazul natural prevăzute la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal
se aplică prevederile pct. 72.

(3) În aplicarea alin. (1), înainte de fiecare livrare a produselor energetice cumpărătorul are obligaţia să transmită furnizorului de produse energetice din România o declaraţie pe propria răspundere, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

60. (1) Pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
nu se datorează accize atunci când sunt livrate operatorilor economici care deţin autorizaţii de utilizator final pentru utilizarea produselor respective în unul dintre scopurile prevăzute la art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. a)
, b)
şi e) din Codul fiscal
.

(2) Prevederile alin. (1) cu privire la deţinerea autorizaţiei de utilizator final nu se aplică:

a) produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal

care nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializării cu amănuntul.

(3) Operatorii economici care achiziţionează produse energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal
ce nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, notifică acest fapt autorităţii vamale teritoriale.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) se întocmeşte potrivit modelului din anexa nr. 23, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(6) Exceptarea de regimul de accizare pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal
supuse notificării, produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (5). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate al notificării este de un an de la data înregistrării.

(7) Operatorii economici au obligaţia de a transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială potrivit alin. (5). Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(8) Cantităţile de produse energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal
înscrise în notificare pentru care nu se datorează accize, se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare a acestora şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor pe o perioadă de un an. Cantităţile de produse energetice înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

61. (1) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final potrivit pct. 60 alin. (1) beneficiază de exceptare de la regimul de accizare atunci când produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
sunt achiziţionate de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(2) În situaţia prevăzută la alin. (1), destinatarul înregistrat are dreptul să livreze produsele energetice în exceptare de la regimul de accizare numai dacă deţine autorizaţie de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici autorizaţi în calitate de utilizatori finali potrivit pct. 60 alin. (1). Calitatea de utilizator final exclusiv pentru livrările către alţi utilizatori finali permite destinatarului înregistrat să efectueze livrări în exceptare de la regimul de accizare către alţi utilizatori finali, dar nu îi dă dreptul de a le utiliza el însuşi în exceptare de la regimul de accizare.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2), produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal transportate în vrac conform pct. 14 alin. (1) se livrează către un singur utilizator final direct, utilizând opţiunea de livrare directă prevăzută la art. 401 alin. (3) din Codul fiscal.

(la 21-03-2016 Alin. (3) al pct. 61 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 13 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(4) Atunci când produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
utilizate de operatorul economic care deţine autorizaţie de utilizator final provin din achiziţii intracomunitare proprii, acesta trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(5) Autorizaţiile de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorilor economici.

(6) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului din anexa nr. 24, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi este însoţită de documentele prevăzute în aceasta.

(7) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, autoritatea vamală teritorială eliberează autorizaţia de utilizator final, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d)
în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine, sub orice formă legală, utilajele, terenurile şi clădirile;

d) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

(la 16-10-2020 Alineatul (7) din Sectiunea a 13-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 36, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(8) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator, modelul autorizaţiei fiind prevăzut în anexa nr. 25.

(9) După emiterea autorizaţiei de utilizator final, autoritatea vamală teritorială transmite, la cerere, o copie a acestei autorizaţii operatorului economic care furnizează produsele energetice în regim de exceptare de accize.

(10) Eliberarea autorizaţiei de utilizator final este condiţionată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanţii în favoarea autorităţii fiscale teritoriale, după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e)
şi g) din Codul fiscal
, nivelul garanţiei ce trebuie constituite reprezintă 50% din valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice înscrise în autorizaţia de utilizator final;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
, altele decât cele de la alin. (3) de la acelaşi articol, nivelul garanţiei ce trebuie constituite reprezintă o sumă echivalentă cu 50% din valoarea obţinută prin aplicarea nivelului accizelor prevăzut la nr. crt. 12 din anexa nr. 1 de la titlul VIII din Codul fiscal
, asupra cantităţilor de produse energetice înscrise în autorizaţia de utilizator final;

(11) Garanţia stabilită în conformitate cu prevederile alin. (10) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea în calitate de utilizator final de produse energetice în ultimii 2 ani consecutivi, fără încălcarea legislaţiei fiscale în domeniul accizelor;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea în calitate de utilizator final de produse energetice în ultimii 3 ani consecutivi, fără încălcarea legislaţiei fiscale în domeniul accizelor;

c) cu 100%, în cazul în care operatorul economic şi-a desfăşurat activitatea în calitate de utilizator final de produse energetice în ultimii 4 ani consecutivi, fără încălcarea legislaţiei fiscale în domeniul accizelor;

(12) Garanţia se constituie sub formă de depozit în numerar şi/sau de garanţii personale, cu respectarea prevederilor pct. 8.

(13) Garanţia poate fi deblocată, total sau parţial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorităţii fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor energetice în scopul pentru care acestea au fost achiziţionate.

(14) Garanţia se execută atunci când se constată că produsele energetice achiziţionate în regim de exceptare de la regimul de accizare au fost folosite în alt scop decât cel exceptat, şi contravaloarea accizelor aferente acestor produse nu a fost plătită potrivit art. 345 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal

.

(15) În situaţia prevăzută la alin. (4) garanţia prevăzută la alin. (10) acoperă şi garanţia aferentă calităţii de destinatar înregistrat.

(16) Termenul de valabilitate a autorizaţiei de utilizator final este de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse energetice înscrisă în autorizaţia de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(17) În cazul produselor energetice de la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, care nu se regăsesc la art. 355 alin. (3) din Codul fiscal şi sunt utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, dar pentru care operatorul economic nu deţine autorizaţia de utilizator final prevăzută la pct. 60, se datorează accize la nivelul prevăzut pentru motorină. În acest caz, înainte de fiecare livrare a produselor energetice, cumpărătorul are obligaţia să transmită furnizorului de produse energetice din România o declaraţie pe propria răspundere, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22^1 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(la 21-03-2016 Alin. (17) al pct. 61 din titlul VIII din Codul fiscal a fost introdus de pct. 14 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

62. (1) Deţinătorii autorizaţiilor de utilizator final prevăzuţi la pct. 60 alin. (1) au obligaţia de a înştiinţa autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care intenţionează să o aducă asupra datelor în baza cărora a fost emisă autorizaţia de utilizator final, cu minimum 5 zile lucrătoare înainte de producerea respectivei modificări.

(2) În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerţului, operatorul economic are obligaţia de a înştiinţa autoritatea vamală teritorială, în termen de 30 de zile de la data emiterii documentului care atestă modificarea şi să prezinte o copie de pe acest document.

63. Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informaţii cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziţionată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de

produse energetice la sfârşitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate şi destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

64. (1) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizaţia de utilizator final în următoarele situaţii:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal
;

b) destinatarii înregistraţi prevăzuţi la pct. 61 alin. (2), care deţin autorizaţie de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici autorizaţi în calitate de utilizatori finali, nu fac dovada livrării efective a produselor energetice către utilizatorii finali prevăzuţi la pct. 60 alin. (1);

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziţionat altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final;

d) asupra datelor în baza cărora a fost emisă autorizaţia de utilizator final au intervenit modificări care nu au fost comunicate potrivit pct. 62;

e) utilizatorul final înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală
, mai vechi de 60 de zile faţă de termenul legal de plată.

(2) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

65. (1) Autoritatea vamală teritorială poate anula autorizaţia de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(2) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

66. (1) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

(2) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(3) O nouă autorizaţie de utilizator final va putea fi obţinută după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.

(4) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

67. Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici prevăzuţi la pct. 60 alin. (1) prin înscrierea acestora în registre speciale şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei operatorilor economici autorizaţi în calitate de utilizatori finali, listă care se actualizează până la data de 15 a fiecărei luni.

68. În aplicarea art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul fiscal
, prin costul unui produs se înţelege suma tuturor achiziţiilor de bunuri şi servicii la care se adaugă cheltuielile de personal şi consumul de capital fix la nivelul unei activităţi, aşa cum este definită la pct. 1 alin. (4)-(6). Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate. În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin costul energiei electrice se înţelege valoarea reală de

cumpărare a energiei electrice sau costul de producţie al energiei electrice, dacă este produsă în întreprindere.

69. În sensul art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal
, cu titlu de exemplu, se consideră utilizare dual a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul şi gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producţie a fierului, zincului şi a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oţelului;

c) cărbunele şi cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului şi oţelului;

d) gazul utilizat pentru a menţine sau a creşte conţinutul de carbon al metalelor în timpul tratamentelor termice;

e) gazul natural utilizat drept reductant în sistemele pentru controlul emisiilor;

f) cocsul utilizat ca o sursă de dioxid de carbon în procesul de producţie a carbonatului de sodiu;

g) acetilena utilizată prin ardere pentru tăierea/lipirea metalelor.

h) cărbunele utilizat drept combustibil în procesul de producţie al zahărului concomitent cu utilizarea dioxidului de carbon generat prin arderea cărbunelui, în scopul realizării aceluiaşi proces de producţie, astfel cum rezultă din decizia Curţii de Justiţie Europene în Cauza C-426/12.

70. În sensul art. 394 alin. (1) pct. 2, lit. c) din Codul fiscal
, prin procese metalurgice se înţelege acele procese industriale de transformare a materiilor prime naturale şi/sau artificiale, după caz, în produse finite sau semifabricate care se încadrează în nomenclatura CAEN la secţiunea C "Industria prelucrătoare", diviziunea 24 "Prelucrarea metalelor de bază", în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.893/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităţilor economice NACE a doua revizuire şi de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului, precum şi a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 393 din 30 decembrie 2006.

71. În sensul art. 394 alin. (1) pct. 2. lit. e) din Codul fiscal
, prin procese mineralogice se înţelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN la secţiunea C "Industria prelucrătoare", diviziunea 23 "Fabricarea altor produse minerale nemetalice", în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.893/2006 al Parlamentului European şi al Consiliului.

72. (1) Pentru produsele energetice reprezentând cărbune, cocs, gaz natural şi pentru energia electrică, prevăzute la art. 355 alin. (3)
şi, respectiv la art. 358 alin. (1) din Codul fiscal
, care urmează a fi utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt autorităţii vamale teritoriale. Notificarea se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Exceptarea de la plata accizelor pentru produsele energetice supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Operatorul economic utilizator transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(5) Cantităţile de cărbune, cocs, gaz natural sau energia electrică pentru care nu se datorează accize înscrise în notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare a acestora şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor pe o perioadă de un an. Cantităţile de cărbune, cocs, gaz natural sau energia electrică înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

73. În toate situaţiile în care se constată că produsele energetice şi energia electrică, achiziţionate în exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal
, au fost utilizate altfel decât potrivit scopului declarat, se procedează la recuperarea accizelor devenite exigibile potrivit art. 340 alin. (4) din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 14-a
Scutiri de la plata accizelor
SUBSECŢIUNEA 1
Scutiri generale

74.

(1) Scutirile de la plata accizelor prevăzute la art. 395 alin. (1) din Codul fiscal se acordă direct pe baza certificatului de scutire al cărui model este prevăzut în anexa nr. 28, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, dacă beneficiarul achiziţionează produsele accizabile de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat, denumiţi în continuare furnizori, cu excepţia situaţiilor prevăzute la pct. 75-77.

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 74 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 15 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) Beneficiază de scutire şi contractanţii forţelor armate aparţinând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, aşa cum sunt definiţi în Acordul dintre părţile la Tratatul Atlanticului de Nord cu privire la statutul forţelor lor, încheiat la Londra la 19 iunie 1951, precum şi Ministerul Apărării Naţionale şi structurile cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia când achiziţionează produse accizabile pentru sau în numele forţelor NATO.

(la 25-05-2018 Alineatul (2) din Punctul 74. , Subsectiunea 1 , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 122, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(3) Certificatul de scutire se întocmeşte de către beneficiarul scutirii şi se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea produselor accizabile. În cazul României, autoritatea competentă pentru ştampilarea certificatelor de scutire este autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul.

(4) În situaţia în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmeşte în două exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentaţiei sale;

b) exemplarul al doilea însoţeşte transportul de la furnizor la beneficiar şi se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(5) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 395 alin. (1) lit. a)
, b)
şi d) din Codul fiscal
, beneficiarul scutirii se adresează Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităţilor de produse accizabile care pot fi achiziţionate în regim de scutire, pe grupele de produse prevăzute la art. 335 din Codul fiscal
.

(6) În cazul scutirilor prevăzute la art. 395 alin. (1) lit. c) şi, după caz, lit. d) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se adresează Ministerului Apărării Naţionale sau structurilor cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia, în vederea determinării cantităţilor de produse accizabile care pot fi achiziţionate în regim de scutire, pe grupele de produse prevăzute la art. 335 din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Alineatul (6) din Punctul 74. , Subsectiunea 1 , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 122, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(7) Cantităţile solicitate potrivit prevederilor de la alin. (5) şi (6) reprezintă necesarul estimat la nivelul unui an sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staţionare pe teritoriul României atunci când această perioadă este mai mică de un an.

(8) După stabilirea cantităţilor de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Apărării Naţionale sau structurile cu personalitate juridică aflate în subordinea acestuia, după caz, va/vor transmite autorităţii vamale teritoriale care deserveşte beneficiarul o situaţie centralizatoare cuprinzând cantităţile stabilite pentru fiecare beneficiar. Autoritatea vamală teritorială certifică, pe baza situaţiei centralizatoare, certificatele de scutire pentru fiecare solicitant.

(la 25-05-2018 Alineatul (8) din Punctul 74. , Subsectiunea 1 , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 122, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(9) Modelul certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 28 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice se utilizează şi în cazul achiziţiilor de produse accizabile în regim de scutire de la plata accizelor de pe teritoriul României.

(la 21-03-2016 Alin. (9) al pct. 74 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 15 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(10) În cazul situaţiilor în care operaţiunile sunt scutite de TVA şi se utilizează certificatul de scutire de TVA, acesta asigură şi aplicarea scutirii de la plata accizelor.

(11) În situaţiile prevăzute la alin. (9) şi (10), certificatul de scutire reprezintă actul doveditor privind scutirea de la plata accizelor pentru antrepozitarul autorizat sau expeditorul înregistrat.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat are obligaţia de a înregistra în evidenţele sale certificatele de scutire, aferente fiecărei operaţiuni în parte.

(13) Deplasarea produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoţită pe lângă certificatul de scutire şi de documentul administrativ electronic tipărit prevăzut la art. 402 din Codul fiscal
.

(14) În cazul prevăzut la alin. (13), la sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să întocmească raportul de primire potrivit prevederilor art. 404 din Codul fiscal
.

75. (1) În cazul carburanţilor achiziţionaţi prin staţiile de distribuţie, scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 395 alin. (1) din Codul fiscal
se acordă prin restituire.

(2) Beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 395 alin. (1) din Codul fiscal se adresează Ministerului Afacerilor Externe sau, după caz, Ministerului Apărării Naţionale, pentru determinarea cantităţilor anuale de carburanţi, defalcate pe luni, ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de accize, pentru fiecare autoturism şi persoană în parte.

(3) Ministerul Afacerilor Externe şi Ministerul Apărării Naţionale transmit autorităţii vamale teritoriale ce deserveşte beneficiarul lista cuprinzând cantităţile de carburanţi determinate potrivit alin. (2).

(4) Cu ocazia fiecărei aprovizionări cu carburanţi auto de la staţiile de distribuţie, beneficiarul scutirii trebuie să solicite bonul fiscal emis prin aparatul de marcat electronic fiscal. Bonul fiscal trebuie să aibă înscris pe verso numărul de înmatriculare al autoturismului şi denumirea/numele cumpărătorului.

(5) În vederea restituirii sumelor reprezentând accize, beneficiarii scutirilor depun la autoritatea fiscală teritorială, până la finele lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, inclusiv pentru personalul angajat, următoarele documente:

a) cererea de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 27 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice;

b) un centralizator în care vor fi enumerate bonurile fiscale şi cantităţile de carburanţi achiziţionate în luna pentru care se face solicitarea, la care ataşează bonurile fiscale certificate în mod corespunzător de vânzător.

Nedepunerea în termen a documentelor prevăzute la lit. a) şi b) nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiţia ca acestea să fie depuse în cadrul termenului de prescripţie prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală.

(la 21-03-2016 Alin. (5) al pct. 75 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 16 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(6) După verificarea concordanţei dintre informaţiile din cererea de restituire şi datele cuprinse în bonurile fiscale, compartimentul de specialitate din cadrul autorităţii fiscale teritoriale care deserveşte beneficiarul determină suma de restituit reprezentând accize.

(7) Restituirea accizelor se efectuează în termen de 45 de zile de la data depunerii documentaţiei complete.

(8) După soluţionarea cererii, documentele originale se restituie beneficiarului.

76. (1) În cazul importului de produse accizabile dintr-o ţară terţă, regimul de scutire de accize prevăzut la art. 395 alin. (1) din Codul fiscal
se acordă direct în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 28, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) Certificatul de scutire se întocmeşte de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul, pentru fiecare operaţiune în parte.

(3) Transportul produselor accizabile de la biroul vamal de intrare în România, ori de la un birou vamal de intrare pe teritoriul Uniunii Europene, până la beneficiar, este însoţit de un exemplar al certificatului de scutire şi de documentul vamal.

(4) După încheierea deplasării, beneficiarul păstrează documentele prevăzute la alin. (3). În cazul transportului produselor accizabile de la biroul vamal de intrare în România până la beneficiar, cel de-al doilea exemplar al certificatului de scutire se păstrează de biroul vamal de intrare în România.

(5) În baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 28, scutirea de la plata accizelor se acordă direct şi în cazul în care beneficiarii scutirii achiziţionează produsele accizabile de la un importator care a pus în liberă circulaţie respectivele produse, cu plata accizelor.

(6) În situaţia de la alin. (5), un exemplar al certificatului de scutire însoţeşte transportul produselor accizabile de la importator către beneficiar şi se păstrează de către acesta, iar al doilea exemplar se păstrează de către importator.

(7) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la preţuri fără accize şi va solicita restituirea accizelor aferente cantităţilor astfel livrate.

(8) În vederea restituirii sumelor reprezentând accizele, importatorul depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, următoarele documente:

a) cererea de restituire de accize;

b) copia facturilor de livrare către beneficiarul scutirii, în care este înscrisă menţiunea «scutit de accize»;

c) dovada plăţii accizelor în vamă;

d) copia certificatului de scutire, aferent fiecărei operaţiuni.

Nedepunerea în termen a documentelor prevăzute la lit. a)-d) nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiţia ca acestea să fie depuse în cadrul termenului de prescripţie prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală.

(la 21-03-2016 Alin. (8) al pct. 76 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 17 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(9) Modelul cererii de restituire a accizei este prevăzut în anexa nr. 27.

(10) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de importator şi va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin întocmirea unui proces-verbal în care se înscriu cuantumul sumelor reprezentând accize aprobate la restituire, pentru care se emite şi o decizie de admitere, sau după caz, motivele de fapt şi de drept, în cazul respingerii totale sau parţiale a cererii de restituire.

(11) În cazul deciziei de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală
.

77. (1) În cazul energiei electrice şi al gazului natural, scutirea prevăzută la art. 395 alin. (1) din Codul fiscal
se acordă în baza certificatului de scutire, întocmit de beneficiar potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 28, întocmit de beneficiar şi vizat de autoritatea vamală teritorială care deserveşte beneficiarul.

(2) Termenul de valabilitate a certificatului de scutire este de un an calendaristic de la data vizării acestuia potrivit alin. (1).

(3) Certificatul de scutire se întocmeşte în două exemplare. Un exemplar rămâne la beneficiar, iar al doilea se reţine de către operatorul economic de gaz natural şi de energie electrică care realizează furnizarea direct către beneficiar.

(4) În baza certificatului de scutire, furnizorul de gaz natural şi furnizorul de energie electrică emit beneficiarului facturi la preţuri fără accize.

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice

78. (1) În înţelesul art. 397 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, prin alcool etilic complet denaturat se înţelege alcoolul etilic denaturat cu eurodenaturantul prevăzut la alin. (2), precum şi cu denaturanţii comunicaţi Comisiei Europene şi acceptaţi de către aceasta şi celelalte state membre.

(2) În România, formula admisă a fi utilizată pentru denaturarea completă a alcoolului, în concentraţie pe hectolitru de alcool pur, este următoarea: izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 1 litru (chimic pur), metiletilcetonă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 1 litru (chimic pură) şi benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur).

(la 25-05-2018 Alineatul (2) din Punctul 78. , Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 123, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(3) În aplicarea art. 397 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
, substanţele admise pentru denaturarea alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanţele admise pentru denaturarea acestuia, în concentraţie pe hectolitru de alcool pur, sunt cel puţin două din următoarele:

a) pentru produsele cosmetice:

1. dietilftalat (nr. CAS 84-66-2) 0,1 litri (chimic pur);
2. ulei de mentă 0,15 litri;
3. ulei de lavandă 0,15 litri;
4. benzoat de benzil (nr. CAS 120-51-4) 5 litri (chimic pur);
5. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur);
6. 1,2 propandiol (nr. CAS 57-55-6) 2 litri (chimic pur);
7. terţbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
8. benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur);

Prin produse cosmetice se înţelege orice substanţă sau amestec destinate punerii în contact cu părţile externe ale corpului uman, respectiv epidermă, zonele cu păr, unghii, buze şi organe genitale externe, sau cu dinţii şi mucoasele cavităţii orale, cu scopul exclusiv sau principal de a le

curăţa, de a le parfuma, de a schimba aspectul acestora, de a le proteja, de a le menţine în condiţii bune sau de a corecta mirosurile corpului, aşa cum este prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a) din Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European şi al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice, cu modificările şi completările ulterioare.

b) pentru alte produse decât cele cosmetice:
1. alcooli superiori 3 kg;
2. violet de metil (nr. CAS 8004-87-3; C.I. 42535) 0,1 grame (chimic pur);
3. monoetilenglicol (nr. CAS 107-21-1) 0,35 kilograme (chimic pur);
4. salicilat de etil/metil (nr. CAS 118-61-6/nr. CAS 119-36-8) 0,06 kilograme (chimic pur);
5. albastru de metilen (nr. CAS 61-73-4; C.I. 52015) 0,35 grame (chimic pur);
6. terţbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
7. etil terţbutil eter (nr. CAS 637-92-3) 2 litri (chimic pur);
8. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur).

(4) Cantităţile/Volumele de substanţe prevăzute la alin. (2) şi (3) sunt exprimate în substanţă cu puritate 100% şi trebuie să se regăsească la finalul operaţiunii de denaturare, după omogenizare în produsul finit.

(5) Cantităţile/Volumele de substanţe prevăzute la alin. (2) şi (3) pot fi depăşite cu maximum 10%.

(6) Pentru denaturarea alcoolului etilic destinat produselor cosmetice nu pot fi utilizate următoarele formule:
a) formula de denaturare care cuprinde doar uleiul de lavandă şi uleiul de mentă; şi
b) formula de denaturare care cuprinde doar uleiul de mentă şi 1,2 propandiol.

(7) Pentru alcoolul etilic destinat altor produse decât cele cosmetice nu poate fi utilizată formula de denaturare care cuprinde doar albastrul de metilen şi violetul de metil.

(8) Operatorii economici utilizatori de alcool parţial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul parţial denaturat cu substanţele prevăzute la alin. (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanţelor pe care ei le propun. Solicitarea trebuie să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea acelui denaturant specific şi descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum şi declaraţia pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se utilizează alcoolul parţial denaturat nu intră în reacţie cu substanţele propuse ca denaturanţi, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic parţial denaturat cu substanţele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul stă la baza documentaţiei necesare eliberării autorizaţiei de utilizator final.

(la 25-05-2018 Alineatul (8) din Punctul 78. , Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 123, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(9) Operatorii economici utilizatori de alcool parţial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unor substanţe de denaturare a alcoolului etilic, altele decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziţii de alcool etilic astfel denaturat şi de la antrepozite fiscale din alte state membre.

(10) În înţelesul art. 397 alin. 91) lit. b) din Codul fiscal
, prin produse destinate consumului uman se înţelege produsele alimentare astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 1 din Legea nr. 321/2009
privind comercializarea produselor alimentare, cu modificările şi completările ulterioare.

79. (1) Denaturarea alcoolului etilic se efectuează exclusiv în antrepozitele fiscale de producţie alcool etilic - materie primă, în care respectivul alcool etilic a fost realizat.

(2) Denaturarea alcoolului etilic se efectuează în antrepozitele fiscale de producţie autorizate pentru această operaţiune, sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(3) Pentru obţinerea soluţiilor de spălat sau de curăţare este permisă numai utilizarea alcoolului tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obţinere a alcoolului etilic rafinat şi care datorită compoziţiei sale nu poate fi utilizat în industria alimentară, denaturat potrivit pct. 78 alin. (3) lit. b) coroborat cu pct. 78 alin. (7) sau prin utilizarea denaturantului pentru care s-a primit avizul laboratorului vamal, potrivit pct. 78 alin. (8) şi (9).

(4) Realizarea în interiorul antrepozitelor fiscale de producţie a produselor care nu sunt destinate consumului uman prevăzute la pct. 78 alin. (10) este interzisă, cu excepţia alcoolului sanitar.

(la 16-04-2020 Alineatul (4) din Punctul 79. , Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 1, ARTICOLUL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 9 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 320 din 16 aprilie 2020)

(5) Abrogat.

(la 16-04-2020 Alineatul (5) din Punctul 79. , Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogat de Punctul 2, ARTICOLUL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 9 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 320 din 16 aprilie 2020)

(6) Operaţiunea de denaturare a alcoolului etilic se poate realiza astfel:
a) fie prin adăugarea succesivă a substanţelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanţele denaturante admise.

(7) Responsabilitatea respectării procedurii de denaturare şi a omogenizării substanţelor prevăzute la pct. 78 alin. (2) şi (3) în masa de produs finit realizat în antrepozitul fiscal, revine antrepozitarului autorizat. În cazul achiziţiilor intracomunitare şi al importurilor de alcool denaturat, responsabilitatea privind omogenizarea substanţelor prevăzute la pct. 78 alin. (2) şi (3) în masa de alcool denaturat revine persoanei care efectuează achiziţia intracomunitară sau importul, respectiv, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, după caz.

(8) Antrepozitele fiscale de producţie alcool etilic - materie primă pot elibera pentru consum alcool etilic denaturat în vrac numai către operatorii economici care îl utilizează într-un scop scutit potrivit art. 397 din Codul fiscal, respectiv:

a) în baza autorizaţiei de utilizator final, în cazul operatorilor economici care achiziţionează produsul în regim de scutire directă, sau

b) în baza declaraţiei pe propria răspundere întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, în cazul operatorilor economici care achiziţionează produsul în regim de scutire indirectă de la plata accizelor potrivit pct. 90 alin. (1).

Prin livrare în vrac a alcoolului etilic denaturat se înţelege transportul produsului în stare vărsată, potrivit pct. 12 alin. (1).

(la 21-03-2016 Alin. (8) al pct. 79 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(9) Deplasarea intracomunitară a alcoolului complet denaturat este însoţită de documentul de însoţire prevăzut la art. 416 din Codul fiscal
.

80. (1) În aplicarea art. 397 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
, prin medicamente se înţelege produsele definite în directivele 2001/82/CE şi 2001/83/CE.

(2) În sensul art. 397 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal
, prin procese de fabricaţie se înţelege totalitatea procedeelor folosite pentru transformarea materiilor prime şi a semifabricatelor în produse finite, cu condiţia ca produsele finite să nu conţină alcool.

81. (1) În situaţiile de scutire directă, pentru produsele prevăzute la art. 397 alin. (1) din Codul fiscal
, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiţia ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal, din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import.

(2) În situaţiile de scutire indirectă, pentru produsele prevăzute la art. 397 alin. (1) din Codul fiscal
, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiţia ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat sau din operaţiuni proprii de import. Destinatarul înregistrat care livrează produse ce urmează a fi utilizate într-un scop scutit de la plata accizelor va evidenţia în factură contravaloarea accizelor plătite la bugetul de stat.

(3) Atunci când utilizatorul face achiziţii intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. b)-i) din Codul fiscal
, trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(4) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o ţară terţă în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. b)-i) din Codul fiscal
, importatorul trebuie să fie şi utilizatorul materiei prime.

82. (1) Scutirea de accize se acordă direct:
a) în situaţiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. d)
şi f) din Codul fiscal
;
b) în situaţia prevăzută la art. 397 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
, numai pentru producţia de alcool sanitar;
c) în situaţiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. a)
, c)
şi e) din Codul fiscal
.

(2) Beneficiază de scutirea directă prevăzută la alin. (1) lit. b) şi c) numai antrepozitarii autorizaţi care funcţionează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înţelege utilizarea alcoolului etilic şi a altor produse alcoolice de către antrepozitar pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

(la 16-04-2020 Alineatul (2) din Punctul 82. , Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 3, ARTICOLUL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 284 din 9 aprilie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 320 din 16 aprilie 2020)

(3) În toate situaţiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizaţiei de utilizator final.

83. (1) Autorizaţia de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 24. Cererea, însoţită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(3) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizaţiei de utilizator final, în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat alcoolul etilic şi produsele alcoolice achiziţionate anterior în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final.

e) solicitantul nu înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală.

(la 16-10-2020 Alineatul (3) din Punctul 83. , Subsectiunea a 2-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completat de Punctul 37, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prevăzut în anexa nr. 25.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite antrepozitului fiscal care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Termenul de valabilitate a autorizaţiei de utilizator final este de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

84. (1) Deţinătorii autorizaţiilor de utilizator final au obligaţia de a înştiinţa autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care intenţionează să o aducă asupra datelor în baza cărora a fost emisă autorizaţia de utilizator final, cu minimum 5 zile lucrătoare înainte de producerea respectivei modificării.

(2) În cazul modificărilor care se înregistrează la oficiul registrului comerţului, operatorul economic are obligaţia de a înştiinţa autoritatea vamală în termen de 30 de zile de la data emiterii documentului care atestă realizarea efectivă a modificărilor şi să prezinte o copie de pe acest document.

85. Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final au obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea alcoolului etilic şi a

produselor alcoolice, care cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

86. (1) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizaţia de utilizator final în următoarele situaţii:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal
;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinaţia cantităţii de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice achiziţionate;

c) operatorul economic a utilizat alcoolul etilic şi/sau produsele alcoolice achiziţionate altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final;

d) utilizatorul final înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală
, mai vechi de 60 de zile faţă de termenul legal de plată.

(2) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

87. (1) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizaţia de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(2) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

88. (1) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

(2) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(3) O nouă autorizaţie de utilizator final poate fi obţinută după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.

(4) Stocurile de alcool etilic şi/sau de produse alcoolice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

89. (1) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. Autoritatea vamală centrală asigură publicarea listei cuprinzând aceşti operatori economici pe pagina sa de web, listă care se actualizează lunar, până la data de 15 a fiecărei luni.

(2) În aplicarea pct. 81 alin. (1), livrarea în scutire directă a produselor alcoolice se face la preţuri fără accize, iar deplasarea şi primirea produselor accizabile spre/de un utilizator final autorizat se supun prevederilor art. 420 din Codul fiscal
.

(3) În toate situaţiile în care autoritatea competentă constată că produsele alcoolice achiziţionate în scutire de la plata accizelor potrivit art. 397 din Codul fiscal
au fost utilizate altfel decât potrivit scopului declarat, ia măsurile necesare în vederea recuperării accizelor devenite exigibile potrivit art. 340 alin. (4) din Codul fiscal
.

90. (1) Scutirea de accize se acordă indirect:
a) în situaţiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. g)
, h)
şi i) din Codul fiscal
;
b) în situaţiile prevăzute la art. 397 alin. (1) lit. c)
şi e) din Codul fiscal
, cu excepţia antrepozitarilor care funcţionează în sistem integrat, aşa cum este acesta definit la pct. 82 alin. (2) teza a doua;
c) în situaţia prevăzută la art. 397 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
, cu excepţia producţiei de alcool sanitar.

(2) În cazul scutirii indirecte de accize, livrarea alcoolului etilic şi a produselor alcoolice se face la preţuri cu accize, iar operatorii economici au dreptul să solicite restituirea accizelor.

(la 21-03-2016 Alin. (2) al pct. 90 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 19 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(3) Depozitele farmaceutice achiziţionează alcoolul etilic la preţuri cu accize şi îl livrează către spitale şi farmacii la preţuri fără accize, în baza autorizaţiilor de utilizator final deţinute de acestea din urmă. Depozitele farmaceutice stabilesc preţurile de vânzare cu amănuntul pentru alcoolul etilic, pe baza preţului de achiziţie al acestuia, mai puţin accizele.

(4) În situaţia prevăzută la alin. (3) depozitele farmaceutice păstrează o copie a autorizaţiei de utilizator final al beneficiarului scutirii.

(5) Pentru cantităţile de alcool etilic livrate la preţuri fără accize spitalelor şi farmaciilor, depozitele farmaceutice au dreptul să solicite restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice depun la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoţită de:
a) copia facturii de achiziţie a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidenţiată distinct;
b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantităţii de alcool etilic livrată spitalelor şi farmaciilor la preţuri fără accize, constând într-o situaţie centralizatoare a documentelor aferente cantităţilor efectiv livrate.

(6) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii depun lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială, cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a alcoolului etilic şi/sau a produsului alcoolic ori copia avizului de însoţire pentru alcoolul etilic parţial denaturat în cazul antrepozitarilor autorizaţi care funcţionează în sistem integrat. În cazul operatorului economic prevăzut la pct. 81 alin. (3), utilizatorul autorizat ca destinatar înregistrat va prezenta dovada achiziţiei în regim suspensiv, reprezentată de documentul administrativ electronic şi raportul de recepţie aferent, iar în cazul utilizatorului prevăzut la pct. 81 alin. (4), declaraţia vamală de import;

b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis, sau dovada plăţii accizelor la bugetul de stat, în cazul antrepozitarilor autorizaţi care funcţionează în sistem integrat, a destinatarilor înregistraţi şi a operatorilor economici care au realizat operaţiuni proprii de import;

c) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situaţie centralizatoare a cantităţilor efectiv utilizate şi a documentelor aferente.

(la 21-03-2016 Alin. (6) al pct. 90 din titlul VIII din Codul fiscal a fost introdus de pct. 20 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(7) Nedepunerea în termen a documentelor prevăzute la alin. (6) nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiţia ca acestea să fie depuse în cadrul termenului de prescripţie prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală. Modelul cererii de restituire de accize este cel prevăzut prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(la 21-03-2016 Alin. (7) al pct. 90 din titlul VIII din Codul fiscal a fost introdus de pct. 20 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SUBSECŢIUNEA a 3-a

Scutiri pentru tutun prelucrat

91. (1) În cazul ţigaretelor, scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 398 din Codul fiscal
se aplică dacă sunt destinate unor teste ştiinţifice sau unor teste privind calitatea produselor, cu condiţia ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestora, ci prin mijloace specifice cercetării ştiinţifice sau cercetării privind calitatea produselor.

(2) Scutirea pentru loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) se acordă antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de ţigarete, în limita cantităţii de 200.000 de ţigarete pe semestru, exclusiv pentru testarea realizată direct de către aceştia sau prin intermediul unei societăţi specializate în efectuarea testelor ştiinţifice ori privind calitatea produselor.

(3) Noţiunea de "teste ştiinţifice sau teste privind calitatea produselor" prevăzută la art. 398 alin. (1) din Codul fiscal
nu cuprinde testele de piaţă destinate promovării produselor.

(4) Documentul de însoţire a lotului de ţigarete în timpul transferului de la producător la societatea specializată în efectuarea testelor ştiinţifice sau celor privind calitatea produselor este avizul de însoţire a mărfii.

SUBSECŢIUNEA a 4-a

Scutiri pentru produse energetice şi energie electrică

92. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se acordă direct cu condiţia ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze de la un antrepozit fiscal, fie direct de către aeronava care utilizează combustibilul în scopul scutit, fie indirect potrivit prevederilor alin. (2).

(2) În aplicarea alin. (1) se consideră că produsele energetice sunt aprovizionate indirect de la un antrepozit fiscal în cazul în care combustibilul pentru aviaţie expediat de la un antrepozit fiscal este recepţionat în scutire de accize de către persoana prevăzută la alin. (4), în alimentatoare autorizate exclusiv pentru circulaţia în incinta aeroportului şi care alimentează efectiv aeronavele, precum şi în cazul în care combustibilul pentru aviaţie expediat de la un antrepozit fiscal este recepţionat în scutire de accize de către persoana prevăzută la alin. (4) lit. b) şi c) în alimentatoare destinate alimentării aeronavelor deţinute de aceasta sau în rezervoarele deţinute sub orice formă de aceasta, pentru alimentarea ulterioară a aeronavelor pe care le deţine.

(la 16-10-2020 Alineatul (2) din Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 38, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(2^1) Responsabilitatea cu privire la livrarea combustibilului pentru aviaţie potrivit scopului scutit revine persoanei prevăzute la alin. (4), iar dovada livrării efective a acestuia la aeronavele care îl utilizează efectiv, potrivit scopului scutit, este documentul de livrare semnat de comandantul aeronavei aprovizionate, respectiv de conducătorii structurilor competente din cadrul autorităţilor prevăzute la alin. (4) lit. c).

(la 16-10-2020 Subsectiunea a 4-a din Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completată de Punctul 39, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(3) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se acordă direct şi în cazul în care persoana prevăzută la alin. (4) lit. b) aprovizionează aeronavele deţinute cu produse energetice care provin din achiziţii intracomunitare proprii. În acest caz operatorii economici trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat. Prevederile alin. (2^1) se aplică în mod corespunzător.

(la 16-10-2020 Alineatul (3) din Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 40, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(4) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie se efectuează la preţuri fără accize către:

a) operatorii economici care deţin certificate de autorizare pentru aprovizionarea aeronavelor cu produse energetice, eliberate de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

b) persoana care deţine certificat de autorizare ca operator aerian sau care deţine dreptul de folosinţă, sub orice formă, a unei aeronave pentru care există un certificat de autorizare pentru aviaţie. Prin certificat de autorizare pentru aviaţie se înţelege orice document care atestă că aeronava este luată în evidenţa autorităţilor competente din România ori din statul în care aceasta este înregistrată;

c) autorităţile publice.

(la 16-10-2020 Litera c) din Alineatul (4) , Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 41, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(5) Pentru aeronavele înregistrate în România, certificatele prevăzute la alin. (4) lit. b) se eliberează de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(la 12-11-2018 Alineatul (5) din Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 1, ARTICOLUL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 874 din 9 noiembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 954 din 12 noiembrie 2018)

(6) Intră sub incidenţa prevederilor alin. (4), fără a fi necesară prezentarea certificatelor eliberate de autorităţile aeronautice civile din statele respective, şi livrările de produse energetice destinate a fi utilizate drept combustibil pentru aviaţie de către aeronavele înregistrate în alte state, care efectuează zboruri, altele decât cele turistice în scop privat.

(7) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (4) lit. a) care dispun de spaţii de depozitare şi efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil pentru aviaţie a aeronavelor au obligaţia să autorizeze respectivele spaţii de depozitare, ca antrepozite fiscale de depozitare.

(8) În cazul operatorilor economici care deţin certificate de autorizare ca agenţi de handling pentru combustibili pentru aviaţie, autorizaţia de antrepozit fiscal se emite pentru locurile şi produsele specificate în anexa la certificatul de autorizare emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(9) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică direct şi în cazul operatorilor economici prevăzuţi la alin. (4) lit. a) care nu dispun de spaţii de depozitare şi efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil pentru aviaţie a aeronavelor, cu condiţia ca deplasarea produselor energetice să se realizeze direct de la antrepozitul fiscal către beneficiarul scutirii.

(10) Prin beneficiarul scutirii de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se înţelege persoana prevăzută la alin. (4) lit. b) şi lit. c).

(11) Dovada care stă la baza acordării scutirii de la plata accizelor o reprezintă certificatul de livrare semnat de reprezentantul persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b) sau c) ori de comandantul aeronavei, după caz.

(12) Certificatul de livrare se întocmeşte de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei direct sau indirect, iar în cazul în care factura privind alimentarea aeronavei se întocmeşte în numele altui antrepozit fiscal, un exemplar al certificatului de livrare este transmis

şi acelui antrepozit fiscal. Antrepozitul fiscal în numele căruia se emit facturile către persoanele prevăzute la alin. (4) întocmeşte jurnalul prevăzut în anexa nr. 29, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei întocmeşte jurnalul prevăzut în anexa nr. 30, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(la 12-11-2018 Alineatul (12) din Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 1, ARTICOLUL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 874 din 9 noiembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 954 din 12 noiembrie 2018)

(13) În cazul în care combustibilul pentru aviaţie este facturat de un antrepozit fiscal de produse energetice către un intermediar care administrează contracte cu companii aeriene şi care emite, la rândul lui, facturi către acestea, după alimentarea aeronavelor în aceleaşi condiţii cu cele prevăzute la alin. (2), fără a avea loc un transfer fizic al produsului de la antrepozitul fiscal către intermediar, deplasarea combustibilului pentru aviaţie de la antrepozitul fiscal către aeronave este însoţită de avizul de însoţire. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă certificatul de livrare prevăzut la alin. (11). Certificatul de livrare se întocmeşte de către antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei. Primul antrepozit fiscal întocmeşte jurnalul prevăzut în anexa nr. 29. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei întocmeşte jurnalul prevăzut în anexa nr. 30.

(14) Jurnalele prevăzute la alin. (12) şi (13) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(15) Antrepozitele fiscale de producţie sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (7), înscriu zilnic, în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 29, toate cantităţile de combustibil livrate cu destinaţia de a fi utilizate drept combustibil pentru aviaţie.

(16) Jurnalele menţionate la alin. (15) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(17) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (7) înregistrează zilnic atât intrările, cât şi ieşirile de combustibil, în jurnalele privind achiziţiile/livrările de combustibil destinat utilizării drept combustibil pentru aviaţie, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 30.

(18) Jurnalele menţionate la alin. (17) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(19) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se acordă la livrarea de combustibil în vederea utilizării drept combustibil pentru aviaţia turistică în scop privat, astfel cum este definită la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal .

(20) În sensul alin. (19), nu se aplică scutirea de la plata accizelor în cazuri precum cele de mai jos, fără a avea un caracter limitativ:

a) în cadrul activităţilor pe care le desfăşoară, operatorii economici utilizează aeronavele pe care le deţin pentru uzul gratuit al propriilor angajaţi, cum ar fi deplasarea membrilor personalului la clienţi sau la târguri comerciale;

b) în cazul aeronavelor închiriate sau deţinute în leasing, în situaţia în care operatorul economic care deţine sau care utilizează aeronava nu asigură el însuşi în mod direct şi cu titlu oneros serviciile de transport aerian.

În acest sens au fost pronunţate deciziile Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în cauzele C-79/10 şi C-250/10.

(1) Scutirea directă de la plata accizelor, conform art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, se aplică şi în cazul produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie de către autorităţile publice, deplasate către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România.

(la 16-10-2020 Alineatul (1) din Punctul 92^1. , Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 42, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(2) În sensul alin. (1), prin loc de livrare directă se înţelege locul unde produsele energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie sunt recepţionate în alimentatoarele destinate alimentării aeronavelor deţinute de autorităţile publice sau în rezervoarele deţinute sub orice formă de aceste autorităţi publice, pentru alimentarea ulterioară a aeronavelor pe care le deţin, cu respectarea condiţiilor prevăzute la art. 401-412 din Codul fiscal şi la pct. 124-134 din prezentele norme metodologice.

(la 16-10-2020 Alineatul (2) din Punctul 92^1. , Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 42, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(3) Prevederile pct. 92 referitoare la documentele justificative necesare aplicării scutirii directe de la plata accizelor se aplică în mod corespunzător.

(la 12-11-2018 Subsecţiunea a 4-a din Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost completată de Punctul 2, ARTICOLUL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 874 din 9 noiembrie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 954 din 12 noiembrie 2018)

93. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se acordă direct cu condiţia ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze de la un antrepozit fiscal, fie direct de către nava care utilizează combustibilul în scopul scutit, fie indirect potrivit prevederilor alin. (2).

(2) În aplicarea alin. (1) se consideră că produsele energetice sunt aprovizionate indirect de la un antrepozit fiscal în cazul în care aprovizionarea este efectuată de o navă deţinută de către persoana prevăzută la alin. (4) lit. b), care are rolul de a aproviziona alte nave deţinute de aceeaşi persoană prevăzută la alin. (4) lit. b), dacă din motive obiective, care ţin de amplasarea fizică a antrepozitului fiscal, precum şi de caracteristicile tehnice ale navelor, este imposibilă aprovizionarea directă de la antrepozitul fiscal a acestora. În acest caz, responsabilitatea cu privire la utilizarea combustibilului pentru navigaţie potrivit scopului scutit revine persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b), iar dovada livrării efective a acestuia la navele care îl utilizează

efectiv, potrivit scopului scutit, este documentul de livrare semnat de comandantul navei aprovizionate.

(3) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se acordă direct şi în cazul în care operatorii economici prevăzuţi la alin. (4) lit. b) aprovizionează navele deţinute cu produse energetice care provin din achiziţii intracomunitare proprii. În acest caz operatorii economici trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat. Prevederile alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(4) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigaţia în apele Uniunii Europene şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, se efectuează la preţuri fără accize către:

a) operatorii economici care au în obiectul de activitate desfăşurarea activităţii de aprovizionare a navelor cu combustibil pentru navigaţie;

b) persoana care deţine certificat de autorizare pentru navigaţie sau care deţine dreptul de folosinţă, sub orice formă, a unei nave pentru care există un certificat de autorizare pentru navigaţie. Prin certificat de autorizare pentru navigaţie se înţelege orice document care atestă că nava este luată în evidenţa autorităţilor competente din România ori din statul în care aceasta este înregistrată;

c) autorităţile publice.

(la 16-10-2020 Litera c) din Alineatul (4) , Subsectiunea a 4-a , Sectiunea a 14-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 43, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(5) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (4) lit. a), care dispun de spaţii de depozitare corespunzătoare şi efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil pentru navigaţie a navelor, au obligaţia să autorizeze respectivele spaţii de depozitare, ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Prin beneficiarul scutirii de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se înţelege persoana prevăzută la alin. (4) lit. b) şi lit. c).

(7) Dovada care stă la baza acordării scutirii de la plata accizelor o reprezintă certificatul de livrare semnat de reprezentantul persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b) sau c) ori de comandantul aeronavei, după caz.

(8) Antrepozitele fiscale de producţie sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), înscriu zilnic toate cantităţile de combustibil livrate cu destinaţia utilizării exclusive pentru navigaţie în jurnale speciale, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(9) Jurnalele menţionate la alin. (8) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi se transmit on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorităţii vamale teritoriale. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(10) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (5) înregistrează zilnic în jurnalele privind intrările şi ieşirile de produse energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigaţie, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 32, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(11) Jurnalele menţionate la alin. (10) se întocmesc pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi se transmit on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorităţii vamale teritoriale. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(12) Antrepozitarul autorizat justifică scutirea directă de la plata accizelor la livrarea din antrepozitul fiscal a combustibilului pentru navigaţie către nave, cu următoarele documente:

a) în cazul navelor înregistrate în România, copie de pe atestatele de bord sau, după caz, de pe carnetele de ambarcaţiune ale navelor care urmează a fi aprovizionate de la antrepozitul fiscal, direct sau indirect, potrivit alin. (1);

b) copie de pe certificatele de autorizare pentru navigaţie ale navelor care urmează a fi aprovizionate direct sau indirect conform alin. (1) sau, după caz, orice alt documente care atestă că navele sunt luate în evidenţa autorităţilor competente din România ori din statul în care acestea sunt înregistrate;

c) declaraţia pe propria răspundere a reprezentantului legal al persoanei prevăzute la alin. (4) cu privire la utilizarea combustibilului pentru navigaţie achiziţionat în regim de scutire de la plata accizelor, cu menţionarea datelor de identificare a navelor care îl utilizează potrivit scopului scutit;

d) în cazul aprovizionării indirecte prevăzute la alin. (2), declaraţia pe propria răspundere a reprezentantului legal al persoanei prevăzute la alin. (4) lit. b) cu privire la faptul că, urmare a locului în care este amplasat antrepozitul fiscal şi a caracteristicilor navelor care urmează a fi aprovizionate, nu este posibilă aprovizionarea directă prevăzută la alin. (1).

(13) După efectuarea aprovizionării directe a navei cu combustibil pentru navigaţie, o copie a documentului de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparţine nava se depune la antrepozitul fiscal de la care nava a fost aprovizionată. În cazul aprovizionării indirecte prevăzute la alin. (2), nava care a aprovizionat direct de la antrepozitul fiscal emite un document de livrare către nava care utilizează efectiv combustibilul potrivit scopului scutit. În acest caz, documentul de livrare semnat de comandantul navei care utilizează efectiv combustibilul pentru navigaţie nu se depune la antrepozitul fiscal, ci se păstrează de către persoana prevăzută la alin. (4) lit. b).

(14) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se acordă la livrarea de combustibil în vederea utilizării drept combustibil pentru navigaţia ambarcaţiunilor de agrement private, astfel cum sunt definite la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal

.

(15) În sensul alin. (14), nu se aplică scutirea de la plata accizelor în situaţii precum următoarele, fără a se limita la acestea:

a) în cadrul activităţilor pe care le desfăşoară, operatorii economici utilizează navele pe care le deţin pentru uzul gratuit al propriilor angajaţi, cum ar fi deplasarea membrilor personalului la clienţi sau la târguri comerciale;

b) în cazul navelor închiriate sau deţinute în leasing, în situaţia în care operatorul economic care deţine sau care utilizează nava nu asigură el însuşi în mod direct şi cu titlu oneros serviciile de transport naval.

În acest sens au fost pronunţate deciziile Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în cauzele C-79/10 şi C-250/10.

94. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal se acordă direct dacă:

a) energia electrică provine de la operatori economici autorizaţi de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE);

b) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal sunt aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, sau provin din achiziţii intracomunitare proprii ori din operaţiuni proprii de import;

c) anulată;

(la 15-09-2021 Prevederea cu privire la lit. c) alin. (1), pct. 94, titlul VIII a fost anulată de DECIZIA nr. 2.073 din 31 martie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 884 din 15 septembrie 2021)

d) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal provine de la un distribuitor autorizat sau redistribuitor autorizat, în sensul prevăzut la pct. 15 alin. (1).

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 94 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 21 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) În vederea aplicării scutirii directe conform pct. 95, beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c)
, d)
şi h) din Codul fiscal
solicită autorităţii vamale teritoriale în raza căreia îşi au sediul eliberarea de autorizaţii de utilizator final.

(3) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (2):

a) energia electrică prevăzută la art. 358 din Codul fiscal;

b) gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal, şi

c) produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) altele decât cele de la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, cu excepţia cărbunelui şi cocsului de la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal.

În acest caz beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal notifică autoritatea vamală teritorială. Modelul notificării este cel prevăzut în anexa nr. 23 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(la 21-03-2016 Alin. (3) al pct. 94 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 21 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(4) Beneficiază de scutirea directă de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. c)
, d)
şi h) din Codul fiscal
şi operatorii economici care utilizează produse energetice provenite din achiziţii intracomunitare proprii sau din operaţiuni proprii de import. Scutirea directă de acordă direct în baza autorizaţiei de utilizator final.

(5) Destinatarii înregistraţi, importatorii sau operatorii economici prevăzuţi la alin. (1), care achiziţionează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producţie de energie electrică sau producţie combinată de energie electrică şi termică, livrează produsele la preţuri fără accize şi solicită autorităţii fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităţilor livrate cu această destinaţie care au fost plătite, după caz, la momentul recepţiei, importului sau al achiziţiei.

(6) În vederea restituirii accizelor în situaţia prevăzută la alin. (5), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic depun la autoritatea fiscală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize, potrivit modelului aprobat prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Cererea este însoţită de copia autorizaţiei de utilizator final al beneficiarului scutirii şi de documentul care atestă plata accizelor aferente produselor energetice care au fost livrate în scutire.

(7) În situaţiile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c)
şi d) din Codul fiscal
, centralele de producţie de energie electrică sau centralele de producţie combinată de energie electrică şi termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea făcându-se în baza autorizaţiei de utilizator final. Atât achiziţionarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligaţiei, cât şi restituirea efectivă a cantităţilor astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizaţiei de utilizator final.

95. (1) În vederea aplicării scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. c)
, d)
şi h) din Codul fiscal
, beneficiarul scutirii trebuie să solicite eliberarea autorizaţiei de utilizator final.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final se întocmeşte conform modelului prevăzut în anexa nr. 24. Cererea, însoţită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(3) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizaţiei de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise fapte de natura celor prevăzute la art. 364 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
în cazierul judiciar;

c) solicitantul deţine utilajele, terenurile şi clădirile sub orice formă legală. Face excepţie de la această condiţie operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;

d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obţinut anterior autorizaţie de utilizator final.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 25.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantităţile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizaţie se estimează pe baza normelor de consum şi a producţiei preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

96. (1) Notificarea prevăzută la pct. 94 alin. (3) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantităţile de energie electrică şi gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor, pe o durată de un an. Cantităţile de energie electrică şi gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

97. (1) Operatorii economici care deţin autorizaţii de utilizator final prevăzute la pct. 95 alin. (1) au obligaţia de a transmite autorităţii vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor energetice, care cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din anexa nr. 26.

(2) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final conform pct. 95 şi care au transmis notificări conform pct. 96, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

98. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal se acordă direct.

(2) În sensul art. 399 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal , gazul natural, cărbunele şi cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. f) şi h) din Codul fiscal sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum şi organizaţiilor de caritate.

(3) În înţelesul alin. (2), prin consumatori casnici se înţelege clienţii casnici aşa cum sunt aceştia definiţi prin ordin al preşedintelui Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) În aplicarea alin. (2), prin organizaţii de caritate se înţelege organizaţiile care au înscrise în obiectul de activitate şi care desfăşoară efectiv activităţi caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătăţii, al protecţiei drepturilor copilului, al protecţiei bătrânilor, al protecţiei victimelor

violenţei împotriva femeilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamităţi naturale.

(5) În cazul organizaţiilor prevăzute la alin. (4), scutirea de la plata accizelor se acordă în baza:

a) autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, pentru cărbunele şi cocsul prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. h) din Codul fiscal
;

b) notificării transmise autorităţii vamale teritoriale, pentru gazul natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal
.

99. (1) Autorizaţia de utilizator final prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. a) se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 24, se depune la autoritatea vamală teritorială împreună cu următoarele documente:

a) actul de constituire - în copie şi în original - din care să rezulte că organizaţia desfăşoară una dintre activităţile prevăzute la pct. 98 alin. (4);

b) fundamentarea cantităţilor ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informaţie şi documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizaţiilor.

(3) Autorizaţiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25. Termenul de valabilitate a autorizaţiei de utilizator final este de un an de la data emiterii.

(4) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

100. (1) Notificarea prevăzută la pct. 98 alin. (5) lit. b) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(5) Cantităţile de gaz natural scutite de plata accizelor înscrise în notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor, pe o durată de un an. Cantităţile de gaz natural înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

101. Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final conform pct. 99 şi care au transmis notificări conform pct. 100, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

102. Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizaţie de caritate care deţine autorizaţie de utilizator final are obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei o situaţie centralizatoare privind cantităţile de produse energetice achiziţionate în decursul unui an calendaristic, cantităţile utilizate în scopul desfăşurării activităţilor caritabile şi stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

103. (1) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. f) şi g) din Codul fiscal se acordă indirect, cu condiţia ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal, din operaţiuni intracomunitare proprii ori din operaţiuni proprii de import.

(2) În cazul în care aprovizionarea se efectuează din operaţiuni intracomunitare proprii, operatorii economici trebuie să deţină şi calitatea de destinatar înregistrat.

(3) Înainte de fiecare achiziţie de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul anunţă la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea, pentru un posibil control.

(4) În vederea restituirii accizelor, beneficiarii scutirii indirecte transmit trimestrial autorităţii fiscale teritoriale, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului, documentele justificative cu privire la utilizarea combustibilului pentru motor potrivit scopului prevăzut la art. 399 alin. (1) lit. f) şi g) din Codul fiscal, după cum urmează:

a) memoriul în care sunt descrise operaţiunile pentru care a fost utilizat combustibilul pentru motor şi în care se menţionează: perioada de desfăşurare a operaţiunii, numărul orelor de funcţionare a motoarelor şi a instalaţiilor, precum şi consumul normat de combustibil pentru motor al respectivelor motoare şi instalaţii, înscris în specificaţiile tehnice ale acestora;

b) copii ale documentelor care atestă efectuarea operaţiunilor de dragare, certificate de autoritatea competentă;

c) copia facturii de achiziţie a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

d) dovada plăţii accizelor către furnizor sau la bugetul de stat, după caz, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis.

Nedepunerea în termen a documentelor prevăzute la lit. a)-d) nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiţia ca acestea să fie depuse în cadrul termenului de prescripţie prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală.

(la 21-03-2016 Alin. (4) al pct. 103 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 22 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(5) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin întocmirea unui proces-verbal în care se înscriu în mod distinct motivele de fapt şi temeiul de

drept pentru accizele propuse spre respingere, precum şi cuantumul accizelor aprobate a fi restituite şi prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(6) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte a dreptului de restituire, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală
.

(7) În aplicarea art. 399 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal
, prin utilizare în domeniul producţiei, dezvoltării, testării şi mentenanţei aeronavelor şi navelor se înţelege utilizarea în acest scop de către toate motoarele şi instalaţiile care echipează aeronavele şi navele.

(8) Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal
nu se acordă la livrarea de carburanţi utilizaţi pentru efectuarea unor zboruri dus-întors spre un centru de întreţinere aeronautică, respectiv a unor deplasări navale dus-întors către un centru de întreţinere navală. În acest sens au fost pronunţate deciziile Curţii de Justiţie a Uniunii Europene în cauzele C-79/10 şi C-250/10.

(9) Potrivit jurisprudenţei Curţii de Justiţie Europene, astfel cum s-a stabilit prin hotărârile Curţii Europene de Justiţie în cauzele C-391/05 şi C-505/10, în cazul navelor special concepute pentru efectuarea operaţiunilor de dragare prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal
, care dispun de un singur rezervor pentru combustibil din care se alimentează atât motoarele de propulsie care asigură navigaţia, cât şi motoarele staţionare care asigură funcţionarea instalaţiilor din dotare, este aplicabilă scutirea prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
.

104. În aplicarea art. 399 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal
:

a) prin rezervor standard se înţelege:

(i) rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de acelaşi tip ca şi vehiculul în cauză şi a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie, cât şi pentru funcţionarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice şi a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule, destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum şi rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

(ii) rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de acelaşi tip ca şi containerul în cauză şi a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcţionarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice şi a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) prin containere speciale se înţelege orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

105. Scutirea de la plata accizelor prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal
se acordă direct, în baza actelor normative care reglementează acordarea ajutoarelor umanitare.

106. În situaţia prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal
, scutirea de la plata accizelor se acordă după cum urmează:

a) direct, atunci când beneficiarii se aprovizionează cu produse energetice de la un antrepozit fiscal. Scutirea de la plata accizelor se acordă direct şi în cazul furnizării gazului natural prevăzut la art. 355 alin. (3) lit. f) din Codul fiscal

;

b) indirect, prin restituire, atunci când beneficiarii se aprovizionează cu produse energetice, altele decât gazul natural, de la operatori economici care nu deţin calitatea de antrepozitari autorizaţi.

107. (1) Scutirea prevăzută la pct. 106 lit. a) se acordă în baza autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, cu excepţia gazului natural pentru care scutirea se acordă în baza notificării transmise de beneficiar la autoritatea vamală teritorială.

(2) Cantităţile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizaţie de utilizator final/notificare se obţin prin estimare, pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor pe o durată de 3 ani. Cantităţile de combustibil pentru motor înscrise în autorizaţia de utilizator final/notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

108. (1) Autorizaţia de utilizator final prevăzută la pct. 107 alin. (1) se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Cererea pentru obţinerea autorizaţiei de utilizator final, întocmită conform modelului prevăzut în anexa nr. 24, se depune la autoritatea vamală teritorială împreună cu următoarele documente:

a) actul de constituire, în copie şi în original, din care să rezulte că solicitantul desfăşoară una dintre activităţile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. k)
;

b) fundamentarea cantităţilor ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informaţie şi documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizaţiilor.

(3) Autorizaţiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 25.

(4) Termenul de valabilitate a autorizaţiei de utilizator final este de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(5) Autoritatea vamală teritorială atribuie şi înscrie pe autorizaţia de utilizator final un cod de utilizator.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. O copie a acestui exemplar se transmite operatorului economic care furnizează produsele accizabile în regim de scutire şi se păstrează de către acesta;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

109. (1) Notificarea prevăzută la pct. 107 alin. (1) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(2) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(3) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (2). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(4) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

110. (1) Deţinătorii de autorizaţii de utilizator final prevăzute la pct. 108 au obligaţia de a transmite on-line autorităţii vamale teritoriale, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţia şi utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informaţii, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziţionată, cantitatea utilizată şi stocul de produse energetice la sfârşitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. Instrucţiunile pentru utilizarea aplicaţiei informatice sunt publicate pe pagina de web a autorităţii vamale centrale.

(2) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au obţinut autorizaţii de utilizator final şi care au transmis notificări, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

111. În cazul scutirii indirecte prevăzute la pct. 106 alin. (1) lit. b), pentru a beneficia de restituirea accizelor beneficiarul scutirii depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a produselor energetice;

b) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

112. În sensul art. 399 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal
, lăcaşurile de cult sunt cele definite potrivit legislaţiei în domeniul cultelor.

113. (1) În situaţia prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal
, scutirea de la plata accizelor se acordă direct pentru biocombustibili şi biocarburanţi. În cazul bioetanolului scutirea operează numai cu condiţia ca acesta să fie denaturat potrivit pct. 78.

(2) În sensul alin. (1), prin biocombustibili şi biocarburanţi se înţelege produsele energetice utilizate drept combustibili pentru încălzire, respectiv combustibili pentru motor, care sunt obţinute în totalitate din biomasă.

(3) În sensul alin. (2), prin biomasă se înţelege fracţiunea biodegradabilă a produselor, deşeurilor şi reziduurilor de origine biologică provenite din agricultură - inclusiv substanţe vegetale şi animale -, silvicultură şi industriile conexe, inclusiv piscicultură şi acvacultură, precum şi fracţiunea biodegradabilă a deşeurilor industriale şi urbane.

(4) Încadrarea produselor în categoria biocombustibililor sau biocarburanţilor prevăzuţi la alin. (1) se efectuează în baza unui buletin de analiză emis de un laborator acreditat conform standardului ISO 17025 pentru efectuarea de astfel de analize, prin care se certifică faptul că acestea sunt obţinute exclusiv din biomase.

(5) Asimilarea biocombustibililor şi biocarburanţilor cu produse energetice echivalente pentru care este stabilit un nivel al accizelor se efectuează potrivit pct. 14 alin. (2)-(5).

(6) Scutirea prevăzută la alin. (1) se acordă în baza notificării transmise de beneficiarul scutirii la autoritatea vamală teritorială.

(7) Notificarea prevăzută la alin. (6) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23 şi este însoţită de:

a) declaraţia pe propria răspundere privind utilizarea biocombustibililor şi biocarburanţilor în stare pură, respectiv că aceştia nu vor face obiectul amestecului cu combustibili pentru încălzire sau carburanţi tradiţionali;

b) documente justificative, de exemplu manuale tehnice de utilizare, din care să rezulte că beneficiarul deţine sub orice formă instalaţii/motoare care potrivit specificaţiilor tehnice emise de producător pot funcţiona utilizând exclusiv biocombustibil, respectiv biocarburant;

c) fundamentarea cantităţilor de biocombustibil, respectiv biocarburant ce urmează a fi utilizate în regim de scutire de la plata accizelor.

(8) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială înregistrează notificarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(9) Scutirea de la plata accizelor pentru produsele supuse notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (8). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(10) Beneficiarul scutirii transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială.

(11) Cantităţile de biocombustibil înscrise în notificare se estimează pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor, pentru o perioadă de un an. Cantităţile de biocombustibil înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

(12) Cantităţile de biocarburant înscrise în notificare se estimează pe baza datelor determinate în funcţie de consumul mediu al vehiculelor deţinute şi de numărul de kilometri estimaţi a fi efectuaţi, pentru o perioadă de un an. Cantităţile de biocarburant înscrise în notificare pot fi suplimentate în situaţii bine justificate, în cadrul termenului de valabilitate a notificării.

(13) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au transmis notificări, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(14) Prevederile alin. (6) nu se aplică operatorilor economici autorizaţi potrivit art. 435 alin. (4) din Codul fiscal care achiziţionează biocarburanţi.

(la 21-03-2016 Alin. (14) al pct. 113 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(15) Operatorii economici autorizaţi potrivit art. 435 alin. (4) din Codul fiscal achiziţionează biocarburanţii în scutire directă de la plata accizelor în baza declaraţiei pe propria răspundere referitoare la obligaţiile de a asigura:

a) comercializarea biocarburanţilor în stare pură, şi

b) afişarea de avertismente în atenţia clienţilor referitoare la obligaţia acestora de a utiliza biocarburanţii achiziţionaţi în stare pură, fără a fi amestecaţi cu carburanţi tradiţionali.

(la 21-03-2016 Alin. (15) al pct. 113 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(16) Operatorii economici autorizaţi potrivit art. 435 alin. (4) din Codul fiscal care comercializează biocarburanţi trebuie să se asigure că sunt respectate condiţiile prevăzute la art. 394 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal. În acest sens, aceştia au obligaţia de a afişa avertismente în atenţia clienţilor.

(la 21-03-2016 Alin. (16) al pct. 113 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

114. (1) În situaţia prevăzută la art. 399 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal
, scutirea de la plata accizelor se acordă direct pentru energia electrică produsă din surse regenerabile de energie care este furnizată direct unui consumator final.

(2) În înţelesul art. 399 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal
, prin surse regenerabile de energie se înţelege surse precum: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deşeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalaţiile de epurare a apelor uzate, biogaz şi altele asemenea.

(3) Scutirea prevăzută la alin. (1) se acordă în baza notificării transmise de producătorul de energie electrică la autoritatea vamală teritorială. Consumatorii casnici producători de energie electrică care beneficiază de scutirea prevăzută la alin. (1) nu au obligaţia de a notifica autoritatea vamală teritorială.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) se întocmeşte potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 23.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la transmiterea notificării, autoritatea vamală teritorială comunică solicitantului înregistrarea în registrul special creat în acest scop la nivelul autorităţii vamale competente, dacă au fost prezentate documentele prevăzute în notificare.

(6) Scutirea de la plata accizelor pentru energia electrică supusă notificării produce efecte de la data înregistrării în registrul prevăzut la alin. (5). Data înregistrării se înscrie pe notificare. Termenul de valabilitate a notificării este de un an de la data înregistrării.

(7) Autorităţile vamale teritoriale ţin evidenţa operatorilor economici care au transmis notificări, prin înscrierea acestora în registre speciale, şi asigură publicarea pe pagina web a autorităţii vamale a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care se actualizează lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(8) După înregistrarea notificării, o copie a acestei notificări cu numărul de înregistrare va fi păstrată de producătorul de energie electrică.

115. Scutirea directă de la plata accizelor pentru motorina utilizată drept combustibil pentru motor în situaţiile prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
se acordă cu condiţia ca aceasta să fie marcată şi colorată potrivit prevederilor art. 428 din Codul fiscal
.

116. (1) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizaţiile de utilizator final prevăzute la pct. 95, 99 şi 108, în următoarele situaţii:

a) beneficiarul scutirii a comis fapte repetate ce constituie contravenţii la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal
;

b) beneficiarul scutirii nu a justificat legal destinaţia cantităţii de produse energetice achiziţionate;

c) beneficiarul scutirii a utilizat produsul energetic achiziţionat altfel decât în scopul pentru care a obţinut autorizaţie de utilizator final;

d) la solicitarea scrisă a beneficiarului scutirii.

(2) Decizia de revocare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

117. (1) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizaţia de utilizator final emisă conform pct. 95, 99 şi 108 atunci când i-au fost oferite la autorizare informaţii inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizaţia de utilizator final.

(2) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând de la data emiterii autorizaţiei.

118. (1) Deţinătorul autorizaţiei de utilizator final poate contesta decizia de revocare prevăzută la pct. 116 sau decizia de anulare prevăzută la pct. 117 a autorizaţiei de utilizator final, potrivit legislaţiei în vigoare.

(2) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizaţiei de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(3) O nouă autorizaţie de utilizator final va putea fi obţinută după 6 luni de la data revocării sau anulării autorizaţiei.

(4) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizaţiei de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

SECŢIUNEA a 15-a

Restituiri de accize

119. (1) Conform prevederilor art. 400 alin. (1) din Codul fiscal
, pentru produsele energetice returnate în antrepozitele fiscale din România în vederea reciclării, recondiţionării sau distrugerii, după caz, accizele plătite pot fi restituite la solicitarea operatorului economic.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a returna produsele energetice în antrepozitul fiscal, cu cel puţin 2 zile lucrătoare înainte de efectuarea returului, menţionând cauzele, cantităţile de produse energetice care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum, data şi locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, precum şi procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor, respectiv reciclare, recondiţionare, distrugere.

(3) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la returul produselor energetice în antrepozitul fiscal şi certifică documentul de recepţie a produselor energetice returnate. În cazul distrugerii produselor energetice, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la distrugere şi certifică documentul de distrugere.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la data certificării documentului de recepţie a produselor energetice returnate ori în cazul distrugerii, de la certificarea documentului de distrugere, autoritatea vamală teritorială întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele returnate în antrepozitul fiscal. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(5) În aplicarea art. 400 alin. (1) din Codul fiscal

, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, antrepozitarul autorizat depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepţie certificat de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale;

b) documentul care justifică faptul că produsele respective au fost achiziţionate de la antrepozitul fiscal destinatar, în copie;

c) documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat, în copie.

(6) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală
.

120. (1) Pentru băuturile alcoolice şi produsele din tutun prelucrat retrase de pe piaţă în condiţiile prevăzute la art. 400 alin. (2) din Codul fiscal
, accizele plătite pot fi restituite. Prin retragere de pe piaţă se înţelege retragerea din circuitul economic a produselor eliberate pentru consum, în vederea reciclării, recondiţionării sau distrugerii acestora.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a retrage de pe piaţă produsele accizabile, în vederea reciclării, recondiţionării, distrugerii, cu cel puţin 7 zile lucrătoare înainte de data la care începe/se realizează distrugerea acestora, ori produsele sunt introduse în antrepozitul fiscal de producţie, în cazul reciclării sau recondiţionării. Distrugerea băuturilor alcoolice şi a produselor din tutun prelucrat retrase de pe piaţă poate fi efectuată fie în antrepozit fiscal, fie într-o altă locaţie stabilită de operatorul care retrage produsele de pe piaţă, cu condiţia respectării prevederilor legislaţiei de mediu în materie de distrugere.

(la 16-10-2020 Alineatul (2) din Sectiunea a 15-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 44, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cauzele, cantităţile de băuturi alcoolice şi produse din tutun prelucrat care fac obiectul retragerii de pe piaţă, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum, precum şi procedura care urmează a fi aplicată acestora: reciclare, recondiţionare, distrugere.

(4) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care:

a) în cazul reciclării sau recondiţionării ori în cazul distrugerii în antrepozit fiscal, asistă la reintroducerea băuturilor alcoolice şi produselor din tutun prelucrat în antrepozitul fiscal şi certifică documentul de recepţie a produselor accizabile returnate;

b) în cazul distrugerii, indiferent de locaţia în care aceasta se realizează, asistă, începând cu data comunicată de operatorul economic conform alin. (2), la distrugerea băuturilor alcoolice şi produselor din tutun prelucrat şi certifică documentul de distrugere;

(la 16-10-2020 Litera b) din Alineatul (4) , Sectiunea a 15-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificată de Punctul 45, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

c) în cazul reciclării sau recondiţionării băuturilor alcoolice şi produselor din tutun prelucrat marcate cu timbre sau banderole, vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, care cuprinde seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data certificării documentului de distrugere sau a vizării procesului-verbal de dezlipire a marcajelor, după caz, autoritatea vamală teritorială, după analizarea concordanţei dintre documentul de recepţie menţionat la alin. (4) lit. a) şi documentele prevăzute la alin. (4) lit. b) sau c), după caz, întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele retrase de pe piaţă. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 400 alin. (2) din Codul fiscal
, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepţie/a documentului de distrugere certificat de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4) lit. c), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre şi care urmează a fi reciclate sau recondiţionate.

(7) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală
.

(9) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (4) lit. c) însoţeşte timbrele şi banderolele care se expediază pentru distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A.

121. (1) Conform art. 400 alin. (3) din Codul fiscal
, pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România care sunt exportate, accizele plătite pot fi restituite dacă se face dovada că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(2) Exportatorul anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a exporta produsele accizabile. În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, anunţul se transmite cu cel puţin 7 zile lucrătoare înainte de data la care se realizează exportul.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cantităţile de produsele accizabile care fac obiectul exportului, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum.

(4) În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, care cuprinde seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) Exportatorul transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, o copie a declaraţiei vamale de export certificată în acest sens.

(6) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului care certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, autoritatea vamală teritorială, după analizarea concordanţei dintre documentele menţionate la alin. (4) şi (5), întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele exportate. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(7) În aplicarea art. 400 alin. (3) din Codul fiscal
, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, exportatorul depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia declaraţiei vamale de export prin care se certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene;

b) documentele care atestă provenienţa produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre.

(8) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(9) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală
.

(10) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (4) însoţeşte timbrele şi banderolele care se expediază pentru distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A.

122. (1) În sensul art. 400 alin. (3) din Codul fiscal
, pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România care sunt livrate intracomunitar, accizele plătite pot fi restituite dacă livrarea este însoţită de documentul prevăzut la art. 416 din Codul fiscal
şi dacă se face dovada că accizele aferente acestora au devenit exigibile şi au fost percepute în statul membru în cauză.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic care efectuează livrarea intracomunitară anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a expedia produsele accizabile într-un alt stat membru, cu cel puţin două zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cantităţile de produse accizabile care fac obiectul livrării intracomunitare, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum.

(4) În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, ce cuprinde seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) Operatorul economic prevăzut la alin. (2) transmite la autoritatea vamală teritorială exemplarul 3 al documentului de însoţire certificat potrivit art. 416 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
.

(6) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului prevăzut la alin. (5), autoritatea vamală teritorială, după analizarea concordanţei dintre acesta şi documentul prevăzut la alin. (4), întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele livrate intracomunitar. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(7) În aplicarea art. 400 alin. (3) din Codul fiscal
, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copiile exemplarelor 1 şi 3 de pe documentul de însoţire prevăzut la art. 416 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre;

d) documentul emis de autoritatea competentă din statul membru de destinaţie care atestă că accizele au devenit exigibile şi au fost percepute în statul membru în cauză.

(8) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(9) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală
.

(10) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (4) însoţeşte timbrele şi banderolele care se expediază pentru distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A.

123. (1) În sensul art. 400 alin. (4) din Codul fiscal
, pentru produsele accizabile reintroduse în antrepozitele fiscale din România, accizele plătite pot fi restituite, în alte situaţii decât cele prevăzute la art. 400 alin. (1)-(3) din Codul fiscal
.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a reintroduce produsele accizabile în antrepozitul fiscal, cu cel puţin două zile lucrătoare înainte de reintroducere, menţionând cauzele, cantităţile de produse accizabile care fac obiectul reintroducerii în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum a acestora, valoarea accizelor plătite pentru acestea la momentul eliberării pentru consum, precum şi procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor în antrepozitul fiscal.

(3) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la reintroducerea produselor accizabile în antrepozitul fiscal şi certifică documentul de recepţie a produselor accizabile reintroduse.

(4) În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care vizează procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, care cuprinde seria şi numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor dezlipite.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data certificării documentului de recepţie a produselor accizabile reintroduse în antrepozitul fiscal, autoritatea vamală teritorială întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele reintroduse în antrepozitul fiscal. În cazul în care produsele accizabile sunt marcate cu timbre sau banderole, autoritatea vamală teritorială verifică şi concordanţa dintre documentul de recepţie menţionat la alin. (3) şi documentul prevăzut la alin. (4). Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 400 alin. (4) din Codul fiscal
, în vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepţie în antrepozitul fiscal, certificat de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) procesul-verbal de dezlipire a marcajelor, prevăzut la alin. (4), în cazul produselor marcate prin banderole sau timbre.

(7) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală
.

(9) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (4) însoţeşte timbrele şi banderolele care se expediază pentru distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A.

SECŢIUNEA a 16-a

Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

SUBSECŢIUNEA 1

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

124. (1) În aplicarea art. 401 alin. (3) din Codul fiscal
, prin loc de livrare directă se înţelege locul unde produsele accizabile expediate de către un antrepozitar autorizat sau de către un expeditor înregistrat în regim suspensiv de accize pot fi primite, cu condiţia ca acest loc să fie indicat de către antrepozitarul autorizat din statul membru de destinaţie sau de către destinatarul înregistrat. În cazul destinatarului înregistrat, locul de livrare directă reprezintă alte locuri decât cele prevăzute la pct. 43 alin. (1) şi (2). Locurile prevăzute la pct. 43 alin. (2) sunt doar asimilate unor locuri de livrare directă, în scopul realizării

supravegherii fiscale. În cazul expediţiilor către un antrepozit autorizat din România, locul de livrare directă este un loc indicat de antrepozitarul autorizat, altul decât antrepozitul său fiscal.

(2) În aplicarea alin. (1), noţiunea de produse accizabile nu cuprinde şi tutunul prelucrat prevăzut la art. 354 din Codul fiscal

.

(3) Prin livrare directă a produselor accizabile în regim suspensiv se înţelege livrarea care respectă următoarele cerinţe:

a) locul de livrare directă se indică de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat la autoritatea vamală teritorială, înainte de prima expediere a produselor accizabile din statul membru de expediere;

b) locul de livrare directă îndeplineşte condiţiile pentru recepţia fizică a produselor accizabile;

c) antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat întocmeşte raportul de primire. Cantitatea înscrisă în raportul de primire este înregistrată în evidenţele privind stocurile de astfel de produse ale antrepozitarului autorizat sau destinatarului înregistrat, concomitent atât ca intrare, cât şi ca eliberare pentru consum;

d) produsele accizabile trebuie păstrate la locul de livrare directă pentru o eventuală verificare, potrivit prevederilor din ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscale.

(4) Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat în România poate expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă dintr-un alt stat membru dacă această operaţiune este permisă în acel stat membru.

(5) Pe durata deplasării în regim suspensiv de accize, ambalajul în care este deplasat produsul accizabil trebuie să aibă la exterior marcaje care identifică tipul şi cantitatea de produs aflat în interior.

125. (1) În cazul biocombustibililor şi biocarburanţilor prevăzuţi la pct. 113 alin. (2) ale căror coduri NC nu se regăsesc la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal

, care sunt destinate amestecului în antrepozite fiscale cu produse energetice, deplasarea produselor în cauză de la locul de producţie din România către antrepozitele fiscale din România unde se realizează amestecul se efectuează la preţuri fără accize şi este însoţită de un document comercial care conţine aceleaşi informaţii precum cele din documentul administrativ electronic pe suport hârtie, prevăzut în anexa nr. 33, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, mai puţin codul de referinţă administrativ unic. Documentul comercial se certifică atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea producătorul, cât şi de autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(2) În cazul biocombustibililor şi biocarburanţilor prevăzuţi la pct. 113 alin. (2) ale căror coduri NC nu se regăsesc la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal

, achiziţionaţi de antrepozitarul autorizat prin operaţiuni proprii de import în vederea amestecului cu produse energetice în antrepozitele fiscale proprii, importul se efectuează fără plata accizelor, iar deplasarea de la locul de import până la antrepozitul fiscal se realizează sub acoperirea documentului administrativ unic. În acest caz antrepozitarul autorizat - importator are obligaţia de a declara pe propria răspundere, la momentul efectuării importului, faptul că va utiliza produsele exclusiv pentru amestecul cu produse energetice în antrepozitele sale.

(3) În cazul biocombustibililor şi biocarburanţilor prevăzuţi la pct. 113 alin. (2) ale căror coduri NC nu se regăsesc la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal

, proveniţi din achiziţii intracomunitare proprii, regimul aplicabil pentru deplasarea produselor în cauză este în relaţie directă cu legislaţia statului membru de expediere.

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Documentul administrativ electronic

126. (1) În aplicarea art. 402 alin. (1) din Codul fiscal
, deplasarea produselor accizabile de la un antrepozit fiscal din România către un destinatar din alt stat membru sau către un loc de unde produsele părăsesc teritoriul Uniunii Europene se realizează în regim suspensiv de la plata accizelor, numai dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(2) Produsele accizabile importate în România pot fi deplasate în regim suspensiv de la plata accizelor către un destinatar din alt stat membru, dacă deplasarea se efectuează de către un expeditor înregistrat în România potrivit art. 336 alin. (9) din Codul fiscal
şi cu condiţia ca deplasarea să fie acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Proiectul documentului administrativ electronic trebuie încărcat în sistemul computerizat de monitorizare a mişcărilor intracomunitare cu produse accizabile, denumit EMCS, cu cel mult 7 zile lucrătoare înainte de data înscrisă pe acest document ca dată de expediere a produselor accizabile în cauză.

(4) Momentul emiterii codului de referinţă administrativ unic prevăzut la art. 402 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal
reprezintă momentul în care expeditorul are dreptul de a iniţia deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(5) În aplicarea art. 402 alin. (11) din Codul fiscal
, prin autoritate competentă se înţelege autoritatea vamală teritorială.

(6) În situaţia prevăzută la art. 402 alin. (11) din Codul fiscal
, autoritatea vamală teritorială poate autoriza ca expeditorul să nu includă în proiectul de document administrativ electronic datele privind destinatarul, dacă acestea nu sunt cunoscute cu certitudine la momentul înaintării proiectului respectiv, dar numai cu condiţia ca acest fapt să fi fost anunţat la autoritatea vamală teritorială.

(7) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru către un destinatar din România autorizat să primească produsele în regim suspensiv de accize, poate fi acceptat ca document de însoţire fie un exemplar al documentului administrativ electronic tipărit, fie orice alt document comercial în care se menţionează codul de referinţă administrativ unic, identificabil în mod clar, acceptat de autoritatea competentă a acelui stat membru de expediţie.

SUBSECŢIUNEA a 3-a

Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize

127. (1) În aplicarea art. 403 din Codul fiscal
, autoritatea vamală teritorială poate permite divizarea unei deplasări de produse energetice în regim suspensiv de accize, în condiţiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Deplasarea de produse energetice în regim suspensiv de accize dintr-un stat membru este permisă a fi divizată pe teritoriul României numai dacă acel stat membru permite o astfel de procedură, iar destinatarii din România, respectiv antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat, respectă condiţiile stabilite prin ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (1).

SUBSECŢIUNEA a 4-a

Primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize

128. (1) Modalităţile de confirmare a faptului că produsele accizabile au ajuns la destinaţie şi de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menţionaţi la art. 395 alin. (1) din Codul fiscal
, prevăzute la art. 404 alin. (2) din Codul fiscal
, sunt cele prevăzute în ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Destinatarul poate să întârzie înaintarea prin sistemul informatizat a raportului de primire, peste termenul-limită prevăzut la art. 404 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal
, numai în cazuri temeinic justificate, potrivit ordinului menţionat la alin. (1).

(3) În cazul prevăzut la art. 404 alin. (5) din Codul fiscal
, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de la plata accizelor se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordinul menţionat la alin. (1).

SUBSECŢIUNEA a 5-a

Raportul de export

129. (1) În aplicarea art. 405 alin. (1) din Codul fiscal
, produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Uniunii Europene, de la un antrepozit fiscal la un loc de unde acestea părăsesc teritoriul Uniunii Europene, inclusiv în cazul în care acestea sunt deplasate via o ţară terţă sau un teritoriu terţ.

(2) Deplasarea produselor accizabile poate fi realizată în regim suspensiv de accize, potrivit art. 405 alin. (1) din Codul fiscal
, numai dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize este raportul de export întocmit de autoritatea vamală teritorială din România sau, după caz, de autoritatea competentă din statul membru de export, raport întocmit pe baza vizei biroului vamal de ieşire ori a biroului unde se realizează formalităţile de ieşire a produselor, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

SUBSECŢIUNEA a 6-a

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediţie

130. (1) În aplicarea art. 406 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
, în situaţia în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul poate începe deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize numai după înştiinţarea autorităţii vamale centrale (responsabilă pentru sistemul informatizat şi corespondenţa cu autorităţile competente din statele membre) prin transmiterea copiei documentului care va însoţi deplasarea produselor, pe care a fost înscris numărul de referinţă eliberat de autoritatea vamală teritorială, în vederea atribuirii codului de referinţă administrativ unic, care reprezintă acordul pentru începerea efectivă a deplasării produselor.

(2) Modelul documentului pe suport hârtie este prevăzut în anexa nr. 34, care face parte integrantă din prezentele normele metodologice.

SUBSECŢIUNEA a 7-a

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinaţie

131. Modelul documentului pe suport hârtie al raportului de primire şi modelul raportului de export sunt prevăzute în anexa nr. 35 şi, respectiv, în anexa nr. 36, care fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

SUBSECŢIUNEA a 8-a

Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

132. (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se consideră încheiată pentru expeditor în baza raportului de primire înaintat de destinatar sau, după caz, în baza raportului de export înaintat de autoritatea competentă a locului de export, prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Atunci când destinatarul din România constată că nu este în măsură să întocmească raportul de primire în termenul prevăzut de lege, imediat la primirea produselor solicită prezenţa unui reprezentant al autorităţii vamale teritoriale, în vederea verificării şi confirmării datelor prezentate de destinatar pe baza documentului care a însoţit deplasarea produselor în regim suspensiv de accize şi a dovezilor justificative.

(3) În urma menţiunilor reprezentantului autorităţii vamale teritoriale, destinatarul va înainta documentul autorităţii vamale centrale în vederea comunicării de către aceasta autorităţii competente a statului membru de expediţie a regimului aferent deplasării produselor.

(4) Modelul documentului este prevăzut în anexa nr. 35.

(5) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize din România către un destinatar din alt stat membru sau la export printr-un birou vamal de ieşire din alt stat membru, în absenţa raportului de primire sau a unui raport de export, după caz, deplasarea poate fi considerată încheiată potrivit adnotărilor autorităţii competente din statul membru de destinaţie sau de export.

SUBSECŢIUNEA a 9-a

Structura şi conţinutul informaţiilor

133. Structura şi conţinutul mesajelor corespunzătoare documentului administrativ electronic, raportului de primire şi raportului de export aferente deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când informaţiile se transmit prin sistemul informatizat, sunt stabilite la nivel naţional şi se regăsesc în ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, emis în conformitate cu prevederile Regulamentului CE nr. 684/2009.

SUBSECŢIUNEA a 10-a

Nereguli şi abateri

134. (1) În aplicarea art. 412 din Codul fiscal
, în cazul pierderilor intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile în regim suspensiv de accize, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de persoana care a efectuat recepţia produselor accizabile, autoritatea vamală teritorială stabileşte natura pierderilor şi regimul de admitere a acestora.

(2) În aplicarea art. 412 alin. (8) din Codul fiscal
, prin neregulă se înţelege pierderile sau distrugerile care intervin în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, diferite de cele prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. a) şi b), care au drept consecinţă încheierea cu lipsuri sau neîncheierea deplasării în regim suspensiv de la plata accizelor conform art. 401 alin. (7) din Codul fiscal
.

(3) Pentru pierderile, altele decât cele admise de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabile în România potrivit pct. 2 alin. (1) lit. a) şi b), se datorează accize calculate pe baza nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constatării acestora, cu respectarea prevederilor pct. 2 alin. (5) şi (6).

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică în mod corespunzător şi în cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului naţional al produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(5) În toate situaţiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabilă, accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială şi se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabileşte cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

SECŢIUNEA a 17-a

Deplasarea intracomunitară şi impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum

SUBSECŢIUNEA 1

Persoane fizice

135. (1) În aplicarea art. 413 alin. (1) şi (3) din Codul fiscal, prin achiziţii de produse accizabile pentru uz propriu se înţelege achiziţiile de produse accizabile efectuate de către persoanele fizice şi transportate de către acestea, care nu depăşesc următoarele limite cantitative:

a) tutunuri prelucrate:

1. ţigarete - 800 de bucăţi;
2. ţigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 de bucăţi;
3. ţigări de foi - 200 de bucăţi;
4. tutun de fumat - 1 kg;

b) băuturi alcoolice:

1. băuturi spirtoase - 10 litri;
2. produse intermediare - 20 litri;
3. vinuri şi băuturi fermentate - 90 litri;
4. bere - 110 litri.

(2) În aplicarea art. 413 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal, prin achiziţii de produse accizabile în scopuri comerciale se înţelege achiziţiile de produsele accizabile efectuate de către persoanele fizice şi transportate de către acestea, care depăşesc limitele cantitative prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru stabilirea destinaţiei comerciale a produselor accizabile achiziţionate dintr-un alt stat membru de persoane fizice din România, se au în vedere următoarele cerinţe:

a) statutul comercial al deţinătorului şi motivele deţinerii produselor;
b) locul în care se află produsele sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;
c) orice alt document cu privire la produsele respective;
d) natura produselor;
e) cantitatea de produse.

(4) Achiziţiile de produse accizabile în scopuri comerciale sunt supuse prevederilor art. 414 din Codul fiscal.

(5) Autoritatea vamală competentă stabileşte pe baza criteriilor prevăzute la alin. (3) dacă produsele deţinute în cantităţi inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin. (1) sunt destinate a fi utilizate altfel decât pentru uz propriu, respectiv în scopuri comerciale.

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Produse cu accize plătite, deţinute în scopuri comerciale în România

136. În aplicarea art. 414 alin. (7) din Codul fiscal
, persoana care efectuează livrarea intracomunitară a produselor accizabile anterior eliberate pentru consum în România poate solicita restituirea accizelor conform procedurii prevăzute la pct. 122.

SUBSECŢIUNEA a 3-a

Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite

137. (1) În aplicarea art. 415 alin. (1) din Codul fiscal
, în situaţia în care un operator economic din România urmează să primească produse accizabile eliberate pentru consum în alt stat membru, exigibilitatea accizelor ia naştere în momentul în care acesta recepţionează produsele.

(2) Operatorul economic din România prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerinţe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile de către furnizorul din alt stat membru, să depună o declaraţie cu privire la acest fapt la autoritatea vamală teritorială şi să garanteze plata accizelor aferente produselor accizabile pe care urmează să le primească;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepţionat produsele;

c) să înştiinţeze autoritatea vamală teritorială în raza căreia au fost primite produsele accizabile şi să păstreze produsele în locul de recepţie cel puţin 24 de ore pentru a permite acestei autorităţi să se asigure că produsele au fost efectiv primite şi că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite. După expirarea termenului de 24 de ore, operatorul economic poate proceda la recepţia produselor accizabile primite.

SUBSECŢIUNEA a 4-a

Documentul de însoţire

138. (1) Deplasarea produselor accizabile eliberate pentru consum în România către un destinatar dintr-un stat membru, în vederea utilizării în scop comercial, este însoţită de documentul de însoţire prevăzut la art. 416 din Codul fiscal
.

(2) Documentul de însoţire se utilizează şi în cazul circulaţiei intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) În aplicarea prevederilor art. 416 alin. (2) din Codul fiscal
, modelul documentului de însoţire este prevăzut în anexa nr. 37, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru şi care sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în România, deplasarea produselor din statul membru în România este însoţită de documentul de însoţire sau de un document comercial stabilit de statul membru de expediţie, care conţine aceleaşi informaţii ca şi documentul de însoţire.

SUBSECŢIUNEA a 5-a

Vânzarea la distanţă şi reprezentantul fiscal

139. (1) În aplicarea art. 417 din Codul fiscal

, pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru şi destinate ulterior vânzării unei persoane din România care nu desfăşoară o activitate economică independentă, vânzătorul din acel stat membru sau reprezentantul său fiscal stabilit în România trebuie să se înregistreze şi să garanteze plata accizelor. Vânzătorul din alt stat membru se înregistrează şi garantează plata accizelor la autoritatea vamală centrală. În cazul desemnării unui reprezentant fiscal, acesta se înregistrează, se autorizează şi garantează plata accizelor la autoritatea vamală teritorială de care aparţine.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România şi să fie autorizat de către autoritatea vamală teritorială.

(3) În scopul obţinerii autorizaţiei, reprezentantul fiscal depune la autoritatea vamală teritorială o cerere însoţită de următoarele documente:

a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfăşurarea acestei activităţi;

b) contractul de reprezentare încheiat cu vânzătorul.

(4) Modelul cererii privind acordarea autorizaţiei de reprezentant fiscal este prevăzut în anexa nr. 38, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal pentru vânzări la distanţă de produse accizabile nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanţiile necesare pentru aplicarea corectă a dispoziţiilor legale şi pentru care măsurile de urmărire şi control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare ca reprezentant fiscal nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârşit o infracţiune sau încălcări repetate în legătură cu reglementările vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizaţiei ca reprezentant fiscal se comunică în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizaţia de reprezentant fiscal este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiţii prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizaţia de reprezentant fiscal poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligaţii care îi revine, după caz, din deţinerea acestei autorizaţii.

(10) Autorizaţia de reprezentant fiscal se revocă în cazul în care după emiterea acesteia se săvârşeşte una din faptele menţionate la alin. (6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizaţiei de reprezentant fiscal se aduce la cunoştinţa titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizaţiei de reprezentant fiscal produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoştinţă. Totuşi, în cazuri excepţionale şi în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizaţiei impun aceasta, autoritatea vamală teritorială poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Pentru vânzarea la distanţă efectuată în România, plata accizelor se efectuează prin unitatea de Trezorerie a Statului care deserveşte autoritatea fiscală teritorială în raza căreia se află domiciliul persoanei care primeşte produsele accizabile.

(14) Termenul de plată a accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepţia mărfurilor de către destinatar.

(15) În aplicarea art. 417 alin. (4) din Codul fiscal
, vânzătorul sau reprezentantul fiscal înregistrează lunar în evidenţele proprii toate operaţiunile efectuate cu produse accizabile.

(16) Vânzătorii sau reprezentanţii fiscali, după caz, depun în format letric, la autoritatea vamală teritorială în raza căreia îşi au sediul social, o situaţie centralizatoare, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situaţia.

(la 21-03-2016 Alin. (16) al pct. 139 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 24 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(17) Modelul situaţiei centralizatoare prevăzute la alin. (16) este prevăzut în anexa nr. 19.

(18) Reprezintă o vânzare la distanţă din România în alt stat membru livrarea de produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România destinate vânzării unei persoane din alt stat membru care nu este antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat şi nu desfăşoară o activitate economică independentă. Vânzătorul din România sau reprezentantul său fiscal stabilit în acel alt stat membru trebuie să respecte legislaţia din statul membru respectiv.

(19) Persoanele menţionate la alin. (16) trebuie să ţină o evidenţă strictă a tuturor livrărilor de produse în cazul vânzării la distanţă din România în alt stat membru, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

a) numărul de ordine corespunzător livrării;

b) data livrării;

c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuieşte factura;

d) ţara de destinaţie;

e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;

f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;

g) cantitatea de produse expediată, exprimată în unităţi de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;

h) dovada primirii produselor de către destinatar;

i) dovada plăţii accizelor în statul membru de destinaţie;

j) cuantumul accizelor solicitate a fi restituite;

k) data solicitării restituirii accizelor.

(20) Vânzătorul depune la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi are sediul o cerere de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 39, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, menţionând livrările efectuate în cadrul vânzării la distanţă, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinaţie, pe parcursul unui trimestru.

(21) Cererea se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinaţie şi cuprinde informaţii referitoare la cantităţile de produse accizabile şi numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită restituirea, precum şi suma totală de restituit.

Nedepunerea în termen a cererii nu conduce la pierderea dreptului de restituire, cu condiţia ca aceasta să fie depusă în cadrul termenului de prescripţie prevăzut la art. 219 din Codul de procedură fiscală.

(la 21-03-2016 Alin. (21) al pct. 139 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 24 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(22) Momentul plăţii accizelor în statul membru de destinaţie reprezintă momentul de la care persoanele menţionate la alin. (16) beneficiază de dreptul de restituire a accizelor.

(23) Vânzătorul are obligaţia să păstreze la dispoziţia autorităţii fiscale teritoriale, pe o perioadă de cel puţin 5 ani, facturile şi toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul naţional pentru produsele expediate, cât şi plata accizelor în statele membre de destinaţie.

(24) Autoritatea fiscală teritorială transmite cererea şi documentaţia depuse de vânzător autorităţii vamale teritoriale, care în urma analizei transmite un punct de vedere asupra dreptului de restituire a accizelor, precum şi asupra cuantumului accizei de restituit. După analiza documentaţiei, inclusiv a punctului de vedere transmis de autoritatea vamală teritorială, autoritatea fiscală teritorială emite decizia de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(25) În cazul în care se emite o decizie de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală

.

(26) Cuantumul accizelor restituite nu poate depăşi valoarea accizelor plătite prin preţul de achiziţie al produselor accizabile.

SUBSECŢIUNEA a 6-a

Distrugeri şi pierderi

140. (1) În aplicarea prevederilor art. 418 din Codul fiscal

, în cazul distrugerii totale sau în cazul pierderii iremediabile survenite în cursul transportului pe teritoriul României a produselor accizabile eliberate pentru consum într-un alt stat membru, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor în România, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) expeditorul, transportatorul sau primitorul prezintă imediat autorităţii vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, emise de autoritatea vamală, Ministerul Afacerilor Interne sau autoritatea competentă în domeniu, precum şi informaţii precise cu privire la cantitatea de produse accizabile care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România;

b) să fie dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile în contabilitatea operatorului economic.

(2) Prin distrugere totală sau pierdere iremediabilă a produselor accizabile se înţelege cazul în care:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundaţiilor sau altor cazuri de forţă majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al deplasării produsului;

c) este o consecinţă a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Pentru pierderile neadmise de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabile în România potrivit alin. (1) se datorează accize, calculate pe baza nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constatării lor.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială şi se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabileşte cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de

impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, destinate livrării în România, în cazul distrugerii totale sau pierderii iremediabile a acestora intervenite şi constatate în cursul transportului pe teritoriul altui stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, ca urmare a unui caz fortuit ori de forţă majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor, dacă autoritatea competentă din statul membru în care acestea au avut loc ori au fost constatate a acceptat ca fiind satisfăcătoare dovezile prezentate de expeditor sau transportator.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (1) şi (5) garanţiile depuse în conformitate cu prevederile pct. 137 alin. (2) lit. a) şi pct. 139 alin. (2) se eliberează.

SUBSECŢIUNEA a 7-a

Nereguli apărute pe parcursul deplasării produselor accizabile

141. (1) În aplicarea art. 419 alin. (5) din Codul fiscal
, prin neregulă se înţelege pierderile sau distrugerile care intervin în cursul unei deplasări intracomunitare a produselor cu accize plătite, diferite de cele prevăzute la art. 418 alin. (1) din Codul fiscal
, care au drept consecinţă încheierea cu lipsuri sau neîncheierea deplasării produselor accizabile cu accize plătite.

(2) În cazul pierderilor intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de primitor, autoritatea vamală teritorială stabileşte natura pierderilor şi regimul de admitere al acestora.

(la 21-03-2016 Alin. (2) al pct. 141 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 25 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(3) Pentru pierderile neadmise de autoritatea vamală teritorială ca neimpozabile în România potrivit art. 418 alin. (1) din Codul fiscal
se datorează accize, calculate pe baza nivelurilor accizelor în vigoare la momentul constatării de către primitorul produselor accizabile.

(4) În toate situaţiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, accizele devin exigibile la data emiterii deciziei de impunere de către autoritatea vamală teritorială şi se plătesc în termen de 5 zile de la această dată. Autoritatea vamală teritorială stabileşte cuantumul accizelor datorate şi emite decizia de impunere potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

SECŢIUNEA a 18-a

Deplasarea produselor accizabile în regim de exceptare sau de scutire directă

142. (1) În aplicarea prevederilor art. 420 din Codul fiscal
, deplasarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
, în regim de exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal
, de la antrepozitul fiscal la deţinătorul autorizaţiei de utilizator final este însoţită de un exemplar pe suport hârtie al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal
.

(2) Atunci când produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
provin din operaţiuni proprii de import ale utilizatorului final prevăzut la art. 336 pct. 28 din Codul fiscal

, deplasarea acestora în regim de exceptare de la regimul de accizare, între biroul vamal din teritoriul Uniunii Europene unde sunt importate şi locul în care sunt primite de utilizatorul final, este însoţită de declaraţia vamală a mărfurilor întocmită în scris, denumită document administrativ unic.

(3) Deplasarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
, în regim de exceptare de la regimul de accizare, de la un destinatar înregistrat către deţinătorul autorizaţiei de utilizator final, atunci când nu se aplică prevederile aferente locului de livrare directă prevăzut la pct. 124, este însoţită de un document comercial care conţine aceleaşi informaţii ca şi exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 33.

(4) În aplicarea prevederilor art. 420 din Codul fiscal
, deplasarea până la utilizator în regim de exceptare de la regimul de accizare, potrivit art. 394 din Codul fiscal
, a produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (1) din Codul fiscal
care nu se regăsesc la alin. (2) de la acelaşi articol este însoţită de o copie a declaraţiei prevăzute la pct. 59 alin. (3).

(5) La sosirea produselor energetice, deţinătorul autorizaţiei de utilizator final sau operatorul economic utilizator, după caz, înştiinţează autoritatea vamală teritorială şi păstrează produsele în locul de recepţie maximum 24 de ore, pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi, în condiţiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

143. (1) În aplicarea prevederilor art. 420 din Codul fiscal
, în toate situaţiile de scutire directă prevăzute la art. 397 din Codul fiscal
, livrarea produselor prevăzute la art. 349
-353 din Codul fiscal
se face la preţuri fără accize.

(2) Deplasarea produselor accizabile prevăzute la alin. (1), de la antrepozitul fiscal la deţinătorul autorizaţiei de utilizator final, este însoţită de un exemplar pe suport hârtie al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal
.

(3) Atunci când produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt achiziţionate de deţinătorul autorizaţiei de utilizator final prin operaţiuni proprii de import, deplasarea acestora de la biroul vamal de intrare în teritoriul Uniunii Europene este însoţită de declaraţia vamală a mărfurilor întocmită în scris, denumită document administrativ unic.

(4) Deplasarea produselor accizabile prevăzute la alin. (1) de la un destinatar înregistrat către deţinătorul autorizaţiei de utilizator final, atunci când nu se aplică prevederile pct. 124 aferente locului de livrare directă, este însoţită de un document comercial care conţine aceleaşi informaţii ca şi exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în anexa nr. 33.

(5) La sosirea produselor accizabile prevăzute la alin. (1), operatorul economic utilizator înştiinţează autoritatea vamală teritorială şi păstrează produsele în locul de recepţie maximum 24 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi, în condiţiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(la 21-03-2016 Alin. (5) al pct. 143 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 26 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

144. (1) În cazul scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie de către aeronavele aflate pe alte aeroporturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea aeronavelor este însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal
. La rubrica "Destinatar" se înscriu tot datele antrepozitarului expeditor, iar la rubrica "Locul livrării" se înscrie adresa aeroportului în cauză.

(2) În aplicarea alin. (1), autorizaţia antrepozitului fiscal care alimentează aeronava conţine opţiunea de livrare directă, în aplicaţia informatică.

(3) După sosirea produselor la destinaţie, în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, expeditorul întocmeşte raportul de primire, utilizând sistemul informatizat.

(4) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviaţie, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv aeronavele, aceasta este însoţită de avizul de însoţire.

(5) În cazul aprovizionării cu produse energetice care provin din achiziţii intracomunitare proprii a aeronavelor deţinute de persoana prevăzută la pct. 92 alin. (4) lit. b), deplasarea produselor în cauză de la locul de primire din România către locul de aprovizionare/alimentare al aeronavelor este însoţită de un document comercial care conţine informaţiile din documentul administrativ electronic pe suport hârtie, prevăzut în anexa nr. 33, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, mai puţin codul de referinţă administrativ unic.

(la 16-10-2020 Sectiunea a 18-a din Capitolul I , Titlul VIII a fost completată de Punctul 46, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

145. (1) În cazul scutirii directe prevăzute la art. 399 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal
, deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigaţie de către navele aflate în alte porturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea acestora este însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal
. La rubrica "Destinatar" se înscriu tot datele antrepozitarului expeditor, iar în rubrica "Locul livrării" se înscrie adresa portului în cauză.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), autorizaţia antrepozitului fiscal care alimentează nava conţine opţiunea de livrare directă, în aplicaţia informatică.

(3) După sosirea produselor la destinaţie, expeditorul întocmeşte raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(4) În cazul deplasării combustibilului pentru navigaţie, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv navele, aceasta este însoţită de avizul de însoţire sau de factură.

146. (1) În aplicarea prevederilor art. 399 alin. (1) lit. c)
, d)
şi h) din Codul fiscal
, în situaţia în care achiziţia produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la preţuri fără accize, iar deplasarea acestora

este obligatoriu însoţită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la art. 402 din Codul fiscal
.

(2) La sosirea produselor energetice utilizatorul final autorizat trebuie să înştiinţeze autoritatea vamală teritorială şi să păstreze produsele în locul de recepţie maximum 24 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorităţi, în condiţiile prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. După expirarea termenului de 24 de ore utilizatorul final autorizat poate proceda la recepţia produselor energetice primite.

(3) În cazul scutirii de la plata accizelor care se acordă direct la momentul efectuării formalităţilor de import, deplasarea produselor energetice de la biroul vamal de intrare pe teritoriul Uniunii Europene este însoţită de documentul administrativ unic.

SECŢIUNEA a 19-a

Marcarea produselor alcoolice şi a tutunului prelucrat

SUBSECŢIUNEA 1

Reguli generale

147. În aplicarea art. 421 alin. (1) din Codul fiscal
, nu intră sub incidenţa sistemului de marcare:

a) alcoolul etilic denaturat potrivit prevederilor pct. 78 alin. (2), (3) şi (8);

b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obţinere a alcoolului etilic rafinat şi care datorită compoziţiei sale nu poate fi utilizat în industria alimentară;

c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentraţie alcoolică de până la 10% în volum inclusiv;

d) produsele accizabile supuse marcării care provin din producţia internă şi sunt destinate exportului;

e) produsele accizabile supuse marcării, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar;

f) aromele alimentare, extractele şi concentratele alcoolice.

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Responsabilitatea marcării

148. (1) În aplicarea prevederilor art. 422 din Codul fiscal
, în cazul achiziţiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de destinatarul înregistrat se aplică pe produse de către antrepozitul fiscal de producţie sau de un alt antrepozit fiscal desemnat de acesta.

(2) În cazul achiziţiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de destinatarul înregistrat se aplică pe produse de către antrepozitul fiscal de producţie sau de un alt antrepozit fiscal desemnat de acesta.

(3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), atunci când antrepozitul fiscal expeditor din alt stat membru refuză să aplice banderolele, acestea se aplică de către destinatarii înregistraţi, în locurile autorizate pentru primirea produselor în regim suspensiv de accize. În această situaţie, banderolele se aplică înainte de comercializarea băuturilor alcoolice pe teritoriul României, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care accizele au devenit exigibile.

(4) În cazul importurilor de produse supuse marcării, marcajele procurate de importatorul autorizat se aplică pe produse de către furnizorul extern. În situaţia în care furnizorul extern nu aplică timbrele sau banderolele, acestea pot fi aplicate de către importatorul autorizat în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere.

SUBSECŢIUNEA a 3-a

Proceduri de marcare

149. (1) În aplicarea prevederilor art. 423 alin. (2) din Codul fiscal
, dimensiunile marcajelor sunt prezentate în anexa nr. 40, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special şi se realizează de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod şi o serie de emisiune aprobate de către direcţia specializată cu atribuţii de control din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripţionate cu următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: ţigarete, ţigări, ţigări de foi, tutun de fumat;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare şi a alcoolului etilic trebuie să aibă inscripţionate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate - după caz, băuturi spirtoase, ţuică, rachiuri din fructe, produse intermediare;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conţinut;

e) concentraţia alcoolică în volum.

(5) Inscripţionarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) şi (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziţia organelor în drept de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A., la solicitarea acestora.

(6) În cazul băuturilor alcoolice banderolele se aplică pe sistemul de închidere a ambalajelor, indiferent de tipul acestora, de exemplu: din sticlă, din aluminiu, din carton, din plastic, fără a se limita la acestea, astfel încât prin deschiderea ambalajelor să se asigure distrugerea banderolelor. Se marchează cu banderole toate ambalajele individuale cu capacitatea mai mică sau egală cu 3 litri, care conţin produse intermediare prevăzute la art. 352 din Codul fiscal
şi alcool etilic prevăzut la art. 353 din Codul fiscal
.

(7) Potrivit pct. 12 alin. (1) comercializarea alcoolului etilic şi a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în recipiente ce depăşesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac. Sunt interzise eliberarea în consum în vrac şi deţinerea în vrac în afara unui regim suspensiv de accize a produselor intermediare prevăzute la art. 352 din Codul fiscal
şi alcoolului etilic prevăzut la art. 353 din Codul fiscal
, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 397 din Codul fiscal
.

(8) În cazul produselor din tutun prelucrat timbrele se aplică pe ambalajele individuale, pachete din carton sau celofanate ori cutii din diferite materiale în care sunt prezentate pentru vânzare aceste produse.

(9) În situaţia în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirii operatorilor economici cu drept de marcare, se inscripţionează prescurtările sau iniţialele stabilite de fiecare operator economic, de comun acord cu Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A.

(10) Fiecărui operator economic cu drept de marcare i se atribuie un cod de marcare de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizaţi şi al destinatarilor înregistraţi, codul de marcare este codul de acciză. În cazul importatorilor autorizaţi, codul de marcare este format din două caractere alfanumerice aferente codului de ţară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conţine 11 caractere alfanumerice, acesta este precedat de cifra "0", astfel încât numărul total de caractere să fie de 11.

(11) În cazul importatorilor autorizaţi care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, codul de marcare atribuit conţine indicativul ţării din care se face efectiv importul.

SUBSECŢIUNEA a 4-a

Eliberarea marcajelor

150. (1) În aplicarea prevederilor art. 424 alin. (5) din Codul fiscal
, în vederea eliberării marcajelor, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, după caz, depune o notă de comandă la autoritatea vamală teritorială. Modelul notei de comandă este prevăzut în anexa nr. 41, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(2) Nota de comandă se depune în trei exemplare şi este însoţită de următoarele documente:

a) contractul de achiziţie a produselor accizabile supuse marcării, în copie, în cazul destinatarului înregistrat/importatorului autorizat;

b) situaţia livrărilor de produse accizabile marcate pe ultimele şase luni, după caz.

(3) În situaţia în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se depune un memoriu justificativ în care sunt explicate motivele care au generat necesităţile suplimentare.

(4) În termen de 7 zile lucrătoare de la depunerea notei de comandă şi a documentaţiei complete, autoritatea vamală teritorială decide asupra aprobării notei de comandă. Nota de comandă se aprobă - total sau parţial - în funcţie de:

a) documentaţia anexată;

b) datele din situaţia lunară privind utilizarea marcajelor, după caz.

(5) După aprobare, exemplarele notei de comandă au următoarele destinaţii: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A. şi al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială.

(6) Exemplarul 2 al notei de comandă, aprobată de autoritatea vamală teritorială, se transmite de către operatorul economic cu drept de marcare către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A. împreună cu dovada achitării contravalorii marcajelor comandate, în contul acestei companii.

(7) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii şi înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(8) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A.

151. (1) Expedierea marcajelor de către destinatarii înregistraţi/importatorii autorizaţi, în vederea aplicării pe produse, se face în maximum 15 zile lucrătoare de la eliberarea marcajelor de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A.

(2) După expirarea termenului de 15 zile, marcajele neexpediate în termen se returnează, de către destinatarii înregistraţi/importatorii autorizaţi, Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A., în vederea distrugerii.

(3) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorul/furnizorul extern se face numai ca bagaj neînsoţit, în regim vamal de export temporar. În vederea acordării acestui regim vamal, importatorul autorizat va prezenta autorităţii vamale competente:

a) documentul de transport internaţional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul/furnizorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) contractul încheiat între importator şi producătorul/ furnizorul extern, în copie;

c) autorizaţia de importator, în copie.

(4) Reimportul marcajelor se realizează odată cu importul produselor accizabile marcate.

152. (1) Antrepozitarii autorizaţi cu drept de marcare au obligaţia utilizării marcajelor aprobate prin nota de comandă în termen de 6 luni de la eliberarea acestora de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A. La expirarea acestui termen, marcajele neutilizate se restituie Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A., în vederea distrugerii. Termenul de restituire nu poate depăşi 6 luni de la expirarea termenului de utilizare a marcajelor. Distrugerea marcajelor neutilizate se desfăşoară sub supraveghere fiscală.

(2) Operatorii economici cu drept de marcare sunt obligaţi să transmită lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, autorităţii vamale teritoriale, evidenţa achiziţionării, utilizării şi returnării marcajelor pentru luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 42, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. În cazul banderolelor, această evidenţă se întocmeşte pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor şi caracteristicilor inscripţionate pe acestea.

(3) În vederea evidenţierii marcajelor deteriorate în procesul de marcare, la sfârşitul fiecărei zile, aceste marcaje se lipesc pe un formular special, întocmit potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 43, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(4) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de marcare şi care nu pot fi recuperate pentru a fi evidenţiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(5) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, operatorii economici cu drept de marcare au obligaţia ca, în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea declaraţiei, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariţia marcajelor, să anunţe autoritatea vamală teritorială în vederea luării măsurilor corespunzătoare.

(6) Pentru marcajele distruse în procesul de marcare peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (4), precum şi pentru marcajele pierdute sau furate, operatorii economici datorează contravaloarea accizelor aferente cantităţilor de produse accizabile care ar fi putut fi marcate. În acest caz obligaţia de plată a contravalorii accizelor intervine în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, pierderea sau furtul, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare.

(7) Semestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate în procesul de marcare, se distrug, sub supraveghere fiscală, de către operatorii economici cu drept de marcare, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu.

(8) Marcajele neutilizate în termenul prevăzut la alin. (1) sau deteriorate, expediate unui antrepozit fiscal de producţie sau unui alt antrepozit fiscal desemnat de acesta, situat în alt stat membru, pot fi supuse operaţiunii de distrugere în cadrul acestui antrepozit, în condiţiile stabilite de autorităţile competente din statul membru respectiv. În acest caz dovada distrugerii marcajelor este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea antrepozitului fiscal respectiv transmisă operatorului economic cu drept de marcare din România şi care poartă viza autorităţii competente din statul membru în care a avut loc operaţiunea de distrugere.

(9) Distrugerea într-un antrepozit fiscal de producţie din România, atunci când se impune, a marcajelor achiziţionate de clienţi prin autorităţile competente din ţările lor de rezidenţă, este permisă dacă este admisă de acele autorităţi. În acest caz, antrepozitul fiscal înştiinţează autoritatea vamală teritorială în vederea desemnării unui reprezentant care să asigure supravegherea fiscală şi semnarea procesului-verbal întocmit după încheierea operaţiunii respective.

(10) Distrugerea marcajelor neutilizate şi a celor deteriorate se face cu aprobarea şi sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale, conform procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

153. Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 5 alin. (1), antrepozitarii autorizaţi deduc lunar numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv eliberate pentru consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA;

b) din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 5 alin. (1), destinatarii înregistraţi deduc numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv marcate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA;

c) din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 5 alin. (1), importatorul autorizat deduce cu ocazia fiecărei operaţiuni de import de produse marcate numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără TVA.

SECŢIUNEA a 20-a

Marcarea şi colorarea păcurii şi a produselor asimilate acesteia

SUBSECŢIUNEA 1

Substanţe utilizate pentru marcare şi colorare

154. (1) În aplicarea prevederilor art. 426 alin. (3) din Codul fiscal , prin colorant solvent blue 35 sau echivalent se înţelege substanţa 1,4-bis(butylamino)anthracene-9,10-dione, a cărei formulă moleculară este C(22)H(26)N(2)O(2) având nr. CAS 17354-14- 2, indiferent de denumirea comercială sub care acesta este prezentată.

(2) În aplicarea prevederilor art. 426 alin. (5) din Codul fiscal, operatorii economici care comercializează substanţe utilizate pentru marcarea şi colorarea păcurii şi a produselor asimilate acesteia din punct de vedere al nivelului accizelor se înregistrează la autoritatea vamală teritorială. Înregistrarea se face pe baza cererii al cărei model este prevăzut în anexa nr. 44, care

face parte integrantă din prezentele norme metodologice. În termen de două zile lucrătoare de la transmiterea cererii, autoritatea vamală teritorială înregistrează cererea în registrul special creat în acest scop, dacă au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (4).

(la 09-02-2016 Alin. (2) al pct. 154 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 47 din 3 februarie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 100 din 9 februarie 2016.)

(3) Operatorii economici care comercializează substanţe utilizate pentru marcarea şi colorarea păcurii şi a produselor asimilate acesteia ţin evidenţa cantităţilor de marcatori şi coloranţi respectiv a intrărilor, ieşirilor şi stocurilor deţinute, precum şi a persoanelor către care au fost comercializate aceste produse.

(4) Operatorii economici care comercializează substanţe utilizate pentru marcarea şi colorarea păcurii şi a produselor asimilate acesteia din punct de vedere al nivelului accizelor pot livra substanţele utilizate pentru marcare şi colorare după înregistrarea la autoritatea vamală conform alin. (2). Autoritatea vamală teritorială înregistrează operatorii economici comercianţi dacă prezintă un certificat de analiză, emis de producător sau emis de un laborator acreditat în România sau în alt stat membru al Uniunii Europene conform standardului ISO 17025, prin care se atesta că substanţele comercializate corespund condiţiilor prevăzute la art. 426 alin. (1) din Codul fiscal, în ceea ce priveşte marcatorul şi corespund condiţiilor prevăzute la alin. (1) în ceea ce priveşte colorantul.

(la 09-02-2016 Alin. (4) al pct. 154 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 1 al art. I din HOTĂRÂREA nr. 47 din 3 februarie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 100 din 9 februarie 2016.)

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Responsabilitatea marcării şi colorării

155. (1) În aplicarea prevederilor art. 427 alin. (3) din Codul fiscal, marcatorii şi coloranţii se depozitează în locuri special amenajate, aflate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(2) Operatorii economici cu drept de marcare şi colorare a păcurii şi a produselor asimilate acesteia din punct de vedere al nivelului accizelor anunţă în scris la autoritatea vamală teritorială intenţia de marcare şi colorare, cu menţionarea datei şi locului unde se realizează operaţiunea de marcare şi colorare, precum şi a cantităţii de produse energetice ce urmează a fi marcate şi colorate.

(3) Scoaterea marcatorilor şi coloranţilor din locul de depozitare, cantităţile de păcură/produse asimilate acesteia, marcate şi colorate, precum şi cantităţile de marcatori şi colorant folosite se menţionează într-un proces-verbal, întocmit de operatorul cu drept de marcare şi colorare, pentru fiecare operaţiune în parte.

SECŢIUNEA a 21-a

Marcarea şi colorarea motorinei

SUBSECŢIUNEA 1

Substanţe utilizate pentru marcare şi colorare

156. Substanţele utilizate pentru colorarea motorinei sunt cele prevăzute la art. 429 alin. (3) din Codul fiscal. Prevederile de la pct. 154 se aplică corespunzător. Modelului cererii de înregistrare la autoritatea vamală teritorială a operatorului economic care comercializează

substanţe utilizate pentru marcarea şi colorarea motorinei se înregistrează la autoritatea vamală teritorială. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 44.

SUBSECŢIUNEA a 2-a

Responsabilitatea marcării şi colorării

157. (1) În aplicarea prevederilor art. 430 alin. (2) din Codul fiscal
, marcarea şi colorarea motorinei în antrepozitele fiscale din România se face înainte de eliberarea acesteia în consum.

(2) Marcatorii şi coloranţii trebuie depozitaţi în locuri special amenajate, aflate sub supravegherea autorităţii vamale teritoriale.

(3) Operatorii economici cu drept de marcare şi colorare a motorinei anunţă în scris la autoritatea vamală teritorială intenţia de marcare şi colorare, cu menţionarea datei şi locului unde se realizează operaţiunea de marcare şi colorare, precum şi a cantităţii de produse energetice ce urmează a fi marcate şi colorate.

(4) Scoaterea marcatorilor şi coloranţilor din locul de depozitare, cantităţile de motorină marcate şi colorate, precum şi cantităţile de marcatori şi colorant folosite se menţionează într-un proces-verbal, întocmit de operatorul cu drept de marcare şi colorare, pentru fiecare operaţiune în parte.

SECŢIUNEA a 22-a

Alte obligaţii pentru operatorii economici cu produse accizabile

SUBSECŢIUNEA 1

Confiscarea tutunului prelucrat

158. (1) În aplicarea prevederilor art. 431 alin. (1) din Codul fiscal
, organul care a dispus confiscarea produselor din tutun prelucrat înştiinţează operatorii economici despre cantităţile ce urmează a fi preluate de către aceştia. Această înştiinţare cuprinde informaţii cu privire la: denumirea produsului de tutun prelucrat, cantitatea, data şi locul confiscării, precum şi locul de unde se vor prelua produsele.

(2) În aplicarea prevederilor art. 431 alin. (1) lit. b)
şi alin. (2) din Codul fiscal
, repartizarea către antrepozitarii autorizaţi pentru producţia şi/sau depozitarea de tutun prelucrat, a fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat, altele decât cele din nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizaţi, al destinatarilor înregistraţi sau al importatorilor autorizaţi, se face proporţional cu cota de piaţă deţinută de aceştia.

(3) Situaţia privind cotele de piaţă ale antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia şi/sau depozitarea de tutun prelucrat se comunică, trimestrial, de către autoritatea competentă prevăzută la art. 336 pct. 4 lit. c) din Codul fiscal către autoritatea fiscală teritorială, direcţiile cu atribuţii de control din subordinea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală şi Ministerului Afacerilor Interne.

(la 25-05-2018 Alineatul (3) din Punctul 158. , Subsectiunea 1 , Sectiunea a 22-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost modificat de Punctul 124, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(4) În aplicarea prevederilor art. 431 alin. (3) din Codul fiscal

, predarea cantităţilor de produse din tutun prelucrat, confiscate, se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, semnat atât de reprezentanţii organului care a dispus confiscarea produselor, cât şi de reprezentanţii operatorilor economici care le preiau. Depozitarea produselor din tutun prelucrat preluate în custodie se poate face în orice loc de depozitare deţinut de către operatorii economici.

(5) Produsele din tutun prelucrat se predau ambalate în colete/saci/containere sigilaţi/sigilate cu sigiliile organului care a dispus confiscarea, fiecare colet/sac/container fiind însoţit de o listă de inventar care să cuprindă tipul produsului, sortimentul şi cantitatea exprimată în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal
. Listele de inventar se înregistrează în evidenţele organului care a efectuat confiscarea şi se menţionează în cuprinsul procesului-verbal de predare-primire.

(6) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se efectuează prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componenţa acestor produse.

(7) În vederea efectuării operaţiunii de distrugere, antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi sau importatorii autorizaţi depun o cerere la autoritatea vamală centrală, în care menţionează locul unde se va desfăşura operaţiunea de distrugere.

(8) Distrugerea are loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data primirii aprobării şi în prezenţa unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliţie şi un reprezentant desemnat de autoritatea vamală centrală. În baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, locaţia unde urmează a fi distruse produsele din tutun prelucrat confiscate trebuie să asigure condiţiile necesare pentru desfăşurarea distrugerii potrivit prevederilor alin. (6), în scopul prevenirii oricărei posibilităţi care să permită eliberarea în consum a acestora.

(9) În situaţia în care, cu ocazia efectuării distrugerii, se constată existenţa unor sigilii deteriorate/rupte, precum şi la solicitarea oricărui membru al comisiei de distrugere, comisia poate proceda la efectuarea unui control prin sondaj ori la efectuarea controlului total al conţinutului coletelor/sacilor/containerelor.

(10) Nepreluarea cantităţilor de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii înştiinţării prevăzute la alin. (1), atrage suspendarea, până la încadrarea în prevederile legale, a autorizaţiei de antrepozitar autorizat, destinatar înregistrat sau importator autorizat, după caz.

SUBSECŢIUNEA a 2-a
Întârzieri la plata accizelor

159. (1) În aplicarea prevederilor art. 433 din Codul fiscal, autoritatea fiscală teritorială are obligaţia de a comunica autorităţii vamale teritoriale, până pe data de 15 inclusiv a lunii, situaţia privind operatorii economici plătitori de accize care înregistrează întârzieri la plata accizelor cu mai mult de 15 zile de la termenul legal de plată.

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 159 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 27 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) Măsura suspendării autorizaţiei deţinute de operatorul economic plătitor de accize se dispune de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Măsura suspendării autorizaţiei deţinute de operatorul economic plătitor de accize încetează:

a) dacă operatorul economic prezintă un certificat de atestare fiscală prevăzut la art. 158 din Codul de procedura fiscală, din care să rezulte că nu mai înregistrează obligaţii fiscale restante reprezentând accize, în sensul art. 157 din Codul de procedură fiscală, sau

b) dacă autoritatea vamală teritorială primeşte de la autoritatea fiscală teritorială o copie a documentului care atestă reîntregirea garanţiei.

(la 21-03-2016 Alin. (3) al pct. 159 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 27 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SUBSECŢIUNEA a 3-a

Condiţii de distribuţie şi comercializare

160. (1) În sensul art. 435 alin. (2) din Codul fiscal
, noţiunea de "alcool etilic" nu cuprinde distilatele.

(2) Benzina, motorina, petrolul lampant, gazul petrolier lichefiat prevăzute la art. 435 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal reprezintă produsele energetice prevăzute la art. 355 alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal. Biocombustibilii prevăzuţi la art. 435 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal reprezintă produsele energetice utilizate drept combustibili pentru motor care sunt obţinute în totalitate din biomasă, denumiţi biocarburanţi.

(la 21-03-2016 Alin. (2) al pct. 160 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 28 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(3) Intră sub incidenţa prevederilor art. 435 alin. (6) din Codul fiscal
toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere şi vinuri, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic.

(4) În situaţia realizării băuturilor alcoolice sub licenţă, livrările sunt însoţite de o copie a documentului din care rezultă dreptul producătorului de a utiliza marca protejată. Documentul care atestă dreptul de a produce băuturi alcoolice sub licenţă poate fi unul din următoarele: contract de licenţă, cesiune, consimţământ scris din partea titularului mărcii sau declaraţia producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în baza contractelor de licenţă.

(5) Pentru vinurile realizate de operatorii economici producători, livrările sunt însoţite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică şi caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.

(6) Persoanele care eliberează pentru consum bere şi băuturi fermentate, trebuie să deţină declaraţii/certificate de calitate emise de producător din care să rezulte că ponderea gradelor

Plato provenite din malţ, cereale malţificabile şi/sau nemalţificabile în numărul total de grade Plato al produsului finit este mai mare de 30%, respectiv că ponderea de alcool absolut (100%) provenită din fermentarea exclusivă a fructelor, sucurilor de fructe şi sucurilor concentrate de fructe este mai mare de 50%.

161. (1) În aplicarea prevederilor art. 435 alin. (8) din Codul fiscal
, toate reziduurile de produse energetice de tipul - scurgeri, spălări, curăţări, decantări, degradate calitativ - rezultate din exploatare în alte locaţii decât antrepozitele fiscale de producţie pot fi vândute sau cedate, pentru prelucrare în vederea obţinerii de produse accizabile de natura celor prevăzute la art. 355 alin. (2) din Codul fiscal
, către un antrepozit fiscal de producţie. Vânzarea sau cedarea are loc numai pe bază de factură sau aviz de însoţire, vizate de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale în a cărei rază de competenţă îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal, precum şi de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale din a cărei rază de competenţă sunt colectate reziduurile.

(2) Colectarea reziduurilor de produse energetice menţionate la alin. (1) poate fi efectuată de antrepozitul fiscal de producţie produse energetice sau de către operatorii economici autorizaţi pentru operaţiuni de ecologizare.

(3) În cazul colectării reziduurilor de către un operator economic autorizat pentru operaţiuni de ecologizare, factura/avizul de însoţire menţionate la alin. (1) vor fi vizate, după caz, şi de către reprezentantul autorităţii vamale teritoriale în a cărei raza de competenţă îşi desfăşoară activitatea acest operator.

(4) Colectarea reziduurilor de produse energetice rezultate din exploatare, de tipul uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc., se face de către operatorii economici autorizaţi în acest sens potrivit legislaţiei de mediu. Atunci când uleiurile uzate colectate sunt utilizate pentru încălzire, se aplică prevederile art. 355 alin. (4) din Codul fiscal
şi pct. 14 alin. (2)-(5).

(5) Vânzarea sau cedarea reziduurilor de produse energetice colectate, prevăzute la alin. (4), poate avea loc numai pe bază de factură sau aviz de însoţire, vizate de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale în a cărei rază de competenţă îşi desfăşoară activitatea operatorul economic autorizat pentru colectare, precum şi de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale în a cărei rază de competenţă îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal de producţie sau urmează să fie utilizat pentru încălzire reziduul respectiv.

(6) În cazul reziduurilor de produse energetice care nu sunt supuse operaţiunilor de ecologizare şi/sau prelucrare, acestea pot fi predate în vederea distrugerii în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu. În acest sens, autoritatea vamală teritorială este anunţată în scris cu cel puţin 5 zile lucrătoare înainte de predarea reziduurilor.

162. (1) În aplicarea prevederilor art. 435 alin. (9) din Codul fiscal
, în vederea comercializării tutunului brut sau tutunului parţial prelucrat operatorii economici trebuie să fie autorizaţi de către autoritatea vamală teritorială. Prin comercializarea tutunului brut sau tutunului parţial prelucrat se înţelege achiziţia acestuia de pe piaţa internă, din Uniunea Europeană sau din ţări terţe, precum şi livrarea pe piaţa internă, în Uniunea Europeană sau în ţări terţe.

(2) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile antrepozitelor fiscale autorizate pentru producţia de tutun prelucrat.

(3) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin tutun brut sau tutun parţial prelucrat se înţelege produsul rezultat în urma operaţiunilor de primă transformare a tutunului frunză în unităţi autorizate ca prim-procesatoare.

163. (1) În aplicarea prevederilor art. 435 alin. (12) din Codul fiscal
, pentru a stabili tratamentul fiscal din punct de vedere al accizelor pentru diferenţele cantitative la operatorii economici care deţin produse energetice în alte locuri decât antrepozitele fiscale, pot solicita institutelor/societăţilor prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. b) efectuarea de studii privind diferenţele specifice activităţilor de depozitare, manipulare, distribuţie şi transport, după caz.

(2) Datorită proprietăţilor fizico-chimice ale produselor energetice care generează fluctuaţii ale volumului acestora în funcţie de diferenţele de temperatură, precum şi urmare a volatilităţii ridicate a produselor energetice, se constată pe parcursul anului diferenţe cantitative datorate acestor fenomene. Diferenţele cantitative pot fi:

a) pe timpul transportului, acestea fiind constatate de operatorii economici între cantităţile de produse energetice înscrise în documentele însoţitoare ale transportului şi cantităţile de produse energetice efectiv constatate faptic la momentul recepţiei acestora. În funcţie de contractele comerciale, operatorii economici pot solicita antrepozitarilor autorizaţi modificarea documentelor de vânzare a produselor energetice pentru a reflecta cantitatea efectiv recepţionată;

b) pe timpul depozitării/manipulării/distribuirii produselor. Pentru toate achiziţiile de produse energetice, realizate în cursul unui an calendaristic, deţinute în alte locuri decât antrepozitele fiscale, diferenţele cantitative constatate între stocul scriptic şi stocul faptic, se stabilesc pe operatorii economici pe baza inventarului anual efectuat conform reglementărilor contabile. Intenţia de inventariere se anunţă în scris la autoritatea vamală cu cel puţin 5 zile lucrătoare înainte de efectuarea inventarului.

(3) Diferenţele cantitative prevăzute la alin. (2) lit. a), constatate în plus, care se încadrează în limitele stabilite în studiile menţionate la alin. (1) nu generează obligaţii din punct de vedere al regimului accizelor. Diferenţele în plus care depăşesc limitele respective se înregistrează în evidenţele contabile ale operatorilor economici. Pentru acestea accizele devin exigibile la momentul recepţiei bunurilor şi se plătesc în termenul prevăzut la art. 345 alin. (1) din Codul fiscal
.

(4) Diferenţele cantitative prevăzute la alin. (2) lit. b), constatate în plus ca urmare a compensării cu diferenţele în minus, pe baza inventarului anual, care se încadrează în limitele stabilite în studiile menţionate la alin. (1) nu generează obligaţii din punct de vedere al regimului accizelor. Diferenţele care depăşesc limitele stabilite prin studiile menţionate la alin. (1), se înregistrează în evidenţele contabile ale operatorilor economici. Pentru acestea accizele devin exigibile la data încheierii inventarierii anuale şi se plătesc în termenul prevăzut la art. 345 alin. (1) din Codul fiscal
.

(5) Diferenţele cantitative constatate în minus pe timpul transportului, prevăzute la alin. (2) lit. a), precum şi cele prevăzute la alin. (2) lit. b), determinate ca urmare a compensării cu diferenţele în plus, pe baza inventarului anual, indiferent dacă se încadrează sau nu în limitele stabilite în studiile menţionate la alin. (1) nu generează obligaţii din punct de vedere al regimului accizelor.

(6) Operatorii economici care nu au solicitat institutelor/ societăţilor prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. b) efectuarea de studii privind diferenţele specifice activităţilor de depozitare, manipulare, distribuţie şi transport, după caz, datorează accize pentru toate diferenţele în plus calculate ca

urmare a compensării cu diferenţele în minus, pe baza inventarului anual, în cazul diferenţelor de natura celor prevăzute la alin. (2) lit. b), precum şi pentru cele prevăzute la alin. (2) lit. a), în situaţia în care nu are loc o reglare a documentelor de vânzare de către antrepozitarul autorizat.

SUBSECŢIUNEA a 4-a

Abrogată.

(la 16-10-2020 Subsectiunea a 4-a din Sectiunea a 22-a , Capitolul I , Titlul VIII a fost abrogată de Punctul 47, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020
)

CAP. II

Regimul accizelor nearmonizate

SECŢIUNEA 1

Nivelul şi calculul accizelor

165. (1) În aplicarea art. 442 alin. (1) din Codul fiscal
, pentru produsele prevăzute la 439 alin. (2) din Codul fiscal
care sunt prezentate sub forma unei rezerve care conţine atât produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
, cât şi produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, cuantumul accizelor datorate reprezintă suma dintre accizele datorate pentru fiecare componentă în parte.

(2) În cazul în care produsele sunt prezentate sub forma unei rezerve care conţine atât produsele prevăzute la art. 354 alin. (4) din Codul fiscal
, cât şi produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
, cuantumul accizelor datorate reprezintă suma dintre accizele datorate pentru fiecare componentă în parte.

(2^1) Pentru produsele prevăzute la alin. (1), fabricate în antrepozite fiscale de producţie din România, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 339-341 din Codul fiscal şi ale secţiunilor a 3-a, a 9-a şi a 16-a de la capitolul I - Regimul accizelor armonizate, titlul VIII - Accize şi alte taxe speciale din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Punctul 165. din Sectiunea 1 , Capitolul II , Titlul VIII a fost completat de Punctul 125, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(3) Pentru produsele prevăzute la alin. (2) se aplică în mod corespunzător prevederile secţiunilor a 9-a - Regimul de antrepozitare, a 16-a - Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize şi a 19-a - Marcarea produselor alcoolice şi a tutunului prelucrat.

SECŢIUNEA a 2-a

Scutiri

166. (1) În aplicarea art. 443 alin. (1) din Codul fiscal
, pentru produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal

care sunt exportate, accizele plătite pot fi restituite dacă se face dovada că acestea au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), exportatorul anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a exporta produsele accizabile, cu cel puţin 7 zile lucrătoare înainte de data în care se realizează exportul.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cantităţile de produsele accizabile care fac obiectul exportului, momentul exigibilităţii accizelor potrivit art. 441 din Codul fiscal
, valoarea accizelor plătite.

(4) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, exportatorul transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, o copie a declaraţiei vamale de export certificată în acest sens.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (4), autoritatea vamală teritorială întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele exportate. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, exportatorul depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia declaraţiei vamale de export prin care se certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(7) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul emiterii unei decizii de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală
.

167. (1) În aplicarea art. 443 alin. (1) din Codul fiscal
, pentru produsele prevăzute la 439 alin. (2) din Codul fiscal
care sunt livrate intracomunitar, accizele plătite pot fi restituite dacă livrarea este însoţită de un document care conţine aceleaşi informaţii cu cele din cuprinsul documentului prevăzut la art. 416 din Codul fiscal
.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic care efectuează livrarea intracomunitară anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a expedia produsele accizabile într-un alt stat membru, cu cel puţin două zile lucrătoare înainte de expediere, menţionând cantităţile de produse accizabile care fac obiectul livrării intracomunitare, momentul exigibilităţii accizelor potrivit art. 441 din Codul fiscal
, valoarea accizelor plătite.

(3) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, operatorul economic transmite la autoritatea vamală teritorială documentul prevăzut la alin. (1) prin care se certifică faptul că produsele accizabile au fost recepţionate într-un alt stat membru.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (3), autoritatea vamală teritorială întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele livrate intracomunitar. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(5) În vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului prevăzut la alin. (1) prin care se certifică faptul că produsele accizabile au fost recepţionate într-un alt stat membru;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(6) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(7) În cazul emiterii unei decizii de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală
.

168. (1) În aplicarea art. 443 alin. (2) din Codul fiscal
, pentru produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal
, retrase de pe piaţă, accizele plătite pot fi restituite, la cerere.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), operatorul economic anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a retrage de pe piaţă produsele accizabile, în vederea distrugerii, cu cel puţin 7 zile lucrătoare înainte de data în care se realizează distrugerea acestora.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cauzele, cantităţile de produse care fac obiectul retragerii de pe piaţă, momentul exigibilităţii accizelor potrivit art. 441 din Codul fiscal
, valoarea accizelor plătite.

(4) Autoritatea vamală teritorială desemnează un reprezentant care asistă la distrugerea produselor şi certifică documentul de distrugere.

(5) Operatorul economic transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare efectuării distrugerii, o copie a documentului de distrugere certificat prevăzut la alin. (4).

(6) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (5), autoritatea vamală teritorială, după analizarea acestora, întocmeşte un punct de vedere cu privire la sumele reprezentând accize care pot fi restituite în urma depunerii unei cereri de restituire pentru produsele retrase de pe piaţă. Documentul care cuprinde punctul de vedere al autorităţii vamale teritoriale se comunică autorităţii fiscale teritoriale care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(7) În vederea restituirii accizelor plătite la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, însoţită de următoarele documente:

a) copia documentului de distrugere certificat de reprezentantul autorităţii vamale teritoriale;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum și documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(8) Autoritatea fiscală teritorială analizează documentația depusă de operatorul economic și, în termen de 30 de zile lucrătoare de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(9) În cazul emiterii unei decizii de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 168 din Codul de procedură fiscală
.

(10) Termenul în care persoana interesată își poate exercita dreptul de a solicita restituirea accizelor este termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea reglementat de Codul de procedură fiscală
.

SECȚIUNEA a 3-a

Plătitori de accize

169. În aplicarea art. 444 alin. (3) din Codul fiscal
, procesarea tutunului prelucrat în vederea obținerii produselor prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
și a produselor care se prezintă sub forma unei combinații între produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal
și cele prevăzute la art. 439 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal
se efectuează în antrepozite fiscale de producție tutun prelucrat.

170.

(1) În aplicarea art. 444 alin. (3) din Codul fiscal, operatorul economic care produce, achiziționează din alte state membre ale Uniunii Europene sau importă produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal trebuie să se autorizeze la autoritatea vamală teritorială.

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 170 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 29 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) Pentru obținerea autorizației prevăzute la alin. (1), operatorul economic depune o cerere, potrivit modelului din anexa nr. 45, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, însoțită de documentele prevăzute în aceasta.

(3) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizației orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea operatorului economic;

b) amplasarea locurilor unde se recepționează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;

d) capacitatea operatorului economic de a asigura garanția financiară.

(4) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) au obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate/importate/ produse în anul anterior. În cazul unui nou operator economic, garanția reprezintă 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se

achiziţiona/importa/produce la nivelul unui an. Garanţia poate fi sub formă de depozit în numerar şi/sau de garanţii personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 8.

(la 21-03-2016 Alin. (4) al pct. 170 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 29 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(5) Autorizaţia prevăzută la art. 444 alin. (3) din Codul fiscal are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(la 21-03-2016 Alin. (5) al pct. 170 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 29 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(6) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale menţionate în autorizaţie, operatorul economic are obligaţia de a solicita autorităţii vamale teritoriale emitente a autorizaţiei modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locaţie în care urmează a se realiza recepţia de produse supuse accizelor, cu cel puţin 15 zile înainte de recepţia produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puţin 60 de zile înainte de recepţia produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepţia de produse supuse accizelor într-o locaţie dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea vamală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor recepţionate de către operatorul economic sunt însoţite de documentul comercial care atestă achiziţia intracomunitară sau de declaraţia vamală de punere în liberă circulaţie.

(la 21-03-2016 Alin. (8) al pct. 170 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 29 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(9) Autorizaţia poate fi revocată de autoritatea emitentă în situaţia în care operatorul economic nu respectă prevederile de la alin. (4) şi (6) sau atunci când înregistrează obligaţii fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală mai vechi de 30 de zile, faţă de termenul legal de plată.

(la 21-03-2016 Alin. (9) al pct. 170 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 29 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic şi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa operatorului economic.

(11) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea vamală emitentă a autorizaţiei poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(la 21-03-2016 Alin. (13) al pct. 170 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 29 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(14) În cazul în care operatorul economic doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să anunţe în scris acest fapt autorităţii vamale emitente cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie produce efecte.

(15) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (1) antrepozitarii autorizaţi, destinatarii înregistraţi şi importatorii autorizaţi pentru produsele prevăzute la pct. 165 alin. (2).

170^1.

(1) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele din tutun încălzit, fabricate în antrepozite fiscale de producţie din România, pentru care accizele nearmonizate au fost plătite în România şi care ulterior sunt livrate intracomunitar, accizele virate la bugetul de stat pot fi restituite dacă livrarea este însoţită de documentul prevăzut în anexa nr. 46, care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, şi dacă se face dovada că produsele au fost recepţionate în statul membru de destinaţie.

(2) Antrepozitarul anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a expedia produsele accizabile într-un alt stat membru, cu cel puţin 2 zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (1) se întocmeşte de către antrepozitar în 3 exemplare şi se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitar;

b) exemplarele 2 şi 3 însoţesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 se restituie antrepozitarului, cu certificarea recepţiei şi, după caz, cu menţionarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinaţie.

(4) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului prevăzut la alin. (3) lit. d), autoritatea vamală teritorială întocmeşte un proces-verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire în urma depunerii cererii de restituire pentru produsele livrate intracomunitar. Procesul-verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire întocmit de autoritatea vamală teritorială se comunică autorităţii care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(5) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor virate la bugetul de stat, operatorul economic depune o cerere la autoritatea care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor, însoţită de următoarele documente:

a) copiile exemplarului 1 şi copia exemplarului 3, care conţine certificarea recepţiei, de pe documentul prevăzut la alin. (1);

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum şi documentul care atestă plata accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie;

c) documentul emis de autoritatea competentă din statul membru de destinaţie care atestă tratamentul fiscal din punctul de vedere al accizelor, aplicat respectivelor produse.

(6) Autoritatea competentă analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea competentă procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(la 25-05-2018 Sectiunea a 3-a din Capitolul II , Titlul VIII a fost completata de Punctul 126, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

170^2.

(1) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, pentru produsele din tutun încălzit, fabricate în antrepozite fiscale de producţie din România, care sunt exportate, accizele virate la bugetul de stat pot fi restituite dacă se face dovada că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene.

(2) Exportatorul anunţă în scris autoritatea vamală teritorială despre intenţia de a exporta produsele accizabile, cu cel puţin 2 zile lucrătoare înainte de expediere.

(3) Documentul prevăzut la alin. (2) cuprinde următoarele informaţii: cantităţile de produse accizabile care fac obiectul exportului, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor nearmonizate aferente produselor exportate şi dovada care atestă că acestea au fost virate la bugetul de stat.

(4) Exportatorul transmite la autoritatea vamală teritorială, în ziua lucrătoare imediat următoare celei în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, o copie a declaraţiei vamale de export certificată în acest sens.

(5) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii documentului care certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene, autoritatea vamală teritorială întocmeşte un proces-verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire în urma depunerii cererii de restituire pentru produsele exportate. Procesul-verbal prin care se stabileşte cuantumul accizelor aprobate la restituire întocmit de autoritatea vamală teritorială se comunică autorităţii care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor.

(6) În aplicarea art. 448^2 alin. (1) din Codul fiscal, în vederea restituirii accizelor virate la bugetul de stat, exportatorul depune o cerere la autoritatea care are în competenţă soluţionarea cererii de restituire a accizelor, însoţită de următoarele documente:

a) copia declaraţiei vamale de export prin care se certifică faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Uniunii Europene;

b) documentele care atestă proveniența produselor, precum şi documentul care atestă virarea accizelor la bugetul de stat pentru produsele respective, în copie.

(7) Autoritatea competentă analizează documentaţia depusă de operatorul economic şi, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire.

(8) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea competentă procedează la restituirea accizelor în condiţiile art. 168 din Codul de procedură fiscală.

(la 25-05-2018 Sectiunea a 3-a din Capitolul II , Titlul VIII a fost completata de Punctul 126, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

CAP. III

Contravenţii şi sancţiuni

SECŢIUNEA 1

Contravenţii şi sancţiuni

171. (1) Constituie contravenţii, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate potrivit legii infracţiuni, şi se sancţionează cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei următoarele fapte:

a) neînscrierea distinctă în facturi şi/sau în avize de însoţire a valorii accizelor, a menţiunii accize percepute ori a menţiunii exceptat/scutit de accize, după caz, potrivit pct. 6 alin. (13), pct. 7 alin. (2), alin. (4)-(6), pct. 12 alin. (14), pct. 81 alin. (2), pct. 164 alin. (3);

b) nerespectarea de către gospodăriile individuale a obligaţiilor prevăzute la pct. 12 alin. (5)-(7);

c) depunerea cu date incomplete sau incorecte a situaţiilor lunare centralizatoare prevăzute la pct. 39 alin. (2), pct. 46 alin. (2), pct. 52 alin. (3), pct. 58 alin. (3);

d) nedepunerea la autoritatea vamală teritorială ori depunerea cu date incomplete sau incorecte a situaţiilor lunare centralizatoare prevăzute la pct. 63, pct. 85, pct. 92 alin. (14), (16) şi (18), pct. 93 alin. (9) şi (11), pct. 97 alin. (1), pct. 102, pct. 110 alin. (1), pct. 139 alin. (16);

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 171 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 30 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) Următoarele fapte constituie contravenţii, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiţii încât să fie considerate potrivit legii infracţiuni:

a) neutilizarea documentelor fiscale prevăzute la pct. 7;

b) amplasarea mijloacelor de măsurare a producţiei şi a concentraţiei alcoolice pentru alcool etilic şi distilate în alte locuri decât cele prevăzute la pct. 30 alin. (14) şi (15);

c) fabricarea de alcool sanitar de către alte persoane decât antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool etilic;

d) nerespectarea condiţiilor şi procedurilor prevăzute la pct. 78 şi 79 privind denaturarea alcoolului etilic şi a altor produse alcoolice;

e) eliberarea în consum în vrac şi deţinerea în vrac în afara unui regim suspensiv de accize a produselor intermediare prevăzute la art. 352 din Codul fiscal
şi alcoolului etilic prevăzut la art. 353 din Codul fiscal
, cu excepţia situaţiilor prevăzute la art. 397 din Codul fiscal

;

f) nerespectarea procedurii prevăzute la pct. 38 privind sigilarea şi desigilarea instalaţiilor de fabricaţie a alcoolului şi distilatelor;

g) întocmirea studiilor prevăzute la pct. 2 alin. (1) lit. b) sau a referatelor prevăzute la pct. 25 alin. (1) cu date inexacte ori incorecte şi care au influenţe fiscale;

h) utilizarea biocombustibililor şi biocarburanţilor în amestec cu combustibili pentru încălzire sau carburanţi tradiţionali, dacă pentru produsul astfel obţinut nu se face dovada plăţii accizelor la nivelul prevăzut pentru combustibilul tradiţional.

(3) Contravenţiile prevăzute la alin. (2) se sancţionează cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei, precum şi cu:

a) confiscarea produselor, iar în situaţia când acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, în cazurile prevăzute la lit. a), c), d), e) şi h);

b) suspendarea activităţii de producţie a produselor accizabile prin sigilarea instalaţiei, pentru situaţiile prevăzute la lit. e) şi f).

(4) La propunerea organului de control, pentru situaţiile prevăzute la alin. (2) lit. b), d), e) şi f), autorizaţiile de antrepozit fiscal, destinatar înregistrat, expeditor înregistrat sau importator autorizat, după caz, pot fi suspendate de către autoritatea care le-a emis.

(la 21-03-2016 Alin. (4) al pct. 171 din titlul VIII din Codul fiscal a fost modificat de pct. 30 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SECŢIUNEA a 2-a

Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor

172. (1) Constatarea şi sancţionarea faptelor ce constituie contravenţie potrivit pct. 171 se fac de organele competente din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, prin Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi unităţile sale subordonate.

(2) Sancţiunile contravenţionale prevăzute la pct. 171 se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor şi al altor entităţi fără personalitate juridică, sancţiunile se aplică reprezentanţilor acestora.

(3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la pct. 171, agentul constatator făcând menţiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

SECŢIUNEA a 3-a

Dispoziţii aplicabile

173. Contravenţiilor prevăzute la pct. 171 le sunt aplicabile dispoziţiile Ordonanţei Guvernului nr. 2/2001
privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002
, cu modificările şi completările ulterioare.

CAP. IV

Dispoziţii tranzitorii

174. Operatorii economici care au depus la autoritatea fiscală teritorială scrisori de garanţie bancară emise de societăţi bancare care nu au sucursale în România au obligaţia de a se conforma prevederilor pct. 8 alin. (4) lit. a) până la data de 31 martie 2016.

175. Notificările emise potrivit prezentului titlu până la 31 decembrie 2015 inclusiv rămân valabile până la 31 martie 2016.

176. (1) În aplicarea art. 421 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, băuturile fermentate liniştite, altele decât bere şi vinuri, marcate cu banderole anterior datei de 1 ianuarie 2016, se comercializează ca atare până la epuizarea stocurilor.

(2) Marcajele neutilizate de tip banderolă aflate la data de 1 ianuarie 2016 în stocul operatorilor economici cu drept de marcare a băuturilor fermentate liniştite, altele decât bere şi vinuri, se restituie Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A. până cel târziu la 31 martie 2016, în vederea distrugerii. Distrugerea marcajelor neutilizate se desfăşoară sub supraveghere fiscală.

177. În situaţia în care Legea nr. 571/2003
privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi titlul VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003
privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004
, cu modificările şi completările ulterioare, prevedea depunerea unor notificări în vederea aplicării de excepţii sau scutiri de la plata accizelor, acestea îşi păstrează valabilitatea până la 29 februarie 2016 inclusiv. Începând cu data de 1 martie 2016, operatorii economici trebuie să îndeplinească condiţiile de depunere a notificărilor respective în conformitate cu prevederile prezentelor norme.

178. Conformarea la prevederile pct. 170 se va efectua începând cu data de 1 martie 2016. În perioada 1 ianuarie 2016-29 februarie 2016, operatorul economic care achiziţionează din alte state membre ale Uniunii Europene sau importă produsele prezentate la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal
anunţă autorităţii vamale teritoriale, intenţia sa, în scopul efectuării de controale cu privire la respectarea prevederilor art. 440
şi 441 din Codul fiscal
.

179. În cazul operatorului economic care produce produsele prevăzute la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal, conformarea la prevederile pct. 170 se efectuează începând cu data de 1 iulie 2016. Până la data de 30 iunie 2016 inclusiv, operatorul economic care produce produsele de la art. 439 alin. (2) din Codul fiscal anunţă la autoritatea vamală teritorială intenţia sa de a produce, în scopul efectuării de controale cu privire la respectarea prevederilor art. 440 şi 441 din Codul fiscal.

(la 21-03-2016 Pct. 179 din titlul VIII din Codul fiscal a fost introdus de pct. 31 al lit. D a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

ANEXA 1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....

Sediul:

Localitatea ....., str. ..... nr. .., bl. .., sc. ..., et. ..., ap. ..., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....

Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....

Codul de identificare fiscală .....

Codul de accize/Codul de marcare .....

DECLARAŢIE

privind preţurile de vânzare cu

amănuntul pe sortimente de ţigarete

Începând cu data de ....., preţurile de vânzare cu amănuntul practicate pe sortimente vor fi următoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numărul ţigaretelor conţinute într-un pachet	Preţul de vânzare cu amănuntul (lei/ pachet)
0	1	2	3

Director general Numele şi prenumele ..... Semnătura	Director economic Numele şi prenumele ..... Semnătura .....

ANEXA 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DECLARAŢIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE

privind îndeplinirea condiţiilor de încadrare
în categoria mică fabrică de bere/mică distilerie
Denumire mică fabrică de bere/mică distilerie.
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....
Subsemnatul ....., legitimat prin CI/BI seria ... nr. ....., eliberat(ă) de ..... la data de ....., cod numeric personal nr. ....., cunoscând dispoziţiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declaraţii, declar pe propria răspundere, în calitate de reprezentant al ....., următoarele:
1. Cantitatea de bere/alcool pur produsă de ..... în anul calendaristic precedent este de ... hl produs/hl alcool pur.
2. Cantitatea de bere/alcool pur estimată a fi produsă de ..... în anul calendaristic în curs nu va depăşi 200.000 hl produs/10 hl alcool pur.
Anexez la prezenta următoarele documente:
a) copia documentului de identitate;
b) dovada calităţii de reprezentant al .....;
c) documente care atestă îndeplinirea condiţiei prevăzute la pct. 1 din prezenta declaraţie pe propria răspundere.

Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data .....

ANEXA 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

SITUAŢIA
eliberărilor pentru consum de ţigarete/
ţigări şi ţigări de foi în luna .... anul .....
Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....
Sediul:
Localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Preţul de vânzare cu amănuntul declarat*)	Cantitatea eliberată pentru consum (mii bucăţi)	Acciza (lei)
0	1	2	3	4
*) Pentru ţigări şi ţigări de foi nu se va înscrie preţul de vânzare cu amănuntul declarat.				

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/
destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data .....

ANEXA 4

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

SITUAŢIA
eliberărilor pentru consum de tutun fin tăiat,
destinat rulării în ţigarete/alte tutunuri de
fumat în luna .... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat .....

Sediul:

Localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....

Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....

Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize/Codul de marcare .....

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Cantitatea eliberată pentru consum (kg)	Acciza (lei)
0	1	2	3

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/
destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data .....

ANEXA 5

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data .....

CERERE
privind înregistrarea operatorului economic autorizat
pentru producţie/achiziţii intracomunitare/import/furnizare
de: cărbune/lignit/cocs gaz natural/energie electrică

1. Numele operatorului economic	
	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str.

2. Adresa	..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. ...., cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţii economice desfăşurate în România	[] Furnizare [] Extracţie [] Producţie gaz cărbune cocs natural şi lignit [] Furnizare [] Achiziţie energie intracomunitară electrică cărbune/ cocs/lignit [] Import cărbune/ cocs/lignit
9. Anexaţi copia legalizată a autorizaţiei eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu.	

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal , declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele solicitantului sau ale reprezentantului furnizorului extern .....

Data .....

Semnătura .....

ANEXA 6

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data . . . . .

DECLARAŢIE
pentru înregistrarea gospodăriei individuale care
realizează băuturi alcoolice destinate consumului propriu

1. Numele şi prenumele persoanei fizice	
2. Adresa	Judeţul . . . . . , sectorul . . . . . , localitatea . . . . . , str. . . . . . nr. ..., bl. ..., sc. ...., et. . . . . , ap. . . . . . , cod poştal . . . . .
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Descrierea activităţii ce urmează a se desfăşura	Producţie [] [] [] [] [] Bere Vinuri Băuturi Ţuică Rachiuri fermentate, altele decât bere şi vinuri
6. Menţionaţi cantitatea (în litri) obţinută în anul anterior: 6.1. - bere 6.2. - vinuri 6.3. - băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	
7. Menţionaţi instalaţiile de producţie	

deţinute pentru producţie de ţuică şi rachiuri din fructe*) 7.1. - ţuică 7.2. - rachiuri din fructe 7.3. - alte rachiuri	
8. Menţionaţi cantitatea obţinută în anul anterior, în litri şi concentraţia alcoolică: 8.1 - ţuică 8.2. - rachiuri din fructe 8.3. - alte rachiuri	
_____ *) Se vor anexa şi copiile documentelor cu privire la deţinerea instalaţiilor pentru producţie de ţuică şi rachiuri din fructe. _____	

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele ..... Semnătura	..... Data

ANEXA 7

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data . . . . .

DECLARAŢIE
pentru înregistrarea micilor
producători de vinuri liniştite

1. Denumirea operatorului economic/ Numele şi prenumele	
2. Adresa	Judeţul . . . . . , sectorul . . . . . , localitatea . . . . . , str. . . . . nr. . . . , bl. . . . , sc. . . . , et. . . , ap. . . . , cod poştal . . . . .
3. Telefon	
4. Cod unic de identificare/ Cod numeric personal	
5. Descrierea activităţii ce urmează a se desfăşura	
6. Menţiuni privind instalaţiile şi spaţiile de producţie deţinute	

Semnătura	Data . . . . .

ANEXA 8

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data . . . . .

DECLARAŢIE
privind producţia de vinuri liniştite realizată şi comercializată în calitate de mic producător
semestrul ..... anul .....

1. Numele persoanei juridice / persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. ...., cod poştal .....
3. Telefon	
4. Cod unic de identificare/ Cod numeric personal	
5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulat de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către: 7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor 7.2. unităţi de alimentaţie publică	

7.3. antrepozite fiscale	
8. Cantitate livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete:

Numele şi prenumele .... Semnătura declarantului	Data .....

ANEXA 9

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data .....

DECLARAŢIE
privind achiziţiile/livrările intracomunitare de vinuri liniştite efectuate în calitate de mic producător
semestrul ..... anul .....

1. Numele persoanei juridice/ persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. ...., cod poştal .....

3. Telefon	
4. Cod unic de identificare/ Cod numeric personal	
5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri), total: din care: din ..... (statul membru)	....
6. Cantitatea achiziţionată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care, către: ..... (statul membru)	....
8. Cantitatea livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispoziţiile art. 326
privind falsul în declaraţii din
Codul penal
, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte
şi complete:

Numele şi prenumele .... Semnătura declarantului	Data .....

ANEXA 10

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data .....

CERERE
pentru acordarea autorizaţiei de antrepozit fiscal
(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

I. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS	
1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Activităţile economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul de identificare fiscală ale persoanei afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul autorizat este persoană juridică: numele, adresa şi codul numeric personal ale fiecărui	

administrator;	
11. Cazierele judiciare ale administratorilor şi cazierul judiciar al persoanei juridice	
12. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de oficiul registrului comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare	
II. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depun separat câte o parte a II-a, precum şi alte informaţii necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., cod poştal .....
2. Descrierea activităţilor ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal (inclusiv natura activităţilor şi tipurile de produse accizabile)	
3. Arătaţi dacă anterior a fost respinsă, revocată	

sau anulată vreo autorizaţie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv.	
4. Enumeraţi tipurile de produse accizabile produse şi/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum şi tipurile şi cantităţile estimate pentru fiecare dintre următoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcţie de acciza unitară pe produs. Codificarea tipurilor de produse	Tip produs (denumire produs) ..... - (cod şi subcod) ..... Tip produs (denumire produs) ..... - (cod şi subcod) .... Tip produs (denumire produs) ..... - (cod şi subcod) .....
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificaţi capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv).	
6. Anexaţi un plan de amplasare a antrepozitului fiscal.	
7. Anexaţi copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţilor din antrepozitul fiscal.	
8. Dacă locul se află în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexaţi copia actelor de proprietate.	
9. Dacă locul se află în proprietatea	

altei persoane, anexaţi următoarele: - copia contractului de leasing sau deţinerii sub orice formă legală; - o declaraţie semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control.	
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	
1. Tipul de garanţie propusă	
2. Suma propusă pentru garanţia pentru fiecare antrepozit fiscal (şi descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele: - numele, adresa şi telefonul garantului propus; - declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi o perioadă de timp specificate (scrisoare de garanţie bancară).	

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele .... Semnătura solicitantului	Data .....

Anexa nr. 10 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa nr. 1 din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016
, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, potrivit art. III din acelaşi act normativ.

ANEXA 11

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data ....

DECLARAŢIE
privind media ponderată pentru produsul .....

I. INFORMAŢII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE ACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIMĂ						
Nr. crt.	Denumire produs	Cod NC	U.M.*)	Nivel accize (lei/ u.m.)	Cantitate utilizată**)	Accize aferente materiei prime
0	1	2	3	4	5	6
TOTAL Accize materii prime utilizate (sumă coloana 6)						
TOTAL Materii prime accizabile utilizate (sumă coloana 5)						

II. INFORMAŢII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE NEACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIMĂ				
Nr. crt.	Denumire produs	U.M.*)	Cantitate utilizată**)	
0	1	2	3	

TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate (sumă coloana 3)				
III. INFORMAŢII PRIVIND PRODUSUL ACCIZABIL FINIT REALIZAT				
Denumire produs	Cod NC	U.M.	Nivel accize (lei/u.m.)	
0	1	2	3	
IV. MEDIA PONDERATĂ TOTAL Accize materii prime utilizate TOTAL Materii prime accizabile utilizate + TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate				
Media ponderată (lei/u.m.)				

*) Unitatea de măsură este cea prevăzută în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal
.

**) Se completează cu cantitatea materiei prime utilizate pentru obţinerea unei unităţi de măsură aferente cantităţii de produs finit pentru care este prevăzut nivelul accizelor în anexa nr. 1 la titlul VIII din Codul fiscal
.

Exemplu: Pentru obţinerea unui produs din categoria produselor intermediare, se va completa cu cantitatea materiei prime utilizate pentru obţinerea unei cantităţi de 1 hl de produs finit.

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal
, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Semnătura	Data

ANEXA 12

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....

Localitatea ....., judeţul/sectorul .....
Str. ..... nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....
SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul
fiscal de producţie de alcool şi băuturi spirtoase
în luna ..... anul .....
I. Materii prime (exprimate în tone/hectolitri alcool pur, după caz)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenţa (E)
				Operaţii interne		U.E.	Import			
				Din producţie proprie	Alte achiziţii					

(A) stocul iniţial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare; (B) intrări: cantităţile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documente de circulaţie corespunzătoare fiecărei provenienţe, aferente perioadei de raportare; (C) cantităţile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) cantităţile de materii prime existente în finalul perioadei de raportare; (E) diferenţe: cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: Stoc iniţial + intrări - utilizat - stoc final E = A + B - C - D

II. Produse în curs de fabricaţie (exprimate în hl alcool pur)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferenţa
					Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

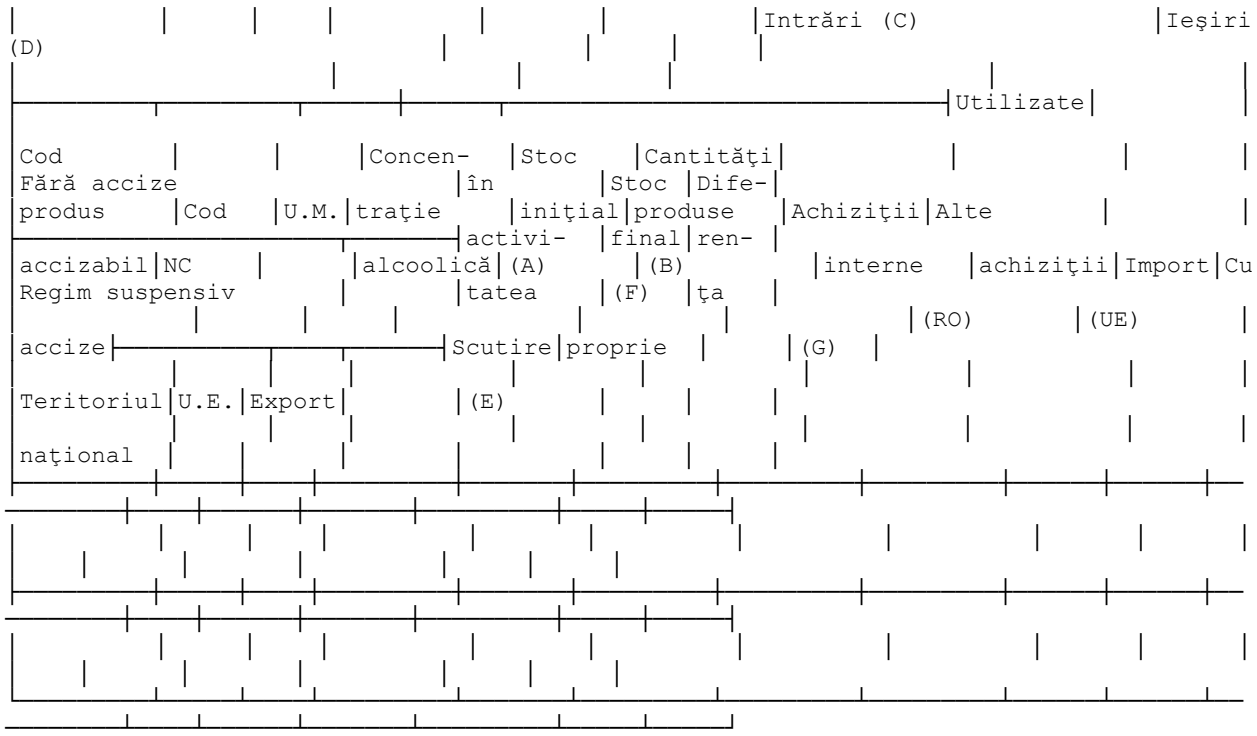

Cantităţile de alcool se exprimă în hectolitri alcool pur, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) şi (E) sunt corespunzătoare operaţiunilor desfăşurate în perioada de raportare. Diferenţa (G) = stoc iniţial (A) + cantităţi produse (B) + intrări (C) - ieşiri (D) - utilizat în activitatea proprie (E) - stoc final (F)

Data	Conducătorul antrepozitului fiscal ..... Semnătura

ANEXA 13

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ....., judeţul/sectorul .....
Str. ..... nr. .....
Cod poştal .....

Domiciliul fiscal .....
SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate
în antrepozitul fiscal de producţie
de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare
în luna ..... anul .....
I. Materii prime (exprimate în kg/hl, după caz)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Concentraţie	Stoc iniţial (A)	Intrări (B)			Utilizat (C)	Stoc final (D)	Dife-renţa (E)
					Operaţii interne	U.E.	Import			

A - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantităţile de materii prime şi de produse în curs de fabricaţie intrate în antrepozit - se va avea în vedere data din documentele de circulaţie corespunzătoare fiecărei proveniențe/raport de primire; C - cantităţi de materie primă utilizate pe parcursul lunii la procesul de producţie al produselor intermediare; D - stoc final - cantităţile de materii prime existente în antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (E) = stoc iniţial (A) + intrări (B) - ieşiri (C) - stoc final (D)

II. Produse în curs de fabricaţie (exprimate în hectolitri)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc iniţial	Intrări	Ieşiri		Stoc final	Diferenţa
					Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Livrări (exprimate în hectolitri)

Cod produs Fără accize	Cod	Concentra-	U.M.	Stoc iniţial în activi-	Cantităţi produse final	Intrări (C) Achiziţii	Ieşiri (D) Alte	Utilizate	Stoc final Dife- ren-

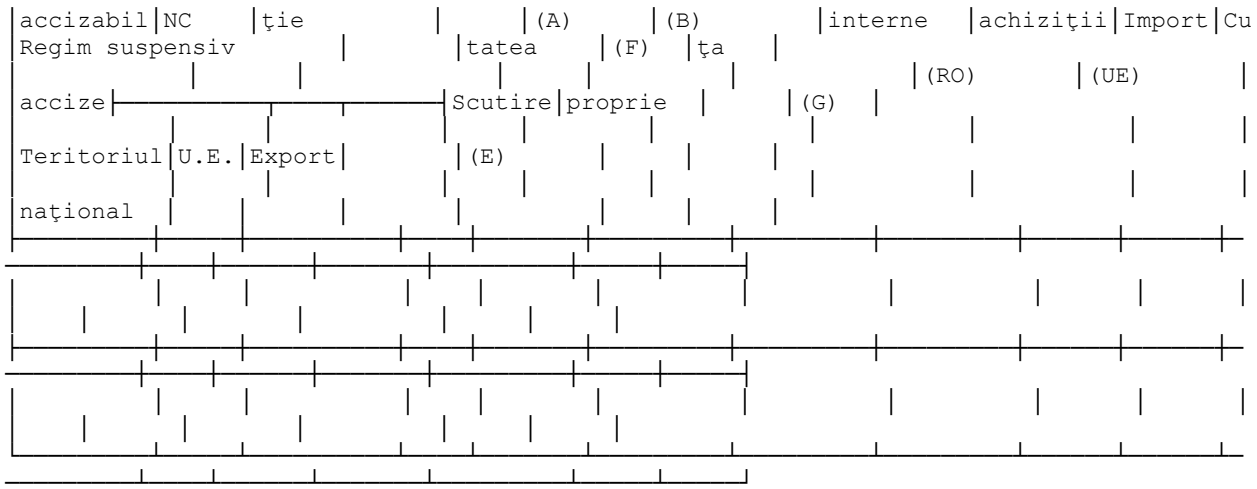

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate pentru consum; ieşiri fără accize - cantităţile fiecăror produse intermediare ieşite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E - cantităţi de produse obţinute în antrepozit şi care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producţie; F - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (G) = stoc iniţial (A) + cantităţi produse (B) + intrări (C) - ieşiri (D) - utilizat în activitatea proprie (E) - stoc final (F)

Data	Conducătorul antrepozitului fiscal ..... Semnătura

ANEXA 14

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ....., judeţul/sectorul .....
Str. ..... nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul
fiscal de producţie de bere
în luna ..... anul .....
I. Materii prime (exprimate în hl/kg, după caz)

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malţ			Alte materii de extracţie		
Orz			Malţ colorat		
Orez şi griş			Bere		
Porumb			Altele		
Zahăr şi glucoză					

II. Bere fabricată (în hectolitri)

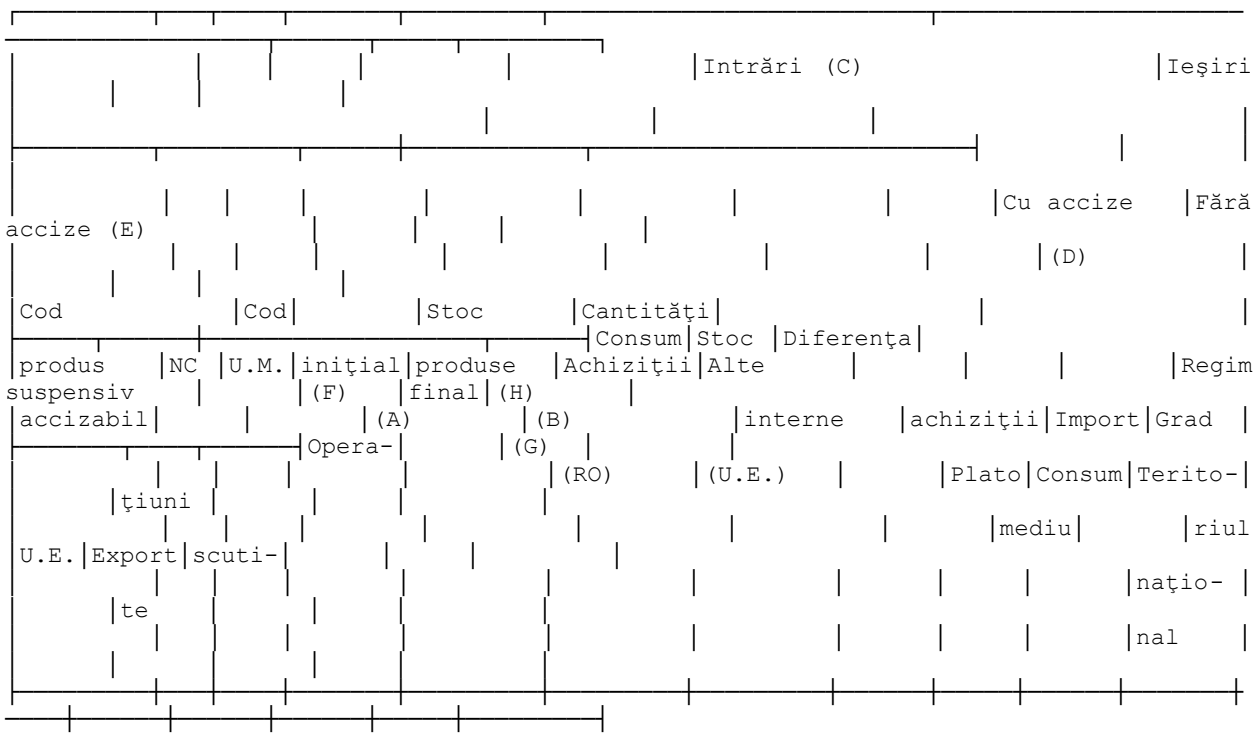

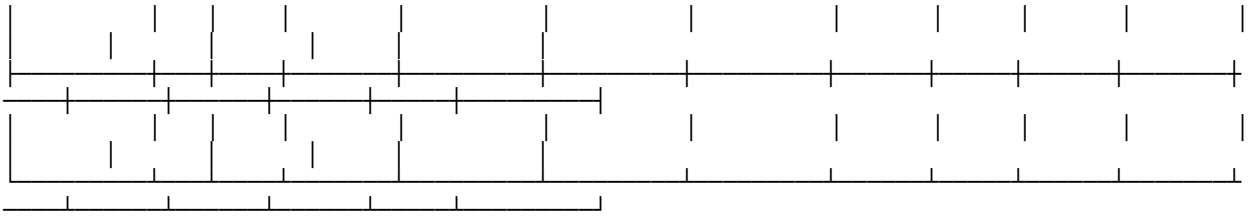

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantităţile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C - cantităţile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize: gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu.

Exemplu: 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato

$$\text{Gradul Plato mediu} = \frac{(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)}{1000 + 2000 + 3000} = 13,33$$

F - consum propriu de materii prime, în scopul realizării produsului finit; G - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (H) = stoc iniţial (A) + cantităţi produse (B) + intrări (C) - ieşiri (D + E) - consum (F) - stoc final (G)

Data	Conducătorul antrepozitului fiscal ..... Semnătura

ANEXA 15

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ....., judeţul/sectorul .....
Str. ..... nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....
SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în

antrepozitul fiscal de producţie tutunuri prelucrate
în luna ..... anul .....

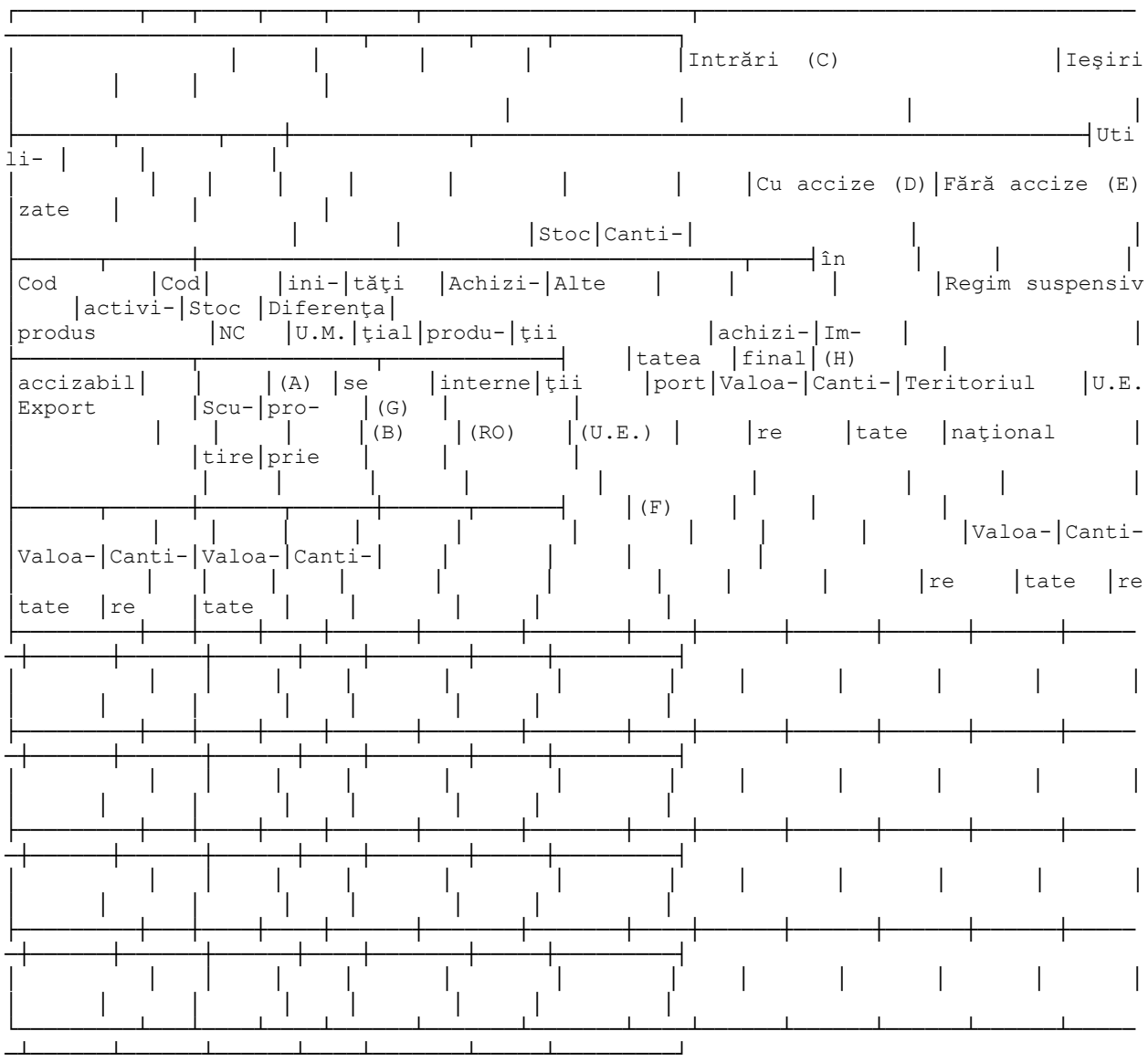

În cazul ţigaretelor, al ţigărilor de foi, cantităţile vor fi exprimate în mii bucăţi, iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei, care se consideră finite; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - cantităţi de produse obţinute în antrepozit şi care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producţie; G - stoc final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în

antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (H) = stoc iniţial (A) + cantităţi produse (B) + intrări (C) - ieşiri (D + E) - consum (F) - stoc final (G)

Cantităţile de produse vor fi exprimate în mii bucăţi, respectiv kg, după caz.

Data	Conducătorul antrepozitului fiscal ..... Semnătura

ANEXA 16

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize.....
Localitatea ....., judeţul/sectorul .....
Str. ..... nr. .....
Cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....

SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în antrepozitul fiscal de producţie de produse energetice în luna ..... anul .....

Cod produs	Cod accizabil	NC	U.M.	Stoc iniţial (A)	Cantităţi produse (B)	Intrări (C)			Ieşiri					Stoc final (G)	Diferenţa (H)	Autoconsum (F)	Alte ieşiri (E)			Fără accize		Cu accize	
						Achiziţii interne	Alte intrări	Regim suspensiv	Cu accize											Fără accize			
									Scutiri	Export	Teritoriul U.E.	(RO)	(UE)										
																				naţional	(D)		

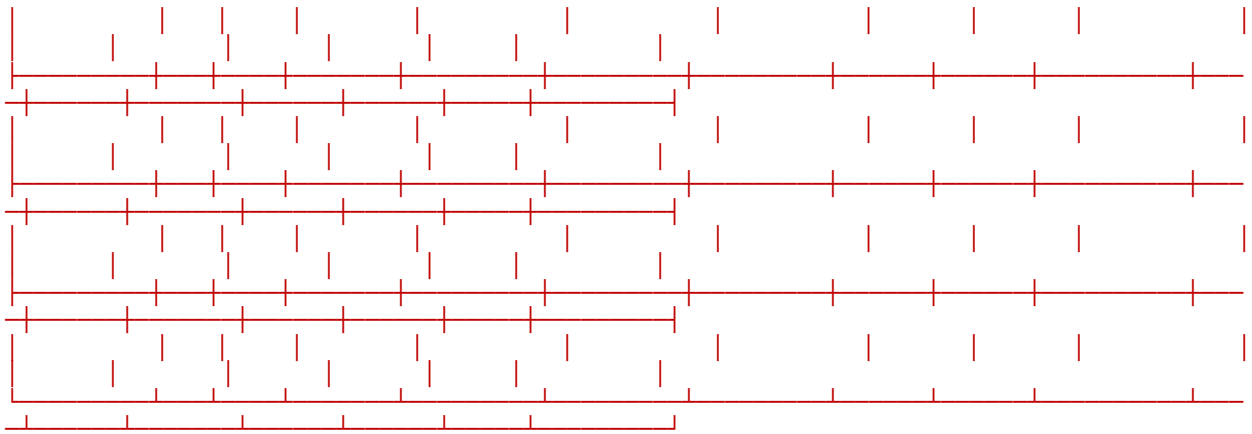

Cantităţile de produse se exprimă în tone. Prin excepţie, în cazul materiilor prime având codul de produs S300, cantităţile se exprimă în hectolitri alcool pur.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor pentru consum; E - ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - autoconsum - cantităţile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; G - stocul final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (H) = stoc iniţial (A) + cantităţi produse (B) + intrări (C) - ieşiri (D + E) - autoconsum (F) - stoc final (G)

Data	Conducătorul antrepozitului fiscal ..... Semnătura .....

Anexa nr. 16 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa nr. 2 din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016
, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, potrivit art. III din acelaşi act normativ.

ANEXA 17

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitului fiscal ....
Cod accize ....
Localitatea ...., judeţul/sectorul ....
Str. .... nr. ....
Cod poştal ....
Domiciliul fiscal ....
SITUAŢIA
privind operaţiunile desfăşurate în
antrepozitul fiscal de depozitare în luna ...... anul ......

```
┌─────────┬───┬────────┬─────┬────┬───────┬─────────────────────────────────┬──────
─────────────────────────────────────────┬─────┬─────┬─────┐
│         │   │        │     │    │       │Intrări                          │Ieşiri
Utili- │     │        │
                       │        │                     │             │
├──────────────────────────┬───────┬──────┬──────────────────────────┤zate    │     │
│
│Cod          │     │Concen-  │Grade│      │Stoc     │Regim  suspensiv  (B)  │Produs  │Canti-│
Fără accize  (F)              │în      │Stoc  │          │
produs      │Cod│traţie     │Plato│U.M.│iniţial├───────┬───────┬────┤din       │tăţi    │Cu
├────────────────────────┬─────────┤activi-│final│Diferenţa│
accizabil│NC   │grad        │mediu│        │(A)        │Achizi-│Alte        │          │activi-
pentru│accize│Regim suspensiv      │Scuti-│tatea   │(H)   │(I)         │
        │    │alcoolic│       │     │       │ţii      │Achizi-│Im-  │tatea   │ames-  │(E)
├─────────────┬───┬───────┤re/    │proprie│      │         │
        │   │         │      │     │         │interne│ţii      │port│proprie│tec     │
Teritoriul│U.E.│Ex-  │Excep-│(G)      │     │         │
        │   │         │      │     │         │(RO)    │(U.E.)  │      │(C)      │(D)     │
naţional  │     │port│tare  │       │     │         │
├─────────┼───┼────────┼─────┼────┼───────┼───────┼──────┼────┼──────┼───────┼──────┤
─────────┼────┼────┼──────┼───────┼─────┼────────┤
│         │   │        │     │    │       │       │      │    │      │       │      │
│    │    │    │     │       │     │     │
├─────────┼───┼────────┼─────┼────┼───────┼───────┼──────┼────┼──────┼───────┼──────┤
─────────┼────┼────┼──────┼───────┼─────┼────────┤
│         │   │        │     │    │       │       │      │    │      │       │      │
│    │    │    │     │       │     │     │
├─────────┼───┼────────┼─────┼────┼───────┼───────┼──────┼────┼──────┼───────┼──────┤
─────────┼────┼────┼──────┼───────┼─────┼────────┤
│         │   │        │     │    │       │       │      │    │      │       │      │
│    │    │    │     │       │     │     │
└─────────┴───┴────────┴─────┴────┴───────┴───────┴──────┴────┴──────┴───────┴──────┘
─────────┴────┴────┴──────┴───────┴─────┴────────┘
```

Cantităţile de produse vor fi exprimate în hl pentru grupele de produse accizabile S, W, I, B, mii bucăţi sau kg pentru T, tone pentru E.

A - cantităţile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei şi care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - cantităţile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; C - cantităţi de produs din activitatea proprie, utilizate pentru amestec; D - cantităţi de aditivi, biocombustibili pentru încălzire şi biocarburanţi prevăzuţi la pct. 21 alin. (3), precum şi marcatori şi coloranţi prevăzuţi la pct. 156; E - ieşiri cu accize - cantităţile de produse eliberate în consum; E - ieşiri fără accize - cantităţile fiecărui produs ieşit în regim suspensiv de accize sau în regim de

scutire/exceptare de la plata accizelor; G - cantităţile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal. Rubricile C, D, G se completează doar în cazul antrepozitelor de depozitare produse energetice l; H - stoc final - cantităţile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârşitul lunii; diferenţa (I) = stoc iniţial (A) + intrări (B + C + D) - ieşiri (E+ F) - (G) - stoc final (H)

Coloana "Grade Plato mediu" se va completa numai în cazul berii - dacă berea prezintă diverse grade Plato, se înscrie grade Plato mediu;

De exemplu: 1.000 hl bere de 12 grade Plato; 2.000 hl bere de 13 grade Plato; 3.000 hl de bere de 14 grade Plato

$$\text{Grade Plato mediu} = \frac{(1.000 \times 12) + (2.000 \times 13) + (3000 \times 14)}{1.000 + 2.000 + 3.000} = 13,33$$

Data	Conducătorul antrepozitului fiscal ..... Semnătura .....

Anexa nr. 17 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa nr. 3 din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016
, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, potrivit art. III din acelaşi act normativ.

ANEXA 18

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE DE AUTORIZARE	Nr.....	
DESTINATAR ÎNREGISTRAT	Casetă rezervată autorităţii vamale teritoriale	
1. Nume şi prenume sau denumirea societăţii şi adresa exactă	Cod unic de înregistrare	
	Număr de identificare TVA	

Număr de telefon	
Număr de fax	
Adresa de e-mail	

2. În cazul persoanelor juridice, se vor înscrie numele, adresa şi codul numeric personal ale fiecărui administrator:

3. Adresa locaţiei/locaţiilor de recepţie a produselor:

4. Tipul produselor accizabile, codurile de produse accizabile şi cantitatea de produse accizabile primite în regim suspensiv de la plata accizelor, estimate la nivelul unui an:

☒ băuturi alcoolice

☐ bere --- cod produs _____

☐ litri -------

☐ vin liniştit ------
cod produs ____ litri ----

☐ vin spumos -----
cod produs ____ litri ----

☐ produse intermediare -
cod produs ____ litri ----

☐ băuturi fermentate liniştite
cod produs ____ litri ----

☐ băuturi fermentate spumoase
cod produs ____ litri ----

☐ băuturi alcoolice spirtoase
cod produs ____ litri ----

☒ produse energetice

☐ combustibili --------

☐ cod produs ____ litri ----

☐ carburanţi --------
cod produs ____ litri ----

☒ tutun prelucrat

☐ ţigarete ----
cod produs ____ mii ţigarete

☐ ţigări şi ţigări de foi -------
cod produs ____ mii bucăţi

☐ tutun de fumat --------
cod produs ____ kg

5. Dacă sunteţi deja titularul unei autorizaţii eliberate de autoritatea competentă, vă rugăm să indicaţi data şi obiectul autorizaţiei:
Număr _____ din _____ 1_____1
Număr _____ din _____ 1_____1

6. În cazul în care anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de destinatar înregistrat, precizaţi acest fapt:

7. Documente de anexat:

☐ cazierele judiciare ale administratorilor şi cazierul judiciar al persoanei juridice

☐	certificatul constatator, eliberat de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepţia produselor accizabile, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor în vigoare
☐	copia contractelor, acordurilor, înţelegerilor încheiate direct între destinatarul înregistrat propus şi persoana autorizată din alt stat membru. În cazul în care contractul/acordul/înţelegerea este încheiat(ă) cu un reprezentant al persoanei autorizate din alt stat membru, se prezintă o declaraţie care să ateste relaţia contractuală dintre aceştia.
☐	scrisoarea de bonitate bancară, în cazul în care garanţia se constituie prin consemnarea de mijloace băneşti la Trezoreria Statului
☐	numele, adresa şi telefonul garantului produs, precum şi garanţia cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi o perioadă de timp specificate (scrisoarea de garanţie bancară), atunci când se constituie o garanţie bancară
Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.	
Prevăzut pentru validarea semnăturii responsabilului societăţii	Data, numele şi calitatea acestuia (proprietar, asociat)

Anexa nr. 18 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa nr. 4 din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016
, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, potrivit art. III din acelaşi act normativ.

ANEXA 19

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal)
Denumirea destinatarului înregistrat/reprezentantului fiscal/importatorului autorizat

.....

Cod accize/Cod identificare fiscală .....
Localitatea ....., judeţul/sectorul .....
Str. ..... nr. .....
Bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....., cod poştal .....

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind achiziţiile/importurile de produse accizabile
în luna ..... anul .....
Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

A - Proveniență (2)
B - Cod accize expeditor
C - Cod produs accizabil
D - Codul NC al produsului
E - Starea produsului (vrac/îmbuteliat) (V/Î)
F - Densitate la 15°C kg/l (3)
G - Concentraţie grad alcoolic (4)
H - Grad Plato (5)
I - Acciza datorată

																- mii lei -
Document			A	B	C	D	E	F	G	H	Recipienţi		Cantitate			I
Tip (1)	Număr	Data achiziţiei									capacitate nominală	nr.	kg	litri	mii bucăţi	

^(1) e-DA; declaraţia vamală de punere în liberă circulaţie.
^(2) Se va înscrie indicativul SM de expediere/statul din care este efectuat importul.
^(3) Se va completa numai în cazul produselor energetice.
^(4) Se va completa numai în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice.
^(5) Se va completa numai în cazul berii.
Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

A - Pierderi
B - Stoc efectiv
C - Diferenţa (+) sau (–)

RECAPITULAREA PERIOADEI										
Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	U.M.	Vrac/ Îmbuteliat (V/Î)	Stoc la începutul lunii	Cantitatea intrată	Cantitatea ieşită	Surplus pe parcursul lunii	A	B	C

Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data .....

(la 16-10-2020 Anexa nr. 19 din Titlul VIII a fost modificată de Punctul 48, Litera C, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 864 din 14 octombrie 2020, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 956 din 16 octombrie 2020)

ANEXA 20

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. ..... din .....
CERERE
privind acordarea autorizaţiei de importator autorizat/
expeditor înregistrat

Societatea ....., cu sediul social în ....., str. ..... nr. ....., înregistrată în registrul comerţului la nr. ..... din data de ....., codul de identificare fiscală ....., telefon ....., fax ....., e-mail ....., reprezentată prin ....., domiciliat în ....., str. ..... nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ...., sectorul ....., judeţul ....., posesorul buletinului/cărţii de identitate seria ..... nr. ....., eliberat/ă de ....., având funcţia de ....., solicit eliberarea autorizaţiei de importator autorizat/expeditor înregistrat pentru următoarele produse:

1. .....
2. .....
3. ..... .

Documente de anexat:

a) certificatul constatator eliberat de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, din care să rezulte capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare la Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, după caz, atât pentru expeditorul înregistrat, cât şi pentru importatorul autorizat;

b) cazierele judiciare ale administratorilor şi cazierul judiciar al persoanei juridice, eliberate de instituţiile abilitate din România atât pentru expeditorul înregistrat, cât şi pentru importatorul autorizat;

c) declaraţie privind forma de constituire a garanţiei, atât pentru expeditorul înregistrat, cât şi pentru importatorul autorizat;

d) declaraţie pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Uniunii Europene, atât pentru expeditorul înregistrat, cât şi pentru importatorul autorizat;

e) lista produselor accizabile şi cantităţile estimate a fi importate la nivelul unui an şi codul NC al produselor, în cazul importatorului autorizat;

f) lista produselor accizabile şi cantităţile estimate a fi expediate în regim suspensiv de accize la nivelul unui an, codul NC al produselor şi codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, în cazul expeditorului înregistrat;

g) contractele încheiate direct între importator şi furnizorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al furnizorului extern, se prezintă o declaraţie a producătorului extern care să ateste relaţia contractuală dintre acesta şi furnizorul extern al deţinătorului de autorizaţie de importator, în cazul importatorului autorizat;

h) contractele încheiate direct cu beneficiarul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize care poate fi un antrepozitar autorizat în România sau în alt stat membru ori un destinatar înregistrat din alt stat membru, în cazul expeditorului înregistrat;

i) contractele încheiate direct cu beneficiarul dintr-o ţară terţă sau dintr-un teritoriu terţ, precum şi declaraţia pe propria răspundere cu privire la locul de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Uniunii Europene, în cazul expeditorului înregistrat;

j) declaraţie pe propria răspundere care să cuprindă o prezentare a operaţiunilor cu produse accizabile ce urmează a se desfăşura, în cazul expeditorului înregistrat.

Data .....
Numele şi prenumele .....
Semnătura .....

Anexa 20 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa 6 din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, potrivit art. III din acelaşi act normativ.

ANEXA 21

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea expeditorului înregistrat
.....
Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
Str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ... et. ..., ap. ...
Codul poştal ....., telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind livrările de produse accizabile
în luna ..... anul .....
Semnificaţia coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:
A - Denumirea operatorului
B - Data expedierii
C - Cantitatea livrată

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	UM	Beneficiarul livrării										Cantitatea totală livrată (7+12)
				Antrepozite/ Destinatari înregistraţi					Alţi beneficiari (export/organizaţii scutite)					
				A	Codul de accize	ARC	B	C	A	Nr. DVE/ Nr. Certificat de scutire	ARC	B	C	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Cantităţile de produse vor fi exprimate în hl pentru grupele de produse accizabile S, W, I, B, mii bucăţi sau kg pentru T, tone pentru E.
Certificată de conducerea expeditorului înregistrat

Numele şi prenumele ..... Semnătura	Data .....

ANEXA 22

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DECLARAŢIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE
privind utilizarea produselor energetice prevăzute la
art. 355 alin. (1) din Codul fiscal care nu se regăsesc la
art. 355 alin. (2) din Codul fiscal, în unul dintre scopurile
exceptate de la regimul de accizare prevăzute la

art. 394 alin. (1) pct. 2 lit. a), b) şi e) din Codul fiscal şi/sau
utilizarea alcoolului etilic denaturat în unul dintre scopurile
pentru care se acordă scutire indirectă de la plata accizelor
prevăzute la art. 397 alin. (1) din Codul fiscal
Denumire operator economic .....
Sediul: .....

Localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. ..., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....

Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....

Codul de identificare fiscală .....

Obiect principal de activitate ..... cod CAEN .....

Subsemnatul, ..., legitimat prin CI/BI seria ..... nr. ....., eliberat(ă) de ..... la data de ....., cod numeric personal nr. ....., în calitate de reprezentant al ....., cunoscând dispoziţiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declaraţii, declar pe propria răspundere că*):

---

*) Se bifează căsuţa corespunzătoare în funcţie de situaţia pentru care se depune declaraţia pe propria răspundere.

[] produsele energetice aprovizionate potrivit avizului de însoţire nr. .....şi/sau facturii nr. ....., după caz, vor fi utilizate în regim de exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal şi pct. 59 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal;

[] alcoolul etilic denaturat aprovizionat potrivit Avizului de însoţire nr. .....şi/sau Facturii nr. ....., după caz, va fi utilizat în regim de scutire indirectă de la plata accizelor potrivit art. 397 din Codul fiscal şi pct. 90 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal.

Anexez la prezenta următoarele documente:

1. copia documentului de identitate;
2. dovada calităţii de reprezentant al ..... .

Numele şi prenumele .....

Semnătura .....

Data .....

Anexa 22 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa 7 din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, potrivit art. III din acelaşi act normativ.

ANEXA 22^1

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DECLARAŢIE PE PROPRIA RĂSPUNDERE
privind utilizarea produselor energetice prevăzute la art. 355 alin. (2)
din Codul fiscal care nu se regăsesc la art. 355 alin. (3) din
Codul fiscal, în alte scopuri decât în calitate de combustibil
pentru motor sau combustibil pentru încălzire
Denumire operator economic .....
Sediul: .....
Localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Obiect principal de activitate .....cod CAEN .....
Subsemnatul, ..., legitimat prin CI/BI seria.....nr. ....., eliberat(ă) de ..... la data de ....., cod numeric personal nr. ....., în calitate de reprezentant al ....., cunoscând dispoziţiile art. 326 din Codul penal cu privire la falsul în declaraţii, declar pe propria răspundere că produsele energetice aprovizionate potrivit avizului de însoţire nr. .....şi/sau facturii nr. ....., după caz, vor fi utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, respectiv pentru ..... .
Anexez la prezenta următoarele documente:

a) copia documentului de identitate;
b) dovada calităţii de reprezentant al ..... .

Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data .....

Anexa 22^1 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal a fost introdusă de art. IV din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, având conţinutul prevăzut în anexa 8 din acelaşi act normativ.

ANEXA 23

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data .....
Nr. înregistrare în registrul special constituit la nivelul	Data

autorităţii vamale teritoriale	.....

NOTIFICARE

privind utilizarea produselor energetice şi energiei electrice în exceptare de la regimul de accizare potrivit art. 394 din Codul fiscal/în regim de scutire de la plata accizelor potrivit art. 399 din Codul fiscal

1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., judeţul/sectorul ....., codul poştal ..... telefon/fax .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţii desfăşurate	Utilizare potrivit art. 394 din Codul fiscal [] [] [] gaz natural cărbune şi cocs energie electrică Utilizare potrivit art. 399 din Codul fiscal [] [] [] [] gaz cărbune/ energie biocombustibili/ natural cocs electrică biocarburanţi [] produse energetice prevăzute la pct. 94 alin. (3) lit. c) de la titlul VIII din normele

	metodologice
9. Cantitatea de produse accizabile estimată a fi utilizată	
10. Copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor privind activitatea desfăşurată - anexa nr. 1 la prezenta declaraţie	
11. Documentele prevăzute la pct. 113 alin. (7) de la titlul VIII din normele metodologice - anexa nr. 2 la prezenta declaraţie*)	

Numele şi prenumele
.....
Semnătura
.....

*) Se depun numai pentru utilizarea biocombustibililor şi biocarburanţilor în stare pură.

Anexa nr. 23 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa nr. 9 din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016
, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, potrivit art. III din acelaşi act normativ.

ANEXA 24

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de utilizator final

1. Denumirea operatorului economic	
2. Adresă/Număr de identificare TVA	Judeţul ....., sectorul..... Localitatea ..... Strada ....., Bloc ....., scara ....., etaj ....., ap. ..... Codul poştal ..... Număr de identificare TVA .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul unic de identificare	
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal al reprezentantului legal	
8. Codul CAEN şi denumirea activităţii economice în care se utilizează produsele accizabile	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Locul primirii produselor accizabile	Judeţul....., sectorul..... Localitatea ..... Strada ..... Codul poştal .....
11. Capacitatea de depozitare	

12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/ exceptare de la regimul de accizare şi cantitatea estimată

Denumire comercială	Cod NC*1)	Cantitatea estimată*2) pentru un an/ trei ani	UM	Baza legală pentru care se solicită autorizarea (art. ... alin. ... pct. ... lit. ... din Codul fiscal)	Destinaţia produsului		
					Producţie	Consum propriu	Comercializare către utilizator final

13. Produse ce urmează a fi obţinute				
Nr. crt.	Tip produs	Cod NC	Destinaţia produsului obţinut	
			Comercializare	Consum propriu

14. Sunteţi titularul unei alte autorizaţii eliberate de autoritatea vamală competentă: [] Da [] Nu	Tip autorizaţie *3)	Număr/Dată	Validă/Invalidă

15. Documente de anexat:
- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepţia, producţia şi comercializarea produselor, precum şi copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;
- cazierul fiscal al solicitantului;
- cazierul judiciar al administratorului;
- copii ale documentelor care atestă forma de deţinere a utilajelor, terenurilor şi clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing);
- copii ale licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor cu privire la desfăşurarea activităţii, după caz;
- fundamentarea cantităţii pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziţionat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor.

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum şi documentele anexate sunt corecte şi complete.

Data .....

Numele şi prenumele administratorului .....

Semnătura .....

---

*1) Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre.

*2) Prin cantitatea estimată pentru un an se înţelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive, iar în cazul cantităţii estimate pentru trei ani se înţelege cantitatea necesară pentru 36 de luni consecutive.

*3) Rubrica Tip autorizaţie se va completa cu toate tipurile de autorizaţii emise anterior sau în derulare.

ANEXA 25

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Autoritatea vamală teritorială
.....
AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL
Nr. ..... din data .....
Cod utilizator final .....
....., cu sediul în ....., str. ..... nr. ....., bl. ...., sc. ....., et. ....., ap. ....., cod poştal ....., judeţul ....., telefon/fax ....., înregistrată la registrul comerţului cu nr. ....., având codul de identificare fiscală ....., se autorizează ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de utilizator ....., situat în ....., str. ....., nr. ....., bl. ....., sc. ....., et. ....., ap. ....., cod poştal ....., judeţul ..... telefon/fax ..... .

Această autorizaţie permite achiziţionarea în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. .... alin. .... pct. ..... lit. ...., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
– denumire produs, cod NC şi cantitate .....;
– denumire produs, cod NC şi cantitate .....;

Nivelul garanţiei .....
Autorizaţia este valabilă începând cu data de .....;
Conducătorul autorităţii vamale teritoriale,
.....
(numele, prenumele, semnătura)

ANEXA 26

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea utilizatorului final/cod utilizator

.....
Cod utilizator punct de lucru .....
Localitatea ..... judeţul/sectorul .....
Strada ..... nr. ..... bloc ....., sc. ....., et. ...., ap. ..., cod poştal .....
Domiciliul fiscal .....
SITUAŢIE CENTRALIZATOARE
privind achiziţiile/utilizările de produse accizabile şi livrările
de produse finite rezultate în luna ..... anul .....
Temei legal aferent facilităţii fiscale solicitate:

1. conform art. ... alin. ..... lit. ...
Cod fiscal - Autorizaţie nr. .....
1. conform art. ... alin. ..... lit. ...
Cod fiscal - Autorizaţie nr. .....
1. conform art. ... alin. ..... lit. ...
Cod fiscal - Autorizaţie nr. .....
.....

1.	ACHIZIŢII/LIVRĂRI				PRODUSE				ACCIZABILE	
	Achiziţie / Livrare	Document / Recipienţi	Cantitate	Furnizor/ Beneficiar	Cod identificare fiscală	Cod produs accizabil	NC	Starea produsului	Densitate la 15°C kg/l	Concentraţie / Capacitate nominală
										Tip
		Serie	Tip	Data	destinatar					Nr.
			kg	litri						/ ARC
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
12		13	14	15						

(1) Factura/e-DA/DI/AIM (aviz de însoţire a mărfii)/NP (notă de predare); (3) pentru achiziţii se va înscrie "A", pentru livrări se va înscrie "L"; (6) în cazul utilizatorului final care

comercializează produsele accizabile către alt utilizator final, se va înscrie codul de acciză al utilizatorului final; (9) se va menţiona V - produse în vrac sau I - îmbuteliat; (10) se completează numai în cazul produselor energetice; (12) se va completa numai în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice.

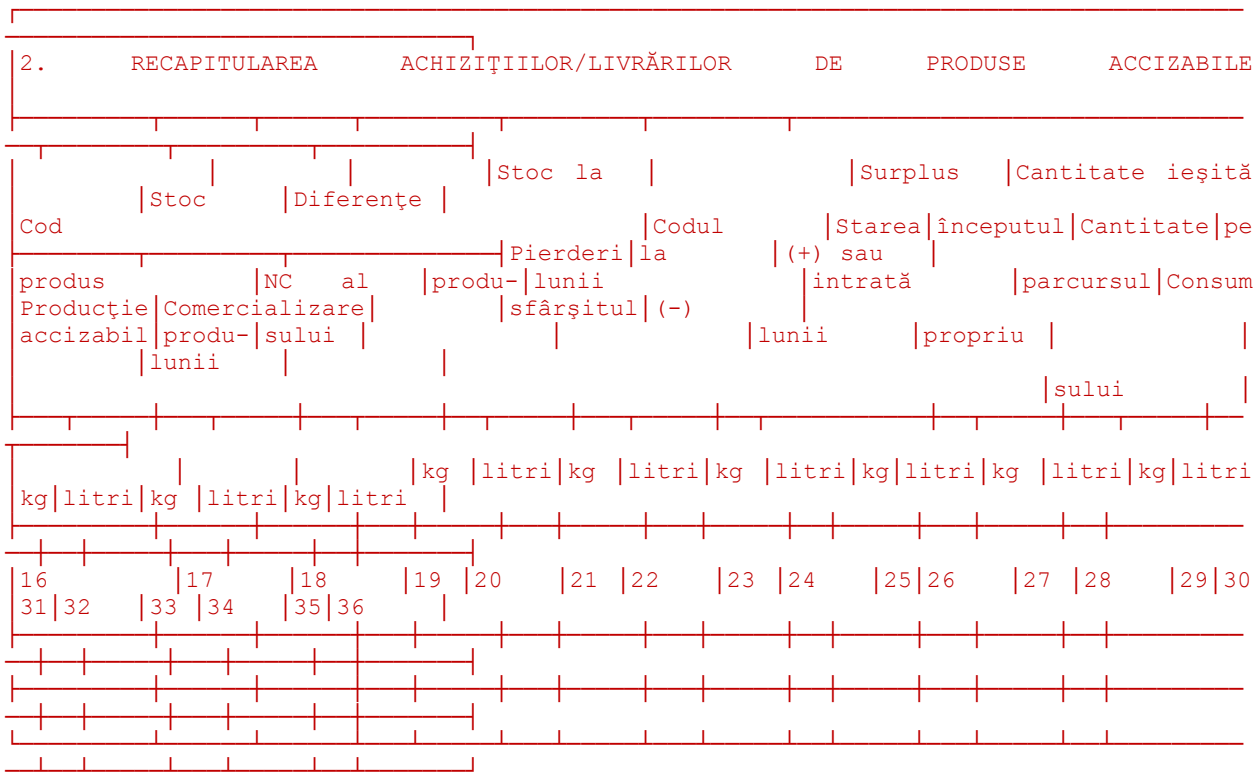

(18) Se va menţiona V - produse în vrac sau I - îmbuteliat; (25), (26) - cantitatea consumată în scopul pentru care a obţinut autorizaţia; (27),(28) - cantitatea comercializată în cazul utilizatorului final autorizat să comercializeze produsele către un utilizator final; (29), (30) - cantitatea utilizată în alte scopuri pentru care datorează accize.

3. RECAPITULAREA PRODUSELOR FINITE REALIZATE/LIVRATE*)										
Codul NC al produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate realizată în luna de raportare		Cantitatea expediată		Stoc la sfârşitul lunii		Diferenţe (+) sau (-)	
	cant.	UM	cant.	UM	cant.	UM	cant.	UM	cant.	UM
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizaţiilor de utilizator final conform art. 397 din Codul fiscal.

Diferenţa - cantităţile de produse finite stabilite după formula: stoc la începutul lunii + cantitate realizată în luna de raportare - cantitate expediată - stoc la sfârşitul lunii.

4. LIVRĂRI PRODUSE FINITE*)			
Codul NC al produsului	Cantitate expediată		Destinatar
	cant.	UM	
48	49	50	51

---

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizaţiilor de utilizator final conform art. 397 din Codul fiscal.

---

(51) - Se va înscrie codul ţării în cazul destinaţiei UE, EX în cazul exporturilor şi codul de identificare fiscală al destinatarului în cazul livrărilor naţionale.

Numele şi prenumele ..... Semnătura	Data .....

Anexa 26 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa 10 din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016
, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, potrivit art. III din acelaşi act normativ.

ANEXA 27

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE
de restituire a accizei în baza prevederilor
art. 395 din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
.....
2. Adresa din România: localitatea ....., str. ..... nr. ....., sectorul ....., codul poştal ....., codul de identificare fiscală ....., judeţul ..... .

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizelor aferente cantităţii de ..... litri de ....., achiziţionaţi conform centralizatorului anexat.

Solicităm restituirea prin virament în contul ....., deschis la ..... .

Numele şi prenumele .....
Semnătura solicitantului ..... Data .....

ANEXA 28

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE

Seria nr. (opţional)

1. INSTITUŢIA/PERSOANA BENEFICIARĂ Denumirea/numele ..... Strada şi numărul ..... Codul poştal, locul ..... Statul membru (gazdă) .....

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE (denumire, adresă şi număr de telefon) ....

3. DECLARAŢIA BENEFICIARULUI	
Instituţia/Persoana beneficiară*1) declară:	
(a) că produsele prevăzute la căsuţa 5 sunt destinate *2)	
[] pentru uzul oficial al:	[] pentru uzul personal al:
[] unei misiuni diplomatice străine	[] unui membru al unei misiuni diplomatice străine
[] unei reprezentanţe consulare străine	[] unui membru al unei reprezentanţe consulare străine
[] unei organizaţii internaţionale	[] unui membru din conducerea unei organizaţii internaţionale
[] forţei armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)	
.....	
denumirea instituţiei) (vezi căsuţa 4)	

(b) că produsele descrise la căsuţa 5 corespund condiţiilor şi limitelor aplicabile scutirii în statul membru menţionat la căsuţa 1, şi
(c) că informaţiile de mai sus sunt reale.
Instituţia sau persoana beneficiară se obligă prin prezenta să achite statului membru de livrare a produselor, accizele care s-ar datora în cazul în care aceste produse nu corespund condiţiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut.

....
Locul, data Numele şi statutul semnatarului

.....
Ştampila

4. ŞTAMPILA INSTITUŢIEI (în cazul scutirii pentru uz personal)

....
Locul, data Numele şi statutul semnatarului

ŞTAMPILA

.....
Semnătura

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE
A. Informaţii cu privire la antrepozitul fiscal autorizat/furnizorul de gaz natural şi electricitate
(1) Numele şi adresa .....
(2) Codul de accize ..... (opţional)
B. Informaţii cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor *3) (sau referinţa la formularul de comandă ataşat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		LEI
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totală					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ
Livrarea produselor descrise la căsuţa 5 îndeplineşte
- în totalitate
- până la cantitatea de ..... (număr) *4)
  condiţiile de scutire de accize

.....
Locul, data .....
Numele şi statutul semnatarului

ŞTAMPILA

.....
Semnătura

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ŞTAMPILA
(doar în caz de scutire pentru uz oficial)
Prin scrisoarea nr. ...(referire la dosar)..... din ...(data)...

....(denumirea instituţiei beneficiare)..... i se acordă permisiunea de către .....(denumirea autorităţii competente)..... de a folosi ştampila în cadrul căsuţei 6.

.....	
Locul, data	.....
	Numele şi statutul semnatarului
ŞTAMPILA	
.....	
Semnătura	

*1) Tăiaţi dacă este cazul.

*2) Bifaţi rubrica potrivită.

*3) Tăiaţi spaţiul care nu este utilizat. Această obligaţie se aplică şi în cazul în care este anexat formularul de comandă.

*4) Bifaţi produsele care nu sunt scutite de la plata accizelor, de la căsuţa 5.

Instrucţiuni de completare la anexa nr. 28

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituţiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 12 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidenţele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul său membru.

2. (a) Specificaţiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizată sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele şi trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor,

– un exemplar care însoţeşte documentul administrativ electronic tipărit.

(b) Orice spaţiu neutilizat în căsuţa 5.B se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugiri.

(c) Documentul trebuie completat lizibil şi într-o manieră care să nu permită ştergerea datelor. Nu sunt permise ştersături sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

(d) Dacă descrierea produselor (căsuţa 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru gazdă, instituţia/persoana beneficiară va trebui să ataşeze o traducere.

(e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru al antrepozitarului, instituţia/persoana beneficiară va anexa o traducere a informaţiilor cu privire la produsele din căsuţa 5.B.

(f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declaraţia din căsuţa 3 a certificatului, instituţia/persoana beneficiară furnizează informaţiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declaraţia de la căsuţa 4 a certificatului, instituţia confirmă detaliile în căsuţele 1 şi 3 (a) ale documentului şi certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituţiei.

5. a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuţa 5.B) trebuie să conţină cel puţin data şi numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conţină toate elementele înscrise în căsuţa 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie şi el vizat.

b) Indicaţia privind codul de accize al antrepozitarului autorizat.

c) Moneda se indică folosind un cod din 3 litere, potrivit standardului internaţional ISOIDIS 4127, stabilit de Organizaţia Internaţională de Standardizare.

6. Declaraţia instituţiei/persoanei beneficiare menţionată anterior se autentifică la căsuţa 6 prin ştampila autorităţii competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiţiona aprobarea de acordul unei alte autorităţi din statul membru în care se găseşte. Obţinerea acestui acord depinde de autoritatea competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituţia beneficiară de obligaţia de a solicita ştampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituţia beneficiară menţionează această dispensă la căsuţa 7 din certificat.

ANEXA 29

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/depozitare
.....
Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
Str. ..... nr. ..., bl. ....., sc. ..., et. ..., ap. .....
Codul poştal ....., telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....
JURNAL
privind livrările de combustibil destinat
utilizării exclusiv pentru aviaţie în
luna ..... anul .....

Nr. crt.	Cod produs	Cod	Antrepozite fiscale de depozitare				Alţi beneficiari			
			Numărul	Cantitatea	Codul (6+10)	Denumirea	Numărul	Cantitatea	Denumirea	Codul de

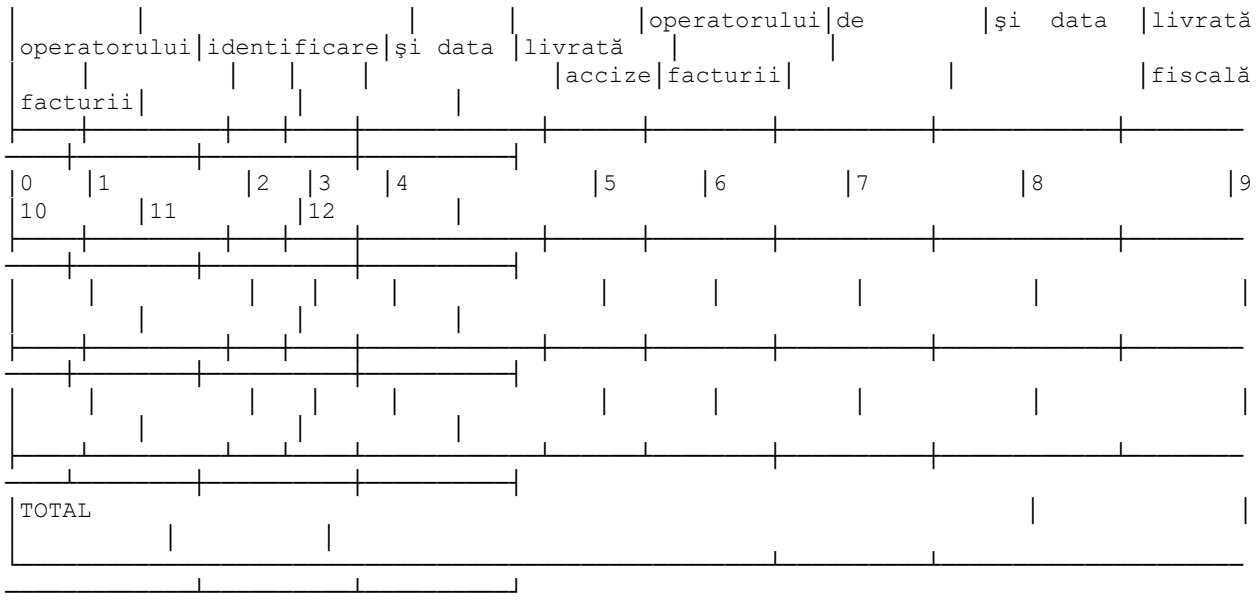

Cantităţile de produse se exprimă în tone.

Certificată de conducerea antrepozitului

Numele şi prenumele ..... Semnătura	..... Data

ANEXA 30

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea operatorului economic/antrepozitarului autorizat
.....
Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
Str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ..., et. ..., ap. ....
Codul poştal ....., telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....
JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil
destinat utilizării exclusiv pentru aviaţie

în luna ..... anul .....

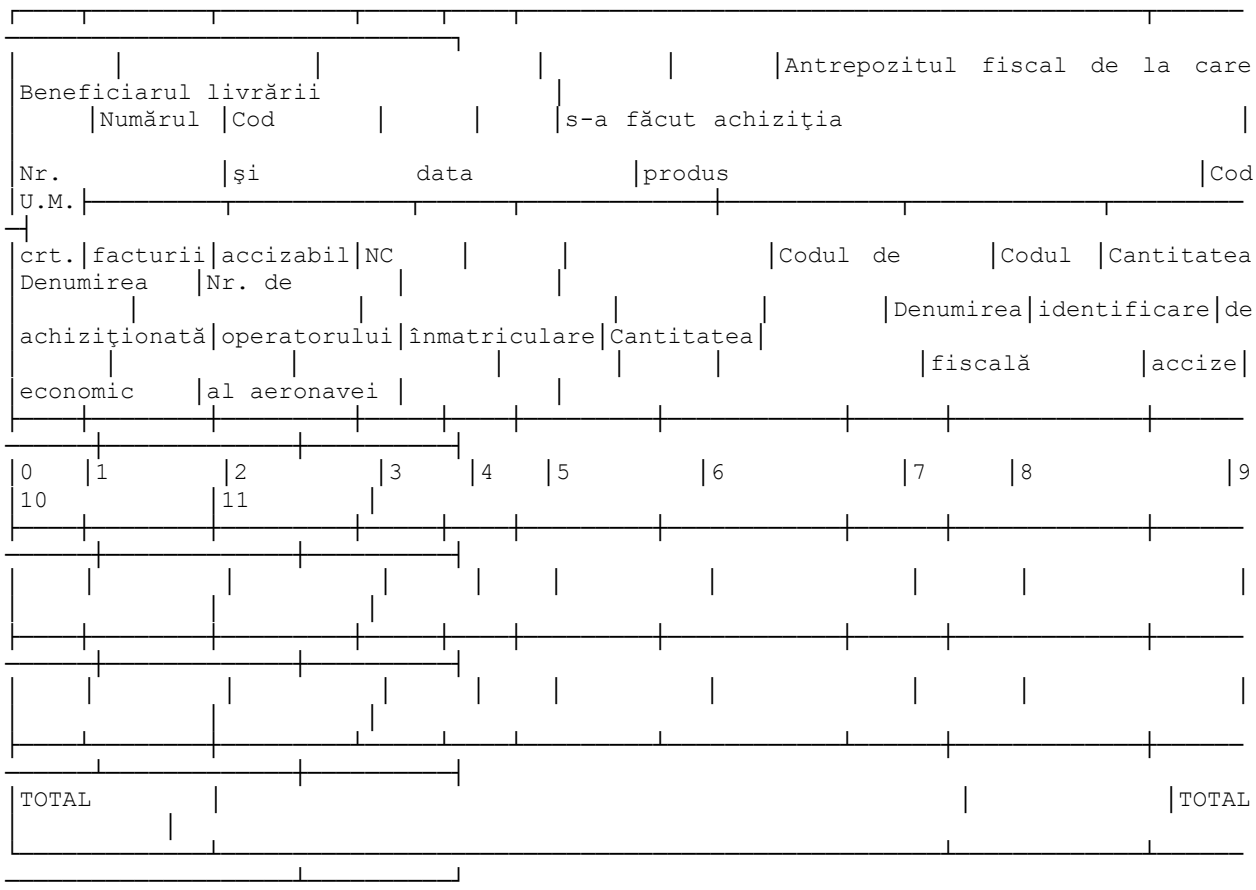

Cantităţile de produse se exprimă în tone.

Certificată de conducerea antrepozitului
Numele şi prenumele .....
Semnătura ....

Data

ANEXA 31

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/depozitare
.....

Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
Str. ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. .....
Codul poştal ....., telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat
utilizării exclusiv pentru navigaţie
în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Cod produs U.M.	Cod	Antrepozite fiscale de depozitare						Beneficiarul livrării						Alţi beneficiari						Cantitatea totală NC
			Denumirea operatorului	Codul de identificare	Numărul operatorului	Cantitatea livrată şi data facturii	Denumirea operatorului	Codul de identificare	Numărul operatorului	Cantitatea livrată şi data facturii	Denumirea operatorului	Codul de identificare	Numărul operatorului	Cantitatea livrată şi data facturii	Denumirea operatorului	Codul de identificare	Numărul operatorului	Cantitatea livrată şi data facturii	Denumirea operatorului	Codul de identificare	Numărul operatorului	Cantitatea livrată şi data facturii	(7+11)
0	1	2	3	4			5		6		7				8						9		10
TOTAL																							

Cantităţile de produse se exprimă în tone.

Numele şi prenumele ..... Semnătura	..... Data

ANEXA 32

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea operatorului economic
Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
Str. ..... nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ....
Codul poştal ....., telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....
JURNAL
privind achiziţiile/livrările de combustibil
destinat utilizării exclusiv pentru navigaţie
în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Beneficiarul livrării produselor energetice*1)	Furnizor Denumirea operatorului economic	Provenienţa Nr. de facturii înmatriculare al aeronavei	Numărul accizabil	Cantitatea produs	Cod NC	Cod U.M.	Denumirea produs	Codul de identificare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziţionată
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
TOTAL											

*1) Se va specifica AF dacă

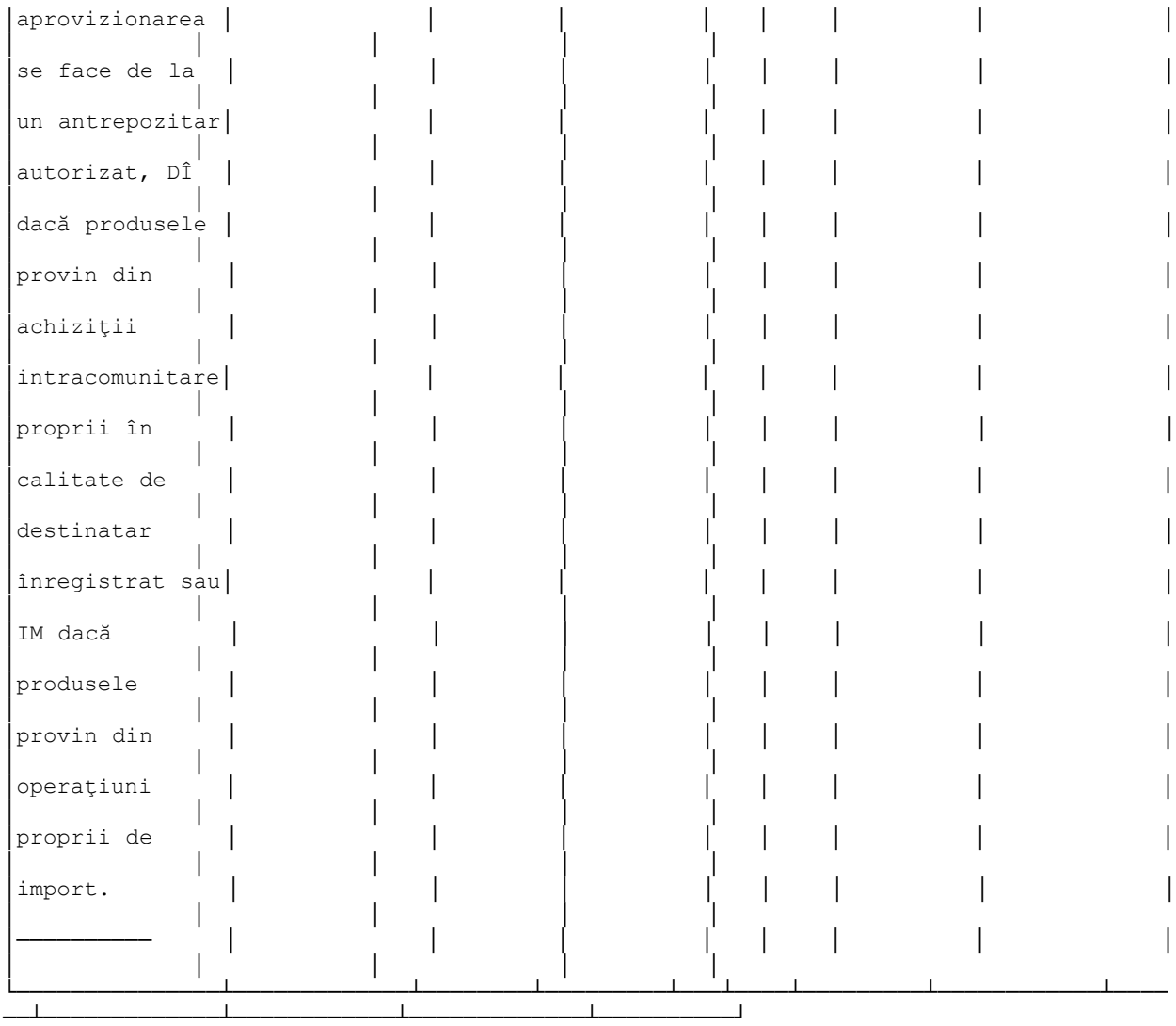

Cantităţile de produse se exprimă în tone.

Certificată de conducerea operatorului economic distribuitor
Numele şi prenumele .....
Semnătura ....

ANEXA 33

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

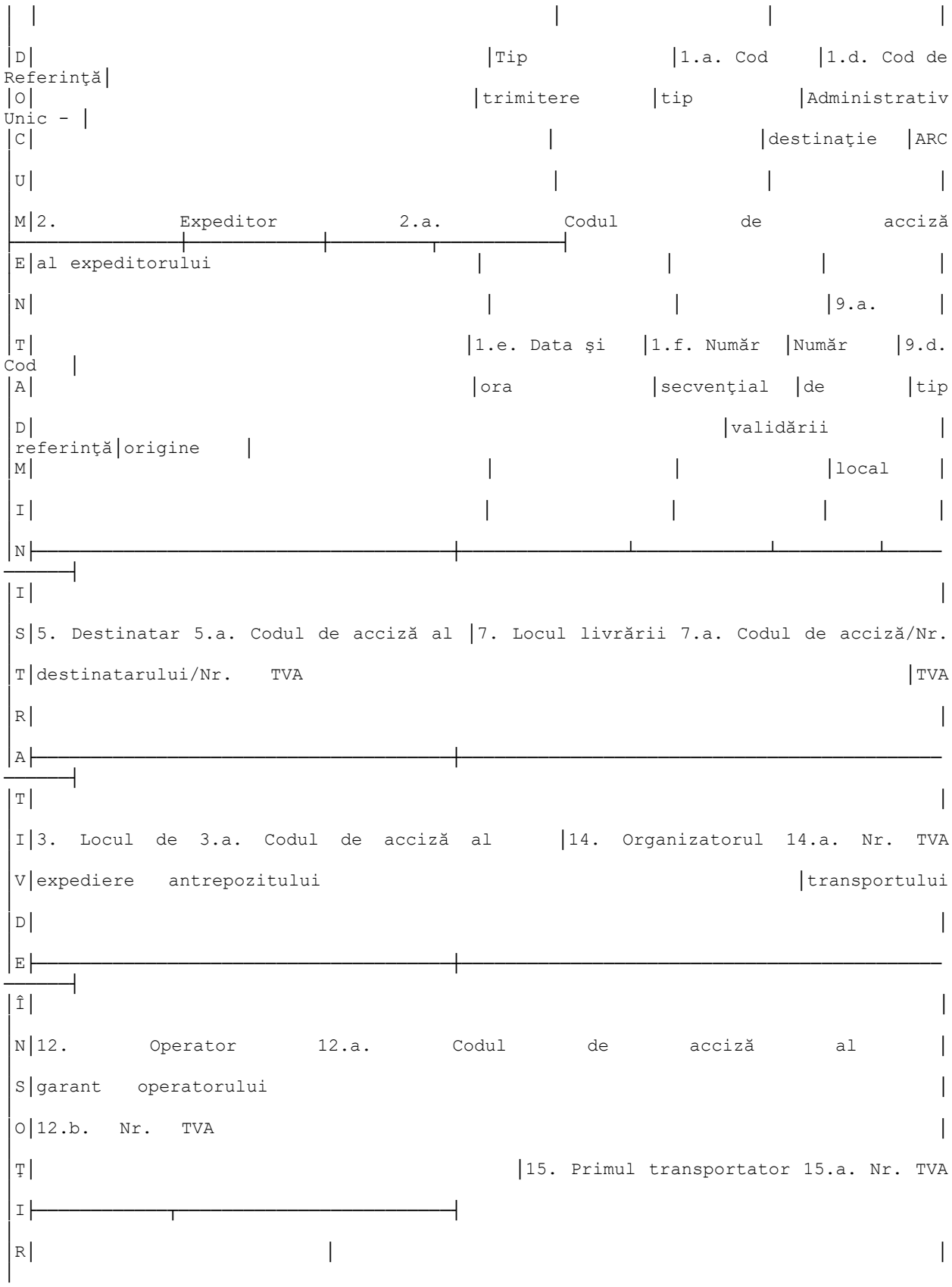
D
O
C
U
M
E
N
T
A
D
M
I
N
I
S
T
R
A
T
I
V
D
E
Î
N
S
O
Ț
I
R
Tip trimitere
1.a. Cod tip destinaţie
1.d. Cod de Referinţă
Administrativ Unic - ARC
2. Expeditor
2.a. Codul de acciză
al expeditorului
1.e. Data şi ora
1.f. Număr secvenţial de validării
Număr de referinţă
9.a. 9.d. Cod tip origine
local
5. Destinatar
5.a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA
7. Locul livrării
7.a. Codul de acciză/Nr. TVA
3. Locul de expediere
3.a. Codul de acciză al antrepozitului
14. Organizatorul transportului
14.a. Nr. TVA
12. Operator garant
12.a. Codul de acciză al operatorului
12.b. Nr. TVA
15. Primul transportator
15.a. Nr. TVA

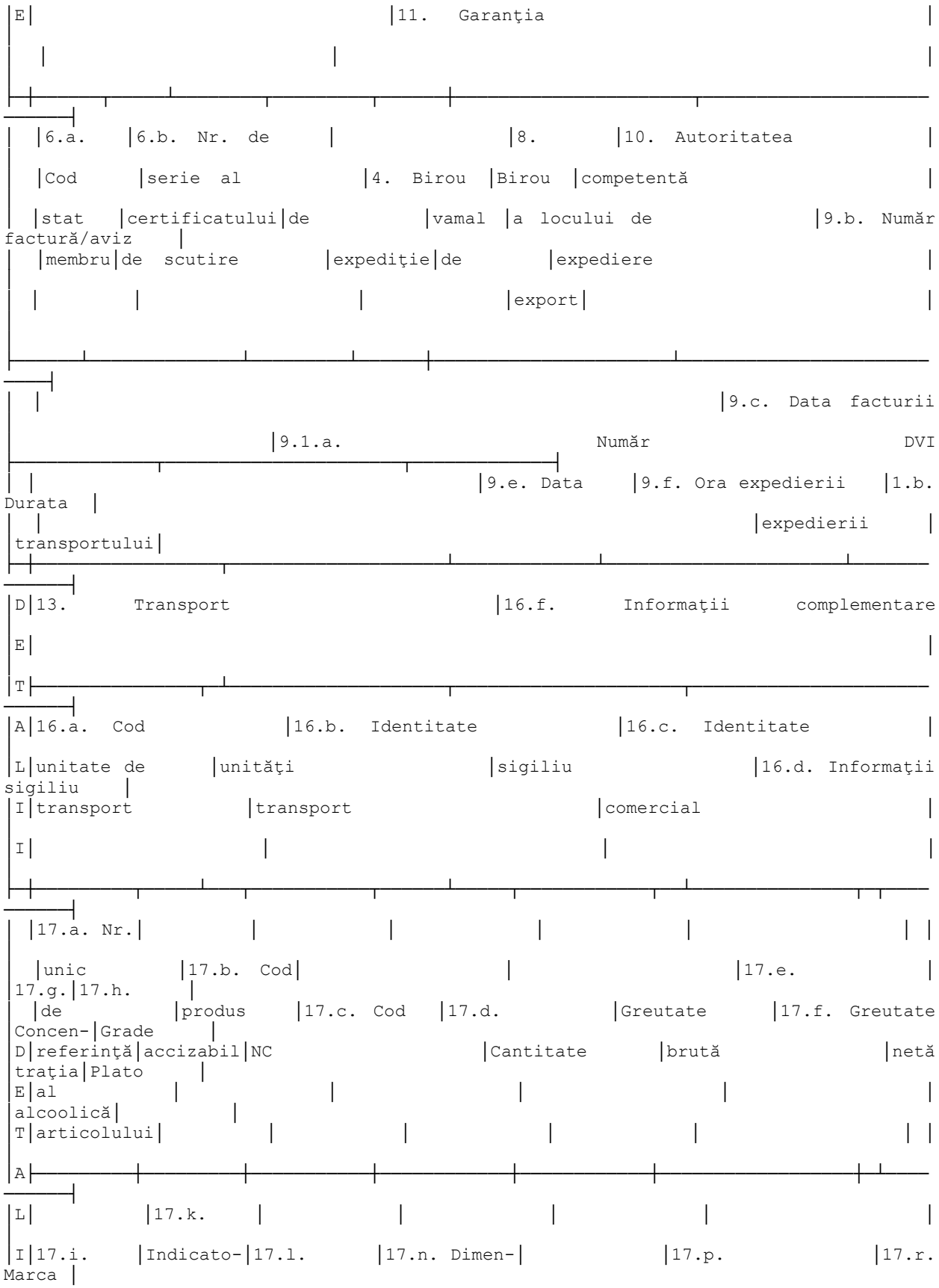
E
11. Garanţia
6.a. Cod stat membru
6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire
4. Birou de expediţie
8. Birou vamal de export
10. Autoritatea competentă a locului de expediere
9.b. Număr factură/aviz
9.c. Data facturii
9.1.a. Număr DVI
9.e. Data expedierii
9.f. Ora expedierii
1.b. Durata transportului
D
13. Transport
16.f. Informaţii complementare
E
T
A
16.a. Cod unitate de transport
16.b. Identitate unităţi transport
16.c. Identitate sigiliu comercial
16.d. Informaţii sigiliu
I
I
17.a. Nr. unic de referinţă al articolului
17.b. Cod produs
17.c. Cod NC
17.d. Cantitate
17.e. Greutate brută
17.f. Greutate netă
17.g. Concen-traţia alcoolică
17.h. Grade Plato
D
E
T
A
L
17.k.
I
17.i. Indicato-
17.l.
17.n. Dimen-
17.p.
17.r. Marca

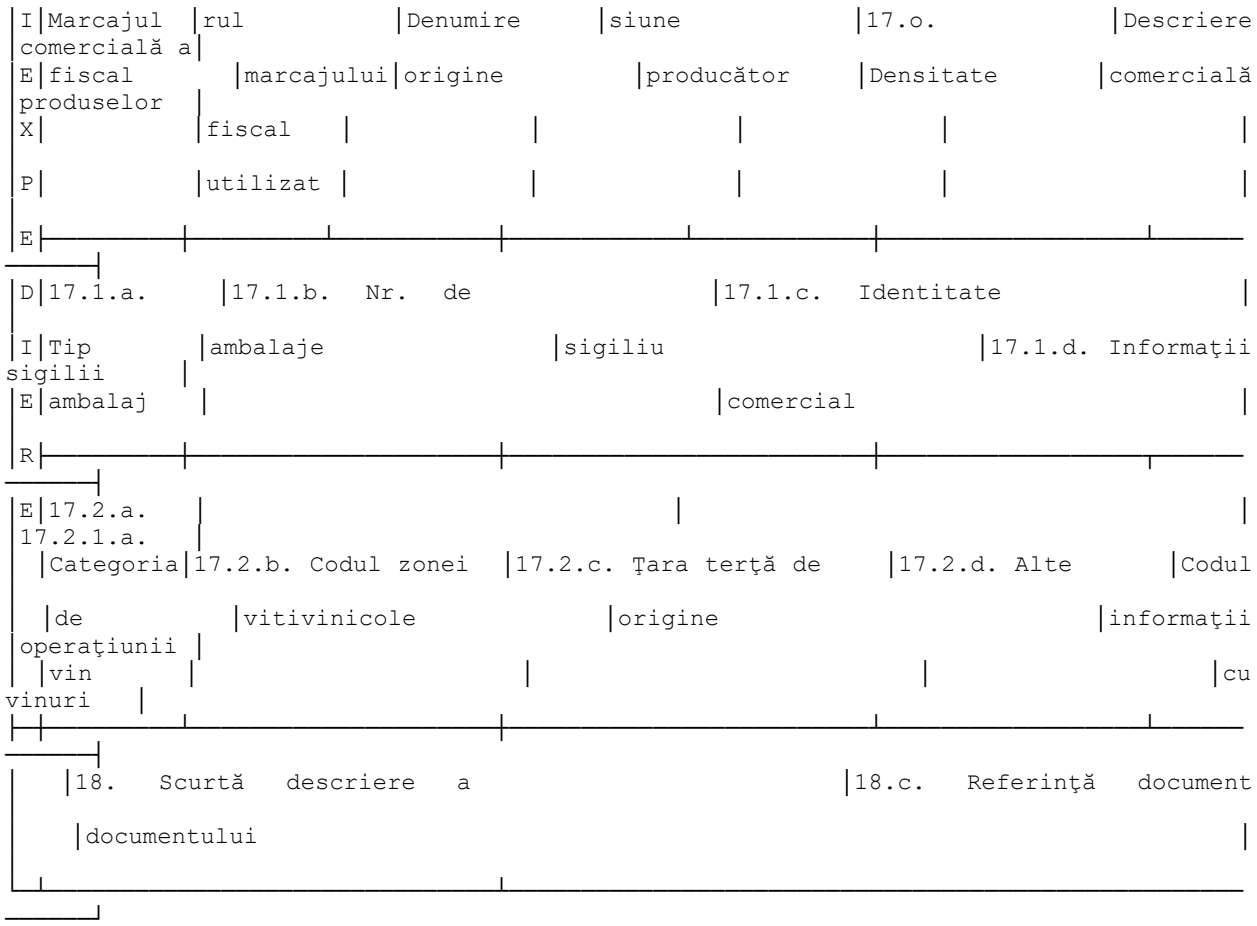

ANEXA 34

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

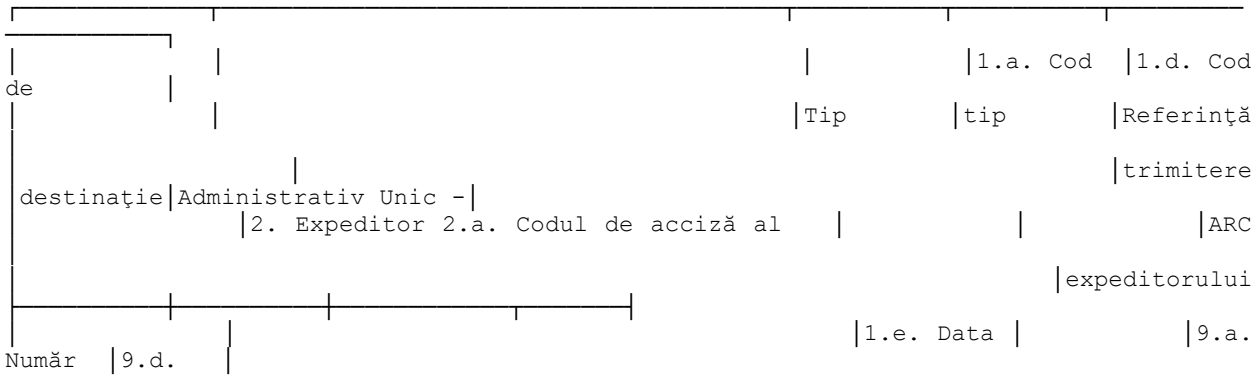

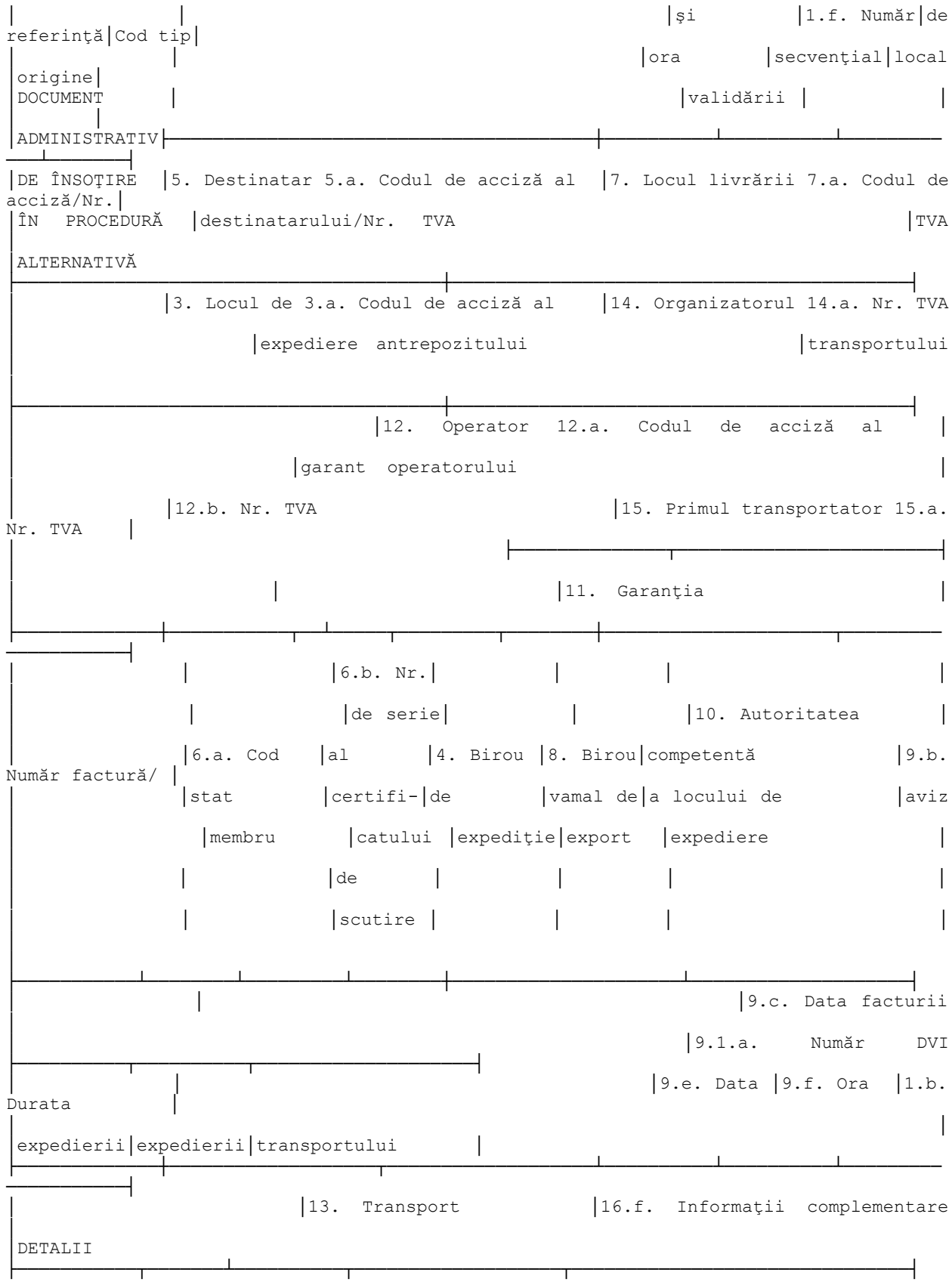
şi
1.f. Număr de referinţă
Cod tip
ora
secvenţial
local origine
DOCUMENT
validării
ADMINISTRATIV
DE ÎNSOŢIRE
5. Destinatar 5.a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA
7. Locul livrării 7.a. Codul de acciză/Nr.
ÎN PROCEDURĂ
TVA
ALTERNATIVĂ
3. Locul de expediere 3.a. Codul de acciză al antrepozitului
14. Organizatorul transportului 14.a. Nr. TVA
12. Operator garant 12.a. Codul de acciză al operatorului
12.b. Nr. TVA
15. Primul transportator 15.a. Nr. TVA
11. Garanţia
6.b. Nr. de serie
10. Autoritatea competentă
6.a. Cod stat membru
al certificatului de scutire
4. Birou de expediţie
8. Birou vamal de export
a locului de expediere
9.b. Număr factură/ aviz
9.c. Data facturii
9.1.a. Număr DVI
9.e. Data expedierii
9.f. Ora expedierii
1.b. Durata transportului
13. Transport
16.f. Informaţii complementare
DETALII

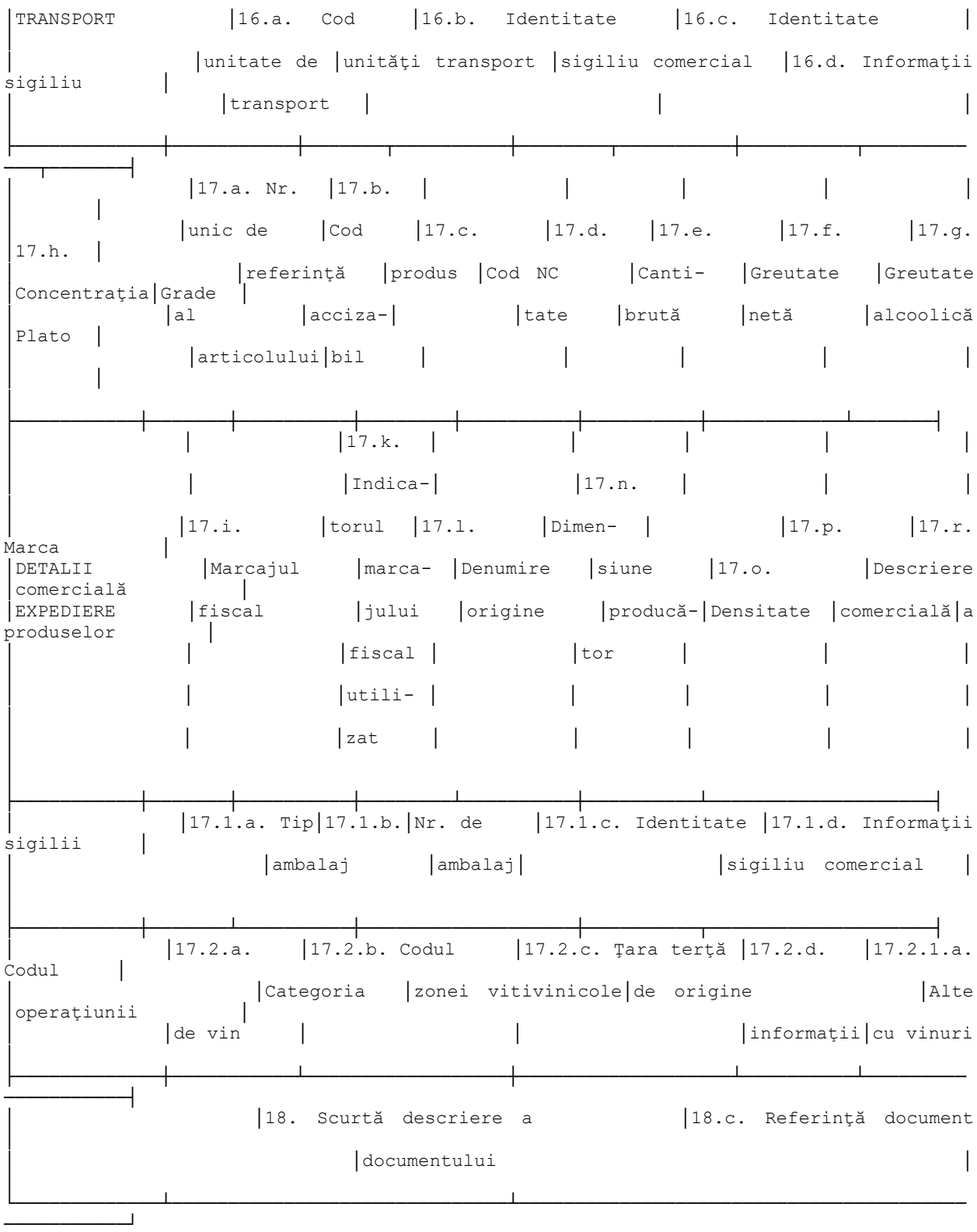
TRANSPORT
16.a. Cod unitate de transport
16.b. Identitate unităţi transport
16.c. Identitate sigiliu comercial
16.d. Informaţii sigiliu
17.a. Nr. unic de referinţă al articolului
17.b. Cod produs
17.c. Cod NC
17.d. Canti-tate
17.e. Greutate brută
17.f. Greutate netă
17.g. Concentraţia alcoolică
17.h. Grade Plato
17.i. Marca DETALII EXPEDIERE
17.k. Marcajul fiscal
17.l. Indica-torul marca-jului fiscal utili-zat
17.n. Denumire origine
17.o. Dimen-siune producă-tor
17.p. Densitate
17.r. Descriere comercială a produselor
17.1.a. Tip ambalaj
17.1.b. Nr. de ambalaj
17.1.c. Identitate sigiliu comercial
17.1.d. Informaţii sigilii
17.2.a. Categoria de vin
17.2.b. Codul zonei vitivinicole
17.2.c. Ţara terţă de origine
17.2.d. Alte informaţii
17.2.1.a. Codul operaţiunii cu vinuri
18. Scurtă descriere a documentului
18.c. Referinţă document

ANEXA 35

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

RAPORT DE PRIMIRE

1. Atribut		
a. Data şi ora validării raportului de primire:		
2. e-DA privind deplasarea produselor accizabile		
a. Cod de Referinţă Administrativ Unic - ARC	b. Număr secvenţial	
3. Destinatar		
a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poştal
	f. Oraşul	
4. Locul livrării		
a. Codul de acciză/ Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poştal
	f. Oraşul	
5. Biroul vamal de destinaţie		
a. Codul biroului vamal		
6. Raport de primire		
a. Data sosirii produselor accizabile	b. Concluzia generală a primirii	

c. Informaţii complementare	
7. Corpul raportului de primire	
a. Numărul unic de referinţă al articolului	
b. Indicator de minusuri sau plusuri	c. Minusuri sau plusuri constatate
d. Cod produs accizabil	e. Cantitatea refuzată
7.1. Motivul insatisfacţiei	
a. Motivul insatisfacţiei	b. Informaţii complementare

ANEXA 36

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

1. Atribut		
a. Data şi ora validării raportului de export:		
2. e-DA privind deplasarea produselor accizabile		
a. Cod de Referinţă Administrativ Unic - ARC	b. Număr secvenţial	
3. Destinatar		
a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poştal

	f. Oraşul	
4. Locul livrării		
a. Codul de acciză/ Nr. TVA	c. Strada	
b. Numele operatorului	d. Numărul	e. Codul poştal
	f. Oraşul	
5. Biroul vamal de destinaţie		
a. Codul biroului vamal nu se aplică		
6. Raport de export		
a. Data sosirii produselor accizabile	b. Concluzia generală a primirii	
c. Informaţii complementare		
7. Corpul raportului de export		
a. Numărul unic de referinţă al articolului		
b. Indicator de minusuri sau plusuri	c. Minusuri sau plusuri constatate	
d. Cod produs accizabil	e. Cantitatea refuzată	
7.1. Motivul insatisfacţiei		
a. Motivul insatisfacţiei	b. Informaţii complementare	

ANEXA 37

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a
produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

<table>
<tr><td rowspan="6">1

Exemplar pentru expeditor</td><td rowspan="2">1. Expeditor
Nr. de TVA
(Nume şi adresă)</td><td colspan="2">2. Număr de referinţă al operaţiunii</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie
(Nume şi adresă)</td></tr>
<tr><td>4. Primitor
Nr. de TVA
(Nume şi adresă)</td></tr>
<tr><td>5. Transportator /mijloace de transport</td><td colspan="2" rowspan="2">6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei</td></tr>
<tr><td>7. Locul livrării</td></tr>
<tr><td>1</td></tr>
<tr><td rowspan="6"></td><td>8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor</td><td colspan="2">9. Codul produsului (Codul NC)</td></tr>
<tr><td rowspan="2"></td><td rowspan="2">10. Cantitate</td><td>11. Greutatea brută (kg)</td></tr>
<tr><td>12. Greutatea netă (kg)</td></tr>
<tr><td></td><td colspan="2">13. Preţul de facturare/valoarea comercială</td></tr>
<tr><td colspan="3">14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase - mici fabrici de bere, mici distilerii)</td></tr>
<tr><td>A. Menţiuni privind verificarea. Se</td><td colspan="2">15. Căsuţele 1-13 corect completate
Restituirea exemplarului 3 solicitată
Da [] Nu [](*)</td></tr>
</table>

	completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Societatea semnatară şi numărul de telefon
		Numele semnatarului
		Locul şi data
		Semnătura

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE

(versoul exemplarului 1)

Circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

Observaţii generale

1. Documentul de însoţire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 34 din Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor şi de abrogare a Directivei 92/12/CEE.

2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în aşa fel încât înscrisurile să nu poată fi şterse. Informaţiile pot pretipărite. Nu sunt admise ştersături sau tăieturi.

3. Caracteristicile generale ale documentului şi dimensiunile căsuţelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989, pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele şi să aibă formatul 210 mm pe 297 mm. Este admisă o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

4. Orice spaţiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

5. Documentul de însoţire simplificat constă în 3 exemplare:

exemplarul 1

trebuie păstrat de expeditor;

exemplarul 2

însoţeşte produsele şi este păstrat de primitor;

exemplarul 3

însoţeşte produsele şi trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menţionată la căsuţa 4, dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor.

Rubrici

Căsuţa 1

Expeditor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie, de asemenea, indicat.

Căsuţa 2. Numărul de referinţă al operaţiunii: numărul de referinţă comunicat de persoana care livrează produsele şi care va identifica mişcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul şi data facturii.

Căsuţa 3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie: numele şi adresa autorităţii din statul membru de destinaţie, căruia i-a fost declarată anticipat expediţia.

Căsuţa 4. Primitor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primeşte produsele. Dacă există un număr de accize trebuie, de asemenea, indicat.

Căsuţa 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele şi adresa persoanei responsabile cu prima expediere, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuţa 1 sau căsuţa 4, se va indica, de asemenea, mijlocul de transport.

Căsuţa 6. Număr de referinţă şi data declaraţiei:

Declaraţia şi/sau autorizaţia care trebuie dată de autoritatea competentă din statul membru de destinaţie înainte de începerea expediţiei.

Căsuţa 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuţa 4.

Căsuţa 8. Descrierea completă a produselor, marcaje şi numere şi tipul ambalajelor: marcaje şi numerele exterioare ale pachetelor, de exemplu, containere; numărul pachetelor din interior, de exemplu, cartoane; şi descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată ataşată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.

Pentru alcoolul şi băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentraţia alcoolică (procent în volum la 20 grade C).

Pentru bere, concentraţia alcoolică va fi menţionată fie în grade Plato, fie în procente în volum la 20 grade C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinaţie şi a statului membru de expediere.

Pentru uleiuri minerale se va menţiona densitatea la 15 grade C.

Căsuţa 9. Codul produsului: codul NC.

Căsuţa 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcţie de accizele din statul membru de destinaţie, de exemplu:

- ţigarete, numărul de bucăţi, exprimat în mii;
– ţigări şi ţigări de foi, greutatea netă;
– alcool şi băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20 grade C cu două zecimale;
– produse energetice cu excepţia păcurii, litri la temperatura de 15 grade C.

Căsuţa 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Căsuţa 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Căsuţa 13. Preţul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include şi acciza. În cazul în care circulaţia nu are nicio legătură cu vânzarea, trebuie introdusă şi valoarea comercială. În acest caz se adaugă menţiunea "nu în scop de vânzare".

Căsuţa 14. Certificate: acest spaţiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea şi calitatea produselor, conform legislaţiei comunitare.

2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producţie, conform legislaţiei comunitare.

3. În cazul berii produse de micii producători independenţi conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de bere."

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiţiei din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producţie a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur."

Căsuţa 15. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulaţia produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepţie, acesta va fi menţionat.

Căsuţa A. Menţiuni privind verificarea: autorităţile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 şi 3 controalele efectuate. Toate observaţiile trebuie să fie semnate, datate şi ştampilate de către funcţionarul responsabil.

Căsuţa B. Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor şi trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a
produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

<table>
<tr><td rowspan="6">2

Exemplar pentru expeditor</td><td>1. Expeditor
Nr. de TVA
(Nume şi adresă)</td><td>2. Număr de referinţă al operaţiunii</td></tr>
<tr><td rowspan="2">4. Primitor
Nr. de TVA
(Nume şi adresă)</td><td rowspan="2">3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie
(Nume şi adresă)</td></tr>
<tr><td rowspan="2">5. Transportator /mijloace de transport</td></tr>
<tr><td rowspan="2">6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei</td></tr>
<tr><td rowspan="2">2</td><td>7. Locul livrării</td></tr>
<tr><td>8. Mărci şi</td><td></td></tr>
</table>

<table>
<tr><td></td><td>număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor</td><td colspan="2">9. Codul produsului (Codul NC)</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td rowspan="2">10. Cantitate</td><td>11. Greutatea brută (kg)</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td>12. Greutatea netă (kg)</td></tr>
<tr><td></td><td></td><td colspan="2">13. Preţul de facturare/valoarea comercială</td></tr>
<tr><td></td><td colspan="3">14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase - mici fabrici de bere, mici distilerii)</td></tr>
<tr><td></td><td rowspan="5">A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)</td><td colspan="2">15. Căsuţele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da [] Nu [](*)</td></tr>
<tr><td colspan="2">Societatea semnatară şi numărul de telefon</td></tr>
<tr><td colspan="2">Numele semnatarului</td></tr>
<tr><td colspan="2">Locul şi data</td></tr>
<tr><td colspan="2">Semnătura</td></tr>
</table>

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI
Produse recepţionate de primitor
Data ..... Locul
.....
Numărul de referinţă
.....
Accizele au fost plătite (*)/declarate pentru plată autorităţii competente
Data ..... Numărul de referinţă
.....
Alte observaţii ale primitorului:

Locul/Data ..... Numele semnatarului ..... Semnătura ..... (*) Tăiaţi menţiunea inutilă.
A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a
produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

<table>
<tr><td rowspan="5">3

Exemplar pentru expeditor</td><td rowspan="2">1. Expeditor Nr. de TVA (Nume şi adresă)</td><td colspan="2">2. Număr de referinţă al operaţiunii</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresă)</td></tr>
<tr><td>4. Primitor Nr. de TVA (Nume şi adresă)</td></tr>
<tr><td>5. Transportator /mijloace de transport</td><td colspan="2" rowspan="2">6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei</td></tr>
<tr><td rowspan="2">7. Locul livrării</td></tr>
<tr><td>3</td><td colspan="3"></td></tr>
<tr><td rowspan="4"></td><td>8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor</td><td colspan="2">9. Codul produsului (Codul NC)</td></tr>
<tr><td rowspan="2"></td><td rowspan="2">10. Cantitate</td><td>11. Greutatea brută (kg)</td></tr>
<tr><td>12. Greutatea netă (kg)</td></tr>
<tr><td></td><td colspan="2">13. Preţul de facturare/valoarea</td></tr>
</table>

		comercială
	14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase - mici fabrici de bere, mici distilerii)	
	A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	15. Căsuţele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da [] Nu [](*)
		Societatea semnatară şi numărul de telefon
		Numele semnatarului
		Locul şi data
		Semnătura

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

- verso -

CERTIFICAREA RECEPŢIEI Produse recepţionate de primitor Data ..... Locul ..... Numărul de referinţă ..... Accizele au fost plătite (*)/declarate pentru plată autorităţii competente Data ..... Numărul de referinţă ..... Alte observaţii ale primitorului: Locul/Data ..... Numele semnatarului ..... Semnătura ..... (*) Tăiaţi menţiunea inutilă.
A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

ANEXA 38

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data
.....	.....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ....., str. ..... nr. ....., bl. ...., sc. ...., et. ..., ap. .. cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal ale persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Dacă solicitantul este persoană	

juridică, numele, adresa şi codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	

11. Arătaţi dacă solicitantul (sau în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală	[ ] [ ] Da Nu
12. Anexaţi actul constitutiv al societăţii care îi permite desfăşurarea activităţii de reprezentant fiscal	
13. Anexaţi copia actului de reprezentare încheiat cu vânzătorul	
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
15. Nivelul garanţiei Anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal

,

declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Numele şi prenumele	Data	Semnătura solicitantului
.....	.....	.....

ANEXA 39

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea operatorului economic

.....
Sediul:
Judeţul ....., sectorul .....,
localitatea .....,
str. ..... nr. ...., bl. .....,
sc. ....., et. ....., ap. ...,
cod poştal .....,
telefon/fax .....
Cod de identificare fiscală .....
CERERE
de restituire a accizelor în cazul vânzării la
distanţă în trimestrul ..... anul .....

Nr. crt.	Statul membru de destinaţie	Numărul de ordine corespunzător livrării	Descrierea produselor expediate			
			Codul NC al produsului	U.M.	Cantitatea	Suma solicitată a fi restituită*)
0	1	2	3	4	5	6

Numele şi prenumele ..... Semnătura	Data .....

*) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinaţie.

ANEXA 40

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

MACHETELE
timbrelor şi banderolelor
a) Timbre pentru marcarea ţigaretelor şi produselor din tutun

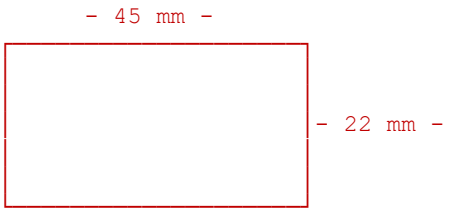

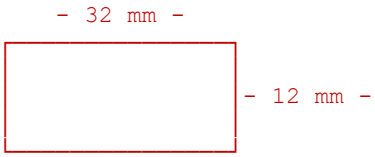

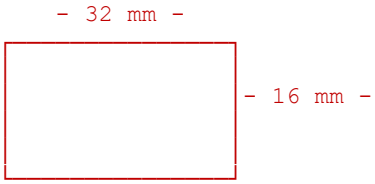

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare şi alcoolului etilic

- ambalaje individuale cu capacitatea peste sau egală cu 500 ml:

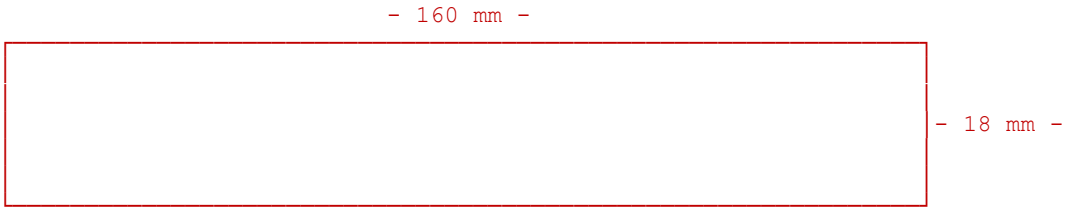

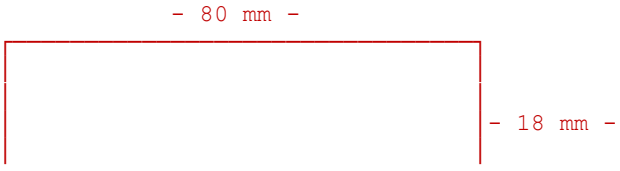

– ambalaje individuale cu capacitatea sub 500 ml:

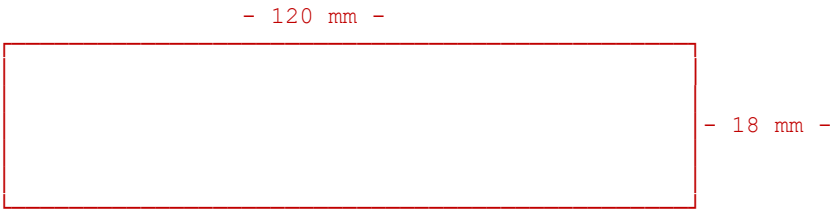

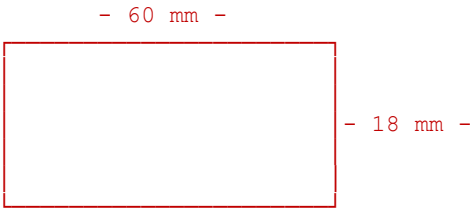

– ambalaje individuale cu capacitatea sub 50 ml:

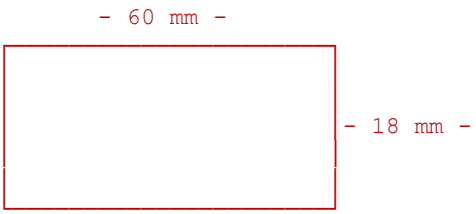

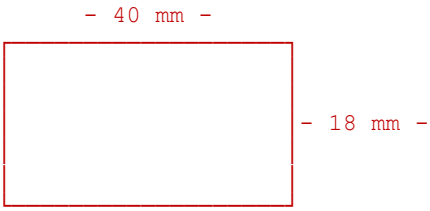

(la 22-06-2018 Anexa nr. 40 din Titlul VIII a fost modificată de ARTICOLUL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 435 din 21 iunie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 516 din 22 iunie 2018)

ANEXA 41

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

NOTA DE COMANDĂ Nr. .....
pentru timbre/banderole din .....
(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat
.....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....
Sediul: .....
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
str. ..... nr. ..., bl. ....., sc. ....., et. ..., ap. ..
cod poştal .....,
telefon/fax .....

Dimensiunile marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje - buc. -	Preţul unitar (fără T.V.A.) - lei -	Valoare - lei -	Valoarea T.V.A. - lei -	Valoarea totală - lei -
Total	*		*			

Numele şi prenumele .....
Semnătura .....

Data aprobării comenzii .....
Numărul marcajelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....

Conducătorul autorităţii vamale teritoriale
Numele şi prenumele .....
Semnătura .....

ANEXA 42

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

EVIDENŢA
achiziţionării, utilizării, deteriorării, distrugerii
şi returnării marcajelor în luna ..... anul .....
Denumirea operatorului economic
.....

Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
str. ..... nr. ..., bl. ....., sc. ....., et. ..., ap. ..
cod poştal ..... telefon/fax .....
Cod de identificare fiscală .....
Codul de accize ..... Codul de marcare .....

Nr. crt.		numărul de banderole	numărul de timbre
Pentru producţia internă			
1	Stoc marcaje la începutul lunii		
2	Marcaje cumpărate în cursul lunii		
3	Total (rd. 1 + rd. 2)		
4	Marcaje aplicate		
5	Marcaje deteriorate (se menţionează cauzele)		
6	Marcaje distruse (se menţionează cauzele)		
7	Total marcaje utilizate (rd. 4 + rd. 5 + rd. 6)		
8	Marcaje returnate Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A.		
9	Stoc marcaje la sfârşitul lunii (rd. 3 - rd. 7 - rd. 8)		
Pentru achiziţii intracomunitare şi achiziţii din import			
1	Stoc marcaje la începutul lunii la operator		

2	Stoc marcaje la începutul lunii la producător/ furnizor		
3	Marcaje cumpărate în cursul lunii		
4	Marcaje expediate în vederea aplicării		
5	Total marcaje la producător/ expeditor (rd. 2 + rd. 4)		
6	Marcaje aplicate şi reintroduse în România		
7	Marcaje deteriorate (se menţionează cauzele)		
8	Marcaje distruse (se menţionează cauzele)		
9	Total marcaje utilizate de producător/ furnizor (rd. 6 + rd. 7 + rd. 8)		
10	Stoc marcaje la sfârşitul lunii la producător/ expeditor (rd. 5 - rd. 9)		
11	Marcaje returnate Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A.		
12	Stoc marcaje la sfârşitul lunii la operator (rd. 1 + rd. 3 - rd. 4 - rd. 11)		

Certificată de conducerea operatorului economic
Numele şi prenumele .....
Data .....
Semnătura .....

Autoritatea vamală teritorială
Verificat de .....
Semnătura .....
Data .....

ANEXA 43

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

EVIDENŢA
marcajelor deteriorate
Denumirea operatorului economic
.....
Sediul:
Judeţul ....., sectorul ....., localitatea .....
str. ..... nr. ..., bl. ....., sc. ....., et. ..., ap. ..
cod poştal ..... telefon/fax .....
Cod de identificare fiscală .....
Codul de accize ..... Codul de marcare .....
MARCAJE DETERIORATE

Loc pentru lipire

Numele şi prenumele persoanei care le-a utilizat ..... Semnătura	Semnătura şefului de secţie ..... Data .....

ANEXA 44

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

CERERE
pentru înregistrarea operatorilor economici
comercianţi de marcatori şi coloranţi prevăzuţi
la art. 426 şi 429 din Codul fiscal
Denumire operator economic .....
Sediul: .....
Localitatea ....., str. ..... nr. ...., bl. ..., sc. ...., et. ...., ap. ....,
judeţul/sectorul ....., codul poştal ....., telefon/fax .....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Codul de identificare fiscală .....
Obiect principal de activitate ....., cod CAEN .....
Subsemnatul, ..., legitimat prin CI/BI seria ..... nr. ....., eliberat de ..... la data de ....., cod numeric personal nr. ....., în calitate de reprezentant al ....., solicit înregistrarea în registrul autorităţii vamale teritoriale, potrivit pct. 154 şi 156 din normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal, pentru următoarele substanţe utilizate pentru marcare şi/sau colorare:

[] pentru marcare: solvent yellow 124 - identificat în conformitate cu indexul de culori, denumit ştiinţific N-etil-N-[2-(1-izobutoxi etoxi) etil]-4-(fenilazo) anilină;

[] pentru colorare: solvent blue 35 sau echivalent, respectiv substanţa 1,4-bis (butylamino) anthracene-9,10-dione, a cărei formulă moleculară este C(22)H(26)N(2)O(2), având nr. CAS 17354-14-2.

Anexez la prezenta următoarele documente:

a) copia documentului de identitate;
b) dovada calităţii de reprezentant al .....;
c) certificatele de analiză prevăzute la pct. 154 alin. (4) din normele metodologice.

Numele şi prenumele .....
Semnătura .....
Data .....

Anexa 44 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa din HOTĂRÂREA nr. 47 din 3 februarie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 100 din 9 februarie 2016, potrivit pct. 2 al art. I din acelaşi act normativ.

ANEXA 45

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Nr. înregistrare	Data .....

CERERE
privind acordarea autorizaţiei de operator economic cu produse supuse accizelor nearmonizate
(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

I. INFORMAŢII GENERALE	
1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ..... strada ..... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., codul poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal ale	

persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Dacă operatorul economic este persoană juridică, numele, adresa şi codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor.	
11. Arătaţi dacă operatorul economic (sau în cazul în care operatorul economic este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală.	[] [] Da Nu
12. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize, după caz.	
13. Anexaţi copiile contractelor de achiziţie încheiate între operatorul economic şi partenerul extern sau ale contractelor de prestări servicii, după caz.	
14. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de Oficiul Naţional al Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor în vigoare.	
II. INFORMAŢII PRIVIND LOCUL UNDE URMEAZĂ SĂ FIE PRODUSE/RECEPŢIONATE PRODUSELE (pentru fiecare locaţie se depune separat câte o parte a II-a)	
1. Adresa locului unde se produc/ recepţionează	Judeţul ....., sectorul ....., localitatea ..... strada .....

produsele	nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., codul poştal ....
2. Enumeraţi tipurile de produse accizabile ce urmează a fi produse/ achiziţionate/ importate, cantitatea de produse estimată a fi produsă/ achiziţionată intracomunitar/ importată la nivelul unui an.	[] Lichid care conţine nicotină, cod NC 3824 90 96__ ml [] Tutun cod NC 2403 99 90 conţinut în produse din tutun încălzit ..... kg
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	
1. Tipul de garanţie propusă	
2. Suma propusă pentru garanţie	
3. În cazul unui depozit în numerar, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară.	
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele:	
- numele, adresa şi telefonul garantului propus;	
- declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi perioadă de timp specificate (scrisoare de garanţie bancară).	

Cunoscând dispoziţiile art. 326 privind falsul în declaraţii din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

..... Numele şi prenumele	..... Data

Anexa 45 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal a fost înlocuită cu anexa 11 din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016

, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016, potrivit art. III din acelaşi act normativ.

ANEXA 46

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate deja eliberate pentru consum
- faţă -

1	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume şi adresa)	2. Număr de referinţă al operaţiunii	
Exemplar pentru expeditor	4. Primitor Nr. de TVA (Nume şi adresa)	3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)	
1	5. Transportator /mijloace de transport	6. Locul livrării	
	7. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	8. Codul produsului (Codul NC)	
		9. Greutatea brută (kg)	10. Greutatea netă (kg)
		11. Preţul de facturare/valoarea comercială	
	12. Alte detalii a) b) c) d)		
	A. Menţiuni privind verificarea. Se	13. Căsuţele 1-12 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată 'a8 Da 'a8	

	completează de autoritatea competentă. 'a8 Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Nu (*) Societatea semnatară şi numărul de telefon Numele semnatarului Locul şi data Semnătura

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

INSTRUCŢIUNI DE COMPLETARE

(versoul exemplarului 1) pentru circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate deja eliberate pentru consum

2. Observaţii generale 1. Documentul trebuie completat în mod lizibil în aşa fel încât înscrisurile să nu poată fi şterse. Informaţiile pot fi pretipărite. Nu sunt admise ştersături sau tăieturi. 2. Orice spaţiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri. 3. Documentul constă în 3 exemplare: - exemplarul 1 - trebuie păstrat de expeditor; - exemplarul 2 - însoţeşte produsele şi este păstrat de primitor; - exemplarul 3 - însoţeşte produsele şi trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menţionată la căsuţa 4 3. Rubrici Căsuţa 1 Expeditor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al	Căsuţa 8. Codul produsului: codul NC. Căsuţa 9. Greutate brută: greutatea brută a transportului. Căsuţa 10. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor. Căsuţa 11. Preţul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include şi acciza. În cazul în care circulaţia nu are nicio legătură cu vânzarea, trebuie introdusă şi valoarea comercială. În acest caz se adaugă menţiunea

persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.	„nu în scop de vânzare".
Căsuţa 2 Numărul de referinţă al operaţiunii: numărul de referinţă comunicat de persoana care livrează produsele şi care va identifica mişcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul şi data facturii.	Căsuţa 12. Alte detalii: a) data eliberării în consum b) valoarea accizelor nearmonizate aferente produselor c) numărul şi data documentului care atestă virarea accizelor nearmonizate la bugetul de stat d) orice alte detalii solicitate de autoritatea competentă
Căsuţa 3 Autoritatea competentă a statului de destinaţie: numele şi adresa autorităţii din statul membru de destinaţie, căruia i-a fost declarată anticipat expediţia.	Căsuţa 13. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulaţia produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepţie, acesta va fi menţionat.
Căsuţa 4 Primitor: numele şi adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primeşte produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.	Căsuţa A Menţiuni privind verificarea: autorităţile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 şi 3 controalele efectuate. Toate observaţiile trebuie să fie semnate, datate şi ştampilate de către funcţionarul responsabil.
Căsuţa 5 Transportator/mijloc de transport: se completează cu „expeditor", „primitor" sau numele şi adresa persoanei responsabile cu prima expediere, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuţa 1 sau căsuţa 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.	Căsuţa B Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor şi trebuie
Căsuţa 6 Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuţa 4.	
Căsuţa 7. Descrierea	

completă a produselor, marcaje şi numere şi tipul ambalajelor: marcaje şi numerele exterioare ale pachetelor, ex. containere; numărul pachetelor din interior, ex. cartoane; şi descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată ataşată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.	returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate deja eliberate pentru consum
- faţă -

<table>
<tr><td rowspan="2">2</td><td colspan="3">1. Expeditor Nr. de TVA (Nume şi adresa)</td><td colspan="2">2. Număr de referinţă al operaţiunii</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Exemplar pentru destinatar</td><td colspan="3">4. Primitor Nr. de TVA (Nume şi adresa)</td><td colspan="2" rowspan="2">3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresa)</td></tr>
<tr><td colspan="3">5. Transportator /mijloace de transport</td></tr>
<tr><td>2</td><td colspan="3"></td><td colspan="2">6. Locul livrării</td></tr>
<tr><td rowspan="4"></td><td rowspan="4">7. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor</td><td colspan="3">8. Codul produsului (Codul NC)</td></tr>
<tr><td>9. Greutatea brută (kg)</td><td colspan="2">10. Greutatea netă (kg)</td></tr>
<tr><td colspan="3">11. Preţul de facturare/valoarea comercială</td></tr>
<tr><td colspan="5">12. Alte detalii
a)</td></tr>
</table>

	b) c) d)	
	A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. [] [] Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	13. Căsuţele 1-12 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da Nu (*)
		Societatea semnatară şi numărul de telefon
		Numele semnatarului
		Locul şi data
		Semnătura

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

- verso -

B. Certificarea recepţiei
Produse recepţionate de primitor
Data .....
Locul .....
Numărul de referinţă .....
Accizele au fost plătite la autoritatea competentă/declarate pentru plată autorităţii competente/nu sunt supuse accizelor în statul primitor(*)
Data ..... Numărul de referinţă .....
Alte observaţii ale primitorului:
Locul/Data .....…
Numele semnatarului .....…
Semnătura
.....
(*) Tăiaţi menţiunea inutilă.

A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE
pentru circulaţia intracomunitară a produselor supuse accizelor nearmonizate deja eliberate pentru consum

- faţă -

3	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume şi adresa)	2. Număr de referinţă al operaţiunii
Exemplar	4. Primitor Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de

pentru expeditor	(Nume şi adresa)	destinaţie (Nume şi adresa)
3	5. Transportator /mijloace de transport	6. Locul livrării
	7. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	8. Codul produsului (Codul NC)
		9. Greutatea brută (kg) / 10. Greutatea netă (kg)
		11. Preţul de facturare/valoarea comercială
	12. Alte detalii a) b) c) d)	
	A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. [] [] Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	13. Căsuţele 1-12 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitată Da Nu (*)
		Societatea semnatară şi numărul de telefon
		Numele semnatarului
		Locul şi data
		Semnătura

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare.

- verso -

B. Certificarea recepţiei
Produse recepţionate de primitor
Data .....
Locul .....
Numărul de referinţă .....
Accizele au fost plătite la autoritatea competentă/declarate pentru plată autorităţii competente/nu sunt supuse accizelor în statul primitor(*)
Data ..... Numărul de referinţă .....
Alte observaţii ale primitorului:
Locul/Data .....
Numele semnatarului

.....… Semnătura ..... (*) Tăiaţi menţiunea inutilă.
A. Menţiuni privind verificarea (continuare)

(la 25-05-2018 Titlul VIII a fost completat de Punctul 127, Litera G, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

TITLUL IX

Impozite şi taxe locale

CAP. I

Dispoziţii generale

SECŢIUNEA 1

Definiţii

1. (1) În înţelesul art. 453 lit. a) din Codul fiscal
, activitatea economică se referă la orice activitate care constă în furnizarea de bunuri, servicii şi lucrări pe o piaţă şi cuprinde activităţile de producţie, comerţ sau prestări de servicii, inclusiv activităţile extractive, agricole şi activităţile profesiilor liberale sau asimilate acestora. În cazul instituţiilor publice, aşa cum sunt definite de Legea nr. 500/2002
privind finanţele publice, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv în cazul instituţiilor publice locale, aşa cum sunt definite de Legea nr. 273/2006
privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, nu sunt considerate activităţi economice acele activităţi care asigură îndeplinirea scopului pentru care au fost create aceste instituţii.

(2) Exemplu pentru aplicarea prevederilor de la alin. (1): Un liceu realizează următoarele activităţi:

a) activităţi didactice, inclusiv programe "Şcoala după şcoală" ori cele pentru care se percep taxe;

b) oferă cazare în internat şi masă la cantină exclusiv elevilor şi profesorilor;

c) tipărire de cărţi prin tipografia proprie;

d) închiriază altor persoane sala de sport şi cantina.

Activitatea didactică este activitatea de bază şi nu se consideră activitate economică.

Cazarea în internat, respectiv servirea mesei la cantină, asigură accesul la şcoală elevilor din alte localităţi; în lipsa acestora unii elevi nu ar putea urma şcoala, deci s-ar diminua rolul social al instituţiei. În aceste condiţii, oferirea de cazare şi masă nu reprezintă activitate economică.

Tipărirea de cărţi şi publicaţii în cadrul editurii este activitate economică dacă acestea sunt oferite contra cost.

Închirierea sălii de sport şi a cantinei constituie activitate economică.

2. (1) În vederea încadrării unei construcţii în categoria clădirilor, conform definiţiei de la art. 453 lit. b) din Codul fiscal
, aceasta trebuie să fie fixată în pământ cu caracter permanent, respectiv trebuie să existe intenţia de a fi păstrat pe acelaşi amplasament cel puţin pe durata unui an calendaristic.

(2) De exemplu, sunt considerate clădiri, în înţelesul alin. (1), un container folosit ca punct de vânzare, o tonetă de ziare, o toaletă publică instalată într-un parc, care sunt menţinute în acelaşi loc mai mult de un an calendaristic.

(3) De exemplu, nu sunt considerate clădiri, în înţelesul alin. (1): un container folosit ca vestiar pe durata unui şantier, instalat între 1 mai 2016 şi 30 septembrie 2017, o toaletă publică amplasată pe durata unui concert, un cort, un balon pentru acoperirea unui teren de sport, care vara este strâns, o casă de lemn amplasată în curtea unui magazin în vederea vânzării.

3. (1) În înţelesul art. 453 lit. c) din Codul fiscal
, clădirile-anexă sunt clădiri care servesc ca dependinţe ale clădirilor rezidenţiale, situate în afara clădirii de locuit, cum sunt: bucătăriile, cămările, pivniţele, grajdurile, magaziile, depozitele, garajele şi altele asemenea.

(2) Clădirile menţionate la alin. (1) nu sunt considerate clădiri-anexă dacă sunt utilizate pentru desfăşurarea de activităţi economice.

4. (1) În înţelesul art. 453 lit. d) din Codul fiscal
, clădirea cu destinaţie mixtă este o clădire care are suprafeţe folosite în scop rezidenţial, identificate similar criteriilor de la pct. 6, respectiv suprafeţe care sunt folosite în scop nerezidenţial identificate similar criteriilor de la pct. 5.

(2) Suprafaţa clădirii cu destinaţie mixtă se compune din suprafaţa folosită în scop rezidenţial şi suprafaţa folosită în scop nerezidenţial. Delimitarea celor două suprafeţe se face pe baza criteriilor de la pct. 3, 5 şi 6.

5. (1) În înţelesul art. 453 lit. e) din Codul fiscal
, în categoria clădirilor nerezidenţiale sunt incluse acele clădiri care sunt folosite pentru activităţi administrative, de agrement, comerciale, de cult, de cultură, de educaţie, financiar-bancare, industriale, de sănătate, sociale, sportive, turistice, precum şi activităţi similare, indiferent de utilizare şi/sau denumire, fără ca aceasta să intre în categoria clădirilor rezidenţiale.

(2) Structurile de primire turistice sunt considerate clădiri nerezidenţiale.

(3) Clădirile sau spaţiile din acestea unde se înregistrează sedii secundare şi puncte de lucru se consideră că sunt folosite în scop nerezidenţial.

(4) Clădirile în care nu se desfăşoară nicio activitate sunt considerate rezidenţiale sau nerezidenţiale în funcţie de destinaţia care reiese din autorizaţia de construire.

De exemplu, sunt clădiri nerezidenţiale: o clădire de birouri, un magazin, o fabrică, o clădire unde se desfăşoară activitate de asigurare, un spital, o şcoală, un hotel.

6. (1) În înţelesul art. 453 lit. f)
, clădirile rezidenţiale sunt clădiri folosite pentru locuit, alcătuite din una sau mai multe camere, cu dependinţele, dotările şi utilităţile necesare, care satisfac cerinţele de locuit ale unei persoane sau familii şi care nu sunt folosite pentru desfăşurarea unor activităţi economice.

(2) Clădirile în care nu se desfăşoară nicio activitate sunt considerate rezidenţiale dacă aceasta este destinaţia care reiese din autorizaţia de construire.

7. Pentru încadrarea în una dintre categoriile de la art. 453 lit. d)-f) din Codul fiscal
, se are în vedere destinaţia finală a clădirilor, inclusiv în cazul în care acestea sunt utilizate de alte persoane decât proprietarii lor, precum şi modul de înregistrare a cheltuielilor cu utilităţile. Proprietarii clădirilor vor anexa la declaraţiile fiscale orice document din care reiese destinaţia clădirii, precum: contracte de închiriere, contracte de comodat, autorizaţii de construire şi orice altele documente justificative.

8. (1) Pentru identificarea localităţilor şi încadrarea acestora pe ranguri de localităţi se aplică prevederile:

a) Legii nr. 2/1968
privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 2/1968
;
b) Legii nr. 351/2001
privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului naţional - Secţiunea a IV-a - Reţeaua de localităţi, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 351/2001
.

(2) Ierarhizarea funcţională a localităţilor urbane şi rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001
, este următoarea:
a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanţă europeană;
b) rangul I - municipii de importanţă naţională, cu influenţă potenţială la nivel european;
c) rangul II - municipii de importanţă interjudeţeană, judeţeană sau cu rol de echilibru în reţeaua de localităţi;
d) rangul III - oraşe;
e) rangul IV - sate reşedinţă de comune;
f) rangul V - sate componente ale comunelor şi sate aparţinând municipiilor şi oraşelor.

(3) În aplicarea titlului IX din Codul fiscal
, localităţilor componente ale oraşelor şi municipiilor li se atribuie aceleaşi ranguri cu cele ale oraşelor şi ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968
.

9. (1) Consiliile locale adoptă hotărâri, potrivit art. 453 lit. i) din Codul fiscal
, privind stabilirea unui număr de cel mult patru zone şi delimitarea acestora, în intravilanul unităţilor administrative-teritoriale, în funcţie de poziţia terenului faţă de centrul localităţii, de reţelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale, pe baza documentaţiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, a registrelor agricole, a evidenţelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidenţe agricole sau cadastrale. În cazul municipiului Bucureşti, hotărârea se adoptă de Consiliul General al Municipiului Bucureşti. Delimitarea zonelor se face astfel încât acestea să acopere integral suprafaţa intravilanului unităţii administrativ-teritoriale. În cazul în care în intravilan, în urma delimitării zonelor, sunt terenuri care nu au fost cuprinse în nicio zonă, acestea se consideră a fi în zona A.

(2) Identificarea zonelor în intravilanul unităţilor administrative-teritoriale se face prin literele: A, B, C şi D. În cazul în care se stabilesc 3 zone, acestea sunt: A , B şi C. În cazul în care se stabilesc 2 zone, acestea sunt: A şi B. În cazul în care se stabileşte doar o zonă, aceasta este A.

(3) În cazul în care la nivelul unităţii administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în cursul unui an care se vor aplica începând cu anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor corespunde opţiunii consiliilor locale respective de menţinere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(4) Pentru asigurarea unei stabilităţi în ceea ce priveşte delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

(5) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităţilor, delimitarea zonelor ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren, în cazul persoanelor fizice şi al celor juridice, după caz, se modifică potrivit noilor condiţii, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(6) În situaţia prevăzută la alin. (5), impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren datorate se determină din oficiu de organele fiscale locale, fără a se mai depune o nouă declaraţie fiscală, iar contribuabililor li se comunică modificările survenite.

(7) În cazul unor înfiinţări, reînfiinţări sau reorganizări de unităţi administrativ-teritoriale, vechile delimitări ale zonelor rămân în vigoare până la adoptarea unor noi hotărâri ale consiliilor locale, conform dispoziţiilor alin. (3).

10. (1) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităţilor se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii şi a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 şi se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 şi se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(2) În cazul blocurilor de locuinţe, precum şi în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiaşi curţi - lot de teren, care au un sistem constructiv şi arhitectonic unitar şi în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reşedinţă/sediu cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(3) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1) şi (2), după cum urmează:

a) clădirile distanţate spaţial de celelalte clădiri amplasate în aceeaşi curte - lot de teren, precum şi clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive şi arhitectonice diferite - faţade şi materiale de construcţie pentru pereţii exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - şi nu au legături interioare.

(4) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidenţele organelor fiscale ale autorităţilor administraţiei publice locale, precum şi în orice alte evidenţe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(5) La elaborarea şi aprobarea nomenclaturii stradale se aplică prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 63/2002
privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, aprobată cu modificări prin Legea nr. 48/2003
, cu modificările şi completările ulterioare.

(6) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităţilor, atât în cazul clădirilor, cât şi în cel al terenurilor cu sau fără construcţii, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

11. În sensul prezentelor norme metodologice, termenii şi noţiunile de mai jos au următoarele înţelesuri:

a) acoperiş - partea de deasupra care acoperă şi protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planşeul dintre apartamente este asimilat acoperişului;

b) agrement - activitate de divertisment, distracţie desfăşurată în cluburi, cazinouri, clădiri dotate cu instalaţii, echipamente şi alte dotări specifice agrementului turistic şi practicării

sporturilor de iarnă, din parcuri de distracţii şi altele asemenea, la care accesul se face contra cost;

c) an de referinţă - anul pentru care se datorează un impozit sau o taxă, potrivit titlului IX din Codul fiscal
;

d) balcon - platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uşi;

e) clădire finalizată - construcţie care îndeplineşte, cumulativ, următoarele condiţii:

(i) are ca scop adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalaţii şi de altele asemenea;

(ii) are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereţi şi acoperiş;

(iii) are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizaţia de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizaţie de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul suprafaţa construită desfăşurată a părţii din clădire care are elementele de la pct. (ii);

f) consilii locale - consilii comunale, orăşeneşti, municipale, consiliile subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, Consiliul General al Municipiului Bucureşti, conform definiţiei din Legea administraţiei publice locale nr. 215/2001
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

g) destinaţie finală - modul în care o clădire sau un teren este folosit efectiv de utilizatorul final;

h) entitate - o persoană juridică sau o persoană fizică;

i) logie - galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită şi deschisă către exterior;

j) lucrări de interes public - orice lucrări finanţate din bugetele componente ale bugetului general consolidat, precum şi lucrări finanţate din fonduri externe nerambursabile prin intermediul programelor aprobate de Comisia Europeană;

k) nivel - fiecare dintre părţile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe acelaşi plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălţime deasupra solului;

l) organe fiscale locale - structuri de specialitate din cadrul autorităţilor administraţiei publice locale cu atribuţii de administrare a creanţelor fiscale, organizate de către autorităţile administraţiei publice locale, conform Legii nr. 207/2015
privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare;

m) perete - element de construcţie aşezat vertical sau înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vălătuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior şi care susţine planşeele, etajele şi acoperişul;

n) rotunjire - operaţiune de stabilire a sumelor datorate bugetelor locale la nivel de leu, fără subdiviziuni, prin reducere când fracţiunile în bani sunt mai mici de 50 de bani şi prin majorare când fracţiunile în bani sunt de 50 de bani sau mai mari.

Reguli de rotunjire:

(i) rotunjirea se aplică la fiecare tip creanţă, respectiv creanţă principală sau creanţă accesorie;

(ii) nu se aplică rotunjiri pentru calculele intermediare privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale;

(iii) pentru calculele intermediare se utilizează primele două zecimale;

(iv) în cazul majorării impozitelor sau taxelor rotunjirea se aplică după majorarea acestora stabilită conform art. 489 din Codul fiscal
;

(v) în cazul bonificaţiei prevăzute la art. 462 alin. (2)
, art. 467 alin. (2)
şi art. 472 alin. (2) din Codul fiscal
se aplică regulile de la pct. (i)-(iv), cu excepţia cazului în care prin rotunjire rezultă o valoare a bonificaţiei mai mare de 10% din impozit, caz în care rotunjirea bonificaţiei se face prin diminuare.

Exemplu: Impozitul pe clădiri calculat este de 55,14 lei. Consiliul local a hotărât majorarea impozitelor şi taxelor locale cu 21%, astfel că impozitul va fi majorat cu acest procent, rezultând valoarea de 66,72 lei. În urma rotunjirii, suma datorată va fi de 67 lei. Acest impozit poate fi plătit la cele 2 termene de plată în cuantum de 34 lei, respectiv 33 lei. În cazul în care contribuabilul plăteşte întreaga sumă până la primul termen de plată, beneficiază de bonificaţie. Presupunând că bonificaţia este stabilită la nivelul de 10%, aceasta va fi: 67 lei x 10% = 6,7 lei. Deoarece bonificaţia nu poate depăşi 10%, aceasta se rotunjeşte prin diminuare şi va fi de 6 lei. Suma finală de plată va fi: 67 lei - 6 lei = 61 lei. În cazul în care, din cauza plăţii cu întârziere, rezultă accesorii de plată de 3,23 lei, suma datorată cu titlu de accesorii va fi de 3 lei;

o) suprafaţa secţiunii unui nivel - suprafaţa unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereţilor, inclusiv suprafaţa balcoanelor şi a logiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereţilor, suprafaţa secţiunii unui nivel reprezintă suma suprafeţelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafeţelor balcoanelor şi a logiilor şi a suprafeţelor secţiunilor pereţilor, toate aceste suprafeţe fiind situate la acelaşi nivel, la suprafeţele utile ale încăperilor/incintelor adunând şi suprafeţele incintelor de deservire comună.

CAP. II
Impozitul pe clădiri şi taxa pe clădiri
SECŢIUNEA 1
Reguli generale

12. Impozitul pe clădiri este anual şi se datorează începând cu data de 1 ianuarie, până la data de 31 decembrie a anului fiscal.

13. Impozitul pe clădiri se determină pentru un an fiscal conform situaţiei existente la data de 31 decembrie a anului anterior.

14. (1) Impozitul pe clădiri este datorat, după caz, de:

a) titularul dreptului de proprietate asupra clădirii la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent;

b) locatar, în cazul în care la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, clădirea face obiectul unui contract de leasing financiar;

c) fiduciar, în cazul în care la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, clădirea face obiectul unui contract de fiducie.

(2) Dacă o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multor persoane, la stabilirea impozitului datorat se au în vedere următoarele:

a) cotele-părţi sunt prezumate a fi egale, până la proba contrară. Fiecare dintre coproprietari datorează un impozit egal, rezultat în urma împărţirii impozitului datorat pentru întreaga clădire;

b) în cazul în care cotele-părţi din dreptul de proprietate asupra clădirii sunt determinate, fiecare coproprietar datorează impozitul corespunzător cotei-părţi deţinute.

c) în organizarea evidenţei fiscale organul fiscal reflectă dreptul de proprietate în cote-părţi pe baza actelor doveditoare. Evidenţa respectivă nu are implicaţii cu privire la datorarea şi plata obligaţiilor fiscale;

d) în cazul existenţei a doi sau mai mulţi coproprietari, în actele administrative fiscale se vor indica şi ceilalţi coproprietari, cu caracter informativ.

15. (1) Taxa pe clădiri este datorată de persoanele fizice sau persoanele juridice, altele decât cele de drept public, care deţin dreptul de administrare, folosinţă închiriere sau concesiune asupra clădirii, stabilit în condiţiile legii.

(2) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) transmit ulterior altor persoane dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă a clădirii, taxa pe clădiri va fi datorată doar de prima entitate care nu este de drept public, care a primit dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă.

16. Impozitul pe clădiri şi taxa pe clădiri se stabilesc în funcţie de destinaţia finală a clădirii, care poate fi rezidenţială, nerezidenţială sau mixtă, pe baza declaraţiei pe propria răspundere a contribuabilului, şi se calculează în conformitate cu prevederile art. 457
-460 din Codul fiscal
.

17. (1) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la intervale de timp mai mari de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe clădiri se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;

b) taxa se calculează proporţional cu numărul de luni prevăzute în contract; pentru fracţiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporţional cu numărul de zile;

c) concesionarul, locatarul, administratorul sau utilizatorul, după caz, depune o declaraţie la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) concesionarul, locatarul, administratorul sau utilizatorul, după caz, are obligaţia să plătească taxa pe clădiri la bugetul local lunar, până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă care se referă la intervale de timp mai mici de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe clădiri se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;

b) taxa se calculează proporţional cu numărul de zile sau de ore, după caz, prevăzute în contract; fracţiunile de oră se rotunjesc la oră;

c) persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, după caz, are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

(la 21-03-2016 Lit. c) a alin. (2) al pct. 17 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificată de pct. 1 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

d) persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă are obligaţia să colecteze taxa pe clădiri de la concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz, şi să o verse la bugetul local, până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(la 21-03-2016 Lit. d) a alin. (2) al pct. 17 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificată de pct. 1 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(3) Valoarea la care se calculează taxa pe clădiri este valoarea înregistrată în contabilitatea persoanei de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, după caz.

18. În cazul în care pentru o clădire proprietate publică sau privată a statului ori a unităţii administrativ-teritoriale se datorează impozit pe clădiri, iar în cursul anului apar situaţii care generează datorarea taxei pe clădiri, atunci în anul fiscal următor diferenţa de impozit pentru perioada de datorare a taxei se va compensa cu obligaţii datorate aceluiaşi buget sau se va restitui.

19. Exemple pentru aplicarea prevederilor referitoare la taxa pe clădiri:

A. O unitate administrativ-teritorială (UAT) deţine în proprietate o clădire pe care o dă în administrare unei persoane de drept public (A), care o închiriază ulterior unei persoane de drept privat (B), care la rândul ei o închiriază unei/unor terţe persoane (C).

a) Conform prevederilor Codului fiscal
, taxa pe clădiri este datorată de persoana de drept privat (B).

b) Taxa se calculează similar impozitului pe clădiri, în funcţie de scopul în care clădirea este folosită de ultima persoană/ultimele persoane (C).

c) În cazul în care clădirea are destinaţie finală rezidenţială, nu se datorează taxa pe clădiri, având în vedere că aceasta nu este folosită pentru activităţi economice sau agrement, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
.

d) În cazul în care clădirea are destinaţie finală nerezidenţială, fiind folosită pentru activităţi economice sau agrement desfăşurate în relaţie cu alte persoane decât persoanele juridice de drept public, taxa datorată de persoana B se va calcula în conformitate cu prevederile art. 458
sau ale art. 460 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
.

e) În cazul în care clădirea are destinaţie finală mixtă, taxa se va stabili în conformitate cu prevederile art. 459
sau ale art. 460 alin. (4) din Codul fiscal
, după caz.

B. În cazul în care o clădire proprietate a statului este concesionată, închiriată, dată în administrare ori în folosinţă, după caz, unei persoane fizice pentru o perioadă care începe la data de 24 martie 2016 şi se încheie la data de 26 martie 2018, locatarul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 aprilie 2016, o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoţită de o copie a contractului de închiriere în care este menţionată valoarea clădirii.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, nu se va datora taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
.

În cazul în care clădirea este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, taxa se calculează lunar, astfel:

a) Pentru luna martie 2016:

Fiind fracţiune mai mică de o lună, taxa pe clădiri se calculează proporţional cu numărul de zile:

Taxa lunară = valoarea clădirii x (8 zile / 365 de zile) x cota taxei

b) Pentru lunile întregi din perioada de valabilitate a contractului:

Taxa lunară = (valoarea clădirii / 12 luni) x cota taxei

c) Luna martie 2018:

Taxa lunară = valoarea clădirii x 23 de zile / 365 de zile x cota taxei

Locatarul va plăti taxa lunar, până la data de 25 a lunii următoare, începând cu data de 25 aprilie 2016, până la data de 25 aprilie 2018.

C. În cazul unui contract care prevede închirierea unei clădiri aflate în proprietatea unităţii administrativ-teritoriale pentru două ore în ziua de 27 august 2016, locatorul trebuie să depună la organul fiscal local o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoţită de o copie a contractului de închiriere în care este menţionată valoarea clădirii, până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, nu se datorează taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

În cazul în care clădirea este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, taxa se calculează proporţional cu numărul de ore, astfel:

Taxa = (valoarea clădirii/365 zile) x (2 h/24 h) x cota taxei.

În cazul în care contractul de închiriere priveşte doar o anumită suprafaţă dintr-o clădire, valoarea corespunzătoare acestei suprafeţe se determină proporţional cu cota-parte pe care aceasta o reprezintă în suprafaţa totală a clădirii.

Locatarul plăteşte locatorului taxa pe clădiri, iar acesta din urmă o varsă la bugetul local până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

(la 21-03-2016 Exemplul de la lit. C a pct. 19 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

D. În cazul unui contract care prevede închirierea unei clădiri aflată în proprietatea unităţii administrativ-teritoriale, pe o perioadă de câte două ore în 3 zile pe săptămână, pe durata a 5 săptămâni, începând cu data de 1 octombrie 2016, locatorul trebuie să depună la organul fiscal

local, până la data de 25 noiembrie 2016, o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe clădiri, însoţită de o copie a contractului de închiriere în care este menţionată valoarea clădirii.

În cazul în care clădirea nu este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, nu se datorează taxa pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

În cazul în care clădirea este folosită pentru activităţi economice sau de agrement, taxa se calculează astfel:

Taxa = (valoarea clădirii/365 zile) x (3 zile x 5) x (2 h/24 h) x cota taxei.

În cazul în care contractul de închiriere priveşte doar o anumită suprafaţă dintr-o clădire, valoarea corespunzătoare acestei suprafeţe se determină proporţional cu cota-parte pe care aceasta o reprezintă în suprafaţa totală a clădirii.

Locatarul plăteşte, lunar, locatorului taxa pe clădiri, iar acesta din urmă o varsă la bugetul local până la data de 25 noiembrie 2016, respectiv până la data de 27 decembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 decembrie 2016.

(la 21-03-2016 Exemplul de la lit. D a pct. 19 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 2 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SECŢIUNEA a 2-a

Facilităţi şi scutiri

20. (1) În aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) din Codul fiscal
, pentru calculul impozitului/taxei pe clădiri în cazul încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, se efectuează următoarele operaţiuni:

a) se determină suprafaţa construită desfăşurată a clădirii. Suprafaţa construită desfăşurată a clădirii care nu poate fi măsurată pe conturul exterior se stabileşte prin măsurarea suprafeţei utile, delimitată de conturul interior al încăperilor, iar rezultatul se înmulţeşte cu coeficientul de transformare de 1,4;

b) se determină suprafaţa construită desfăşurată a încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

c) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin împărţirea suprafeţei prevăzute la lit. b) la suprafaţa prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea valorii clădirii cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea valorii determinate la lit. d) cu cota de impozit prevăzută la art. 460 alin. (1)
, (2)
sau (3) din Codul fiscal
, după caz;

f) în cazul în care consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe clădiri potrivit art. 489 din Codul fiscal
, impozitul pe clădiri datorat este cel care corespunde rezultatului înmulţirii prevăzute la lit. e) cu cota de majorare respectivă.

(2) Pentru orice clădire care nu aparţine domeniului public sau domeniului privat al statului ori al unităţilor administrativ-teritoriale se datorează impozit/taxă pe clădiri, dacă în cuprinsul art. 456 din Codul fiscal
nu se prevede altfel.

21. (1) În aplicarea art. 456 alin. (1) din Codul fiscal
, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situaţia respectivă, cu excepţia contribuabililor care sunt deja cuprinşi în baza de date a unităţii administrativ-teritoriale.

(2) În înţelesul art. 456 alin. (1) lit. t) din Codul fiscal
, scutirea de impozit/taxa pe clădiri se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporţional cu numărul de luni menţionate în certificat.

(3) Diferenţele de impozit/taxă pe clădiri se vor compensa cu obligaţii datorate aceluiaşi buget sau se vor restitui în anul fiscal în care contribuabilul depune documentele justificative sau organul fiscal local constată încadrarea în situaţiile menţionate la art. 456 alin. (1) din Codul fiscal
.

22. Pentru aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
, se are în vedere destinaţia finală a clădirii/încăperii, după cum urmează:

a) pentru clădirea/încăperea care este folosită în scop economic sau de agrement, se datorează impozit/taxă pe clădiri;

b) pentru clădirea/încăperea care nu este folosită în scop economic sau de agrement, nu se datorează impozit/taxă pe clădiri.

Exemplu: În cazul unui apartament construit de ANL în condiţiile Legii nr. 152/1998
privind înfiinţarea Agenţiei Naţionale pentru Locuinţe, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, aparţinând domeniului public sau privat al statului sau al unei unităţi administrativ-teritoriale, folosit pentru locuit, nu se datorează impozit pe clădiri şi nici taxă pe clădiri, în conformitate cu prevederile art. 456 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal
.

23. (1) Prin sintagma clădirile care, prin destinaţie, constituie lăcaşuri de cult se înţelege bisericile, locaşurile de închinăciune, casele de rugăciuni şi anexele acestora. Termenul lăcaş este variantă a termenului locaş.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea unui cult recunoscut de lege sau a unei asociaţii religioasă, cum ar fi: clopotniţa, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troiţa, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, aşezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfăşurarea activităţilor cu caracter administrativ-bisericesc, reşedinţa chiriarhului, precum şi altele asemenea; prin aşezământ cu caracter social-caritabil se înţelege serviciul social organizat în conformitate cu prevederile Nomenclatorului serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015
.

(3) Beneficiază de scutirile prevăzute la art. 456 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal
cultele şi asociaţiile religioase care îndeplinesc condiţiile prevăzute de Legea nr. 489/2006
privind libertatea religioasă şi regimul general al cultelor, republicată.

(4) Prevederile art. 456 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal
se aplică pentru toate clădirile Academiei Române şi ale fundaţiilor proprii înfiinţate de Academia Română, în calitate de fondator unic, inclusiv în cazul în care acestea sunt folosite de alte entităţi, cu excepţia cazurilor când sunt utilizate activităţi economice.

(4^1) În aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) lit. p), r), s), t) din Codul fiscal, în cazul clădirilor aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe clădiri se acordă corespunzător cotei-părţi din dreptul de proprietate asupra clădirii.

(la 21-03-2016 Alin. (4^1) al pct. 23 din titlul IX din Codul fiscal a fost introdus de pct. 3 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(5) În înţelesul art. 456 alin. (1) lit. v) din Codul fiscal
, termenul "arhivă" se referă la arhiva notarială, în conformitate cu prevederile Legii notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995
, republicată.

(6) În aplicarea prevederilor art. 456 alin. (1) lit. x) din Codul fiscal, titularii dreptului de proprietate sau administrare a unei clădiri clasate ca monument istoric, de arhitectură sau arheologic depun la organul fiscal local următoarele documente:

a) autorizaţia de construire, eliberată cu respectarea prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv pe baza şi în conformitate cu avizul Ministerului Culturii şi Identităţii Naţionale sau, după caz, al serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii şi Identităţii Naţionale şi cu celelalte avize, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare;
b) procesul-verbal de recepţie finală privind lucrările efectuate;
c) actul prin care se face regularizarea taxei pentru autorizaţia de construire.

(la 25-05-2018 Punctul 23. din Sectiunea a 2-a , Capitolul II , Titlul IX a fost completat de Punctul 128, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

24. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 456 alin. (2) din Codul fiscal
, consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe clădiri şi a taxei pe clădiri pe bază de criterii şi proceduri proprii. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.
(2) Scutirea sau reducerea de impozit/taxă pe clădiri se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care contribuabilul depune actele care atestă încadrarea clădirii în una din situaţiile de la art. 456 alin. (2) din Codul fiscal
.
(3) În aplicarea art. 456 alin. (2) din Codul fiscal

Consiliile locale pot avea în vedere obiectivele din Lista Patrimoniului Mondial, obiective din Lista Tentativă a Patrimoniului Mondial a României, obiective din anexa nr. III la Legea nr. 5/2000
privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului naţional - Secţiunea a III-a - zone protejate, zonele de interes arheologic prioritar, monumente istorice de valoare naţională şi universală definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001
privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, categorii de obiective rare la nivel naţional sau vulnerabile, monumente istorice reprezentative pentru patrimoniul cultural local definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001
privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Între documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă pe clădiri, potrivit art. 456 alin. (2) lit. m)
şi n) din Codul fiscal
, pentru lucrările la clădirile monument istoric din zonele de protecţie ale monumentelor istorice şi din zonele construite protejate, se numără copia avizului conform al Ministerului Culturii sau al direcţiilor judeţene de cultură, respectiv al Direcţiei de Cultură a Municipiului Bucureşti, potrivit prevederilor legale.

25. (1) Hotărârile adoptate conform pct. 24 includ prevederi referitoare la:

a) categoriile de clădiri pentru care se acordă scutire de impozit/taxă;

b) categoriile de clădiri pentru care se aplică diverse procente de reducere;

c) documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă.

(2) În cazurile în care organul fiscal dispune de documentele menţionate la alin. (1) lit. c), nu mai este necesară depunerea acestora de către contribuabili.

26. Reducerea de impozit pe clădiri, în situaţia prevăzută la art. 456 alin. (4) din Codul fiscal
, se acordă pe baza cererii contribuabililor, persoane fizice sau juridice, la care anexează documente justificative aferente activităţii pentru care sunt autorizaţi, referitoare la funcţionarea structurilor turistice, cum ar fi, de exemplu: facturi de utilităţi, facturi fiscale, state de plată a salariaţilor sau orice alte documente solicitate de organul fiscal local.

27. (1) Facilităţile fiscale acordate la plata impozitului/taxei pe clădiri prevăzute la art. 456 din Codul fiscal
se acordă pe baza cererii persoanelor fizice sau juridice, la care se anexează copii ale documentelor justificative care atestă situaţia respectivă, certificate de conformitate cu originalul potrivit prevederilor art. 64 alin. (5) din Legea nr. 207/2015
privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Dacă în cursul unui an intervin schimbări care conduc la modificarea condiţiilor în care se acordă scutirile sau reducerile de impozit pe clădiri, persoanele în cauză trebuie să depună noi declaraţii fiscale în termen de 30 de zile de la apariţia schimbărilor.

(3) Pentru aplicarea corespunzătoare a pct. 12 din prezentele norme metodologice, scutirile şi reducerile de la plata impozitului pe clădiri prevăzute la art. 456 alin. (2) din Codul fiscal
se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor, cu excepţia celor prevăzute la art. 495 lit. d) din Codul fiscal
care se acordă începând cu data de 1 ianuarie 2016.

SECŢIUNEA a 3-a

Calculul impozitului pe clădirile rezidenţiale aflate în proprietatea persoanelor fizice

28. Pentru aplicarea prevederilor art. 457 din Codul fiscal

, consiliile locale, respectiv Consiliul General al Municipiului Bucureşti, în cazul municipiului Bucureşti, adoptă anual hotărâri privind cota impozitului/taxei pe clădiri.

29. Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor şi valorilor prevăzute de art. 457 alin. (2) din Codul fiscal
, se au în vedere instalaţiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana a doua din tabel acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalaţii de apă, de canalizare, electrice şi de încălzire, după cum urmează:

(i) clădirea se consideră dotată cu instalaţie de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducţiune din reţele publice sau direct dintr-o sursă naturală - puţ, fântână sau izvor - în sistem propriu;

(ii) clădirea se consideră că are instalaţie de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în reţeaua publică;

(iii) clădirea se consideră că are instalaţie electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la reţeaua publică sau la o sursă de energie electrică - grup electrogen, microcentrală, instalaţii eoliene, fotovoltaice sau microhidrocentrală;

(iv) clădirea se consideră că are instalaţie de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - şi îl transmit în sistemul de distribuţie în interiorul clădirii, constituit din conducte şi radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a treia din tabel acele clădiri care nu se regăsesc în explicaţiile de la lit. a), respectiv cele care nu au niciuna dintre aceste instalaţii sau au doar una, două ori trei dintre ele.

30. Menţiunea cu privire la existenţa sau inexistenţa instalaţiilor se face prin declaraţia contribuabilului.

31. În situaţia în care, pe parcursul anului fiscal, o clădire încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalaţii de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/mp)" din tabelul de la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal
face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana a doua, ca efect al dotării cu toate cele patru instalaţii, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu anul fiscal următor celui în care a apărut această situaţie, contribuabilul având obligaţia depunerii unei noi declaraţii fiscale. În mod similar se procedează şi în situaţia în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalaţii, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalaţii.

32. În cazul unei clădiri ai cărei pereţi exteriori sunt construiţi din materiale diferite, tipul clădirii va fi considerat cel corespunzător materialului care are ponderea cea mai mare, aşa cum reiese din proiectul care a stat la baza emiterii autorizaţiei de construire, iar în lipsa acestuia pe baza declaraţiei pe propria răspundere a contribuabilului.

33. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localităţi şi zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât şi pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 8 şi 9 din normele metodologice pentru aplicarea titlului IX din Codul fiscal
.

34. (1) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri, care stă la baza calculului impozitului pe clădirile rezidenţiale datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din documentaţia cadastrală, iar în lipsa acestora, din schiţa/fişa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Dacă în documente este înscrisă suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafaţa utilă şi, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

35. Pentru determinarea valorii impozabile în cazul în care clădirea are suprafeţe ce se încadrează în categoria E sau F din tabelul de la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal
, impozitul pe clădiri pentru aceste suprafeţe se stabileşte distinct şi se cumulează cu impozitul calculat pentru celelalte suprafeţe.

36. Pentru calculul impozitului pe clădirile rezidenţiale, în cazul persoanelor fizice, se utilizează următoarele date:

a) rangul localităţii unde se află situată clădirea;

b) zona în cadrul localităţii;

c) suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, iar dacă aceasta nu se cunoaşte, suprafaţa utilă:

(i) cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau

(ii) în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafaţa utilă a clădirii înmulţită cu coeficientul de transformare de 1,4;

d) tipul clădirii şi instalaţiile cu care este dotată aceasta, pentru încadrarea în tabelul de la art. 457 alin. (2) din Codul fiscal
;

e) amplasarea apartamentului într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

f) anul terminării clădirii sau anul în care s-a efectuat recepţia la terminarea lucrărilor de renovare majoră;

g) folosinţa clădirii, respectiv în scop rezidenţial sau în scop nerezidenţial;

h) cotele adiţionale şi majorările stabilite pentru impozitul pe clădiri, în condiţiile art. 489 din Codul fiscal
.

37. Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2016, în cazul unei clădiri rezidenţiale aflate în proprietate unei persoane fizice:

A. Date despre clădire:

a) rangul localităţii: III;

b) zona în cadrul localităţii: C;

c) suprafaţa utilă: 67 mp;

d) tipul clădirii: cu pereţi din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalaţii (apă, canalizare, electrică şi de încălzire);

e) apartament amplasat într-un bloc cu 7 etaje şi mai mult de 8 apartamente;

f) anul terminării clădirii: 1951; nu s-au efectuat lucrări de renovare majoră;

g) clădirea este folosită în scop rezidenţial;

h) consiliul local a hotărât pentru anul 2016 o cotă adiţională de 15%.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, aşa cum rezultă din aplicarea art. 457 din Codul fiscal
:

a) se determină suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, prin înmulţirea suprafeţei utile cu coeficientul de transformare de 1,4:

67 mp x 1,4 = 93,8 mp;

b) se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

(i) suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la lit. a) se înmulţeşte cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereţi din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalaţii, astfel:

93,8 mp x 1.000 lei/mp = 93.800 lei;

(ii) se identifică coeficientul de corecţie din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal
, corespunzător zonei C şi rangului III, respectiv 2,10, care se diminuează cu 0,1 conform art. 457 alin. (7) din Codul fiscal
:

93.800 lei x 2 = 187.600 lei;

(iii) vechimea clădirii este cuprinsă între 50 de ani şi 100 de ani, astfel că valoarea impozabilă se reduce cu 30%, conform art. 457 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal
:

187.600 lei x 30% = 56.280 lei
187.600 lei - 56.280 lei = 131.320 lei;

(iv) se determină impozitul pe clădiri anual:

131.320 lei x 0,1% = 131,32 lei;

(v) având în vedere hotărârea consiliului local de instituire a unei cote adiţionale de 15%, impozitul determinat la pct. iv se majorează cu acest procent sau pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,15 respectiv:

131,32 lei x 1,15 = 151,018 lei.

Potrivit pct. 11 lit. n) din normele metodologice de aplicare a titlului IX, fracţiunea de 0,018 lei se neglijează, fiind sub 50 de bani, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjeşte la 151 lei.

SECŢIUNEA a 4-a
Calculul impozitului pe clădirile nerezidenţiale

38. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri conform art. 458 şi art. 460 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, în cazul în care contribuabilul depune la organul fiscal local o declaraţie la care anexează un raport de evaluare, valoarea impozabilă a clădirii este considerată a fi cea care rezultă din raportul de evaluare, chiar şi în situaţia în care clădirea a fost finalizată sau dobândită în ultimii 5 ani anteriori anului de referinţă, în cazul persoanelor fizice, respectiv în ultimii 3 ani anteriori anului de referinţă, în cazul persoanelor juridice.

(la 21-03-2016 Pct. 38 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 4 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

39. (1) Rapoartele de evaluare se întocmesc de un evaluator autorizat în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării şi reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie a anului anterior anului de referinţă şi nu se înregistrează în evidenţele contabile.

(2) În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, rapoartele de evaluare se depun în copie, la organul fiscal local, ca anexă la declaraţia contribuabilului, până la primul termen de plată din anul de referinţă.

(3) Începând cu luna iunie a anului 2016, organele fiscale locale comunică Ministerului Finanţelor Publice, până la data de 15 a fiecărei luni, informaţiile din rapoartele de evaluare depuse de contribuabili, în vederea introducerii acestora într-un registru electronic. Registrul electronic se publică pe pagina de internet a Ministerului Finanţelor Publice şi poate fi consultat de orice persoană. Instrucţiunile de completare, organizare şi exploatare a registrului electronic se aprobă prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice.

(la 21-03-2016 Alin. (3) al pct. 39 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 5 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

40. Rapoartele de evaluare în scopul stabilirii impozitului pe clădiri pot fi verificate de autorităţile locale în conformitate cu standardele de evaluare în vigoare la data evaluării.

41. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind activităţi din domeniul agricol numai cele care corespund activităţilor corespunzătoare grupelor 011-016 din Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007
privind actualizarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN.

42. Din punct de vedere fiscal, se consideră ca fiind utilizate pentru activităţi din domeniul agricol numai acele clădiri folosite în exclusivitate pentru activităţile care corespund grupelor 011-016 din Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 337/2007
privind actualizarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN.

SECŢIUNEA a 5-a

Calculul impozitului pe clădirile cu destinaţie mixtă

43. Pentru clădirile cu destinaţie mixtă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, la adresa cărora este înregistrat un domiciliu fiscal, la care nu se desfăşoară nicio activitate economică, impozitul se calculează conform art. 457 din Codul fiscal
.

44. În cazul unei clădiri cu destinaţie mixtă, aflată în proprietatea persoanelor fizice, la adresa căreia este înregistrat un domiciliu fiscal, unde se desfăşoară o activitate economică, atunci când suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi cele folosite în scop nerezidenţial rezultă din documentaţia cadastrală, impozitul se calculează prin însumarea impozitului aferent suprafeţei folosite în scop rezidenţial, calculat potrivit art. 457 din Codul fiscal, cu impozitul aferent suprafeţei folosite în scop nerezidenţial, calculat potrivit art. 458 din Codul fiscal.

(la 21-03-2016 Pct. 44 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 6 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

45. Delimitarea suprafeţelor pentru stabilirea impozitului, în funcţie de destinaţia rezidenţială sau nerezidenţială, rezultă din documentul anexat la declaraţia depusă de contribuabil la organul fiscal local competent, care poate fi, după caz:

a) contractul de închiriere, în care se precizează suprafaţa transmisă pentru desfăşurarea activităţii economice;

b) contractul de comodat încheiat conform art. 2.146
-2.157 din Codul civil
, în care se precizează suprafaţa în care se precizează suprafaţa transmisă pentru desfăşurarea activităţii economice;

c) autorizaţia de construire şi/sau de desfiinţare, după caz, privind schimbarea de destinaţie a clădirii, în condiţiile Legii nr. 50/1991
privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

d) documentaţia cadastrală;

e) orice documente doveditoare, altele decât cele prevăzute la lit. a)-d);

f) declaraţia pe propria răspundere a proprietarului clădirii înregistrată la organul fiscal, în cazul în care nu există alte documente doveditoare.

46. În aplicarea prevederilor art. 459 alin. (1) din Codul fiscal
, pentru calculul impozitului/taxei pe clădiri atunci când suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi cele folosite în scop nerezidenţial rezultă din alte documente decât din documentaţia cadastrală şi au fost puse la dispoziţia organului fiscal prin declaraţia pe propria răspundere a proprietarului se efectuează următoarele operaţiuni:

a) se determină suprafaţa construită desfăşurată a clădirii. Suprafaţa construită desfăşurată a clădirii care nu poate fi măsurată pe conturul exterior se stabileşte prin măsurarea suprafeţei utile, delimitată de conturul interior al încăperilor, iar rezultatul se înmulţeşte cu coeficientul de transformare de 1,4;

b) se determină suprafaţa construită desfăşurată a încăperilor care sunt folosite în scop nerezidenţial;

c) se determină cota procentuală din clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite în scop nerezidenţial, prin împărţirea suprafeţei prevăzute la lit. b) la suprafaţa prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea încăperilor care sunt folosite în scop nerezidenţial, prin înmulţirea valorii clădirii rezultată dintr-un raport de evaluare nerezidenţial, cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite în scop rezidenţial, în conformitate cu prevederile art. 457 din Codul fiscal
;

f) se determină impozitul pe clădiri corespunzător încăperilor care sunt folosite în scop nerezidenţial, în conformitate cu prevederile art. 458 din Codul fiscal
;

g) se determină impozitul total, prin însumarea impozitului determinat la lit. e) cu impozitul determinat la lit. f) şi aplicarea rotunjirilor, conform pct. 11 lit. n) din prezentele norme.

46^1. (1) În aplicarea prevederilor art. 459 alin. (3) din Codul fiscal, pentru calcularea impozitului pe clădirile cu destinaţie mixtă, aflate în proprietatea persoanelor fizice, unde este înregistrat un domiciliu fiscal la care se desfăşoară activitatea economică, iar suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi nerezidenţial nu sunt evidenţiate distinct, impozitul se calculează conform art. 458 din Codul fiscal dacă există cheltuieli cu utilităţile înregistrate în sarcina persoanei care desfăşoară activitatea economică. În cazul în care nu există cheltuieli cu utilităţile înregistrate în sarcina persoanei care desfăşoară activitatea economică, impozitul se calculează conform prevederilor art. 457 din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma «cheltuieli cu utilităţile» se înţelege: cheltuieli comune aferente imobilului, cheltuieli cu energia electrică, gazele naturale, cheltuieli de termoficare, apă şi canalizare.

(la 21-03-2016 Pct. 46^1 din titlul IX din Codul fiscal a fost introdus de pct. 7 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

47. Pentru aplicarea art. 460 alin. (4) din Codul fiscal
, pentru calcularea impozitului pe clădirile cu destinaţie mixtă, aflate în proprietatea persoanelor juridice, valoarea aferentă suprafeţelor folosite în scop rezidenţial şi valoarea suprafeţelor folosite în scop nerezidenţial se stabilesc în funcţie de ponderea acestora în suprafaţa construită desfăşurată totală a clădirii.

48. Exemple de calcul al impozitului datorat pentru anul 2016, în cazul unei clădiri cu destinaţie mixtă, aflată în proprietatea unei persoane fizice, când se cunosc suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi în scop nerezidenţial:

A. Date despre clădire:

a) rangul localităţii: 0;

b) zona în cadrul localităţii: B;

c) suprafaţa utilă a clădirii: 190 mp, din care 90 mp cu destinaţie rezidenţială şi 100 mp cu destinaţie nerezidenţială;

d) tipul clădirii: cu cadre din beton armat, dotată cu toate cele patru instalaţii;

e) data construcţiei: 2000;

f) cotele de impozitare stabilită prin hotărâre a consiliului local pentru 2016: pentru clădirile rezidenţiale 0,1%, iar pentru clădirile nerezidenţiale 1%;

g) pentru anul 2016, consiliul local nu a stabilit cote adiţionale la impozitul pe clădiri.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, aşa cum rezultă din aplicarea art. 459 din Codul fiscal
:

a) se determină impozitul aferent suprafeţei folosite în scop rezidenţial:

(i) se determină suprafaţa construită desfăşurată prin înmulţirea suprafeţei utile cu coeficientul de transformare de 1,4:

90 mp x 1,4 = 126 mp;

(ii) se determină valoarea impozabilă a suprafeţei rezidenţiale: suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la pct. 1.1 se înmulţeşte cu valoarea impozabilă a clădirii cu cadre de beton armat, dotată cu toate cele patru instalaţii, astfel:

126 mp x 1.000 lei/mp = 126.000 lei;

(iii) se identifică coeficientul de corecţie din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal
, corespunzător zonei B şi rangului 0, respectiv 2,50:
126.000 lei x 2,50 = 315.000 lei;

(iv) se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafaţa folosită în scop rezidenţial:
315.000 lei x 0,1% = 315 lei;

b) se determină impozitul aferent suprafeţei folosite în scop nerezidenţial:
(i) valoarea la 31 decembrie 2015 a clădirii reiese dintr-un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat şi este de 650.000 lei;
(ii) se calculează cota procentuală din clădire care corespunde suprafeţei folosite în scop nerezidenţial:

(100 mp x 1,4)/(190 mp x 1,4) = 52,63%;

(iii) se determină valoarea suprafeţei folosite în scop nerezidenţial, prin înmulţirea valorii clădirii cu cota procentuală determinată la pct. (ii):
650.000 lei x 52,63% = 342.095 lei;

(iv) se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafaţa folosită în scop nerezidenţial:
342.095 lei * 1% = 3.420,95 lei;

c) impozitul total anual pentru clădirea cu folosinţă mixtă se calculează prin însumarea impozitului determinat la lit. a) cu cel determinat la lit. b): 315 lei + 3.420,95 lei = 3.735,95 lei, care se rotunjeşte la 3.736 lei;
d) dacă valoarea suprafeţei folosite în scop nerezidenţial nu reiese dintr-un raport de evaluare sau dintr-un act doveditor al transferului dreptului de proprietate încheiat în ultimii 5 ani anteriori anului 2016, respectiv 2011-2015, impozitul aferent se calculează conform art. 458 alin. (4)
, astfel:
(i) se determină suprafaţa construită desfăşurată prin înmulţirea suprafeţei utile cu coeficientul de transformare de 1,4:
100 mp x 1,4 = 140 mp;

(ii) se determină valoarea impozabilă a suprafeţei rezidenţiale: suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la pct. (i) se înmulţeşte cu valoarea impozabilă a clădirii cu cadre de beton armat, dotată cu toate cele patru instalaţii, astfel:
140 mp x 1.000 lei/mp = 140.000 lei;

(iii) se identifică coeficientul de corecţie din tabelul prevăzut la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal
, corespunzător zonei B şi rangului 0, respectiv 2,50:
140.000 lei x 2,50 = 350.000 lei;

(iv) se calculează impozitul pe clădiri pentru suprafaţa folosită în scop rezidenţial, prin aplicarea cotei de 2%, prevăzute la art. 458 alin. (4):

350.000 lei x 2% = 7.000 lei;

e) impozitul total anual pentru clădirea cu folosinţă mixtă se calculează prin însumarea impozitului determinat la lit. a) cu cel determinat la lit. d):

315 lei + 7.000 lei = 7.315 lei.

SECŢIUNEA a 6-a

Declararea, dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor

49. Organul fiscal local are obligaţia înregistrării în evidenţele fiscale a rezidenţei proprietarilor clădirilor, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

50. În aplicarea prevederilor art. 461 din Codul fiscal
, prin expresia clădire dobândită se înţelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice, precum şi orice clădire aflată în proprietatea publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale pentru care o persoană de drept privat deţine dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori de folosinţă.

51. În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte între vii, translative ale dreptului de proprietate, data dobândirii/ înstrăinării este cea menţionată în actul respectiv.

52. În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătoreşti, data dobândirii este data rămânerii definitive şi irevocabile/ definitive şi executorii a hotărârii judecătoreşti, după caz.

53. Pentru aplicarea art. 458 alin. (1) lit. c)
şi art. 460 alin. (5) lit. d)
, în cazul în care valoarea clădirii nu se evidenţiază distinct în actele prin care se dobândeşte/înstrăinează dreptul de proprietate, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv. De exemplu, în cazul unui contract de vânzare-cumpărare a unei clădiri şi a unui teren, în sumă totală de 300.000 lei, în care nu este identificată distinct valoarea clădirii, impozitul pe clădiri se va calcula asupra valorii de 300.000 lei.

54. Structurile de specialitate cu atribuţii în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului şi autorizării executării lucrărilor de construcţii din aparatul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale, denumite în continuare structuri de specialitate, întocmesc procesele-verbale prevăzute la art. 461 alin. (3) din Codul fiscal
, care servesc la înregistrarea în evidenţele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidenţe cadastrale, după caz, precum şi la determinarea impozitului pe clădiri.

55. (1) În cazul unei clădiri executate fără autorizaţie de construire şi nedeclarate de deţinătorul acesteia, organul fiscal local poate înregistra clădirea în evidenţe, în vederea impunerii, pe baza procesului-verbal de constatare întocmit de structurile de specialitate.

(2) Impozitul pe clădirile menţionate la alin. (1) se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor edificării clădirii, în limita termenului de prescripţie. În cazul în care data edificării este anterioară anului 2016, impozitul pe clădiri datorat până la 31 decembrie 2015 inclusiv, se stabileşte în conformitate cu prevederile legale în vigoare până la această dată.

(3) În înţelesul alin. (2), data edificării se stabileşte în baza unui proces-verbal de constatare întocmit de organul fiscal local. Procesul-verbal de constatare se întocmeşte şi în cazul contribuabililor care declară o clădire ce a fost executată fără autorizaţie de construire.

56. Contribuabilii, persoane fizice şi persoane juridice, sunt obligaţi să depună declaraţii, chiar dacă beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului/taxei pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit/taxă pe clădiri.

57. În vederea stabilirii impozitului pe clădiri, contribuabilii au obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află clădirea, în termen de 30 de zile după cum urmează:

a) pentru o clădire dobândită prin acte translative ale dreptului de proprietate, de la data menţionată în act;

b) pentru o clădire dobândită prin hotărâre judecătorească, de la data rămânerii definitive şi irevocabile/definitive şi executorii a hotărârii judecătoreşti, după caz;

c) pentru o clădire care face obiectul unui contract de fiducie, de la data prevăzută în contract;

d) pentru o clădire nou-construită, de la data dobândirii, aşa cum este prevăzută la art. 461 alin. (3) din Codul fiscal
;

e) pentru o clădire care a fost extinsă, îmbunătăţită, desfiinţată parţial sau care a suferit altfel de modificări, de la data la care au avut loc aceste modificări, dacă acestea au condus la modificarea valorii impozabile a clădirii cu mai mult de 25%;

f) pentru o clădire a cărei folosinţă a fost schimbată integral sau parţial, de la data acestei schimbări; dacă schimbarea folosinţei reiese dintr-un contract de închiriere, de comodat sau de alt tip, de la data prevăzută în contract;

g) pentru o clădire desfiinţată, de la data demolării sau distrugerii.

58. Impozitul pe clădiri se stabileşte pe baza declaraţiilor prevăzute la pct. 57, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

59. În vederea stabilirii taxei pe clădiri, declaraţia se depune la organul fiscal local în a cărui rază teritorială se află clădirea, până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă, după cum urmează:

a) de către titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care nu este persoană de drept public, în cazul contractelor care se referă la perioade mai mari de o lună, chiar dacă acesta retransmite dreptul de administrare, închiriere, folosinţă sau concesiune asupra clădirii altor persoane care nu sunt de drept public;

b) de către persoana de drept public care transmite unor entităţi, care nu sunt de drept public, dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, în cazul contractelor care se referă la perioade mai mici de o lună.

60. (1) În declaraţia privind taxa pe clădiri, contribuabilul va menţiona destinaţia finală a clădirii. În cazul în care un contribuabil (A) transmite ulterior dreptul de administrare, închiriere, folosinţă sau concesiune asupra clădirii unui contribuabil (B), contribuabilul (B) îi va comunica contribuabilului (A) modificarea destinaţiei clădirii, pentru a fi declarată de contribuabilul (A) la organul fiscal competent.

(2) La declaraţia privind taxa pe clădiri se vor anexa copii ale documentului prin care se transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă. Dacă valoarea

clădirii/încăperii pentru care se datorează taxa pe clădiri nu reiese din acest document, la declaraţie se anexează şi un document din care reiese valoarea clădirii/încăperii respective.

61. Contribuabilii au obligaţia să depună declaraţii în termen de 30 de zile de la data apariţiei oricăreia dintre următoarele situaţii:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) intervin schimbări privind situaţia juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului/taxei pe clădiri;

c) intervin schimbări privind numele şi prenumele, în cazul contribuabilului - persoană fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.

SECŢIUNEA a 7-a

Plata impozitului/taxei pe clădiri

62. În sensul aplicării art. 462 alin. (2) din Codul fiscal
, prin plata cu anticipaţie se înţelege stingerea obligaţiei de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiaşi buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie inclusiv.

CAP. III

Impozitul pe teren şi taxa pe teren

SECŢIUNEA 1

Reguli generale

63. Impozitul pe teren este anual şi se datorează începând cu data de 1 ianuarie, până la data de 31 decembrie a anului fiscal.

64. Impozitul pe teren se determină pentru un an fiscal conform situaţiei existente la data de 31 decembrie a anului anterior.

65. (1) Impozitul pe teren este datorat de:

a) titularul dreptului de proprietate asupra terenului la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, indiferent unde este situat terenul în România şi de categoria de folosinţă, în intravilan sau extravilan;

b) locatar, în cazul în care terenul face obiectul unui contract de leasing financiar la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent;

c) fiduciar, în cazul în care terenul face parte dintr-un patrimoniu fiduciar la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent, conform art. 488 din Codul fiscal
.

(2) Se consideră proprietari de terenuri şi acei contribuabili cărora, în condiţiile Legii fondului funciar nr. 18/1991
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fişe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

66. (1) Taxa pe teren se datorează de persoanele fizice sau persoanele juridice, altele decât cele de drept public, care deţin dreptul de închiriere, administrare, folosinţă sau concesiune, stabilit în condiţiile legii.

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 66 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) Taxa pe teren se stabileşte proporţional cu perioada din an pentru care se constituie dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă.

(3) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) transmit ulterior dreptul de închiriere, administrare, folosinţă sau concesiune asupra terenului, taxa pe teren se datorează de prima persoană de drept privat care are relaţia contractuală cu persoana de drept public şi se calculează în mod similar impozitului pe teren, în conformitate cu prevederile art. 465 din Codul fiscal.

(la 21-03-2016 Alin. (3) al pct. 66 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 8 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

67. (1) Taxa pe teren se stabileşte proporţional cu perioada din an pentru care se constituie dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă.

(2) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, care se referă la intervale de timp mai mari de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe teren se datorează de concesionar, locatar, administrator sau utilizator, după caz;

b) taxa se calculează proporţional cu numărul de luni prevăzute în contract; pentru fracţiunile mai mici de o lună, taxa se calculează proporţional cu numărul de zile;

c) titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, după caz, are obligaţia să depună o declaraţie la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

d) titularul dreptului de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, după caz, are obligaţia să plătească taxa pe teren la bugetul local, lunar, până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(la 21-03-2016 Lit. d) a alin. (2) al pct. 67 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificată de pct. 9 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(3) În cazul terenurilor care fac obiectul unor contracte de închiriere care se referă la intervale de timp mai mici de o lună, se aplică următoarele reguli:

a) taxa pe teren se datorează de locatar, concesionar, administrator sau utilizator;

b) taxa se calculează proporţional cu numărul de zile sau de ore, după caz, prevăzute în contract; fracţiunile de oră se rotunjesc la oră;

c) persoana de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă, după caz, depune o declaraţie la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare intrării în vigoare a contractului;

(la 21-03-2016 Lit. c) a alin. (3) al pct. 67 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificată de pct. 10 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

d) persoana juridică de drept public care transmite dreptul de concesiune, închiriere, administrare sau folosinţă colectează taxa pe teren de la concesionari, locatari, titularii dreptului

de administrare ori folosinţă şi o varsă lunar până la data de 25 a lunii următoare fiecărei luni din perioada de valabilitate a contractului.

(la 21-03-2016 Lit. d) a alin. (3) al pct. 67 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificată de pct. 10 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

68. În cazul în care terenul, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, cu excepţia cazurilor prevăzute la pct. 66.

69. (1) Dacă un teren se află în proprietatea comună a două sau mai multor persoane, la stabilirea impozitului datorat se au în vedere următoarele:

a) cotele-părţi sunt prezumate a fi egale, până la proba contrară. Fiecare dintre coproprietari datorează un impozit egal, rezultat în urma împărţirii impozitului datorat pentru întregul teren;

b) în cazul în care cotele-părţi din dreptul de proprietate asupra terenului sunt determinate, fiecare coproprietar datorează impozitul corespunzător cotei-părţi deţinute.

(2) În organizarea evidenţei fiscale organul fiscal reflectă dreptul de proprietate în cote-părţi pe baza actelor doveditoare. Evidenţa respectivă nu are implicaţii cu privire la datorarea şi plata obligaţiilor fiscale.

(3) În cazul existenţei a doi sau mai mulţi coproprietari, în actele administrative fiscale se vor indica şi ceilalţi coproprietari, cu caracter informativ.

(4) Organul fiscal local are obligaţia înregistrării în evidenţele fiscale a rezidenţei proprietarilor terenurilor, în conformitate cu prevederile art. 60 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

70. (1) Pentru suprafeţele de teren acoperite de o clădire se datorează impozit/taxa pe teren.

(2) Prin sintagma suprafaţa de teren care este acoperită de o clădire se înţelege suprafaţa construită la sol a clădirilor.

SECŢIUNEA a 2-a

Scutiri

71. (1) În aplicarea art. 464 alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata impozitului/taxei pe teren se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situaţia respectivă, cu excepţia contribuabililor care sunt deja cuprinşi în baza de date a unităţii administrativ-teritoriale.

(2) Diferenţele de impozit/taxă pe teren se compensează cu obligaţii datorate aceluiaşi buget sau se restituie în anul fiscal în care contribuabilul depune documentele justificative sau organul fiscal local constată încadrarea în situaţiile menţionate la art. 464 alin. (1) din Codul fiscal.

(la 21-03-2016 Pct. 71 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 11 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

72. Terenurile utilizate pentru exploatările din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, prevăzute la art. 464 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal

numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale.

73. Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 464 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal
, se au în vedere prevederile din Legea nr. 46/2008
- Codul silvic, republicată, cu modificările ulterioare, şi din Hotărârea Guvernului nr. 1.257/2011
pentru aprobarea Regulamentului privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, funcţionarea şi atribuţiile comisiilor de specialişti, constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare
.

73^1. În aplicarea prevederilor art. 464 alin. (1) lit. r), s), t), u) din Codul fiscal, în cazul terenurilor aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe teren se acordă corespunzător cotei-părţi din dreptul de proprietate asupra terenului.

(la 21-03-2016 Pct. 73^1 din titlul IX din Codul fiscal a fost introdus de pct. 12 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

74. În aplicarea prevederilor art. 464 alin. (1) lit. t) din Codul fiscal
, scutirea de impozit/taxa pe teren se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporţional cu numărul de luni menţionate în certificat.

75. Facilităţile fiscale menţionate la art. 464 alin. (1) lit. w) din Codul fiscal
se acordă tuturor suprafeţelor de fond forestier certificate, tuturor arboretelor cu vârsta de până la 20 de ani aflate în proprietatea privată a persoanelor fizice şi juridice.

76. În înţelesul art. 464 alin. (1) lit. w) din Codul fiscal, prin sintagma «suprafeţe de fond forestier» se înţelege acele suprafeţe care sunt certificate de autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, prin structurile teritoriale de specialitate ale acesteia, potrivit prevederilor Legii nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 1.476/2002 pentru aprobarea unor măsuri privind gospodărirea durabilă a pădurilor.

(la 25-05-2018 Punctul 76. din Sectiunea a 2-a , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 129, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

77. (1) Pentru aplicarea prevederilor art. 464 alin. (2) din Codul fiscal
, consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe teren şi a taxei pe teren pe bază de criterii şi proceduri proprii. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) În aplicarea art. 464 alin. (2) lit. i)
, l)
, n)
, p)
şi q) din Codul fiscal

, consiliile locale pot avea în vedere obiectivele din Lista patrimoniului mondial, terenuri aferente obiectivelor din Lista tentativă a patrimoniului mondial a României, terenuri din zonele de interes arheologic prioritar, terenuri aferente obiectivelor din anexa III la Legea nr. 5/2000
, terenuri ale obiectivelor de valoare naţională şi universală definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001
privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, terenuri ale unor categorii de obiective rare la nivel naţional sau vulnerabile, terenuri ale obiectivelor reprezentative pentru patrimoniul cultural local definite în baza art. 8 al Legii nr. 422/2001
privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Între documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă de la art. 464 alin. (2) lit. r) din Codul fiscal
se numără copia autorizaţiei de cercetare arheologică sistematică sau preventivă.

78. Scutirea sau reducerea de impozit/taxă pe teren se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care contribuabilul depune actele care atestă încadrarea terenului în una dintre situaţiile de la art. 464 alin. (2) din Codul fiscal
, cu excepţia celor prevăzute la art. 495 lit. d) din Codul fiscal
care se acordă începând cu data de 1 ianuarie 2016.

79. Hotărârile adoptate conform art. 464 alin. (2) din Codul fiscal
includ prevederi referitoare la:

a) categoriile de terenuri pentru care se acordă scutire de impozit/taxă;

b) categoriile de terenuri pentru care se aplică diverse procente de reducere;

c) documentele justificative necesare pentru acordarea scutirii sau reducerii de impozit/taxă, iar în cazul monumentelor istorice, terenurilor din zonele construite protejate, din zonele de protecţie ale monumentelor istorice şi din siturile arheologice şi industriale avizul direcţiilor judeţene de cultură sau, după caz, al Direcţiei de Cultură a Municipiului Bucureşti.

80. În cazurile în care organul fiscal local dispune de documentele menţionate la pct. 79 lit. c), nu mai este necesară depunerea acestora de către contribuabili.

81. (1) Facilităţile fiscale acordate la plata impozitului/taxei pe teren prevăzute la art. 464 din Codul fiscal
se acordă pe baza cererii persoanelor fizice sau juridice, la care se anexează copii ale documentele justificative care atestă situaţia respectivă, certificate de conformitate cu originalul potrivit prevederilor art. 64 alin. (5) din Legea nr. 207/2015
privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Dacă în cursul unui an intervin schimbări care conduc la modificarea condiţiilor în care se acordă scutirile sau reducerile de impozit pe teren, persoanele în cauză trebuie să depună noi declaraţii fiscale în termen de 30 de zile de la apariţia schimbărilor.

SECŢIUNEA a 3-a

Calculul impozitului/taxei pe teren

82. Impozitul pe teren se stabileşte anual în funcţie de suprafaţa terenului, rangul localităţii în care este amplasat terenul, zona şi categoria de folosinţă a terenului, în mod diferenţiat, în intravilanul şi extravilanul localităţilor, după cum urmează:

a) în intravilan:

(i) pe ranguri de localităţi, identificate prin cifrele române: 0, I, II, III, IV şi V;

(ii) pe zone, identificate prin literele: A, B, C şi D;

(iii) prin aplicarea coeficienţilor de corecţie prevăzuţi la art. 465 alin. (5) din Codul fiscal
;

b) în extravilan, în funcţie de categoria de folosinţă, identificate prin literele: A, B, C şi D, prin aplicarea nivelurilor prevăzute la art. 465 alin. (7) din Codul fiscal
, înmulţite cu coeficienţii de corecţie corespunzători prevăzuţi la art. 457 alin. (6) din Codul fiscal
.

83. În aplicarea prevederilor art. 465 alin. (6) din Codul fiscal, veniturile/cheltuielile din arendă, precum şi cele rezultate din orice transfer al dreptului de administrare/folosinţă, din punct de vedere fiscal, nu se consideră venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate, agricultură.

(la 25-05-2018 Punctul 83. din Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 130, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

84. (1) Exemplul de calcul I privind stabilirea impozitului pe teren amplasat în intravilan: Un contribuabil deţine într-o unitate administrativ-teritorială:

a) în localitatea de rangul III, în intravilan, în zona B, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 0,8732 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcţii	0,0678
2.	Teren arabil	0,0490
3.	Păşune	0,0386
4.	Fâneaţă	0,0769
5.	Livadă	0,0562
6.	Teren cu vegetaţie forestieră	0,1312
7.	Teren cu ape	0,0614
8.	Drumuri	0,1319

9.	Teren neproductiv	0,2602

b) în localitatea de rangul III, în intravilan, în zona A, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 0,0202 ha, având categoria de folosinţă: teren neproductiv;

c) în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona A, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 0,2578 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcţii	0,0483
2.	Păşune	0,0576
3.	Drumuri	0,1519

d) în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona D, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 1,24762 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcţii	0,0778
2.	Teren arabil	0,0514
3.	Păşune	0,0311
4.	Fâneaţă	0,0943
5.	Livadă	0,4321
6.	Teren cu vegetaţie forestieră	0,2300
7.	Teren cu ape	0,0690
8.	Drumuri	0,1304
9.	Teren neproductiv	0,1315

(2) Prin hotărârea consiliului local:

a) pentru localitatea de rangul III, zona A, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 5.236 lei/ha şi 13.090 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabileşte la 10.009 lei/ha, asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adiţională de 48%, rezultând un nivel de 14.813 lei/ha;

b) pentru localitatea de rangul III, zona B, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 3.558 lei/ha şi 8.894 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabileşte la 7.773 lei/ha asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adiţională de 48%, rezultând un nivel de 11.504 lei/ha;

c) pentru localitatea de rangul V, zona A, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 569 lei/ha şi 1.442 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabileşte la 1.319 lei/ha, asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adiţională de 26%, rezultând un nivel de 1.662 lei/ha;

d) pentru localitatea de rangul V, zona D, în limitele prevăzute la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv între 142 lei/ha şi 356 lei/ha, nivelul impozitului pe teren se stabileşte la 300 lei/ha asupra căruia se aplică, potrivit prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, o cotă adiţională de 30%, rezultând un nivel de 390 lei/ha.

(3) Prin hotărârea consiliului local:

a) pentru localitatea de rangul III, zona A, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Suma potrivit zonei A	Coeficientul de corecţie corespunzător rangului III	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adiţională de 48% (col. 4 x 48%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	28		84	124
2	Păşune	21		63	93
3	Fâneaţă	21		63	93
4	Vie	46		138	204

5	Livadă	53	3	159	235
6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	28		84	124
7	Teren cu ape	15		45	67
8	Drumuri şi căi ferate	0		0	0
9	Teren neproductiv	0		0	0

b) pentru localitatea de rangul III, zona B, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Suma potrivit zonei B	Coeficientul de corecţie corespunzător rangului III	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adiţională de 48% (col. 4 x 48%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	21	3	63	93
2	Păşune	19		57	84
3	Fâneaţă	19		57	84
4	Vie	35		105	155
5	Livadă	46		138	204
6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	21		63	93
7	Teren cu ape	13		39	57

8	Drumuri şi căi ferate	0		0	0
9	Teren neproductiv	0		0	0

c) pentru localitatea de rangul V, zona A, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2), nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Suma potrivit zonei A	Coeficientul de corecţie corespunzător rangului V	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adiţională de 26% (col. 4 x 26%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	28	1	28	35
2	Păşune	21		21	27
3	Fâneaţă	21		21	27
4	Vie	46		46	60
5	Livadă	53		53	67
6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	28		28	35
7	Teren cu ape	15		15	19
8	Drumuri şi căi ferate	0		0	0
9	Teren neproductiv	0		0	0

d) pentru localitatea de rangul V, zona D, potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal coroborate cu cele ale prevederilor art. 489 alin. (2) din Codul fiscal, nivelurile impozitului pe teren se stabilesc după cum urmează:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	Suma potrivit zonei D	Coeficientul de corecţie corespunzător rangului V	Impozitul pe teren (col. 2 x col. 3)	Impozitul pe teren asupra căruia se aplică o cotă adiţională de 30% (col. 4 x 30%) - lei/ha -
0	1	2	3	4	5
1	Teren arabil	15	1	15	20
2	Păşune	13		13	17
3	Fâneaţă	13		13	17
4	Vie	19		19	27
5	Livadă	28		28	36
6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	15		15	20
7	Teren cu ape	0		0	0
8	Drumuri şi căi ferate	0		0	0
9	Teren neproductiv	0		0	0

(4) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, impozitul pe terenurile amplasate în intravilan, înregistrate în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, se determină astfel:

a) pentru suprafaţa de 0,0678 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. a) din localitatea de rangul III, zona B, respectiv: 0,0678 ha x 11.504 lei/ha = 779,9712 lei;

b) pentru suprafaţa de 0,0483 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. c) din localitatea de rangul V, zona A, respectiv: 0,0483 ha x 1.662 lei/ha = 80,2746 lei;

c) pentru suprafaţa de 0,0778 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (1) lit. d) din localitatea de rangul V, zona D, respectiv: 0,0778 ha x 390 lei/ha = 30,42 lei.

(la 25-05-2018 Alineatul (4) din Punctul 84. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 131, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(5) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, determinăm impozitul pe teren, pentru celelalte suprafeţe, altele decât cele de la alin. (4), astfel:

a) pentru cele amplasate în localitatea de rangul III, în intravilan, în zona B				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosinţă decât curţi-construcţii	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcţii	0,0678	Vezi alin. (4) lit. a)	
2	Teren arabil	0,0490	93	4,5570
3	Păşune	0,0386	84	3,2424
4	Fâneaţă	0,0769	84	6,4596
5	Livadă	0,0562	204	11,4648
6	Teren cu vegetaţie forestieră	0,1312	93	12,2016
7	Teren cu ape	0,0614	57	3,4998
8	Drumuri	0,1319	0	0
9	Teren neproductiv	0,2602	0	0
TOTAL rând 2 +…+ 9 din coloana 4 41,4252				

b) pentru cele amplasate în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona A				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosinţă decât curţi-construcţii	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. c) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcţii	0,0483	Vezi alin. (4) lit. b)	
2	Păşune	0,0576	27	1,5552
3	Drumuri	0,1519	0	0
TOTAL rând 2 + 3 din coloana 4 1,5552				

c) pentru cele amplasate în localitatea de rangul V, în intravilan, în zona D				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol la alte categorii de folosinţă decât curţi-construcţii	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. d) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcţii	0,0778	Vezi alin. (4) lit. c)	
2	Teren arabil	0,0514	20	1,0280
3	Păşune	0,0311	17	0,5287
4	Fâneaţă	0,0943	17	1,6031
5	Livadă	0,4321	36	15,5556
6	Teren cu vegetaţie forestieră	0,2300	20	4,6000
7	Teren cu ape	0,0690	0	0
8	Drumuri	0,1304	0	0

9	Teren neproductiv	0,1315	0	0
TOTAL rând 2 + …+ 9 din coloana 4 23,3154				

(la 25-05-2018 Alineatul (5) din Punctul 84. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 131, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(6) Contribuabilul prevăzut la alin. (1) datorează următorul impozit pe teren:

Nr. crt.	Impozitul pe teren datorat, potrivit prevederilor alin. (4) şi (5)	Impozitul pe teren datorat - TOTAL (lei)
0	1	2
1	alin. (4) lit. a)	779,9712
2	alin. (4) lit. b)	80,2746
3	alin. (4) lit. c)	30,42
4	alin. (5) lit. a)	41,4252
5	alin. (5) lit. b)	1,5552
6	alin. (5) lit. c)	23,3154
IMPOZITUL PE TEREN DATORAT - TOTAL 956,9616 = 957 lei		

.....

(la 25-05-2018 Alineatul (6) din Punctul 84. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 131, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(7) Exemplu de calcul II privind stabilirea impozitului pe teren amplasat în intravilan:

Un contribuabil deţine în unitatea administrativ-teritorială de rangul III, în intravilan, la nivelul căreia s-au stabilit nivelurile impozitului pe teren potrivit prevederilor alin. (2) lit. a) şi b) şi alin. (3) lit. a) şi b) ale prezentului punct:

a) în zona A, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 0,0650 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcţii	0,0350
2.	Teren arabil	0,0300

b) în zona B, potrivit nomenclaturii stradale, la o anumită adresă, un teren în suprafaţă de 0,2400 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren arabil	0,0200
2.	Păşune	0,0300
3.	Fâneaţă	0,1900

c) în zona B, potrivit nomenclaturii stradale, la o altă adresă decât cea de la lit. b), un teren în suprafaţă de 0,0550 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren arabil	0,0350
2.	Păşune	0,0200

(8) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, pentru suprafaţa de 0,0350 ha, prevăzută la nr. crt. 1 din tabelul de la alin. (7) lit. a), impozitul pe terenurile amplasate în intravilan, înregistrate în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii - zona A, se determină astfel: 0,0350 ha x 14.813 lei/ha = 518,4550 lei.

(la 25-05-2018 Alineatul (8) din Punctul 84. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 131, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(9) Potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal, determinăm impozitul pe teren, pentru celelalte suprafeţe, altele decât cele de la alin. (8), astfel:

a) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. a)				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. a) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren cu construcţii	0,0350	14.813	518,4550
2	Teren arabil	0,0300	124	3,7200

b) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. b)				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren arabil	0,0200	93	1,8600
2	Păşune	0,0300	84	2,5200
3	Fâneaţă	0,1900	84	15,9600

TOTAL rând 1 + 2 + 3 din coloana 4 20,3400				

c) imobilul prevăzut la alin. (7) lit. c)				
Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -	Impozitul pe teren, conform alin. (3) lit. b) - lei/ha -	Impozit pe teren datorat (lei)
0	1	2	3	4
1	Teren arabil	0,0350	93	3,2550
2	Păşune	0,0200	84	1,6800
TOTAL rând 1 + 2 din coloana 4 4,9350				

(la 25-05-2018 Alineatul (9) din Punctul 84. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 131, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(10) Contribuabilul prevăzut la alin. (7) datorează următorul impozit pe teren:

Nr. crt.	Impozitul pe teren datorat, potrivit prevederilor alin. (4) şi (5)	Impozit pe teren datorat - TOTAL (lei)
0	1	2
1	alin. (9) lit. a) nr. crt. 1	518,4550
2	alin. (9) lit. a) nr. crt. 2	3,7200
3	alin. (9) lit. b)	20,3400
4	alin. (9) lit. c)	4,9350
IMPOZITUL PE TEREN DATORAT - TOTAL 547,45 = 547		

(la 25-05-2018 Alineatul (10) din Punctul 84. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 131, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(11) Exemplu de calcul III

a) Un contribuabil deţine într-o unitate administrativ-teritorială, potrivit nomenclaturii stradale, la aceeaşi adresă, un teren în suprafaţă de 0,1110 ha, având următoarele categorii de folosinţă:

Nr. crt.	Categoria de folosinţă, potrivit înregistrărilor efectuate în registrul agricol	Suprafaţa - ha -
0	1	2
1.	Teren cu construcţii	0,0600
2.	Teren arabil	0,0230
3.	Păşune	0,0280

b) suprafaţa de 0,0600 ha a terenului prevăzut în tabelul de la lit. a) la nr. crt. 1 se înmulţeşte cu suma corespunzătoare prevăzută în tabelul de la art. 465 alin. (2) din Codul fiscal;

c) suprafeţele de teren prevăzute în tabelul de la lit. a), respectiv 0,0230 ha de la categoria de folosinţă «Teren arabil» şi de 0,0280 ha de la categoria de folosinţă «Păşune» se impozitează/taxează potrivit prevederilor art. 465 alin. (3)-(5) din Codul fiscal.

(la 25-05-2018 Litera c) din Alineatul (11) , Punctul 84. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IX a fost modificată de Punctul 132, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

d) abrogata.

(la 25-05-2018 Litera d) din Alineatul (11) , Punctul 84. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IX a fost abrogată de Punctul 133, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(12) În cazul coproprietarilor, pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 465 alin. (2)-(5) din Codul fiscal, pentru determinarea impozitului pe teren, se iau în calcul suprafeţele de teren potrivit cotelor-părţi deţinute de fiecare coproprietar în parte.

(la 25-05-2018 Alineatul (12) din Punctul 84. , Sectiunea a 3-a , Capitolul III , Titlul IX a fost modificat de Punctul 134, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

(la 21-03-2016 Pct. 84 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 14 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

85. Exemple pentru aplicarea prevederilor referitoare la taxa pe teren:

A. O unitate administrativ-teritorială (UAT) deţine în proprietate un teren pe care îl dă în administrare unei persoane de drept public (A), care îl închiriază ulterior unei persoane de drept privat (B), care la rândul ei îl închiriază unei/unor terţe persoane (C).

(la 21-03-2016 Lit. A a pct. 85 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificată de pct. 15 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

B. În cazul în care un teren proprietate privată a statului este închiriat unei persoane juridice pe o perioadă de 2 ani, care începe la data de 24 martie 2016 şi se încheie la data de 23 martie 2018, locatarul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 aprilie 2016, o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe teren, însoţită de o copie a contractului de închiriere.

Taxa se calculează lunar, conform prevederilor art. 465 din Codul fiscal
, având în vedere suprafaţa terenului şi rangul localităţii în care este amplasat terenul, zona şi categoria de folosinţă a terenului, în mod diferenţiat, în intravilanul şi extravilanul localităţilor, astfel:

a) Pentru luna martie a anului 2016:

Fiind fracţiune mai mică de o lună, taxa pe teren se calculează proporţional cu numărul de zile:

Taxa lunară = taxa teren x (8 zile/365 zile);

b) Pentru lunile întregi din perioada de valabilitate a contractului:

Taxa lunară = taxa teren/12 luni;

c) Luna martie a anului 2018:

Taxa lunară = taxa teren x 23 zile/365 zile.

Locatarul va plăti taxa lunar, până la data de 25 a lunii următoare, începând cu data de 25 aprilie 2016, până la data de 25 aprilie 2018.

C. În cazul unui contract care prevede închirierea unui teren aflat în proprietatea unităţii administrativ-teritoriale pe o perioadă de 2 ore în ziua de 27 august 2016, locatorul are obligaţia

să depună la organul fiscal local o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe teren până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

Conform pct. 67 alin. (3), taxa se calculează proporţional cu numărul de ore:

Taxa = (taxa teren/365 zile) x (2h/24h).

Locatarul va plăti locatorului taxa pe teren, pe care acesta o va vărsa la bugetul local până la data de 26 septembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 septembrie 2016.

D. În cazul unui contract care prevede închirierea unui teren aflat în proprietatea unităţii administrativ-teritoriale, pe o perioadă de câte 2 ore în 3 zile pe săptămână, pe durata a 5 săptămâni, începând cu data de 1 octombrie 2016, locatorul trebuie să depună la organul fiscal local, până la data de 25 noiembrie 2016, o declaraţie în vederea stabilirii taxei pe teren.

Deoarece contractul se referă la intervale de timp mai mici de o lună, taxa pe teren se calculează conform pct. 67 alin. (3):

Taxa = (taxa teren/365 zile) x (3 zile x 5) x (2h/24h).

Locatarul va plăti, lunar, locatorului taxa pe teren, pe care acesta o varsă la bugetul local până la data de 25 noiembrie 2016, respectiv până la data de 27 decembrie 2016, care este prima zi lucrătoare următoare termenului de 25 decembrie 2016.

E. O unitate administrativ-teritorială închiriază un teren în suprafaţă de 100 mp, situat în intravilan zona A, rangul 0 şi înregistrat în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, unei terţe persoane pentru o perioadă de 2 ore/zi timp de 3 săptămâni.

Prin hotărârea consiliului local, în baza prevederilor art. 465 alin. (2) din Codul fiscal, nivelul impozitului pe teren se stabileşte la 9.500 lei/ha.

Conform pct. 67 alin. (3) taxa pe teren se calculează astfel:

Taxa = (0,0100 ha x 9.500 lei/ha/365 zile) x (7 zile x 3 săptămâni) x (2h/24 h) = 0,2603 x 21 x 0,0833 = 0,4553 = 1 leu

(la 21-03-2016 Lit. E a pct. 85 din titlul IX din Codul fiscal a fost introdusă de pct. 16 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

86. Pentru a beneficia în anul următor de prevederile art. 465 alin. (6) din Codul fiscal
, persoanele juridice trebuie să aibă înregistrate în evidenţa contabilă pentru anul respectiv documente privind desfăşurarea activităţii de agricultură, respectiv documente privind veniturile şi cheltuielile aferente acestei activităţi, ca de exemplu: facturi privind procurarea de seminţe, facturi privind aprovizionarea cu combustibil, cheltuieli cu salarizarea personalului, facturi privind vânzarea de seminţe sau alte produse obţinute din activitatea desfăşurată.

87. În cazul terenurilor pe care se află amplasată o clădire, dintre cele prevăzute la art. 456 alin. (1) din Codul fiscal
, cu încăperi care sunt folosite pentru activităţi economice, pentru calculul impozitului pe teren se efectuează următoarele operaţiuni:

a) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde incintelor folosite pentru activităţi economice, conform prevederilor art. 456 alin. (1) din Codul fiscal
;

b) suprafaţa terenului se înmulţeşte cu cota procentuală prevăzută la lit. a) rezultând astfel suprafaţa terenului aferentă cotei-părţi de clădire care corespunde încăperilor folosite pentru activităţi economice;

c) se determină impozitul pe teren pentru suprafaţa terenului aferentă cotei-părţi de clădire care corespunde încăperilor folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea suprafeţei determinate la lit. a) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor art. 465 din Codul fiscal

.

SECŢIUNEA a 4-a

Declararea şi datorarea impozitului şi a taxei pe teren

88. Impozitul pe teren, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior celui în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, se datorează de partea care înstrăinează.

89. (1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile deţinute în proprietate sau în folosinţă, după caz, de natură să conducă la modificarea impozitului/taxei pe teren, funcţionarii publici cu atribuţii privind completarea, ţinerea la zi şi centralizarea datelor în registrele agricole au obligaţia de a comunica aceste modificări organului fiscal local, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(2) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind terenurile, precum şi a schimbării categoriei de folosinţă a terenurilor, se realizează de către contribuabili prin depunerea unor declaraţii la care se anexează copii după acte, certificate de conformitate cu originalul, conform prevederilor art. 64 alin. (5) din Legea nr. 207/2015
privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, prin care se atestă proprietatea persoanelor asupra terenurilor în cauză sau schimbarea respectivă, după caz.

(3) Impozitul pe teren se datorează şi în cazul contribuabililor pentru terenurile dobândite prin hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile/definitive şi executorii prin care li s-a constituit sau reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui punerii în posesie constatate prin procese-verbale, fişe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.

(4) Referitor la registrele agricole se au în vedere reglementările în vigoare privind registrul agricol, precum şi normele tehnice de completare a registrului agricol.

90. (1) În sensul prevederilor art. 466 alin. (2) din Codul fiscal
obligaţia de depunere a declaraţiei revine şi contribuabililor care înstrăinează terenul.

(2) Declaraţiile se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariţiei oricăreia dintre următoarele situaţii:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) intervin schimbări privind situaţia juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

91. Autorităţile administraţiei publice locale de la nivelul comunei, al oraşului, al municipiului sau al sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, stabilesc, pentru anul fiscal 2016, până la data de 31 martie 2016, suprafaţa de teren care este acoperită de o clădire, respectiv de un apartament, pe baza datelor cuprinse în actele de proprietate sau în alte documente care atestă această suprafaţă, depuse de contribuabili în vederea stabilirii impozitului

pe clădiri, sau a datelor furnizate de compartimentele de specialitate din cadrul autorităţilor administraţiei publice locale sau alte instituţii care deţin aceste date.

92. (1) Declaraţia privind taxa pe teren se depune la organul fiscal în a cărui rază de competenţă este amplasat terenul, până la data de 25 a lunii următoare celei în care intră în vigoare contractul prin care se acordă dreptul de concesiune, închiriere, administrare ori folosinţă.

(2) Obligaţia depunerii declaraţiei în scopul stabilirii taxei pe teren aparţine persoanei care are calitatea de concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare, chiar dacă aceasta transmite ulterior altor persoane dreptul de administrare, închiriere, folosinţă sau concesiune asupra terenului.

(3) La declaraţia privind taxa pe teren se anexează copii ale documentelor prin care se transmite dreptul de concesiune, închiriere, dare în administrare sau în folosinţă şi din care reiese suprafaţa şi categoria de folosinţă a terenului pentru care se datorează taxa pe teren.

(4) În cazul contractelor de concesiune, închiriere, dare în administrare sau în folosinţă ce se referă la perioade mai mici de o lună, la declaraţia privind taxa pe teren se anexează o situaţie centralizatoare şi copiile contractelor de concesiune, închiriere, dare în administrare sau în folosinţă din care reies suprafaţa şi categoria de folosinţă a terenului.

(la 21-03-2016 Alin. (4) al pct. 92 din titlul IX din Codul fiscal a fost introdus de pct. 17 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SECŢIUNEA a 5-a

Plata impozitului şi a taxei pe teren

93. În sensul aplicării art. 467 alin. (2) din Codul fiscal
, prin plata cu anticipaţie se înţelege stingerea obligaţiei de plată a impozitului pe teren datorat aceluiaşi buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie, inclusiv.

CAP. IV

Impozitul pe mijloacele de transport

SECŢIUNEA 1

Reguli generale

94. Potrivit prevederilor art. 468 din Codul fiscal
, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de:

a) persoana care are în proprietate un mijloc de transport înmatriculat/înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

b) locatar, în cazul în care mijlocul de transport face obiectul unui contract de leasing, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

c) proprietarii navelor fluviale de pasageri, ai bărcilor şi luntrelor folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unităţile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiţei, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior;

d) fiduciarul, în cazul în care mijlocul de transport face parte dintr-un patrimoniu fiduciar, la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, conform art. 488 din Codul fiscal
.

95. Contribuabilii ale căror mijloace de transport fac obiectul înregistrării, din punct de vedere fiscal, se supun aceloraşi obligaţii ca şi cei ale căror mijloace de transport fac obiectul înmatriculării şi, implicit aceloraşi sancţiuni.

96. În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organele fiscale locale în a căror rază este înregistrat mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoţită de o copie a acestuia.

97. (1) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de locator începând cu data de 1 ianuarie a anului următor încheierii procesului-verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(2) În cazul contractelor de leasing financiar care se finalizează cu transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, locatarul are obligaţia declarării acestuia la organul fiscal local competent, în termen de 30 de zile şi datorează impozit pe mijlocul de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care a avut loc predarea-primirea mijlocului de transport.

98. Pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute la pct. 7 din tabelul de la art. 470 alin. (8) din Codul fiscal
.

99. Prin sintagma "folosite pentru transportul persoanelor fizice", prevăzută la art. 469 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal
, se înţelege folosirea atât pentru activităţi ce privesc necesităţile familiale, cât şi pentru activităţi de agrement.

100. Impozitul pe mijloacele de transport se face venit la bugetul local al unităţii/subdiviziune administrativ-teritoriale unde contribuabilul are domiciliul, sediul/punctul de lucru.

101. (1) La nivelul fiecărui organ fiscal al comunei, al oraşului, al municipiului, după caz, se instituie şi se conduce Registrul de evidenţă a mijloacelor de transport supuse înmatriculării/înregistrării, denumit în continuare registru. Registrul, formular tipizat, se ţine în format letric sau în format electronic, potrivit capacităţii administrative de care dispune organul fiscal local. La nivelul municipiului Bucureşti, registrul se instituie şi se conduce la nivelul organului fiscal local al sectorului.

(2) În cazul unui proprietar, persoană fizică sau persoană juridică, de mijloc de transport care face obiectul înmatriculării/ înregistrării în România şi care înstrăinează/dobândeşte mijlocul de transport prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege, organul fiscal are obligaţia înregistrării actului de înstrăinare-dobândire în registrul prevăzut la alin. (1).

Documentele translative ale dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2016 se utilizează şi după această dată în relaţia cu autorităţile/instituţiile/serviciile publice centrale sau locale, după caz.

(la 21-03-2016 Alin. (2) al pct. 101 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(3) Actul de înstrăinare-dobândire a mijlocului de transport, în cazul în care ambele părţi au domiciliul fiscal în România, se prezintă de persoana care înstrăinează, în original, precum şi 4 fotocopii ale acestuia, cu menţiunea «Conform cu originalul». Cele 5 exemplare sunt utilizate după cum urmează:

a) exemplarul original rămâne la persoana care dobândeşte;
b) un exemplar rămâne în arhiva organului fiscal local la care este luată în evidenţa fiscală persoana care înstrăinează;
c) un exemplar rămâne la persoana care înstrăinează proprietatea;
d) un exemplar, pe care se înscrie şi de către organul fiscal de la domiciliul dobânditorului numărul de înregistrare din registrul prevăzut la alin. (1), se depune la organul competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport;
e) un exemplar se depune la organul fiscal local unde îşi are domiciliul fiscal persoana care dobândeşte proprietatea.

(la 21-03-2016 Alin. (3) al pct. 101 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(4) În cazul unui mijloc de transport înstrăinat de către o persoană fizică cu domiciliul fiscal în România unei persoane fizice sau unei persoane juridice, după caz, care nu are domiciliul fiscal în România, persoana care înstrăinează prezintă actul de înstrăinare-dobândire a mijlocului de transport, în original, precum şi 3 fotocopii ale acestuia, cu menţiunea «Conform cu originalul», sub semnătura ambelor părţi, menţionând, lizibil şi olograf, identitatea fiecărei persoane semnatare, pe fiecare din acestea înscriindu-se numărul de înregistrare din registrul prevăzut la alin. (1) de către organul fiscal de la domiciliul fiscal al persoanei care înstrăinează. Cele 4 exemplare sunt utilizate după cum urmează:

a) exemplarul original rămâne la persoana care dobândeşte;
b) un exemplar rămâne în arhiva organului fiscal local la care este luată în evidenţa fiscală persoana care înstrăinează;
c) un exemplar rămâne la persoana care înstrăinează proprietatea;
d) un exemplar se depune la organul competent privind înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport.

(la 21-03-2016 Alin. (4) al pct. 101 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(5) În cazul în care un mijloc de transport a fost preluat de către un operator economic în condiţiile Legii nr. 212/2015
privind modalitatea de gestionare a vehiculelor şi a vehiculelor scoase din uz, în registrul prevăzut la alin. (1) se înregistrează certificatul de distrugere emis de operatorul economic respectiv, iar proprietarul care predă mijlocul de transport are obligaţia să furnizeze organului fiscal local o copie certificată "Conform cu originalul", precum şi cu menţiunea "Documentele anexate sunt corecte şi complete, conforme cu realitatea" şi semnată de către contribuabil.

(6) În cazul unei hotărâri judecătoreşti care consfinţeşte faptul că o persoană a pierdut dreptul de proprietate, aceasta are obligaţia înregistrării documentului respectiv în registrul prevăzut la alin. (1) şi să depună la organul fiscal o copie certificată "Conform cu originalul" şi semnată de către contribuabil.

(7) Pe baza actului de înstrăinare-dobândire, organul fiscal local unde se afla înregistrat mijlocul de transport înstrăinat scoate din evidenţele fiscale mijlocul de transport respectiv.

În cazul dobândirii unui mijloc de transport pe bază de factură emisă de un operator economic din România sau din alt stat, precum şi în cazul dobândirii unui mijloc de transport din alt stat decât România pe baza altor documente emise din statul de provenienţă, proprietarii dobânditori declară la organul fiscal local de domiciliu mijloacele de transport, anexând copii ale documentelor certificate «Conform cu originalul», precum şi cu menţiunea «Documentele anexate sunt corecte şi complete, conforme cu realitatea», sub semnătura contribuabilului, iar în cazul documentelor completate în altă limbă decât româna, şi copii ale documentelor traduse în limba română de către un traducător autorizat. Factura este actul de înstrăinare-dobândire, iar prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(la 21-03-2016 Alin. (7) al pct. 101 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(8) Organul competent cu înmatricularea/înregistrarea/ radierea mijloacelor de transport transmite, anual, în format electronic, organului fiscal local o situaţie centralizatoare a radierilor/înmatriculărilor/înregistrărilor mijloacelor de transport din unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială.

Periodicitatea comunicării informaţiilor poate fi lunară, conform înţelegerii părţilor.

Organele fiscale locale transmit, în condiţii de reciprocitate, informaţiile înregistrate în evidenţa proprie în luna precedentă:

a) conform înţelegerii părţilor, către organele competente cu înmatricularea/înregistrarea/radierea mijloacelor de transport;

b) către organele fiscale în a căror rază teritorială îşi au domiciliul contribuabilii dobânditori de mijloace de transport sau în care şi-au schimbat domiciliul sau reşedinţa contribuabilii proprietari de mijloace de transport.

(la 21-03-2016 Alin. (8) al pct. 101 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(9) Pentru realizarea schimbului de informaţii dintre organele fiscale locale şi organele competente cu înmatricularea/radierea mijloacelor de transport se pot încheia protocoale pentru a optimiza şi eficientiza schimbul de informaţii. Schimbul de informaţii este reciproc. Schimbul de informaţii se face utilizând orice canale de comunicare, inclusiv accesul online în bazele de date,

în funcţie de capacitatea tehnică a părţilor, cu asigurarea securităţii accesului şi informaţiilor, precum şi cu asigurarea integrităţii informaţiilor.

(la 21-03-2016 Alin. (9) al pct. 101 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(10) Registrul, formularul tipizat privind înstrăinarea-dobândirea mijloacelor de transport şi protocolul-cadru pentru realizarea schimbului de informaţii dintre organele fiscale locale şi organele competente privind înmatricularea/înregistrarea/ radierea mijloacelor de transport, respectiv instrucţiunile de aplicare, se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice, al ministrului finanţelor publice şi al ministrului afacerilor interne.

(la 21-03-2016 Alin. (10) al pct. 101 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 18 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SECŢIUNEA a 2-a

Scutiri

102. În aplicarea art. 469 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal , scutirea sau reducerea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se acordă pe baza documentelor doveditoare, valabile la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior, care atestă situaţia respectivă, cu excepţia contribuabililor care sunt deja cuprinşi în baza de date a unităţii/subdiviziunii administrativ-teritoriale.

102^1. În aplicarea prevederilor art. 469 alin. (1) lit. a)-d) din Codul fiscal, în cazul mijloacelor de transport aflate în coproprietate, scutirea de impozit pe mijloacele de transport se acordă corespunzător cotei-părţi din dreptul de proprietate asupra respectivului mijloc de transport.

(la 21-03-2016 Pct. 102^1 din titlul IX din Codul fiscal a fost introdus de pct. 19 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

103. În aplicarea prevederilor art. 469 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal , impozitul pe mijlocul de transport nu se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor depunerii documentelor doveditoare, proporţional cu numărul de luni menţionate în certificat.

104. Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor celui în care contribuabilii prezintă organelor fiscale ale administraţiei publice locale documentele prin care atestă situaţiile prevăzute de lege.

105. Intră sub incidenţa prevederilor art. 469 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice, aflate în proprietatea atât a persoanelor fizice, cât şi a persoanelor juridice cu domiciliul în unităţile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiţei.

106. (1) Unităţile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 105 se stabilesc prin ordine ale prefecţilor judeţelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefecţilor se aduc la cunoştinţă publică, se comunică autorităţilor administraţiei publice locale interesate, în condiţiile Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001
, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi vor fi publicate în monitorul oficial al judeţului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003
privind organizarea şi funcţionarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităţilor administrativ-teritoriale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003
, denumită în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 75/2003
.

107. Intră sub incidenţa prevederilor art. 469 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal
operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Legea serviciilor de transport public local nr. 92/2007
, cu modificările şi completările ulterioare.

108. Pentru aplicarea prevederilor art. 469 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal
, operatorii economici, comercianţi auto sau societăţi de leasing care au mijloace de transport înregistrate ca stoc de marfă prezintă, după caz, următoarele:

a) proces-verbal de reintrare în posesie a vehiculului înscris ca marfă pe stoc - în copie;

b) declaraţie de inventar;

c) extras din situaţiile financiare care dovedesc înscrierea pe stoc;

d) dovada radierii din circulaţia pe drumurile publice;

e) o cerere de scoatere din evidenţele fiscale;

f) copie a actului de înstrăinare-dobândire către un operator economic care are ca obiect de activitate reciclarea/vânzarea pieselor rezultate din dezmembrarea mijlocului de transport şi/sau a oricărui alt act doveditor al recunoaşterii daunei totale de către asigurător sau al transferului de proprietate, spre exemplu factura de valorificare a vehiculului avariat către un operator specializat în dezmembrarea şi reciclarea vehiculelor, în cazul mijlocului de transport declarat daună totală.

109. Pentru aplicarea prevederilor art. 469 alin. (2) din Codul fiscal
, consiliile locale pot adopta hotărâri privind scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport agricole utilizate efectiv în domeniul agricol pe bază de criterii şi proceduri proprii. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie este îndeplinită de consiliile locale ale sectoarelor pe baza unei proceduri cadru aprobată de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

110. Scutirea sau reducerea impozitului pe mijloacele de transport stabilită conform art. 469 alin. (2) din Codul fiscal
se aplică începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care mijlocul de transport se încadrează în situaţiile respective, cu excepţia celor prevăzute la art. 495 lit. d) din Codul fiscal
care se acordă începând cu data de 1 ianuarie 2016.

SECŢIUNEA a 3-a

Calculul impozitului

111. Impozitul pe mijloacele de transport cu tracţiune mecanică este anual şi se stabileşte în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport prevăzut la art. 470 din Codul fiscal
, pentru fiecare 200 cmc sau fracţiune din aceasta.

112. Fiecare vehicul care are date de identificare proprii, din punct de vedere fiscal, constituie un obiect impozabil.

113. Prin sintagma document similar, prevăzută la art. 470 alin. (9) din Codul fiscal
, se înţelege adeverinţa eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

114. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2016, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 1.500 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.500 cmc.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă textul art. 470 alin. (2) din Codul fiscal
:

1. se determină numărul de fracţiuni a 200 cmc: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cmc, respectiv: 1.500 cmc: 200 cmc = 7,5; pentru calcul se consideră fracţiunea de 0,5 din 200 cmc la nivel de unitate, rezultă 8 fracţiuni;

2. se determină impozitul pe mijloacele de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal
, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cmc inclusiv, respectiv 8 lei/200 cmc;

2.2. numărul de fracţiuni prevăzut la pct. 1 se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 8 x 8 lei/200 cmc = 64 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 489 alin. (2) din Codul fiscal
şi considerând că în anul fiscal 2015 pentru anul fiscal 2016 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,15, respectiv: 64 lei x 1,15 = 73,60 lei; potrivit prevederilor pct. 11 lit. n) din prezentele norme metodologice, fracţiunea de 0,60 lei fiind peste 0,50 lei se întregeşte la 1 leu, impozitul pe mijloacele de transport se rotunjește la 74 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2016, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 2.500 cmc:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.500 cmc.

B. Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă din art. 470 alin. (2) din Codul fiscal
:

1. se determină numărul de fracţiuni a 200 cmc: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cmc, respectiv: 2.500 cmc: 200 cmc = 12,50; pentru calcul se consideră fracţiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezultă 13 fracţiuni;

2. se determină impozitul asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal
, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică între 2.001 cmc şi 2.600 cmc inclusiv, respectiv: 72 lei/200 cmc;

2.2. numărul de unităţi prevăzut la pct. 1 se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 13 x 72 lei/200 cmc = 936 lei;

2.3. având în vedere prevederile art. 489 alin. (2) din Codul fiscal
şi considerând că în anul fiscal 2015 pentru anul fiscal 2016 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,15, respectiv: 936 lei x 1,15 = 1.076,4 lei;

2.4. având în vedere prevederile pct. 11 lit. n) din prezentele norme metodologice, suma de la pct. 2.3 se rotunjeşte la 1.076 lei.

115. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea şi încasarea impozitului pe mijloacele de transport se efectuează de către organele fiscale locale în a căror rază de competenţă se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

116. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la art. 470 alin. (5) din Codul fiscal
, impozitul anual se stabileşte în sumă fixă în lei/an, în mod diferenţiat, în funcţie de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată şi de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totală maximă autorizată se înţelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea impozitului, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 şi, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informaţie suplimentară, deţinătorii vor prezenta o adeverinţă eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcţie atât transportului de persoane, cât şi de bunuri, pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 8 din tabelul de la art. 470 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la art. 470 alin. (5) din Codul fiscal. Intră sub incidenţa acestui alineat automobilele mixte şi automobilele specializate/autospecializate, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

(la 03-02-2016 Alin. (5) al pct. 116, secţiunea a 3-a, cap. IV, titlul IX a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 1 din 6 ianuarie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 78 din 3 februarie 2016.)

117. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, impozitul pe mijloacele de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

118. Pentru remorci, semiremorci şi rulote impozitul anual este stabilit în sumă fixă în lei/an, în mod diferenţiat, în funcţie de masa totală maximă autorizată a acestora.

119. În cazul combinaţiilor de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, omologate ca atare prin cartea de identitate a vehiculului, impozitul datorat este cel prevăzut la art. 470 alin. (6) din Codul fiscal
.

120. Impozitul pe mijloacele de transport se stabileşte pentru fiecare mijloc de transport cu tracţiune mecanică, precum şi pentru fiecare remorcă, semiremorcă şi rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinaţie, întrucât Registrul Auto Român omologhează vehiculele rutiere conform Directivei 2007/46/CE a Parlamentului European şi a Consiliului din 5 noiembrie 2007 de stabilirea a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor şi remorcilor acestora, precum şi a sistemelor, componentelor şi unităţilor tehnice separate destinate vehiculelor respective.

121. Sub incidenţa prevederilor de la pct. 4 din tabelul prevăzut la art. 470 alin. (8) din Codul fiscal
, respectiv nave de sport şi agrement, se include orice ambarcaţiune, indiferent de tip şi de modul de propulsie, al cărei corp are lungimea de 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile şi care este destinată utilizării în scopuri sportive şi recreative definite de art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 2.195/2004
privind stabilirea condiţiilor de introducere pe piaţă şi/sau punere în funcţiune a ambarcaţiunilor de agrement.

122. (1) Dacă mijlocul de transport înregistrat nu are caracteristicile unui autovehicul, nu intră sub incidenţa prevederilor art. 470 alin. (2)
, (4)
, (5)
sau (6) din Codul fiscal
, în vederea stabilirii impozitului pe mijloacele de transport, fiind considerat utilaj.

(2) Dacă mijlocul de transport înregistrat este prevăzut cu roţi şi axe fără a avea autopropulsie se impozitează conform art. 470 alin. (7) din Codul fiscal
, pentru categoria remorci, semiremorci sau rulote.

(3) Dacă mijlocul de transport înregistrat este prevăzut cu roţi, axe şi autopropulsie, impozitul se stabileşte conform art. 470 alin. (2)
, (5)
sau (6) din Codul fiscal
, după caz.

(4) Dacă un mijloc de transport prevăzut la alin. (1) şi (3) nu are carte de identitate atunci se datorează taxa prevăzută la art. 486 alin. (2)
şi (3) din Codul fiscal
.

SECŢIUNEA a 4-a

Declararea şi datorarea impozitului pe mijloacele de transport

123. La înstrăinarea unui mijloc de transport în cursul anului, proprietarul acestuia, potrivit art. 10 alin. (5) din Ordonanţa Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere, în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările şi completările ulterioare, transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, urmând ca apoi cumpărătorul să declare mijlocul de transport la organul fiscal local pe raza căruia are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, în termen de 30 de zile de la data actului de dobândire şi să înmatriculeze/înregistreze pe numele său mijlocul de transport la autorităţile competente. Actul de înstrăinare-dobândire se înregistrează în registrul prevăzut la pct. 101.

(la 21-03-2016 Pct. 123 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 20 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

124. (1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pentru întregul an fiscal de persoana care deţine dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport înmatriculat sau înregistrat în România la data de 31 decembrie a anului fiscal anterior şi încetează de a se mai datora începând cu 1 ianuarie a anului fiscal următor în următoarele situaţii:

a) înstrăinarea mijlocului de transport;

b) radierea mijlocului de transport din circulaţie; ori

c) radierea contribuabililor persoane juridice din evidenţele fiscale, inclusiv din Registrul prevăzut la pct. 101, ca urmare a pronunţării unei sentinţe de închidere a procedurii falimentului;

d) schimbarea domiciliului fiscal al contribuabilului într-o altă unitate administrativ-teritorială, caz în care acesta are obligaţia să depună declaraţie fiscală în acest sens, atât la organul fiscal unde a avut domiciliul fiscal, cât şi la organul fiscal unde îşi stabileşte noul domiciliu fiscal, în termen de 30 de zile de la apariţia acestei situaţii.

(2) Pentru mijloacele de transport dobândite de către contribuabili până la 31 decembrie a anului curent, care au fost înmatriculate/înregistrate în România anterior dobândirii, contribuabilii dobânditori datorează impozitul pe mijloacele de transport începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor anului curent, chiar dacă nu l-au înmatriculat/înregistrat pe numele lor, după data de 31 decembrie.

(la 21-03-2016 Alin. (2) al pct. 124 din titlul IX din Codul fiscal a fost introdus de pct. 21 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

125. Înstrăinarea priveşte pierderea proprietăţii prin transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege.

126. (1) Radierea din evidenţă a vehiculelor se face de către autoritatea care a efectuat înmatricularea sau înregistrarea doar în cazul scoaterii definitive din circulaţie a acestora, la cererea proprietarului, în următoarele cazuri:

a) proprietarul doreşte retragerea definitivă din circulaţie a vehiculului şi face dovada depozitării acestuia într-un spaţiu adecvat, deţinut în condiţiile legii, spaţiu care nu afectează domeniul public sau care afectează domeniul public, dar pentru care există o convenţie sau o autorizaţie, în acest scop, de la autorităţile competente;

b) proprietarul face dovada dezmembrării, casării sau predării vehiculului la unităţi specializate în vederea dezmembrării;

c) la scoaterea definitivă din România a vehiculului respectiv;

d) în cazul furtului vehiculului.

(2) Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenţei fizice, scăderea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face prin prezentarea unui certificat de distrugere emis în conformitate cu prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 82/2000

privind autorizarea operatorilor economici care desfăşoară activităţi de reparaţii, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucţie a vehiculelor rutiere, precum şi de dezmembrare a vehiculelor scoase din uz, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 222/2003
, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale art. 19 din Legea nr. 212/2015
privind modalitatea de gestionare a vehiculelor şi a vehiculelor scoase din uz.

(3) În lipsa documentului prevăzut la alin. (2), contribuabilul care nu mai poate face dovada existenţei fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidenţele organelor fiscale locale prezintă o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului şi a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia şi operează, în ceea ce priveşte scăderea de la plata obligaţiilor fiscale datorate, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care depune această declaraţie la organul fiscal la care figurează înregistrat, numai dacă are achitate integral orice obligaţii fiscale datorate de natura impozitului asupra mijloacelor de transport stabilite până la data de 31 decembrie a anului fiscal în care depune declaraţia.

(4) Scoaterea din evidenţă a vehiculelor înregistrate, la trecerea acestora în proprietatea altei persoane, se face de către autoritatea care a efectuat înregistrarea, la cererea proprietarului, în condiţiile legii.

(5) Vehiculele declarate, potrivit legii, prin dispoziţie a autorităţii administraţiei publice locale, fără stăpân sau abandonate se radiază din oficiu în termen de 30 de zile de la primirea dispoziţiei respective.

127. În baza situaţiei centralizatoare prevăzute la pct. 101 alin. (8), organele fiscale locale constată care din mijloacele de transport declarate sunt înmatriculate, devenind astfel bunuri impozabile, şi care nu sunt înmatriculate, caz pentru care nu se datorează impozit.

128. Orice persoană fizică sau persoană juridică ce a dobândit/înstrăinat dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport are obligaţia să depună declaraţia fiscală la organul fiscal al autorităţilor administraţiei publice locale în a cărui rază de competenţă îşi are domiciliul fiscal, indiferent de durata deţinerii mijlocului de transport respectiv, chiar şi în cazul în care, în aceeaşi zi, imediat după dobândire, are loc înstrăinarea acestui obiect impozabil.

129. În cazul mijloacelor de transport cu tracţiune mecanică, sunt aplicabile prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 78/2000
privind omologarea, eliberarea cărţii de identitate şi certificarea autenticităţii vehiculelor rutiere în vederea comercializării, înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 230/2003
, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi ale Ordinului ministrului administraţiei şi internelor nr. 1.501/2006
privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii şi eliberarea autorizaţiei de circulaţie provizorie sau pentru probe a vehiculelor, cu completările ulterioare.

130. (1) Pentru definirea categoriilor de folosinţă ale vehiculelor rutiere se au în vedere prevederile Ordinului ministrului lucrărilor publice, transporturilor şi locuinţei nr. 211/2003
pentru aprobarea Reglementărilor privind omologarea de tip şi eliberarea cărţii de identitate a vehiculelor rutiere, precum şi omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, cu modificările ulterioare.

(2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidenţele organelor fiscale ale autorităţilor administraţiei publice se utilizează declaraţiile stabilite conform modelului aprobat

prin ordin al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice, cu avizul ministrului finanţelor publice, în conformitate cu prevederile art. 342 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(3) La declaraţia fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o copie de pe cartea de identitate, precum şi copia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial de donaţie, certificatul de moştenitor etc., hotărârea judecătorească rămasă definitivă şi irevocabilă/definitiva şi executorie, după caz, sau orice alt document similar. Întreaga răspundere pentru veridicitatea celor declarate, precum şi pentru autenticitatea actelor depuse aparţine contribuabilului.

131. Impozitul pe mijloacele de transport nu se dă la scădere pentru anul fiscal următor dacă la 31 decembrie a anului fiscal în curs acestea se află în reparaţii curente, reparaţii capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din reţeaua comercială sau de la unităţile de reparaţii de profil.

132. Deţinerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

133. În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabileşte un nou impozit, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

134. (1) În aplicarea prevederilor art. 471 alin. (5) din Codul fiscal , organul fiscal local în ale cărui evidenţe era înregistrat mijlocul de transport transmite dosarul, cu confirmare de primire, în vederea impunerii, în termen de 15 zile, organului fiscal local de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru.

(2) Organul fiscal local de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică exactitatea datelor privind impunerea la noua adresă.

135. (1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează de către locatar începând cu data 1 ianuarie a anului următor încheierii contractului de leasing financiar, până la sfârşitul anului în care încetează contractul de leasing financiar.

(2) La încheierea contractului de leasing financiar locatarul are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la organul fiscal local competent pentru a înregistra mijlocul de transport pe rolul său fiscal în baza procesului-verbal de predare-primire a vehiculului, în original şi copie, însoţit de o copie a contractului de leasing care atestă identitatea locatarului, persoană fizică sau juridică.

(3) La încetarea contractului de leasing financiar la termenul scadent în contract, locatarul care optează pentru achiziţionarea vehiculului are obligaţia depunerii la organul fiscal competent a documentelor aferente transferului proprietăţii, respectiv dovada plăţii facturii valorii reziduale şi o dovadă a achitării tuturor eventualelor debite restante emisă de locator. Anualitatea impozitării ia în considerare data facturii reziduale şi a documentelor care dovedesc transferul proprietăţii.

(la 21-03-2016 Alin. (3) al pct. 135 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 22 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(4) În cazul în care contractele de leasing financiar ce au ca obiect mijloace de transport încetează, ca urmare a rezilierii din vina locatarului, acesta solicită radierea autovehiculelor din rolul fiscal deschis pe numele său şi transmite locatorului o copie a certificatului fiscal. În termen de 30 de zile, locatorul depune declaraţia fiscală la autoritatea fiscală prevăzută de lege.

136. În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse impozitului, plecaţi din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoştinţeze despre modificările intervenite, impozitele aferente se debitează în evidenţele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriţi la plată, potrivit reglementărilor legale.

SECŢIUNEA a 5-a

Plata impozitului pe mijloacele de transport

137. În sensul aplicării art. 472 alin. (2) din Codul fiscal
, prin plata cu anticipaţie se înţelege stingerea obligaţiei de plată a impozitului pe mijloacele de transport datorat aceluiaşi buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie, inclusiv.

CAP. V

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor

SECŢIUNEA 1

Reguli generale

138. Se datorează taxă conform art. 473 din Codul fiscal
pentru:

a) eliberarea certificatului de urbanism;

b) prelungirea certificatului de urbanism;

c) avizarea certificatului de urbanism;

d) eliberarea autorizaţiei de construire;

e) prelungirea autorizaţiei de construire;

f) eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, totală sau parţială a unei construcţii;

g) eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări;

h) eliberarea autorizaţiei necesare pentru lucrările de organizare de şantier în vederea realizării unei construcţii;

i) eliberarea autorizaţiei de amenajare de tabere, de corturi, căsuţe sau rulote ori campinguri;

j) autorizarea amplasării de chioşcuri, containere, tonete, cabine, spaţii de expunere, corturi şi panouri, firme şi reclame situate pe căile şi în spaţiile publice;

k) eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu;

l) eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă.

SECŢIUNEA a 2-a

Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizaţiilor de construire şi a altor avize şi autorizaţii

139. (1) În sensul aplicării art. 474 alin. (1)-(4) din Codul fiscal, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, cu excepţia certificatului de urbanism emis de către consiliul judeţean, caz în care un procent de 50% se constituie venit la bugetul local al judeţului. La nivelul municipiului Bucureşti, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 139 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 23 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclaturii stradale, suprafaţa de teren la care se raportează calculul taxei este suprafaţa întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situaţie solicitantul individualizează o anumită suprafaţă din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

140. Calculul taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire se face de către structurile de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

141. În aplicarea art. 474 alin (5)-(16) din Codul fiscal
se stabilesc următoarele reguli:

a) Pentru eliberarea autorizaţiei de construire, în cazul unei clădiri rezidenţiale, atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 0,5% din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizaţiei, în conformitate cu proiectul prezentat, în condiţiile Legii nr. 50/1991
privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, valoare care include instalaţiile aferente şi nu include T.V.A.

b) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor rezidenţiale, proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizaţiei de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condiţiile art. 457 alin. (2) din Codul fiscal
, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 0,5% asupra valorii impozabile, dacă valoarea declarată a lucrărilor de construcţie este mai mică decât valoarea impozabilă stabilită în condiţiile art. 457 din Codul fiscal
, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

c) În situaţia în care se apreciază că valoarea declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al organului fiscal local din raza de competenţă unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligaţia să efectueze cel puţin inspecţia fiscală parţială, în condiţiile Codului de procedură fiscală
, pentru verificarea concordanţei dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei şi înregistrările efectuate în evidenţa contabilă. Noţiunea situaţia finală corespunde procesului-verbal de recepţie.

d) În cazul în care beneficiarul autorizaţiei de construire nu efectuează începerea lucrărilor pentru care autorizaţia de construire s-a emis în termenul stabilit şi nu solicită prelungirea acesteia, organul fiscal local are obligaţia de a restitui suma reprezentând taxă pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

În acest scop, beneficiarul are obligaţia de a depune o cerere de restituire a taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire, în termen de 30 de zile de la data expirării autorizaţiei de construire, la autoritatea publică locală competentă.

Compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale are obligaţia de a constata neînceperea lucrărilor în baza unui proces-verbal de constatare.

e) Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare parţială sau totală a unei construcţii se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii impozabile a clădirii rezidenţiale sau nerezidenţiale, după caz.

f) În cazul oricăror construcţii şi amenajări care nu sunt de natura clădirilor, ca de exemplu: gard, construcţie fără acoperiş, taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare parţială sau totală se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a construcţiilor sau amenajării supuse desfiinţării, declarată de beneficiarul autorizaţiei.

142. Prin grija structurilor de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desfiinţare, se întocmeşte procesul-verbal, formular tipizat, în care se menţionează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului şi a autorizaţiei de desfiinţare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri şi/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcţiilor/amenajărilor supuse desfiinţării, precum şi elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafaţa construită la sol a clădirilor, suprafaţa construită desfăşurată a clădirilor, suprafaţa terenului, valoarea impozabilă a clădirilor şi altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

143. Prin termenul desfiinţare se înţelege demolarea ori dezmembrarea parţială sau totală a construcţiei şi a instalaţiilor aferente, precum şi a oricăror altor amenajări.

144. (1) Abrogat.

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 144 din titlul IX din Codul fiscal a fost abrogat de pct. 24 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) Autorizaţia de foraje şi excavări nu este de natura autorizaţiei de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizaţiei de foraje şi excavări are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competenţă teritorială se realizează oricare dintre operaţiunile prevăzute la art. 474 alin (10) din Codul fiscal
, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii operaţiunilor.

145. (1) În aplicarea art. 474 alin. (15) din Codul fiscal
, taxa pentru eliberarea autorizaţiilor privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalaţie/beneficiar, înainte de efectuarea lucrărilor.

(2) În aplicarea art. 474 alin. (16) din Codul fiscal
, taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 33/2002
privind reglementarea eliberării certificatelor şi adeverinţelor de către autorităţile publice centrale şi locale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002
, prin care se confirmă realitatea existenţei domiciliului/reşedinţei persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclaturii stradale aprobate la nivelul localităţii.

(3) Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la art. 474 alin (1)
şi (2) din Codul fiscal
se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile judeţene, după caz, între limitele şi în condiţiile prevăzute în Codul fiscal
. În cazul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

SECŢIUNEA a 3-a

Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor pentru desfăşurarea unor activităţi

146. Pentru aplicarea art. 475 alin. (1) din Codul fiscal
, taxa pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare are în vedere următoarele reguli:

a) taxa se referă la autorizaţiile sanitare de funcţionare eliberate de direcţiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 95/2006
privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările ulterioare;

b) nivelul taxei se stabileşte prin hotărâre a consiliului local al municipiilor, oraşelor şi comunelor. În cazul municipiului Bucureşti se stabileşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti;

c) taxa este anuală;

d) taxa se achită integral, anticipat eliberării sale, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv;

e) taxa constituie venit la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde se află situat obiectivul sau unde se desfăşoară activitatea pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului Bucureşti, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situat obiectivul sau unde se desfăşoară activitatea pentru care se solicită autorizarea;

f) taxa nu se restituie dacă autorizaţia a fost suspendată temporar sau definitiv;

g) direcţiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizaţiei respective dovada efectuării plăţii taxei în contul unităţii administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicită autorizarea.

147. (1) Pentru aplicarea art. 475 alin. (2) din Codul fiscal
, taxa pentru eliberarea atestatelor de producător, respectiv pentru eliberarea carnetului de comercializare a produselor din sectorul agricol se achită integral, anticipat eliberării atestatului de producător, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv, fără a substitui orice altă autorizaţie/aviz/acord/licenţă prevăzută ca obligaţie legală pentru organizarea şi funcţionarea unor astfel de activităţi comerciale.

(2) Taxa se face venit la bugetele locale ai căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective.

(3) Taxa se încasează de la persoanele fizice, producători, care intră sub incidenţa Legii nr. 145/2014
pentru stabilirea unor măsuri de reglementare a pieţei produselor din sectorul agricol.

(4) Taxa se face venit la bugetele locale ai căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective.

(5) Nivelul taxei se stabileşte prin hotărâri adoptate de consiliile locale. În cazul municipiului Bucureşti, nivelul taxei se stabileşte prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

SECŢIUNEA a 4-a

Scutiri

148. (1) Scutirile sau reducerile de taxe prevăzute la art. 476 alin. (2) din Codul fiscal
pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea. La nivelul municipiului Bucureşti, scutirile sau reducerile de taxe se adoptă prin hotărâri ale consiliilor locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate prin hotărâre a Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(2) Hotărârile adoptate conform alin. (1) care se pot aplica monumentelor istorice, imobilelor din zonele construite protejate, din zonele de protecţie ale monumentelor istorice şi din siturile arheologice şi industriale trebuie să respecte avizul direcţiilor judeţene de cultură sau, după caz, al Direcţiei de Cultură a Municipiului Bucureşti.

CAP. VI

Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate

SECŢIUNEA 1

Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate

149. În aplicarea prevederilor art. 477 din Codul fiscal, serviciile de decorare şi întreţinere se includ în valoarea serviciului de reclamă şi publicitate.

150. (1) Prestatorul de servicii de reclamă şi publicitate evidenţiază în conturi analitice, în mod distinct, taxa de servicii de reclamă şi publicitate datorată pe fiecare municipiu, oraş, comună, sector în parte, pe raza căruia se realizează serviciul de publicitate, situaţie pe care o transmite persoanei care beneficiază de servicii de reclamă şi publicitate.

(2) Pe baza situaţiei primite de la prestatorul de servicii de reclamă şi publicitate, beneficiarul serviciilor de reclamă şi publicitate depune declaraţia de impunere şi varsă taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă şi publicitate, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă şi publicitate.

(la 21-03-2016 Pct. 150 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 25 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

SECŢIUNEA a 2-a

Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate

151.

(1) În sensul prevederilor art. 478 din Codul fiscal, taxa pentru utilizarea unui panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, este stabilită prin hotărâre a consiliilor locale, pe metru pătrat de afişaj. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte prin hotărâre de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) Taxa este plătită de utilizatorul final şi se face venit la bugetul local. În cazul municipiului Bucureşti, taxa constituie venit la bugetul local al sectorului pe raza căruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj.

(3) Taxa datorată se calculează prin înmulţirea numărului de metri pătraţi sau a fracţiunii de metru pătrat a afişajului cu suma pe metru pătrat stabilită prin hotărârea consiliului local.

152.

(1) Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, aşa cum este prevăzută la art. 478 din Codul fiscal, este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afişul, panoul sau firma, după caz.

(2) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afişului.

(3) Exemplu de calcul în cazul expunerii unui afiş, panou sau siglă:

Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se determină prin înmulţirea L x l, respectiv 5,73 m x 4,08 m = 23,38 mp.

153. Taxa se calculează pentru un an fiscal în funcţie de numărul de luni în care se afişează în scop de reclamă şi publicitate. Fracţiunile mai mici de o lună se rotunjesc la lună.

CAP. VII

Impozitul pe spectacole

SECŢIUNEA 1

Reguli generale

154. În sensul prevederilor art. 480 din Codul fiscal, impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, la bugetele locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competenţă se desfăşoară. La nivelul municipiului Bucureşti impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competenţă se desfăşoară manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

SECŢIUNEA a 2-a

Calculul impozitului

155. În sensul art. 481 din Codul fiscal, persoanele fizice şi persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiţii sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi biletelor de intrare.

156. În aplicarea art. 481 alin. (4) din Codul fiscal, persoanelor care datorează impozitul pe spectacole le revine obligaţia de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială îşi au domiciliul sau sediul atât abonamentele, cât şi biletele de intrare şi de a afişa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum şi la locul de desfăşurare a spectacolelor, interzicânduli-se să încaseze sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente.

157. În cazul în care contribuabilii prevăzuţi la pct. 156 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competenţă a altor autorităţi ale administraţiei publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligaţia de a înregistra abonamentele şi biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităţilor publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolele.

158. Persoanele care datorează impozit pe spectacole pot emite bilete şi abonamente de intrare la spectacole prin sistem propriu de înseriere şi numerotare, folosind programul informatic propriu, care să conţină informaţii minime obligatorii conform Hotărârii Guvernului nr. 846/2002
pentru aprobarea Normelor metodologice privind tipărirea, înregistrarea, evidenţa şi gestionarea abonamentelor şi biletelor de intrare la spectacole.

SECŢIUNEA a 3-a

Scutiri

159. În sensul art. 482 din Codul fiscal, contractele încheiate între organizatorii spectacolelor şi beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară aceste manifestări, prealabil organizării acestora. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

160. Contractele care intră sub incidenţa prevederilor art. 482 din Codul fiscal
sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările şi completările ulterioare.

CAP. VIII

Taxe speciale

SECŢIUNEA 1

Taxe speciale

161. În sensul art. 484 din Codul fiscal
, se stabilesc următoarele reguli:

a) consiliile locale, consiliile judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, prin proceduri aprobate, vor stabili condiţiile şi sectoarele de activitate în conformitate cu Legea nr. 273/2006
privind finanţele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi modul de organizare şi funcţionare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective şi modalităţile de consultare şi de obţinere a acordului persoanelor fizice şi juridice beneficiare ale serviciilor respective. Hotărârile acestora vor fi afişate la sediul autorităţilor administraţiei publice locale şi vor fi publicate, potrivit legii;

b) în vederea asigurării resurselor financiare pentru promovarea turistică, consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot institui taxe speciale, ca de exemplu: pentru cazarea în structuri de cazare, de agrement sau pentru alte activităţi turistice, stabilite prin hotărâre a consiliului local, în limitele şi în condiţiile legii;

(la 21-03-2016 Lit. b) a pct. 161 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificată de pct. 26 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

c) taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 484 din Codul fiscal, se fac venit la bugetul local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înfiinţate. La nivelul municipiului Bucureşti se fac venit la bugetul local al sectoarelor, cu excepţia taxei speciale pentru promovarea turistică a localităţii care la nivelul municipiului Bucureşti se face venit la bugetul local al municipiului Bucureşti.

(la 25-05-2018 Litera c) din Punctul 161. , Sectiunea 1 , Capitolul VIII , Titlul IX a fost modificată de Punctul 135, Litera H, ARTICOL UNIC din HOTĂRÂREA nr. 354 din 16 mai 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 442 din 25 mai 2018)

SECŢIUNEA a 2-a
Scutiri

162. Pentru acordarea scutirilor prevăzute la art. 485 din Codul fiscal, se au în vedere următoarele:

a) prin autorităţi deliberative se înţelege consiliul local, consiliul judeţean, Consiliul General al Municipiului Bucureşti, consiliile locale ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, potrivit Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

b) prin reprezentant legal se înţelege părintele sau persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile şi să îndeplinească obligaţiile faţă de persoana cu handicap potrivit Legii nr. 448/2006
privind protecţia şi promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

163. Scutirile pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea. La nivelul municipiului Bucureşti,

scutirile se adoptă prin hotărârile consiliilor locale ale sectoarelor, pe baza unei proceduri-cadru aprobate de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

CAP. IX

Alte taxe locale

164. În sensul aplicării prevederilor art. 486 alin. (3) din Codul fiscal
, procedurile vor fi aprobate de consiliile locale interesate pentru anul fiscal următor; în municipiul Bucureşti această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

165. Nivelul taxei pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deţinute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene, prevăzută la art. 486 alin. (5) din Codul fiscal
, se aprobă de consiliile locale interesate pentru anul fiscal următor, în lei/mp sau fracţiune de mp. În municipiul Bucureşti nivelul taxei se aprobă de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

166. Taxa prevăzută la pct. 165 se achită integral, anticipat eliberării copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, şi se face venit la bugetul local administrat de către consiliul local care deţine planurile respective.

CAP. X

Alte dispoziţii comune

SECŢIUNEA 1

Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile judeţene

167. (1) Pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 489 alin. (4) din Codul fiscal
se au în vedere următoarele:

a) în categoria terenurilor agricole intră cele care corespund următoarelor categorii de folosinţă:

(i) arabil;

(ii) păşuni;

(iii) fâneţe;

(iv) vii;

(v) livezi;

b) terenul agricol corespunde încadrării ca nelucrat dacă, în fapt, nu este utilizat/exploatat/lucrat/întreţinut potrivit categoriei de folosinţă cu care figurează înregistrat în registrul agricol.

(2) Prin hotărâre a consiliului local se stabilesc:

a) majorarea între 0% şi 500%, inclusiv, pentru terenul agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, indiferent că acesta se află în intravilan sau în extravilan; majorarea poate fi diferită în funcţie de condiţiile stabilite prin această hotărâre;

b) condiţiile care trebuie avute în vedere pentru majorarea impozitului pe teren, în cazul terenurilor agricole nelucrate timp de 2 ani consecutiv.

(3) Constatarea stării de fapt se face prin proces-verbal întocmit de către persoana/persoanele anume împuternicită/ împuternicite prin dispoziţie de către primarul comunei/oraşului/ municipiului/sectorului municipiului Bucureşti.

(4) Procesul-verbal privind starea de fapt a terenului agricol nelucrat, contrasemnat de contribuabil ori de împuternicitul acestuia sau, în lipsa oricăruia dintre aceştia, de persoana din

cadrul aparatului de specialitate al primarului, alta decât cea care întocmeşte şi semnează acest proces-verbal, se înmânează sau se transmite contribuabilului, prin oricare dintre modalităţile prevăzute de Legea nr. 207/2015
privind Codul de procedură fiscală, cu modificările şi completările ulterioare. În acest proces-verbal se prezintă elementele de fapt şi de drept ale situaţiei ce conduce la majorarea impozitului pe teren.

(5) La propunerea primarului, prin hotărâre a consiliului local, cu caracter individual, se majorează impozitul pe teren pentru contribuabilii cărora pe parcursul a doi ani consecutivi li s-au transmis procesele-verbale prevăzute la alin. (3) şi (4). Majorarea impozitului pe teren se aplică numai pentru terenurile agricole nelucrate, identificate, după cum urmează:

a) pentru cele amplasate în intravilan, prin stradă şi număr administrativ, potrivit nomenclaturii stradale;

b) pentru cele din extravilan, conform titlului de proprietate şi procesului-verbal de punere în posesie sau oricărui alt document, în baza cărora a fost deschis rolul fiscal.

(6) Majorarea impozitului pe teren în cazul terenului agricol nelucrat timp de 2 ani consecutiv, se aplică pentru anul fiscal următor celui în care se adoptă hotărârea consiliului local prevăzută la alin. (5).

(7) În preambulul hotărârii consiliul local este obligatoriu să se cuprindă procesele-verbale prevăzute la alin. (3) şi (4).

168. Pentru punerea în aplicare a prevederilor art. 489 alin. (5)-(8) din Codul fiscal
, privind clădirile/terenurile neîngrijite situate în intravilan, se au în vedere următoarele:

a) în cazul clădirilor: stare avansată de degradare, stare de paragină, insalubre, faţade nereparate/necurăţate/netencuite/ nezugrăvite, geamuri sparte sau alte situaţii de asemenea natură;

b) în cazul terenurilor: stare de paragină, acoperit de buruieni, părăsit/abandonat, insalubre, neefectuarea curăţeniei în curţi, neîntreţinerea/nerepararea împrejmuirilor sau alte situaţii de asemenea natură;

c) fac excepţie de la majorarea impozitului pentru clădirile/terenurile neîngrijite proprietarii care deţin autorizaţie de construire/desfiinţare valabilă, în vederea construirii/renovării/ demolării/amenajării terenului şi au anunţat la Inspectoratul de Stat în Construcţii şi la autoritatea publică locală începerea lucrărilor;

d) în vederea identificării clădirilor/terenurilor neîngrijite de pe raza unităţii administrativ-teritoriale, se împuternicesc angajaţii din cadrul aparatului de specialitate al primarului, cu atribuţii în acest sens, să efectueze verificări pe raza unităţii administrativ-teritoriale şi să întocmească fişa de evaluare şi nota de constatare;

e) după identificarea şi evaluarea clădirii/terenului neîngrijite/neîngrijit, prin grija compartimentului de resort din cadrul aparatului de specialitate al primarului, proprietarul va fi somat ca pe parcursul anului fiscal prin care s-a constatat starea clădirii/terenului, după caz, să efectueze lucrările de întreţinere/îngrijire necesare până la sfârşitul anului respectiv şi să menţină în continuare clădirea/terenul în stare de întreţinere/îngrijire;

f) dacă pe parcursul anului respectiv proprietarul clădirii/terenului s-a conformat somaţiei, se încheie proces-verbal de conformitate. În cazul intervenţiilor pe monumente istorice, clădiri şi terenuri din zonele de protecţie a monumentelor istorice şi din zonele construite protejate, procesul-verbal face referire la conformarea lucrărilor cu avizul Ministerului Culturii, respectiv al serviciilor deconcentrate ale acestuia, potrivit prevederilor legii;

g) dacă, după expirarea termenului acordat, se constată că proprietarul nu a efectuat lucrările de întreţinere/îngrijire necesare, persoanele prevăzute la lit. d) vor încheia o notă de constatare în care va fi consemnată menţinerea clădirii/terenului în categoria celor considerate, conform prezentei proceduri, ca fiind neîngrijite. În acest caz, la sesizarea compartimentului de specialitate, primarul unităţii administrativ-teritoriale va propune spre adoptare consiliului local proiectul de hotărâre de majorare a impozitului pentru imobilul respectiv. În municipiul Bucureşti, această atribuţie revine consiliilor locale ale sectoarelor. Hotărârea are caracter individual, va cuprinde elementele de identificare privind zona în cadrul localităţii, respectiv elementele de identificare potrivit nomenclaturii stradale, precum şi datele de identificare ale contribuabilului. Organul fiscal local va opera majorarea în evidenţele fiscale, va emite şi va comunica actul administrativ fiscal în baza hotărârii consiliului local;

h) în cazul în care proprietarul unei clădiri sau al unui teren neîngrijit înstrăinează imobilul respectiv înaintea termenului la care trebuia să efectueze lucrările de întreţinere/îngrijire necesare, se reia procedura de la lit. d), pe numele noului proprietar;

i) majorarea impozitului pe clădiri/teren în cazul clădirii neîngrijite şi/sau al terenului neîngrijit nu înlocuieşte sancţiunile şi nici nu exonerează de răspundere în ceea ce priveşte aplicarea prevederilor:

(i) Ordonanţei Guvernului nr. 21/2002
privind gospodărirea localităţilor urbane şi rurale, aprobate cu modificări şi completări prin Legea nr. 515/2002;

(ii) art. 75 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

(iii) oricăror altor reglementări în această materie.

CAP. XI

Dispoziţii finale

SECŢIUNEA 1

Implicaţii bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

169. În vederea aplicării art. 494 alin (2)-(4)
şi (7)-(9) din Codul fiscal, în municipiul Bucureşti impozitul/taxa pe clădiri, precum şi amenzile aferente acestora, impozitul/taxa pe teren, precum şi amenzile aferente acestora, impozitul asupra mijloacelor de transport, precum şi amenzile aferente acestora, taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate, pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile aferente acestora, impozitul pe spectacole, precum şi amenzile aferente acestora, precum şi celelalte taxe locale prevăzute la art. 486 din Codul fiscal
se fac venit la bugetul local al sectorului.

170. În vederea aplicării art. 494 alin. (12) din Codul fiscal, pentru stabilirea reală a situaţiei fiscale a contribuabililor, organele fiscale ale autorităţilor administraţiei publice locale au competenţa de a solicita informaţii şi documente cu relevanţă fiscală contribuabililor în cauză, iar în cazul în care informaţiile nu sunt concludente, autorităţile administraţiei publice locale pot solicita registrului comerţului, Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, notarilor, avocaţilor, executorilor judecătoreşti, organelor de poliţie, organelor vamale, serviciilor publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere şi înmatriculare a vehiculelor, serviciilor publice comunitare pentru eliberarea paşapoartelor simple, serviciilor publice comunitare de evidenţă a persoanelor, precum şi oricărei altei entităţi care deţine informaţii sau documente cu privire la bunuri impozabile ori taxabile sau pentru identificarea contribuabililor ori a materiei impozabile

ori taxabile, după caz, menţionând corect denumirea persoanei fizice/juridice, codul numeric personal/codul de identificare fiscală, domiciliul/sediul acestora sau orice alte informaţii.

SECŢIUNEA a 2-a

Dispoziţii tranzitorii

171.

(1) În aplicarea art. 495 din Codul fiscal, pentru stabilirea impozitelor şi taxelor locale pentru anul fiscal 2016, se stabilesc următoarele reguli:

a) persoanele fizice care au în proprietate clădiri nerezidenţiale sau clădiri cu destinaţie mixtă au obligaţia să depună declaraţii până la 31 martie 2016. Depun declaraţii şi persoanele fizice care au în proprietate clădiri cu destinaţie mixtă la adresa cărora nu se desfăşoară nicio activitate economică;

b) declaraţiile depuse de persoanele menţionate la lit. a) vor fi însoţite de unul dintre următoarele documente:

(i) raportul de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, care reflectă valoarea clădirii ulterioară datei de 1 ianuarie 2011;

(ii) procesul-verbal de recepţie finală, din care reiese valoarea clădirii, în cazul unei clădiri finalizate în ultimii 5 ani;

(iii) actul de dobândire a dreptului de proprietate asupra unei clădiri, în ultimii 5 ani, din care reiese valoarea clădirii; în cazul în care valoarea clădirii nu se evidenţiază distinct, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv;

c) nu se depun documentele prevăzute la lit. b) în cazul clădirilor cu destinaţie mixtă:

(i) dacă la adresa clădirii nu se desfăşoară nicio activitate economică;

(ii) dacă la adresa clădirii se desfăşoară activitate economică, suprafeţele folosite în scop rezidenţial şi cele folosite în scop nerezidenţial nu pot fi evidenţiate distinct şi cheltuielile cu utilităţile nu sunt înregistrate în sarcina persoanei care desfăşoară activitatea economică;

d) persoanele juridice care deţin în proprietate clădiri au obligaţia să depună declaraţii, până la 31 martie 2016, în care se menţionează destinaţia clădirii, la care pot anexa unul din următoarele documente:

(i) raportul de evaluare întocmit de un evaluator autorizat, în conformitate cu standardele de evaluare a bunurilor aflate în vigoare la data evaluării, care reflectă valoarea clădirii la data de 31 decembrie 2015;

(ii) procesul-verbal de recepţie finală, din care reiese valoarea clădirii, în cazul unei clădiri finalizate în ultimii 3 ani;

(iii) actul de dobândire a dreptului de proprietate asupra unei clădiri, în ultimii 3 ani, din care reiese valoarea clădirii; în cazul în care valoarea clădirii nu se evidenţiază distinct, impozitul pe clădiri se va stabili la valoarea totală din actul respectiv;

e) în cazul în care persoanele juridice nu depun declaraţia menţionată la lit. d), se aplică prevederile art. 493 din Codul fiscal, iar clădirile vor fi considerate că au destinaţie

nerezidenţială, valoarea impozabilă a acestora fiind ultima valoare impozabilă înregistrată în evidenţele organului fiscal.

(la 21-03-2016 Alin. (1) al pct. 171 din titlul IX din Codul fiscal a fost modificat de pct. 27 al lit. E a art. I din HOTĂRÂREA nr. 159 din 11 martie 2016, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 208 din 21 martie 2016.)

(2) Formularele tipizate pentru activitatea de administrare a impozitelor şi taxelor locale, aflate în stocul autorităţilor administraţiei publice locale până la data de 31 decembrie 2015, se vor utiliza până la epuizarea acestora.

(3) Potrivit prevederilor art. V din Ordonanţa Guvernului nr. 17/2015 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare şi modificarea şi completarea unor acte normative, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 316/2015, se aplică în mod corespunzător, în sensul că atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice de drept privat, precum şi entităţile fără personalitate juridică nu au obligaţia de a aplica ştampila pe declaraţii, inclusiv pe cele fiscale, pe cereri sau pe orice alte documente depuse la organele fiscale locale.

TITLUL X
Impozitul pe construcţii
SECŢIUNEA 1
Definiţia construcţiilor
1.

(1) În cazul contribuabililor care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaţionale de raportare financiară şi care stabilesc pentru amortizarea mijloacelor fixe specifice activităţii de explorare şi producţie a resurselor de petrol, gaze şi alte substanţe minerale politici contabile specifice domeniului de activitate, în concordanţă cu cele mai recente norme ale altor organisme de normalizare care utilizează un cadru general conceptual similar pentru a elabora standarde de contabilitate, alte documente contabile şi practicile acceptate ale domeniului de activitate, construcţiile casate nu intră sub incidenţa art. 497 din Codul fiscal.

(2) Nu sunt considerate construcţii, în sensul art. 497 din Codul fiscal, imobilizările corporale în curs de execuţie evidenţiate potrivit reglementărilor contabile aplicabile.

SECŢIUNEA a 2-a
Cota de impozitare şi baza impozabilă
2.

(1) În aplicarea prevederilor art. 498 alin. (1) din Codul fiscal, prin valoarea construcţiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior se înţelege valoarea evidenţiată contabil în soldul conturilor corespunzătoare construcţiilor, fără a lua în considerare construcţiile înregistrate în conturi în afara bilanţului, conform reglementărilor contabile aplicabile.

(2) Pentru determinarea bazei impozabile stabilite prin prevederile art. 498 alin. (1) din Codul fiscal, corelat cu reglementările în vigoare pentru determinarea impozitului pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal, în cazul în care valoarea evidenţiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcţiilor este diferită de valoarea care a reprezentat baza pentru determinarea impozitului pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal, valoarea care se scade este valoarea evidenţiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcţiilor.